

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟΕ΄

Τρίτη 27 Ιουλίου 2021

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 17365, 17366, 17369, 17372, 17373, 17375, 17381, 17388, 17392, 17394, 17396, 17397, 17403, 17408, 17418, 17419, 17420, 17423, 17424, 17433, 17434, 17437, 17442, 17443, 17444, 17445, 17453, 17454, 17456

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις», σελ. 17365 - 17456

2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης «Εκσυγχρονισμός του Ελληνικού Κτηματολογίου, νέες ψηφιακές υπηρεσίες και ενίσχυση της ψηφιακής διακυβέρνησης», σελ. 17415

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ., σελ. 17378 - 17396

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΒΔΕΛΑΣ Α., σελ. 17432 - 17448
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ., σελ. 17419 - 17432
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν., σελ. 17365 - 17376
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο.,

σελ. 17448 - 17456

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ., σελ. 17396 - 17407
ΜΠΟΥΡΑΣ Α., σελ. 17407 - 17419
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ., σελ. 17376 - 17378

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΒΔΕΛΑΣ Α., σελ. 17433, 17434, 17437, 17442, 17443, 17445

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ., σελ. 17420, 17423, 17424

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 17381

ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι., σελ. 17424

ΔΕΛΗΣ Ι., σελ. 17454

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν., σελ. 17365, 17366, 17369, 17372, 17373, 17375

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο., σελ. 17449, 17453, 17454, 17456

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ., σελ. 17397, 17403

ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 17453

ΜΠΟΥΡΑΣ Α., σελ. 17408, 17418, 17419

ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π., σελ. 17423

ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ., σελ. 17381, 17388, 17394, 17396

ΦΙΛΗΣ Ν., σελ. 17392, 17418, 17423, 17456

ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ Ρ., σελ. 17423, 17424

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων:

ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ Ε., σελ. 17432

ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ Ε., σελ. 17454
ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 17365
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ Χ., σελ. 17415
ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Γ., σελ. 17441
ΑΥΓΕΡΗ Θ., σελ. 17365
ΑΧΜΕΤ Ι., σελ. 17372, 17373
ΒΑΡΔΑΚΗΣ Σ., σελ. 17399
ΒΑΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Δ., σελ. 17417
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 17378, 17381
ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ Χ., σελ. 17419, 17420
ΒΕΤΤΑ Κ., σελ. 17411
ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β., σελ. 17374, 17375
ΒΙΤΣΑΣ Δ., σελ. 17429, 17430
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι., σελ. 17370
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ., σελ. 17388, 17396
ΓΚΑΡΑ Α., σελ. 17400
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι., σελ. 17408
ΔΑΒΑΚΗΣ Α., σελ. 17433
ΔΙΓΓΑΛΑΚΗΣ Β., σελ. 17430
ΔΟΥΝΙΑ Π., σελ. 17410
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Α., σελ. 17421
ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ Κ., σελ. 17449
ΖΕΪΜΠΕΚ Χ., σελ. 17402
ΚΑΒΒΑΔΑΣ Α., σελ. 17435
ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ Δ., σελ. 17404
ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ Ι., σελ. 17404, 17448
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ., σελ. 17420
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ., σελ. 17416
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ., σελ. 17442, 17443
ΚΕΛΛΑΣ Χ., σελ. 17373
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν., σελ. 17366, 17381, 17423, 17424, 17437
ΚΕΦΑΛΑ Μ., σελ. 17401
ΚΟΚΚΑΛΗΣ Β., σελ. 17411
ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ Μ., σελ. 17397, 17398
ΚΟΤΡΩΝΙΑΣ Γ., σελ. 17443
ΚΟΥΒΕΛΑΣ Δ., σελ. 17455, 17456
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ., σελ. 17376
ΛΙΟΥΠΗΣ Α., σελ. 17364
ΜΑΚΡΗ Ζ., σελ. 17453
ΜΑΝΗ - ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α., σελ. 17445
ΜΑΝΤΑΣ Π., σελ. 17426
ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ Κ., σελ. 17428
ΜΑΡΚΟΥ Κ., σελ. 17406, 17407, 17408
ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 17452, 17453
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ., σελ. 17381, 17391, 17393
ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Α., σελ. 17426
ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ Γ., σελ. 17405
ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ Φ., σελ. 17414
ΜΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ Ξ., σελ. 17442
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ Α., σελ. 17451
ΜΠΛΟΥΧΟΣ Κ., σελ. 17412
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Α., σελ. 17431
ΠΑΠΑΝΗΛΙΟΥ Γ., σελ. 17444, 17450
ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ Ι., σελ. 17450
ΠΟΥΛΟΥ Π., σελ. 17434
ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ Θ., σελ. 17408
ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ Ι., σελ. 17427
ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ Μ., σελ. 17447

ΣΚΟΝΔΡΑ Α. ,	σελ. 17398
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. ,	σελ. 17369, 17423, 17424, 17433
ΣΚΟΥΦΑ Ε. ,	σελ. 17448
ΣΠΑΝΑΚΗΣ Β. ,	σελ. 17405, 17406
ΤΕΛΙΓΙΟΡΙΔΟΥ Ο. ,	σελ. 17396, 17397
ΤΖΑΚΡΗ Θ. ,	σελ. 17418, 17419
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ. ,	σελ. 17453, 17454
ΤΖΟΥΦΗ Μ. ,	σελ. 17436, 17437
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. ,	σελ. 17424
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. ,	σελ. 17385, 17393, 17394
ΦΩΤΙΟΥ Θ. ,	σελ. 17413
ΧΑΡΙΤΟΥ Δ. ,	σελ. 17446
ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Α. ,	σελ. 17403
ΧΕΙΜΑΡΑΣ Θ. ,	σελ. 17425
ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ Ρ. ,	σελ. 17422, 17423

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟΕ'

Τρίτη 27 Ιουλίου 2021

Αθήνα, σήμερα, στις 27 Ιουλίου 2021, ημέρα Τρίτη και ώρα 9:15' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής και επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις».

Θα ξεκινήσουμε από εκεί που σταματήσαμε εχθές με την κ. Αγγελική Αδαμοπούλου. Εν συνεχεία ξεκινά ο τρίτος κύκλος. Θα μιλήσει ο κ. Λιούπης και η κ. Αυγέρη και μετά έχει ζητήσει τον λόγο η Υπουργός για την ομιλία της. Το λέω για όσους θέλουν να την ακούσουν. Να ξέρουν ότι μετά από είκοσι, είκοσι πέντε λεπτά θα πάρει τον λόγο.

Κυρία Αδαμοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, κυρία Υπουργέ, θα είχε πολύ μεγάλο ενδιαφέρον να μας εξηγήσετε ποιο είναι το εκπαιδευτικό σύστημα το οποίο εφαρμόζεται στις αίθουσες συσκέψεων του Υπουργείου Παιδείας. Το αναφέρω αυτό διότι εκεί είναι σίγουρο ότι συγκεντρώνονται διάφοροι μαθητευόμενοι μάγοι, οι οποίοι δεν θέλουν να βελτιώσουν την εκπαίδευση, αλλά να επιβάλουν το ιδεολογικό στίγμα της Νέας Δημοκρατίας.

Μιλάμε σήμερα στη Βουλή στον απόηχο της ελάχιστης βάσης εισαγωγής και των χιλιάδων λιγότερων εισακτέων. Δυστυχώς, δεν σεβαστήκατε τίποτα. Πήρατε παιδιά, τα οποία βρίσκονταν εδώ και δύο χρόνια υπό το βάρος του ολέθριου εγκλεισμού, αλλά και της πίεσης του διάχυτου φόβου, και τα κάνατε πειραματόζωα, γιατί έπρεπε και εσείς, κυρία Υπουργέ, να βάλετε την υπογραφή σας σε έναν νόμο, να μείνετε στην ιστορία με ένα συγκεκριμένο νόμο, όπως η κ. Διαμαντοπούλου και ο κ. Κοντογιαννόπουλος.

Εσείς οι ίδιοι, λοιπόν, που μιλάτε διαρκώς για την κατάσταση της πανδημίας, για μάχη με την πανδημία και για κατάσταση έκτακτης ανάγκης, είστε εκείνοι οι οποίοι σε αυτήν τη συγκυρία προσθέσατε στις πλάτες των παιδιών πολύ μεγαλύτερη πίεση. Δεν αντέχατε ούτε καν να περιμένετε μέχρι να σταθεροποιηθεί η κατάσταση με την πανδημία και τελικά πετύχατε τον σκοπό σας. Θα σας θυμούνται οι μαθητές για πάντα και θα το εισπρά-

ξετε ως μία ανάμνηση στο μέλλον.

Ευτυχώς τουλάχιστον για τα παιδιά από τις λαϊκές γειτονίες, όπως είναι, για παράδειγμα, το Περιστέρι, καλή ώρα, ο Πρωθυπουργός ο κ. Μητσοτάκης βρήκε τη λύση, ότι αυτά τα παιδιά είναι προορισμένα όχι να μπουν στο πανεπιστήμιο, αλλά να ακολουθήσουν κάποια άλλη ειδικότητα, να γίνουν ψυκτικοί, υδραυλικοί, συντηρητές ανελκυστήρων, καθαρίστριες, αποθηκάριοι. Άλλωστε σ' αυτά τα παιδιά αναφέρεται ο Πρωθυπουργός, όταν λέει ότι δεν μπορεί και δεν πρέπει να μπουν όλοι στο πανεπιστήμιο.

Αλίμονο, δηλαδή, για τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας να υπάρχουν όλο και περισσότερο μορφωμένοι άνθρωποι, πολίτες με προσόντα! Αλίμονο! Αυτό θα είναι μια μεγάλη καταστροφή για τη χώρα, διότι όσο λιγότεροι αυτοί οι «ενοχλητικοί» απόφοιτοι, οι οποίοι θα ζητούν και απολαβές ανάλογα με τα προσόντα τους, τόσο το καλύτερο για τους μεγαλοεργοδότες, συνδαιτυμόνες του Μεγάρου Μαξίμου. Όσο λιγότεροι είναι οι πολίτες οι οποίοι έχουν γνώσεις υψηλού επιπέδου, οι οποίοι ξέρουν να σκέπτονται, να έχουν κριτική σκέψη, να αναλύουν, να συνθέτουν καλύτερα τις εξελίξεις και να αμφισβητούν αυτά τα οποία προσπαθούν να τους πλασάρουν αμάσητα τα καλοταϊσμένα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τόσο καλύτερα για την Κυβέρνηση.

Θα είχε βέβαια μεγάλο ενδιαφέρον να μας πουν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας που είναι γονείς, τι έχουν επιλέξει για τα παιδιά τους, γιατί είναι πολύ εύκολο και υποκριτικό να λες ότι τα άλλα παιδιά ας γίνουν καθαρίστριες, ας γίνουν σοβατζήδες, ενώ τα δικά σου τα παιδιά θα πρέπει να έχουν ό,τι πτυχίο και πιστοποιητικό κυκλοφορεί.

Πόσοι, λοιπόν, από εσάς, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, έχετε στείλει τα παιδιά σας σε ένα ΙΕΚ, σε ένα επαγγελματικό λύκειο, να γίνουν, για παράδειγμα, τεχνικοί φυσικού αερίου, σκευσιτεχνικές, τεχνικοί αρτοποιίας; Αξίζει να μας καταθέσετε τα δικά σας βιώματα γιατί στα sites και στις εφημερίδες βλέπουμε να ποζάρετε δίπλα στα παιδιά σας σε τελετές αποφοίτησης, να δηλώνετε περήφανοι που τα παιδιά σας είναι απόφοιτοι πολυτελών σχολείων ή πανεπιστημίων υψηλού κύρους του εξωτερικού ή της Ελλάδας. Και καλά κάνετε που είστε περήφανοι για τα παιδιά σας. Είναι πολύ θεμιτό. Όμως δεν είναι καθόλου θεμιτός ο φαρισαϊσμός που κρύβεται πίσω από όλη αυτή τη βιτρίνα, ότι τα δικά σας παιδιά έχουν κάθε δικαίωμα να σπουδάζουν γιατί έτσι ξέρετε ότι θα έχουν περισσότερες ευκαιρίες, αλλά τα παιδιά των υπολοίπων θα πρέπει να κάνουν μια ζωή τη λάντσα.

Επικαλείστε, επίσης, διαρκώς τη σύνδεση του πανεπιστημίου με την αγορά. Κατ' αρχάς το πανεπιστήμιο είναι χώρος συγκομιδής, διανομής, καλλιέργειας της κριτικής σκέψης, συγκομιδής της γνώσης, είναι λίκνο των ιδεών και της προόδου και μετά σι-

δήποτε άλλο. Οι νέοι πρέπει να σπουδάζουν πρώτα απ' όλα για να μάθουν να αποκωδικοποιούν την πραγματικότητα, να την βελτιώνουν, να αλλάζουν την κοινωνία προς το καλύτερο. Και το τι είναι καλύτερο δεν θα μας το πει η αγορά, αλλά οι κοινωνικές ανάγκες.

Εσείς, λοιπόν, λέτε ότι θα σπουδάσουν κάτι, αλλά μετά δεν θα βρουν δουλειά. Άραγε αναλογιστήκατε την ευθύνη που έχετε για το γεγονός ότι οι νέοι μας δεν μπορούν να βρουν δουλειά; Έχετε αναλογιστεί πόσο εκπληρώνετε τη συνταγματική σας υποχρέωση να μεριμνάτε για την εργασία των πολιτών; Αυτό το οποίο έχετε καταφέρει είναι κόλαφος. Είναι η αύξηση των ποσοστών ανεργίας, η ελαστικοποίηση και η κινεζοποίηση των εργασιακών όρων, το brain drain, τα μπλοκάκια. Πετύχατε να μας κάνετε γκαρσόνια της Ευρώπης. Η αγορά, λοιπόν, που εσείς φτιάξατε εδώ και δεκαετίες έχει αποτύχει παταγωδώς. Θέλετε να φτάσετε στον πάτο και την εκπαίδευσή.

Και θα σας πω γιατί είστε υποκριτές. Ποια είναι η σύνδεση των ιδιωτικών κολλεγίων με την αγορά; Εκεί γιατί δεν υπάρχει πρόβλημα; Μα γιατί εκεί είναι που τα ακουμπάνε χοντρά οι γονείς στους φίλους σας τους κολλεγιάρχες. Εκεί μιλάει η αξιοκρατία του χρήματος. Αν έχουν, δηλαδή, να πληρώσουν οι γονείς για τα παιδιά γιατί το παιδί να σκοτίζεται και να πρέπει να αγχώνεται για να περάσει στο πανεπιστήμιο; Θα πάει στο κολλέγιο και σε τρία χρόνια θα πάρει ένα πτυχίο ισότιμο με το τετραετές του δημόσιου πανεπιστημίου. Αυτή τελικά είναι η λογική και η νοοτροπία της αριστείας, ότι τα λεφτά ανοίγουν πόρτες.

Την ώρα όμως που εσείς επιβάλλετε τις μπαγιάτικες, θατσερικές σας αντιλήψεις, παγκοσμίως αναδύεται η αλλαγή του υποδείγματος, ακόμη και από χώρες που κοινωνικά και οικονομικά είναι οι πιο ένθερμοι υποστηρικτές του κυνικού καπιταλισμού όπως είναι οι ΗΠΑ. Ο κόσμος προχωρά ολοταχώς. Εσείς βάζετε όπισθεν ολοταχώς.

Αυτό το οποίο βεβαίως, πρέπει να πω τελειώνοντας ως ένα πρακτικό παράδειγμα της αντίληψης που έχετε για την παιδεία, είναι το κοινωνικό έγκλημα το οποίο συντελείται στον Δήμο Αθηναίων από τον δήμαρχο τον κ. Μπακογιάννη -έχει να κάνει με την περιφέρειά μου και γι' αυτό το αναφέρω- ο οποίος πηγαίνει στα μοναδικά πάρκα που υπάρχουν στις γειτονιές με πράσινο, στους μοναδικούς πνεύμονες, κόβει τα δέντρα με αδιαφανείς και fast track διαδικασίες, χωρίς καμμία δημόσια διαβούλευση για να βάλει μέσα τσίγκινα κοντίνερ στα οποία θα στεγάσει παιδάκια προσχολικής αγωγής. Θα περιχαράκώσει παιδάκια μέσα σε κοντίνερ ελάχιστων τετραγωνικών μέτρων, γιατί με αυτόν τον τρόπο θέλει να υποβαθμίσει τη δημόσια παιδεία και να οδηγήσει και στην ιδιωτική παιδεία. Το βασικότερο, όμως, και το χειρότερο που κάνει είναι ότι συρρικνώνει το λιγοστό πράσινο στο κέντρο της Αθήνας. Τον καλούμε να ανακαλέσει αυτές τις αποφάσεις του τις εγκληματικές και να έρθει σε δημόσιο διάλογο με τους πολίτες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Αθανάσιος Λιούπης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΙΟΥΠΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Αδαμοπούλου, θα ήθελα να σας πω ότι ο γιος μου τελείωσε το ΓΕΛ και εν συνεχεία ακολούθησε το ταπεινό ΕΠΑΛ που λέτε για να ασκήσει ένα από αυτά τα κατώτερα επαγγέλματα που αναφέρατε. Και τον ενθαρρύνουμε και εγώ και η μητέρα του.

Δεν νομίζω πως ισχύουν αυτά που είπατε για μας όλους.

Όλοι, λοιπόν, όσοι φοιτήσαμε οι ίδιοι και τα παιδιά μας σε δημόσιο σχολείο έχουμε μια ξεκάθαρα καλή άποψη για τα ελληνικά σχολεία, για τους εκπαιδευτικούς και το επίπεδο των μαθητών. Όμως η εκπαιδευτική διαδικασία παραμένει σε μεγάλο βαθμό αγκυλωμένη στο παρελθόν, χωρίς να έχει καταφέρει να ενσωματώσει τις σύγχρονες τάσεις, μεθόδους, ανάγκες και δυνατότητες. Δεν πρόκειται μόνο για το επίπεδο γνώσεων που μπορούμε να προσφέρουμε στα παιδιά μας, αλλά για τη συνολική εκπαιδευτική εμπειρία που θα διαμορφώσει χαρακτήρες, τους μελλοντικούς πολίτες, επιστήμονες, ανθράκους.

Η πρώτη μεγάλη αλλαγή αφορά τις ίδιες τις δομές της εκπαίδευσης. Δημιουργούνται θέσεις στελεχών με εκπαιδευτικό ρόλο,

όπως οι επόπτες ποιότητας της εκπαίδευσης. Δίνεται έμφαση στον ρόλο των συμβούλων εκπαίδευσης των οποίων οι θέσεις αυξάνονται σημαντικά σε οκτακόσιες από πεντακόσιες σαράντα.

Για την επιλογή των στελεχών διαδραματίζει σημαντικό ρόλο πλέον η αξιολόγησή τους. Τα ΚΕΣΥ μετατρέπονται σε Κέντρα Διεπιστημονικής Αξιολόγησης, Συμβουλευτικής και Υποστήριξης και ενισχύονται επιπλέον με οργανικές θέσεις πεντακοσίων πενήντα ψυχολόγων και πεντακοσίων πενήντα κοινωνικών λειτουργών.

Η δεύτερη αλλαγή αφορά την πολυσυζητημένη αξιολόγηση. Στη συντριπτική τους πλειονότητα, στο 90% περίπου, οι ευρωπαϊκές χώρες έχουν εισάγει ένα σύστημα αξιολόγησης για τους εκπαιδευτικούς τους. Στην Ελλάδα για πολλά χρόνια η λέξη αξιολόγηση θεωρούνταν από πολλούς σχεδόν ταμπού. Γιατί είναι τόσο ξένη προς τη νοοτροπία μας η έννοια της αξιολόγησης; Πιθανόν γιατί φοβόμαστε ότι συνοδεύεται από αυθαιρεσία ή και μεροληψία. Όμως όταν έχουμε ένα πλαίσιο που εξασφαλίζει τη δίκαιη και αξιοκρατική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών μήπως τελικώς οι όποιες αντιδράσεις δεν είναι τίποτε άλλο παρά εμμονή στο παρελθόν, άρνηση προόδου και βελτίωσης; Και τελικά τι μήνυμα περνάμε στα παιδιά μας με το να τους δείχνουμε ότι οι ενήλικες δεν κρίνονται, δεν κάνουν λάθη, δεν προσπαθούν να βελτιωθούν;

Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών δεν είναι μέσο εκφοβισμού τους, δεν συνδέεται με τιμωρητικού χαρακτήρα συνέπειες. Είναι αποκλειστικά και μόνο ένας τρόπος κάθε εκπαιδευτικού να αποκτήσει γνώση των θετικών και αρνητικών στοιχείων του και στη συνέχεια να έχει στη διάθεσή του μέσα βελτίωσης και επιμόρφωσης.

Σε αυτό το πλαίσιο η αξιολόγηση όλων είναι υποχρεωτική. Οι εκπαιδευτικοί αξιολογούνται από τον σύμβουλο εκπαίδευσης και τον διευθυντή της σχολικής μονάδας. Αξιολογούνται με διαβαθμισμένη περιγραφή από «εξαιρετικό» έως «μη ικανοποιητικό», σε σχέση με το διδακτικό και παιδαγωγικό τους έργο, το παιδαγωγικό κλίμα, τη διαχείριση της τάξης και την υπηρεσιακή συνέπεια τους. Εάν σε κάποιο πεδίο αξιολόγησης ο εκπαιδευτικός λάβει τον χαρακτηρισμό «μη ικανοποιητικό» παρακολουθεί υποχρεωτικά επιμορφωτικό πρόγραμμα.

Σε κάθε περίπτωση, η αξιολόγηση επηρεάζει τη διαδικασία επιλογής για θέσεις στελεχών της εκπαίδευσης. Τα ίδια τα στελέχη εκπαίδευσης αξιολογούνται ανώνυμα από τους υφισταμένους τους, ενώ σε περίπτωση που λάβουν κακή αξιολόγηση αντικαθίστανται.

Η επόμενη μεγάλη αλλαγή αφορά την αυτονομία στις σχολικές μονάδες. Οι σχολικές μονάδες μέχρι τώρα είναι παθητικοί εφαρμοστές των κατευθύνσεων του Υπουργείου Παιδείας. Σήμερα αυτό αλλάζει. Το Υπουργείο Παιδείας κάνει μια προοδευτική αλλαγή, μειώνοντας τον δικό του κεντρικό ρόλο και δίνοντας μεγάλο μέρος των αποφάσεων για τον σχεδιασμό στα ίδια τα σχολεία. Δίνεται για πρώτη φορά ελευθερία κινήσεων στους εκπαιδευτικούς να επιλέγουν σχολικά βιβλία, το πολλαπλό βιβλίο. Συστήνεται το Μητρώο Διδακτικών Βιβλίων και η Ψηφιακή Βιβλιοθήκη. Προτάσσεται η πρόσβαση των μαθητών σε ποικίλα εγχειρίδια, σε μια προσπάθεια ανάπτυξης της κριτικής σκέψης και όχι της απλής απομνημόνευσης.

Αλλάζει ο τρόπος αξιολόγησης των μαθητών στη διάρκεια των τετραμήνων. Δίνονται πολλές επιλογές στους εκπαιδευτικούς, ώστε οι τελευταίοι να κρίνουν το επίπεδο της προσπάθειας του κάθε μαθητή χρησιμοποιώντας και άλλες μεθόδους εκτός από το διαγώνισμα, όπως η ατομική ή ομαδική εργασία, ακόμα και το καινοτόμο μοντέλο της ανεστραμμένης τάξης.

Ο διευθυντής αναλαμβάνει τις ετήσιες ενδοσχολικές επιμορφώσεις, την ανάθεση διδασκαλιών και εξωδιδακτικών εργασιών, ενώ καθίσταται αξιολογητής του εκπαιδευτικού προσωπικού.

Οι σχολικές εγκαταστάσεις μπορούν να αξιοποιηθούν εκτός ωραρίου για διοργάνωση μιας δραστηριότητας ή ενός σεμιναρίου. Οι σχολικές μονάδες αποκτούν ιστοσελίδα και είναι και προσβάσιμες στα άτομα με αναπηρία.

Σε διεθνές επίπεδο εδώ και αρκετά χρόνια έχει αναδειχθεί η αξία της PISA, ενός μηχανισμού υπό τη σκέπη του ΟΟΣΑ, που επιτρέπει να εξάγουμε συμπεράσματα για το εκπαιδευτικό σύ-

στημα μέσω της αξιολόγησης των μαθητών. Το πολύτιμο αυτό εργαλείο καθιερώνεται σε εθνικό επίπεδο με το σημερινό νομοσχέδιο. Οι μαθητές της ΣΤ' δημοτικού και της Γ' γυμνασίου συμμετέχουν στις εξετάσεις ανώνυμα, ώστε να αποκτήσουμε μια ολοκληρωμένη εικόνα για τις πιθανές αδυναμίες του εκπαιδευτικού συστήματος και της σχολικής μονάδας.

Στο σημερινό νομοσχέδιο εντάσσεται κι ο εκσυγχρονισμός της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης, με τη δημιουργία τριών σχολών μαθητείας υποψηφίων κληρικών από τις οποίες θα πρέπει οπωσδήποτε να αποφοιτήσει ένας κληρικός για να μισθοδοτείται από το δημόσιο.

Πολύ σημαντική απόφαση της Κυβέρνησης και του Υπουργείου Παιδείας είναι ότι για πρώτη φορά φέτος μετά από δώδεκα χρόνια θα διοριστούν έντεκα χιλιάδες επτακόσιοι μόνιμοι εκπαιδευτικοί. Οι διορισμοί αυτοί είναι επιπλέον των τεσεράμισι χιλιάδων μόνιμων διορισμών στα ειδικά σχολεία, ώστε να περιοριστεί η χρήση αναπληρωτών για την κάλυψη πάγιων αναγκών και η συνολική αναβάθμιση του σχολείου να συνοδεύεται από το αναγκαίο μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό.

Για άλλη μια φορά η Αξιωματική Αντιπολίτευση αποδεικνύεται κατώτερη των περιστάσεων. Αρνήθηκε να προσέλθει στον διάλογο για τη διαμόρφωση του νομοσχεδίου. Η ψηφοθηρία προπορεύεται του υπεύθυνου και σοβαρού πολιτικού λόγου. Ναι, όλοι δικαιούμαστε να έχουμε διαφορετική πολιτική θέση και άποψη, αλλά αυτή δεν επιτρέπεται να παίζει με το μέλλον της νεολαίας και να ανατρέπει αποφάσεις ζωής αναδρομικά.

Η Νέα Δημοκρατία επιδεικνύοντας συνέπεια λόγων και πράξεων έχει υλοποιήσει ήδη στα δύο τελευταία χρόνια της διακυβέρνησής του μεγαλύτερο μέρος των προεκλογικών δεσμεύσεών της στον τομέα της παιδείας, με στόχο μια αναβαθμισμένη, σύγχρονη, δωρεάν δημόσια εκπαίδευση που βοηθάει τα παιδιά και τους νέους μας να βιώνουν μια δημιουργική ολιστική σχολική εμπειρία, χωρίς τη στείρα μάθηση, αναπτύσσοντας κριτική σκέψη και άποψη, ώστε να οδηγηθούν στο μέλλον που επιθυμούν και τους αξίζει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα μιλήσει τώρα η συνάδελφος από τον ΣΥΡΙΖΑ κ. Θεοδώρα Αυγέρη και μετά θα πάρει τον λόγο η κυρία Υπουργός. Έχει ζητήσει μετά τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Σκουρλέτης.

Κύριε Βρούτση, μήπως εσείς θέλετε να μιλήσετε μετά;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Μετά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

Κυρία Αυγέρη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εικάζω ότι αν ήμασταν σε κάποια άλλη ευρωπαϊκή χώρα από αυτές που θεωρούμε ως υποδείγματα εξαιρετικών πολιτικών συστημάτων και υψηλής πολιτικής κοσμοπονησίας δεν θα συζητούσαμε σήμερα αυτό εδώ το νομοσχέδιο, γιατί απλά ο Πρωθυπουργός δεν θα ένιωθε βολικά στη θέση του, για λόγους ευθιξίας τουλάχιστον, μετά από τις αποκαλύψεις σχετικά με το «πόθεν έσχες» του. Δυστυχώς εδώ είναι μέρα Τρίτη κι ο Πρωθυπουργός απλά περνά καλά.

Και δυστυχώς ολόένα και περισσότεροι πολίτες συνειδητοποιούν ότι τα έργα και οι ημέρες της Κυβέρνησης Μητσοτάκη έχουν τραγικές συνέπειες για τις ζωές των ιδίων και των παιδιών τους, ότι διαβρώνουν την κοινωνική συνοχή και την ποιότητα της δημοκρατίας μας. Γι' αυτό και αποτελεί ειρωνεία της Ιστορίας το γεγονός ότι έρχεται αυτή η Κυβέρνηση αυτού του Πρωθυπουργού να ορίσει τα μέτρα και τα σταθμά του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου, να θέσει όρους αξιολόγησης στα σχολεία. Όπως σε τόσες άλλες περιπτώσεις έτσι και τώρα η Κυβέρνηση διαστρεβλώνει τις έννοιες και αντιστρέφει το νόημα των όρων. Το ίδιο έκανε με τις προανακριτικές επιτροπές όπου οι ελεγχόμενοι έγιναν κατηγοροί. Το ίδιο έκανε με την πανδημία, αντικαθιστώντας τις κυβερνητικές ευθύνες με τη λεγόμενη «ατομική ευθύνη». Το ίδιο κάνει και τώρα, αντιστρέφει την πραγματικότητα, οικειοποιείται τους όρους. Η Νέα Δημοκρατία επιμένει να οικειοποιείται τον όρο «αξιολόγηση» σαν να είναι ιδιοκτησία και ιδιότητά της.

Αλήθεια, είναι ιδίον της Νέας Δημοκρατίας η αξιολόγηση; Αξιολόγησε η Νέα Δημοκρατία και η Κυβέρνηση τα στελέχη χωρίς πτυχία, που κατέλαβαν θέσεις στον κρατικό μηχανισμό, κατά παράβαση των κείμενων διατάξεων; Αξιολόγησε η Νέα Δημοκρατία και η Κυβέρνηση τους Υπουργούς της; Αξιολόγησε η Νέα Δημοκρατία και η Κυβέρνηση την κωμόπολη των μετακλητών που ίδρυσε στις παρυφές του Μεγάρου Μαξίμου; Αξιολόγησε η Νέα Δημοκρατία και η Κυβέρνηση τη διαχείριση της πανδημίας; Τι από όλα αυτά κάνατε; Τίποτε απολύτως.

Κι όταν το πράξετε, το πράξετε με τον παλιό κλασικό τρόπο της Δεξιάς. Τα καλά και συμφέροντα, συγκαλύπτοντας ευθύνες και προπαγανδίζοντας ανύπαρκτες επιτυχίες. Κατά κανόνα λοιπόν η Νέα Δημοκρατία από κάθε διαδικασία αξιολόγησης αφαιρεί τη λογοδοσία και της προσθέτει τον κοινωνικό αυτοματισμό, επικοινωνώντας ως «αξιολόγηση» το νεοσυντηρητικό αυταρχισμό και την ενός ανδρός αρχή.

Ξέρετε, όλα αυτά μπορεί να διεγείρουν το νεοσυντηρητικό ακροατήριό σας, αλλά να μη μας κοροϊδεύει ο Πρωθυπουργός ότι είναι προοδευτικός άνθρωπος. Στο «πόθεν έσχες» των πολιτικών του αξιών η προοδευτικότητα είναι αδήλωτη και καλά κρυμμένη από τον κοινωνικό έλεγχο. Ποιος λοιπόν αξιολογεί; Μπορεί να αξιολογεί αυτός που δεν λογοδοτεί και δεν αξιολογείται; Ας απαντήσει η κυβερνητική πλειοψηφία.

Δεν μπορεί να μιλά περί αξιολόγησης μετά το φιάσκο της ελάχιστης βάσης εισαγωγής ο Πρωθυπουργός και η Υπουργός Παιδείας. Δεν μπορούν να αξιολογούν αυτοί που καταλαμβάνουν θέσεις ευθύνης και αντί να αναγνωρίζουν τα λάθη τους, απαντούν με κυνισμό και αναισθησία στους μαθητές, τους γονείς τους, σε ολόκληρη την κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία που προηγήθηκαν και χθες με τις ομιλίες τους ήδη αποδόμησαν σημείο προς σημείο άλλο ένα νομοθετικό έκτρωμα της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Ότι και αν αντιτάξει η κυβερνητική πλειοψηφία, η λογική των επιχειρημάτων της καταδεικνύει ένα πράγμα: τα περί αναβάθμισης του σχολείου και ενδυνάμωσης των εκπαιδευτικών είναι κενά νούμερα.

Το μόνο νόημα που έχει η αξιολόγηση της Νέας Δημοκρατίας είναι να εγκαθιδρυθεί ένας σκληρά γραφειοκρατικός, πολυδαίδαλος και πανάκριβος μηχανισμός ελέγχου στα σχολεία, προκειμένου το μοντέλο της νεοφιλελεύθερης ανάπτυξης που ευαγγελίζεται το κατεστημένο να γίνει ιδεολογία του κράτους και κανονικότητα στη συνείδηση των πολιτών, των μαθητών, των γονιών, των εκπαιδευτικών, από την πρώτη μέρα στο σχολείο.

Δήθεν αξιολόγηση που αποσκοπεί στο να βγάλει μαθητές από τα σχολεία και να στρέψει σε μία αγορά ζούγκλα, χαμηλής εξειδίκευσης και προσόντων εργατών για να τους δίνει μισό ευρώ αύξηση την ημέρα, όπως έκανε χθες ο κ. Μητσοτάκης.

Δεν έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε που ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης είχε δηλώσει ότι η κοινωνική ισότητα είναι ενάντια στην ανθρώπινη φύση, λες και οι κοινωνικές αδικίες είναι φυσικό φαινόμενο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και πολίτες που μας ακούτε, την πραγματική αριστεία η Κυβέρνηση την πετσόκοψε, απέκλεισε άριστους μαθητές προερχόμενους μάλιστα και από πρότυπα σχολεία από τις σχολές προτίμησής τους.

Η Κυβέρνηση υλοποιεί μια πολιτική που καταστρέφει το μορφωτικό δυναμικό της κοινωνίας, θεωρώντας ότι η αριστεία προέρχεται μόνον από τους γόνους των πλούσιων υποστηρικτών της. Εφαρμόζει δηλαδή ένα σχέδιο εσωτερικής υποτίμησης και στην παιδεία, υποβαθμίζοντας το εκπαιδευτικό έργο, αποστερώντας την εκπαίδευση από πόρους, μεταφέρει πόρους από το δημόσιο τομέα στον ιδιωτικό, διευρύνει το μερίδιο της αγοράς εις βάρος της δημόσιας παιδείας.

Το ίδιο έκανε και κάνει και με την υγεία προς όφελος κατεστημένων συμφερόντων που κάποτε λειτουργούσαν παρασκηνακά, αλλά σήμερα δεν κρύβουν τη χαρά τους.

Και βγάζει από την εκπαιδευτική διαδικασία την εξάσκηση των μαθητών στην κοινωνική δικαιοσύνη, την ισότητα και τις δημοκρατικές αρχές, για να εμπεδωθούν οι ανισότητες για τις οποίες ο Πρωθυπουργός είπε ότι είναι φυσικό φαινόμενο και έτσι να νοείται η αξιολόγηση, ο διαρκής έλεγχος των κάτω από τους πάνω.

Η Κυβέρνηση νομοθετεί για να αποκλείει, για να κάνει διαλογή. Αποκλείει τους εργαζόμενους από έναν αξιοπρεπή εργασιακό βίο, τον οποίο περιορίζει μόνο σε όσους είναι προσδεδεμένοι στο άρμα της εξουσίας της, αποκλείει τα παιδιά των λαϊκών και μεσαίων στρωμάτων από μια υψηλού επιπέδου εκπαίδευση την οποία κρατά μόνο για όσους έχουν να πληρώσουν. Αποκλείει ακόμα και τους μικροεπιχειρηματίες από τη χρηματοδότηση, την οποία διοχετεύει αποκλειστικά προς τα συμφέροντα που τη στηρίζουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Στην Ελλάδα που έχουν κατά νου η Νέα Δημοκρατία ο κ. Μητσοτάκης δεν έχουν θέση τα παιδιά των λαϊκών και μεσαίων στρωμάτων, δεν έχουν θέση καθηγητές που εμπνέουν και ηγούνται, αλλά καθηγητές που τιμωρούν και καθοδηγούνται, δεν έχουν θέση οι πολίτες που συνεργάζονται, αλλά πολίτες που ανταγωνίζονται. Τα βιβλία της ιστορίας δεν θα γράψουν ποτέ γι' αυτήν τη δυστοπία, γιατί δεν θα καταφέρετε να την επιβάλλετε, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας.

Κοιτάτε αλλού από εκεί που δείχνει το βέλος του χρόνου, κυρία Κεραμέως. Η κοινωνία κινείται και ήδη είστε πολύ πίσω. Δεν τη φτάνετε ούτε στο τόσο δα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο θα λάβει τώρα η Υπουργός Παιδείας κ. Κεραμέως. Αυτονόητο είναι ότι θα έχει μια ανοχή και η κ. Κεραμέως, γιατί θα πρέπει να απαντήσει σε όσα άκουσε από χθες μέχρι σήμερα.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί θεωρώ κοινή πεποίθηση ότι η δυνατότητα των παιδιών μας να κάνουν πράξη τα όνειρά τους ξεκινά από το εκπαιδευτικό σύστημα, από το περιεχόμενο της γνώσης που παρέχει, τις δεξιότητες που καλλιεργεί, από τον τρόπο λειτουργίας του.

Ακριβώς γι' αυτό, η αναβάθμιση του εκπαιδευτικού μας συστήματος, η βελτίωση της λειτουργίας του σχολείου, η ενίσχυση του ρόλου των εκπαιδευτικών αποτελεί για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προτεραιότητα, αλλά και πρόκληση, στην οποία ανταποκρινόμαστε συστηματικά δύο χρόνια τώρα.

Με νόμο που ψηφίστηκε πέρσι για την αναβάθμιση του σχολείου κάναμε το πρώτο βήμα και εισαγάγαμε σημαντικές καινοτομίες: εργαστήρια δεξιοτήτων, δραστηριότητες στα Αγγλικά στο νηπιαγωγείο, αξιολόγηση της σχολικής μονάδας και του εκπαιδευτικού έργου, εμπέδωση του σεβασμού στον άλλον και της ασφάλειας στο σχολικό περιβάλλον, ενίσχυση των πρότυπων και πειραματικών σχολείων, μέσα επίσης από νέες θεματικές στο σχολείο, όπως η εκπαιδευτική ρομποτική, ο σεβασμός στον άλλο, η οικολογική συνείδηση, ο σχολικός επαγγελματικός προσανατολισμός, όλα αυτά μέσα στο υποχρεωτικό ωρολόγιο πρόγραμμα, ενίσχυση γνωστικών αντικειμένων, όπως πληροφορική, ξένες γλώσσες, φυσική αγωγή.

Λάβαμε ειδικά μέτρα για την αποτελεσματικότερη στελέχωση των σχολικών μονάδων, ενισχύοντας τους εκπαιδευτικούς μας που υπηρετούν σε δυσπρόσιτες περιοχές με περισσότερα μόρια. Διευρύνουμε τις μεθόδους αποτίμησης της πορείας των μαθητών, αλλά και εξορθολογίσαμε τη διαδικασία προαγωγής και απόλυσής τους.

Με το παρόν νομοσχέδιο που εισηγούμαστε στη Βουλή κάνουμε ένα νέο σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση της συνολικής βελτίωσης και αναβάθμισης του δημόσιου σχολείου. Δίνουμε μεγαλύτερους βαθμούς ελευθερίας και αυτονομίας στους εκπαιδευτικούς μας, στα στελέχη μας, στις σχολικές μας μονάδες, συνοδευόμενους από τους απαραίτητους βαθμούς λογοδοσίας και διαφάνειας. Καθιερώνουμε ένα σύστημα αξιολόγησης εκπαιδευτικών και στελεχών με δικλίδες ασφαλείας. Δημιουργούμε ένα σύστημα διοίκησης εκπαίδευσης αξιοκρατικό, ευέλικτο, πιο κοντά στη φυσική μονάδα, πιο κοντά στο σχολείο.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να ευχαριστήσω πάρα πολύ την Υφυπουργό κ. Ζέττα Μακρή, τους Γενικούς Γραμματείς, τον κ.

Αλέξανδρο Κόψη, τον κ. Γιώργο Κаланτζή, καθώς και τους συνεργάτες μας για την πολύτιμη συμβολή τους κατά τη σύνταξη και επεξεργασία του νομοσχεδίου. Θερμές ευχαριστίες στους φορείς, τους εκπαιδευτικούς, τα στελέχη που συνέδραμαν με τις προτάσεις τους στη βελτίωση των διατάξεων. Ιδιαίτερα θα ήθελα να ευχαριστήσω τον εισηγητή του νομοσχεδίου της Νέας Δημοκρατίας κ. Γιώργο Κωτσό για την εξαιρετική συνεργασία και τους συναδέλφους της Συμπολίτευσης και της Αντιπολίτευσης, ιδιαιτέρως δε του Κινήματος Αλλαγής, του ΜέΡΑ25 και της Ελληνικής Λύσης που προσήλθαν σε έναν εποικοδομητικό διάλογο προ της κατάθεσης του νομοσχεδίου και υπέβαλαν χρήσιμες παρατηρήσεις.

Λυπάμαι πάρα πολύ που ο ΣΥΡΙΖΑ και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας επέλεξαν να μην προσέλθουν σε αυτόν τον διάλογο προ της κατάθεσης του νομοσχεδίου.

Θα παρουσιάσω τις αλλαγές που επιφέρει το νομοσχέδιο, προβαίνοντας παράλληλα σε ορισμένες παραδοχές. Είναι τέσσερις παραδοχές. Παραδοχή πρώτη: Η χώρα μας έχει το πιο προνοητικό εκπαιδευτικό σύστημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση -εδώ το σχετικό γράφημα- ενώ η αποκέντρωση συνδέεται άμεσα με καλύτερα μαθησιακά αποτελέσματα. Παρακαλώ, το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν γράφημα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η μεγάλη πλειονότητα των αποφάσεων που αφορούν στην καθημερινή λειτουργία του σχολείου λαμβάνονται σε επίπεδο Βουλής, Υπουργείου, Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής, ενώ σε άλλες χώρες το ποσοστό αυτό που στη χώρα μας είναι 80%-80% των αποφάσεων λαμβάνονται σε επίπεδο κεντρικό- είναι 35%. Αυτό αλλάζει. Αποκεντρώνουμε το σύστημα, μεταφέρουμε αρμοδιότητες στους εκπαιδευτικούς μας, στους διευθυντές μας, στα ίδια τα σχολεία. Γιατί; Διότι τα διεθνή στοιχεία δείχνουν, ότι όσο περισσότερο το κέντρο λήψης της απόφασης μετατοπίζεται στο επίπεδο του σχολείου τόσο βελτιώνονται τα μαθησιακά αποτελέσματα. Η ποιότητα των εκπαιδευτικών συστημάτων είναι άμεσα συναρτώμενη με τον βαθμό αποκέντρωσής τους.

Θα φανεί εδώ και εν συνεχεία, θα το καταθέσω στα Πρακτικά. Όσο αποφασίζονται κεντρικά, όσο λαμβάνονται κεντρικά οι αποφάσεις τόσο χειρότερα τα μαθησιακά αποτελέσματα. Όσο οι αποφάσεις πάνε στο σχολείο, πάνε στον διευθυντή τόσο καλύτερα τα μαθησιακά αποτελέσματα. Παρακαλώ, το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στόχος, λοιπόν, είναι η απελευθέρωση της δημιουργικής πρωτοβουλίας των εκπαιδευτικών και των στελεχών που βρίσκονται κοντά στους μαθητές και τα σχολεία, που γνωρίζουν καλύτερα από όλους μας τις ανάγκες του σχολείου.

Ενδεικτικές ρυθμίσεις στην κατεύθυνση της ενίσχυσης της αυτονομίας σχολικών μονάδων είναι οι εξής: Ελεύθερη επιλογή βιβλίου, πολλαπλό βιβλίο. Τι σημαίνει «πολλαπλό βιβλίο»; Σημαίνει δύο πράγματα: Πρώτον, ότι ο εκπαιδευτικός θα μπορεί να επιλέγει το βιβλίο από το οποίο θα διδάσκει τα παιδιά του και δεύτερη πτυχή, ότι όλα αυτά τα βιβλία θα είναι διαθέσιμα σε μια ψηφιακή βιβλιοθήκη. Γιατί έχει σημασία αυτό; Διότι πλέον θα έχουμε περισσότερες πηγές και έτσι τα παιδιά μας θα καλούνται να συνδυάσουν πηγές, να φύγουμε από το ένα και μοναδικό βιβλίο, από τη μία και μοναδική πηγή και να καλέσουμε τα παιδιά μας να συνδυάσουν πηγές και έτσι να καλλιεργήσουν την κριτική τους σκέψη.

Ελευθερία ως προς τη μορφή των τετραμηνιαίων δοκιμασιών αξιολόγησης. Εδώ, πραγματικά, εγώ προκαλώ τους Βουλευτές όλους να μου πουν αν θεωρούν ότι είναι πιο κατάλληλοι από τους εκπαιδευτικούς μας, για να κρίνουν αν τα ολιγόλεπτα διαγωνίσματα στο γυμνάσιο και το λύκειο πρέπει να είναι δεκαπεντάλεπτα.

Αυτό λέει ο νόμος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ο νόμος σή-

μερα λέει ότι πρέπει τα διαγωνίσματα να είναι δεκαπεντάλεπτα. Εγώ ρωτώ τον καθένα και την καθεμία από εσάς και βάζω και τον εαυτό μου. Εγώ προσωπικά δεν θεωρώ ότι ξέρω καλύτερα από τον εκπαιδευτικό. Ο εκπαιδευτικός ξέρει πολύ καλύτερα από μας.

Όταν, λοιπόν, κύριε Φίλη, λέμε ότι αποκεντρώνουμε, αφαιρούμε αρμοδιότητες κεντρικά και τις μεταφέρουμε στο ίδιο το σχολείο, σε αυτούς που ξέρουν καλύτερα από όλους τις ανάγκες των μαθητών.

Δεν υπάρχουν, λοιπόν, μόνο τα διαγωνίσματα. Υπάρχουν οι ατομικές εργασίες, οι ομαδικές εργασίες. Υπάρχει η αξιοποίηση χαρακτηριστικών του μοντέλου της ανεστραμμένης τάξης. Όλα αυτά στη διάθεση των εκπαιδευτικών για να κρίνουν πώς καλύτερα θα αξιολογήσουν τους μαθητές τους.

Αποκεντρώνουμε τις διαδικασίες έγκρισης εκπαιδευτικών προγραμμάτων, ερευνών πρακτικής άσκησης. Όχι, δεν θεωρούμε φυσιολογικό να υπογράφει Γενικός Γραμματέας για κάθε έρευνα, για κάθε πρακτική άσκηση που είναι να γίνει σε ένα σχολείο. Ας δώσουμε, επιτέλους, χώρο στους εκπαιδευτικούς μας, στα σχολεία μας. Ας τους δείξουμε την εμπιστοσύνη που τους αξίζει.

Προβλέπεται η δυνατότητα συγκρότησης εκπαιδευτικών ομίλων. Να ένα παράδειγμα διάχυσης βέλτιστης πρακτικής από τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία που εφαρμόζεται σήμερα σε όλα τα δημόσια σχολεία της χώρας. Προβλέπουμε ενίσχυση του ρόλου του διευθυντή και των εκπαιδευτικών σε θέσεις ευθύνης. Θέσπιση υποστηρικτικών οργάνων στον διευθυντή και το σχολείο, με μοριοδότηση και συνεκτίμηση στον φάκελο αξιολόγησης. Για παράδειγμα, ποιος διαφωνεί με το να έχουμε μέντορες, οι οποίοι θα βοηθούν τους νέους εκπαιδευτικούς στο να ενταχθούν στην εκπαιδευτική κοινότητα; Μεγαλύτερη αυτονομία του σχολείου για την αξιοποίηση σχολικών εγκαταστάσεων, για εκδηλώσεις, συνέδρια, προγράμματα.

Παραδοχή δεύτερη: Κανένα σύστημα δεν μπορεί να βελτιωθεί, αν δεν έχουν προηγουμένως αποτυπωθεί τα αποτελέσματά του, η πορεία του, αν δεν έχει αξιολογηθεί.

Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι όλοι θα συμφωνήσουμε ότι η θέσπιση μιας διαδικασίας αξιολόγησης του έργου των εκπαιδευτικών δεν είναι μόνο επιτακτική ανάγκη. Είναι απαίτηση πλέον της κοινωνίας.

Περισσότεροι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τρεις στους τέσσερις πολίτες, πάνω από το 75% επιθυμούν την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Εδώ είναι τα σχετικά. Τα καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μια κοινή πρακτική που εφαρμόζεται στο 90% των ευρωπαϊκών χωρών, με εξαιρέσεις την Ελλάδα, την Τουρκία, την Ιρλανδία, τη Μάλτα, την Ισλανδία. Εδώ είναι ο σχετικός χάρτης. Με μπλε είναι οι χώρες που δεν εφαρμόζουν αξιολόγηση: Η Ελλάδα, η Τουρκία.

Δεν είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εν έτει 2021 να συζητάμε ακόμα για το αν η αξιολόγηση θα βελτιώσει ή όχι το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Το καταθέτω για τα Πρακτικά, παρακαλώ.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επί δεκαετίες οι απόπειρες αξιολόγησης προσέκρουαν σε ιδεοληψίες. Τώρα, όμως, οι συνθήκες έχουν ωριμάσει και η πολιτική και κοινωνική βούληση είναι δεδομένη.

Προχωράμε, λοιπόν, σύμφωνα με τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις στην αξιολόγηση εκπαιδευτικών μας. «Αξιολογούμε» σημαίνει καταγράφουμε, μελετάμε, επιβραβεύουμε και βελτιώνουμε, εφόσον υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης.

Εισάγουμε, λοιπόν, την αξιολόγηση του έργου των εκπαιδευτικών, αξιολόγηση με καθαρά βελτιωτικό χαρακτήρα, με έμφαση στην επιμόρφωση, ως απαραίτητο μέτρο για τη θέσπιση ενός μη-

χανισμού ανατροφοδότησης και διασφάλισης της διαρκούς βελτίωσης του εκπαιδευτικού συστήματος, της ποιότητας της εκπαίδευσης. Αν το αποτέλεσμα της αξιολόγησης ένα θετικό, τότε αποτελεί μοριοδοτούμενο κριτήριο για να γίνεις διευθυντής σχολείου, διευθυντής εκπαίδευσης, για να ανέλθεις στην ιεραρχία της εκπαίδευσης.

Εάν το αποτέλεσμα αυτής της αξιολόγησης δεν είναι θετικό, τότε προβλέπεται επιμόρφωση επιπλέον, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, της οριζόντιας επιμόρφωσης που παρέχεται σε όλους τους εκπαιδευτικούς μας, όπως η επιμόρφωση, για παράδειγμα, λαμβάνει χώρα και τώρα που μιλάμε. Από τον Σεπτέμβριο εισάγονται τα εργαστήρια δεξιοτήτων σε όλα τα σχολεία της χώρας. Και αυτή τη στιγμή λαμβάνει χώρα οριζόντια επιμόρφωση για τους εκπαιδευτικούς μας.

Εισάγουμε και την αξιολόγηση στελεχών. Ο στόχος εδώ είναι να δούμε πώς ανταποκρίνεται ένα στέλεχος στην αποστολή που του έχει ανατεθεί, ένας διευθυντής σχολείου, ένας διευθυντής εκπαίδευσης και αν το αποτέλεσμα είναι θετικό, τότε φυσικά και αποτελεί μοριοδοτούμενο κριτήριο, αλλά εκεί, στο στέλεχος, αν το αποτέλεσμα δεν είναι θετικό, είναι αρνητικό, τότε εκεί προβλέπεται αντικατάσταση, γιατί έχουμε καταγράψει ότι το συγκεκριμένο στέλεχος δεν ανταποκρίνεται στην αποστολή που του έχει ανατεθεί για μια συγκεκριμένη θητεία.

Βασική αρχή που διέπει το σύστημα είναι η εξής: Όποιος αξιολογεί αξιολογείται από πολλαπλούς αξιολογητές, με δικλίδες ασφαλείας, με στόχο πάντοτε τη βελτίωση.

Παραδοχή τρίτη: Η εκπαίδευση λειτουργεί καλύτερα με δομές υποστήριξης που είναι πιο κοντά στο σχολείο πιο κοντά στους εκπαιδευτικούς, πιο κοντά στους μαθητές, με ιδιαίτερη έμφαση και στο παιδαγωγικό και στον ψυχοσυναισθηματικό τομέα.

Εισάγουμε, λοιπόν, αλλαγές πρώτα στις δομές υποστήριξης της εκπαίδευσης. Προβλέπουμε δομές εκπαίδευσης με αμιγώς παιδαγωγικό χαρακτήρα, τους επόπτες ποιότητας εκπαίδευσης. Αυξάνουμε τους συμβούλους, τους φέρνουμε πιο κοντά στη σχολική μονάδα -από πεντακόσιους σαράντα, που ήταν σε επίπεδο περιφερειακής διεύθυνσης σε οκτακόσιους- πιο κοντά στο σχολείο.

Και επειδή θίξατε πολλάκις το θέμα των ΠΕΚΕΣ, τα ΠΕΚΕΣ είναι σε επίπεδο περιφερειακής διεύθυνσης. Οι σύμβουλοι είχαν να καλύψουν πάρα πολλά χιλιόμετρα για να μπορέσουν να είναι δίπλα στα σχολεία.

Εμείς, λοιπόν, θέλουμε τους συμβούλους πιο κοντά στο σχολείο, πιο κοντά στους μαθητές, πιο κοντά στο εκπαιδευτικούς. Γι' αυτό και τους αυξάνουμε σε αριθμό και τους φέρνουμε πιο κοντά ακριβώς στη σχολική μονάδα.

Συστήνουμε χίλιες εκατό νέες οργανικές θέσεις, πεντακόσιες πενήντα για ψυχολόγους, πεντακόσιες πενήντα για κοινωνικούς λειτουργούς και προβλέπουμε πρώιμη εκπαιδευτική και υποστηρικτική παρέμβαση σε μαθητές πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, δηλαδή, τη δυνατότητα οι γονείς να απευθύνονται πιο νωρίς στα ΚΕΔΑΣΥ και να λαμβάνουν πιο εξατομικευμένα μέτρα υποστήριξης.

Εξασφαλίζουμε υπευθύνους σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού στις διευθύνσεις εκπαίδευσης και ιδρύουμε Γραφείο Συμβουλευτικής και Προσανατολισμού ανά ομάδα σχολείων.

Εισάγουμε και αλλαγές στα κριτήρια και τη διαδικασία της επιλογής στελεχών. Αυξάνουμε την απαιτούμενη προϋπηρεσία. Απλοποιούμε τις προϋποθέσεις συμμετοχής με κοινή ελάχιστη διδακτική υπηρεσία για την επιλογή σε οποιαδήποτε θέση στελέχους. Καθιερώνουμε -και εδώ θα ήθελα να επιμείνω- την αξιολόγηση ως κεντρικό κριτήριο. Ναι, για να επιλεγείς ως στέλεχος εκπαίδευσης σε πολύ σημαντικές θέσεις εκπαίδευσης, έχει πολύ μεγάλη σημασία το πώς έχεις αξιολογηθεί, κάτι το οποίο κατήργησε η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Τώρα λέει ότι είναι υπέρ της αξιολόγησης -δεν ξέρω πώς μεταφράζεται αυτό- αλλά η ίδια η Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι που κατήργησε το κριτήριο της αξιολόγησης για την επιλογή των θέσεων στελεχών.

Επαναφέρουμε τη δομημένη συνέντευξη, τη μελέτη περίπτωσης. Εξορθολογίζουμε τον μηχανισμό επιλογής των στελεχών,

τόσο ως προς τα κριτήρια όσο και ως προς τη διαδικασία, ενώ προβλέπουμε και τη μη συμμετοχή αιρετών στα συμβούλια επιλογής για πρώτη φορά. Είναι ένα οριζόντιο μέτρο για όλες τις διαδικασίες επιλογής. Οι εκπρόσωποι των εκπαιδευτικών υπηρετούν μια συγκεκριμένη αποστολή στα υπηρεσιακά συμβούλια, επί θεμάτων που αφορούν, για παράδειγμα, την υπηρεσιακή κατάσταση των δασκάλων και των καθηγητών που εκπροσωπούν. Αυτό, όμως, είναι διαφορετικό από τις επιλογές που γίνονται για υψηλές θέσεις ευθύνης στην εκπαίδευση, όπως για διευθυντές εκπαίδευσης και σχολικούς συμβούλους. Στα συμβούλια επιλογής για τις υψηλότερες αυτές θέσεις ευθύνης συμμετέχει το ΑΣΕΠ και τα μέλη επιλέγονται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων.

Παραδοχή τέταρτη: Η εκκλησιαστική μας εκπαίδευση χρήζει εκσυγχρονισμού και αναδιοργάνωσης. Ο τελευταίος νόμος για την εκκλησιαστική εκπαίδευση ψηφίστηκε το 2006 και ως κύριο στόχο είχε την ίδρυση των Ανώτατων Εκκλησιαστικών Ακαδημιών, δομών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Η βάση εισαγωγής των Ανώτατων Εκκλησιαστικών Ακαδημιών και η απορρόφηση των αποφοίτων τους είναι ιδιαίτερα προβληματικές. Θα σας αναφέρω ένα ενδεικτικό παράδειγμα: Από τα μη ιερατικά τμήματα η Εκκλησία της Ελλάδος έχει προσλάβει σε έντεκα χρόνια έναν απόφοιτο. Σε έντεκα χρόνια έχει προσλάβει έναν απόφοιτο! Αυτή είναι η κατάσταση, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, που ανεχτήκατε. Είναι ένας απόφοιτος σε έντεκα χρόνια και διατηρούμε δομές εκκλησιαστικής εκπαίδευσης, τις οποίες μάλιστα ο ΣΥΡΙΖΑ λέει να ενισχύσουμε.

Σήμερα κληρικοί μισθοδοτούμενοι από το δημόσιο μπορεί να είναι και απόφοιτοι πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, γεγονός που έχει άμεση επίδραση στο προσωπικό της εκκλησίας και τις σχέσεις της με την κοινωνία. Με το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρούμε να οργανώσουμε εξ ολοκλήρου και σε νέα βάση τη δευτεροβάθμια, μεταδευτεροβάθμια και ανώτατη εκκλησιαστική εκπαίδευση, αναβαθμίζοντας τον κλήρο και τις εκκλησιαστικές σπουδές.

Τι εισηγούμαστε λοιπόν; Την ίδρυση μεταδευτεροβάθμιας δομής εκκλησιαστικής εκπαίδευσης, σχολές μαθητρίων υποψήφιων κληρικών, με διετές πρόγραμμα, ένα έτος θεωρητική κατάρτιση και ένα έτος πρακτική άσκηση, με αποκλειστικό στόχο την κατάρτιση ιερέων και την αναβάθμιση του κλήρου. Οι κληρικοί θα μπορούν εφεξής να μισθοδοτηθούν από το δημόσιο μόνο εφόσον κατέχουν πτυχίο σχολής μαθητρίων υποψήφιων κληρικών ή από ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα και όχι εάν έχουν πτυχίο πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, όπως ισχύει σήμερα.

Και το νομοσχέδιο προβλέπει παράλληλα τη συνένωση των ανώτατων εκκλησιαστικών ακαδημιών από τέσσερις σε δύο, στο ευρύτερο πλαίσιο εξορθολογισμού του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας, με βάση και τη ζήτηση των υποψηφίων και τις καλύτερες προοπτικές για τους νέους μας. Είναι αναγκαίος ο εξορθολογισμός και των δομών της τριτοβάθμιας εκκλησιαστικής εκπαίδευσης με τη συγχώνευση σε υφιστάμενες δομές ή τη μεταφορά τους σε συναφή τμήματα των ΑΕΙ με στόχο την ποιοτική τριτοβάθμια εκκλησιαστική εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου αναβαθμίζει ακόμα περισσότερο την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια αλλά και την εκκλησιαστική εκπαίδευση της χώρας μας. Αποκεντρώνουμε αρμοδιότητες από τη Βουλή, από το Υπουργείο, από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής και τις δίνουμε εκεί που χτυπάει η καρδιά της εκπαίδευσης, στο ίδιο το σχολείο, στη φυσική μονάδα του σχολείου.

Εμπιστευόμαστε το εκπαιδευτικό μας προσωπικό, τα στελέχη μας, τους δίνουμε κίνητρα, αλλά και εργαλεία για βελτίωση. Εισάγουμε ένα σύστημα αξιολόγησης με στόχο την ανατροφοδότηση, την αναβάθμιση. Δίνουμε στο δημόσιο σχολείο τη θέση που του αξίζει. Και από ουραγοί γινόμαστε οδηγοί των εξελίξεων, με τα εργατήρια δεξιότητά μας να διακρίνονται πανευρωπαϊκά για την πρωτοπορία τους ως καλή εκπαιδευτική πρακτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχολείο που θα ανοίξει τον Σεπτέμβριο δεν θα είναι το ίδιο. Θα έχει έντεκα χιλιάδες επτάκλιους νέους, μόνιμους εκπαιδευτικούς στη γενική εκπαίδευση. Είναι οι πρώτοι διορισμοί που έγιναν μετά από δώδεκα ολόκληρα χρόνια και σε συνέχεια των περυσινών τεσσάρων χιλιάδων πεν-

τακοσίων διορισμών στην Ειδική Αγωγή. Συνολικά, στα δύο πρώτα χρόνια της Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη δεκαέξι χιλιάδες διακόσιοι μόνιμοι διορισμοί στην εκπαίδευση.

Από τον Σεπτέμβριο θα υπάρχει θέση στα νηπιαγωγεία μας για κάθε τετράχρονο μαθητή, δραστηριότητες στα Αγγλικά σε όλα τα δημόσια νηπιαγωγεία, νέες θεματικές στο πλαίσιο των εργασιών δεξιοτήτων σε όλα τα νηπιαγωγεία, δημοτικά, γυμνάσια, νηπιαγωγεία της χώρας. Ρομποτική, οδική ασφάλεια, σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, οικολογική συνείδηση, εθελοντισμός, σχολικός επαγγελματικός προσανατολισμός, όλα αυτά μέσα στο ωρολόγιο πρόγραμμα. Οριζόντιες επιμορφώσεις εκπαιδευτικών σε ψηφιακά εργαλεία, νέες δεξιότητες. Εκατόν είκοσι τρία νέα προγράμματα σπουδών στη γενική εκπαίδευση. Σχεδόν διπλάσια πρότυπα και πειραματικά σχολεία από πέρυσι, τα πρώτα έξι πρότυπα επαγγελματικά λύκεια στην ιστορία της χώρας. Ψηφιακός μετασχηματισμός δεξιοτήτων, ενίσχυση εξοπλισμών, υποδομών και υπηρεσιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σχεδιάζω να αναφερθώ μόνο στις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, μόνο στη φωτεινή ημέρα που ξεμερύνει για τα σχολεία μας. Ωστόσο, δεν μπορώ να αφήσω ασχολίαστη την πρωτοφανή δήλωση του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης του κ. Τσίπρα, σχετικά με τους υποψηφίους των πανελλαδικών που δεν πέτυχαν την εισαγωγή τους στις σχολές Αρχιτεκτονικής της πρώτης προτίμησης.

Ας δούμε όμως τα δεδομένα. Ο κ. Τσίπρας υποσχέθηκε αναδρομική –το επαναλαμβάνω, αναδρομική!– υπεράριθμη εισαγωγή υποψηφίων στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Μπορώ να σκεφτώ τόσους λόγους για τους οποίους αυτή η δήλωση είναι άκρως προβληματική. Θα αναφέρω τέσσερις ενδεικτικούς.

Πρώτον, ακυρώνει την προσπάθεια των συνυποψηφίων αυτών στις πανελλαδικές, που πέτυχαν υψηλότερη βαθμολογία σε σχέση με αυτούς που δεν εισήχθησαν στην πρώτη τους επιλογή. Εν ολίγοις τους λέει ο ΣΥΡΙΖΑ «Δεν έχει καμμία σημασία. Αν κάποιος γράψατε καλύτερα και περάσατε στην πρώτη σας επιλογή, δεν έχει καμμία σημασία αυτό, το αγνούμε».

Δεύτερον, παρακάμπτει στην ουσία το αδιάβλητο των πανελλαδικών εξετάσεων και κάθε αίσθημα ασφάλειας δικαίου, κάθε εμπιστοσύνη του πολίτη στον νομοθέτη και την ισχύ των νόμων της χώρας μας, προβλέποντας άκουσον-άκουσον αναδρομική εφαρμογή του νέου, όποιου συστήματος. Γιατί; Γιατί κατά την άποψή του, κατά την άποψη του κ. Τσίπρα, τα παιδιά κόπηκαν αδικώς. Πραγματικά δεν μπορώ να σκεφτώ σε πόσους νόμους, σε πόσες αρχές προσκρούει μια τέτοια εξαγγελία. Δεν μπορώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να φανταστώ καλύτερη άσκηση για πρωτοετείς φοιτητές Νομικής.

Τρίτον, αγνοεί επιδεικτικά τη βάση, τον συντελεστή που τα ίδια τα πανεπιστήμια επέλεξαν. Θεωρεί, με άλλα λόγια, ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Αρχηγός του ότι γνωρίζει καλύτερα αν ένας υποψήφιος μπορεί να ανταποκριθεί στο επίπεδο σπουδών της Αρχιτεκτονικής του Μετσόβιου Πολυτεχνείου με βαθμό δεκατρία ή δεκατέσσερα στο βασικό μάθημα του σχεδίου από τους ίδιους τους υπευθύνους του τμήματος που καθόρισαν τον συντελεστή της βάσης εισαγωγής.

Και τέταρτον, ακυρώνει την προσπάθεια των ιδίων των υποψηφίων που συνάντησε, οι οποίοι μπορούν να επιλέξουν αρχιτεκτονικές σχολές σε άλλες πόλεις. Τους λέει δηλαδή τι; «Εφόσον δεν περάσατε στην πρώτη σας επιλογή, δεν τα καταφέρατε, είστε αποτυχημένοι. Αλλά δεν πειράζει, αφήστε μερικά χρόνια να περάσουν, μην πάτε πουθενά και περιμένετε αν και όταν επανεκλεγώ να έρθω να σας βάλω στην Αθήνα».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πραγματικά θλιβερό να εργαλειοποιεί έτσι η Αξιωματική Αντιπολίτευση νέους ανθρώπους, στην προσπάθειά της να καρπωθεί την όποια απογοήτευση υποψηφίων που σε μία αξιοκρατική, πλήρως αδιάβλητη διαγωνιστική διαδικασία συγκέντρωσαν χαμηλότερη βαθμολογία σε σχέση με συνυποψηφίους τους.

Και ρωτώ: Τι μάθημα δίνετε, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, σε αυτά τα παιδιά; Να μην δέχονται ότι κάποιος μπορεί, έστω και για λίγο, να τους ξεπεράσει σε έναν δίκαιο αγώνα; Να μην μπορούν να διαχειριστούν μια απογοήτευση; Να απαιτούν ευκαιρίες αποκλειστικά για αυτούς και όχι για όλους;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν και είναι ηλίου φαεινότερο ότι ούτε εσείς δεν πιστεύετε λέξη απ' όσα τάζετε και ότι απλώς βγήκατε προς άγρια ψήφων, ακόμη και οι ίδιοι οι δικοί σας ψηφοφόροι -και θα ήθελα αυτό να το δείξω- σε ποσοστό άνω του 55% -δεν μιλάω για την κοινωνία γενικά, αλλά για τους ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ, η κοινωνία γενικά είναι πολύ πιο ψηλά- επιθυμούν την ελάχιστη βάση εισαγωγής. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και αυτό γιατί; Γιατί η κοινωνία θέλει να δοθεί ένα τέλος στο φαινόμενο εισαγωγής φοιτητών με χαμηλές βαθμολογίες που εισάγονται στα ΑΕΙ, αλλά δεν αποφοιτούν. Έχουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ το μεγαλύτερο ποσοστό φοιτητών σε σχέση με τον γενικό πληθυσμό στην Ευρωπαϊκή Ένωση -το καταθέτω στα Πρακτικά παρακαλώ- ενώ είμαστε δυστυχώς τελευταίοι στον ρυθμό αποφοίτησης στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Καταθέτω τα σχετικά στοιχεία.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Διότι όλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλουμε φοιτητές που γίνονται πτυχιούχοι, όχι αιώνιους φοιτητές που εγκλωβίζονται σε έναν δρόμο χωρίς διέξοδο. Θέλουμε νέους ανθρώπους που επιλέγουν δρόμους με προοπτική. Διότι για πρώτη φορά τα ίδια τα πανεπιστήμια αποκτούν λόγο στα κριτήρια εισαγωγής των υποψηφίων, ένα πάγιο, εύλογο αίτημα ετών.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ήθελε να φαίνεται ανοιχτή η πόρτα της εισαγωγής στα πανεπιστήμια για όλους, χωρίς προϋποθέσεις και κριτήρια, ενώ στην πραγματικότητα ήταν κλειστή για αρκετούς τη πόρτα της αποφοίτησης, της επαγγελματικής αποκατάστασης, της προοπτικής.

Στον αντίποδα, η Κυβέρνησή μας δίνει διεξόδους, αναβαθμίζοντας και αναδεικνύοντας εναλλακτικές εκπαιδευτικές διαδρομές, την επιλογή δημοσίων ΙΕΚ, που παρέχουν επαγγελματική κατάρτιση σε περισσότερες από εκατόν είκοσι σύγχρονες ειδικότητες υψηλής ζήτησης και απορροφητικότητας στην αγορά εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το εκπαιδευτικό σύστημα αποτρέπει τον πιο κρίσιμο οδηγό, που καθορίζει σε μεγάλο βαθμό την πορεία κάθε γενιάς αλλά και κάθε χώρας. Ο τρόπος που λειτουργεί, το εύρος και το είδος των γνώσεων που μεταδίδει, η φιλοσοφία ζωής που καλλιεργεί ορίζουν το πλαίσιο των δυνατοτήτων και των ευκαιριών για την πρόοδο και την προκοπή κάθε ανθρώπου, κάθε κοινωνίας, κάθε λαού. Θεωρώ ότι στόχος όλων στη διάρκεια της συζήτησης αυτής είναι η επιθυμία να προσφέρουμε στα παιδιά μας ένα καλύτερο σχολείο, στους εκπαιδευτικούς μας ένα καλύτερο εκπαιδευτικό σύστημα, στην ελληνική κοινωνία ένα μέσο ανάπτυξης, προόδου και προκοπής.

Την ώρα που ο ΣΥΡΙΖΑ επιλέγει το προβληματικό χτες, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας οδηγεί την παιδεία σε ένα αναβαθμισμένο σήμερα και σε ένα ακόμη καλύτερο αύριο. Η ελληνική εμπειρία, η διεθνής πρακτική, η εμπιστοσύνη μας στην αξία των εκπαιδευτικών μας αλλά και η έγνοιά μας για τα παιδιά μάς επιβάλλουν, κυρίες και κύριοι, να αφήσουμε πίσω μας ξεπερασμένες πρακτικές, ιδεολογικές προσεγγίσεις και να προχωρήσουμε μπροστά, να δημιουργήσουμε με το παρόν νομοσχέδιο ένα εκπαιδευτικό σύστημα που λειτουργεί ως αποτελεσματικός μοχλός κοινωνικής κινητικότητας για κάθε παιδί, που παρέχει ίσες ευκαιρίες ανέλιξης στην εποχή της παγκόσμιας κοινωνίας της γνώσης, που διαμορφώνει δημιουργικούς, εξωστρεφείς, ενεργούς πολίτες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όπως προανήγγειλα, τον λόγο θα πάρει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτης Σκουρλέτης, μετά έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Βρούτσης ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Εάν δεν προ-

κύψουν οι ομιλίες των Αρχηγών, που σχεδόν όλοι θα μιλήσουν σε λίγη ώρα, έχει ζητήσει τον λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Βιλιάρδος.

Έχετε τον λόγο, κύριε Σκουρλέτη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, την Πέμπτη το μεσημέρι, αν δεν κάνω λάθος, εδώ στη Βουλή γίνεται μια συζήτηση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων για τα "fake news" και την παραπληροφόρηση. Προτείνω να ξεκινήσουμε δείχνοντας αποσπάσματα από τις παρεμβάσεις σας από τις επιτροπές και από την προηγούμενη τοποθέτησή σας. Ποτέ άλλοτε δεν υπήρχε, αντί ουσιαστικής επιχειρηματολογίας ανοιχτού διαλόγου, η υιοθέτηση μιας παραπληροφόρησης για να στηρίξετε κάτι το οποίο έχει δημιουργήσει ήδη εκρηκτικές καταστάσεις. Αναφέρομαι στη φετινή ελάχιστη βάση εισαγωγής. Και παρ' όλο που βρεθήκατε απέναντι από την πλειοψηφία των εκπαιδευτικών φορέων, παρ' όλο που αγνοήσατε τις επιπτώσεις της πρωτόγνωρης πανδημίας, οι οποίες συνεχίζονται στα ίδια τα παιδιά και στις οικογένειές τους, συνεχίζετε ακάθεκτη και καταφέρατε να έχετε την πιο βίαιη μείωση παιδιών που πέρασαν στα πανεπιστήμια από συστάσεως του ελληνικού κράτους. Μπράβο σας. Και εις ανώτερα. Αυτό δηλαδή πραγματικά ήθελε μεγάλη προσπάθεια, να μην εξαγγέλλετε μείωση αυτού καθ' αυτού του αριθμού, αλλά να κάνετε τέτοιου είδους ρυθμίσεις που στην πράξη να θέσουν χιλιάδες παιδιά εκτός πανεπιστημίων, εκτός της προτίμησής τους και εκτός γενικά των πανεπιστημίων, ακυρώνοντας προσπάθειες που γίνονται κάτω από ιδιαίτερες, φέτος, συνθήκες.

Αναφερθήκατε στις δημοσκοπήσεις, κυρία Υπουργέ. Ξέρετε, δεν είναι καλό να κάνει κανείς πολιτική με βάση μόνο τις δημοσκοπήσεις, ιδιαίτερα όταν είναι στέλεχος της Κυβέρνησης, Υπουργός, Πρωθυπουργός, γιατί δείχνει έναν απίστευτο τακτικισμό. Χρειάζεται περισσότερο σχέδιο, αντίληψη, προσανατολισμός και όχι μια αγοραία προσέγγιση της εκάστοτε δημοσκοπικής τοποθέτησης. Δεν μπορείς να κάνεις μόνο με την επικοινωνία πολιτική. Αλλά αν θέλετε να τις διαβάσετε τις δημοσκοπήσεις, να τις διαβάσετε όλες. Διότι, ιδιαίτερα για σας και για τα πεπραγμένα σας στην εκπαίδευση, δεν επιφυλάσσουν μια καλή εικόνα. Καταθέτω εδώ πέρα τρεις δημοσκοπήσεις, όπου εσάς προσωπικά σας κατατάσσουν στις τελευταίες θέσεις ανάμεσα στις προτιμήσεις των Υπουργών, όπως τα εισπράττει ο κόσμος, με τα μεγαλύτερα ποσοστά αρνητικών τοποθετήσεων, και για το έργο της Κυβέρνησης συνολικότερα στα εκπαιδευτικά ζητήματα. Εσείς με τον τομέα των εργασιακών συναγωνίζεσθε ποιο είναι το πιο αδύναμο μέρος της εφαρμοζόμενης κυβερνητικής πολιτικής, η αχίλλειος πτέρνα. Εδώ είμαστε βέβαια και θα τα δούμε αυτά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σκουρλέτης, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρία Υπουργέ, αλήθεια, τι επιφυλάσσετε στα νέα παιδιά; Όχι μόνο σε αυτούς που έδωσαν εξετάσεις, όχι μόνο σε αυτούς που προετοιμάζονται, αλλά σε αυτούς που ήδη αγωνίζονται, που έχουν τελειώσει κάποια σχολή και έχουν ένα χαρτί στα χέρια τους ή δεν έχουν και αγωνίζονται να βρουν μια δουλειά, να δουν το μέλλον τους. Χτες δεν θα μπορούσε να σας κάνει μεγαλύτερη προβοκάτσια ο συνάδελφός σας ο κ. Χατζηδάκης διότι ανακοίνωσε την αύξηση του κατώτατου μισθού. Συμβολική αύξηση, το είπε ο Πρωθυπουργός προκλητικά. Βέβαια οι άνθρωποι δεν εργάζονται συμβολικά, αλλά εργάζονται για να ζήσουν, αυτοί και οι οικογένειές τους, για να βιοποριστούν. Δεν είναι συμβολική λοιπόν η αμοιβή της εργασίας και κατατάσσει την Ελλάδα, μαζί με την Εσθονία, σε εκείνες τις χώρες τις ευρωπαϊκές που έχει καθηλώσει τους μισθούς και αν δεν υπήρχε ο ΣΥΡΙΖΑ να έχει κάνει την τελευταία αύξηση του κατώτατου μισθού στα 650 ευρώ, για σκεφτείτε πόσα άλλα επιδόματα που δόθηκαν, ακόμη και αυτό της αναστολής εργασίας τον προηγούμενο χρόνο της πανδημίας, θα ήταν καθηλωμένα.

Κι αντί λοιπόν, με βάση τις δικές σας δηλώσεις, που μιλάτε συνέχεια για αισιόδοξες προοπτικές της οικονομίας, για ανάπτυξη, για βελτίωση, αντί λοιπόν να δείτε πώς ο κόσμος της εργασίας

θα μπορούσε να έχει απολαβές από αυτή την διαφαινόμενη, που εσείς ισχυρίζεστε, ανάπτυξη που έρχεται, τι κάνετε; Πήρατε μέτρα τα οποία διευρύνουν τις ανισότητες και μειώνουν το μερίδιο της εργασίας στη συμμετοχή στο προϊόν της ανάπτυξης. Και δεν το κάνετε μόνο με τη συμβολική αύξηση του κατώτατου μισθού. Το κάνετε και με τον νόμο που πρόσφατα πέρασε πριν από λίγες μέρες για τις απλήρωτες υπερωρίες. Το κάνετε και μέσα από την υπονόμευση των συλλογικών συμβάσεων, που είναι το πραγματικό όπλο των εργαζομένων. Αυτά, λοιπόν, υπόσχεστε στους νέους ανθρώπους, αυτά κι όλα τα υπόλοιπα τα οποία βλέπουμε ότι εμπεριέχονται στο σημερινό νομοσχέδιο, αλλά και τις προηγούμενες νομοθετικές ρυθμίσεις που φέρατε εσείς ως υπουργός. Και δεν φτάνουν όλα αυτά, για να μην έχουμε καμμία αμφιβολία, τους λέτε κιόλας στους νέους ανθρώπους ότι θα τζογάρουμε τις ασφαλιστικές σας εισφορές, ιδιωτικοποιώντας τις επικουρικές συντάξεις. Αν αυτό δεν είναι μια βαθιά υπόκλιση απέναντι στους νόμους της αγοράς, απέναντι στην άκρατη ισοπεδωτική υιοθέτηση του νόμου του κέρδους σε όλα τα επίπεδα που οργανώνουν την κοινωνική και οικονομική ζωή, τι άλλο είναι; Αυτός φαίνεται, όμως, ότι είναι ο μπουσουλός που καθοδηγεί τη δικιά σας πολιτική.

Την ίδια στιγμή, η αλλεργία σας, ο ελιτισμός σας, η μεροληπτικότητα σας φαίνεται. αναφερθήκατε πριν από λίγο πάλι στο παράδειγμα της Αρχιτεκτονικής. Μην το αναφέρετε αυτό το παράδειγμα της Αρχιτεκτονικής, γιατί είναι εις βάρος σας. Χθες το βράδυ, λίγο πριν τελειώσει η συζήτηση, ο συνάδελφός μας κ. Θραψανιώτης από το Λαοίθι κατέθεσε εδώ πέρα μια διαφήμιση ενός ιδιωτικού κολλεγίου όπου θέλει να πάρει φοιτητές για την Αρχιτεκτονική, όπου έλεγε, συν τοις άλλοις, ότι δεν είναι απαραίτητο προσόν για να εγγραφείτε, παρ' όλο που θα το λάβουμε υπ' όψιν, το προσόν της γνώσης πάνω στο ελεύθερο σχέδιο και στο αρχιτεκτονικό σχέδιο. Εκεί, λοιπόν, που τους έχετε εξισώσει τα επαγγελματικά δικαιώματα εσείς, στους αποφοίτους των ιδιωτικών κολλεγίων -διότι η μοναδική κοινωνική συμμαχία που έχετε κάνει είναι με τους επιχειρηματίες στην εκπαίδευση, απέναντί σας έχετε όλους τους υπόλοιπους, απομονωμένοι βαδίζετε- εκεί λοιπόν, δεν υπάρχει το κριτήριο της λευκής κόλλας ούτε της ειδικής βάσης εισαγωγής.

Εκεί υπάρχει το δικίο του οικονομικά ισχυρού. Όποιος πληρώνει, ανεξάρτητα πού θα τα βρει, θα μπορέσει λοιπόν να εισαχθεί και να έχει τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα με εκείνο το παιδί που μόρφωσε μέσα σ' αυτές τις δύσκολες συνθήκες, ήταν μέτριος, αριστούχος ή καλύτερος ή λιγότερο καλύτερος και εσείς με τον τρομαχτικό μηχανισμό που εισαγάγατε του ορθώνετε φραγμούς.

Αυτή είναι η πραγματικότητα που έχει οδηγήσει σήμερα σε σαράντα χιλιάδες υπογραφές. Ήταν την Παρασκευή εναντίον σας στο διαδίκτυο, ένα ανεπανόλητο νεανικό, διαδικτυακό κίνημα. Προσέξτε, γιατί σαν χώρος δεν τα πάτε καλά με την εκπαίδευση. Είναι κι αυτή μία διαχρονική αχίλλειος πτέρνα, η σχέση της παράταξής σας με την εκπαίδευση.

Βαράτε, λοιπόν, γροθιά στο μαχαίρι. Εδώ, λοιπόν, θα είμαστε και θα δούμε τι πρόκειται να γίνει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια σειρά διατάξεων, οι οποίες ενώ εμφανίζονται με καλοπροαίρετο τρόπο να υπηρέτησουν την υπόθεση της εκπαιδευτικής διαδικασίας, ουσιαστικά, υποτιμούν τον αυτόνομο μορφωτικό ρόλο του σχολείου. Δεν μπορείτε να εισαγάγετε συγκεντρωτικά συστήματα διοίκησης μέσα από υπερεξουσίες στους διευθυντές που είναι ένα μέρος, πια, ενός εγκάθετου κομματικού μηχανισμού εις βάρος του συλλόγου των διδασκόντων σε κάθε σχολείο, εις βάρος της εκπαιδευτικής κοινότητας που υπάρχει σε κάθε σχολείο, όπου προφανώς στο πλαίσιο ενός ενιαίου προγράμματος σπουδών πρέπει να έχει τη δυνατότητα της προσαρμογής ανάλογα με τις συνθήκες και να αξιολογείται συλλογικά πάνω σ' αυτή την προσπάθεια που κάνει. Η αξιολόγηση λοιπόν δεν μπορεί να είναι τιμωρητική, όπως κατ' επανάληψη το έχετε κάνει και στο παρελθόν, με μια σειρά από διατάξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να μπορέσει κάποιος να υπηρέτησε την εκπαίδευση πρέπει να πιστεύει στην αξία της μόρφωσης, πρέπει να αντιλαμβάνεται ότι η μόρφωση έχει μια

απελευθερωτική δύναμη, γιατί γεννάει ανθρώπους με ανοιχτούς ορίζοντες, αυτούς οι οποίοι μπορούν να αμφισβητούν και να διεκδικούν μια καλύτερη κοινωνία, αυτούς που σε μια Δημοκρατία μπορούν να ασκούν κριτική στους διοικούντες. Αυτή, λοιπόν, την απελευθερωτική δύναμη της γνώσης πρέπει να τη στηρίξουμε. Και πρέπει να την στηρίξουμε καθολικά για όλους και όλες, ανεξαρτήτως κοινωνικής καταγωγής, ανεξαρτήτως κοινωνικών εισοδημάτων. Δεν το κάνετε αυτό. Και βλέπουμε ότι υπάρχει και πάλι μια χωρίς προηγούμενο κοινωνική μεροληψία.

Έχουμε καταθέσει πέντε τροπολογίες, οι οποίες αφορούν κρίσιμα ζητήματα. Και είναι μια ευκαιρία η υιοθέτησή τους να σημάνει μια συνολική απαρχή μιας νέας προσέγγισης για το σχολείο, πρώτα απ' όλα, αυτή της κατάρτησης μέσω της αναστολής φέτος εφαρμογής της ελάχιστης βάσης εισαγωγής και να συζητήσουμε όλοι μαζί. Υπάρχουν προτάσεις. Υπάρχουν μελέτες. Υπάρχουν οι ευρωπαϊκές κατευθύνσεις που σας λένε ότι το 45% είναι στόχος για τις ηλικίες τις νεότερες, έτσι ώστε να είναι απόφοιτοι της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Το αγνοείτε αυτό και τρέχετε τριάντα χρόνια πριν. Ξεφύγετε λίγο από το θαλασπικό παρελθόν σας. Έχουν αλλάξει τα πράγματα. Δεν μπορείτε και στην οικονομία και στην εκπαίδευση και στην υγεία να κινείστε με βάση τις νόρμες του νεοφιλελευθερισμού εδώ και τριάντα χρόνια, που διέπυναν τις ανισότητες. Έχει προχωρήσει ο κόσμος. Μην είστε η παράταξη της οπισθοδρόμησης. Κοιτάξτε τις σύγχρονες ανάγκες. Βγάλτε συμπεράσματα από αυτήν την πολύπλευρη κρίση που εξελίσσεται μπροστά μας, την κλιματική, την κρίση της αντιπροσώπευσης, την υγειονομική κρίση. Παρ' όλα αυτά, εσείς συνεχίζετε.

Η δεύτερη τροπολογία που έχουμε καταθέσει αφορά τα ζητήματα της τράπεζας θεμάτων. Τροπολογία, επίσης, έχει κατατεθεί για τα θέματα της αποκατάστασης των ογδόντα οκτώ χιλιάδων επτακοσίων σαράντα έξι αποφοίτων επαγγελματικών σχολών μαθητείας όπου ουσιαστικά πρέπει να ισοτιμηθούν τα πτυχία τους με εκείνα των ΕΠΑΛ, τη δυνατότητα απόσπασης εκπαιδευτικών με ποσοστά αναπηρίας 67% και άνω και επίσης, την κατάρτιση της κατανομής ποσοστού 20% από την επιχορήγηση του τακτικού προϋπολογισμού. Δεν μπορεί κάτι το οποίο είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο να το χρησιμοποιείτε ως όπλο τιμωρίας και να στερείτε την εκπαίδευση από αυτό το οποίο επιβάλλει το ίδιο το Σύνταγμα να κάνει η πολιτεία, δηλαδή την ενίσχυση.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω, κυρία Υπουργέ, το εξής: Ξέρετε, καμμία φορά κάποια παραδείγματα στη ζωή έχουν μεγαλύτερη δύναμη εκπαιδευτική και διαπαιδαγώγησης, στέλνουν ένα σήμα το οποίο σφραγίζει ολόκληρες γενιές, διδάσκουν σε μια διαφορετική αντίληψη αλληλεγγύης και ανθρωπιάς. Και αναφέρομαι στο παράδειγμα του διασώστη Ιάσωνα Αποστολόπουλου, ο οποίος κλήθηκε αρχικά από την Προεδρία της Δημοκρατίας, ανήμερα του εορτασμού της αποκατάστασης της Δημοκρατίας, να βραβευτεί και κύκλοι από το κόμμα σας παρενέβησαν να το ματαιώσουν. Θα ήθελα, λοιπόν, εσείς ως Υπουργός Παιδείας, ακριβώς γιατί κατέχετε ένα κρίσιμο χαρτοφυλάκιο που σχετίζεται με τη διαπαιδαγώγηση των νέων ανθρώπων να πάρετε μια θέση πάνω σ' αυτό. Σωστά έγινε; Αυτός ο άνθρωπος με τις συγκινητικές φωτογραφίες των μικρών μεταναστών που τα σώζει από τον πνιγμό που τ' αγκαλιάζει όλο στοργή δεν είναι το πιο ισχυρό μήνυμα διαπαιδαγώγησης αλληλεγγύης και ανθρωπιάς; Πώς λοιπόν, το βάζετε στην άκρη; Είναι πραγματικά μια γκρίζα στιγμή για την ίδια την Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Είχαμε άλλες απαιτήσεις. Και το λέμε εμείς που ξέρετε ότι ψηφίσαμε στο να εκλεγεί. Θα ήθελα, λοιπόν, το σχόλιό σας και γύρω από αυτό το θέμα.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Ιωάννης Βρούτσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ξεκινήσω κάνοντας μία διαπίστωση, η οποία είναι διαχρονική μέσα σε αυτή την Αίθουσα από διαφορετικές αφετηρίες κομμάτων, κυβερνήσεων. Κοινός παρονομαστής, πολλά χρόνια τώρα, είναι ότι όταν στη Βουλή συ-

ζητάμε ένα νομοσχέδιο που αφορά την παιδεία, ουσιαστικά, σηματοδοτεί μία συζήτηση για το μέλλον. Νομίζω ότι κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει. Διότι όλα τ' άλλα νομοσχέδια, της υγείας, της οικονομίας, της εργασίας, της κοινωνικής ασφάλισης, έχουν μία επί τόπου αναφορά και επίπτωση στην κοινωνία. Το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, όμως, που έχει αφιερώσει τη στιγμή αυτή, ακουμπάει το μέλλον, προσδιορίζει και διαμορφώνει το μέλλον.

Εδώ, εγείρεται ένα κυρίαρχο ερώτημα. Το κυρίαρχο αυτό ερώτημα νομίζω ότι συζητήθηκε στις επιτροπές και πλανιέται διαχρονικά στην Αίθουσα της Βουλής: Είμαστε ευχαριστημένοι με την παιδεία όπως έχει διαμορφωθεί όλα αυτά τα χρόνια; Αυτό νομίζω ότι είναι το μείζον ζήτημα για να ξεκινήσει αυτή η συζήτηση, όπως διεξάγεται σήμερα.

Κάποιοι λένε ότι είμαστε ευχαριστημένοι, είναι της σχολής, δηλαδή, ότι πρέπει ν' αφήσουμε τα πράγματα όπως είναι, στατικά, εδώ, όπως έχουν διαμορφωθεί στην εκπαιδευτική κοινότητα, και πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια, και να τα αφήσουμε να εξελίσσονται, όπως είναι σήμερα. Αυτή τη θέση έχει ο ΣΥΡΙΖΑ, ότι όλα είναι καλώς καμωμένα και πρέπει να μείνουν εδώ;

Η απάντηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι «όχι». Η δύναμη της αδράνειας η οποία τραβάει προς τα πίσω τη χώρα μας εδώ και δεκαετίες πρέπει να νικηθεί. Και η Νέα Δημοκρατία, η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, η Υπουργός Νίκη Κεραμέως και το επιτελείο της είναι στην αντίθετη κατεύθυνση. Συγκρουόμαστε, κύριε Σκουρλέτη. Βαράμε μπουνιά στο μαχαίρι, γιατί, πάνω απ' όλα, αυτό που έχουμε ως πυξίδα προσανατολισμού στις πολιτικές μας και στη διαμόρφωση της πολιτικής μας είναι ν' ανοίξουμε δρόμους, να συγκρουστούμε με παθογένειες δεκαετιών, με τις δυνάμεις αδράνειας και να πάμε την Ελλάδα μπροστά.

Και ο χώρος της παιδείας είναι κατ' εξοχήν ο χώρος που πρέπει να κάνει συγκρούσεις, οι οποίες έχουν να κάνουν με ιδεολογικές αναφορές, με αξίες, με προστάγματα για το πώς βλέπεις τα πράγματα και πώς πρέπει να εξελιχθούν.

Στο ερώτημα αν πρέπει να μείνουμε αδρανείς έρχεται η απάντηση: Δηλαδή δεν βλέπουμε τι γίνεται παγκόσμια; Δεν βλέπουμε ότι τα πάντα αλλάζουν με ραγδαία ταχύτητα στον κόσμο; Δεν βλέπουμε ότι οι ξένες γλώσσες πρέπει να είναι πλέον μέλημα της εκπαιδευτικής κοινότητας και να εισαχθούν από το νηπιαγωγείο, όπως κάνει τώρα το νομοσχέδιο, διότι σ' έναν κόσμο που αλλάζει πρέπει οι ξένες γλώσσες να είναι κτήμα των παιδιών σ' ένα παγκόσμιο κοινό περιβάλλον, το οποίο πλέον δεν έχει σύνορα και επικονιώνουν οι πάντες με τις ξένες γλώσσες;

Δεύτερον, το ψηφιακό περιβάλλον, το οποίο έρχεται με τεράστια ταχύτητα και αλλάζει τα πάντα παγκόσμια δεν πρέπει να εισαχθεί, δεν πρέπει να ενισχυθεί;

Μπαίνω σ' ένα θέμα το οποίο νομίζω ότι είναι κτήμα όλων: Η κριτική ικανότητα. Πρέπει να μείνουμε στάσιμοι στο υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο έχει ως κυρίαρχο στοιχείο την παπαγαλία; Δεν πρέπει να κάνουμε τη μεγάλη τομή να αλλάξουμε τα πράγματα αυτά και να δώσουμε στα παιδιά τη δυνατότητα της κριτικής ικανότητας; Και πώς θα γίνει αυτό;

Κύριε Φίλη, με απόλυτη εκτίμηση στο πρόσωπό σας -παιδιά, οικογένειες έχουμε όλοι- πρέπει να αλλάξει, πρέπει αυτή η παπαγαλία, η οποία μέχρι τώρα ήταν το κυρίαρχο ουσιαστικό στοιχείο της εκπαιδευτικής μας λειτουργίας να πάει σ' ένα άλλο περιβάλλον. Το νομοσχέδιο της Νίκης Κεραμέως αυτό το κάνει πράξη.

Πριν από δεκαετίες αυτή η συζήτηση γινόταν σ' ένα άλλο επίπεδο. Θυμάστε τη συζήτηση για την αυτοδιοίκηση που δεκαετίες τώρα μιλάμε υπέρ της αρχής της επικουρικότητας κοντά στον πολίτη, δηλαδή πια αν θα είναι η δημόσια αρχή, γιατί πάντα όποιος είναι κοντά στον πολίτη έχει τα καλύτερα αποτελέσματα και γνωρίζει καλύτερα;

Η αρχή της επικουρικότητας σε επίπεδο δημόσιας διοίκησης διαμέσου της αυτοδιοίκησης πέτυχε. Το ψηφίσαμε όλοι. Σήμερα επιχειρείται κάτι αντίστοιχο στην παιδεία. Ποια είναι η φιλοσοφία; Η φιλοσοφία είναι σ' έναν από τους κυρίαρχους πυλώνες του νομοσχεδίου η αρχή της επικουρικότητας στην εκπαιδευτική με-

ταρρύθμιση, στην εκπαιδευτική λειτουργία. Δηλαδή, στόχος είναι να δώσουμε δύναμη στους εκπαιδευτικούς, να δείξουμε εμπιστοσύνη στους εκπαιδευτικούς, να αποκεντρώσουμε το σύστημα. Χάνει αρμοδιότητες το Υπουργείο Παιδείας και πού τις δίνει; Στους εκπαιδευτικούς. Τι δείχνει αυτό; Ότι έχει εμπιστοσύνη στους εκπαιδευτικούς, αντίθετα μ' αυτά που λέτε ως επιχειρηματολογία. Έχει απόλυτη εμπιστοσύνη στην εκπαιδευτική κοινότητα, δηλαδή στα ζωντανά κύτταρα, σ' αυτούς που έχουν αναλάβει το έργο της μεταφοράς καλλιέργειας και γνώσης στα παιδιά μας.

Αυτό κάνει η Νίκη Κεραμέως. Μεταφέρει αυτήν την ευθύνη και την αρμοδιότητα στους εκπαιδευτικούς, δείχνοντας εμπιστοσύνη να αναλάβουν εκείνοι που γνωρίζουν καλύτερα τις μαθησιακές ιδιαιτερότητες των παιδιών, τα σχολεία, την τοπική κοινωνία, πώς θα αναπτύξουν καλύτερα το σχολείο, ανταγωνιστικά αλλά και συντονισμένα με το Υπουργείο. Κάνουμε δηλαδή τα αυτονόητα.

Εγώ προσωπικά θεωρούσα ότι στη συζήτηση η οποία διεξάγεται σήμερα το κρίσιμο ερώτημα δεν θα ήταν εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ «ναί» στις αλλαγές ή «όχι» στις αλλαγές. Εγώ πίστευα ότι θα πούμε «ναί» στις αλλαγές. Τα ερωτήματα και η κριτική που θα έπρεπε να ασκεί ο ΣΥΡΙΖΑ θα έπρεπε να ήταν ποιες αλλαγές θέλουμε. Θέλουμε λιγότερη ή περισσότερη αξιολόγηση; Πρέπει να γίνει αξιολόγηση, να συμφωνήσουμε όλοι σ' αυτό. Αν γίνει αξιολόγηση, εγώ θα ήθελα εκεί ο ΣΥΡΙΖΑ να τοποθετηθεί. «Ναι» στην αξιολόγηση, αλλά έχουμε μια άλλη οπτική. Όχι, ο ΣΥΡΙΖΑ μένει στη λογική «καθόλου αξιολόγηση».

Έχουμε και το άλλο ζήτημα: Θέλουμε να μείνουμε αδρανείς, όπως είναι το σχολείο σήμερα, πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια, τριτοβάθμια εκπαίδευση; Εγώ πίστευα ότι θα πάμε όλοι μαζί στη λογική ναι, να αλλάξουμε και ποιες αλλαγές θα κάνουμε σ' ένα αποκεντρωμένο σχολείο που θα δείξουμε εμπιστοσύνη στον εκπαιδευτικό, που θα καλλιεργήσουμε τη συνειδηση στον εκπαιδευτικό μέσα από την εμπιστοσύνη που θα του δώσουμε για να καλλιεργήσει την κριτική σκέψη στα παιδιά. Αυτά είναι τα μεγάλα ερωτήματα που ανοίγονται σήμερα στη συζήτηση.

Έχουμε, λοιπόν, ένα νομοσχέδιο που φέρουν η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας. Εγώ, κυρία Κεραμέως, προσωπικά ως στέλεχος και της Νέας Δημοκρατίας, πρώην Υπουργός και σήμερα Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, θέλω να σας δώσω συγχαρητήρια. Ακούστηκε πριν η άποψη ότι δεν είστε καλή Υπουργός. Να ξέρετε ότι σε πλευρά του κόσμου και του χώρου και της κοινωνίας που συζητάμε είστε η πιο πετυχημένη και η πιο αποτελεσματική Υπουργός, γιατί συγκρουστήκατε πραγματικά με πράγματα τα οποία ήταν αδρανή για πολλές δεκαετίες και έρχεστε σήμερα να δώσετε μπουνιά στο μαχαίρι, έτσι όπως πρέπει, για ένα μείζον ζήτημα που αφορά το μέλλον της πατρίδας μας, διότι το νομοσχέδιο αυτό θα έχει επιπτώσεις μελλοντικές. Οι ζυμώσεις και αυτά που θα δημιουργήσει στην εκπαιδευτική κοινωνία θα έχουν αποτελέσματα και επιπτώσεις για το μέλλον. Σε τέτοιες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, οι οποίες θα δώσουν και τον χρόνο ωρίμανσής τους, θα δούμε τα αποτελέσματα μελλοντικά υπέρ της Ελλάδος και θα βελτιώνουν την εκπαιδευτική κοινότητα, την αξιολόγηση των καθηγητών, τη δυνατότητα της κριτικής σκέψης που θα έχουν τα παιδιά.

Μίλησε ο κ. Σκουρλέτης για ανεργία. Κύριε Σκουρλέτη, εννοείται ότι η ανεργία είναι πραγματικά ένα κοινωνικό πρόβλημα και στην Ελλάδα το 16% δεν τιμεί κανέναν. Είναι ένα πρόβλημα, όμως, που δεν λύνεται πατώντας το κουμπί. Το έχουμε συζητήσει και άλλες φορές.

Μιας που συζητάμε τώρα εδώ για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση, στην Ελλάδα έχουμε 16% ανεργία. Την ίδια στιγμή -το ξέρετε, μη μου πείτε ότι δεν το ξέρετε- στην αγορά εργασίας υπάρχει μεγάλη ζήτηση για εργαζόμενους με δεξιότητες και δεν υπάρχουν. Υπάρχει ένα χάσμα δεξιοτήτων. Πρέπει να κλείσουμε τα μάτια σε αυτό; Πρέπει να αδιαφορήσουμε και να πούμε ότι υπάρχει ζήτηση στην αγορά εργασίας για εξειδικευμένο προσωπικό και ενώ έχουμε ανέργους, δεν βρίσκουμε προσωπικό, εργαζόμενους να «κουμπώσουν» επάνω; Πρέπει να κλείσουμε τα μάτια; Απαντάει η επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση σ' αυτό. Κι εσείς τη στηρίζατε. Γιατί τώρα είστε απέναντι;

Το άλλο ζήτημα το ανέφερε η Υπουργός. Είμαστε η πρώτη χώρα σε ποσοστό φοιτητών και η τελευταία σε ποσοστό αποφοίτων. Πρέπει να κλείσουμε τα μάτια και να αδιαφορήσουμε μπροστά στο συγκεκριμένο γεγονός;

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' ένα τέτοιο νομοσχέδιο πίστευα και είχα την πεποίθηση ότι η πλευρά της Αντιπολίτευσης θα ήταν στην ίδια γραμμή, αλλά με διαφορετικές προτάσεις, δηλαδή «ναι» στην αξιολόγηση των καθηγητών, «ναι» στην αλλαγή του μοντέλου της εκπαιδευτικής κοινότητας, αλλά με διαφορετική πρόταση, όχι με την πρότασή σας που είναι υπέρμαχος της αδράνειας και της στασιμότητας. Αυτά δεν βοηθάνε τη χώρα, δεν βοηθάνε την πατρίδα και στο τέλος δεν βοηθάνε κι εσάς.

Θα μου πείτε πώς το ξέρω και γιατί το λέω. Δεν χρειάζεται κανείς να είναι μάντης. Πολύ απλά διαβάζω το γκάλοπ που έγινε, το οποίο είναι συντριπτικό υπέρ της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Επτά στους δέκα κρίνουν θετικά την αξιολόγηση της μεταρρύθμισης της Νίκης Κεραμέως, της Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη. Τρεις στους τέσσερις συμφωνούν στην είσοδο με κάρτα στα ΑΕΙ. Σύμφωνα με τη δημοσκόπηση, το 75,3% συμφωνεί με την καθιέρωση αξιολόγησης των εκπαιδευτικών από τρίτα άτομα, από τον διευθυντή του κάθε σχολείου και από ανεξάρτητους σχολικούς συμβούλους, ενώ μόλις το 18,8% εκφράζει διαφωνία. Θέλετε να είστε στο 18,8%; Δικαίωμά σας. Εδώ, όμως, σας κατατάσσει η κοινή γνώμη για τη συγκεκριμένη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Πάμε να τα δούμε πιο αναλυτικά. Καθιέρωση ελάχιστης βάσης εισαγωγής για τα πανεπιστήμια, αυτό που ανοίγετε τώρα τη συζήτηση και έχετε σηκώσει τους αντιπολιτευτικούς τόνους. Το 70,9% συμφωνεί. Μόνο το 23,5% διαφωνεί. Όριο φοίτησης στα πανεπιστήμια. Το 71,2% είναι υπέρ. Το 25,2% είναι απέναντι. Έναρξη φοίτησης στο νηπιαγωγείο από την ηλικία των τεσσάρων ετών. Το 62,3% είναι υπέρ. Ελεγχόμενη είσοδος – κάρτα στα πανεπιστήμια, 75,6%. Εργαστήρια δεξιοτήτων σε δημοτικό και γυμνάσιο με μαθήματα για ρομποτική και οδική ασφάλεια, 92,4%.

Όσο για την οδική ασφάλεια, κυρία Υπουργέ, πρέπει να γίνει συνείδηση και να ξεσηκώσουμε και πάλι το θέμα της οδικής ασφάλειας. Τα ατυχήματα τα οποία γίνονται αυτήν τη στιγμή στην πατρίδα μας είναι πάρα πολλά. Αφήνουν πίσω τους νεκρούς νέα παιδιά και αφήνουν και βαριά τραυματισμένους. Το πρόσφατο ατύχημα που έγινε στην Άνδρο ήταν συγκλονιστικό, όταν δύο αυτοκίνητα συγκρούστηκαν μετωπικά και επτά παιδιά τραυματίστηκαν βαριά. Πρέπει να καλλιεργήσουμε την οδική συνείδηση στο σχολείο. Από εκεί πρέπει να ξεκινήσει.

Αύξηση του αριθμού των προτύπων και πειραματικών σχολείων, 77,3%. Καθιέρωση της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, 75,3%. Εισαγωγή της Αγγλικής γλώσσας, 58,3%.

Απ' αυτό που 72,9% μεσοσταθμικά είναι υπέρ της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης που εισάγει η Κυβέρνηση, το παράδοξο: Το 53,4% των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ είναι υπέρ της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Το 34,6% των ψηφοφόρων του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας είναι υπέρ της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Το 76,6% των ψηφοφόρων του ΚΙΝΑΛ είναι υπέρ της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Και το ερώτημα που γεννιέται είναι: Όταν οι δικοί σας άνθρωποι που έχετε αναφορά πολιτική είναι υπέρ της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, δεν σας προβληματίζει πολιτικά να αλλάξετε θέση και στάση απέναντι στο νομοσχέδιο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η Κυβέρνηση ειδικά στον τομέα της παιδείας έχει κάνει όλους τους ψηφοφόρους, αλλά και την κοινωνία να είναι συντριπτικά μαζί της και εμάς που ανήκουμε στη Νέα Δημοκρατία περήφανους, κυρία Κεραμέως.

Και εσείς και η κ. Μακρή και όλοι οι Υπουργοί και οι γενικοί γραμματείς κάνετε καταπληκτική δουλειά, γιατί ακριβώς είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο ακουμπάει σε αυτό που είναι κοινός στόχος και επιθυμία όλων, να κάνουμε μια Ελλάδα του μέλλοντος με τη νέα γενιά που έχουμε ευθύνη να κληρονομήσουμε την πατρίδα μας πολύ καλύτερη και αυτό μόνο μέσα από τις μεταρρυθμίσεις στην εκπαίδευση μπορεί να γίνει.

Συγχαρητήρια, λοιπόν. Προχωράτε δυνατά και είμαστε μαζί σας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ, ακούστε τώρα πώς θα προχωρήσουμε.

Θα μιλήσουν δύο συνάδελφοι, ο κ. Ιλχάν Αχμέτ, για να μην πάμε σε Κοινοβουλευτικούς, και ο κ. Κέλλας. Μετά θα μιλήσει ο κ. Βιλιάρδος ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από την Ελληνική Λύση. Και, από εκεί και πέρα, θα προχωρήσουμε ανάλογα με το πότε θα αρχίζουν να εμφανίζονται οι πολιτικοί Αρχηγοί. Η πληροφορία είναι ότι σχεδόν όλοι θα μιλήσουν από κάποια ώρα και μετά από λίγο και όσο πάει. Άρα, δεν μπορώ να σας πω για τους υπόλοιπους συνάδελφους. Παρακαλώ όλους για την τήρηση του χρόνου για να μπορέσουν να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι.

Ο κ. Ιλχάν Αχμέτ από το Κίνημα Αλλαγής έχει τον λόγο.

ΙΛΧΑΝ ΑΧΜΕΤ: Κυρίες Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, σήμερα είχα σκοπό να μιλήσω για το νομοσχέδιο για την παιδεία και να αναπτύξω τις θέσεις του Κινήματος Αλλαγής και να πω πού διαφωνούμε και πού συμφωνούμε σε όλο αυτό το νομοσχέδιο.

Όμως, κυρία Υπουργέ, εκπλαγίκαμε χθες το βράδυ, όταν καταθέσατε μια τροπολογία και δεν ξέρω αν πραγματικά έχετε διαβάσει όλα τα άρθρα και αφορά τη μειονοτική εκπαίδευση και θα αφιερώσω σήμερα τον λόγο μου ή την ομιλία μου σε αυτήν την τροπολογία.

Κυρία Υπουργέ, καταθέσατε μια τροπολογία και με αυτήν την τροπολογία εξαιρείτε κάποιες διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου στο Μέρος Δ' «Μεγαλύτερη ελευθερία στην οργάνωση διδασκαλίας», που ομολογώ ότι είναι ωραία άρθρα και θετικά άρθρα. Εξαιρείτε τη μειονοτική εκπαίδευση από όλα αυτά τα άρθρα για έναν αδικαιολόγητο και αντισυνταγματικό τρόπο.

Για να μας καταλάβουν τώρα και οι συνάδελφοι τι λέει αυτή η τροπολογία και τι εξαιρεί, θα πω δυο-τρία πράγματα, κατ' αρχήν τι λέει η τροπολογία καταργεί και μετά να δούμε πού είναι το πρόβλημα.

Κατ' αρχάς, η τροπολογία κάνει διάκριση παραβιάζοντας την ισονομία και την ισοπολιτεία του άρθρου 2 του Ελληνικού Συντάγματος «Ισότητα ενώπιον του νόμου» και την παράγραφο 5 του Συντάγματος παράγραφος 2 λέγοντας «παράδειγμα- το άρθρο 87 του παρόντος νόμου: «Συνεργασίες με τρίτους φορείς». Δηλαδή, δίνει το δικαίωμα στις σχολικές μονάδες –θετικό άρθρο- να συνεργάζονται με τρίτους φορείς για πολιτιστικά, αθλητικά, κοινωνικά, εκπαιδευτικά ενδιαφέροντα. Ε, αυτό το άρθρο, το 87, δεν θα εφαρμοστεί στα μειονοτικά σχολεία, το άρθρο 2 της τροπολογίας.

Προχωράμε. Το άρθρο 88 λέει: «Η διεξαγωγή έρευνας και πρακτική άσκηση στη σχολική μονάδα». Μπορούν, δηλαδή, οι διευθυντές, το προσωπικό, οι φοιτητές, οι δημόσιοι, οι ιδιωτικοί, τα ερευνητικά ιδρύματα να κάνουν έρευνα και πρακτική άσκηση. Όχι, αυτό δεν μπορεί να εφαρμοστεί –λέει- στα μειονοτικά σχολεία. Γιατί συμβαίνει αυτή η διάκριση;

Άλλο άρθρο, το άρθρο 99 πάλι του νομοσχεδίου: «Χρηματοδότηση σχολικών μονάδων και διαχείριση δωρεών». Και όταν λέμε χρηματοδότηση δωρεών, εννοούμε από τους Έλληνες πολίτες, δωρεές που γίνονται από την Ελλάδα. Δεν μιλάμε για δωρεές από το εξωτερικό, αν και δεν θα υπήρχε πρόβλημα. όμως, το συγκεκριμένο άρθρο λέει. Όχι –λέει- ούτε δωρεές μπορούν να γίνουν σε μειονοτικά σχολεία ούτε η διαχείριση των δωρεών μπορεί να γίνει από σχολική μονάδα των μειονοτικών σχολείων.

Στο άρθρο 98 τι λέει; Είναι πολύ θετικό άρθρο: «Αξιοποίηση των σχολικών κτηρίων και λοιπών εγκαταστάσεων». Με λίγα λόγια, δηλαδή, όποια σχολεία είναι κλειστά, βρίσκονται σε αναστολή, έχουν κλείσει στα χωριά μπορεί το δημοτικό συμβούλιο, ο δήμαρχος να τα αξιοποιήσει προς κοινωνικό όφελος των δημοτών. Να τα αξιοποιήσει. Είναι θετικό. Δημόσια περιουσία είναι. Ούτε αυτό –λέει- μπορεί να αξιοποιηθεί, να εφαρμοστεί στη μειονότητα. Γιατί; Για να μην μπορεί ο κάθε δήμαρχος να κάνει ό,τι θέλει αποκλείοντας και παραβιάζοντας έτσι κάθε έννοια δικαίου.

Και άλλους, βέβαια, περιορισμούς φέρνει ως προς την επιλογή κάποιων βιβλίων, ενώ τα σχολικά βιβλία 84 και 85 επιλέγονται από το ίδρυμα, από την Ελλάδα. Γιατί, δηλαδή, ο διευθυντής και ο υποδιευθυντής να έχει το δικαίωμα να επιλέγει το βιβλίο; Το βιβλίο αν θα χρησιμοποιεί το βιβλίο της κ. Φραγκουδάκη ή δημόσιο

βιβλίο θα το αποφασίσουν οι εκπαιδευτικοί και από εγκεκριμένα βιβλία του ελληνικού δημοσίου. Γιατί συμβαίνει αυτή η διάκριση;

Και όλα αυτά, κυρία Υπουργέ, τελικά πού οδηγούν; Με αυτήν την μειονοτική τροπολογία, που ζητάμε να την αποσύρετε άμεσα σήμερα -άμεσα το άρθρο 2-, εισάγετε τη de facto διάκριση του μειονοτικού σχολείου ως σχολείο δεύτερης ευκαιρίας. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, ακρωτηριάζετε το μειονοτικό σχολείο αφήνοντάς το αποκεντρωμένο από κάθε κοινωνική δραστηριότητα και εξωστρέφεια.

Τρίτον, εισάγετε δυσμενή διάκριση σε βάρος Ελλήνων πολιτών που επιλέγουν τη μειονοτική εκπαίδευση, δείχνοντας επισήμως πλέον με αντισυνταγματικό τρόπο μαθητές δύο ταχυτήτων. Γιατί να μην εφαρμόσουν αυτές οι γενικές διατάξεις και στο μειονοτικό σχολείο;

Τέταρτον, αρνείστε τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών του δημοσίου σχολείου και για τους εκπαιδευτικούς του μειονοτικού σχολείου.

Πέμπτον, κατατάσσετε τη μειονοτική εκπαίδευση ως ένα απόρρητο ζήτημα για ερευνητές, επιστήμονες, κάθε είδους ενδιαφερόμενους, αφού αρνείστε κάθε επαφή του μειονοτικού σχολείου με τον έξω κόσμο. Τι φοβάστε, αλήθεια;

Έκτον, κόβετε τον ομφάλιο λώρο που συνδέει τα μειονοτικά σχολεία με τις τοπικές κοινωνίες και την αυτοδιοίκηση, ενώ όπου υπάρχει μειονοτικό σχολείο στη Θράκη αποτελεί το σημαντικότερο σημείο συνάντησης και κοινωνικού διαλόγου των τοπικών κοινωνιών.

Έβδομον, οδηγείτε τη μειονοτική εκπαίδευση σε απομείωση, παράλυση και πλήρη απαξίωση. Δείχνετε τον δρόμο για την οριστική της εξόντωση σε βάθος χρόνου.

Κυρία Υπουργέ, έχουμε έλθει επανειλημμένως με θετικές προτάσεις εδώ πέρα, προκειμένου να σας διευκολύνουμε και με άλλες επίκαιρες ερωτήσεις σε άλλα θέματα. Δυστυχώς, δεν μπόρεσαμε να βρούμε καμμία ανταπόκριση. Όμως, η σημερινή τροπολογία έχει, δυστυχώς, ξεπεράσει κάθε έννοια καλής πίστης που υπάρχει για τη μειονοτική εκπαίδευση.

Παράλληλα, θέλουμε να σας κάνουμε και τις εξής προτάσεις σήμερα επί τη ευκαιρία αυτής της τροπολογίας για τη μειονοτική εκπαίδευση, μήπως η Κυβέρνηση το τελευταίο διάστημα πριν εξαντλήσει την τετραετία μπορεί και προσφέρει κάτι θετικό, όπως είχαν προσφέρει οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, αλλά ακόμη και του ΣΥΡΙΖΑ. Διότι από εσάς -και ειλικρινά λυπάμαι για αυτό- μέχρι στιγμής, δεν υπάρχει καμμία θετική προσέγγιση ως προς τα μειονοτικά θέματα της εκπαίδευσης.

Πότε θα γίνει αναβάθμιση των υφιστάμενων και ανέγερση νέων κτηριακών υποδομών σε μειονοτικούς οικισμούς είτε είναι μειονοτικά σχολεία είτε είναι δημόσια σχολεία. Δεν το αποκλείουμε αυτό. Πότε θα γίνει;

Δημιουργία νέων αποκεντρωμένων τμημάτων πότε θα γίνουν σε περιοχές;

Τρίτον, τα ολοήμερα προγράμματα για όλα τα μειονοτικά σχολεία θα εφαρμοστούν; Οι επικεφαλίδες σας τα λένε. Τα ξέρετε. Έχουμε καταθέσει επανειλημμένες φορές εισηγήσεις, ερωτήσεις ακόμα και από τους φορείς.

Η ζώνη εκπαιδευτικής προτεραιότητας από τις επτά έως τις οχτώ το πρωί θα εφαρμοστεί; Δεν εφαρμόζεται.

Η πρόσληψη μουσουλμάνων νηπιαγωγών, το οποίο ήταν ένα μέτρο θετικό από την προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, θα εφαρμοστεί και πώς θα εφαρμοστεί; Θα εμπλουτιστεί; Θα γίνει ακόμη καλύτερη; Διότι βρίσκεται εντελώς στα σκαριά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΛΧΑΝ ΑΧΜΕΤ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και όλα αυτά τα προβλήματα που δημιουργούνται, κυρία Υπουργέ, πρέπει αυτή η Κυβέρνηση να τα επιλύσει και, δυστυχώς, βλέπουμε μια πλήρη αδιαφορία και με την παρούσα τροπολογία, δυστυχώς, θα κλονιστεί η εμπιστοσύνη της μειονότητας απόλυτα προς τους θεσμούς. Σκέφτεται αυτή η Κυβέρνηση να

σεβαστεί το δικαίωμα επιλογής του μουσουλμάνου συμπολίτη μας να πάει να στείλει το παιδί του στο μειονοτικό σχολείο;

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

Μέχρι να καθαριστεί το Βήμα, άκουσα και εγώ με πολύ ενδιαφέρον αυτά που είπε ο κ. Ιλχάν και θέλω να πιστεύω ότι με την ίδια ζέση υποστηρίζει και τα δικαιώματα που πρέπει να έχουν και τα μειονοτικά σχολεία της Κωνσταντινούπολης, το Ζωγράφειο και το Ζάππειο -έτσι;- τα οποία δεν έχουν.

ΙΛΧΑΝ ΑΧΜΕΤ: Σαφώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κ. Κέλλας Χρήστος, Βουλευτής Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο και μετά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ελληνικής Λύσης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση Μητσότακη συνεχίζει να υλοποιεί τις δεσμεύσεις της, διαμορφώνοντας ένα εκπαιδευτικό σύστημα το οποίο εμπιστεύεται και στηρίζει τον Έλληνα εκπαιδευτικό, απελευθερώνοντας τη δημιουργικότητα των παιδιών μας και παρέχοντάς τους περισσότερα εφόδια για το μέλλον.

Η αξιολόγηση των στελεχών της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών, στην οποία η Αντιπολίτευση αντιτάσσεται, αποτελεί κατ' αρχήν αίτημα του ίδιου του εκπαιδευτικού κόσμου. Πρόκειται για διαδικασίες οι οποίες είναι ευρέως διαδεδομένες στην Ευρώπη και επιτρέπουν τη μεθοδική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Η αξιολόγηση δεν έχει τιμωρητικό χαρακτήρα, δεν απολύεται κανείς, κανείς δεν χάνει τον μισθό του.

Αλήθεια, αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί θεωρείτε τη διαρκή κατάρτιση των εκπαιδευτικών ως κάτι αρνητικό; Διαφωνείτε με το ότι θα πρέπει να βελτιωνόμαστε σε διαρκή βάση, ώστε να ανταποκρινόμαστε στις σύγχρονες απαιτήσεις της κοινωνίας και της οικονομίας;

Στο νομοσχέδιο όχι μόνο προβλέπεται αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, αλλά πρόκειται για μια επικαιροποιημένη και ζωντανή διαδικασία που προϋποθέτει την μεταξιολόγηση του ίδιου του συστήματος αξιολόγησης από την ΑΔΙΠΠΑΔΕ και το ΙΕΠ, ώστε και το εκπαιδευτικό μας σύστημα να γίνεται διαρκώς καλύτερο.

Στόχος μας είναι η εκπαίδευση να δίνει ίσες ευκαιρίες σε όλα τα παιδιά και ιδιαίτερα σε εκείνα των εισοδηματικά ασθενέστερων οικογενειών.

Ακούσαμε, ωστόσο, από πλευράς του εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ούτε λίγο ούτε πολύ ότι δεν θέλουμε -λέει- δήθεν τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών να περάσουν στο πανεπιστήμιο και να προκόψουν.

Το πιστεύετε αυτό, κύριε Φίλη;

Θεσπίσαμε τα εργαστήρια δεξιοτήτων, προκειμένου οι μαθητές να αποκτούν περισσότερες γνώσεις για το μέλλον τους. Εισαγάγαμε τα Αγγλικά ως γλώσσα εκμάθησης από το νηπιαγωγείο. Δεν είναι αυτό εφόδιο; Αγγλικά και Πληροφορική δεν είναι απαραίτητα προσόντα, γιατί αυτοί οι μαθητές θα βγουν στην αγορά μετά το 2030; Και εμείς τους τα διασφαλίζουμε δωρεάν και εντός του σχολικού περιβάλλοντος.

Επομένως, μην λέτε υπερβολές μόνο και μόνο για αντιπολιτευτικούς λόγους!

Είναι κοινός μας τόπος να υπάρξει διοικητική αποκέντρωση των σχολικών μονάδων. Για τον σκοπό αυτό το νομοσχέδιο ενισχύει την αυτονομία των σχολείων, στηρίζοντας ταυτόχρονα το έργο των εκπαιδευτικών. Ορίζονται ενδοσχολικών συντονιστών που θα συνεπικουρούν τους διευθυντές στο έργο τους και παιδαγωγικοί σύμβουλοι-μέντορες που θα υποστηρίζουν τους νεοδιοριζόμενους εκπαιδευτικούς.

Συγχρόνως, δίνεται η δυνατότητα πραγματοποίησης ακαδημαϊκής έρευνας στις σχολικές μονάδες τόσο για το υπηρετούν προσωπικό όσο και για τους φοιτητές του παιδαγωγικού κλάδου.

Επιπλέον, εισάγεται η καινοτομία της επιλογής των σχολικών εγχειριδίων, ενώ παρέχεται η δυνατότητα σύστασης εκπαιδευτικών ομίλων μετά τη λήξη του ημερησίου προγράμματος και η διασύνδεση της σχολικής μονάδας με τρίτους φορείς. Πρόκειται για συνέργειες επί τη βάσει προγραμμάτων που θα έχουν πολι-

τιστικό, αθλητικό και κοινωνικό ενδιαφέρον για τους μαθητές. Έτσι, ενισχύουμε το αισθητήριο του πολίτη και το αίσθημα του ανήκειν στην κοινότητα από τη μικρή ηλικία.

Επομένως, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, εγκαθιστούμε ένα πιο μαζικό και συλλογικό σύστημα διοίκησης των σχολικών μονάδων που διασυνδέει το σχολείο και τα παιδιά πληρέστερα με τις τοπικές κοινωνίες και διαμορφώνει τις προϋποθέσεις για ένα πιο ανθρώπινο και αλληλέγγυο μέλλον μεταξύ των μελών τους.

Επειδή και εσείς θέλετε την αποκέντρωση, όπως λέτε και την ενεργή παρουσία των σχολείων στα κοινωνικά δρώμενα, θα πρέπει τις συγκεκριμένες διατάξεις να τις ψηφίσετε με υπευθυνότητα.

Οι πολίτες επιδοκιμάζουν τις μεταρρυθμίσεις της Κυβέρνησης και δη στην παιδεία και αυτό φαίνεται και από την πρόσφατη δημοσκόπηση, όπου καταδείχθηκε ότι 70% των ερωτηθέντων τάσσονται υπέρ της αξιολόγησης. Αναλόγως με αντίστοιχα υψηλά ποσοστά οι ερωτηθέντες είναι υπέρ της ελεγχόμενης εισόδου στα πανεπιστήμια και της ελάχιστης βάσης εισαγωγής. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι δύο χρόνια μετά και από τις εκλογές του 2019 και με όλα όσα συνέβησαν σε αυτή τη διετία υπάρχει μεγάλη απόσταση, η Κυβέρνηση χαίρει της εμπιστοσύνης του κόσμου και αυτό αποτυπώνεται σε όλες τις κοινωνικές σφυγμομετρήσεις.

Όμως, το πιο εντυπωσιακό ποιο είναι; Ότι αυξάνεται η διαφορά από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτό, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, συμβαίνει όχι μόνο γιατί υλοποιούμε τις προεκλογικές μας υποσχέσεις, αλλά κάνουμε και κάτι παραπάνω. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι διορισμοί στην εκπαίδευση. Πέρυσι υλοποιήσαμε τεσσαρεσισήμισι χιλιάδες διορισμούς στην Ειδική Αγωγή. Φέτος είχαμε δεσμευτεί για πέντε χιλιάδες διακόσιους πενήντα διορισμούς στη γενική εκπαίδευση και προχωρούμε σε έντεκα χιλιάδες επτακόσιους διορισμούς, δηλαδή υπερδιπλάσιους από ό,τι είχαμε προγραμματίσει και μάλιστα μετά από δώδεκα ολόκληρα χρόνια. Στις 6 Ιουλίου τους εξαγγείλαμε, 23 Ιουλίου υλοποιήθηκε η σχετική απόφαση, 26 Ιουλίου, χθες, ξεκίνησε η υποβολή των αιτήσεων.

Και στο παρόν νομοθέτημα προβλέπονται χίλιες εκατό θέσεις ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών οι οποίοι θα στηρίζουν το εκπαιδευτικό έργο, τους μαθητές και τις οικογένειές τους.

Η παιδεία, όπως και η υγεία, συνιστά πυλώνα του κοινωνικού κράτους, τον οποίον η Κυβέρνησή μας προασπίζεται, λαμβάνοντας κάθε δυνατό μέτρο για την περαιτέρω ανάπτυξή του. Εμπιστευόμαστε στην πράξη τον Έλληνα εκπαιδευτικό και δεν λαϊκίζουμε επιδιώκοντας συνδικαλιστικά οφέλη. Πιστεύουμε βαθύτατα στο μέλλον της δημόσιας εκπαίδευσης και επιδιώκουμε την αναβάθμισή της, εξασφαλίζοντας όχι μόνο τα απαραίτητα θεσμικά εχέγγυα, αλλά και το έμφυχο δυναμικό που θα κατευθύνει το εκπαιδευτικό έργο σύμφωνα με τις ανάγκες της εποχής μας και τις απαιτήσεις του αύριο.

Κατ' επέκτασιν, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, οι πολίτες μπορούν να συγκρίνουν με την αλήθεια των αριθμών. Όσα ακούστηκαν από πλευράς σας τόσο σήμερα όσο και τις προηγούμενες μέρες κατά την επεξεργασία του νομοσχεδίου δείχνουν ότι για μια ακόμη φορά επιχειρείτε να δημιουργήσετε εντυπώσεις οι οποίες, όμως, δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμφωνούμε με τις διατάξεις για την αναβάθμιση της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης.

Θα πρότεινα, όμως, εδώ, κυρία Υπουργέ, τη διατήρηση της Ανώτατης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης καθαρά για εθνικούς και θρησκευτικούς λόγους.

Ασφαλώς και υπερψηφίζουμε το νομοσχέδιο και στηρίζουμε την πολυεπίπεδη μεταρρυθμιστική προσπάθεια του Υπουργείου Παιδείας, η οποία είναι αλληλένδετη με την εθνική στρατηγική της Κυβέρνησης για τη διασφάλιση της ισχυρής και βιώσιμης ανάπτυξης της χώρας μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Βασίλειος Βιλιάρδος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ελληνικής Λύσης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσουμε από το ότι το βασικότερο πρόβλημα της Ελλάδας είναι η έλλειψη παιδείας με την ευρύτερη έννοια της λέξης, καλλιέργειας δηλαδή, ήθους, σεβασμού στον άλλον, ευγένειας, αλληλεγγύης, εντιμότητας και ούτω καθεξής.

Η έλλειψη παιδείας έχει, δυστυχώς, επιδεινωθεί στην εποχή των μνημονίων, που φυσικά συνεχίζονται, αν και με άλλο όνομα. Αποκαλούνται: «ενισχυμένη εποπτεία», ενώ αφορούν μόνο το σύνηθες πειραματόζωο, την Ελλάδα, γνωρίζοντας, πως θα διαρκέσουν, έως ότου εξοφληθεί το 75% των δανείων μας από την Ευρώπη, τουλάχιστον έως το 2060. Όταν, όμως, η Κυβέρνηση συνεχίζει να δανειζεται και να σπαταλάει τα δανεικά, ανεξέλεγκτα, σαν να μην υπάρχει αύριο, τα μνημόνια θα συνεχιστούν, ασφαλώς και μετά το 2060, οπότε, η παιδεία των Ελλήνων θα επιδεινωθεί ακόμη περισσότερο.

Χωρίς παιδεία, όμως, ούτε καν όσον αφορά στη συμπεριφορά ορισμένων από εμάς εντός της Βουλής, πώς θα βελτιωθεί το εκπαιδευτικό μας σύστημα; Πότε και πού στον πλανήτη βελτιώθηκε, χωρίς να υπάρχουν πρότυπα για τους νέους στην κοινωνία, στις επιχειρήσεις και στην πολιτική;

Εκτός αυτού, τι νόημα έχει να συζητάει κανείς για το εκπαιδευτικό σύστημα σε μία χώρα που έχει διώξει εξακόσιες πενήντα χιλιάδες παιδιά της στο εξωτερικό, επειδή δεν μπορούσε να τα ζήσει και δεν φροντίζει καν να δημιουργήσει θέσεις εργασίας γι' αυτούς που σπουδάζουν;

Δεν είναι υποκριτικό, όταν το μέλλον που προδιαγράφεται για τους νέους μας, είτε έχουν σπουδάσει είτε όχι, είναι να εργαστούν για 500 ευρώ σε χαμηλού επιπέδου εργασίες, ανταγωνιζόμενοι τους δύστυχους, φθηνούς μετανάστες και ακόμη χειρότερα, έως ότου οι περισσότερες από αυτές τις εργασίες αυτοματοποιηθούν, όπως ήδη έχει αρχίσει να συμβαίνει στο εξωτερικό;

Δεν είναι θράσος να αναφέρεται η τρόικα εσωτερικού στην βελτίωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος, όταν πρόκειται για τις μοναδικές κυβερνήσεις που θα κληροδοτήσουν στα παιδιά μας μια χώρα σε κατά πολύ χειρότερη κατάσταση από αυτήν που κληρονομήσαμε εμείς, μια Ελλάδα χρεοκοπημένη, οικονομικά κατακτημένη, υποθηκευμένη, σε καθεστώς λεηλασίας, εντελώς ανοχύρωτη, εξευτελισμένη και εκτεθειμένη σε δεκάδες κινδύνους;

Σε σχέση με το σημερινό νομοσχέδιο να σημειώσω ότι είναι το έκτο κατά σειρά που καταθέτει το Υπουργείο Παιδείας, ένα κάθε τέσσερις μήνες, δηλαδή, στα καταστροφικά δύο χρόνια που κυβερνάει η Νέα Δημοκρατία την Ελλάδα. Το γεγονός αυτό από μόνο του δεν αποτελεί αποτυχία, πόσω μάλλον όταν μόλις ένα χρόνο πριν είχε ψηφιστεί ένα ανάλογο νομοσχέδιο με τίτλο την «Αναβάθμιση του σχολείου», ενός σχολείου, που μεταξύ άλλων, λόγω της απίστευτης κακοδιαχείρισης της πανδημίας δεν έμαθε στα παιδιά μας, ούτε καν τα στοιχειώδη;

Δεν είναι εύλογο να απορούμε γιατί δεν υιοθετείται η πρόταση που έχουμε στο πρόγραμμά μας, μεταξύ πολλών άλλων, αφού ο στόχος μας είναι να είμαστε εποικοδομητικοί, η σύσταση, δηλαδή, μιας διακομματικής επιτροπής για την κατάρτιση ενός δωδεκαετούς προγράμματος εκπαίδευσης, το οποίο θα εφαρμόζει απαρέργκλιτα ο οποιοσδήποτε πολιτικός ή κομματικός σχηματισμός θα έχει την εξουσία;

Δεν είναι παράλογο η κάθε κυβέρνηση και ο κάθε Υπουργός να καταδικάζει όλα τα εκπαιδευτικά προγράμματα της προηγούμενης, με αποτέλεσμα, οι μαθητές και οι φοιτητές να αντιμετωπίζουν συνεχώς νέες άγνωστες συνθήκες;

Εμείς προτείνουμε πάντως το αυτονόητο, υπηρετώντας την κοινή λογική που έχει αντικατασταθεί από τη λογική της κομματοκρατίας στην Ελλάδα, δηλαδή την παραπάνω επιτροπή με βασική επιδίωξή της την υιοθέτηση ενός κορμού αλλαγών και μεταρρυθμίσεων, που θα στοχεύουν στην ανασύσταση και στην αναβάθμιση της εκπαίδευσης.

Φυσικά στο πρόγραμμά μας υπάρχουν δεκάδες άλλες προτάσεις που αφορούν στην επαγγελματική εκπαίδευση, την απολύτως απαραίτητη διασύνδεση του εκπαιδευτικού συστήματος με

την αγορά εργασίας και το κυριότερο την κατάργηση της γάγραινας των φροντιστηρίων που απομυζούν τους Έλληνες γονείς, αποτελώντας στην ουσία μια έμμεση φορολόγησή τους, που δεν υπάρχει σε άλλες χώρες και εκτός αυτού υπονομεύουν την εκπαίδευση στα σχολεία, αφού ένας μεγάλος αριθμός καθηγητών δεν κάνει σκόπιμα σωστά τη δουλειά του, για να αναγκαστούν οι μαθητές να πληρώσουν τα ιδιωτικά μαθήματα που τους παρέχουν οι γονείς τους, βέβαια.

Γιατί, αλήθεια, η Αξιωματική Αντιπολίτευση που διαμαρτύρεται για τη μη εισαγωγή στα πανεπιστήμια είκοσι χιλιάδων νέων μας το φθινόπωρο δεν προτείνει ένα σύστημα όπως το γερμανικό - έχουν και καλά οι Γερμανοί! - που θα καταργεί τα φροντιστήρια και τις εισαγωγικές εξετάσεις; Για να μην χάσει από ψηφοφόρους όλους αυτούς που κερδίζουν εις βάρος τόσο των παιδιών μας όσο και των γονέων τους; Δεν είναι τα πιο φτωχά εισοδηματικά στρώματα, αυτά που επιβαρύνονται περισσότερο;

Το νομοσχέδιο αποτελεί μία ακόμη εντολή της τρόικας, όπως αναφέρεται στη δέκατη αξιολόγηση και στη σελίδα 59, η οποία καθυστέρησε κάπως να ψηφιστεί αφού προβλεπόταν έως τον Μάιο του 2021. Γιατί αλήθεια, η κυρία Υπουργός, δεν το λέει αλλά υποκρίνεται πως πρόκειται για δική της πρωτοβουλία; Από την δέκατη αξιολόγηση πάντως, από τη σελίδα 10, φαίνεται καθαρά πως η τρόικα έχει ενοχληθεί, από το ότι δεν ψηφίστηκε από τη Βουλή η απλούστευση της αδειοδότησης των ιδιωτικών κολλεγίων, των ΙΕΚ, με την απλή γνωστοποίησή της. Γιατί δεν ψηφίστηκε; Επειδή αποσύρθηκε από το Υπουργείο Ανάπτυξης και που το κατέθεσε λόγω του ότι στην διαβούλευση υπήρξαν επτακόσια τριάντα δύο αρνητικά σχόλια.

Σε κάθε περίπτωση, η τρόικα αναφέρει πως θα κατατεθούν ξανά οι ρυθμίσεις για την ιδιωτική εκπαίδευση έως τον Σεπτέμβριο, σημειώνοντας την απαράδεκτη κατάθεση του σχεδίου νόμου για το ασφαλιστικό λίγο πριν το κλείσιμο της Βουλής, προφανώς, με τον ύπουλο στόχο να ψηφιστεί αμέσως μετά το ξεκίνημα της νέας περιόδου. Ντροπή! Δεν υπάρχει καμμία άλλη λέξη που να περιγράφει αυτά που δρομολογούνται, καθώς επίσης τις μεθοδεύσεις που ακολουθούνται.

Περαιτέρω, ειδικά όσον αφορά στο πρώτο μέρος του νομοσχεδίου απορεί κανείς σχετικά με το εάν συντελεί στην αναβάθμιση του σχολείου, πόσω μάλλον όταν τα πρώτα άρθρα του αναλώνονται σε ορισμούς, σε αλλαγές τίτλων και σε υιοθέτηση καινούργιων. Για παράδειγμα, το ΚΕΣΥ και πρώην ΚΕΔΔΥ μετονομάζεται σε ΚΕΔΑΣΥ, ενώ υιοθετούνται νέοι τίτλοι, όπως «περιφερειακός επόπτης ποιότητας εκπαίδευσης» κ.ο.κ. Πρόκειται, πάντως, για μια σταθερή πρακτική της Κυβέρνησης που συναντάται σε πολλά άλλα νομοσχέδια, προφανώς για να θολώνει τα νερά, όπως το συνηθίζει.

Είναι αυτονόητο πως οι αλλαγές αυτές δεν υπηρετούν κανέναν ουσιαστικό λόγο και μάλλον, δημιουργούν προβλήματα και αυξάνουν τη γραφειοκρατία. Άλλωστε είναι αστείο να αναφέρεται η Υπουργός σε ποιότητα εκπαίδευσης όταν και επί της δικής της υπουργίας, η Ελλάδα βαδίζει από το κακό στο χειρότερο, με τους περισσότερους από τους μισούς διαγωνιζόμενους μαθητές εφέτος να αποτυγχάνουν να εξασφαλίσουν τη βάση στα Μαθηματικά και με σχεδόν άλλους τόσους στην έκθεση. Δεν επρόκειτο, βέβαια, για «κεραυνό εν αιθρία» θυμίζοντας τις επιδόσεις των μαθητών στον πρόσφατο διαγωνισμό PISA από τον οποίο προέκυψε πως η Ελλάδα υστερεί των χωρών του «ΟΟΣΑ» με 6,2% έναντι 15,7% του μέσου όρου στην κατανόηση κειμένου και στα Μαθηματικά, δηλαδή, στα αντικείμενα του μέλλοντος και σ' αυτά που απέτυχαν κυρίως οι μαθητές μας εφέτος, στην κριτική σκέψη και στις θετικές επιστήμες.

Φταίνε, όμως, αλήθεια, τα παιδιά μας για όλες αυτές τις αποτυχίες, όπως και οι νέοι μας για τη διασπορά της πανδημίας κατά την Κυβέρνηση; Ασφαλώς όχι αφού η αποτυχία οφείλεται ξεκάθαρα στο εκπαιδευτικό μας σύστημα έτσι όπως το έχουν καταστήσει οι κυβερνήσεις της Μεταπολίτευσης και τα μνημόνια στη συνέχεια, καθώς επίσης στους εκπαιδευτικούς και στους υπόλοιπους συμμετέχοντες.

Φυσικά, όμως, γιατί να ενδιαφέρεται να προάγει την κριτική σκέψη η Κυβέρνηση, πόσω μάλλον, όταν έχει φτάσει στο σημείο να αφαιρεί το δικαίωμα της κρίσης ακόμη και από τους ίδιους

τους ειδικούς, όπως για παράδειγμα από τους υγειονομικούς υπαλλήλους, που εξωθούνται σε υποχρεωτικό εμβολιασμό με ένα πειραματικό εμβόλιο, η αξιολόγηση του οποίου συνεχίζεται και που όπως φαίνεται δεν σταματά τη μετάδοση κάποιων μεταλλάξεων;

Ίσως δεν είναι πάντως τόσο αθώα η επιλογή της υποχρεωτικότητας γενικότερα, αφού, με τον τρόπο αυτό επιδιώκεται να μάθουν οι πολίτες να αποδέχονται αναντίρρητα την όποια κυβερνητική γραμμή, να σκύβουν, δηλαδή, το κεφάλι, όχι μόνο όσον αφορά τα εμβόλια, αλλά επιπλέον τα μνημόνια, τους πλειστηριασμούς των σπιτιών τους, το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, την προβλεπόμενη παράδοση εθνικής κυριαρχίας στους Τούρκους κ.ο.κ.

Ο δεύτερος υπεύθυνος για την αποτυχία του εκπαιδευτικού μας συστήματος, σημειώνοντας πως τα μνημόνια έχουν κάψει, ήδη, δύο γενιές Ελλήνων καταδικάζοντάς τες στην ανεργία, καθώς επίσης συνθλίβοντας όλα τα όνειρα και τις μελλοντικές τους προοπτικές, είναι οι χαμηλές δαπάνες. Δεν υπάρχει, όμως, ο χρόνος για να το αναλύσουμε εδώ.

Η τρίτη αιτία της αποτυχίας είναι οι συνεχώς επιδεινούμενες οικονομικές προοπτικές της χώρας μας. Αρκεί να δει κανείς πως η Κυβέρνηση διέθεσε 41 δισεκατομμύρια ευρώ για την οικονομία -με δανειακά βέβαια-, αλλά μόνο 183 εκατομμύρια για τον πρωτογενή τομέα, για τον οποίο ο Πρωθυπουργός δήλωσε πως αποτελεί δήθεν την πρώτη προτεραιότητά του, για να καταλάβει την κριτική της σκέψη.

Από την άλλη πλευρά εκτός του ότι αφιερώνεται ένα μεγάλο μέρος του σχεδίου νόμου στο ποιος εποπτεύει ποιον, στον έλεγχο δηλαδή, παρά στην εξαγγελμένη αυτονομία και ελευθερία, δημιουργείται ένα δαιδαλώδες οργανόγραμμα με επιπλέον προσλήψεις, κατά την προσφιλή τακτική του επιτελικού κράτους, που γίνεται συνεχώς πιο ογκώδες και αυταρχικό, όπως το κάθε νεοφιλελεύθερο κατασκευάσμα.

Τέλος, ένα άλλο θέμα που παρουσιάζεται ως τομή του νομοσχεδίου και που προκαλεί αντιπαράθεση, είναι το θέμα της αξιολόγησης. Βέβαια, όταν διενεργούνται αξιολογήσεις, θα περίμενε κανείς, πως ένα ποσοστό δεν θα τις ικανοποιεί.

Πού είναι όμως οι κυρώσεις γι' αυτού του είδους τις περιπτώσεις; Πουθενά. Οπότε εύλογα υποθέτουμε πως οι αξιολογήσεις θα χρησιμοποιηθούν απλά ως κάλυμμα για κομματικές διευκολύνσεις.

Εκτός αυτού, τι αξιολόγηση γίνεται στα ιδιωτικά ΙΕΚ που εξισώθηκαν με τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα; Ενδιαφέρει την Κυβέρνηση η ποιότητα στα ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα ή μήπως το ζητούμενο είναι απλά η επιχειρηματική δραστηριότητα που θα αυξάνει το ΑΕΠ και τα έσοδα του κράτους;

Σε κάθε περίπτωση, αυτό που χρειάζεται είναι να δοθεί ένα όραμα στους νέους, να μορφωθούν και να εργαστούν στην πατρίδα τους συμβάλλοντας στην οικονομική και στην τεχνολογική της ανάπτυξη. Εάν όχι, να εργαστούν σε άλλους τομείς, όπου επίσης θα παράγουν πλούτο, αυτό που χρειάζεται η χώρα μας, παραγωγή πλούτου, γνωρίζοντας πως οι επιδοτούμενες θέσεις εργασίας έχουν ημερομηνία λήξης και δεν οδηγούν πουθενά ούτε τους ίδιους ούτε την Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείστε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Σχέδιο και όραμα χρειάζεται η πατρίδα μας για να τα καταφέρει σε όλους τους τομείς, αφού υπάρχουν λύσεις, με τις τεράστιες δυνατότητες που διαθέτει. Σχέδιο και όραμα, για να επιστρέψουν οι εξακόσιες πενήντα χιλιάδες Έλληνες που εξορίστηκαν από τις κυβερνήσεις των μνημονίων, όπως έχουμε αναπτύξει στο πρόγραμμά μας, παρακαλώντας όλους τους Έλληνες, ιδίως τους νέους, να αφιερώσουν λίγο από τον χρόνο τους για να το διαβάσουν.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θέλω να ζητήσω συγνώμη από τον κ. Σκανδαλίδη που είχε ζητήσει να πάρει τον λόγο

ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και του είχα πει ναι, αλλά είναι δύο Πρόεδροι Κοινοβουλευτικών Ομάδων που ζήτησαν τον λόγο και δυστυχώς πρέπει να προηγηθούν. Επειδή και οι δύο είχαν ζητήσει την ίδια ώρα, θα πάμε με αυτό που πάντα κάνουμε, δηλαδή σύμφωνα με την κοινοβουλευτική δύναμη των κομμάτων τους. Άρα θα μιλήσει πρώτος ο κ. Κουτσούμπας και δεύτερος ο κ. Βελόπουλος.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, να σας ενημερώσουμε ότι και τον Δεκαπενταύγουστο και την Πρωτοχρονιά και την Κυριακή του Πάσχα να φέρνεται νομοσχέδια στη Βουλή που χτυπάνε τη ζωή, τη μόρφωση, το μέλλον των παιδιών του ελληνικού λαού, το ΚΚΕ θα είναι η φωνή που θα είναι εδώ και σε θέση μάχης. Θα ενημερώνει, θα οργανώνει, θα πρωτοστατεί στους αγώνες, για να μην περνάει και να μην εφαρμόζονται στη ζωή τα απαράδεκτα νομοσχέδιά σας. Σιγή νεκροταφείου δεν πρόκειται να υπάρξει, όπως δεν υπήρξε το Πάσχα του 2019 με τον κατάπτυστο νόμο Γαβρόγλου για το λύκειο, που τον διατηρεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ή' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ**)

Τι σας έπιασε εν μέσω καλοκαιριού και νέας έξαρσης της πανδημίας και φέρατε αυτό το αντιδραστικό νομοσχέδιο, θα φέρει πραγματικά εκπαιδευτικό μεσαίωνα; Αν φυσικά εφαρμοστεί, που δεν θα εφαρμοστεί, γιατί ο εκπαιδευτικός κόσμος θα το αντιπαλέψει και εμείς δεσμευόμαστε να κάνουμε το παν γι' αυτό. Τι καθημό είναι αυτός που σας έπιασε; Αντί να ασχολείστε με το πώς θα ανοίξουν τα σχολεία τον Σεπτέμβρη με ασφάλεια, αντί να φροντίζετε να καλυφθούν όλα τα κενά, αντί να ασχολείστε με το πώς θα καλυφθούν τα μορφωτικά κενά των παιδιών μετά από δύο χρόνια μισόκληιτων σχολείων, εσάς σας έπιασε πρεμούρα για το πώς θα υποβαθμίσετε και θα εμπορευματοποιήσετε παραπέρα την παιδεία, πώς θα βάλετε νέους ταξικούς φραγμούς.

Αλήθεια, σήμερα αυτό που λείπει από τα σχολεία είναι να ψάχνουν οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί επιπλέον πόρους για να λειτουργήσουν, για να καλύψουν τις ανάγκες τους; Γιατί αυτό φέρνεται. Αυτό που λείπει είναι να ενοικιάζεται το σχολείο σε κάθε λογής άσχετους επιχειρηματίες, αντί να στηριχτούν από το κράτος, τους δήμους, να γίνουν πραγματικές κυψέλες δημιουργίας, μόρφωσης, άθλησης, υγιούς κοινωνικοποίησης;

Εσείς ανοίγετε τον δρόμο να μπαίνει εισιτήριο σε δραστηριότητες στα σχολεία. Ντροπή σας! Αυτό που λείπει από τα σχολεία είναι να μπαίνει κυριολεκτικά κάθε καρδιάς καρύδι ώστε να πραγματοποιεί προγράμματα, να διοργανώνει δραστηριότητες, να κάνει την προπαγάνδα του στα παιδιά με βάση τα δικά του συμφέροντα και επιδιώξεις; Δεν φτάνει, δηλαδή, που με το ανεργατικό έκτρομα Χατζηδόκη τούς λύσατε τα χέρια να ματώνουν τους γονείς των παιδιών με δεκάωρη, με απλήρωτη δουλειά, τώρα, θέλετε να τους μοστράρετε κι ως διαμορφωτές συνειδήσεων των παιδιών μέσα στην εκπαιδευτική διαδικασία;

Νομίζετε ότι ο ελληνικός λαός, η νεολαία θα επιτρέψουν να κάνει την προπαγάνδα της η Αμερικανική Πρεσβεία στα σχολεία ή να ξαναγράφεται η ματωμένη ιστορία του τόπου μας από το γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών και την ίδια στιγμή να απορρίπτεται η παρουσία αντιστασιακών οργανώσεων στα σχολεία για να συζητήσουν με τα παιδιά; Τα «γεράκια» του ιμπεριαλισμού τα αφήνετε στα σχολεία. Τους παππούδες και τις γιαγιάδες που θυσιάσαν τη ζωή τους για να ανθρωπέψει ο άνθρωπος, για να είναι ελεύθερη η πατρίδα, ούτε να τους δείτε ζωγραφιστούς. Αυτό είναι το περίφημο ανοιχτό σχολείο σας! Σας μάραναν και εσάς και τους προηγούμενους οι μαθητές που αγωνίζονται και έχουν δίκαια αιτήματα επειδή «λέει» κάνουν και καταλήψεις. Αλλά την πραγματική κατάληψη του δημόσιου σχολείου από τον κάθε ταχάρπαστο ιδιώτη, από τον κάθε επιχειρηματία χορηγό, από τις αμφιλεγόμενες ΜΚΟ την προωθείτε μια χαρά με το νομοσχέδιο που φέρνεται.

Αλήθεια, αυτό που λείπει από την εκπαιδευτική διαδικασία είναι ένας εκπαιδευτικός που θα συμπληρώνει συνεχώς κουτάκια και στεγνές φόρμες αξιολόγησης; Βέβαια, για σας είναι λογικό

να βλέπετε έτσι την εκπαίδευση, γιατί έτσι βλέπετε τα παιδιά του ελληνικού λαού, σαν άψυχους αριθμούς στα αντιδραστικά στατιστικά σας. Εδώ, θα πει κανείς, ακόμη και τα βρέφη και τα νήπια τα βλέπετε με όρους καπιταλιστικής παραγωγικότητας. Γι' αυτό δημοσιεύσατε και ένα κείμενο διαβούλευσης για την προσχολική αγωγή, των πιο ευαίσθητων ηλικιών, που ήρθε από την Τζαμάικα φτιαγμένο σαράντα χρόνια πριν, -τόσο σύγχρονο, δηλαδή, είναι!- το οποίο κλείνει σε όλες τις πτώσεις τις περιφημες δεξιότητες και το πόσο θα κερδίζουν οι ιδιώτες καπιταλιστές από το μέλλον των νηπίων.

Για να σας το ξεκαθαρίσουμε, τα παιδιά του ελληνικού λαού δεν θα γίνουν καύσιμη ύλη για τα σχέδιά σας, για τις ορέξεις του ΣΕΒ, του ΟΟΣΑ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο όνομα των οποίων πίνουν νερό όλοι οι κυβερνώντες. Γι' αυτούς, άλλωστε, δουλεύετε, το πολιτικό προσωπικό αυτών είστε. Ποτέ σας δεν πρόκειται να ενδιαφερθείτε ειλικρινά για τους πολλούς. Εσάς σας ενδιαφέρουν μόνο οι λίγοι.

Και επειδή όλοι παριστάνετε ότι κόπτεστε για το μέλλον των μαθητών που έδωσαν πανελλαδικές εξετάσεις με την κατάπτυστη ρύθμιση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, που κόβει όντως στα φτερά σε χιλιάδες νέα παιδιά, η μόνη λύση είναι έστω και τώρα αυτή να αποσυρθεί. Γιατί είστε όλοι υποκριτές. Από τη μία η κ. Κεραμέως που λέει ότι «θέλουμε αποφοίτους και όχι εισαχθέντες». Ποιος φταίει, κυρία Υπουργέ, για το γεγονός ότι τόσα παιδιά λαϊκών οικογενειών δεν ολοκληρώνουν τις σπουδές τους; Μήπως το ότι αναγκάζονται να εργαστούν για να βοηθήσουν τις οικογένειές τους; Μήπως το ότι δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν στα έξοδα της φοίτησης, της στέγασης, της σίτισης, που όλα αυτά τα χαρίζετε στους επιχειρηματίες; Εξαιρέσεις είναι αυτά τα παιδιά που φταίνε άλλοι παράγοντες. Κι εδώ μέσα εσείς αναδεικνύετε αυτές τις λίγες εξαιρέσεις μέσω των Βουλευτών σας, για να συκοφαντήσετε χιλιάδες νέους και νέες που προσπαθούν να σπουδάσουν μέσα σε αντίξοες συνθήκες.

Έφτασε, μάλιστα, ο κύριος Πρωθυπουργός να πει ότι δεν μπορούν και δεν πρέπει όλοι να γίνουν επιστήμονες. Κατ' αρχάς κανένας δεν έχει ισχυριστεί ότι όλοι και όλες θα γίνουν πανεπιστήμονες. Μόνο που αυτό το λέτε για τα παιδιά των λαϊκών εργαζόμενων οικογενειών, που κάνουν ό,τι μπορούν για να σπουδάσουν τα παιδιά τους, για να ζήσουν καλύτερα. Δεν το έχουμε ακούσει αυτό να λέγεται στα καθωσπρέπει σαλόνια της αστικής τάξης. Η αστική τάξη, βλέπετε, για τα παιδιά της έχει βρει λύση, είτε κάνουν είτε δεν κάνουν για επιστήμονες. Για να λέμε και τα πράγματα με το όνομά τους.

Από την άλλη, βέβαια, για να λέμε και όλη την αλήθεια, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας βρήκε στρωμένο τον δρόμο από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Και τον βρήκε στρωμένο και νομοθετικά, αλλά κυρίως τον προετοίμασε ιδεολογικά.

Εσείς, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν κάνατε το λύκειο ακόμα πιο ψυχοφθόρο εξεταστικό κέντρο; Λέγατε, μάλιστα, ότι έτσι τα φροντιστήρια θα ατονήσουν. Κάτι τέτοιο δεν το βλέπουμε πάντως. Σας ενημερώνουμε ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αυτό το νόμο σας τον διατηρεί.

Μάλιστα, ο ανεκδιήγητος κ. Γαβρόγλου σε πρόσφατο βιβλίο του που προλογίζει ο κ. Τσίπρας, που προφανώς συμφωνεί με αυτά που γράφονται, υποστηρίζει ότι η τράπεζα θεμάτων που αναγκαστήκατε να αποσύρετε κάτω από τους αγώνες των μαθητών είναι παρεξηγημένη. Έλεος! Και γιατί, αλήθεια, σκίζετε τα μιάτια σας για το γεγονός ότι καθορίζουν τα πανεπιστημιακά τμήματα τις βάσεις εισαγωγής, πράγμα που φυσικά είναι απαράδεκτο;

Το Υπουργείο Παιδείας επί ΣΥΡΙΖΑ δεν έλεγε ότι τα πανεπιστήμια πρέπει να καθορίζουν το προφίλ των εισαχθέντων; Μην παριστάνετε, λοιπόν, και τους τόσο ευαίσθητους σήμερα, γιατί δεν σας πιστεύει ο κόσμος.

Όσο για τα κολλέγια, εδώ γελάνε και οι πέτρες. Σας έδωσε και συγχαρητήρια η κ. Κεραμέως για το ότι τα αναγνωρίσατε επειδή ήταν οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αν θέλατε λοιπόν οι αριστούχοι μαθητές να εισάγονται στα τμήματα που επιθυμούν, δώστε τους τη δυνατότητα να κατοχυρώνουν τη βαθμολογία των μαθημάτων που έγραψαν καλά. Το έχει προτείνει πάρα πολλές φορές το ΚΚΕ και το έχετε αρνηθεί, και η Νέα Δημοκρατία και ο

ΣΥΡΙΖΑ. Όλα τα άλλα είναι άλλα λόγια να αγαπιόμαστε.

Απευθυνόμαστε και στους δύο και σας λέμε ότι δεν πρόκειται να περάσει η προσπάθεια που κάνετε να πείσετε ότι τα υπαρκτά προβλήματα της εκπαίδευσης θα λυθούν δήθεν με τις βέλτιστες πρακτικές του εξωτερικού και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η κ. Κεραμέως επικαλείται τον ΟΟΣΑ. Ποιον; Τον ΟΟΣΑ, που προτείνει συγχωνεύσεις σχολείων και απολύσεις εκπαιδευτικών, για να μας πει ότι τα σχολεία στην Ελλάδα πρέπει να απαλλαγούν από την κρατική στήριξη.

Ποια διεθνή πείρα επικαλείστε, κύριοι της Κυβέρνησης; Αυτή που υπογραμμίζει τις τεράστιες μορφωτικές ανισότητες στα κατά τα άλλα αξιολογημένα σχολεία; Που θα ήταν μόνο για γέλια, βέβαια, αν δεν ήταν τόσο σοβαρό, τόσο τραγικό το γεγονός ότι αν ρωτήσεις τους γονείς των παιδιών μιας οικογένειας στις χώρες πρότυπα σας τι θα σπουδάσει το παιδί του, αυτοί θα σε κοιτάξουν απορημένοι, λες και ήρθες από άλλον πλανήτη.

Και αλήθεια, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, το παράδειγμά σας είναι η Φινλανδία των δυόμισι χιλιάδων σχολείων που έκλεισαν τα τελευταία χρόνια; Μιλάτε για υψηλά μαθησιακά αποτελέσματα στους διαγωνισμούς του ΟΟΣΑ που θέλει να φέρει και η κ. Κεραμέως στην Ελλάδα και μετράνε δεξιότητες. Τι προτείνετε ακριβώς; Να μπουν διδακτικά αντικείμενα στο λύκειο με ενότητες, όπως υπηρεσίες καφετέριας, αντί για Γεωγραφία και Ιστορία, όπως κάνουν στη Φινλανδία;

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, δεν ακούτε γιατί δεν θέλετε να ακούσετε τι λένε μαθητές, εκπαιδευτικοί, φοιτητές, γονείς. Την Ανώτατη Συνομοσπονδία Γονέων Μαθητών Ελλάδας την αποκλείσαμε μάλιστα από την ακρόαση φορέων. Τόση δημοκρατικότητα!

Άλλωστε είστε τόσο σίγουροι ότι ο κόσμος θέλει το νομοσχέδιό σας, που καταντήσαμε να απειλείτε με παρακράτηση μισθού τους εκπαιδευτικούς. Λογικό να φοβάστε, αφού οι εκπαιδευτικοί απέρριψαν μαζικά τα αντιπαιδαγωγικά κριτήρια της αξιολόγησης - μαϊμού των σχολείων. Είναι αυτοί οι ίδιοι εκπαιδευτικοί που στήριξαν το δημόσιο σχολείο, όταν εσείς το ανοιγοκλείνατε και διαφημιζατε μάσκες και παγουρίνο.

Και μην πανηγυρίζετε τόσο για τους διορισμούς εκπαιδευτικών που ανακοινώσατε μετά από χρόνια κοροϊδίας, και από εσάς και από τον ΣΥΡΙΖΑ, γιατί αυτοί οι διορισμοί καλύπτουν μόλις το 20% των κενών. Ο Σεπτέμβριος έρχεται και θα έρθει πάλι με πολλά προβλήματα και πάρα πολλά κενά.

Τι να πει κανείς; Εδώ δεν έχετε καταφέρει να οργανώσετε με κρατική ευθύνη μια επιστημονική αποτίμηση των τεράστιων μορφωτικών κενών των μαθητών, των τεράστιων ψυχοκοινωνικών συνεπειών της πανδημίας. Και αντί γι' αυτό, το αναθέτετε σε μια ιδιωτική εταιρεία δημοσκοπήσεων. Έλεος! Έχετε το θράσος να λέτε πως με αυτό το νομοσχέδιο κάνετε πράξη τα όνειρα των μαθητών, αυτά που σας ζητάνε -λόγια του Πρωθυπουργού είναι αυτά από την παρουσίαση του νομοσχεδίου-, των μαθητών που αν τους ακούγατε, όπως υποστηρίζετε, δεν θα φτάναμε εδώ.

Αλήθεια, ακούγατε τους μαθητές όταν απαιτούσαν μέτρα προστασίας στα σχολεία τους ή τους αποκαλούσατε «αρνητές της μάσκας» και τους στέλνατε εισαγγελείς και Αστυνομία, λες και είναι εγκληματίες; Ακόμα και τώρα στήνετε μαθητοδικεία.

Αλήθεια, ακούγατε τους μαθητές όταν έφεραν στοιχεία για χιλιάδες κενά εκπαιδευτικών, ακόμα και σε πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα, ή τους αποκαλούσατε κακομαθημένα παιδιά;

Ακούγαμε τους μαθητές, όταν φώναζαν πως δεν υπάρχει ισότιμη πρόσβαση στην τηλεκαπαίδευση, όταν έλεγαν πως δεν αντέχουμε άλλο μάθημα μπροστά σε μια οθόνη ή πανηγυρίζατε πως η τηλεκαπαίδευση προχωρά εξαιρετικά;

Ακούγατε τους μαθητές όταν διεκδικούσαν να μην ψηφιστεί και εφαρμοστεί η ελάχιστη βάση εισαγωγής ή λέγατε πως δεν τους νοιάζει το επίπεδο των πανεπιστημίων;

Οι μαθητές διαχρονικά, όποια αστική κυβέρνηση και αν έχουν απέναντί τους, απαιτούν ένα διαφορετικό σχολείο, φωνάζουν πως θέλουν σχολείο δημιουργικό, όχι κέντρο εξεταστικό. Δεν γνωρίζετε τι βιώνει κάποιος μαθητής ή μαθήτρια που προετοιμάζεται για πανελλαδικές; Τι πίεση δέχεται, τι άγχος και βάρος αισθάνεται; Αν κοιμάται, αν τρώει, αν έχει διάθεση να βγει μια βόλτα; Έχετε ρωτήσει ποτέ μια μαθήτρια γυμνασίου αν της αρέ-

σει το σχολείο ή αν το βαριέται, αν στεναχωριέται που δεν της μένει χρόνος, αλλά και οικονομική δυνατότητα από την οικογένειά της για εξωσχολικές, πολιτιστικές, αθλητικές δραστηριότητες; Αν με τα χρόνια παρατά τις κλίσεις, τα ενδιαφέροντά της για να τα βγάλει πέρα με τις πανελλαδικές;

Ας σκεφτούμε πόσο πιο σκληρή, απαιτητική και πιεστική θα γίνει η καθημερινότητα των μαθητών και με όλους αυτούς τους νόμους που φέρνετε.

Κύριοι της Κυβέρνησης, ξέρουμε ότι η συγγραφή νομοσχεδίων κατά παραγγελία του ΣΕΒ και των κολληγιάρχων είναι κοπιαστική. Όμως κάντε και κάνα διάλειμμα για να ακούσετε τι λένε οι ίδιοι οι φοιτητές. Ναι, όλοι αυτοί που τους πετάξατε δύο χρόνια τώρα εκτός πανεπιστημίων, την ίδια ώρα που οι σχολές παρέμεναν ορθάνοικτες για τους εργολάβους και ίδρυν spin-off, μοσχοπουλούσαν πανάκριβα μεταπτυχιακά, ξόδευαν εκατομμύρια για προσέλκυση αλλοδαπών φοιτητών με διαφημιστικές καμπάνιες επιπέδου «λίγο κρασί, λίγο θάλασσα και ένα πτυχίο σε τιμή ευκαιρίας». Αυτοί που τους δώσατε διορία εβδομήντα δύο ωρών να ξενοικιάσουν τα σπίτια που έμεναν για να σπουδάσουν και τώρα τους καλείτε να παρακολουθήσουν διά ζώσης εργαστήρια μέσα στο κατακαλόκαιρο.

Σας έχουν πάρει στο «ψιλό», κοροϊδεύουν την πολιτική και τα χάλια σας, αναρωτιούνται με ποια αριθμητική είναι ασφαλές το άνοιγμα των γηπέδων, της κρουαζιέρας και όχι το άνοιγμα των αιθουσών διδασκαλίας των τριάντα φοιτητών με μάσκες και αποστάσεις.

Ποια ποιότητα σπουδών προωθείτε μέσω της τηλεκαπαίδευσης, όταν ένας ηλεκτρολόγος - μηχανικός δεν έχει πιάσει πλακέτα, ένας τοπογράφος δεν έχει κάνει μετρήσεις γεωδαισίας, ένας γεωλόγος δεν έχει κάνει ασκήσεις υπαίθρου; Και έχετε το θράσος να μιλάτε για αριστεία!

Πόσο δίκαιο είναι για έναν νέο να παρατά τις σπουδές του επειδή δεν υπάρχει εστία και αναγκάζεται να δουλεύει δεκάωρα; Εκατόν πενήντα δικαιούχοι εστίας στο ΕΚΠΑ περιμένουν έξι μήνες και ακόμα να πάρουν δωμάτιο. Χιλιάδες φοιτητές δουλεύουν και χάνουν ολόκληρες εξεταστικές με τον κίνδυνο να διαγραφούν.

Για ποια ψηφιοποίηση μιλάει η Κυβέρνηση, όταν οι αιτήσεις για το φοιτητικό στεγαστικό επίδομα άνοιξαν φέτος με έναν μήνα καθυστέρηση, οι ηλεκτρονικές διαδικασίες προβλέπονται μόνο για την παρεμπόδιση της συλλογικής διεκδίκησης, της δημοκρατικής συμμετοχής των φοιτητών, όπως στις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες για τα όργανα διοίκησης που προβλέπει άρθρο του νομοσχεδίου σας.

Για ποιο μικρό brain gain κομπάζετε, όταν οι μηνιαίες καθαρές αποδοχές των συμβασιούχων καθηγητών στα πανεπιστήμια δεν ξεπερνούν τα 480 ευρώ;

Αντί για μόνιμους καθηγητές, τρέξατε να προσλάβετε τετρακόσιους ειδικούς φρουρούς για την πανεπιστημιακή αστυνομία. Τζάμπα κόπος, βέβαια, γιατί ο νόμος Κεραμέως - Χρυσοχρϊδη θα μείνει έτσι και αλλιώς στα χαρτιά. Έχει καταδικαστεί ήδη στη συνείδηση των φοιτητών.

Να μη σχολιάσουμε την αμίμητη ατάκα του Πρωθυπουργού «τάϊμπα την ευκαιρία και τσιμπήσου με ένα εμβόλιο», τάζοντας 150 ευρώ σε όποιον νέο εμβολιαστεί. Τι να πρωτοσχολιάσουμε; Τη γελοιότητα, την υποτίμηση της νοημοσύνης της νεολαίας, την ενίσχυση του ανορθολογισμού;

Το πιο επικίνδυνο, όμως, είναι ότι ο εμβολιασμός καθίσταται αντικείμενο συναλλαγής, αντί να στηριχθεί ο γενικός, δωρεάν και δημόσιος εμβολιασμός με σοβαρή εμβολιαστική εκστρατεία, επιστημονική εξειδικευμένη ενημέρωση, προληπτικό ιατρικό έλεγχο και υγειονομική επιτήρηση των εμβολιασμένων. Και επιτέλους, αυτό το Υπουργείο που καταθέτει νομοσχέδια με το τσουβάλι, γιατί δεν φέρνει μια τροπολογία για την ένταξη της ΑΣΠΑΙΤΕ στον πανεπιστημιακό τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης, για τη ρύθμιση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των ΑΤΕΙ και των τμημάτων που ίδρυσε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ; Χιλιάδες νέοι είναι στον αέρα με ευθύνη της Κυβέρνησής σας, όπως και της προηγούμενης. Γι' αυτά δεν ακούμε τίποτα.

Κυρίες και κύριοι, σας το λέμε ξεκάθαρα: Το νομοσχέδιό σας είναι μνημείο σκοταδισμού. Δεν έχει καμμία σχέση με το σύγ-

χρονο, το ουσιαστικά αναβαθμισμένο σχολείο. Δεν δίνει απάντηση στην αγωνία του εκπαιδευτικού να κάνει καλύτερα το μάθημά του. Εσείς τον μετατρέπετε σε άβουλο υπάλληλο, που θα τρέμει μήπως πει κάτι παραπάνω ή κάτι διαφορετικό από αυτά που επιβάλλουν τα αντιδραστικά, αντιεπιστημονικά σας βιβλία και προγράμματα.

Το νομοσχέδιο δεν δίνει απαντήσεις στο άγχος των γονιών να δουν τα παιδιά τους να προκόβουν. Εσείς τους αποκλείετε ακόμα περισσότερο από το να έχουν λόγο για τα ζητήματα του σχολείου στο σχολικό συμβούλιο. Όμως, από την άλλη, τους ζητάτε να βάζουν ακόμα πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Το νομοσχέδιο δεν δίνει απάντηση στην ανάγκη των μαθητών να δημιουργήσουν, να εκφραστούν, να ανοίξουν τα φτερά τους. Εσείς τους κόβετε τα φτερά και βάζετε ταμπέλες σε σχολεία, τάξεις, μαθητές από την πιο τρυφερή ηλικία. Άλλωστε, αυτό θέλατε να κάνετε και με το κατάπτυστο άρθρο για την επιλογή μαθητών, όπου τελικά δεχτήκατε τέτοια κατακραυγή που το πήρατε πίσω. Εσείς φοβάστε την πρόοδο, την καινοτομία, αλλά και την πραγματική αριστεία των πολλών. Διότι η πραγματική αριστεία υπάρχει, όταν είναι μόνο των πολλών και πραγματικά, ξεχωριστών.

Για ποια σύγχρονη μόρφωση μιλάτε, όταν τα σχολικά βιβλία όλων των κυβερνήσεων διδάσκουν στα παιδιά ότι υπάρχουν πάρα πολλές αλήθειες; Και μετά σας πείραξε ο ανορθολογισμός σε σχέση με τα εμβόλια, που η βάση του είναι ακριβώς αυτό, η άρνηση της αντικειμενικότητας της αλήθειας.

Εσείς οι ίδιοι είστε οι φορείς αυτών των αντιεπιστημονικών αντιλήψεων, μόνο και μόνο επειδή ο ανορθολογισμός σας βολεύει να χειραγωγείτε τις λαϊκές μάζες και ύστερα παριστάνετε και τους έκπληκτους και τα ρίχνετε στους πολίτες. Όμως, τέτοιοι είστε! Εσείς και όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις έχετε βάλει την αντιδραστική σας σφραγίδα σε μια αντίληψη που λέει ότι δεν χρειάζεται να πάρω γενική μόρφωση, γιατί δεν θα γίνω επιστήμονας ή ότι δεν μου είναι απαραίτητη η Βιολογία, η Φυσική, η Χημεία, γιατί θα επιλέξω άλλη κατεύθυνση. Και μετά απορείτε που δεν υπάρχει εμπιστοσύνη στην επιστήμη. Δικό σας δημιούργημα είναι.

Για ποια ελευθερία μιλάτε υποκριτικά, όταν το σχολείο εξαρτάται από παράγοντες εκτός σχολείου για να λειτουργήσει;

Κυρίες και κύριοι της σημερινής Κυβέρνησης, αλλά και όσων είχαν πριν κυβερνήσει αυτόν τον τόπο, αυτό που εκπροσωπείτε εσείς είναι το παλιό. Αυτό που εκπροσωπούν οι άνθρωποι, οι αγωνιστές που ακόμα μπορούν να σκέφτονται, να ονειρεύονται, να παλεύουν, πατώντας στην επιστήμη και στις πρωτοπόρες κοινωνικές ιδέες είναι η απάντηση στις σύγχρονες απαιτήσεις και δυνατότητες της εποχής.

Σύγχρονο δεν είναι ένα σχολείο που διαχωρίζει τα παιδιά. Δεν υπερασπιζόμαστε το μοναδικό σχολικό σύγγραμμα που λέει ψέματα, που διαστρεβλώνει, που δίνει συνταγές για κοκτέιλ πάρτι, για να μάθουν δήθεν τα παιδιά τη μητρική τους γλώσσα. Εμείς πρώτοι από όλους θέλουμε πλούτο πηγών και ηλεκτρονικών μέσων, που όμως θα αναπτύξουν την αγάπη στη γνώση, θα διδάσκουν ότι η αλήθεια είναι αντικειμενική και ότι μπορεί να την κατακτήσει ο άνθρωπος για να ερμηνεύσει και να αλλάξει τελικά τον κόσμο. Το σύγχρονο δεν είναι γενικά το εναλλακτικό έτσι όπως πλάσεται. Το σύγχρονο είναι να γίνει πιο ουσιαστική η σχέση εκπαιδευτικού - μαθητή και αυτή η σχέση δεν μπορεί να αντικατασταθεί με την εξ αποστάσεως διδασκαλία, τις δήθεν σύγχρονες αντιπαιδαγωγικές θεωρίες σας, που θέλουν τον μαθητή να παλεύει μόνος του με ένα εποπτικό υλικό στο σπίτι και το βάρος να πέφτει στον γονιό, να γίνεται ο γονιός δάσκαλος να τον βοηθήσει να τα βγάλει πέρα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ**)

Κυρίες και κύριοι, ο δρόμος που ακολουθείτε και εσείς και οι προηγούμενοι είναι αδιέξοδος και είναι αυτός που μας έφερε ως εδώ. Γιατί, λοιπόν, ο λαός μας να σας εμπιστευτεί και εσάς και τον ΣΥΡΙΖΑ; Από πού προκύπτει ότι το να συνεχίσουμε στον δρόμο της εμπορευματοποίησης της παιδείας θα μας λύσει τα προβλήματα; Εδώ και χρόνια οι γονείς παλεύουν να καλύψουν τις ανάγκες των παιδιών, πληρώνοντας ξανά και ξανά και για όλα και περισσότερες δραστηριότητες και η ψαλίδα δεν κλείνει. Συ-

νεχώς μεγαλώνει. Από πού προκύπτει ότι με το να συνεχίσουμε στον δρόμο της κατηγοριοποίησης των σχολείων και των μαθητών θα ανέβει το μορφωτικό επίπεδο των παιδιών μας, των μαθητών; Εδώ και χρόνια, σιγά-σιγά οι κοινωνικοί φραγμοί στη μόρφωση εντείνονται. Από πού προκύπτει ότι το να συνεχίσουμε στον μονόπλευρο δρόμο του σχολείου των δεξιοτήτων θα κάνει τους μαθητές να αποκτήσουν κριτική σκέψη; Εδώ και χρόνια τα σχολικά βιβλία έχουν γραφτεί με αυτόν ακριβώς τον προσανατολισμό και η κατάσταση δεν είναι καθόλου καλή και αυτό το αναγνωρίζουν όλοι.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν θα σας κάνουμε το χατίρι να υλοποιήσουμε την πρότασή σας για να γίνει η εκπαίδευση πεδίο συγκλίσεων. Εμείς θα περπατήσουμε μαζί με εκείνη τη μητέρα, που γράφει, απευθυνόμενη στον Πρωθυπουργό: «Θέλω να σας πω, λοιπόν, τι θέλω εγώ για το σχολείο των παιδιών μου και πιο πολύ με στενοχωρεί ότι κάποια από αυτά πιο θέλω τα βλέπω να γίνονται, αλλά όχι για όλους».

Θέλω να μπορούν να δημιουργήσουν, να αθλούνται, αλλά πού εργαστήρια, πού υποδομές; Λίγο πιο έντονα να αθληθούν, πέφτουν το ένα πάνω στο άλλο. Θέλω σύγχρονα βιβλία που να μαθαίνουν στα παιδιά ότι μπορούν να γνωρίσουν τον κόσμο. Άλλωστε, με αυτή την πεποίθηση δεν προχώρησε μπροστά η ανθρωπότητα; Θέλω βιβλία που θα ανοίγουν το μυαλό και θα αγγίζουν την ψυχή των παιδιών. Δεν νομίζω ότι μπορεί να γίνει αυτό με συνταγές και προσκλήσεις σε πάρτι.

Θέλω, λοιπόν, ίσως πιο πολύ και από εσάς αναβαθμισμένο δημόσιο σχολείο, ίσως γιατί τα παιδιά μου πάνε σε τέτοιο. Νομίζω ότι ξέρετε ότι όλα τα παιδιά είναι διαφορετικά. Ο καθένας το βλέπει αυτό και μέσα στο σπίτι του. Τι σημαίνει αυτό; Μήπως ότι πρέπει να τους δώσουμε πλούτο παραστάσεων, αντί να κόβουμε τα φτερά τους; Όχι για να γίνουν ή ίδια. Ούτε γίνεται ούτε το θέλουμε, αλλά να γίνει κάθε παιδί μια ξεχωριστή και όσο το δυνατόν ολοκληρωμένη προσωπικότητα.

Εμένα αυτό μου φαίνεται σύγχρονο, αλλά και δίκαιο. Δεν ξέρω τι εννοείτε εσείς με τη λέξη «πρόοδο», αλλά εγώ πιστεύω ότι, αν η κοινωνία προοδεύει, θα έπρεπε να είναι και λιγότερο άδικη, να δίνει πιο πολλά σε όλους.

Λέω, λοιπόν, να πάω με τα συμφέροντα και τις ανάγκες των πολλών, γιατί είναι και δικές μου ανάγκες».

Με αυτά τα λόγια η Ελληνίδα μάνα τελειώνει την επιστολή της και με αυτά τα λόγια που συνοψογράφω, τελειώνω και εγώ την ομιλία μου. Σας έδωσα, πιστεύω, να καταλάβετε γιατί από το ΚΚΕ θα εισπράξετε ένα μεγάλο και ηχηρό «όχι» σήμερα και αύριο θα σας βοηθήσουμε να το πετάξουμε όλοι μαζί στον σκουπίδοτενεκέ, εκεί όπου πραγματικά ανήκει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Σειρά έχει τώρα ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κόμματος «Ελληνική Λύση» κ. Κυριάκος Βελόπουλος για το δικό του τέταρτο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, και μεγάλη μας τιμή που είστε εδώ.

Θα ήθελα, κυρία Υπουργέ, να σας μιλήσω για την αποστολή του σύγχρονου εκπαιδευτικού, του σύγχρονου σχολείου. Δεν είναι να εκχερσώνει ζούγκλες, κατά την άποψή μας, αλλά να αρδεύει ερήμους. Από τότε που με ξέρω όλες οι κυβερνήσεις φέρνετε νομοσχέδια κάθε έξι μήνες για την παιδεία. Εκχερσώνετε το προηγούμενο νομοσχέδιο. Από το 1974 δεκάδες νομοσχέδια για την παιδεία. Δυστυχώς, το αποτέλεσμα; Το ένα χειρότερο από τα άλλο, τα νομοσχεδία σας, το ένα χειρότερο από το άλλο, και μιλάμε για την παιδεία, τον ακρογωνιαίο λίθο της κοινωνίας. Το αποτέλεσμα της οικονομικής πτώχευσης έχει να κάνει κυρίως με την πολιτική πτώχευση δεκαετιών. «Πτώχευση» το πολιτικό μας σύστημα, «πτώχευση» η γλώσσα, «πτώχευση» η ηθική, η κοινωνία, κυρίως όμως, «πτώχευσαν» οι ηγέτες. Το «πτώχευσαν» εντός εισαγωγικών.

Έναν χρόνο πριν, κυρία Υπουργέ, είχατε φέρει ένα νομοσχέδιο με τίτλο «αναβάθμιση σχολείου». Εγώ ρωτώ, από τότε τι άλλαξε, κυρία Κεραμέως; Πριν έναν χρόνο. Τι άλλαξε; Τηλεκπαίδευση, μαθήματα εξ αποστάσεως, ανιστόρητα βιβλία. Να δώσω ένα παράδειγμα; Κείμενα με λάθος μηνύματα. Η Παναγία γκέισα, ο Χριστός Ινδιάνος, Απάτσι, Σεγιού ή Τσεγιέν. Αντί να διορθωθούν

αυτά, λοιπόν, μας φέρνεται ακόμη ένα νομοσχέδιο. Σήμερα δημιουργείτε νέες θέσεις, επόπτες, συμβούλους, που αυξάνουν τη γραφειοκρατία και δαπάνες.

Εμείς είμαστε υπέρ της αξιολόγησης, το έχω πει δημοσίως και το λέω συνεχώς. Η αξιολόγηση που γίνεται και στους Βουλευτές ανά τακτά χρονικά διαστήματα διά των εκλογών πρέπει να γίνει και σε όλους τους δημοσίους υπαλλήλους, είτε εκπαιδευτικούς είτε γιατρούς, σε όλους ανεξαιρέτως, όπως αξιολογείται ο ιδιωτικός υπάλληλος καθημερινά από τον επιχειρηματία, τον εργοδότη. Γιατί να μην υπάρχει μια σοβαρή -θα το πω ευθέως- λογική από όλα τα κόμματα, να δούμε τελικά τι σημαίνει αξιολόγηση και τι θα γίνει; Αυτό είναι λάθος.

Θα σας πω λοιπόν γιατί κάνατε εγκλήματα ως Νέα Δημοκρατία. Βιβλία: «Παίζω με τον Φρίξο και μαθαίνω για το σώμα μου και τις διαπροσωπικές σχέσεις». Τι σημαίνει αυτό; Πείτε μας, εδώ να μας πείτε τι σημαίνει αυτό στα παιδάκια του δημοτικού. Η Ιταλία μας κήρυξε τον πόλεμο και εμείς κρυφτήκαμε στο υπόγειο. Αυτό μαθαίνουν για την 28^η Οκτωβρίου τα παιδιά. Το βιβλίο είναι εδώ. «Άκη, από σήμερα θα γίνεις άντρας.», του λέει ο πατέρας του παιδιού. «Δεν θέλω να γίνω άντρας.» Το πρώτο πράγμα που κάνουμε για την 28^η Οκτωβρίου στο βιβλίο Ιστορίας είναι να πάνε στην τράπεζα να πάρουν τα λεφτά οι Έλληνες. Πού είναι ο αγώνας εναντίον του φασισμού; Πού είναι ο αγώνας εναντίον των φασιστών του Μουσολίνι; Πουθενά. Αυτό είναι δικό σας. Δικό σας, δικό σας, δικό σας, δικό σας. Όλων σας. Αλλάξτε το. Ακούστε τώρα. «Ο Σάκης ήταν ηλεκτρολόγος είκοσι με είκοσι πέντε ετών, τα είχε φτιάξει με την Αλέκα στα δεκαπέντε με δεκαέξι.» Βιβλίο, να το, εδώ. Μιλάμε για παιδοφιλία, τώρα, έτσι; Δεκαπέντε χρόνων. Παιδιά, αυτά είναι στο σχολείο, είναι βιβλία. Εσείς, οι νεοδημοκράτες, που είστε παραδοσιακή -θα το πω ευθέως- παράταξη της προστασίας των χρηστών ηθών και των εθμών. Γιατί δεν τα αλλάξατε;

Άρθρο 6, «Πρόνοια για την καταπολέμηση κάθε μορφής αποκλεισμού και διακρίσεων και την προώθηση της ενταξιακής εκπαίδευσης». Τι εννοεί ο ποιητής εδώ; Τι εννοεί η Υπουργός; Να μας πει.

Άρθρο 85, «Επιλογή διδακτικών βιβλίων». Δηλαδή, κάθε σχολείο θα χρησιμοποιεί διαφορετικό βιβλίο; Ο ένας που θα είναι αριστερός δάσκαλος, ξέρω εγώ, θα μαθαίνει για τον Βελουχιώτη, ο άλλος που είναι λίγο δεξιός που θα μαθαίνει για τον Ζέρβα. Σε διαφορετικά σχολεία, δηλαδή, τι μας λέει; Δεν καταλαβαίνω. Προσπαθώ να το καταλάβω. Δεν μπορώ να το καταλάβω. Μπορεί εγώ να μην έχω τον δείκτη νοημοσύνης τον δικό σας και να μην αντιλαμβάνομαι, να είστε ευφύστερη εσείς από εμένα, και το εύχομαι αυτό.

Άρθρο 87, «Συνεργασία με τρίτους φορείς». Όταν λέμε «τρίτους φορείς», γιατί δεν μας λέτε τι εννοείτε, κυρία Υπουργέ; Εννοείτε τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, για να κάνουν στα παιδάκια μαθήματα για το πόσο καλή είναι η λαθρομετανάστευση, οι μετανάστες πρόσφυγες και ότι πρέπει να μας μπολιάσουν; Πείτε μας τι εννοείτε.

Άρθρο 112, καταργείτε εμμέσως πλην σαφώς όλες τις εκκλησιαστικές σχολές, με το όριο των εκατόν είκοσι μαθητών σε εκκλησιαστικά γυμνάσια. Ουσιαστικά τα κλείνετε.

Άρθρο 161, παύει η λειτουργία του Γενικού Εκκλησιαστικού Λυκείου Βελλάς και της Πατριαρχικής Εκκλησιαστικής Σχολής Κρήτης. Γιατί;

Άρθρο 173, «Εγγραφή αλλοδαπών μαθητών στις σχολικές μονάδες δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης». Είναι δυνατόν να εγγραφούμε στα σχολεία μαθητές που δεν μπορούν να προσκομίσουν επίσημα, μεταφρασμένα έγγραφα, δικαιολογητικά για την απόδοση του ονόματός τους στα ελληνικά; Γίνονται αυτά τα πράγματα;

Κυρία Υπουργέ, αν δεν κάνω λάθος ο Τολστόι το είχε πει, «Χωρίς ελληνομάθεια δεν υπάρχει παιδεία», και δυστυχώς, το νομοσχέδιό σας δεν διακρίνεται για την ελληνομάθειά του. Και λυπάμαι που το λέω, γιατί είστε από τις αξιολογότερες υπουργούς αυτής της Κυβέρνησης, έχετε μια ευρυμάθεια, είστε διαλεκτική και συζητάτε με τα «αντίπαλα» κόμματα, αλλά εδώ ελληνομάθεια δεν υπάρχει. Σας το λέω και θα το δείτε μπροστά σας, στη λεξιπενία που διακρίνει και τους πολιτικούς σήμερα. Γυρίστε σα-

ράντα χρόνια πίσω να θυμηθείτε τους πολιτικούς που ήταν εδώ μέσα, πώς μιλούσαν τα ελληνικά, κοσμήματα. Τώρα τους ακούτε τους Βουλευτές εδώ και τους Υπουργούς, τα ελληνικά τους είναι greeklish. Για να σοβαρευόμαστε.

Πάμε, τώρα, παρακάτω, γιατί πιέζει ο χρόνος και θέλει να μιλήσει και ο κύριος Πρωθυπουργός και για να μην σας κουράσω κιόλας. Τι πέτυχε η Νέα Δημοκρατία σε ενάμιση χρόνο; Πετύχατε τον διχασμό. Πετύχατε και επιλέξατε τον διχασμό των Ελλήνων. Η Νέα Δημοκρατία εκμεταλλεύτηκε ή επιχείρησε να εκμεταλλευτεί την υπόθεση του κορωνοϊού και δεν της βγήκε. Αυτή είναι η αλήθεια. Δεν σας βγήκε. Πάλι τώρα επιλέγετε τον διχασμό της κοινωνίας. Αν επέλεγε η Κυβέρνηση από την αρχή τη γραμμή της συνεννόησης, που όλα τα κόμματα είχαμε προτείνει, συνεννόησης για το πώς μπορεί, γιατί είναι πανδημία, να συζητήσουμε σοβαρά τις προτάσεις του ο καθένας, με ελευθερία του λόγου σε γιατρούς, σε επιστήμονες και όλες τις απόψεις χωρίς ύβρεις. Και τώρα, βγήκε ο κ. Θεμιστοκλέους και επειδή κάποιοι γιατροί διαφωνούν με τα μέτρα της Κυβέρνησής τους χαρακτήρισε τσαρλατάνους. Δεν ξέρω αν ξέρει ο κ. Θεμιστοκλέους τι σημαίνει «τσαρλατάνος». «Τσαρλατάνος» είναι αυτός που δεν έχει επιστημονικό βάρος και κύρος, κι έχει άποψη. Δεν μπορεί οι γιατροί που έχουν διαφορετική άποψη με την Κυβέρνηση να λέγονται τσαρλατάνοι, δεν γίνεται. Κι όταν ήδη απέτυχε η Κυβέρνηση στη διαχείριση της πανδημίας, ας δούμε ποιος είναι ο τσαρλατάνος και ποιος δεν είναι. Η Κυβέρνηση, λοιπόν, επιλέγει τη σύγκρουση, τον διχασμό και όχι τη συνεργασία, τις προτάσεις και τα επιχειρήματα.

Ο Πρωθυπουργός ο ίδιος ενοχοποιεί τους πολίτες για την αποτυχία του. Στην αρχή τους νέους που διασκέδαζαν, την εστίαση, τις εκκλησίες, τις καμπάνες, τις λειτουργίες, τα μοναστήρια, τώρα ξανά τους νέους στα νησιά. Ο κ. Χαρδαλιάς αλλά και οι υπόλοιποι Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας στοχοποιούν τους νέους. Γιατί; Και τους μη εμβολιασμένους. Για όλα φταίμε όλοι οι Έλληνες, αλλά δεν φταίει σε τίποτα η Κυβέρνηση.

Έχουμε μια άλλη άποψη για την Κυβέρνηση και τη διακυβέρνηση του τόπου. Την ευθύνη, ακέραια, γιατί έτσι ξεκίνησε η Νέα Δημοκρατία, τη φέρει η Κυβέρνηση για την αποτυχία των μέτρων της πανδημίας και την εξάπλωση του κορωνοϊού. Τελεία και παύλα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Το χειρότερο δε διχαστικό μήνυμα είναι ότι βάζουν στα social media, δυστυχώς, νεοδημοκράτες ψηφοφόρους τους να λένε το εξής, ότι αν κάνουν το εμβόλιο όλοι οι Έλληνες θα πάρουν πίσω τη ζωή τους, ξεχνώντας ότι τη ζωή μας εδώ και δεκαπέντε χρόνια μας την έχουν πάρει οι δανειστές με το υπέρογκο χρέος της χώρας, μας έχουν πάρει τη ζωή μας, έχουν πάρει το βίος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Μην κοροϊδεύουμε τον κόσμο, πτωχευμένη χώρα, υποθηκευμένη περιουσία, τεράστιο χρέος ιδιωτικό και δημόσιο, εθνικά θέματα χάος, αυτά πέτυχε η Νέα Δημοκρατία, δυστυχώς. Βάζετε τους εμβολιασμένους κατά των ανεμβολιαστών. Οι ίδιοι οι εμβολιασμένοι λένε το εξής απίστευτο, απάνθρωπο, παράλογο, ότι αυτός που δεν θέλει να εμβολιαστεί να μην πάει στο νοσοκομείο, ακούστε τι λένε. Δηλαδή, πόσο ικανοποιούνται οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να ακούν ψηφοφόρο της Νέας Δημοκρατίας αλλά και Βουλευτές και δημοσιογράφους να λένε ότι δεν δικαιούται νοσηλείας ένας Έλληνας που δεν θέλει να κάνει το εμβόλιο γιατί έχει επιφυλάξεις, δεν δικαιούται να πάει στο νοσοκομείο, την ώρα που δίνουμε δισεκατομμύρια για τους λαθρομετανάστες για να πηγαίνουν δωρεάν στα νοσοκομεία. Εδώ είναι το μεγάλο πρόβλημα του διχασμού και το λέω ευθέως.

Σε μια κίνηση, λοιπόν, συστράτευσης κομματικής και η Εκκλησία, διχάστηκε και αυτή. Ο Αρχιεπίσκοπος με ψεύτικα στοιχεία, δυστυχώς, το λέω αυτό, σε ένα φυλλάδιο που βρήκε ψεμάτων, χρησιμοποιείται από την Κυβέρνηση και να διχάσει το ποίμνιο. Φτάσαμε και στο σημείο, λοιπόν, να διχάσουμε την ίδια την Εκκλησία. Γιατί η Εκκλησία, λοιπόν, δεν σέβεται το ανθρώπινο αυτεξούσιο; Από τότε η επιστήμη έγινε κρατικό μονοπώλιο και δεν το καταλαβαίνω εγώ; Κρατικό, κυβερνητικό μονοπώλιο η επιστήμη! Είναι λάθος.

Να σας πω και κάτι, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, που περι-

μένετε τον Πρωθυπουργό για να τον χειροκροτήσετε και καλά κάνετε: Δεν υπάρχει αντιεμβολιαστικό κίνημα στην Ελλάδα. Αυτοί οι άνθρωποι, πλην κάποιων ακροδεξιών, φασιστών, ναζιστών που υπάρχουν εκεί μέσα, πενήντα, εκατό νοματαίοι, είναι όλοι εμβολιασμένοι. Έχουν εμβολιαστεί ο άνθρωποι. Από μικρά παιδιά ή στον Στρατό εμβολιάστηκαν. Δεν είναι κίνημα αντιεμβολιαστικό. Είναι κίνημα ελεύθερης επιλογής και μη επιβολής του εμβολίου. Καταλάβετε το.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Στις συγκεντρώσεις υπάρχουν πολλοί εμβολιασμένοι, γιατί βλέπουν ποιος είναι ο στόχος της Κυβέρνησης. Ο στόχος είναι να φιωθεί κάθε άλλη άποψη. Και αυτό με ενοχλεί στα πλαίσια της δημοκρατίας. Στις συγκεντρώσεις είναι όλα τα κόμματα και -πιστέψτε- ψηφοφόροι όλων των κομμάτων, όχι για να καπελώσουν τις συγκεντρώσεις. Υπάρχουν και συριζαίοι -φαντάζομαι- και κομμουνιστές και κεντρώοι και δεξιοί. Υπάρχουν πολλοί. Είναι εκεί γιατί απογοητεύτηκαν από την Κυβέρνηση. Γιατί για την Κυβέρνηση υπάρχει συνέχεια στο κράτος, για τις Πρέσβες, που είδαν μισθούς και συντάξεις να μειώνονται, τα σπίτια τους τα παίρνουν οι τράπεζες, τα παιδιά τους να έχουν φύγει. Εξακόσιες χιλιάδες Ελληνόπουλα έφυγαν στο εξωτερικό. Είναι άνθρωποι που λένε «όχι» στον αυταρχισμό. Είναι άνθρωποι που λένε «ναι» στη δημοκρατία, «ναι» στην επιλογή, «ναι» στο αυτεξούσιο, «ναι» σε όλα αυτά για τα οποία έγιναν αγώνες για να είμαστε σήμερα ελεύθεροι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Κάνω μία έκκληση στους ανώτατους αξιωματικούς της Αστυνομίας μας, τους οποίους σέβομαι και υπολήπτομαι. Δώστε εντολή στους αστυνομικούς των ΜΑΤ να μην ρίχνουν δακρυγόνα. Στην Ιταλία χτες έβλεπα βίντεο αστυνομικοί να παρελαύνουν στις πορείες των ανθρώπων που διαφωνούν με την επιβολή του υποχρεωτικού εμβολιασμού να είναι μαζί με αυτούς τους ανθρώπους και να κάνουν ήσυχη πορεία. Η Αστυνομία πρέπει να είναι δίπλα στον πολίτη. Ο αστυνομικός των 800 ευρώ δεν θέλει να σηκώσει χέρι σε Έλληνα. Χρησιμοποιεί η Νέα Δημοκρατία, όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ στις Πρέσβες, κατασταλτικά, αντιδημοκρατικά δυνάμεις των ΜΑΤ με εντολή των ανωτάτων αξιωματικών της Αστυνομίας. Και λυπάμαι που το λέω αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Και όλα αυτά με ληγμένα καπνογόνα. Διότι είστε οι ίδιοι με τον ΣΥΡΙΖΑ. Εκμαυλίζει η εξουσία. Διασπείρει -θα έλεγα- μία αλαζονεία μεταξύ Υπουργών και Πρωθυπουργών που νομίζουν ότι το κράτος είναι αυτοί. Το κράτος είναι ο Έλληνας ο πολίτης, ο ελληνικός λαός και όχι οι Πρωθυπουργοί ή Υπουργοί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Θα σας πω το πιο οξύμωρο απ' όλα. Ληγμένα χημικά έριξε η Νέα Δημοκρατία -βασικά, η Αστυνομία, η ανώτατη ηγεσία- γιατί -ακούστε τώρα- νοιάζονται για την υγεία των Ελλήνων. Νοιάζεστε για την υγεία των Ελλήνων, για να μην γίνονται συγκεντρώσεις και ρίχνετε ληγμένα χημικά. Γιατί;

Θα σας πω πολύ απλά: χτες, βρισκόμουν κάπου στην Μαγνησία και μου έλεγε ένας κύριος εβδομήντα χρόνων, ο οποίος έχει κάνει και τα δύο εμβόλια: «Εγώ όταν παίρνω αυτοκίνητο ή μια ηλεκτρική συσκευή ζητάω και παίρνω την εγγύηση. Πάμε και κάνουμε το εμβόλιο και ο ένας δεν φταίει, η Κυβέρνηση δεν φταίει, οι γιατροί δεν φταίει, οι εταιρείες δεν φταίει. Εγγύηση αυτό το ρημάδι δεν έχει;». Μου το είπε τόσο απλά και λαϊκά. Δεν υπάρχει εγγύηση. Καμμία εγγύηση δεν υπάρχει. Γι' αυτό και το ακαταδίωκτο.

Ο Πρωθυπουργός έκανε το εξής λάθος: Επικαλέστηκε άρθρο του Συντάγματος, το άρθρο 25 παράγραφος 1, ισχυριζόμενος ότι του δίνει το δικαίωμα να καταστρατηγήσει ατομικές ελευθερίες των πολιτών μέσω της επιβολής του υποχρεωτικού εμβολιασμού. Παρέβλεψε, όμως, το άρθρο 2 παράγραφος 1 που καθορίζει τις αρχές της ανθρωπίνης αξίας, που νοηματοδοτεί το κράτος δικαίου. Αντιπαρήλθε το άρθρο 4 παράγραφος 1 που εγγυάται ισότητα και ισονομία. Αγνόησε επιδεικτικά την παράγραφο 1 του άρθρου 25 που ο ίδιος επικαλέστηκε και θέτει το απαράβατο όριο της αρχής της αναλογικότητας, σύμφωνα με την οποία καθίσταται αντισυνταγματική η απόλυση εργαζομένου λόγω της άρνησής του να εμβολιαστεί. Η επιλεκτική ερμηνεία του Συντάγ-

ματος οδηγεί σε απολυταρχικά, αυταρχικά καθεστώτα. Με αμφισβησίες δεν λειτουργεί η δημοκρατία μας. Σας τα λέω γιατί κάνατε εγκληματικά λάθη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Σας λέγαμε από τον Μάρτιο πέρσι να μην κλείνετε την αγορά, μην κάνετε lockdown. Είναι λάθος το lockdown. Πέρσι ήμασταν χωρίς εμβόλια. Οι Σουηδοί ήταν δολοφόνοι. Έβγαιναν οι Υπουργοί σας και έλεγαν ότι οι Σουηδοί πεθαίνουν σαν τα κουνούπια, τις μύγες, τα ποντίκια. Η Σουηδία δεν είχε ποτέ lockdown, όπως και η Ελβετία. Φέτος -επαναλαμβάνω- αφού σκοτώθηκε τα μεγέθη. Δεν θέλω να μπω στο μακάβριο, να συγκρίνω μεγέθη και νεκρούς μεταξύ Σουηδίας και Ελλάδος. Δυστυχώς, η Κυβέρνηση απέτυχε και σ' αυτό. Σκότωσε την οικονομία που σημαίνει σκότωσε την Ελλάδα και τους Έλληνες. Αυτή είναι η αλήθεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Όσο για τα χρήματα που δίνονται, θα πω κάτι στον Πρωθυπουργό: Πρέπει να γνωρίζει και ο ίδιος ότι με δανεικά δεν μπορείς να παράγεις πλούτο. Τα δανεικά είναι επιστρεφόμενα χρήματα. Δανείζετε και δίνετε. Πείτε στον ελληνικό λαό, όμως, ότι αυτός και τα παιδιά του θα πληρώσουν τα δανεικά αύριο, μεθαύριο, σε πέντε χρόνια, δέκα χρόνια. Και το λέω αυτό, γιατί θα χειροκροτήσω τη Νέα Δημοκρατία και εγώ και οποιονδήποτε στην Κυβέρνηση όταν αρχίζει και μου παράγει πλούτο από ελληνικά χέρια για ελληνικές τσέπες, όχι να δανείζεται και να δίνει από εδώ και από εκεί και να σκορπάει τα λεφτά. Αυτό είναι που με ενοχλεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Έχω μία απορία και την απευθύνω στους καλούς φίλους της Νέας Δημοκρατίας Βουλευτές: Αυτό ο κορωνοϊός είναι πολύ ύπουλος. Όποτε έχει γιορτές εθνικές ή έρχεται κοντά η Εκκλησία να γιορτάσει Πάσχα ή Χριστούγεννα, τώρα τον Δεκαπενταύγουστο, έχουμε εξαρση. Από χτες ακούω ότι στις 12, στις 13, στις 14, στις 15 ότι θα έχουμε εξαρση. Υπάρχει κάτι ύπουλο που έχει στόχο -επαναλαμβάνω- μόνο την Ορθοδοξία και τα χρηστά ήθη και έθιμα.

Δεν ήθελα να αναφερθώ στην Προεδρία της Δημοκρατίας. Θα πω, όμως, το εξής: Μόνο ένα πράγμα με θλίβει και το λέω ευθέως. Εγώ δεν πήγα, γιατί η Πρόεδρος της Δημοκρατίας ασέβησα απέναντι στον Πρόεδρο ενός κόμματος. Της ζητήσαμε να μας πει ποιους θα καλέσει. Μου έλεγε κάποιον Αποστολόπουλο, κάτι περιέργους καταδικασμένους. Δεν μας είπε. Δεν πήγαμε. Δι-καίωμά μας.

Κύριε Πρωθυπουργέ, είστε εδώ. Θα ήθελα του χρόνου, κύριε Πρωθυπουργέ, να πείσετε, να πιέσετε την Πρόεδρο της Δημοκρατίας να υπάρχει σημαία εκεί που μαζεύονται στον χώρο όλοι οι Πρόεδροι των κομμάτων, για έναν και μόνο λόγο: Τα διεθνή πρακτορεία αυτήν την εικόνα δείχνουν. Ας δείξουμε λοιπόν ότι ο χώρος αυτός είναι των ελληνικών πολιτικών κομμάτων. Πείστε τη, λοιπόν, την Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Κλείνω, εδώ, λέγοντας το εξής: Σαράντα επτά χρόνια μετά την επταετία, τη χούντα φτιάξατε ένα σαθρό κράτος το Κίνημα Αλλαγής, ο ΣΥΡΙΖΑ και η Νέα Δημοκρατία. Τους πετάξαμε μια ντουζίνα καπνογόνα στις Πρέσβες. Τους πετάξαμε μια ντουζίνα καπνογόνα προχθές. Τους κόψαμε το δώρο. Τους κόψατε τον μισθό. Τους βάλατε σε μνημόνια. Κλείσατε τις τράπεζες οι προηγούμενοι. Διώξατε τα παιδιά του Έλληνα στο εξωτερικό. Πουλήθηκε η Μακεδονία έναντι πινακίου φακής. Γεμίζουμε την Ελλάδα με λαθρομετανάστες. Τους παίρνουμε τα σπίτια με κατασχέσεις. Τους κλείσατε τα μαγαζιά. Τους πήρατε την αξιοπρέπεια. Ακόμη πιστεύετε ότι θέλει ο Έλληνας να τον προστατεύσετε από τη γρίπη και τον κορωνοϊό; Κάνετε λάθος. Έχετε λάθος στόχευση.

Εμείς πιστεύουμε ότι ο Έλληνας, πέρα από την ελευθερία, κύριε Πρωθυπουργέ, ζητάει οικονομική, εθνική αξιοπρέπεια. Ζητάει να πάρει πίσω τη ζωή του στα χέρια του και την αξιοπρέπεια του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Κύριε Πρωθυπουργέ, σας κάνω μία έκκληση, γιατί γνωρίζομα-στε χρόνια. Πείτε στους Υπουργούς σας να μην πηγαίνουν από

τις 8.00' μέχρι τις 00.00' στα κανάλια, σας παρακαλώ πάρα πολύ. Είναι εικόνα άσχημη αυτή, γιατί γνωρίζω ότι εσείς δουλεύετε τουλάχιστον. Ας μην πηγαίνουν στα κανάλια ολημερίς και ολονυχτίς. Έχουν υπουργικά καθήκοντα οι περισσότεροι από αυτούς και βρίσκονται στα πάνελ πρωί, μεσημέρι, βράδυ. Τι Υπουργοί είναι; Είναι Υπουργοί των καναλιών, τηλεπερσόνες; Δεν γίνεται να περμένεις σοβαρό υπουργικό έργο από Υπουργούς οι οποίοι τρέχουν όλη μέρα στα κανάλια.

Κύριε Πρωθυπουργέ, για εμάς η ιστορία της πανδημίας ήταν μια πολύ σημαντική ευκαιρία για τη χώρα, για να μπορέσει ν' αναμείψει. Για την Ελληνική Λύση ήταν ίσως η κορυφαία στιγμή να πάρουμε την ευκαιρία στα χέρια μας, επειδή υπήρχε παγκόσμια κρίση, για να μπορέσει η χώρα να αναπτερώσει το ηθικό της και ο Έλληνας να ζήσει καλύτερα.

Δεν ξέρω αν η Ελλάδα, κύριε Πρωθυπουργέ, χρειάζεται τείχος ανασίας. Σίγουρα δεν χρειάζεται τείχος ανοησίας. Και όλα αυτά που γίνονται, δυστυχώς, είναι ανόητα και οι επιλογές είναι λάθος. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Όταν, κύριε Πρωθυπουργέ -και κλείνω- ο λαός τρομοκρατείται, ποδηγετείται, φοβάται από μία κυβέρνηση, τότε δεν έχουμε δημοκρατία, έχουμε, δυστυχώς, τυραννία. Όταν οι κυβερνώντες φοβούνται τον λαό τότε έχουμε δημοκρατία. Αυτή είναι η άποψη της Ελληνικής Λύσης.

Και θέλω εδώ, σε λίγο που θα μιλήσει ο κ. Τσίπρας, να μου κάνετε μια χάρη όλοι. Μην αρχίσετε τις προσωπικές αιχμές. Όχι προσωπικά χτυπήματα εκατέρωθεν, μεταξύ των Αρχηγών κομμάτων. Το θεωρώ αδιανόητο. Δύο χρόνια είμαι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα και τότε δεν επιτέθηκε σε προσωπικό επίπεδο, είτε οικογενειακό. Δεν έκανα το παραμικρό για να εκθέσω τον αντίπαλό μου. Ο αντίπαλος πρέπει να ηττείται από τα πεπραγμένα του, από αυτά που κάνει, από αυτά που λέει, από αυτά που υλοποιεί και όχι από αυτά που νομίζουν κάποιοι ότι μπορούν να τρώσουν την ηθική του υπόσταση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Η ιστορία, κύριοι συνάδελφοι, κάνει κύκλους. Πάντοτε στην ελληνική ιστορία μετά τους νάνους και μετά την καταστροφή γενιόνταν οι επαναστάσεις, ειρηνικές ή και οι άλλες -αναφέρομαι στο '21, για να μην παρεξηγηθούν κάποιοι- που οδηγούσαν σε εθνική αφύπνιση και ανάταση. Ήλθε η ώρα να επικρατήσουν επιτέλους στη χώρα οι γίγαντες και όχι οι νάνοι. Ήλθε η ώρα στις επόμενες εκλογές που θα είναι σύντομα, απ' ό,τι φαίνεται, ο ελληνικός λαός να δώσει μια τετραετία στην Ελληνική Λύση, τη μοναδική λύση, τη λύση που θα φέρει τα πάνω κάτω και το σάπιο θα το εξαγνίσει.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Ελληνικής Λύσης χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Έχει ζητήσει τον λόγο για μια ολιγόλεπτη παρέμβαση η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως.

Έχετε τον λόγο, κυρία Υπουργέ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μόνο για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, και συγγνώμη για την παρέμβαση.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Βελόπουλε, λέτε τι άλλαξε από πέρσι σε σχέση με το περσινό νομοσχέδιο. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, κύριε Πρόεδρε, γίνεται σε κύματα και πράγματι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει ήδη ψηφίσει νομοθετήματα για το δημόσιο σχολείο, το ιδιωτικό σχολείο, την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση, δύο νομοθετήματα για την ανώτατη εκπαίδευση και ναι, με περηφάνια μπορούμε να πούμε ότι έχουμε ήδη υλοποιήσει το μεγαλύτερο μέρος των προεκλογικών μας δεσμεύσεων.

Αναφερθήκατε στους συμβούλους που θεσπίζουμε και λέτε ότι αυξάνουν τη γραφειοκρατία. Μα, κύριε Πρόεδρε, οι σύμβουλοι είναι εκεί για να στηρίξουν το εκπαιδευτικό έργο, να στηρίξουν τους μαθητές, τους εκπαιδευτικούς και γι' αυτό και επιμένουμε να είναι περισσότεροι και πιο κοντά στη σχολική μονάδα.

Αναφερθήκατε σ' ένα συγκεκριμένο βιβλίο. Όπως σας έχουμε απαντήσει μέσω του Κοινοβουλευτικού Ελέγχου, έχει πράγματι

διαπιστωθεί μια αστοχία -από παλιά προφανώς- και έχει ήδη δρομολογηθεί η διόρθωση του συγκεκριμένου βιβλίου.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω με το εξής: Τα πράγματα είναι πολύ απλά. Το νομοσχέδιο έχει τρεις βασικούς πυλώνες. Πρώτον, αποκέντρωση του συστήματος, μεγαλύτερη ελευθερία και αυτονομία στο σχολείο και τους εκπαιδευτικούς. Δεύτερον, αξιολόγηση εκπαιδευτικών και στελεχών. Τρίτον, δομές υποστήριξης πιο κοντά στο σχολείο. Τα πράγματα είναι απλά. Συμφωνείτε μ' αυτά τα τρία; Διότι αυτή είναι η συζήτηση επί της αρχής. Όλοι εδώ κρινόμαστε για τις θέσεις μας επί αυτών των τριών βασικών πυλώνων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Κύριε Πρόεδρε, όχι. Ουσιαστικά σας είπε ...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Έθεσε ερώτημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ουσιαστικά σας είπε ότι σε κάποια παρατήρησή σας έχει δρομολογηθεί η υλοποίησή της.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Θα είχα τελειώσει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Κυρία Υπουργέ, σας επαναλαμβάνω για ακόμη μια φορά: Το βιβλίο δεν διορθώθηκε. Θα διορθωθεί. «Θα». Άρα, δεν διορθώθηκε.

Μιλήσατε για κύματα. Δυστυχώς, κυρία Υπουργέ, ως Κυβέρνηση τα λάθη σας είναι ωκεανός και θάλασσα και δεν μαζεύονται εύκολα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Καλείται στο Βήμα ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης για τη δική του ομιλία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Να αποδώσω τον λυρισμό στον πολιτικό σας λόγο, κύριε Βελόπουλε, μάλλον στην καλοκαιρινή ζέση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν από περίπου εικοσιπέντε μήνες η Κυβέρνηση κατέθετε σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα μόλις το δεύτερο νομοσχέδιό της, τις πρώτες σημαντικές ρυθμίσεις για το ζήτημα της δημόσιας παιδείας. Έκτοτε, όπως είπα και η Υπουργός, μεσολάβησαν δεκάδες παρεμβάσεις σε όλη την εκπαιδευτική κλίμακα τέτοιας έκτασης που πράγματι μπορούμε να πούμε ότι ένα μεγάλο κομμάτι του προεκλογικού μας προγράμματος σε σχέση με την παιδεία έχει ήδη ολοκληρωθεί σε επίπεδο νομοθετικού έργου. Προφανώς, απομένει και η εφαρμογή όσων έχουμε ψηφίσει για να αλλάξει ουσιαστικά όψη η δημόσια εκπαίδευση.

Βέβαια, μέσα στην πανδημία η χώρα έκανε με επιτυχία το μεγάλο ψηφιακό άλμα, το αναγκαστικό ψηφιακό άλμα της διδασκαλίας από απόσταση. Θέλω με την ευκαιρία αυτή να ευχαριστήσω και πάλι όλους τους εκπαιδευτικούς μας, οι οποίοι υποστήριξαν αυτήν την πρωτόγνωρη διαδικασία, κράτησαν ζωντανή την εκπαίδευση στις δύσκολες εβδομάδες της πανδημίας, έτσι ώστε τα παιδιά όλων των ηλικιών να μην αποξενωθούν από το σχολείο, στον βαθμό φυσικά που αυτό ήταν εφικτό, χρησιμοποιώντας την τεχνολογία.

Πριν εισέλθω στον πυρήνα του νομοσχεδίου, φαντάζομαι ότι θέλουμε να συμφωνήσουμε όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα ότι καθώς πλησιάζει πια ο Σεπτέμβριος το πρώτο μας μέλημα θα είναι να επιστρέψουν όλα τα παιδιά στο σχολείο, στη διά ζώσης εκπαίδευση με τη μεγαλύτερη δυνατή ασφάλεια. Έχουμε λειτουργήσει για δύο χρονιές με τους περιορισμούς της πανδημίας και όλοι γνωρίζουμε ότι παρά τις φιλότιμες προσπάθειες Υπουργείου, εκπαιδευτικών και μαθητών, η τηλεεκπαίδευση δεν μπορεί ποτέ να υποκαταστήσει τη φυσική παρουσία των μαθητών στην τάξη και τον πυρήνα της ίδιας της εκπαιδευτικής διαδικασίας, η οποία έχει τόσο έντονα προσωπικά χαρακτηριστικά.

Κατά συνέπεια, θέλουμε να επιστρέψουν τα παιδιά στο σχολείο και να το κάνουν με τη μεγαλύτερη δυνατή ασφάλεια. Για να γίνει αυτό θα πρέπει όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα να συμφωνήσουμε ότι πρέπει πρώτα και πάνω απ' όλα να πείσουμε τους ανεμβολίαστους εκπαιδευτικούς μας να σπεύσουν να κάνουν το βήμα και να πάνε να εμβολιαστούν.

Δεν σας κρύβω ότι μας απασχόλησε το ενδεχόμενο του υποχρεωτικού εμβολιασμού των εκπαιδευτικών, γιατί το συζητήσαμε για τον απλούστατο λόγο ότι η εκπαιδευτική διαδικασία έχει τέτοια χαρακτηριστικά που σημαίνει ότι αν ένας εκπαιδευτικός αρρωστήσει, ειδικά στο νηπιαγωγείο, η αναπλήρωσή του είναι εξαιρετικά δύσκολη διαδικασία. Αποφάσισα, όμως, ότι αυτή δεν θα ήταν στην παρούσα συγκυρία η ενδεδειγμένη λύση.

Αν του 70% των εκπαιδευτικών έχουν ήδη εμβολιαστεί, όμως υπάρχει ένας σημαντικός αριθμός ο οποίος δεν έχει ακόμα κάνει αυτήν την κίνηση. Πιστεύω ότι θα πρέπει να στείλουμε όλα τα κόμματα ένα σαφέστατο μήνυμα για τους κινδύνους που αυτό εγκυμονεί κατ' αρχάς για την ίδια την υγεία των εκπαιδευτικών. Βρίσκονται σ' έναν χώρο όπως το σχολείο, όπου είμαστε περίπου βέβαιοι ότι ο ιός θα κυκλοφορεί ανάμεσα σε παιδιά μικρότερης ηλικίας, άρα θα είναι από τη φύση της δουλειάς τους πολύ πιο εκτεθειμένοι στην πιθανότητα να αρρωστήσουν και γνωρίζουμε, βέβαια πια, ότι η πανδημία, το τέταρτο κύμα, είναι ουσιαστικά ένα τέταρτο κύμα που αφορά πρώτα και πάνω απ' όλα τους ανεμβολίαστους συμπολίτες μας. Έχουν, λοιπόν, μια ευθύνη απέναντι στον εαυτό τους και απέναντι στην οικογένειά τους να εμβολιαστούν. Έχουν, όμως, και μια ευθύνη απέναντι στα παιδιά διότι, όπως είπα πριν, η αναπλήρωση ενός εκπαιδευτικού ο οποίος αρρωσταίνει δεν είναι μια απλή υπόθεση και παρά τις πρόνοιες που το Υπουργείο θα λάβει, θα καταστεί δύσκολο να μπορέσουμε να προχωρήσουμε σε αναπληρώσεις εκπαιδευτικών εάν αρρωστήσει μαζικά ένας μεγάλος αριθμός τους.

Κατά συνέπεια, θέλω και απ' αυτό το βήμα να επαναλάβω το μήνυμά μου, την έκκλησή μου προς όλους τους εκπαιδευτικούς που δεν έχουν ακόμα εμβολιαστεί να σπεύσουν να το κάνουν και να ζητήσω από τους εκπαιδευτικούς που έχουν κάνει το βήμα να πείσουν τους συναδέλφους τους ότι αυτή είναι η σωστή επιλογή, χρησιμοποιώντας επιχειρήματα λογικής. Εξάλλου τα παιδιά θα πρέπει πάνω απ' όλα να μαθαίνουν στο σχολείο τον ορθό λόγο, τον οποίον οι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι είναι ταγμένοι να τον διδάσκουν, πρέπει πρώτα και πάνω απ' όλα να τον υιοθετούν οι ίδιοι στη δική τους προσωπική διαδρομή.

Να πω βέβαια και κάτι ακόμα, ότι δηλαδή οι εκπαιδευτικοί εκείνοι οι οποίοι θα επιλέξουν τελικά να μην εμβολιαστούν είναι βέβαιο ότι θα υποστούν μια πρόσθετη σημαντική ταλαιπωρία, διότι θα ζητήσουμε και θα περιμένουμε από τη αρμόδια επιτροπή να κάνει πιο συγκεκριμένη την πρότασή της, προφανώς συχνά εργαστηριακά τεστ -το τονίζω, όχι self tests- προκειμένου οι εκπαιδευτικοί να μπορούν να προσέλθουν στην τάξη.

Και κάτι τελευταίο: Όπως γνωρίζετε, έχει ήδη ανοίξει η πλατφόρμα εμβολιασμού για τους εφήβους μας από 15 έως 17 ετών και από Παρασκευή θα ανοίξει η πλατφόρμα εμβολιασμού και για τα παιδιά από 12 έως 15 ετών. Γνωρίζω πολύ καλά ότι η απόφαση να εμβολιάσει κάποιος το παιδί του, ειδικά αν μιλάμε για μικρότερα παιδιά, είναι μια προσωπική απόφαση, η οποία πρέπει να συζητηθεί με τους γιατρούς και η κάθε οικογένεια θα κάνει αυτό το οποίο πιστεύει τελικά ότι θα είναι σωστό για την ίδια και για το παιδί.

Αυτό το οποίο εγώ μπορώ να σας πω είναι ότι αν εγώ είχα παιδί σε αυτήν την ηλικία, δεν θα είχα κανέναν απολύτως δισταγμό να το εμβολιάσω. Και το παιδί θα προστατευθεί, αλλά με αυτόν τον τρόπο θα βοηθήσουμε να χτιστεί συνολικά το τείχος ανοσίας στο οποίο πρέπει να φτάσουμε, προκειμένου ο εφιάλτης της πανδημίας να αποτελεί οριστικά παρελθόν για τη χώρα μας.

Έχουμε, ήδη, ενθαρρυντικές ενδείξεις από τους εμβολιασμούς στους εφήβους. Πιστεύω ότι μπορούμε να πάμε ακόμα πολύ καλύτερα. Καταλαβαίνω ότι και λόγω της καλοκαιρινής ρατστώνης μπορεί αυτές οι αποφάσεις να έχουν χρονικά μετατεθεί. Πιστεύω, όμως, ακράδαντα, όπως μας υποδεικνύουν οι ειδικοί, ότι αυτή είναι η σωστή λύση και τα παιδιά από δώδεκα και πάνω πρέπει να εμβολιαστούν και παροτρύνω τους γονείς σε συνεν-

νόηση με τους οικογενειακούς γιατρούς, τους παιδίατρος να πάρουν αυτήν την απόφαση και να κάνουν αυτό το βήμα.

Επιστρέφω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε σήμερα. Οι ρυθμίσεις για το νέο σχολείο έρχονται να συμπληρώσουν σημαντικές μεταρρυθμίσεις στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Αυτή η διαδρομή των συντονισμένων πρωτοβουλιών μας, οι οποίες έχουν ξεδιπλωθεί εδώ και δύο χρόνια από την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, δεν σηματοδοτεί απλά τα πολλά συσσωρευμένα προβλήματα στην παιδεία τα οποία ζητούν λύση ούτε μόνο, όπως είπα, τη συνέπεια της Κυβέρνησής μας απέναντι σε προεκλογικές δεσμεύσεις. Δηλώνουν, κυρίως, την πολιτική μας επιλογή, η οποία είναι και προσωπική μου επιλογή η δημόσια εκπαίδευση να καταστεί και πάλι εθνική προτεραιότητα, να γίνει μοχλός κοινωνικής κινητικότητας, να γίνει ευκαιρία ατομικής προκοπής για όλα ανεξαιρέτως τα ελληνόπουλα, αλλά και κατ'αλήθεια για τη συλλογική πρόοδο και ανάπτυξη της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η σημασία του νομοσχεδίου που συζητούμε σήμερα είναι ξεχωριστή, διότι θα έλεγα ότι θεμελιώνει ξανά τις βάσεις της παιδείας μας. Ξεκινά από τη δίχρονη προσχολική εκπαίδευση στο νηπιαγωγείο, που για πρώτη φορά θα εφαρμοστεί σε ολόκληρη την επικράτεια από αυτόν τον Σεπτέμβριο, διατρέχει το δημοτικό και το γυμνάσιο και ολοκληρώνει τον κύκλο της στο λύκειο.

Με άλλα λόγια, οργανώνει σε σύγχρονα πρότυπα τη ραχοκοκαλιά της εκπαίδευσης, προετοιμάζοντας μορφωμένους πολίτες, έτοιμους να ακολουθήσουν είτε ακαδημαϊκή είτε επαγγελματική πορεία, όλες τους και όλους τους, όμως, εξοπλισμένους πρώτα και πάνω από όλα με τις δεξιότητες που απαιτεί η εποχή και το περιβάλλον τους.

Και σε αυτήν την επιχείρηση αναβάθμισης του δημόσιου σχολείου αξιοποιούνται ήδη από τον Σεπτέμβριο όλες οι δυνάμεις. Περισσότεροι εκπαιδευτικοί, αφού για πρώτη φορά μετά από δώδεκα χρόνια έγιναν έντεκα χιλιάδες επτακόσιοι μόνιμοι διορισμοί σε συνέχεια των τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων προσλήψεων που έγιναν στην ειδική αγωγή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ταυτόχρονα, τα σχολεία θα ανοίξουν ενσωματώνοντας δεκάδες καινοτομίες, όπως καθιέρωση ξένης γλώσσας από το νηπιαγωγείο, εκατόν είκοσι τρία νέα προγράμματα σπουδών σε όλες τις βαθμίδες, εργαστήρια, νέος ψηφιακός εξοπλισμός και μαθήματα δεξιοτήτων παντού, επιμόρφωση των διδασκόντων και διπλάσια πρότυπα σχολεία και επαγγελματικά λύκεια.

Επιτρέψτε μου μια στάση, εδώ, για να επικαλεστώ τους αριθμούς, που και σε αυτήν την περίπτωση, λένε την αλήθεια. Μόνο φέτος για τέσσερις χιλιάδες τριάντα εννιά θέσεις στα πρότυπα και πειραματικά σχολεία κατατέθηκαν παραπάνω από δεκατρείς χιλιάδες μοναδικές αιτήσεις, ενώ στα έξι πρότυπα επαγγελματικά λύκεια που δημιουργήσαμε από την πρώτη φάση, ήδη, έχει συμπληρωθεί ο αριθμός των ενδιαφερομένων που είχε σημειωθεί ολόκληρη τη χρονιά πέρυσι και απομένουν ακόμα δύο φάσεις, δύο κύκλοι εκδήλωσης ενδιαφέροντος τον Σεπτέμβριο, κάτι που σημαίνει ότι η κοινωνία δεν είναι απλά πιο ώριμη από ποτέ για αυτές τις αλλαγές, τις επιζητά, τις επιζητά με ένταση.

Όλα αυτά, όμως, δεν αποτελούν μόνο μεμονωμένα μέτρα, τα οποία απλά βελτιώνουν την υφιστάμενη κατάσταση. Αντίθετα, αποτελούν πυλώνες, πλευρές ενός συνολικού σχεδίου με τρεις στοχεύσεις. Και θα ήθελα πραγματικά, όπως είπα και η κυρία Υπουργός, να δούμε αν μπορούμε σε αυτήν την Αίθουσα τουλάχιστον να συμφωνήσουμε επί της αρχής στους βασικούς πυλώνες που δρομολογεί αυτό το νομοσχέδιο:

Πρώτον, στην καλύτερη μόρφωση των μαθητών μέσω της απελευθέρωσης των εκπαιδευτικών και της αυτονομίας των σχολικών μονάδων από τον έλεγχο του Υπουργείου. Περισσότερη ελευθερία στα σχολεία, στους δασκάλους και τους καθηγητές μας.

Δεύτερον, την ανάγκη για διαρκή επιμόρφωση των διδασκόντων, το έργο των οποίων, όμως, θα πρέπει να αξιολογείται, ώστε να μπορεί να ενδυναμώνεται.

Και, τρίτον, την ενίσχυση των εκπαιδευτικών δομών στον τομέα της σύγχρονης παιδαγωγικής.

Αυτά επιχειρεί να κάνει το νομοσχέδιο, το οποίο θα γίνει νόμος του κράτους αύριο. Και να το πω διαφορετικά: Πρόκειται για μια μεταρρύθμιση, η οποία προσφέρει ανοιχτή γνώση στα παιδιά. Ταυτόχρονα, όμως, επιδεικνύει μεγάλη εμπιστοσύνη στους δασκάλους και τους καθηγητές μας. Είναι μια μεταρρύθμιση η οποία προσφέρει ανεξαρτησία στη δράση κάθε σχολείου, αλλά και βοήθεια με λογοδοσία σε όλους τους συντελεστές του.

Και ενώ τα μαθήματα του νέου σχολείου πρέπει να έρχονται από το μέλλον, η σχέση μεταξύ διδασκόντων και διδασκομένων καλείται να αναβιώσει μια πολύτιμη εμπειρία που πιστεύω ότι όλοι μας κρατάμε από το παρελθόν, τη θετική επιρροή που άσκησε σε όλους μας κάποια στιγμή μια αλησμόνητη δασκάλα ή ένας οραματικός καθηγητής.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν νομίζω ότι υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι η ποιότητα της εκπαίδευσης συνδέεται απόλυτα με την αυτονομία των σχολικών μονάδων.

Και, δυστυχώς, όπως παρουσίασε αναλυτικά και η Υπουργός, αλλά και ο εισηγητής μας, εδώ η σύγκριση με τα διεθνή δεδομένα είναι, δυστυχώς, απογοητευτική. Η Ελλάδα είναι στον τομέα αυτό, δυστυχώς, σήμαρα ουραγός στις χώρες του ΟΟΣΑ, καθώς άνω του 80% των αποφάσεων που έχουν να κάνουν με τη λειτουργία του σχολείου λαμβάνονται τελικά από το Υπουργείο Παιδείας και όχι από τους διδασκόντες ή τον διευθυντή τους. Με άλλα λόγια, όλα όσα συμβαίνουν τελικά στις τάξεις δεν έχουν λόγο όσοι μαθαίνουν σε αυτές, αλλά κάποιοι που κάθονται σε κάποια γραφεία πολύ μακριά από αυτές. Και το αποτέλεσμα στην εκπαιδευτική διαδικασία είναι, δυστυχώς, ορατό.

Για παράδειγμα, μέχρι σήμερα μόνο εμείς και η Κύπρος σε όλη την Ευρώπη διατηρούμε το μοναδικό σχολικό εγχειρίδιο. Αυτό, όμως, τώρα αλλάζει. Και στο εξής στη θέση του αποκλειστικού βιβλίου θα υπάρχουν περισσότερες πηγές που το σχολείο θα επιλέγει από ένα νέο μητρώο διδακτικών βιβλίων και από την ψηφιακή βιβλιοθήκη του.

Σκοπός μας είναι η αποστήθιση σταδιακά να αντικαθίσταται από την κριτική και τη δημιουργική σκέψη, όπως και οι επιδόσεις των παιδιών να μπορούν να κρίνονται με πολύ μεγαλύτερη ευελιξία. Ποτέ δεν κατάλαβα γιατί θα πρέπει το Υπουργείο να καθορίζει σε εξονυχιστική λεπτομέρεια τον τρόπο με τον οποίο εξετάζονται οι μαθητές στην τάξη. Τώρα δίνουμε παραπάνω ευελιξία, τα παραδοσιακά διαγωνίσματα, τα οποία θα εξακολουθούν προφανώς να παίζουν τον ρόλο τους, να μπορούν να μετατρέπονται σε ατομικές ή σε ομαδικές εργασίες των μαθητών, να δώσουμε στον δάσκαλο, στον καθηγητή τη δυνατότητα να κάνει αυτές τις παρεμβάσεις. Ατός ή αυτοί ξέρουν τελικά καλύτερα τι συμβαίνει μέσα στην τάξη και ποιος είναι ο σωστός τρόπος μέσα σε ένα ευρύ πλαίσιο να μπορούν να αξιολογούν την πρόοδο των μαθητών τους.

Την ίδια ώρα η διδασκεία ύλη εκσυγχρονίζεται. Όμως, πλαισιώνεται και από μαθήματα δεξιότητων ή μορφών κοινωνικοποίησης, ανάλογα με την κάθε φάση της εκπαίδευσης. Η τεχνολογία πια πρέπει και θα διατρέχει οριζόντια όλες τις τάξεις, αλλά διαφορετικές ηλικίες θα εξοικειώνονται και με διαφορετικά αντικείμενα, όπως τη σεξουαλική αγωγή, τα ατομικά δικαιώματα, την οδική ασφάλεια, την επιχειρηματικότητα, την προστασία του περιβάλλοντος, για να αναφέρω ενδεικτικά μόνο κάποια, γιατί όπως είπα, η σχολική διαδρομή πρέπει να γίνει και στην Ελλάδα η γόνιμη διαδρομή του παιδιού και του εφήβου προς τον σταθμό του ώριμου και ολοκληρωμένου πολίτη.

Σε έναν κόσμο ο οποίος διαρκώς αλλάζει με ιλιγγιώδη ταχύτητα η γνώση του σήμερα δεν ξέρουμε αν θα ανταποκρίνεται στα επαγγέλματα του αύριο. Δεν αρκεί σήμερα, την εποχή του διαδικτύου, όπου με μία απλή αναζήτηση μπορούμε να έχουμε πρόσβαση σε οποιαδήποτε πληροφορία, ο μαθητής απλά να γνωρίζει πληροφορίες. Είναι και αυτό ένα χρήσιμο και απαραίτητο κομμάτι της εκπαιδευτικής διαδικασίας, όμως, δεν αρκεί. Ο μαθητής πρέπει πάνω από όλα να μάθει πώς να μαθαίνει διαρκώς, πώς να συνεργάζεται, πώς να προσαρμόζεται σε μία ομάδα με διαφορετικές αφετηρίες, αλλά με τον ίδιο στόχο. Και εκεί ακριβώς έγκειται η δύναμη των λεγόμενων «ήπιων» δεξιοτήτων -soft skills στα αγγλικά- που θα μπορούν να προσφέρουν στα παιδιά μας ακριβώς αυτά τα ζητούμενα, τα παιδιά μας δηλαδή να μπο-

ρούν να διδάσκονται ρομποτική, αλλά να μην αντιδρούν σαν ρομπότ.

Τα σχολεία θα έχουν επίσης την ελευθερία να συγκροτούν τα δικά τους ακαδημαϊκά και εκπαιδευτικά προγράμματα, να δημιουργούν με την πρωτοβουλία των διδασκόντων ομίλους, να συνεργάζονται με άλλους φορείς σε κοινές δράσεις, ενώ ο διευθυντής αναλαμβάνει επιτέλους τον ρόλο που δηλώνει ο τίτλος του, διευθύνει, δηλαδή, συνεργάζεται και αξιολογεί τους υφιστάμενους του, οργανώνει την ενδοσχολική επιμόρφωση. Και επικεφαλής ενός επιτελείου μεριμνά και για την πολιτιστική ζωή στο σχολείο, αλλά -γιατί όχι;- και για την πρόσθετη οικονομική του ευρωστία, διεκδικώντας και χορηγίες και δωρεές από την τοπική κοινότητα.

Το κέντρο βάρους, λοιπόν, της εκπαιδευτικής διαδικασίας μεταφέρεται με τόλη και με εμπιστοσύνη από το Υπουργείο στο αυτόνομο σχολείο και αυτό συνιστά τη μεγάλη τομή αυτού του νομοσχεδίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και θα με ενδιέφερε πολύ να ακούσω τις απόψεις των πολιτικών Αρχηγών επί όλων αυτών των συγκεκριμένων προτάσεων που σύντομα θα γίνουν πολιτικές του κράτους. Προσωπικά όλες μου φαίνονται αυτονόητες. Θα ήταν ευχής έργο να μπορούσαμε σε κάποιες από αυτές τουλάχιστον να συμφωνήσουμε, ώστε να δώσουμε και ένα στίγμα ότι σε κάποιες αυτονόητες αλλαγές που αφορούν την ίδια τη λειτουργία του σχολείου η εκπαιδευτική διαδικασία μπορεί να εξασφαλίσει διακομματική συναίνεση που να κάνει όλους να αισθάνονται ότι αυτές οι μεταρρυθμίσεις μπορούν να έχουν πραγματικό βάθος και να ριζώσουν στην ελληνική κοινωνία.

Ο προϊστάμενος κάθε μονάδας πια, επειδή αναβαθμίζεται, αποκτά και καινούργιους συνεργάτες. Θα συνδράμουν, λοιπόν, τον διευθυντή οι υποδιευθυντές, τους οποίους θα μπορεί να εισηγείται ο ίδιος, αλλά και άλλοι υποστηρικτικοί θεσμοί, όπως οι ενδοσχολικοί συντονιστές και οι υπεύθυνοι διασύνδεσης στα επαγγελματικά λύκεια.

Ταυτόχρονα, η θητεία του διευθυντή αυξάνεται από τα τρία χρόνια στα τέσσερα, ώστε να μπορεί να έχει έναν πιο διευρυμένο χρονικό ορίζοντα να υλοποιήσει τις δράσεις του.

Η άλλη όψη, ωστόσο, της αυτονομίας είναι η αξιολόγηση, ένα απαραίτητο αντίβαρο το οποίο πρέπει να υπάρχει, καθώς κάθε φορά που ένας οργανισμός απελευθερώνεται από τον ασφυκτικό κεντρικό έλεγχο, πρέπει να υπάρχει και ένα πλαίσιο ελέγχου, ώστε να αποφεύγονται πιθανές εκτροπές.

Είναι, επίσης, η αξιολόγηση μια απαραίτητη δικλείδα ασφαλείας για την αποφυγή προνομιικών σχέσεων μεταξύ συναδέλφων αλλά και κατάχρησης μιας ηγετικής θέσης.

Είναι, όμως, ταυτόχρονα και η αξιολόγηση ένα εργαλείο διαρκούς βελτίωσης του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου. Εφαρμόζεται παντού -παντού!- στον ανεπτυγμένο κόσμο και η χρησιμότητά της πρέπει επιτέλους κάποια στιγμή να αναγνωριστεί καθολικά και στη χώρα μας.

Η αξιολόγηση την οποία εισηγείται το Υπουργείο αφορά δύο επίπεδα, τη σχολική μονάδα, αλλά και τους λειτουργούς της, δασκάλους, καθηγητές. Κάθε σχολείο θα έχει τη δική του ιστοσελίδα με τις δράσεις του, ανοικτές σε οποιονδήποτε και βέβαια, η πρόοδος των προγραμμάτων θα αποτυπώνεται σε ανώνυμα τεστ αξιολόγησης των γνώσεων των μαθητών στο τελευταίο έτος του δημοτικού και του γυμνασίου, μία πολύ σημαντική πληροφορία την οποία πρέπει να διαθέτει το Υπουργείο, έτσι ώστε να μπορούμε να κάνουμε εκείνες τις παρεμβάσεις για να βελτιώσουμε και τα αποτελέσματα της χώρας στους διεθνείς δείκτες αξιολόγησης εκπαιδευτικών δυνατοτήτων, όπως η PISA, όπου, δυστυχώς, δεν διακρινόμαστε όλα τα τελευταία χρόνια, ενώ πια ανά τετραετία ή ανά διετία οι εκπαιδευτικοί θα αξιολογούνται για το έργο τους, αλλά και για την υπηρεσιακή τους συνείδηση από τον διευθυντή, από τον συμβούλιο επιστημονικής ειδικότητας και τον σύμβουλο παιδαγωγικής ευθύνης.

Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης θα οδηγούν είτε με μεγαλύτερη ευκολία στην ανάθεση θέσεων ευθύνης είτε -σε περίπτωση που κριθεί ότι ο αξιολογούμενος έχει περιθώρια βελτίωσης- σε επιμόρφωση.

Όμως και οι αξιολογητές θα αξιολογούνται. Ο διευθυντής του σχολείου, για παράδειγμα, θα υπόκειται στην κρίση του διευθυντή εκπαίδευσης και του συμβούλου εκπαίδευσης παιδαγωγικής ευθύνης με βάση την αποδοτικότητα που θα έχει και η σχολική μονάδα, όπως τις απόψεις τους για αυτόν θα μπορούν να καταθέτουν και ανώνυμα κάθε χρόνο και οι ίδιοι οι υφιστάμενοί του. Η ανατροφοδότηση, λοιπόν και η αυτοβελτίωση γίνεται κανόνας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ύστερα από μία τόσο μεγάλη συζήτηση εντός και εκτός Βουλής είναι -νομίζω- περιττό να απαντήσω στην κριτική που ασκείται από μερικούς στην αξιολόγηση, όχι μόνο γιατί εδράζεται σε μύθους τους οποίους απορρίπτουν πλέον πρώτα από όλα οι ίδιοι οι γονείς και οι μαθητές, αλλά γιατί επίσης η αξιολόγηση αποτελεί πια ώριμο αίτημα της κοινωνίας.

Θυμίζω ότι σε μια πρόσφατη έρευνα επτά στους δέκα πολίτες κρίνουν απαραίτητη την αξιολόγηση στα σχολεία και εννιά στους δέκα πολίτες συμφωνούν με τις νέες θεματικές ενότητες που εισηγείται το Υπουργείο. Προφανώς, ανάμεσά τους είναι και πολλοί ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ.

Εξάλλου, όπως είπα, το ζήτημα αυτό έχει λυθεί από καιρό. Στο εξωτερικό, παντού στην Ευρώπη η αξιολόγηση είναι κανόνας, δεν αμφισβητείται η ανάγκη της. Μπορεί να υπάρχει μία γόνιμη συζήτηση για τον τρόπο με τον οποίο θα διεξάγεται, όμως αποτελεί απαραίτητο συστατικό της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Επιτρέψτε μου σε αυτό το σημείο να σας διαβάσω ένα μικρό κείμενο, το οποίο έχει ηλικία περίπου δέκα ετών και είναι μία μαρτυρία που περιγράφει την υπάρχουσα κατάσταση που ίσχυε τότε -σε μεγάλο βαθμό εξακολουθεί να ισχύει και σήμερα- και θέτει δύο ερωτήματα, δίνοντας ταυτόχρονα και τις απαντήσεις του. Το λέω διότι είναι πάρα πολύ εύκολο -άκουγα μονίμως αυτήν την κριτική και όταν ήμουν Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης- να λέμε «ναι, επί της αρχής θέλουμε την αξιολόγηση», αλλά κάθε φορά που μπαίνουμε στη λεπτομέρεια του πώς θα την κάνουμε να εγείρουμε προσκόμματα, ερωτήματα, έτσι ώστε τελικά η αξιολόγηση να καθίσταται ανέφικτη. Αν συμφωνούμε ότι η αξιολόγηση είναι απαραίτητη, ας βρούμε έναν κοινό τόπο για το ποιο είναι το καλύτερο πλαίσιο για να μπορούμε να τη διεξάγουμε.

Διαβάζω, λοιπόν, μία ψύχραιμη κατάθεση, η οποία έγινε σε ουδέτερο χρόνο από μία γραφίδα που δύσκολα θα έλεγε κανείς ότι υπηρετεί κομματικές σκοπιμότητες. Τη μεταφέρω: «Η αξιολόγηση ενός εκπαιδευτικού συνίσταται στην εκτίμηση της επιστημονικής και διδακτικής του επάρκειας, της παιδαγωγικής ικανότητας και της υπηρεσιακής του συνέπειας. Ποιος μπορεί να τα αξιολογεί αυτά; Δύο άνθρωποι σε συνεργασία: ο διευθυντής του σχολείου και ο σχολικός σύμβουλος. Ποιος άλλος γνωρίζει καλύτερα από τον διευθυντή την καθημερινή υπευθυνότητα του δασκάλου; Για την επιστημονική του επάρκεια τον πρώτο λόγο έχει ο σύμβουλος. Εννοείται πως κάθε εκπαιδευτικός λαμβάνει γνώση της αξιολογικής έκθεσης, με δικαίωμα ένστασης».

Ακριβώς σε αυτήν την κατεύθυνση που χάραξε ήδη από το 2012 ο διανοητής και πολύπειρος εκπαιδευτικός Σταύρος Ζουμπουλάκης κινείται το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, ενισχύοντας, μάλιστα, τις υφιστάμενες παιδαγωγικές δομές, αλλά ιδρύοντας και νέες. Έτσι, οι σύμβουλοι εκπαίδευσης αυξάνονται σε οκτακόσιους και προσλαμβάνονται ακόμα χίλιοι εκατό ψυχολόγοι και κοινωνικοί λειτουργοί για τη συνολική υποστήριξη των παιδιών και την αντιμετώπιση εξαιρετικά ανησυχητικών φαινομένων, όπως αυτό του bullying, ενώ ανά ομάδα σχολείων θα λειτουργούν και γραφεία συμβουλευτικής, αλλά και γραφεία επαγγελματικού προσανατολισμού.

Στόχος μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα, δεν είναι να παρουσιάσω αναλυτικά όλα τα επιμέρους μέτρα που περιλαμβάνει η μεταρρύθμιση της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Ο σκοπός μου είναι πρώτα και πάνω από όλα να αναδείξω το κοινωνικό περιεχόμενο αυτής της μεταρρύθμισης και ακόμα τον εκσυγχρονιστικό της χαρακτήρα, αλλά και το αναπτυξιακό της πρόσημο γιατί θα το ξαναπώ: Αν υπάρχει ένας δρόμος για την προσωπική ανέλιξη κάθε παιδιού στην Ελλάδα, ο δυναμικός βαθύρας του για να τρέξει σε αυτόν πρέπει να είναι η δημόσια παιδεία. Και αν υπάρχει μία δύναμη που τελικά κινεί την εθνική οικονομία, είναι πάλι η δημόσια παιδεία.

Εδώ θα ήθελα να κάνω μια παρένθεση. Ένας από τους λόγους που τόσες μεγάλες ξένες επιχειρήσεις τεχνολογίας ενδιαφέρονται να επενδύσουν στην πατρίδα μας δεν είναι μόνο το ωραίο μας κλίμα ή τα όποια φορολογικά κίνητρα μπορεί να έχουμε θεσπίσει για την προσέλκυση ξένων επενδύσεων. Είναι πρώτα και πάνω από όλα το μορφωτικό επίπεδο, οι γνώσεις, αλλά και η εργατικότητα των νέων πτυχιούχων των πανεπιστημίων και των πολυτεχνείων μας. Για το ανθρώπινο δυναμικό πέρα και πάνω από όλα έρχονται οι ξένες επιχειρήσεις στην Ελλάδα.

Αυτό το ανθρώπινο δυναμικό είναι εκείνο το οποίο θα πρέπει, σε συνεννόηση και σε διάλογο με την αγορά εργασίας, να οδηγήσει στις απαραίτητες προσαρμογές στο εκπαιδευτικό σύστημα, έτσι ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες μιας αγοράς εργασίας σε μια οικονομία που αναπτύσσεται από καταρτισμένους αποφοίτους, αλλά και από κατόχους τεχνικής εκπαίδευσης, που τόσο πολύ τους χρειάζεται η χώρα μας.

Μιλάμε, λοιπόν, σήμερα εδώ για το δημόσιο σχολείο της επόμενης δεκαετίας, που θα διακινεί ανοιχτή γνώση σε χαρούμενους μαθητές, με απελευθερωμένους και δημιουργικούς τους δασκάλους και τους καθηγητές μας, με τάξεις για όλες τις τάξεις όπου θα προσφέρονται όχι μόνο ίσες ευκαιρίες, αλλά και ίσα δικαιώματα στην ευκαιρία σε κάθε παιδί. Γι' αυτό και το σχολείο οφείλει να είναι απαιτητικό, τόσο προς τους λειτουργούς του, όσο και προς τους μαθητές του, διότι ένα σχολείο πολύ εύκολο δεν υπηρετεί τελικά την άμβλυνση των ανισοτήτων, αλλά δίνει απλά πρόσθετο πλεονέκτημα σε αυτούς που μπορεί να είναι ήδη ισχυροί ή τυχεροί στην αφετηρία της διαδρομής της ζωής τους.

Η απελευθέρωση, λοιπόν, του δημόσιου σχολείου αποβαίνει τελικά σε όφελος των πιο αδύναμων και η αποσάθρωση του δημόσιου σχολείου αποβαίνει τελικά σε βάρος των πιο αδύναμων, γιατί, ξέρετε, αυτή η ισοπέδωση προς τα κάτω, που σας αρέσει να αποκαλείτε «εκδημοκρατισμό» δεν κάνει τίποτα άλλο από το να στερεί από τα παιδιά το βασικό όπλο για την πρόδότη, τα εθίζει τελικά στην ήσωνα προσπάθεια, αποτρέποντας τα από το ατομικό στοίχημα, αλλά και από την ομαδική δράση που οδηγούν είτε σε επιστημονική είτε σε ακαδημαϊκή επαγγελματική σταδιοδρομία.

Οικοδομείτε, έτσι, μέσα από αυτές τις πολιτικές παθητικούς πολίτες που τελικά αναζητούν κάποιον «πατερούλη» να τους προστατεύσει, δηλαδή χειραγωγημένους πολίτες. Ακριβώς γι' αυτό ζητώ και σε αυτήν την Αίθουσα να πάψουν να ακούγονται εύχρα ψέματα που κολακεύουν τα αυτιά, αλλά καίνε τα μυαλά. Πού ακούστηκε ότι δεν χρειάζεται, τάχα, να ενισχυθεί η κατάρτιση σε μια χώρα η οποία ενώ παράγει σωρηδόν άνεργους πτυχιούχους έχει σήμερα που μιλάμε, με ανεργία 15%, έλλειψη από εξειδικευμένους και καλοπληρωμένους επαγγελματίες; Σας ζητώ να αναλογιστείτε ποιος είναι άραγε ο ελιτιστής, αυτός που θεωρεί εξίσου υπερήφανο και αξιοπρεπή τον φοιτητή και τον σπουδαστή, τον επιστήμονα και τον καταρτισμένο τεχνίτη ή μήπως εκείνος που φαρεύει στα θολά νερά ενός πανεπιστημίου δήθεν για όλους, αλλά τελικά με μέλλον για κανέναν;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σύμφωνα με την EUROSTAT από τους εκατό νέους που εισάγονται στα πανεπιστήμιά μας ούτε καν εξήντα, για την ακρίβεια το 59%, αποφοιτά. Είναι η χειρότερη επίδοση στην Ευρώπη. Και αντί να δούμε τι φταίει, κάποιοι συνεχίζουν να μοιράζουν ψεύτικες υποσχέσεις.

Οι νέοι μας, όμως, σήμερα δεν ζητούν ελπίδες που σύντομα σβήνουν, αλλά οι προοπτικές που αναβούν το μέλλον τους, δηλαδή, από καλές σπουδές που θα βγάλουν επισημοποιημένα που θα προωθούν την ανάπτυξη, αλλά και από άρτια τεχνική εκπαίδευση, που θα βγάλει καλούς επαγγελματίες που θα την οικοδομούν καθημερινά μαζί με τη δική τους προσωπική επιτυχία.

Είναι καιρός, λοιπόν, κύριε Τσίπρα, να σοβαρευτείτε και να σταματήσετε να δηλητηριάζετε όσους ακόμα αντέχουν να σας ακούν. Δεν γίνεται να μην υπάρχει μία στοιχειώδης βάση εισαγωγής για τα πανεπιστήμια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όπως επίσης δεν γίνεται να μην έχουν λόγο τα ιδρύματα για τον αριθμό των φοιτητών που θα υποδέχονται. Γιατί όσοι εισάγονται χωρίς να αξίζουν τελικά αυτήν την εισαγωγή τους το ξέ-

ρουμε πολύ καλά ότι στη συντριπτική τους πλειοψηφία δεν αποφοιτούν.

Και τέλος, ξανασκεφτείτε αυτήν την τόσο άτοπη υπόσχεση που εύκολα εκτοξεύσατε, ότι δήθεν θα κρατούν οι υποψήφιοι τους βαθμούς τους, στην αρχή είπατε «για πάντα», τώρα είπατε «για έναν χρόνο, μέχρι να εισαχθούν». Δεν είναι μόνο κάτι που αντίκειται στην ύλη, στις συνθήκες, στην ίδια την ακεραιότητα των πανελλαδικών εξετάσεων -όλα αυτά αλλάζουν κάθε χρόνο-, είναι μια κατάφωρη αδικία για την επόμενη γενιά των μαθητών του επόμενου χρόνου, που θα θέλει να διεκδικήσει την είσοδό της στην ανώτατη εκπαίδευση.

Και να εξηγούμαστε: αν θέλετε πραγματικά να είστε συνεπείς με ό,τι εννοείτε τότε τολμήστε το. Προτείνετε όχι την κατάργηση αλλά τη διατήρηση της ελάχιστης βάσης, αλλά να μπαίνουν μόνο όσοι δεν την πιάνουν. Διότι αυτό ακριβώς έρχεστε και λέτε σήμερα στα νέα παιδιά υποσχόμενοι τι; Ότι θα έρθετε αναδρομικά να τους βάλετε στο πανεπιστήμιο από την «πίσω πόρτα», σε ένα πανεπιστήμιο από το οποίο έχουν μεγάλες πιθανότητες να μην αποφοιτήσουν, να τους κλείσετε το μάτι, δηλαδή, σε μία διαδρομή όταν γνωρίζετε πάρα πολύ καλά τα πραγματικά στοιχεία σήμερα από τα ποσοστά αποφοίτησης ειδικά από μια σειρά από τμήματα τα οποία έχουν εξαιρετικά χαμηλή βάση εισαγωγής, στα οποία καταλήγουν φοιτητές οι οποίοι δεν έχουν κανένα ενδιαφέρον να σπουδάσουν αυτό το αντικείμενο. Και προσποιούμαστε, όλοι προσποιούμαστε «το παιδί μπήκε στο πανεπιστήμιο» και φοιτά σε ένα τμήμα με βάση εισαγωγής «4», από το οποίο κατά πάσα πιθανότητα δεν θα αποφοιτήσει, για να φτάσει 25 χρόνων να λέμε «μπράβο» στο παιδί που μπήκε στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Και πιστεύετε ότι αυτό είναι για το καλό του παιδιού. Αν το πιστεύετε πραγματικά να έρθετε να μας εξηγήσετε γιατί. Την ίδια στιγμή που η χώρα έχει τεράστιες ανάγκες στην τεχνική εκπαίδευση και για πρώτη φορά μέσα από το μηχανογραφικό δίνεται η δυνατότητα στα παιδιά να κατευθυνθούν προς τα δημόσια ΙΕΚ, στα οποία θυμίζω ότι επιλέγουν να φοιτήσουν ουκ ολίγοι απόφοιτοι πανεπιστημίου. Έχουμε, δηλαδή, το φαινόμενο να πηγαίνει κάποιος στο πανεπιστήμιο, να παίρνει πτυχίο και να καταλήγει να επιστρέφει στο δημόσιο ΙΕΚ διότι πολύ απλά αντιλαμβάνεται ότι εκεί θα έχει μεγαλύτερες πιθανότητες να αποκατασταθεί επαγγελματικά.

Ας μιλήσουμε, λοιπόν, επιτέλους σε αυτά τα νέα παιδιά με τη γλώσσα της αλήθειας, αντί να τους κλείνετε για ακόμα μία φορά με απύθμενο λαϊκισμό το μάτι, με μία ψηφοθηρική λογική η οποία δεν ανήκει απλά σε άλλες δεκαετίες αλλά σε άλλον αιώνα.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με την εξής παρατήρηση. Πρόκειται αναμφίβολα για μια τολμηρή μεταρρύθμιση, αυτή που εισηγείται σήμερα το Υπουργείο, η οποία έρχεται να αναβαθμίσει το περιεχόμενο της γνώσης από το νηπιαγωγείο μέχρι το λύκειο. Σκοπός μας είναι να καλλιεργήσουμε την κριτική σκέψη των μαθητών, να ενσωματώσουμε στο σχολείο νέες μεθόδους διδασκαλίας και κυρίως να εξοικειώσουμε τους μαθητές μας με τις νέες εκκίνες δεξιότητες που απαιτούν οι καιροί μας. Κυρίως, όμως, ερχόμαστε να εμπιστευτούμε και πάλι την εκπαίδευση των παιδιών μας στους δασκάλους και στους καθηγητές τους.

Η πολιτεία κάνει σήμερα ένα καθοριστικό, αποφασιστικό βήμα, αναθέτοντας τις πρωτοβουλίες της μάθησης στους αληθινούς πρωταγωνιστές της, στο κάθε σχολείο, στην κάθε τάξη, σε κάθε γωνιά της Ελλάδος. Εξοπλίζει τη δημόσια παιδεία με διαδικασίες, με μέσα και φυσικά με έμπυχο υλικό και την πλαισιώνει με πίστη στις μεγάλες δυνατότητες των λειτουργιών της.

Έχουμε κάθε λόγο να είμαστε αισιόδοξοι για το νέο σχολείο του εικοστού πρώτου αιώνα που ξεκινάει την πορεία του από τον Σεπτέμβριο που μας έρχεται. Και για να γίνει πραγματικότητα ζητώ την υποστήριξη όλων. Το λέμε, αλλά ας δούμε αν μπορούμε πραγματικά να το κάνουμε πράξη. Η δημόσια παιδεία είναι υπόθεση εθνική και γι' αυτό, παρά τις αντιπαραθέσεις που προηγήθηκαν, θα ζητήσω να χαμηλώσουμε τους τόνους, να ξαναδιαβάσετε με νηφαλιότητα το νομοσχέδιο το οποίο φέρνουμε σήμερα προς ψήφιση και κάθε ψύχραιμος παρατηρητής νομίζω ότι θα μπορεί να διακρίνει εκεί το πραγματικό προοδευτικό πνεύμα που το διανέει.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, πριν αποφασίσετε τι θα

ψηφίσετε ίσως θα πρέπει να ακούσετε μία συμβουλή που διατυπώθηκε πριν από πολλά χρόνια, αλλά πιστεύω ότι ισχύει απόλυτα στη συγκυρία και στην περίπτωσή σας. Ο εμβληματικός ηγέτης της ιταλικής Αριστεράς, ο Ενρίκο Μπερλινγκουέρ, έλεγε -ακούστε το- το εξής: «Σύντροφοι, είναι ώρα να αναπτύξουμε μία ιδιότητα που μας λείπει, να ψάχνουμε την αλήθεια που κρύβεται στα λόγια του αντιπάλου μας». Σήμερα, λοιπόν, εγώ σας ζητώ κάτι ανάλογο αλλά πολύ πιο εύκολο, να ξεφύγετε από την απόλυτη άρνηση χωρίς να βλέπετε πρώτα τι είναι αυτό το οποίο αρνείστε, να πάψετε δηλαδή ενστικτωδώς να λέτε καληνύχτα όταν όλοι οι άλλοι σας λένε καλημέρα. Γιατί στο μεταξύ στον αληθινό κόσμο μπορεί πράγματι να έχει ξημερώσει μια νέα φωτεινή ημέρα!

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Μετά την ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού σειρά έχει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξης Τσίπρας, ο οποίος έχει τον λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνταγματικού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σαραντά πέντε λεπτά ο κ. Μητσοτάκης διάβαζε πολύ ωραία τσιτάτα και αποφθέγματα, μεταξύ άλλων, που του έχουν γράψει οι λογογράφοι του, δεν μπόρεσε όμως να μιλήσει για την ουσία. Και η ουσία σήμερα είναι ότι χιλιάδες νέα παιδιά και οι οικογένειές τους βρίσκονται απέναντι σε μια δραματική προοπτική, σε ένα πολύ σκληρό δίλημμα. Ενώ θα μπορούσαν να έχουν προοπτική ένταξης στο δημόσιο πανεπιστήμιο για να σπουδάσουν, βρίσκονται σε ένα πολύ δραματικό δίλημμα για το αν θα πρέπει να βρουν την οικονομική δυνατότητα από το υστέρημα των οικογενειών τους να βγουν στο εξωτερικό ή να πάνε σε κάποιο κολέγιο αμφιβόλου αξίας εκπαιδευτικών δυνατοτήτων. Αυτό είναι το βασικό θέμα.

Κι ο κ. Μητσοτάκης σήμερα για άλλη μια φορά ήρθε εδώ διαβάζοντας αποφθέγματα των λογογράφων του για ηγέτες της Αριστεράς, ενώ ο ίδιος στην πραγματικότητα υλοποιεί μια πολιτική που βρίσκεται στον απόλυτο αντίποδα. Ο άνθρωπος ο οποίος υλοποιεί μια στρατηγική ρητορικής Μπογδάνου ήρθε εδώ να μας μιλήσει για Μητσοτάκη!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αλλά δεν είναι όλα επικοινωνία, κύριε Μητσοτάκη. Σήμερα, εδώ, θα δώσετε απαντήσεις. Σας εγκλώ εδω και τρεις μήνες για το ζήτημα της εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, γιατί το θεωρώ μείζον ζήτημα. Είναι το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας, το μέλλον των παιδιών μας.

Και σας εγκλώ με ερωτήσεις την Ώρα του Πρωθυπουργού τις οποίες αρνηθήκατε να απαντήσετε, τρεις φορές, αν δεν κάνω λάθος, στο τέλος μας είπατε για να μην χαλάσετε δήθεν, τάχα, την ηρεμία των υποψηφίων και έρχεστε, σήμερα εδώ εκ των υστέρων και μας κουνάτε το δάχτυλο.

Και σας λέω πραγματικά, ακριβώς, επειδή το θεωρώ ως το μείζον ζήτημα για το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας, το μέλλον των παιδιών μας, θα ασχοληθώ αποκλειστικά με αυτό σήμερα. Θα βρούμε χρόνο άλλες φορές να μιλήσουμε και για τα καμώματά σας στην πανδημία, τα κατορθωτά σας, που βρισκόμαστε από φιάσκο σε φιάσκο και από αδιέξοδο σε αδιέξοδο και που όταν ανεβαίνουν τα κρούσματα, δίνετε την ευθύνη στους πολίτες και όταν έχουμε ύφεση στα κρούσματα, πανηγυρίζετε ότι νικήσατε.

Θα βρούμε τον χρόνο να τα πούμε αυτά και για τα ζητήματα που αφορούν την ισονομία και τους νόμους που δεν τηρείτε εσείς σε ό,τι αφορά τη διαφάνεια στον δημόσιο βίο. Θα βρούμε τον χρόνο και θα απολογηθείτε για όλα αυτά, αλλά τώρα θα μιλήσουμε αποκλειστικά για την παιδεία και αποκλειστικά για το μείζον θέμα που απασχολεί χιλιάδες ελληνικές οικογένειες, ούτε μία ούτε δύο ούτε τρεις, χιλιάδες.

Είστε η μοναδική Κυβέρνηση από τη Μεταπολίτευση και μετά που θελήσατε να αλλάξετε το σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και να εφαρμόσετε αυτή την αλλαγή την ίδια χρονιά. Ποτέ άλλοτε δεν έγινε αυτό. Πολλές κυβερνήσεις έχουν περάσει με τις δικές τους απόψεις, τις δικές τους λογικές, προ-

ώθησαν μεταρρυθμίσεις, μεταξύ των οποίων άλλαξαν και το πλαίσιο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Όλες, όμως, επιχείρησαν την αλλαγή να την εφαρμόσουν δίνοντας ένα τράτο προσαρμογής. Και εσείς το κάνετε αυτό τη χρονιά που ήταν η πιο δύσκολη χρονιά στην ιστορία των πανελλαδικών εξετάσεων, διότι ήταν η πιο δύσκολη χρονιά για όλη την Ελλάδα, για όλους τους Έλληνες, για κάθε ελληνική οικογένεια.

Και για τα παιδιά αυτά, σήμερα, βάζετε κόφτες και κρυφούς κόφτες και τους στερείτε τη δυνατότητα της προοπτικής να σπουδάσουν σε δημόσιο πανεπιστήμιο, που, επαναλαμβάνω, είναι άνω των είκοσι χιλιάδων. Είναι η μεγαλύτερη μείωση εισακτέων αυτή που έχουμε σήμερα από την ίδρυση του ελληνικού πανεπιστημίου. Δεν υπήρξε μεγαλύτερη από το 1837.

Τα παιδιά, λοιπόν, αυτά που στερούνται αυτής της προοπτικής, όλη την περσινή χρονιά και την προπέρσινή, τις δύο δύσκολες χρονιές της Β' και της Γ' λυκείου δεν είχαν τη δυνατότητα να συναντήσουν τους συμμαθητές τους, να κάνουν διά ζώσης μάθημα με τους καθηγητές τους, βρίσκόντουσαν απομονωμένοι σε καραντίνα, σε ψυχολογική πίεση. Κι εσείς αυτή τη δύσκολη χρονιά επιλέξατε να φέρετε αυτή τη φοβερή μεταρρύθμιση. Το ερώτημα είναι γιατί.

Και ήρθαμε εγκαίρως στο ελληνικό Κοινοβούλιο να σας πούμε ότι διαφωνούμε κάθετα με αυτό που κάνετε, αλλά εν τούτοις περιπτώσει τουλάχιστον μην το εφαρμόσετε φέτος. Επιμένετε. Αλλά είχατε προτίσει πιο πριν πάλι σε συνθήκες καραντίνας για την ίδια τη Βουλή, να έρθει εδώ η Υπουργός σας και να φέρει τροπολογίες που εξισώνουν στην πράξη τα πτυχία των κολλεγίων με τα πτυχία των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, υποχρεώνοντας τα επιμελητήρια, τους επαγγελματικούς συλλόγους, να εγγράψουν στα μητρώα τους τους αποφοίτους των κολλεγίων.

Κι έτσι ανακαλύπτουμε όλοι μαζί έκθαμβοι ποια είναι η σκοπιμότητά σας. Η σκοπιμότητά σας δεν είναι η μεταρρύθμιση, δεν είναι ο πόνος σας μην τυχόν και έχουμε πτυχιούχους που δεν έχουν τη δυνατότητα να γράψουν σε πανελλαδικές εξετάσεις καλό βαθμό. Διότι αν ήταν αυτό, θα ορίζατε βάση εισαγωγής ή κριτήρια για την εισαγωγή και στα ιδιωτικά κολλέγια. Δεν βάλατε όμως εκεί βάση εισαγωγής. Εκεί η μοναδική βάση για την εισαγωγή ήταν η οικονομική δυνατότητα των γονιών των υποψήφιων φοιτητών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κι έρχομαι, εδώ, και συμπεραίνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πέραν της ιδεολογικής εμμονής, και εσείς προσωπικά, κύριε Μητσotάκη, αλλά και η κ. Κεραμέως, έχετε άγνοια για το τι σημαίνει δημόσιο ελληνικό πανεπιστήμιο, διότι ουδέποτε φοιτήσατε αμφότεροι σε αυτό, αλλά έχετε και άγνοια για το τι σημαίνει πανελλαδικές εξετάσεις, διότι δεν περάσατε ποτέ αυτήν τη βάση. Παιδιά του κολλεγίου ήσασταν που είχαν την οικονομική δυνατότητα οι γονείς τους -και καλώς την είχαν- να πάτε κατευθείαν στο εξωτερικό και να σπουδάσετε σε καλά πανεπιστήμια του εξωτερικού, αλλά είναι εξίσου καλά και τα ελληνικά πανεπιστήμια.

Δεν έχετε, λοιπόν, τη γνώση αυτής της διαδικασίας, δεν γνωρίζετε καν τι σημαίνει να δίνεις μέσα σε δύο χρόνια, γιατί δύο χρόνια είναι ουσιαστικά η προσαρμογή και η όλη προσπάθεια, από την ικμάδα των δυνάμεών σου, έφηβος γαρ, έφηβοι, παιδιά τα οποία εκείνη την εποχή έχουν ανησυχίες, θέλουν να βρεθούν με τους φίλους τους, να ερωτευτούν, αλλά είναι μέσα στο σπίτι και διαβάζουν και πρέπει να κριθούν μέσα σε τρεις ώρες. Και μέσα σε αυτές τις τρεις ώρες μπορεί και άριστα παιδιά να γράψουν σε ένα μάθημα χειρότερο βαθμό.

Τι κάνετε εσείς γι' αυτά τα παιδιά σήμερα; Έρχεστε πάλι εδώ και κουνάτε το δάχτυλο σε μένα, λέτε ότι είναι λαϊκισμός. Τι είναι λαϊκισμός; Είναι λαϊκισμός να υπερασπιζόμαστε το δίκιο; Είναι λαϊκισμός να θέλουμε σε αυτόν τον τόπο να έχουν δυνατότητα πρόσβασης στη γνώση όλοι ανεξαρτήτως της οικονομικής δυνατότητάς τους; Αυτά τα ορίζει το Σύνταγμα. Συνταγματικές αρχές είναι, δεν είναι λαϊκισμός.

Κι έρχεστε, λοιπόν, σήμερα, όταν έχει αποκαλυφθεί και ο δόλος που αφορά τις κρυφές συναλλαγές, συνδιαλλαγές, προφανώς με ιδιωτικά συμφέροντα -διότι δεν εξηγείται αλλιώς αυτό που κάνετε-, αλλά έχει αποκαλυφθεί και ο πυρήνας της δολοπλο-

κίας σας. Και θα γίνω πολύ πιο συγκεκριμένος.

Μιλήσατε λοιπόν για τους μαθητές του «2» και του «3» που δεν πρέπει να περνάνε στα δημόσια πανεπιστήμια. Εσείς εδώ όμως κόβετε άριστους μαθητές, στερείτε τη δυνατότητα σε άριστους να έχουν πρόσβαση στις σχολές της αρεσκείας τους. Τι έχετε να πείτε γι' αυτό; Θα το διορθώσετε αυτό; Σας απασχολεί αυτό;

Την προηγούμενη βδομάδα στη Βουλή, κύριε Πρωθυπουργέ, διάβασα στην Υπουργό -κάποιοι και δικαίως τη χαρακτήρισαν ως τη χειρότερη Υπουργό από τη Μεταπολίτευση και μετά- μια επιστολή ενός μαθητή από το 1^ο πρότυπο λύκειο Αθηνών της Πλάκας. Η επιστολή αυτή έθετε ακριβώς επί των τύπων των ήλων το ζήτημα αυτό. Άριστος μαθητής, έγραψε εξαιρετικούς βαθμούς σε όλα τα μαθήματα, στο ειδικό μάθημα, επειδή υπήρξε μία ειδική βάση πολύ πιο πάνω από «10», δεν κατάφερε να το πιάσει, δεν θα περάσει στη σχολή επιλογής του.

Σήμερα, θα ήθελα με προσοχή να ακούσετε μια άλλη επιστολή. Είναι επιστολή προφανώς προς την Υπουργό Παιδείας, αλλά νομίζω ότι εσείς έχετε την ευθύνη και πρέπει να την ακούσετε με προσοχή. Είναι μιας μαθήτριας, της Ελένης, προερχόμενης από ένα γενικό λύκειο του Αγρινίου.

«Φέτος πέρασα και εγώ την επώδυνη διαδικασία των πανελλαδικών εξετάσεων σε μια ομολογουμένως δύσκολη χρονιά. Συγκέντρωσα την πολύ υψηλή βαθμολογία των δεκαεννέα χιλιάδων εννιοκoσίωv ογδoντα επτά μορίων, αλλά δεν μου δίνεται το δικαίωμα να υποβάλω αίτηση για τη Σχολή Μεταφραστικού του Ιονίου Πανεπιστημίου στην Κέρκυρα, που αποτελεί την πρώτη σχολή προτίμησής μου. Κι αυτό γιατί, ενώ έγραψα αγγλικά «17,8», στα γαλλικά δεν κατάφερα για λίγα μόρια να πιάσω την ειδική βάση εισαγωγής. Πίστευα ότι η μεταρρύθμισή σας σκοπό είχε να αποκλείσει από τα πανεπιστήμια μαθητές με βαθμολογίες «2» και «3», όπως λέγατε. Συγχαρητήρια, λοιπόν, τα καταφέρατε. Με αποκλείσατε με γενική βαθμολογία πάνω από δεκαεπτά. Πέτυχε η μεταρρύθμιση, λοιπόν. Μπορείτε να είστε περήφανοι. Θέλω να επισημάνω ότι γαλλικά δεν διδάχθηκα ποτέ στο σχολείο μου, αλλά ο πατέρας μου, ένας φτωχός άνθρωπος, πληρώνει εδώ και δύο χρόνια φροντιστήριο, προκειμένου να με βοηθήσει να πετύχω το όνειρό μου. Τα δύο τελευταία χρόνια λόγω πανδημίας τα μαθήματα και των γαλλικών γίνονταν διαδικτυακά, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη σωστή εκμάθησή τους. Πολλές φορές έχω σκεφτεί αν είναι συνταγματικό ή αν συμβαίνει σε κάποια άλλη χώρα να ζητούνται για εισαγωγή σε πανεπιστήμια μαθήματα που δεν έχουν διδαχθεί ποτέ στα σχολεία. Ξέρω τι θα μου απαντήσετε, ότι μπορώ να υποβάλω αίτηση για κάποια άλλη σχολή, όμως έχετε ακούσει ποτέ τη λέξη «όνειρο»; Ήταν το όνειρό μου λοιπόν και μου το στερείτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και μου το στερείτε με έναν εντελώς παράλογο τρόπο, αφού με κρίνετε ικανή να εισαχθώ στη Γαλλική Φιλολογία Αθηνών με την ίδια βαθμολογία στα γαλλικά, αλλά όχι στο Μεταφραστικό Κέρκυρας. Δηλαδή, με το σκεπτικό σας μπορώ να διδάξω γαλλικά, αλλά δεν μπορώ να μεταφράσω. Έχει κάποια λογική αυτό;

Για μένα πάντως όχι», λέει η μαθήτρια. «Θα εισαχθώ σίγουρα σε μια άλλη σχολή. «Μικρό το κακό», θα πείτε. Διαφωνώ», λέει. «Το κακό είναι μεγάλο. Γι' αυτό και η κοινωνία είναι αυτή που είναι σήμερα, με ανθρώπους που κάνουν τη δουλειά τους απλά για βιοπορισμό, χωρίς να την αγαπούν πραγματικά, χωρίς να νιώθουν δημιουργικοί, χωρίς μεράκι. Αυτή ακριβώς είναι η λέξη.

Θα εισαχθώ, λοιπόν, σε κάποια άλλη σχολή. Όμως, πάντα θα είστε στη συνειδησή μου εκείνοι που μου στερήσατε το μεράκι».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Τι έχετε να απαντήσετε, κύριε Μητσotάκη; Τι έχετε να απαντήσετε; Μην απαντάτε σε μένα. Απαντήστε στη μαθήτρια. Τι θα απαντήσετε στην Ελένη; Αφήστε την Αντιπολίτευση. Αφήστε την Αντιπολίτευση, που δεν ξέρει πού βρίσκεται!

Εσείς έχετε πάρει τέτοια φόρα, έχετε τέτοια αλαζονεία που δεν ακούτε καν όχι εμάς, αλλά δεν ακούτε τον κόσμο, δεν ακούτε τους πολίτες. Ζείτε μέσα σε μια γυάλα την οποία έχουν δημιουργήσει μέσα ενημέρωσης που από το πρωί ως το βράδυ βρίσκονται εκεί για να σας αποθεώνουν και νομίζετε ότι μπορείτε να κάνετε τα πάντα. Δεν μπορείτε να κάνετε τα πάντα, γιατί υπάρχουν και άνθρωποι. Υπάρχουν και άνθρωποι που έχουν ανάγκες, που

έχουν όνειρα, που έχουν δικαιώματα και οι οποίοι βρίσκονται απέναντί σας τώρα.

Δώστε μια απάντηση, λοιπόν: Γιατί επιμένετε σε αυτό το έγκλημα; Γιατί δεν έρχεστε σήμερα εδώ που σας ζητάμε, έστω την ύστατη στιγμή, να πείτε «κάναμε λάθος, θα τα ξαναδούμε όλα αυτά»; Δεν απαντάτε σε μένα. Απαντήστε σε αυτά τα παιδιά.

Όμως, πέραν της ιδεοληψίας και πέραν των συμφερόντων που θέλετε να εξυπηρετήσετε -κακά τα ψέματα- εγώ το είπα και θα το πω για άλλη μια φορά καθαρά: Είστε κυνικοί. Μέσα στην πανδημία όλη σας η έγνοια είναι να εξυπηρετήσετε ιδιωτικά συμφέροντα, αδιαφορώντας για το δημόσιο συμφέρον. Φέρατε νέο Πτωχευτικό, για να εξυπηρετήσετε τα συμφέροντα των τραπεζών, αδιαφορώντας αν χάσουν τα σπίτια τους, τις περιουσίες τους, αν πτωχεύσουν έμποροι, νοικοκυριά, φυσικά πρόσωπα για πρώτη φορά. Φέρατε το εργασιακό νομοσχέδιο προκειμένου να υλοποιήσετε τον σχεδιασμό και να εξυπηρετήσετε τα συμφέροντα του ΣΕΒ και των μεγαλοεργοδοτών. Καταργήσατε το οκτάωρο, φέρατε απλήρωτες υπερωρίες. Δημιουργείτε ένα κλίμα ασυδοσίας στην αγορά εργασίας σε μια στιγμή όπου όλοι ψάχνουμε να φυλαχτούμε από όλα όσα συμβαίνουν γύρω μας και εσείς φέρετε αυτό το νομοσχέδιο. Αδιαφορείτε για το δημόσιο συμφέρον προς όφελος των μεγαλοεργοδοτών.

Φέρατε και μια αύξηση 50 λεπτά τη μέρα. Θα τη φέρετε από το 2022, ενώ έχετε δυόμισι χρόνια κρατήσει τον μισθό καθηλωμένο. Σε μια εποχή που η ακρίβεια γιγαντώνεται, εσείς φέρετε μια αύξηση που είναι ένα κουλούρι την ημέρα για τον εργαζόμενο -αυτό είναι- και πάλι για να εξυπηρετήσετε συμφέροντα.

Φέρατε το ασφαλιστικό προχθές στη Βουλή, το οποίο δημιουργεί μια τεράστια τρύπα στα δημόσια οικονομικά και σας επισημαίνει ακόμα και η Επιτροπή Προϋπολογισμού της Βουλής ότι θα δημιουργηθεί ζήτημα σε σχέση με το δημόσιο χρέος τα επόμενα χρόνια. Άρα, φέρετε κάτι πολύ ριψοκίνδυνο χωρίς να υπάρχει ανάγκη μεταρρύθμισης στο ασφαλιστικό σύστημα -είναι βιώσιμο το ασφαλιστικό μας σύστημα- με μοναδικό στόχο να εξυπηρετήσετε τι. Κάποια ιδιωτικά συμφέροντα που θέλουν να τζογάρουν τα χρήματα των εργαζομένων και των ασφαλισμένων.

Τώρα βλέπουμε αυτό που κάνετε στην παιδεία. Γιατί το κάνετε αυτό; Σας είπα και άλλη φορά σε άλλη συζήτηση εδώ, στη Βουλή και δεν απαντήσατε, ότι έχετε και μια απολύτως ταξική προσήλωση.

Δεν θα αναφερθώ σε όσα είπατε και προεκλογικά και είχαν γίνει σλόγκαν και viral για τον ψυκτικό από το Περιστέρι. Θα αναφερθώ, όμως, στο γεγονός ότι η δική μας Κυβέρνηση είχε φροντίσει να δώσει μια ειδική ποσόστωση 1% στα παιδιά των νυχτερινών λυκείων. Δηλαδή, το 1% των εισακτέων αφορούσε αποκλειστικά παιδιά των νυκτερινών λυκείων. Διαγωνίζονταν ουσιαστικά μεταξύ τους για να περάσουν. Γύρω στα εξακόσια παιδιά ήταν αυτά, αν δεν κάνω λάθος.

Εσείς ήρθατε να εφαρμόσετε την ελάχιστη βάση εισαγωγής, με αποτέλεσμα να μη μπορεί προφανώς να περάσει κανένας ή ελάχιστοι.

Τα παιδιά αυτά, κύριε Μητσοτάκη, δεν είναι γόνιμοι ευκατάστατων οικογενειών. Ίσως είναι σε έναν άλλον κόσμο από αυτόν που εσείς έχετε συνηθίσει να ζείτε. Όμως, αυτά τα παιδιά πηγαίνουν εκεί και δουλεύουν το πρωί και πηγαίνουν το βράδυ για να σπουδάσουν και να έχουν τη δυνατότητα, παρ' ότι δουλεύουν, να έχουν μια καλύτερη προοπτική στη ζωή τους και τους την κόβετε και αυτή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αυτοί είστε και μας λέτε, σήμερα, για την τεχνική εκπαίδευση, για τις δεξιότητες.

Η άλλη φοβερή καινοτομία: Προτείνετε ένα δεύτερο μηχανογραφικό για εισαγωγή στα ΙΕΚ. Μα, τι λέτε; Αφού για να εγγραφεί κάποιος στα ΙΕΚ, χρειάζεται μόνο το απολυτήριο. Θέλετε να καλλιεργήσετε, μάλιστα, την εντύπωση ότι τα ΙΕΚ είναι μέρος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Κύριε Μητσοτάκη, το συμπέρασμα που βγάζω εγώ, το συμπέρασμα που βγάζουμε εμείς, ως Κοινοβουλευτική Ομάδα, αλλά νομίζω σιγά-σιγά και η πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας, είναι ότι, πέρα του γεγονότος ότι κάνετε, ως το πω λαϊκά, deals με συμφέροντα, εξυπηρετείτε συμφέροντα, αδιαφορώντας για το

δημόσιο συμφέρον, έχετε και μια ιδιαίτερη εχθρότητα απέναντι στους νέους, απέναντι στη νεότητα. Κόφτης στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, προσλαμβάνετε αστυνόμους στα πανεπιστήμια αντί να προσλάβετε καθηγητές, που έχουν ανάγκη. Διότι, αν θέλουμε να μιλήσουμε τούτη την ώρα για τη σύγκλιση με τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, πρέπει να μιλήσουμε για την αναλογία καθηγητών και φοιτητών στα ελληνικά και στα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια.

Προσλήψεις εκπαιδευτικών, λοιπόν, πρέπει να γίνουν και όχι αστυνομικών στα δημόσια πανεπιστήμια.

Αναφέρατε πιο πριν ψευδή στοιχεία για άλλη μια φορά, ότι η συντριπτική πλειοψηφία όσων μπαίνουν δεν βγαίνουν. Πού τα είδατε αυτά; Απόλυτα συγκρίσιμα είναι τα στατιστικά στοιχεία των ελληνικών πανεπιστημίων με τα ευρωπαϊκά, στο 75%. Το 75% όσων μπαίνουν στα ελληνικά πανεπιστήμια πλέον αποφοιτούν. Όμως, έχετε αυτή την εχθρότητα απέναντι στη νεότητα: Κόφτης στα ΑΕΙ, αστυνόμοι αντί για καθηγητές, στιγματισμός των νέων για την πανδημία, «αυτοί φταίνε για όλα», ξύλο στις πλατείες, κοροϊδία με το χαρτζιλίκι των 150 ευρώ για να πάνε να εμβολιαστούν, αύξηση - κουλούρι 50 λεπτά την ημέρα που αφορά και τους νέους ανθρώπους -ιδίως ο κατώτατος μισθός- και φυσικά, αν έχετε γνωριμίες και «κονέ», ρουσφέτια και ένα κράτος το οποίο επιτελικό μεν, αλλά διπλάσιο σε θέσεις με «γαλάζια» παιδιά και golden boys στις ΔΕΚΟ. Αυτή είναι η λογική σας.

Όμως, οι νέοι άνθρωποι επαναλαμβάνω ότι αποτελούν το μέλλον, την προοπτική αυτού του τόπου.

Γι' αυτό σας ζητώ για άλλη μια φορά, κύριε Μητσοτάκη, το εξής: Ελάτε έστω και στο και πέντε και συναινέστε σε κάτι το οποίο δεν θα σας κάνει κακό, καλό θα σας κάνει. Θα μου πείτε: Γιατί σας το ζητώ εγώ; Θεωρώ ότι σε αυτό το κρίσιμο ζήτημα που αφορά το μέλλον των νέων παιδιών δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία η δική μας αντιπαράθεση.

Καλό θα κάνει, λοιπόν, στην ελληνική κοινωνία. Πάρτε πίσω σήμερα, δεχθείτε τη δική μας τροπολογία. Δεν θέλετε τη δική μας τροπολογία; Καταθέστε μια δική σας. Πάρτε πίσω, έστω για φέτος -και να ανοίξει διάλογος τι θα γίνει του χρόνου- την ελάχιστη βάση εισαγωγής, αυτή που στερεί τα όνειρα, το μεράκι για χιλιάδες νέα παιδιά σήμερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Λέτε ότι δεν σας ενδιαφέρει, δεν θα το κάνετε, ζείτε σε έναν άλλο κόσμο. Θεωρείτε ότι η κριτική που σας κάνουμε είναι παρωχημένη. Έχετε τυφλωθεί από την αλαζονεία της εξουσίας και των αυλοκολάκων της εξουσίας, που σας λένε ότι καλπάζετε, πηγαίνετε θαυμάσια, θα κερδίσετε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις που έχετε μπροστά σας, είστε ο μεγαλύτερος, ο μέγιστος των μεγίστων. Μάλιστα.

Μπορείτε να έχετε οποιαδήποτε αυταπάτη θέλετε. Εμείς, όμως, συνομιλούμε με την κοινωνία και καταλαβαίνουμε ότι η ελληνική κοινωνία βράζει και έχουμε ευθύνη απέναντι στην ελληνική κοινωνία. Έχουμε ευθύνη όχι να χαϊδέψουμε αυτιά -δύσκολα θα είναι τα πράγματα- αλλά τουλάχιστον να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να αποκαταστήσουμε το αίσθημα της αδικίας, να ξαναφέρουμε σε αυτόν τον τόπο τη δικαιοσύνη και κυρίως, να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να δημιουργήσουμε ρεαλιστικές προσδοκίες και ελπίδες.

Όπως, λοιπόν, κύριε Μητσοτάκη -επειδή με ρωπήσατε και μου κάνατε κριτική γιατί δίνετε ελπίδα σε αυτά τα παιδιά- όπως λοιπόν κάναμε -και το κάναμε πράξη- με αυτούς που εσείς απολύσατε το 2014 και τους επαναπροσλάβαμε όταν γίναμε Κυβέρνηση, έτσι λοιπόν λέμε σήμερα ότι η αποκατάσταση μιας αδικίας δεν είναι λαϊκισμός, αλλά είναι βασική αρχή ενός κράτους δικαίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και λέμε λοιπόν σήμερα -σας το λέω και κλείνω με αυτό, γιατί πραγματικά έγνοια μου σήμερα είναι να συζητήσουμε αυτό το κρίσιμο θέμα- κύριε Μητσοτάκη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η εκτίμησή μου είναι πως η χρονιά που έρχεται θα είναι μια χρονιά με ραγδαίες και έντονες εξελίξεις, θα είναι πολύ φορτωμένος ο πολιτικός χρόνος, θα είναι ραγδαίες και έντονες οι πολιτικές εξελίξεις. Είμαι, λοιπόν, υποχρεωμένος ως Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να σταθώ απέναντι στον ελληνικό

λαό και να μιλήσω με ευθύτητα, με ειλικρίνεια και με αίσθηση της ευθύνης. Μια προοδευτική κυβέρνηση μπορεί να ξαναβάλει τον τόπο σε τροχιά δικαιοσύνης και έχει χρέος να αποκαταστήσει τις μεγάλες αδικίες. Γι' αυτό και δεσμεύτηκα και δεσμεύομαι ξανά, λέγοντας ότι με το που θα βρεθεί ο ΣΥΡΙΖΑ στη διακυβέρνηση της χώρας, εάν σε έναν χρόνο από σήμερα συμβεί αυτό, προφανώς και δεν μπορεί κανείς να κουβαλάει για πάρα πολλά χρόνια, αλλά εάν μέσα στον επόμενο χρόνο έχουμε τις πολιτικές εκείνες εξελίξεις που οδηγήσουν στην πολιτική αλλαγή, πράγμα το οποίο ποθούμε και για το οποίο θα αγωνιστούμε εμείς, και μέσα και έξω από τη Βουλή, τότε δεσμευόμαστε, πρώτον ότι θα καταργήσουμε αυτή την αθλιότητα που εσείς φέρατε, την ελάχιστη βάση εισαγωγής, και θα επιχειρήσουμε να θεραπεύσουμε τις φετινές αδικίες, προχωρώντας στην εξής ρύθμιση. Θα ανοίξουμε παράλληλο μηχανογραφικό, ειδικό για τους υποψηφίους που δεν έχουν εισαχθεί στο πανεπιστήμιο το 2021 λόγω της ελάχιστης βάσεις εισαγωγής. Δεν θα πάρουν τη θέση κανενός άλλου να ξέρετε, γιατί θα μείνουν χιλιάδες κενές θέσεις σε σχολές, οι οποίες έχουν άξιους καθηγητές, αξίες υποδομές και προοπτική, οι οποίες θα κινδυνέψουν να κλείσουν την επόμενη χρονιά, ιδίως στα περιφερειακά πανεπιστήμια. Τα τμήματα που πλέον θα είναι προσβάσιμα μέσω του ειδικού μηχανογραφικού σε αυτούς τους υποψηφίους είναι όσα δεν τους ήταν προσβάσιμα λόγω της ειδικής βάσης του 2021. Τα μόρια με τα οποία θα διεκδικήσουν πρόσβαση σε αυτά τα τμήματα είναι τα μόρια που συνέλεξαν το 2021. Θα σεβαστούμε τον αριθμό των συνολικών θέσεων που διέθεσε η Κυβέρνησή σας για το 2021, δηλαδή, τις εβδομήντα επτά χιλιάδες τετρακόσιες δεκαπέντε θέσεις, όμως δεν θα αφήσουμε ούτε μία θέση κενή. Ούτε ένας φοιτητής που μπορεί να σπουδάσει σε ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο δεν θα μείνει εκτός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και δεν θα κρυφτούμε πίσω από δήθεν αποφάσεις ιδρυμάτων για να κόψουμε νέες και νέους και αντί για εβδομήντα επτά χιλιάδες πεντακόσιες θέσεις, να δώσουμε, όπως κάνετε σήμερα εσείς, πενήντα ή εξήντα χιλιάδες.

Άρα, λοιπόν, τον Ιούλιο του 2022 η δέσμευσή μας είναι, εφόσον είμαστε στη διακυβέρνηση του τόπου, να ανοίξει ένα παράλληλο ειδικό μηχανογραφικό αποκλειστικά για υποψηφίους του 2021 οι οποίοι στο μηχανογραφικό που άνοιξε το Ιούλιο του 2021 δεν είχαν πρόσβαση στα τμήματα λόγω της ελάχιστης βάσης. Ταυτόχρονα, για τους υποψηφίους που εισήχθησαν, αλλά έπεσαν θύματα των στρεβλώσεων της ειδικής βάσης και των συντελεστών βαρύτητας θα δώσουμε τη δυνατότητα μεταγραφής σε ομοειδές τμήμα, εφόσον τα συνολικά μόρια εισαγωγής του υποψηφίου είναι περισσότερα από αυτά του τελευταίου εισακτέου στο τμήμα που θέλει να μεταγραφεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή είναι μια πράξη αποκατάστασης δικαιοσύνης και επαναλαμβάνω πως ό,τι είναι δίκαιο πρέπει να γίνεται πράξη. Δεν είναι υπόχρεση του αέρα. Και βεβαίως αυτή η θέση και στάση και η δέσμευση δεν μπορεί παρά να συνοδεύεται με τη δέσμευση που έχουμε και τον σχεδιασμό, τώρα που είμαστε εκτός μνημονιακής επιτήρησης, να δώσουμε βάρος στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και στη δευτεροβάθμια, διπλασιάζοντας τη χρηματοδότηση των ελληνικών πανεπιστημίων, διπλασιάζοντας τον αριθμό των καθηγητών του πανεπιστημίου σε βάθος τετραετίας. Είναι προτάσεις κοστολογημένες, που έχουν στόχο, επαναλαμβάνω, την ενίσχυση των πανεπιστημίων μας.

Θέλω, κλείνοντας, να απευθυνθώ στους νέους και τις νέες που σήμερα αισθάνονται απογοητευμένοι, ενώ τα πήγαν εξαιρετικά καλά στις πανελλαδικές εξετάσεις, και σε χιλιάδες άλλους που δεν τα πήγαν τόσο καλά, αλλά θα μπορούσαν να είχαν εισαχθεί, και σήμερα εξαιτίας της στάσης της Κυβέρνησης βρίσκονται εκτός. Θέλω να τους πω ότι δεν αποτύχατε. Μην το θεωρείτε σαν μια προσωπική ήττα. Είσατε θύματα, δυστυχώς, ενός εκδικητικού συστήματος, που δεν έχει βασιστεί σε καμία ακαδημαϊκή μελέτη, παρά μονάχα σε πολιτικές σκοπιμότητες. Είσατε θύματα μιας φανατισμένης, εμμονικής Κυβέρνησης, που νομίζει ότι διαλύοντας τη δημόσια παιδεία θα εκδικηθεί τους πολιτικούς της αντιπάλους. Στην πραγματικότητα σκάβει τον λάκκο της ελληνικής κοινωνίας.

Δεν θα το αφήσουμε αυτό να συμβεί. Θα είμαστε δίπλα σας, αλλά κοιτάξτε μπροστά. Το μέλλον σας ανήκει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Για να κάνουμε μια παρέκβαση, πριν δώσω τον λόγο στην κ. Γεννηματά, διακρίνω στους συναδέλφους κάτω τον κ. Κώστα Μπάρκα, ο οποίος εκ μέρους της Βουλής οφείλω να πω ότι έτρεξε πρόσφατα στο Zagori Mountain Running. Έτρεξε τον ημιμαραθώνιο βουνού, είκοσι ένα χιλιόμετρα, εκπροσώπησε το σύνολο της Βουλής και πήγε καλά. Υπάρχουν και αυτά τα πράγματα. Είναι ένας δημοφιλής και διεθνής αγώνας στο Ζαγόρι, που έχει διεθνή προσέλευση.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Λοιπόν, τον λόγο έχει τώρα η κ. Φωτεινή Γεννηματά, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής, για το δικό της δεκαπεντάλεπτο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος του Κινήματος Αλλαγής): Κύριε Πρόεδρε, ευτυχώς που κάνατε αυτή την παρέμβαση και αλλάξατε λίγο το κλίμα της συζήτησης, γιατί εδώ και μία ώρα παρακολουθούμε τα αποτελέσματα αυτού του ψευδοδικοματιμού και στο θέμα της εκπαίδευσης, μια συζήτηση που δεν οδηγεί πουθενά, που δεν λύνει προβλήματα, που δεν μπαίνει στην ουσία των θεμάτων. Ακούσαμε από τη μία πλευρά τον Πρωθυπουργό της χώρας να περιγράφει όλα όσα δεν κάνει αυτό το νομοσχέδιο και από την άλλη μεριά τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με έναν άκρατο λαϊκισμό, ενώ ευθύνονται για την ισοπέδωση της εκπαίδευσης, ακόμα και την ισοπέδωση ζητημάτων της ξένης γλώσσας, να εκμεταλλεύεται ακόμα και τα όνειρα των νέων ανθρώπων.

Οφείλουμε, λοιπόν, να σκύψουμε με σοβαρότητα, με σύνεση, με συνεννόηση όλες οι πολιτικές δυνάμεις στα θέματα της εκπαίδευσης, για να δούμε τα προβλήματα και να δώσουμε επιτέλους λύσεις που δεν δίνονται μέσα από αυτό το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης. Και φυσικά δεν μπορούμε να συζητάμε εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, σαν να μην συμβαίνει τίποτα άλλο σε αυτήν τη χώρα. Διότι τα προβλήματα είναι πολλά.

Ξεκινά από το μεγάλο πρόβλημα της πανδημίας, γιατί το τέταρτο κύμα είναι εδώ. Είμαστε ξανά αντιμέτωποι με μια απειλή υγειονομική, κοινωνική και οικονομική. Παρά τις εκκλήσεις και τις προειδοποιήσεις του Κινήματος Αλλαγής να μην επαναληφθεί η περσινή χαλάρωση, να υπάρξει επιτέλους ένα σχέδιο και να εφαρμοστεί αποτελεσματικά και να επιταχυνθούν οι εμβολιασμοί, δυστυχώς, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αγνόησε τις προτάσεις μας, καλλιέργησε για άλλη μια φορά τον εφησυχασμό και επαναλαμβάνει ακριβώς τα ίδια λάθη. Λανθασμένοι χειρισμοί, που κόστισαν και στην εμπιστοσύνη των πολιτών. Επικρατεί ένα αλαλούμ. Τη μια μέρα ο ένας υπουργός απειλεί και ανακοινώνει μέτρα και την επομένη συνάδελφοί του τον ακυρώνουν στεγνά. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός και στελέχη της Κυβέρνησης επιλέγουν έναν απόλυτα διχαστικό λόγο, χωρίζοντας αυτήν τη στιγμή την κοινωνία σε αντιμεβολιαστές και μη, ενώ θα έπρεπε να φροντίσουν να απαντήσουν στον προβληματισμό και στα ερωτηματικά όσων προβληματίζονται για το εμβόλιο, κάτι που θα έπρεπε να έχουν κάνει εδώ και πάρα πολλούς μήνες. Ασχολήθηκαν με την επικοινωνία μόνο του ζητήματος και τον έλεγχο μέσα από αυτήν των μέσων ενημέρωσης.

Μπορεί να σκέφτεστε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι σας βολεύει αυτή η πόλωση, αυτός ο νέος διχασμός, γιατί κρύβονται όλα τ' άλλα προβλήματα και αναγκάζετε την ελληνική κοινωνία να μπει σε δύο στρατόπεδα και να επιλέξει στρατόπεδο. Σας λέω όμως ότι αυτός ο νέος διχασμός είναι εξαιρετικά επικίνδυνος και για τη δημόσια υγεία και για την κοινωνική συνοχή και τελικά για την ίδια την ποιότητα της δημοκρατίας μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

Το δικό μας μήνυμα είναι ξεκάθαρο. Ενημερωθήσατε. Ακούμε τη φωνή της λογικής και της επιστήμης. Λέμε «ναι» στον εμβολιασμό και «όχι» στον διχασμό. Νοιαζόμαστε. Γι' αυτό εμβολιαζόμαστε. Έχουμε ξεκινήσει στο Κίνημα Αλλαγής τη δική μας καμπάνια. Κάνουμε ό,τι περνάει από το δικό μας χέρι. Την κύρια όμως ευθύνη την έχετε εσείς, κύριε Πρωθυπουργέ. Επιτέλους, αναλάβετε τις ευθύνες που σας αναλογούν!

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στη σκιά της πανδημίας, η Νέα

Δημοκρατία φτιάχνει μια Ελλάδα για λίγους. Το κομματικό κράτος επανιδρύθηκε κόντρα σε κάθε έννοια αξιοκρατίας και αποτελεσματικότητας. Αντί διαφάνειας έχουμε fast track φωτογραφικές διατάξεις για μια κομματική και επιχειρηματική ελίτ. Αντί για πολυφωνία έχουμε την επιχείρηση χειραγώγησης της ενημέρωσης. Αντί μεταρρυθμίσεων έχουμε απορρύθμιση κατακτήσεων και καταπάτηση δικαιωμάτων. Αντί ασφάλειας για τον πολίτη έχουμε βαριά εγκληματικότητα. Και βεβαίως, αντί για εθνική συνεννόηση και νέα εθνική στρατηγική έχουμε μία εξωτερική πολιτική που χαρακτηρίζεται αμυντική και παθητική.

Με την ευκαιρία, κύριε Πρωθυπουργέ, θέλω να σας ρωτήσω: Όταν γυρίσατε από το τελευταίο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δηλώσατε απόλυτα ικανοποιημένος από τον τρόπο με τον οποίο οι Ευρωπαίοι χειρίστηκαν τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την Τουρκία και τις προκλήσεις της. Σήμερα, μετά από την προσπάθεια της Τουρκίας να προχωρήσει σε τετελεσμένα στην Κύπρο, εξακολουθείτε να δηλώνετε ικανοποιημένος από τους χειρισμούς και τους δικούς σας αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέχρι σήμερα απέναντι στα θέματα αυτά; Θα ήθελα μια απάντηση, γιατί φαντάζομαι ότι θα δευτερολογήσετε.

Το υπό συζήτηση, λοιπόν, νομοσχέδιο είναι ένα ακόμα δείγμα στον ευαίσθητο τομέα της παιδείας για τις συντηρητικές πολιτικές της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, συντηρητικές πολιτικές που επεκτείνονται σε όλο το φάσμα της πολιτικής ζωής. Θα έλεγα ότι τα στελέχη αυτής της Κυβέρνησης, ακόμα και οι Βουλευτές της, συναγωνίζονται στο ποιος θα επιδείξει ότι είναι ο πιο δεξιός, ο πιο συντηρητικός.

Όλα για τους λίγους και τους ισχυρούς, που θα πάρουν και τη μερίδα του λέοντος από τους πόρους του Ταμείου Ανάκαμψης. Αυτό πια είναι απολύτως ξεκάθαρο και νομίζω ότι κανένας σε αυτόν τον τόπο δεν έχει την παραμικρή αμφιβολία. Η στρόφιγγα των χρηματοδοτήσεων αλλά και των επενδύσεων για τους μικρομεσαίους έχει κλείσει από την πλευρά σας και τους έχετε αφήσει μόνους τους να αντιμετωπίζουν τη δίνη των προβλημάτων από τις επιπτώσεις της πανδημίας.

Η ενίσχυση του Εθνικού Συστήματος Υγείας έχει πάει στις καλές, κύριε Πρωθυπουργέ. Η αναγνώριση της προσφοράς των ανθρώπων του, των υγειονομικών, παρέμεινε στο χειροκρότημα από τα μπαλκόνια πριν κάνα χρόνο. Και απ' ό,τι φαίνεται, έρχεται η ώρα που θα κλείσουν δημόσιες μονάδες προς όφελος των μεγάλων ιδιωτικών συμφερόντων στον χώρο της υγείας.

Να πάμε στους εργαζόμενους; Οι εργαζόμενοι πρέπει να τα βγάλουν πέρα με τη συμβολική αύξηση των 13 ευρώ που ανακοινώσατε. Και έχουν να τα βγάλουν πέρα με την καθόλου συμβολική αύξηση όλων των τιμών. Έχουμε τεράστια ακρίβεια αυτή τη στιγμή, που επιδεινώνεται κάθε μέρα που περνάει, και δεν έχετε κάνει τίποτα για να το αντιμετωπίσετε. Και, βεβαίως, είναι χωρίς δικαιώματα και με υπονομευμένες τις συμβάσεις μετά από τον νέο εργασιακό νόμο.

Την ίδια στιγμή εδώ στη Βουλή φέρατε προς συζήτηση ένα νομοσχέδιο που θα μειώσει δραματικά τις επικουρικές συντάξεις και οι μόνοι ωφελημένοι θα είναι οι εταιρείες διαχείρισης κεφαλαίων και, τελικά, οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες. Εγκαταλείπετε συνειδητά τον πολίτη. Μετατρέπετε σε κανόνα το «όποιος επιβιώσει από μόνος του». Αντιμετωπίζετε κάθε συλλογική έκφραση ως εχθρό σε όλα τα επίπεδα. Αυταρχισμός, κομματισμός και αδιαφάνεια κυριαρχούν. Και, βέβαια, οι κοινωνικές ανισότητες διευρύνονται κάθε μέρα.

Η ίδια ακριβώς αντίληψη κυριαρχεί και στην παιδεία, σε ό,τι έχετε φέρει μέχρι σήμερα. Σε νομοσχέδια, σε υπουργικές αποφάσεις, ένα είναι το μοτίβο: επιβολή, έλεγχος, συμμόρφωση.

Η ψηφιακή επανάσταση απαιτεί αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Είναι ξεκάθαρο. Αν ρωτήσει κάποιος αν σήμερα χρειάζεται μια βαθιά μεταρρύθμιση στην εκπαίδευση, η απάντηση είναι «ναι», για να μπορέσουν να δοθούν πραγματικά ίσες ευκαιρίες στους νέους, και αυτούς που είναι «πάνω και αυτούς που είναι κάτω από το ποτάμι». Αλλαγές όμως που θα έπρεπε να αποτελούν τη συνέχεια και την προσαρμογή στις νέες συνθήκες της ελληνικής κοινωνίας, των σημαντικότερων μεταρρυθμίσεων και τομών και αλλαγών που έγιναν τα προηγούμενα χρόνια από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και αντέχουν μέχρι και σήμερα και στον τομέα

της παιδείας.

Εσείς όμως τι κάνετε; Πάτε με όπισθεν ολοταχώς. Κυριαρχούν αντιλήψεις παλιές, ξεπερασμένες, βαθιά αυταρχικές, ταυτόχρονα με την ανικανότητα και την αναποτελεσματικότητα, όπως φάνηκε μέσα στην πανδημία. Τι να πρωτοθυμηθούμε; Να θυμηθούμε ότι δεν πάρθηκε κανένα ουσιαστικό μέτρο για να παραμείνουν τα σχολεία ανοιχτά; Το μόνο που κάνατε ήταν να ανακοινώσετε τότε θα κλείνουν και τότε θα ανοίγουν. Δεν στηρίξατε ούτε την εξ αποστάσεως εκπαίδευση ως οφείλατε. Αφήσατε μόνους τους εκπαιδευτικούς να τα βγάλουν πέρα. Το αποτέλεσμα είναι ότι σήμερα υπάρχουν σοβαρά μαθησιακά κενά στους μαθητές μας.

Να θυμηθούμε τη διατήρηση των απαράδεκτων νόμων του ΣΥΡΙΖΑ για τα στελέχη της εκπαίδευσης, που η μόνη αλλαγή είναι ότι αντικαταστάθηκαν τα «ροζ» στελέχη από τα «γαλάζια», χωρίς κανένα απολύτως κριτήριο; Να θυμηθούμε την εξίσωση των διπλωμάτων των κολλεγίων με αυτά από τα πανεπιστήμια και τα πολυτεχνεία και, βεβαίως, την υποβάθμιση της επαγγελματικής εκπαίδευσης; Βεβαίως, κύριε Πρωθυπουργέ, υπάρχει τεράστιο έλλειμμα σήμερα στο παραγωγικό, μάλιστα, μοντέλο που εμείς επιδιώκουμε από εξειδικευμένους ανθρώπους στην παραγωγή, όμως, δεν κάνετε τίποτα απολύτως γι' αυτό. Αντίθετα, υποβαθμίζετε κι άλλο την επαγγελματική εκπαίδευση.

Να θυμηθούμε την αυταρχική και αντιδημοκρατική αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών; Για πρώτη φορά στη Μεταπολίτευση έχουμε υπηρεσιακά συμβούλια χωρίς τη συμμετοχή αιρετών εκπροσώπων των εκπαιδευτικών. Αυτό δεν έχει ξαναγίνει ποτέ μετά τη δικτατορία.

Να θυμηθούμε τον νόμο που ισοπέδωσε τα δικαιώματα των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, την επαναφορά πολιτικών ξεπερασμένων, την αναγραφή ξανά της διαγωγής στα απολυτήρια; Σε ποια εποχή βρισκόμαστε; Στον Μεσαίωνα βρισκόμαστε;

Να θυμηθούμε τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν από τις πρόχειρες κυβερνητικές επιλογές -μεγάλη συζήτηση έχει γίνει σήμερα γι' αυτό- για την εισαγωγή στα ΑΕΙ; Μα κανένας μας απολύτως δεν θέλει να εισάγονται στα πανεπιστήμια μαθητές με «4» και «5». Δεν μπορείτε, όμως, να αποκλείετε αριστούχους από τις σχολές της επιλογής τους. Είναι απίστευτη η προχειρότητά σας και πρέπει να λύσετε άμεσα το πρόβλημα που έχετε δημιουργήσει.

Από την άλλη μεριά, λαμβάνετε μέτρα απολύτως διοικητικά μέσα στην πανδημία, ενώ σας έλεγαν όλοι να μην το κάνετε μέσα στην πανδημία. Έρχεστε και βάζετε έναν κόφτη με μια διοικητική ματιά και δεν κάνετε απολύτως τίποτα για να ανέβει το επίπεδο της εκπαίδευσης και να σταματήσουν να γράφουν αυτούς τους βαθμούς οι μαθητές μας. Δεν σας προβληματίζει αυτό; Τι κάνετε για να σταματήσει αυτό; Διότι και την επόμενη χρονιά θα γράψουν «4» και «5». Θα έχουμε άλλες μερικές χιλιάδες έξω από στιγμή, στο περιθώριο, χωρίς προοπτική, χωρίς άλλες εκπαιδευτικές διαδρομές και διαδρομές;

Επιμένετε, λοιπόν, σε αποσπασματικές παρεμβάσεις, σ' ένα ξεπερασμένο πια από τις εξελίξεις σύστημα, που κρίνει τον μαθητή μόνο σε μια στιγμή, στιγμιαία. Αυτή είναι μια τεράστια αδικία, που έχει ξεπεραστεί σε όλη την υπόλοιπη Ευρώπη. Όλη η υπόλοιπη Ευρώπη επιλέγει το εθνικό απολυτήριο. Αυτή είναι και η δική μας πρόταση, η βασική μας πρόταση. Αυτή είναι η βασική μεταρρύθμιση που χρειάζεται αυτή τη στιγμή η εκπαίδευση μαζί με την αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών στο σχολείο.

Οδηγείτε, λοιπόν, αυτή την ώρα δεκάδες χιλιάδες νέους να γίνουν αναγκαστικοί πελάτες των ιδιωτικών κολλεγίων, γιατί δεν έχετε φροντίσει την ίδια στιγμή να αναπτύξετε ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό σύστημα επαγγελματικής εκπαίδευσης. Παίρνετε αποφάσεις και τους οδηγείτε στο πουθενά, ενώ έπρεπε να δώσετε μεγάλο βάρος στην επαγγελματική εκπαίδευση. Αντί η συζήτησή μας να είναι πώς θα λύσουμε την ουσία του προβλήματος και πώς θα δώσουμε διέξοδο και ευκαιρίες σ' όλα αυτά τα παιδιά, πώς θα δώσουμε τις ειδικότητες που χρειάζεται το νέο παραγωγικό μοντέλο της χώρας, στήνετε έναν καυγά και μια «κοκορομαχία» και εκμεταλλεύεστε τα όνειρα των νέων παιδιών. Φτάνει, λοιπόν, ως εδώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

Χρειάζεται ουσιαστική συζήτηση σε άλλον τόνο, στην καρδιά των προβλημάτων, όχι πάλι επικοινωνία και άκρατος λαϊκισμός και από τις δυο πλευρές. Είναι προφανές ότι αυτή σας η πολιτική δεν χτίζει την απαραίτητη συναίνεση και συνεννόηση για να πάμε μπροστά στα ζητήματα αυτά. Είναι ολοφάνερο ότι πολώνετε την κατάσταση και σ' αυτόν τον τομέα με επιλογή σας. Έτσι έχουμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που αποτελεί άλλη μια χαμένη ευκαιρία για την παιδεία.

Τι κάνετε μ' αυτό το νομοσχέδιο στ' αλήθεια, πέρα απ' ό,τι μας είπατε; Διαμορφώνετε ένα ασφυκτικό και αυταρχικό πλαίσιο διοίκησης της εκπαίδευσης. Πολλαπλασιάζετε τα στελέχη της εκπαίδευσης, αλλά τα επιλέγετε με απόλυτα κομματικό έλεγχο. Τι να το κάνω, λοιπόν, που έρχεστε και λέτε ότι αυξάνονται οι σύμβουλοι, όταν τους βάζετε αυτόν τον ασφυκτικό κομματικό έλεγχο; Πού είναι η αξιοκρατία, η αντικειμενικότητα, η σχέση εμπιστοσύνης; Περνάτε από τον συγκεντρωτισμό, που έχετε ήδη, στον υπερσυγκεντρωτισμό.

Αναιρεί το σχέδιο νόμου τη συλλογική λειτουργία του σχολείου. Αίρεται ο συλλογικός ρόλος του συλλόγου διδασκόντων, που ήταν βασικό στοιχείο της δημοκρατικής μεταρρύθμισης του ΠΑΣΟΚ, του ν. 1566/85, εμβληματικού νόμου. Εσείς επαναφέρετε στην ουσία το μοντέλο του σχολείου των δεκαετιών του 1920. Εκεί πίσω μάς πηγαίνει. Ο εκπαιδευτικός αντιμετωπίζεται από εσάς ως ένας απλός εφαρμοστής διοικητικών εντολών. Αλήθεια, αυτό θα κάνει; Αυτό το πολύ πυκνό και αυστηρό σύστημα ελέγχου τελικά μειώνει τη δημιουργικότητα του εκπαιδευτικού, του φυλακίζει την πρωτοβουλία, ενώ θα έπρεπε να την ενθαρρύνετε. Στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση θα έπρεπε να δουλέψουμε.

Βέβαια, με την προτεινόμενη διαμόρφωση των σχολικών συμβουλίων το σχολείο δεν θα έχει καν την ευθύνη της λειτουργίας του και των αποφάσεών του. Ο παιδαγωγικός λόγος υποτάσσεται στις επιλογές μιας αυταρχικής διοίκησης. Αυτό κάνετε, κύριε Πρωθυπουργέ. Η απουσία εκπροσώπων των εκπαιδευτικών από τα συμβούλια ανατρέπει κάθε στοιχείο αντικειμενικότητας, αξιοκρατίας και τελικά διαφάνειας.

Συμπέρασμα; Αντί για καινοτομία και μεταρρύθμιση, έχουμε μια αντιμεταρρύθμιση, που δημιουργεί έναν κομματικό στρατό. Ενισχύετε τη γραφειοκρατία και τον συγκεντρωτισμό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν είναι τυχαίο που και το νομοσχέδιο αυτό δεν αποτελεί προϊόν ουσιαστικής διαβούλευσης ούτε με τα πολιτικά κόμματα ούτε με τους εκπαιδευτικούς και τις οργανώσεις τους ούτε με την ελληνική κοινωνία. Είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι μετά τη λήξη της δημόσιας διαβούλευσης προστέθηκαν τριάντα άρθρα. Ποια διαβούλευση, λοιπόν, ποια συζήτηση, ποια συνεννόηση;

Βέβαια, από την άλλη μεριά θέλω να επαναλάβω ότι δεν μας εκπλήσσει καθόλου η εμμονή του Υπουργείου Παιδείας στη διατήρηση των καταστροφικών επιλογών της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. «Γαλάζιος» ΣΥΡΙΖΑ και ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή το δίδυμο Μητσοτάκη - Τσίπρα, έχει πια δοκιμαστεί στην πράξη. Βολεύονται και οι δύο σε μια κοινωνία χαμηλών προσδοκιών, εντάσεων και διχασμού, αλλά έτσι δεν πάμε μπροστά.

Διατηρείτε, κύριε Πρωθυπουργέ, το «κουτσουρεμένο» σχολείο ως τη μία και τέταρτο που υποβάθμισε τη δημόσια εκπαίδευση και κατάργησε χιλιάδες θέσεις δασκάλων και εκπαιδευτικών ειδικότητων. Δεν επαναφέρετε τη λειτουργία του ολοήμερου σχολείου, δημοτικού και νηπιαγωγείου, και βέβαια δεν περιγράφετε κανένα σύστημα επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, ούτε επαναφέρονται θεσμοί όπως τα περιφερειακά επιμορφωτικά κέντρα.

Μας είπατε ότι θα υπάρχει διαρκής επιμόρφωση των εκπαιδευτικών ως συνέχεια της αξιολόγησης. Πώς, με ποιες δομές; Δεν υπάρχουν. Έχουν καταργηθεί κι εσείς δεν τις επανασυστήνετε. Η επιμόρφωση που λέτε θα μείνει στα χαρτιά, είναι στα λόγια. Είναι άλλη μια συζήτηση για την επικοινωνία. Ουσία δεν υπάρχει, τουλάχιστον αυτή τη στιγμή που μιλάμε.

Στο νομοσχέδιο, λοιπόν, εμείς ψηφίζουμε «όχι» επί της αρχής, γιατί εκφράζουμε μια εντελώς διαφορετική αντίληψη για την ποιότητα και τον προσανατολισμό της εκπαίδευσης στη σύγχρονη εποχή.

Γνωρίζουμε ότι το Υπουργείο Παιδείας επιχειρεί για καθαρά

επικοινωνιακούς λόγους να αποπροσανατολίσει τη συζήτηση από την ουσία του νομοσχεδίου με διάφορες διατάξεις. Παραδείγματος χάριν, επαναφέρει δικές μας διατάξεις -όπως τον θεσμό του μέντορα για τους νεοδιορίστους- είτε διατάξεις που προωθούν μια περιγραφική διαδικασία αξιολόγησης των εκπαιδευτικών. Εμείς αυτά τα άρθρα θα τα υπερψηφίσουμε, παρά τον ελλιπή και αποσπασματικό τους χαρακτήρα, γιατί όταν λέμε ότι είμαστε υπέρ της αξιολόγησης, εμείς το εννοούμε και το κάνουμε καθαρά.

Όμως, οφείλουμε να τονίσουμε ότι για εμάς αξιολόγηση, πέρα από την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, σημαίνει αξιολόγηση προγραμμάτων, δομών, στελεχών, σημαίνει καλλιέργεια και διαμόρφωση κουλτούρας αξιολόγησης με στόχο τη βελτίωση της λειτουργίας του σχολείου και σημαίνει βεβαίως και εφαρμογή ενός συστήματος εσωτερικής αξιολόγησης για την ενίσχυση της παρεχόμενης παιδείας. Εμείς με λίγα λόγια θεωρούμε την αξιολόγηση ως ένα μέσο για να πετυχαίνουμε σοβαρούς, σημαντικούς και υψηλούς εκπαιδευτικούς στόχους κάθε φορά και να πηγαίνουμε ακόμα καλύτερα, ακόμα πιο ψηλά υπέρ των μαθητών μας, που το έχουν τεράστιο ανάγκη αυτή τη στιγμή και όλα τα αποτελέσματα των διαγωνισμών δείχνουν ότι πρέπει να παρέμβουμε άμεσα.

Η αξιολόγηση για εμάς δεν είναι τιμωρητική, δεν είναι μέσο ελέγχου, δεν είναι μέσο συμμόρφωσης και βεβαίως πρέπει να συνοδεύεται από ουσιαστική, πραγματική επιμόρφωση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, άμεση ευθύνη της σημερινής Κυβέρνησης είναι η προετοιμασία της νέας σχολικής χρονιάς, ώστε να προστατευθεί η υγεία των μαθητών και των εκπαιδευτικών, αλλά ταυτόχρονα να καλυφθούν και τα μαθησιακά κενά.

Ερωτώ, λοιπόν: Πώς θα ανοίξουν τα σχολεία; Ποια είναι η προετοιμασία για το φθινόπωρο με αυτούς τους δύο στόχους, την υγιεινολογική ασφάλεια και την κάλυψη των μαθησιακών κενών;

Εμείς είμαστε ξεκάθαροι. Θα πρέπει να ολοκληρωθεί κατά προτεραιότητα ο εμβολιασμός των εκπαιδευτικών, αλλά επιτέλους να περιληφθούν και όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση. Δεν μπορεί οι καθαρίστριες των σχολείων να μην είναι σε προτεραιότητα να εμβολιαστούν μαζί με τους εκπαιδευτικούς. Βεβαίως ο ΕΟΔΥ, όπως φωνάζουμε εδώ και τόσους μήνες, θα πρέπει να κάνει δειγματοληπτικούς ελέγχους στα σχολεία με δική του ευθύνη. Δεν μπορούμε να στηρίζομαστε μόνο στο self-test και στην ατομική ευθύνη του κάθε μαθητή και της οικογένειάς του.

Η ύλη είναι ένα τεράστιο θέμα για την επόμενη χρονιά. Εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να αναδιαταχθεί, με την ευθύνη του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής, και να προβλεφθεί πρόγραμμα ενισχυτικής διδασκαλίας, έτσι ώστε αυτά τα μαθησιακά κενά που δημιουργήθηκαν να μη γίνουν μαθησιακό έλλειμμα για μια ολόκληρη γενιά.

Αυτό σημαίνει ότι πέρα από την κάλυψη των κενών για τα οποία έχετε προβλέψει και έχετε προχωρήσει σε προαλήψεις, πρέπει να δείτε ειδικές προσλήψεις, για να μπορέσουν να γίνουν μαθήματα ενισχυτικής διδασκαλίας και να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα που δημιουργήθηκε τις προηγούμενες δύο χρονιές, ώστε να μην προστεθεί και τρίτη.

Και, βεβαίως, από τώρα να σχεδιάσετε και να βρείτε αίθουσες, όπου αυτό είναι εφικτό, για να αποφευχθεί ο συνωστισμός στις τάξεις, γιατί όλα δείχνουν ότι το πρόβλημα θα είναι μεγάλο και τον Σεπτέμβριο.

Εμείς, λοιπόν, νοιαζόμαστε για όλους τους μαθητές, και για τους άριστους και για τα πίσω θρανία, γιατί μια κοινωνία πάει μπροστά, όταν όλοι οι πολίτες της έχουν πρόσβαση στη μάθηση, στη γνώση, στην εκπαίδευση, στην καινοτομία. Δεν μπορεί να προχωρήσει μια κοινωνία μπροστά μονάχα με το 1/3 των πολιτών της.

Αυτή είναι η τεράστια διαφορά μας από όλες τις πολιτικές που εφαρμόζετε στον τομέα της παιδείας, κύριε Πρωθυπουργέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

Εμείς, λοιπόν, από τη μεριά μας επιδιώκουμε τη συνεννόηση. Για αυτό και για εμάς το πρώτο θέμα είναι η επανασύσταση του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας, γιατί εκεί θα κριθούν και θα συγκριθούν οι απόψεις όλων των πολιτικών δυνάμεων.

Στο Κίνημα Αλλαγής πιστεύουμε ότι η παιδεία είναι εθνική υπόθεση. Αυτό πάντα πίστευε και το ΠΑΣΟΚ και προχώρησε στις μεγάλες αλλαγές και τομές, που προήλθαν από εξαντλητικό διάλογο με τους ενδιαφερόμενους. Για αυτό είναι μεταρρυθμίσεις δημοκρατικές, προοδευτικές, που άντεξαν στο πέρασμα του χρόνου, εμβληματικές μεταρρυθμίσεις και στον τομέα της παιδείας.

Και έχουμε ολοκληρωμένες προτάσεις και για το ψηφιακό δημόσιο σχολείο και για το εθνικό απολυτήριο, που είναι ο δρόμος ο δικός μας για την εισαγωγή στα ΑΕΙ, και για την απελευθέρωση και αναβάθμιση των δημόσιων πανεπιστημίων, αλλά και για την αναβάθμιση της επαγγελματικής εκπαίδευσης, τελικά για την αναβάθμιση της δημόσιας παιδείας, με στόχο, πριν από όλα, την προσφορά ίσων ευκαιριών σε όλους τους νέους, την ανάπτυξη οικολογικής συνειδησίας στους μαθητές, την καλλιέργεια ενός συστηματικού ανθρωπιστικών αξιών μέσα από το σχολείο για έναν πολίτη με δημοκρατικές αρχές, που θα συμμετέχει στον δημόσιο βίο, που θα έχει εφόδια, δεξιότητες για να στηριχθεί η πράσινη ανάπτυξη, που είναι το δικό μας μοντέλο παραγωγής, με γνώσεις και με καινοτομία για μια ανοιχτή κοινωνία.

Είναι πολύ μεγάλο στοίχημα η παιδεία. Χρειάζεται όραμα. Χρειάζεται έμπνευση. Είναι πολύ μεγάλη υπόθεση για να την αφήσουμε στα χέρια της συντηρητικής παράταξης. Για αυτό διεκδικούμε πρωταγωνιστικό ρόλο στο Κίνημα Αλλαγής, για να κάνουμε πράξη τη νέα αλλαγή και στην παιδεία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Σειρά έχει τώρα ο κύριος Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, να δει δευτερολογήσει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κατ' αρχάς, χαίρομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που η συζήτηση ουσιαστικά περιορίστηκε στα ζητήματα της παιδείας.

Πράγματι, κυρίες Τσίπρα, μην ανησυχείτε. Θα έχουμε καιρό να συζητήσουμε και τα υπόλοιπα θέματα, τα οποία έχουν να κάνουν με τον ευρύτερο δημόσιο διάλογο και την ποιότητα του δημόσιου λόγου. Θα τα κουβεντιάσουμε αυτά σε άλλη ευκαιρία.

Επιτρέψτε μου μόνο μια εισαγωγική τοποθέτηση-απάντηση σε όσα είπε η κ. Γεννηματά για τα ζητήματα της πανδημίας.

Κυρία Γεννηματά, όταν αγωνιζόμαστε να πείσουμε συμπολίτες μας ότι πρέπει να εμβολιαστούν, δεν διχάζουμε τους πολίτες. Χρησιμοποιούμε τον ορθό λόγο και την επιστημονική γνώση για να επιχειρηματολογήσουμε στέρεα, γιατί ο εμβολιασμός είναι η μόνη απάντηση για να μπορέσουμε να τελειώνουμε με τον επιδημική της πανδημίας.

Είναι διχαστική πολιτική αυτή; Εξηγήστε μου πώς ακριβώς αντιλαμβάνεστε τον διχασμό σε μια Κυβέρνηση, η οποία δεν κάνει τίποτα παραπάνω και τίποτα λιγότερο από αυτό το οποίο προσπαθούν να κάνουν όλες οι κυβερνήσεις του κόσμου. Διότι η επιπολιτιστική με τους εμβολιασμούς, όπως γνωρίζετε καλά, δεν είναι ελληνικό φαινόμενο, είναι παγκόσμιο φαινόμενο. Έχουμε συμπολίτες μας οι οποίοι ιδεολογικά μπορεί να κατατάσσονται στην κατηγορία των επί της αρχής αρνητών. Είναι πάρα πολύ δύσκολο να τους πείσουμε να κάνουν το βήμα και να εμβολιαστούν. Έχουμε και πολλούς άλλους συμπολίτες μας, όμως, οι οποίοι μπορεί ακόμα για λόγους, οι οποίοι σε έναν βαθμό είναι κατανοητοί, να διστάζουν, να φοβούνται, να θεωρούν ότι ενδεχομένως το πρόβλημα θα λυθεί πριν αναγκαστούν και αυτοί να πάρουν μια απόφαση που προφανώς για τον εαυτό τους τη θεωρούν δύσκολη.

Κάνουμε μια μεγάλη προσπάθεια, λοιπόν, χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα τα οποία έχουμε στη διάθεσή μας, να πείσουμε τους πολίτες, έχοντας όλα τα δεδομένα στη διάθεσή μας, με σημαντικότερο επιχείρημα το γεγονός ότι σήμερα το τέταρτο κύμα είναι ένα τέταρτο κύμα το οποίο αφορά σχεδόν αποκλειστικά - όχι μόνο, σχεδόν αποκλειστικά - τους ανεμβολίαστους. Και τι πιο ισχυρό επιχείρημα από το να δούμε τα δεδομένα των νοσηλείων, των εντατικών και των θανάτων τους τελευταίους μήνες;

Για αυτό και κάνω ακόμα και σήμερα πάλι από το Βήμα της Βουλής έκκληση στους συμπολίτες μας οι οποίοι ακόμα δεν έχουν πάρει την απόφαση να σπεύσουν και να εμβολιαστούν, για

να προστατεύσουν πέρα και πάνω από όλα τους εαυτούς τους. Η μετάλλαξη «Δέλτα» είναι εξαιρετικά μεταδοτική. Η πιθανότητα να κολλήσει κάποιος κορωνοϊό και να ταλαιπωρηθεί σημαντικά και ενδεχομένως να κινδυνεύσει η ζωή του, αν είναι ανεμβολίαστος, είναι πολλαπλάσια από το να συμβεί αυτό σε κάποιον συμπολίτη μας ο οποίος είναι εμβολιασμένος.

Άρα η επιχειρηματολογία υπέρ του κοινού καλού, υπέρ της κοινωνικής ευθύνης, η επίκληση των σχετικών άρθρων του Συντάγματος δεν συνιστά σε καμμία περίπτωση διχαστική πολιτική και θα ήταν καλό πράγματι εάν στον τομέα αυτό είχαμε τελείως ξεκάθαρες θέσεις από όλα τα κόμματα, αντί κάποιον να προσπαθούν να τσαλαβουτούν στα θολά νερά της σύγχυσης, κλείνοντας το μάτι και σε αυτούς οι οποίοι, ενδεχομένως, ακόμα σήμερα να προβληματίζονται και να μην έχουν πάρει την οριστική απόφαση.

Λυπάμαι, κυρίες Τσίπρα, γιατί κάνατε πίσω στο ζήτημα του υποχρεωτικού εμβολιασμού για τους υγειονομικούς και για τους εργαζόμενους στις μονάδες φροντίδας ηλικιωμένων. Είχα αντιληφθεί από την αρχική σας τοποθέτηση ότι θα στηρίζατε αυτή την πρωτοβουλία, όπως έκανε καθαρά και χωρίς αστερίσκους το Κίνημα Αλλαγής.

Όμως, το να μπορέσετε να εισαγάγετε στον δημόσιο διάλογο αυτή την έννοια της υποχρεωτικής προαιρετικότητας πραγματικά καινοτομήσατε, αλλά ξέρετε, όταν πατάτε σε δύο βάρκες, καταλήγετε να μην αρέσετε. Όταν θέλετε να αρέσετε σε όλους, η πιθανότητα είναι να μην αρέσετε τελικά σε κανέναν και φοβάμαι ότι στο συγκεκριμένο θέμα δεν φερθήκατε με την υπευθυνότητα που σας αναλογεί.

Έρχομαι τώρα στα ζητήματα που αφορούν την ημερήσια διάταξη και τα ζητήματα της παιδείας.

Κατ' αρχάς, να σας ενημερώσω απλά, κύριε Τσίπρα, γιατί ίσως δεν το γνωρίζετε, ότι έδωσα πανελλήνιες εξετάσεις, διότι όταν εγώ τελειώνω το σχολείο οι πανελλήνιες εξετάσεις ήταν απαραίτητες, προκειμένου να προσμετρηθεί ο βαθμός τους στον βαθμό του απολυτηρίου. Κατά συνέπεια μπορεί να μην είχα ενδιαφέρον να φοιτήσω σε ελληνικό πανεπιστήμιο, είχα, όμως, ενδιαφέρον να πάω καλά, διότι δεν ήθελα σε καμμία περίπτωση να αποφοιτήσω με έναν βαθμό χαμηλότερο σε σχέση με τις επιδόσεις μου μέχρι τότε στο σχολείο.

Νομίζω ότι όλοι όσοι ζούμε την ελληνική πραγματικότητα, ασχέτως το πού επιλέγουμε να σπουδάζουν τα παιδιά μας, έχουμε μια πάρα πολύ καλή αίσθηση της τεράστιας προσπάθειας, κόπου, άγχους, αγωνίας που το σύστημα των πανελλαδικών εξετάσεων συνεπάγεται για τα παιδιά και τις οικογένειές τους, ένα σύστημα το οποίο μπορεί να έχει κάποιες αδυναμίες που χρήζουν βελτίωσης, παραμένει όμως ένα σύστημα βαθιά αντικειμενικό και από μόνο του βαθιά αξιολογικό, διότι σίγουρα επιβραβεύει αυτούς οι οποίοι έχουν δουλέψει περισσότερο. Σε μια διαγωνιστική διαδικασία πάντα μπορεί να συμβεί ένα ατύχημα και το να μην περάσεις σε ένα πανεπιστήμιο δεν πρέπει σε καμμία περίπτωση να λογίζεται ως αποτυχία ζωής. Όμως, εξακολουθώ να πιστεύω ότι τα πλεονεκτήματα αυτού του συστήματος σε σχέση με άλλα συστήματα εισαγωγής είναι περισσότερα από τα μειονεκτήματα και σίγουρα δίνουν τη δυνατότητα σε παιδιά χαμηλότερων εισοδηματικών τάξεων να διαγωνιστούν επί ίσοις όροις και να διεκδικήσουν θέση στο δημόσιο πανεπιστήμιο μέσα από μια αντικειμενική, αξιολογική διαδικασία.

Αρκεί να ρίχνει κανείς μια ματιά -το κάνω πάντα γιατί έχει πολύ ενδιαφέρον -στο προφίλ και στο κοινωνικό προφίλ των επιτυχόντων, των αριστούχων αυτών οι οποίοι συγκέντρωσαν τα περισσότερα μόρια και μπήκαν σε σχολές της επιλογής τους, για να διαπιστώσει και την ευρεία κοινωνική διαστρωμάτωση και τη γεωγραφική διαστρωμάτωση. Αυτό σημαίνει ότι η είσοδος στο δημόσιο πανεπιστήμιο δεν είναι ταυτισμένη με συγκεκριμένα οικονομικά χαρακτηριστικά. Και αυτό σημαίνει πράγματι ότι το σύστημα των πανελλαδικών εξετάσεων λειτουργεί ως ένας κοινωνικός μίαντας ο οποίος προωθεί την κοινωνική κινητικότητα.

Από εκεί και πέρα, η συζήτηση για την ελάχιστη βάση εισαγωγής είναι καλό που γίνεται σήμερα. Είναι καλό που γίνεται, κατ' αρχάς γιατί μας δίνεται μία ευκαιρία να μιλήσουμε πιο ανοιχτά για το πώς αντιλαμβανόμαστε συνολικά τη δημόσια εκπαίδευση μετά το λύκειο, αλλά και για να γκρεμίσουμε ενδεχομένως ορι-

σμένους μύθους, ορισμένα στερεότυπα τα οποία καλλιεργήθηκαν στην ελληνική κοινωνία εδώ και δεκαετίες και δεν θεωρώ τελικά ότι μας βοήθησαν συνολικά να προοδεύσουμε ως χώρα.

Κατ' αρχάς, πρέπει να σας πω ότι η απόφασή μας να επιβάλουμε την ελάχιστη βάση εισαγωγής δεν είναι μία δημοφιλής απόφαση. Δεν είναι μία δημοφιλής απόφαση, είναι μία δύσκολη απόφαση. Είναι μία απόφαση η οποία έχει -και το αναγνωρίζουμε- πολιτικό κόστος. Είναι μία δυσάρεστη απόφαση, είναι μία απόφαση η οποία ταραξίζει τα νερά της εκπαίδευσης, διότι πράγματι έχει ως αποτέλεσμα να μειωθεί ο αριθμός των παιδιών που μπαίνουν σε πανεπιστημιακές σχολές. Όμως, είναι μία απόφαση η οποία -κατά την άποψή μας- είναι επιβεβλημένη, όχι μόνο διότι αποτέλεσε μέρος του προεκλογικού μας προγράμματος.

Να θυμίσω ότι όλα όσα κάνουμε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, κυρία Γεννηματά, κύριε Τσίπρα, αποτέλεσαν μέρος του προεκλογικού μας προγράμματος. Κάνουμε πολλαπλές ημερίδες για την παιδεία, μίλησα πολλές φορές και για το ζήτημα της ελάχιστης βάσης εισαγωγής και για τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε το δημόσιο σχολείο και την ανάγκη να δώσουμε παραπάνω ελευθερία στους εκπαιδευτικούς, να διευρύνουμε το γνωστικό αντικείμενο των σχολείων, να εισάγουμε την έννοια της αξιολόγησης. Τίποτα από όλα αυτά δεν πρέπει να σας είναι ξένο.

Η Νέα Δημοκρατία είναι απολύτως συνεπής με αυτά τα οποία δεσμεύτηκε να κάνει και είχαμε δεσμευθεί να επιβάλουμε την ελάχιστη βάση εισαγωγής και το πράξαμε με έναν τρόπο πολύ πιο σωστό από αυτόν που είχε χρησιμοποιηθεί στο παρελθόν, όταν είχε μπει μία ελάχιστη βάση του «10» και δίνοντας στα ίδια τα πανεπιστήμια, στο πλαίσιο του αυτοδιοίκητου, τη δυνατότητα να καθορίσουν τα ίδια, μέσα σε ένα εύρος, το ύψος της βάσης εισαγωγής, κρίνοντας τα ίδια ποια είναι τα γνωστικά αντικείμενα τα οποία θα ήθελαν με κάποιον τρόπο να επιβραβεύσουν.

Είπατε, κύριε Τσίπρα, ότι είμαστε περίπου στον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς τους αποφοίτους των πανεπιστημίων και ως προς τους φοιτητές. Είναι λάθος.

Λοιπόν, αυτά είναι τα ποσοστά αποφοίτων επί των φοιτητών στην Ευρώπη το 2018 με βάση τα στοιχεία της EUROSTAT. Είμαστε τελευταίοι -τελευταίοι!-, λοιπόν, τελευταίοι και είμαστε επίσης πρώτοι μετά την Τουρκία -είμαστε πρώτοι μετά την Τουρκία!- στον αριθμό των φοιτητών. Έχουμε δηλαδή, σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη, πολύ περισσότερους φοιτητές στα πανεπιστήμια, εκ των οποίων πολύ λιγότεροι αποφοιτούν.

Και το ερώτημα το οποίο πρέπει να απαντήσουμε είναι αν αυτό είναι καλό για την κοινωνία και αν είναι καλό τελικά για τους φοιτητές, πόσο χρήσιμο τελικά είναι να μπαίνει κάποιος μαθητής σε μία σχολή που δεν αποτελεί σχολή της προτίμησής του με έναν πολύ χαμηλό βαθμό, μόνο και μόνο για να ισχυρίζεται ότι σπουδάζει, ενδεχομένως για να ικανοποιήσει κάποια κοινωνικά και οικογενειακά στερεότυπα ότι «το παιδί» -εντός εισαγωγικών- «πήγε στο πανεπιστήμιο» και να οδηγούμε αυτά τα παιδιά συνειδητά με διακομνητική συμφωνία, μόνο και μόνο για να λέμε ότι πέρασαν στο πανεπιστήμιο, σε σχολές για το γνωστικό αντικείμενο των οποίων ούτε τελικά ενδιαφέρονται -θα έρθω μετά στην ειδική περίπτωση στην οποία αναφερθήκατε- και έχουν πολύ μικρές πιθανότητες να αποφοιτήσουν.

Ταυτόχρονα, κοιτάξτε σήμερα την αγορά εργασίας! Σήμερα κοιτάξτε την αγορά εργασίας! Τι διαπιστώνουμε με ανεργία 15%; Θα το ξαναπώ: Μια τεράστια δυσαρμονία μεταξύ της προσφοράς, δηλαδή των αποφοίτων των ελληνικών πανεπιστημίων και όσων διεκδικούν θέση στην αγορά εργασίας και της ζήτησης, τι ζητά σήμερα η αγορά εργασίας. Αυτά δεν είναι εναρμονισμένα. Άλλα πράγματα σπουδάζουν τα παιδιά μας, άλλα πτυχία παίρνουν και άλλες δεξιότητες και γνώσεις ζητά η αγορά εργασίας.

Έχουμε, λοιπόν, δύο επιλογές, ή να κλείσουμε τα μάτια μας τελείως από την πραγματικότητα, να συνεχίσουμε με την ίδια λογική να έχουμε έναν πολύ υψηλό αριθμό εισακτέων στα πανεπιστήμια μας, να παραμελούμε πλήρως την τεχνική εκπαίδευση και να ισχυριζόμαστε και να προσποιούμαστε ότι όλα είναι καλά.

Όχι, εγώ δεν έχω ήσυχη τη συνείδησή μου, κύριε Τσίπρα, με αυτή την πολιτική. Δεν έχω ήσυχη τη συνείδησή μου με αυτή την προοπτική, να καθοδηγώ παιδιά προς τμήματα τα οποία δεν τα ενδιαφέρουν, από τα οποία μάλλον δεν θα αποφοιτήσουν, για να

φτάσουν είκοσι τεσσάρων, είκοσι πέντε ετών και να έχουν κάνει τι τελικά στη ζωή τους;

Δείτε λίγο τι γίνεται στη Γερμανία. Η Γερμανία έχει πολύ μικρότερο αριθμό φοιτητών στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, στα πανεπιστήμιά της. Έχει εξαιρετικά πανεπιστήμια, έχει πολύ μικρότερο αριθμό φοιτητών. Ταυτόχρονα, έχει ένα εξαιρετικό σύστημα τεχνικής εκπαίδευσης, εξαιρετικό σύστημα τεχνικής εκπαίδευσης, με πολλές μαθητείες, σε συνεργασία με τον ιδιωτικό τομέα, και έχει καταφέρει και έχει λύσει τον γόρδιο δεσμό της απασχόλησης μέσα από αυτό τον διπλό δρόμο. Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε στην Ελλάδα, δεν θα γίνει από τη μια στιγμή στην άλλη.

Και όταν έρχεστε και λέτε και εσείς και η κ. Γεννηματά ότι είμαστε χορηγοί, ότι ο σκοπός μας είναι να στηρίξουμε τα κολλέγια, μα, γίνεστε τελικά εσείς αυτό το οποίο λέτε, ο καλύτερος χορηγός των κολλεγίων, διότι ξεχνάτε ότι υπάρχουν τα δημόσια ΙΕΚ, τα οποία σήμερα αποτελούν τον έναν -μπορεί να βελτιωθεί, βελτιώσω και πρέπει να βελτιωθεί- μηχανισμό μεταλυκειακής εκπαίδευσης και κατάρτισης που έχουμε στη χώρα μας. Γιατί λέτε, λοιπόν, στα παιδιά σήμερα ότι πρέπει να πάνε σε ιδιωτικό κολλέγιο και δεν τους λέτε να πάνε σε ένα δημόσιο ΙΕΚ; Και άμα δείτε τα στοιχεία των αποφοίτων των δημοσίων ΙΕΚ, βρίσκουν πιο εύκολα δουλειά από τις μισές σχολές των πανεπιστημίων. Μπορεί να μην έχει το κύρος το δημόσιο ΙΕΚ που έχει το πανεπιστήμιο.

Ας κάνουμε, λοιπόν, μία μεγάλη προσπάθεια όλοι μαζί -και νομίζω ότι σε αυτό βοηθάει συνολικά και η πανδημία- να ξαναχτίσουμε την αξιοπρέπεια της δουλειάς, ασχέτως των τυπικών προδιαγραφών που τη συνοδεύουν.

Έχετε επιλέξει πολλές φορές να ειρωνευτείτε το σχόλιο το οποίο έκανα προεκλογικά. Διαστρεβλώσατε τελείως το νόημα της τοποθέτησής μου. Εξίσου αξιοπρεπής είναι οποιαδήποτε δουλειά σήμερα στη χώρα μας, ασχέτως εάν αυτός που την κάνει έχει διδακτορικό ή αν δεν έχει κανένα πτυχίο.

Η αξιοπρέπεια, λοιπόν, της δουλειάς που συνδέεται με την τεχνική εκπαίδευση πρέπει να καθιερωθεί στη χώρα μας όχι απλά ως αποδεκτή, αλλά ως επιθυμητή και εδώ ανταγωνιζόμαστε στερεότυπα τα οποία έρχονται από δεκαετίες πίσω. Δεν βοηθάμε, όμως, να τα σπάσουμε αυτά τα στερεότυπα με το να υποσχόμαστε σήμερα με μεγάλη άνεση ότι θα ανοίξουμε νέο μηχανογραφικό και όποιος δεν μπήκε στο πανεπιστήμιο θα μπει του χρόνου, ανεφάρμοστες τελείως πολιτικές, που απλά κλείνουν το μάτι σε κάποια παιδιά τα οποία μπορεί να απογοητεύτηκαν γιατί δεν πέρασαν σε ένα πανεπιστήμιο.

Αυτή, λοιπόν, είναι η πραγματικότητα. Εμείς έχουμε μία απάντηση. Εσείς πώς απαντάτε, λοιπόν; Σε αυτά τα στατιστικά εσείς, με αυτό το οποίο λέτε, πώς απαντάτε; Πώς απαντάτε; Μεγαλύτερο αριθμό φοιτητών, χαμηλότερο αριθμό αποφοίτων, μεγαλύτερη ανεργία, αυτή είναι η πραγματικότητα. Πρέπει, λοιπόν, να δώσετε μία απάντηση. Εμείς δίνουμε αυτή την απάντηση. Δύσκολη απάντηση, το επαναλαμβάνω, θα έχουμε πολιτικό κόστος από αυτή την επιλογή. Δεν έχω καμία αμφιβολία, γιατί, όταν καλείσαι να έρθεις να αλλάξεις στερεότυπα, θα πρέπει να συγκρουστείς ενδεχομένως με καταστάσεις. Το αναλαμβάνω με θάρρος, γιατί ξέρω ότι κάνουμε το σωστό για την επόμενη γενιά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και για πείτε μου, κύριε Τσίπρα, εσείς, που αναφέρατε με τόσο απαξιωτικό τρόπο στα κολλέγια -εν πάση περιπτώσει, τα κολλέγια είναι ένας μηχανισμός, είπατε να μη βάλουμε βάση στα κολλέγια, μα, τα κολλέγια δεν είναι αναγνωρισμένα πανεπιστήμια βάσει του Συντάγματος για να τους βάλουμε βάση-, εσείς, που μιλάτε τόσο απαξιωτικά για τα κολλέγια, για ρωτήστε τον κ. Φίλη, ο οποίος είναι δίπλα σας, γιατί όταν κάνατε προσκλήσεις εκπαιδευτικών, κύριε Φίλη, και έχω εδώ πέρα με τη δικιά σας φαρδιά πλατιά υπογραφή, δεχόσασταν και αποφοίτους κολλεγίων; Ε; Γιατί;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Απάντησα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Γιατί, αν είναι τόσο άσχημα τα κολλέγια;

Σταματήστε, λοιπόν, αυτή την υποκρισία!

Τα καταθέτω στα Πρακτικά να τα δει και ο Αρχηγός σας, διότι

μάλλον δεν τον είχατε ενημερώσει επαρκώς για όλα αυτά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και πείτε μου αν ήταν, κύριε Τσίπρα, καλή η πολιτική. Ερχόσασταν με βουλευτικές τροπολογίες της τελευταίας στιγμής και συστήνατε τμήματα σε όποιον Βουλευτή ήθελε να κάνει το χατίρι στην τοπική του κοινωνία και έρχεστε να μας πείτε ότι αυτή είναι η σωστή πολιτική;

Ε, κύριε Φίλη; Εσείς; Εσείς, ένας άνθρωπος που έχετε άλλες απόψεις, συμφωνείτε με αυτή την πολιτική; Έρχεται μία βουλευτική τροπολογία -και δεν ήρθε μία, ήρθαν καμιά τριανταριά, αν θυμάμαι καλά-, είναι όλα τα τμήματα αυτή τη στιγμή των οποίων η λειτουργία έχει ανασταλεί και αυτό έχει πολιτικό κόστος για την Κυβέρνηση, αλλά είναι το σωστό, έχει ανασταλεί η λειτουργία τους. Συμφωνείτε, κύριε Φίλη, με αυτή;

Κύριε Τσίπρα, τι λέτε τώρα, εκ των υστέρων, που τα βλέπετε τα πράγματα από μία απόσταση, που έχετε φύγει; Το να έρχονται βουλευτικές τροπολογίες της τελευταίας στιγμής, να συστήνουν τμήματα χωρίς καμμία απολύτως μελέτη, μόνο και μόνο για να κλείσω το μάτι σε μια τοπική κοινωνία, σε έναν τοπικό Βουλευτή, μπας και ανοίξει καμιά καφετέρια παραπάνω για να καλύψουμε τις ανάγκες των παιδιών, αυτή είναι η ανάπτυξη την οποία οραματίζεστε, με έμφαση στη γνώση, την καινοτομία και την εξωστρέφεια; Τέτοια πολιτική θέλουμε; Τέτοια πανεπιστήμια θέλουμε;

Έρχομαι τώρα στην πραγματικά ενδιαφέρουσα και τολμώ να πω και συγκινητική επιστολή της μαθήτριάς, την οποία διαβάσατε. Δεν θυμάμαι το μικρό της όνομα.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ελένη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Της Ελένης, η οποία ήθελε να μπει στο Μεταφραστικό Τμήμα, στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο. Είχαμε πράγματι λίγες τέτοιες περιπτώσεις παιδιών, είχαμε αντίστοιχα ζητήματα και στην Αρχιτεκτονική, που παιδιά έγραφαν καλά, αλλά δεν έπιασαν την ελάχιστη βάση εισαγωγής στο ειδικό μάθημα το οποίο είχε θέσει το πανεπιστήμιο ως μάθημα προτεραιότητας. Υπήρχαν πράγματι περιπτώσεις -ξέρω και εγώ τέτοιες περιπτώσεις- παιδιών, που στο σχέδιο, για παράδειγμα, δεν έπιασαν το «14», έγραφαν λίγο κάτω από το «14».

Κατ' αρχάς να πω το εξής, διότι και άλλη μία τέτοια περίπτωση πήρε αρκετή δημοσιότητα: Και τα παιδιά αυτά θα εισαχθούν σε αρχιτεκτονικές σχολές, απλώς όχι στη σχολή της πρώτης προτεραιότητάς τους, επειδή το ίδιο το πανεπιστήμιο επέλεξε, γιατί θεωρεί το σχέδιο ιδιαίτερα σημαντικό μάθημα για να σπουδάσει κάποιος αρχιτέκτονας, να βάλει τη βάση του «14». Κάποιοι έγραφαν καλύτερα από τα παιδιά αυτά, για να μπορέσουν να μπουν σε αυτές τις σχολές, όπως και εσείς όταν μπήκατε στο Μετσόβιο Πολυτεχνείο ως πολιτικός μηχανικός, κάποιοι δεν μπήκαν, γιατί προφανώς έγραφαν χειρότερα από εσάς. Αυτή είναι η λογική των εξετάσεων. Είναι ένα ανταγωνιστικό σύστημα, επιβραβεύονται αυτοί που γράφουν καλύτερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Οι κανόνες είναι γνωστοί εκ των προτέρων και αν υπάρχουν κάποιες τόσο ειδικές περιπτώσεις -που είναι πολύ λίγες- κάποιες στρέβλωσης, την οποία δεν μπορούσαμε να είχαμε προβλέψει, εδώ πέρα είμαστε να δούμε εάν αυτές στο μέλλον μπορούν να διορθωθούν. Δεν ακυρώνουν όμως τη συνολική πολιτική μας για την ελάχιστη βάση εισαγωγής.

Και εγώ σας ρωτώ ευθέως και θα ήθελα να απαντήσετε, διότι αναφερθήκατε σε ορισμένα πολύ ειδικά παραδείγματα, αλλά δεν πρέπει σε καμμία περίπτωση το ειδικό να επισκιάσει το γενικό: Σήμερα συμφωνείτε, ναι ή όχι, κάποιος ο οποίος γράφει κάτω από «5» να μπαίνει στο δημόσιο πανεπιστήμιο; Θα ήθελα ένα «ναι» ή ένα «όχι» γι' αυτές τις περιπτώσεις. Αναφερθήκατε στις ειδικές περιπτώσεις.

Και να σας πω και κάτι άλλο. Όταν γράφεις «3», αυτό στο μυαλό μου συνιστά μια περιφρόνηση της όλης διαδικασίας, διότι έρχεσαι και λες ουσιαστικά «δεν με νοιάζει τι θα γράψω, διότι γνω-

ρίζω πολύ καλά ότι υπάρχουν τμήματα τα οποία δεν έχουν κανένα ενδιαφέρον, άρα θα μπω με οποιονδήποτε βαθμό». Αυτό συνέβαινε. Θα μπει με οποιονδήποτε βαθμό. Ναι. Ποιο είναι, όμως, το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας; Και στο κάτω-κάτω της γραφής δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η δημόσια εκπαίδευση χρηματοδοτείται από το υστέρημα του Έλληνα φορολογούμενου και όπως ο φοιτητής έχει δικαιώματα, έτσι πρέπει να έχει και κάποιες υποχρεώσεις. Δεν υπάρχουν στη ζωή δωρεάν πράγματα τα οποία δεν συνεπάγονται από πλευράς του αποδοχέα μιας δημόσιας υπηρεσίας κάποια ελάχιστη υποχρέωση.

Θα ήθελα, λοιπόν, όταν δευτερολογήσετε, να μιλήσετε και να πείτε ξεκάθαρα, κύριε Φίλη, κύριε Τσίπρα, εάν συμφωνείτε με τις πάρα πολλές περιπτώσεις -γιατί εκεί αναφερόμαστε, αυτή είναι η πλειοψηφία των φοιτητών οι οποίοι έμειναν έξω από τα πανεπιστήμια- φοιτητών οι οποίοι έγραφαν «3», «4» και «5» και επί του προηγούμενου καθεστώτος έμπαιναν στα δημόσια πανεπιστήμια.

Η δική μας άποψη είναι ξεκάθαρη. Πέραν του γεγονότος ότι καθοδηγούμε τα παιδιά, όπως είπα, σε τμήματα τα οποία ούτε τα ενδιαφέρουν ούτε είναι αυτά από τα οποία θα αποφοιτήσουν, για μένα ειδικά οι πολύ χαμηλοί βαθμοί συνιστούν και μια περιφρόνηση της ίδιας της διαγωνιστικής διαδικασίας. Τολμώ να πω ότι είναι μια έλλειψη σεβασμού στην προσπάθεια όλων των υπολοίπων. Και ναι, η ίδια η έννοια της εξέτασης συνεπάγεται και την ιεράρχηση των βαθμών. Ξεκινάμε από τον πρώτο και καταλήγουμε στη βάση, στον τελευταίο ο οποίος μπαίνει, στο όριο. Έτσι λειτουργούν τα ανταγωνιστικά εξεταστικά συστήματα.

Και επειδή ζούμε σε έναν σκληρό κόσμο, πολύ ανταγωνιστικό -όχι μόνο στην Ελλάδα, παντού-, με το να κλείνουμε γενικά το μάτι στα παιδιά, σε λογικές ήσσονος προσπάθειας δεν νομίζω ότι τους κάνουμε καλό, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν αναγνωρίζουμε την ιδιαιτερότητα των νέων και την ανάγκη να μπορούν να ζουν μια πλήρη και γεμάτη ζωή μακριά από τα θρανία τους, με όλη την κοινωνική ζωή στην οποία πάντα η νεολαία έχει έφεση.

Από εκεί και πέρα όσον αφορά και όλη αυτή την προσπάθεια την οποία κάνετε συνειδητά για να πείτε πόσο μακριά είμαστε εμείς από τους νέους και πόσο εσείς ταυτίζεστε με τη νεολαία, επαναλαμβάνω ότι προτιμώ να είμαι χρήσιμος και να κάνω παρεμβάσεις των οποίων τα αποτελέσματα δεν θα δούμε τώρα, θα τα δούμε σε βάθος χρόνου -μπορεί να μην προφτάσει καν αυτή η Κυβέρνηση να δει τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής-, αλλά αυτό είναι το σωστό και το επιβεβλημένο.

Σε αυτή την πολιτική εμείς θα εξακολουθούμε να επιμένουμε συστηματικά. Συνεπείς με το προεκλογικό μας πρόγραμμα, υλοποιούμε μια τολμηρή πολιτική για την εκπαίδευση του 21^{ου} αιώνα.

Και, τέλος, δεν μπορώ να μη σχολιάσω το εξής γεγονός, κύριε Τσίπρα: Η κ. Γενηματά αναφέρθηκε τουλάχιστον σε πτυχές του νομοσχεδίου. Κατάλαβα ότι ενοχλήθηκε ιδιαίτερα από κάποιες αλλαγές που κάναμε, μειώνοντας την εκπροσώπηση των παραδοσιακών συνδικαλιστών στα όργανα της διοίκησης, αλλά δεν μου κάνει εντύπωση ότι αυτή η κριτική έρχεται από τον δικό σας πολιτικό χώρο. Εξάλλου ο δικός σας χώρος έχει κάνει καριέρα στηρίζοντας συνδικαλιστές, όχι πάντα με το καλύτερο αποτέλεσμα για τη δημόσια διοίκηση συνολικά. Εσείς, όμως, κύριε Τσίπρα, ούτε μία λέξη δεν είπατε για το νομοσχέδιο. Ούτε μία λέξη.

Τελειώνω, λοιπόν, θέτοντάς σας κάποια πολύ απλά ερωτήματα: Συμφωνείτε ή όχι με την έννοια της αξιολόγησης; Ναι ή όχι, παρακαλώ, και μετά να πάμε στη συνέχεια να δούμε πώς θα κάνουμε την αξιολόγηση. Συμφωνείτε ή όχι με τη διεύρυνση του γνωστικού αντικείμενου των σχολείων παρά και πάνω από τον σκληρό περιορισμό του ωρολογίου προγράμματος; Και, τέλος, συμφωνείτε, ναι ή όχι, με το να δίνουμε περισσότερη αυτονομία στα σχολεία, περισσότερη ελευθερία στους καθηγητές; Συμφωνείτε, ναι ή όχι, με την κατάργηση του μοναδικού συγγράμματος; Είναι πολύ απλά όλα αυτά. Μπορείτε να πείτε ένα «ναι» ή ένα «όχι» και μετά να επιχειρηματολογήσετε προφανώς.

Όταν έρχεστε, όμως, να μιλήσετε στη Βουλή για ένα νομοσχέδιο, θα μιλάτε γι' αυτό το νομοσχέδιο, κύριε Τσίπρα. Έχουμε την ευκαιρία να κάνουμε άλλες συζητήσεις. Θα αναμένω με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον τις απαντήσεις που θα δώσετε στα ερωτήματα που σας έθεσα.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Καλείται στο Βήμα για τη δική του δευτερολογία ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξης Τσίπρας.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ελπίζω να μη μακρηγορήσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Και εγώ το ελπίζω.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Νομίζω ότι είναι ηλίου φαινότερον ότι εδώ υπάρχουν δύο κάθετα διαφορετικές αντιλήψεις για την εκπαιδευτική διαδικασία.

Θα ήθελα, πριν δώσω κάποιες απαντήσεις στον κ. Μητσοτάκη, τουλάχιστον να αποκαταστήσουμε πάνω σε τι διαφωνούμε και ποια είναι τα στοιχεία τα οποία παραθέτουμε στον δημόσιο διάλογο. Ο κ. Μητσοτάκης επανέλαβε κάποια επιχειρήματα τα οποία έχει καταθέσει στον δημόσιο διάλογο και η Υπουργός Παιδείας κ. Κεραμέως, τα οποία επιχειρήματα δεν ευσταθούν σε ό,τι αφορά τα στοιχεία. Έφερε για άλλη μια φορά έναν πίνακα ο οποίος δείχνει ότι η χώρα μας είναι με το μικρότερο ποσοστό αποφοίτων σε σχέση με τους εισακτέους σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως αυτά τα στοιχεία αφορούν όλους τους φοιτητές που έχουν εγγραφεί σε δημόσια ανώτατα και τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα στη χώρα από το 1980 και μετά.

Αντιθέτως, κύριε Μητσοτάκη, εγώ θα σας καταθέσω σήμερα κάποια πιο πρόσφατα στοιχεία, τα οποία θαρρώ πως δεν θα είναι εύκολο να τα αμφισβητήσετε, διότι έχουν τη σφραγίδα της Τράπεζας της Ελλάδος και του κ. Στουρνάρα, τον οποίο φαντάζομαι ότι εκτιμάτε, διότι ανανεώσατε και τη θητεία του.

Η Τράπεζα της Ελλάδος, λοιπόν, με έκθεσή της αποτυπώνει έρευνα που έγινε το 2019 -και θα την καταθέσω στα Πρακτικά- όσον αφορά το ποσοστό όσων δεν ολοκληρώνουν τις σπουδές τους στη χώρα και μάλιστα δίνει και ένα διάγραμμα, λέγοντας ότι είναι ενθαρρυντικό στοιχείο η πάρα πολύ σημαντική μείωση αυτού του ποσοστού των νέων ηλικίας δεκαοκτώ έως είκοσι τεσσάρων ετών που δεν ολοκληρώνουν τις σπουδές τους. Έχει πέσει από 14,2% το 2009 σε μόλις 4,7% το 2018, όταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση των είκοσι οκτώ αυτό είναι στο 10,6% -αυτά είναι στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος- για νέους, επαναλαμβάνω, δεκαοκτώ έως είκοσι τεσσάρων ετών.

Εσείς, λοιπόν, έρχεστε εδώ με τη λαθροχειρία κάποιων ανθρώπων που από το '80 και μετά -σήμερα μπορεί να είναι σαράντα, πενήντα, εξήντα χρόνων- για διάφορους λόγους, είτε δυσκολιών στη ζωή τους είτε επιλογών στη ζωή τους, άφησαν το πανεπιστήμιο. Έρχεστε και τους αθροίζετε, για να βγάλετε ένα επιχείρημα βγαλμένο από την κοιλιά σας, όταν -επαναλαμβάνω και ελπίζω να μην αμφισβητήσετε τα στοιχεία που σας παραθέτω, είναι επίσημα στοιχεία, στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος- τα στοιχεία λένε ότι είμαστε την τελευταία διετία, ευτυχώς, καλύτερα από τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις ηλικίες που μας ενδιαφέρουν, δεκαοκτώ έως είκοσι τεσσάρων ετών. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όπως επίσης θα ήθελα να καταθέσω στον δημόσιο διάλογο, στη συζήτηση που κάνουμε, και ποια είναι και η κατεύθυνση που δίνεται σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί είπατε πως εσείς πιστεύετε πως ένας νέος άνθρωπος δεν έχει κανένα νόημα να μπαίνει σε μια σχολή αν δεν έχει γράψει καλά. Αμφισβητήθηκε το επιχείρημά σας ότι δεν τελειώνει το πανεπιστήμιο, ότι δεν παίρνει το πτυχίο, αλλά ισχυριστήκατε ότι είναι δώρον άδωρον να πάρει ένα πτυχίο το οποίο ενδεχομένως δεν θα είναι της ίδιας αξίας στην αγορά εργασίας με ένα πτυχίο μιας σχολής προβλεπμένης, ενδεχομένως και πιο ουσιαστικής εκπαιδευτικής διαδικασίας, στις μεγάλες σχολές της χώρας μας, στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, το Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο, το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο. Δεν είναι έτσι.

Εν πάση περιπτώσει, σας καταθέτω εδώ το εξής, πάλι να συγκρίνουμε ποσοστά, τουλάχιστον να ξέρουμε σε τι διαφωνούμε. Στην ηλικία είκοσι πέντε ως τριάντα τεσσάρων ετών το 43,7% του πληθυσμού αυτού στη χώρα μας είναι απόφοιτοι πανεπιστημίου έναντι του 40,1% του μέσου όρου στην Ευρώπη. Στην Ελλάδα είναι 43,7%, στην Ευρώπη είναι 40,1%, μέσος όρος. Είναι τόσο μεγάλη η διαφορά; Και εν τοιαύτη περιπτώσει, εγώ δεν θεωρώ πρόβλημα, μειονέκτημα. Θεωρώ πλεονέκτημα ότι η χώρα μας έχει νέους ή εν πάση περιπτώσει στην κρίσιμη ηλικία των είκοσι πέντε ως τριάντα τεσσάρων ετών, νέους ανθρώπους που έχουν κατάρτιση, γνώσεις, σπουδές, πανεπιστημιακούς τίτλους.

Το ανθρώπινο κεφάλαιο της χώρας μας είναι ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Οι νέοι που έχουν γνώσεις είναι ανταγωνιστικό πλεονέκτημα και πρέπει να το αξιοποιήσουμε αυτό το πλεονέκτημα. Το πρόβλημα είναι ότι φεύγουν κατά χιλιάδες στο εξωτερικό, με την οικονομική κρίση, με τις μνημονιακές πολιτικές που επιβλήθηκαν τα τελευταία χρόνια. Αυτό είναι το πρόβλημα, ότι στελεχώνουν την παραγωγική μηχανή, την παραγωγική δομή άλλων κρατών και όχι τη δική μας, ενώ τους έχουμε εκπαιδεύσει στα δικά μας δημόσια πανεπιστήμια.

Δεν είναι το πρόβλημα ότι τους εκπαιδεύουμε όμως, δεν είναι το πρόβλημα ότι αποκτούν γνώσεις, δεν είναι πρόβλημα η ιδιαιτερότητα της ελληνικής οικογένειας, κάθε ελληνικής οικογένειας που έχει ως αυταξία τη γνώση και θέλει τα παιδιά της να σπουδάσουν. Ναι, γνωρίζω ότι δεν είναι το ίδιο που συνέβαινε τη δεκαετία του '70 και του '80 ή και του '90 ακόμα, που υπήρχε αυτή η κοινωνική κινητικότητα και πράγματι ήξερε κανείς, κάθε ελληνική οικογένεια, ότι, αν το παιδί σπουδάσει γιατρός, δικηγόρος ή μηχανικός, αυτομάτως θα υπάρξει μία αναδιανομή, θα έλεγε κανείς, μια κινητικότητα, δηλαδή θα αλλάξει κοινωνική διαστρωμάτωση το παιδί και η οικογένεια. Κι έτσι έγινε. Έτσι έγινε και τη δεκαετία του '60 και του '70.

Οι γονείς των περισσότερων από εμάς ήταν παιδιά αγροτών, κτηνοτρόφων και σπουδάζανε. Ή και πολλοί από όσους είναι σ' αυτή εδώ την Αίθουσα, που ήταν παιδιά αγροτών, κτηνοτρόφων, εν πάση περιπτώσει, εργατών, σπουδάζανε με την αξία τους, αλλάζανε κοινωνικό περιβάλλον. Η κοινωνική κινητικότητα, την οποία είπατε.

Όμως σήμερα πράγματι έχουν αλλάξει οι εποχές. Δεν είμαστε σ' αυτή την εποχή, διότι σήμερα δεν σου διασφαλίζει ένα διαφορετικό εισόδημα και επίπεδο ζωής το να βγάλεις μια πανεπιστημιακή σχολή. Σου διασφαλίζει όμως ένα πολύ σημαντικό εφόδιο και αξία σε κάθε εποχή για κάθε νέο άνθρωπο, που είναι η γνώση.

Εμείς πιστεύουμε στην αυταξία της γνώσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εμείς παλεύουμε, λοιπόν -κι εκεί είναι η διαφορά μας-, όχι να κόβονται παιδιά από πανεπιστημιακές σχολές, να μπαίνουν τα παιδιά, αλλά να παρέχονται ουσιαστικές σπουδές σε αυτά τα παιδιά και στο τελευταίο εκπαιδευτικό ίδρυμα, στην τελευταία πανεπιστημιακή σχολή, να είναι ουσιαστικές οι σπουδές για αυτά τα παιδιά. Γι' αυτό και λέμε να προσλάβουμε καθηγητές. Αν βρείτε -δεν τα έχω πρόχειρα, αλλά έχει σημασία να κάνουμε αυτή τη συζήτηση με ειλικρίνεια- τη σύγκριση -σας το είπα και πριν- της αναλογίας που αφορά τους καθηγητές ανά φοιτητές στα ελληνικά πανεπιστήμια με αυτή που είναι στα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, εκεί θα δείτε πού βρίσκεται το μεγάλο «handicap», όχι στον αριθμό των φοιτητών.

Και εδώ σας παραθέτω και το τι πρότεινε η Κομισιόν. Πρότεινε ως το 2030 αυτό το ποσοστό του πληθυσμού είκοσι πέντε ως τριάντα τεσσάρων ετών με πανεπιστημιακά πτυχία να ανέβει σε τουλάχιστον στο 50%. Είναι 43,7% στην Ελλάδα, 40% μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Κομισιόν προτείνει να ανέβει στο 50%. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφάσισε σε πρώτη φάση το ποσοστό αυτό να ανέβει στο 45%. Γιατί; Κι εσείς μας λέτε εδώ τα αντίθετα.

Ναι, βεβαίως και τα ΙΕΚ, βεβαίως και η τεχνολογική κατάρτιση. Καμμία αντίρρηση. Εμείς είμαστε αυτοί οι οποίοι, άλλωστε, έχουμε δώσει τη δυνατότητα με το απολυτήριο να μπορούν τα παιδιά να παίρνουν υψηλού επιπέδου κατάρτιση από δημόσια ΙΕΚ, αλλά όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση κινείται στην αντίθετη κατεύθυνση και εσείς σε μια ελιτίστικη αντίληψη, κάπου υπάρχει

θέμα εδώ. Να το ψάξετε. Είναι ιδεοληπτική εμμονή, είναι η έγνοια σας -επαναλαμβάνω- όχι για τα δημόσια αλλά για τα ιδιωτικά ΙΕΚ, που δεν είμαστε εμείς χορηγοί, εσείς είστε χορηγοί;

Η Ευρώπη θέλει ολοένα και περισσότερους πολίτες με πανεπιστημιακά εφόδια, επειδή θέλει μια ανάπτυξη υψηλού τεχνολογικού επιπέδου που να ανταποκρίνεται στις προκλήσεις της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης αλλά και της κλιματικής αλλαγής. Αυτά προτείνει η Ευρώπη και θέτει ως στόχους. Και εσείς εδώ έρχεστε, με μια επιχειρηματολογία παρωχημένη, με επιχειρήματα τα οποία δεν στέκουν, δεν έχουν βάση, να κάνετε τα ακριβώς αντίθετα.

Και εν τοιαύτη περιπτώσει, κύριε Μητσοτάκη, η Νέα Δημοκρατία είχε αυτή την άποψη και παλαιότερα. Επί κυρίας Γιαννάκου, αν δεν κάνω λάθος, Υπουργού, νομοθέτησε τη βάση του «10». Κοιτάζετε διαφορά. Εσείς εδώ νομοθετήσατε ένα πλέγμα διατάξεων που βάζει κρυφούς «κόφτες» και έχουμε πολλές τέτοιες περιπτώσεις σαν της Ελένης, που σας διάβασα σήμερα και δεν δώσατε απάντηση, σαν του Διονύση, που διάβασα την προηγούμενη εβδομάδα και δεν πήρα απάντηση, παρά μονάχα το ψέμα και τον υποβιβασμό, τον σνομπισμό της «άριστης» Υπουργού ότι «δεν είσαι ικανός να περάσεις και πέρυσι θα κοβόσουν». Δεν είναι αληθές, και το ψέμα έχει κοντά ποδάρια.

Ούτε βεβαίως είναι αληθές ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτός ο οποίος διαφωνεί γιατί λαϊκίζει. Η βάση του «10» εφαρμόστηκε. Και εφαρμόστηκε, επαναλαμβάνω, χωρίς τις κρύφies διατάξεις, που δεν έκοβε τότε τόσους πολλούς όσους κόβει σήμερα και που δημιουργεί αυτή την απαράδεκτη κατάσταση του να κόβονται ακόμη και άριστοι μαθητές από τη σχολή επιλογής τους.

Όταν ήρθε, λοιπόν η κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου τότε, η αγαπητή σας και αγαπητή σε όλους μας -αλλά εσείς τη συμπαθείτε περισσότερο μάλλον απ' ό,τι εμείς, διότι συμφωνείτε και ιδεολογικά μαζί της, εμείς έχουμε διαφωνήσει ανοιχτά- κ. Διαμαντοπούλου ως Υπουργός Παιδείας κατήργησε τη βάση του «10».

Ξέρετε τι δήλωσε στο Υπουργικό Συμβούλιο στις 13 Απριλίου του 2010; Εσείς την προτείνατε για να αναλάβει μια πολύ σημαντική θέση στον ΟΟΣΑ και λέτε ότι συμφωνείτε μαζί της. Ξέρετε τι έλεγε; Τέσσερα χρόνια μετά την εφαρμογή της βάσης του «10», δεν υπάρχει καμμία ένδειξη μελέτης που να αποδεικνύει ότι η βάση του «10» πέτυχε στο ελάχιστο την άνοδο της ποιότητας των σπουδών στο λύκειο ή στα τριτοβάθμια ιδρύματα. Η κ. Διαμαντοπούλου.

Άρα δεν είμαστε εμείς εδώ ιδεοληπτικοί. Εσείς είστε απόλυτα ιδεοληπτικοί και εμμονικοί. Εσείς είστε μια μειοψηφία της μειοψηφίας που επιμένετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Λέτε ότι εμείς εδώ λαϊκίζουμε. Εμείς έχουμε ευθύνη να θέσουμε τα προβλήματα και να διεκδικήσουμε να αποκατασταθεί η αδικία. Σας λέμε «κάντε το εσείς». Δεν το κάνετε εσείς; Έχουμε ευθύνη απέναντι στους πολίτες να πούμε ότι σε ό,τι μας αφορά θα την αποκαταστήσουμε αυτή την αδικία. Δεν είναι λαϊκισμός. Μάλλον δεν θα έχετε και πολύ μεγάλη εικόνα για το τι συνέβαινε παλαιότερα.

Όταν εγώ έδωσα πανελλαδικές εξετάσεις, μπορούσες να κρατήσεις τη βαθμολογία από ένα ως τέσσερα μαθήματα για την επόμενη χρονιά. Κάτι παρόμοιο προτείνουμε, βεβαίως καθ' υπέρβαση του αριθμού των εισακτέων της επόμενης χρονιάς, να εφαρμοστεί για να αποκατασταθεί αυτή η αδικία, εφόσον βεβαίως έχουμε εμείς την ευθύνη. Αυτό υποσχόμαστε, αυτό δεσμευόμαστε. Σας λέμε «κάντε το εσείς».

Κι ένα τελευταίο σχόλιο, κύριε Μητσοτάκη. Οι ρυθμίσεις που εισάγει σήμερα η Κυβέρνηση -γιατί είπατε ότι δεν μίλησα για το νομοσχέδιο, αλλά νομίζω ότι ήταν πολύ σημαντικότερα τα ζητήματα που θίξαμε και αντιπαρεταθήκαμε γι' αυτά και έπρεπε να τεθούν κατά προτεραιότητα- είναι όσα ακριβώς ζητούσε από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ η τρόικα από το 2015 ως το 2018 που βγήκαμε από τα μνημόνια. Ακριβώς αυτά.

Κατηγορήσατε τώρα και τον κ. Φίλη ότι δήθεν είναι αυτός ο οποίος έχει υπόγειες διασυνδέσεις με τους κολληγιάρχες. Σοβαρεύεστε. Καταθέστε εδώ επιχειρήματα που να στέκουν. Η τρόικα επέβαλε τότε -και, πράγματι- να εφαρμοστεί η δέσμευση Αρβα-

νιτόπουλου και μόλις η τρόικα έφυγε από τη χώρα, γιατί κάποιοι κατάφεραν να βγάλουν τη χώρα από τα μνημόνια, αυτό το συγκεκριμένο άρθρο αποκαταστάθηκε από τη δική μας κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αλλά εσείς, παρ' ότι βγήκαμε από τα μνημόνια, φέρνετε όλες τις μνημονιακές επιλογές, διότι είστε σε ταυτόσημη ιδεολογική και πολιτική στάση με αυτούς που μας επέβαλαν, με πολλά από αυτά που μας επέβαλαν, όχι με όλα, αλλά σε ό,τι αφορά την εκπαίδευση, είναι ακριβώς τα ίδια. Τι λέγαμε; Ατομική αξιολόγηση εκπαιδευτικών, αυξημένες εξουσίες του διευθυντή, αυτονομία του σχολείου. Τι κάναμε εμείς;

Εμείς καταφέραμε μετά από μια δύσκολη διαπραγματευτική διαδικασία και στρατηγική -δεν ήταν εύκολο- να καταθέσουμε και εν πολλοίς να επιβάλουμε τη δική μας ατζέντα, όχι μόνο για διορισμούς, που σήμερα εσείς θέλετε να πάρετε τη δόξα, αλλά εν πάση περιπτώσει γνωρίζει ο κόσμος, ο ελληνικός λαός ποιοι κατάφεραν και το ένα προς ένα, που, αν δεν υπήρχε τώρα και ήταν ένα προς πέντε, δεν θα μπορούσατε να μιλάτε καθόλου για διορισμούς, αλλά και ποιοι εξήγγειλαν και ολοκληρώνονται τώρα διορισμοί και της ειδικής αγωγής και αυτοί που είπατε σήμερα.

Εμείς λοιπόν όχι μόνο για διορισμούς, αλλά και για τη μη εφαρμογή της τιμωρητικής ατομικής αξιολόγησης. Θέλαμε και θέλουμε την αξιολόγηση ως έννοια, μέσα όμως από την ενίσχυση της συλλογικότητας, την καθιέρωση της δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης, την οποία η Νέα Δημοκρατία είχε καταψηφίσει, και πολλών άλλων ρυθμίσεων.

Και βεβαίως, ένα άλλο θέμα που έπρεπε να επιλυθεί στο πλαίσιο διαπραγματεύσεων με την τρόικα ήταν αυτό το αγκάθι της ατομικής αξιολόγησης. Ξέρετε ότι υπάρχει πολύ αρνητικό κλίμα και στους εκπαιδευτικούς για το ζήτημα αυτό. Υπάρχει όμως και μια μεγάλη προσπάθεια που κάνετε διαρκώς να λέτε ότι η Αριστερά είναι αντίθετη με την έννοια της αξιολόγησης. Δεν ισχύει αυτό.

Εμείς ως κυβέρνηση προχωρήσαμε σε συγκεκριμένες ρυθμίσεις, σε μια προσπάθεια να αρχίσει να δημιουργείται μια κουλτούρα αποτίμησης του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου στο σχολείο, όχι με όρους επίδειξης, καθώς η αξιολόγηση δεν είναι όπως τα καλλιστεία, αλλά με όρους ανάδειξης της δυναμικής των συλλογικοτήτων, των συλλόγων διδασκόντων, σε συνεργασία με τις εκπαιδευτικές δομές υποστήριξης του εκπαιδευτικού έργου, όχι την τιμωρητική ατομική αξιολόγηση, αλλά μια συλλογική κουλτούρα αποτίμησης.

Έρχεστε εσείς σήμερα κι όλα αυτά τα καταργείτε. Έρχεστε και καταργείτε τα περιφερειακά κέντρα εκπαιδευτικού σχεδιασμού. Γιατί το κάνετε αυτό; Και εν τοιαύτη περιπτώσει, αν είστε υπέρ της αξιολόγησης, γιατί δεν αξιολογείτε πρώτα τι έκαναν αυτά τα κέντρα, τι έργο παράξε, τι έχουν κάνει όλο αυτό το διάστημα. Αλλά διότι ο στόχος σας δεν είναι η αναβάθμιση της παρεχόμενης εκπαιδευτικής διαδικασίας, αλλά η ατομική και τιμωρητική αξιολόγηση. Γιατί το ζήτημα δεν είναι μόνο το αν θα αξιολογηθεί κάποιος, αλλά και πώς και ποιος θα τον αξιολογεί.

Με όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επαναλάβω τη ριζική διαφωνία που έχουμε με τη λογική σας για τα εκπαιδευτικά πράγματα. Είναι πράγματι δύο διαφορετικοί κόσμοι και το καταλαβαίνει ο καθένας αυτό. Θεωρώ όμως ότι σήμερα έγινε αντιληπτό ότι ο ένας κόσμος είναι ο προσοδευτικός δημοκρατικός κόσμος, που θέλει συλλογικές διαδικασίες, θέλει να προκόψει το κάθε παιδί που έχει τη δυνατότητα ανεξάρτητα από την οικονομική του δύναμη, τη δύναμη των γονιών του, και θέλει ουσιαστικά να επενδύσουμε στην εκπαίδευση στο σχολείο και το πανεπιστήμιο. Η άλλη πλευρά -και, θα το πω- έχει μια ελιτίστικη αντίληψη.

Είναι ελιτισμός να πιστεύεις ότι στην εποχή της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης πρέπει να κόψεις τη δυνατότητα παιδιών να σπουδάζουν, γιατί με αυτόν τον τρόπο θα δημιουργήσεις δήθεν καλύτερη ποιότητα παρεχόμενων σπουδών.

Καλύτερη ποιότητα παρεχόμενων σπουδών και γνώσης θα δημιουργήσουμε με ένα σχέδιο ποιοτικής αναβάθμισης και των σχολείων και των πανεπιστημίων, με αύξηση του προϋπολογισμού για την παιδεία, αύξηση των κονδυλίων για το σχολείο και για το πανεπιστήμιο, προσλήψεις σε καθηγητές και πανεπιστη-

μακούς.

Έτσι θα φτιάξουμε το πανεπιστήμιο και το σχολείο το δημοκρατικό και το προοδευτικό για την επόμενη μέρα του τόπου, όχι με αποκλεισμούς, όχι με κόφτες, όχι με μια ελιτίστικη αντίληψη, που μας γυρνάει πολλά χρόνια πίσω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Η Πρόεδρος του Κινήματος Αλλαγής, η κ. Φώφη Γεννηματά, θα μιλήσει από τη θέση της για τη δική της δευτερολογία αμέσως τώρα.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Κινηματος Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, αργήσατε πάρα πολύ στο θέμα των εμβολιασμών. Σας λέγαμε από την αρχή ότι το σύστημα ήταν καλά οργανωμένο για όσους ήθελαν να εμβολιαστούν. Εσείς παρουσιάζατε στοιχεία που οδήγησαν και την ελληνική κοινωνία σε έναν εφσυχασμό.

Ξέρετε, είναι πάρα πολλοί εκείνοι που λέγανε: «Αφού πηγαίνει καλά ο εμβολιασμός, γιατί να εμβολιαστώ κι εγώ; Θα πετύχουμε τελικά την ανοσία και άρα ας περιμένω λίγο να δω πώς θα πάνε τα πράγματα και θα δούμε αργότερα.».

Το λέγαμε πάρα πολλούς μήνες ότι έπρεπε να νοιαστείτε, ότι έπρεπε να δώσετε βάρος στην ενημέρωση, ότι έπρεπε να έχετε κινητά συνεργεία για να φτάσετε σε απομακρυσμένες περιοχές, σε κατάκοιτους, σε ανθρώπους υπερχλικές, που δεν μπορούσαν να φτάσουν στα εμβολιαστικά κέντρα. Τα αγνοήσατε όλα αυτά. Όταν ο κόμπος έφτασε στο χτένι, τι κάνατε;

Βάζετε τα στελέχη σας και τσουβαλιάζουν -ακόμα κι εσείς ο ίδιος- τους αρνητές του εμβολίου, τους όποιους συνωμοσιολόγους υπάρχουν στην Ελλάδα με αυτούς που πραγματικά είναι προβληματισμένοι και αναζητούν συγκεκριμένες απαντήσεις και σοβαρή ενημέρωση.

Αντί, λοιπόν, να σκύψετε σε αυτή τη δεύτερη κατηγορία και να κάνετε focus και ειδική καμπάνια ενημέρωσης για όλους αυτούς, εσείς επιλέγετε να χωρίσετε την ελληνική κοινωνία στα δύο. Και βγαίνουν στελέχη σας, τη μία βγαίνει ο ένας Υπουργός -δεν θέλω να πω ονόματα- και απειλεί και την άλλη μέρα βγαίνει άλλος Υπουργός και καταγγέλλει αυτόν που απειλεί και λέει άλλα. Έχουν ακουστεί τα μύρια όσα.

Είπα και στην πρωτολογία μου ότι επικρατεί ένα πραγματικό αλαλούμι. Σταματήστε, λοιπόν, να χωρίζετε τους Έλληνες και ασχοληθείτε με μια σοβαρή καμπάνια ενημέρωσης για τους πραγματικά προβληματισμένους, γι' αυτούς που αναζητούν απαντήσεις. Διότι έχουμε μεγάλα ποσοστά ανεμβολίαστων σε ηλικίες επικίνδυνες.

Και τώρα μην κοιτάτε που είναι καλοκαίρι και οι νέοι άνθρωποι είναι μακριά από τις οικογένειές τους και έχει περιοριστεί το φαινόμενο πιο πολύ στους νέους. Σκεφτείτε τι θα συμβεί όταν έρθουν σε επαφή.

Πρέπει, λοιπόν, έστω και τώρα, να τρέξετε να προλάβετε, με ένα οργανωμένο σχέδιο, με κινητές μονάδες, αλλά και ουσιαστική, στοχευμένη ενημέρωση.

Δεν μου απαντήσατε σε κανένα θέμα κριτικής που σας έκανα στο νομοσχέδιο. Δεν μου απαντήσατε ούτε για το πώς θα ανοίξουν τα σχολεία το φθινόπωρο και θέλω να σας επιστήσω την προσοχή, διότι η χώρα μας δεν συμμετείχε σε έρευνα του ΟΟΣΑ, προφανώς γιατί δεν έχουμε στοιχεία και δεδομένα για το τι συνέβη όλο αυτό το διάστημα της πανδημίας στα σχολεία.

Θα σας πω συγκεκριμένα παραδείγματα, εάν θέλετε, με σχολεία σε ορεινές περιοχές, που τα κλείσατε, γιατί κλείσατε ορίζοντα τα σχολεία σε όλη τη χώρα, ενώ δεν είχαν πρόσβαση στο διαδίκτυο και, ταυτόχρονα, είχαν αίθουσες και μπορούσε να γίνει το μάθημα χωρίς συνωστισμό στις τάξεις. Δεν υπήρχε σχέδιο, δεν υπήρχε προσπάθεια να κρατηθούν τα σχολεία ανοιχτά. Δεν έχουμε στοιχεία για το τι συνέβη.

Εμείς κάνουμε τη δική μας έρευνα και τον Σεπτέμβριο θα παρουσιάσουμε και τα στοιχεία για το τι ακριβώς συνέβη.

Έρχομαι τώρα στα θέματα του νομοσχεδίου. Μας κατηγορήσατε με τρόπο που θα έλεγα ότι δεν χρειάζεται καν απάντηση για δήθεν υπερδραστηριοποίηση συντεχνιών.

Ακούστε, κύριε Πρωθυπουργέ, στη χώρα αυτή οι μεγάλες μεταρρυθμίσεις στον τομέα της εκπαίδευσης έγιναν από το ΠΑΣΟΚ

και τη δεκαετία του 1980 και τη δεκαετία του 1990 και το 2010, μέσα στην κρίση, με έναν νόμο που καταφέραμε να αποσπάσει την πολυπόθητη συνεννόηση και συναίνεση και να ψηφιστεί από πολύ μεγάλη κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Ήταν ένας νόμος που στη συνέχεια εσείς οι ίδιοι αρχίσατε να ξηλώνετε.

Επομένως νομίζω ότι δεν χώρανε σε μας τέτοιου είδους κριτικές. Πέφτουν στο κενό και δείχνουν -αν θέλετε- και μια προσωπική εμπάθεια και κομματική εμπάθεια στο ΠΑΣΟΚ, που επιτέλους πια, ψυχραιμία! Έλεος! Δεν φταίει για τα πάντα το ΠΑΣΟΚ! Και νομίζω ότι τώρα που κυβερνήσατε όλοι, μπορεί η ελληνική κοινωνία να κρίνει, να συγκρίνει και να βγάλει τα συμπεράσματά της για τις μεγάλες τομές και μεταρρυθμίσεις που έχουμε κάνει σε αυτόν τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

Αντίθετα, κύριε Πρωθυπουργέ, θέλω να σας πω ότι θα σας ακολουθεί για πάντα το στίγμα της αντιδημοκρατικής σας επιλογής να μην έχετε αιρετούς εκπροσώπους των εκπαιδευτικών στα υπηρεσιακά συμβούλια. Αυτό ακριβώς δείχνει τη δική σας επιθυμία και προσπάθεια να κομματικοποιήσετε την εκπαίδευση, να ελέγξετε τα πάντα και, τελικά, ο στόχος σας και μέσα από αυτό το σχέδιο νόμου είναι ο έλεγχος, ο αυταρχισμός και η συμμόρφωση και όχι να γυρίσουμε σελίδα και να ανοίξουμε ορίζοντες για τη νέα γενιά της πατρίδας μας.

Εγώ θα ήθελα πραγματικά να μου απαντήσετε: Πόσες θέσεις μπορούν να δώσουν τα δημόσια ΙΕΚ; Πόσοι από τις τριάντα χιλιάδες που κόβονται από την ανώτατη εκπαίδευση μπορούν να φοιτήσουν στα δημόσια ΙΕΚ; Μακάρι να ήταν σε καλύτερη κατάσταση και μακάρι να μπορούσαν να απορροφήσουν πολύ περισσότερους ή τους περισσότερους από όλους αυτούς!

Στην πραγματικότητα, όμως, αυτό που κάνετε είναι ότι δείχνετε σε τριάντα χιλιάδες νέα παιδιά και τις οικογένειές τους τον δρόμο προς τα ιδιωτικά κολλέγια.

Κλείνοντας, θέλω να σας πω ότι για μένα προσωπικά στην πολιτική ό,τι έχει κοινωνικό όφελος δεν έχει τελικά πολιτικό κόστος. Ποιο είναι, όμως, το κοινωνικό όφελος, όταν επιλέγετε μέσα στην πανδημία να κάνετε πρόχειρες και αποσπασματικές ρυθμίσεις και όχι σοβαρές, τεκμηριωμένες, ολοκληρωμένες μεταρρυθμίσεις μετά από εξαντλητικό διάλογο με όλους τους ενδιαφερόμενους και τα κόμματα, για να ανοίξετε έναν νέο δρόμο στην εκπαίδευση; Ποια είναι, τελικά, τα οφέλη για την ελληνική κοινωνία από αυτή την αποσπασματική ρύθμιση;

Έχετε δημιουργήσει αδικίες και έχετε υποχρέωση να τις λύσετε άμεσα, τώρα, κύριε Πρωθυπουργέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Κλείσαμε με τις ομιλίες των πολιτικών Αρχηγών σήμερα.

Σειρά έχει η κ. Ολυμπία Τελιγιωρίδου.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΤΕΛΙΓΙΩΡΙΔΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ευχαρίστηση και η περηφάνια που επιδεικνύετε οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας για τον αποκλεισμό χιλιάδων μαθητών από την τριτοβάθμια εκπαίδευση αποκαλύπτει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο την πεμπουσία της ιδεολογίας, της αντίληψης και της πίστης σας στις κοινωνικές ανισότητες, τις οποίες αυτή η Κυβέρνηση διευρύνει νομοσχέδιο με νομοσχέδιο, πιστή στη ρήση του Πρωθυπουργού για τη φυσιολογική κατάσταση της κοινωνικής ανισότητας, μιας κατάστασης που νομίζετε πως δίνει το δικαίωμα σε εσάς που θεωρείτε πως είστε ανώτεροι και στον ίδιο τον Πρωθυπουργό ακόμη και να μη δίνει εξηγήσεις για το «πόθεν έσχες» του. Και έτσι, τη μια παρουσιάζει ιδιωτική συμφωνητική μεταβίβαση της εταιρείας το 2016 και την άλλη αποδεικνύεται ότι το 2017 τη δήλωνε κανονικά στη Γαλλία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ)

Έρχοστε εδώ για να πείτε ότι θέλετε για τον ελληνικό λαό την κοινωνική ανέλιξη. Με ποιον τρόπο την καταφέρνεται αυτή; Με το πτωχευτικό νομοσχέδιο, που παίρνει την περιουσία των λαϊκών στρωμάτων που βρέθηκαν σε δεινή οικονομική κρίση, με το νομοσχέδιο για τα εργασιακά, όπου καταργείται το οκτάωρο, ή μήπως θεωρείτε ότι η κοινωνική ανέλιξη θα έρθει με το μισό ευρώ τη μέρα αύξηση που δίνετε στον κατώτατο μισθό; Θα έρθει

η κοινωνική ανέλιξη που λέτε ότι επιθυμείτε με την ειδική βάση εισαγωγής, που αφήνει εκτός από τα πανεπιστήμια χιλιάδες νέους ή με την «ειδική τσέπη» όσων μπορούν να πληρώνουν τα κολλέγια;

Εάν πραγματικά πιστεύετε ότι η πολιτική σας οδηγεί σε κοινωνική ανέλιξη, βρίσκεστε σε σύγχυση. Κοινωνική κινητικότητα είναι η διαδικασία με την οποία ένα άτομο μπορεί να μετακινηθεί από ένα επίπεδο της κοινωνικής διαστρωμάτωσης σε ένα άλλο, αρκεί βέβαια το σύστημα της εκάστοτε κοινωνίας και η πολιτική που εφαρμόζεται από την εκάστοτε εξουσία να το επιτρέπει και αυτό, σε μεγάλο βαθμό, γίνεται μέσω της παιδείας.

Προφανώς, όμως, είναι κάτι που δεν σας απασχόλησε. Και δεν σας απασχόλησε, γιατί δεν γνωρίζετε την προσπάθεια και την αγωνία των νέων παιδιών και των οικογενειών τους. Και δεν γνωρίζετε, γιατί δεν έχετε βιωματική εμπειρία.

Εσείς δεν είχατε πρόβλημα να δώσετε πανελλαδικές εξετάσεις, κυρία Υπουργέ, για να περάσετε στη Νομική. Δεν ξέρω αν απαξιώσατε το ελληνικό πανεπιστήμιο ή αν πραγματικά θέλατε να πάτε κατευθείαν στο εξωτερικό ή αν περάσατε, αλλά είναι σίγουρο ότι δεν έχετε ζησει αντίστοιχο άγχος για το μέλλον σας, γιατί αυτό ήταν προδιαγεγραμμένο και δεν υπήρχε λόγος, λόγος της οικονομικής και κοινωνικής σας κατάστασης, να βρεθείτε σε αντίστοιχη αγωνία με χιλιάδες νέες και νέους των λαϊκών στρωμάτων.

Αυτό δεν είναι μια προσωπική επίθεση. Δεν το θίγω απλώς για να πω κάτι για την Υπουργό. Το κάνω για να προβληματίσω.

Είστε Υπουργός Παιδείας και αποτελείτε πρότυπο για τους νέους μας. Τι μάθημα δίνετε σε αυτά τα παιδιά με αυτή την πολιτική, την πολιτική που τους αδικεί, που τους στερεί από το όνειρο; Κυνικά, αυταρχικά και κακιασμένα τούς λέτε «να μην ονειρεύεστε».

Είναι σαν να αντιπαθείτε, σαν να μισείτε τους μη προνομιούχους νέους, αυτούς που δεν είναι από υψηλά κοινωνικά και οικονομικά στρώματα. Σήμερα δεν εφαρμόζετε πολιτική για την παιδεία. Εφαρμόζετε μια ελιτίστικη πολιτική για το κοινωνικό στάτους και μάλιστα εν μέσω πανδημίας, σε μια δύσκολη εκπαιδευτική χρονιά, που αρχικά υποβαθμίσατε τα περιφερειακά πανεπιστήμια.

Στην Καστοριά, για παράδειγμα, κλείσατε το Τμήμα Αρωγής - Φροντίδας Προσχολικής Ηλικίας. Αφού στην αρχή προσποιούσασταν ότι πρόκειται για αναστολή, μέχρι κι ο Πρωθυπουργός, πριν από λίγο, από αυτό το βήμα, απαξίωσε αυτό το τμήμα. Το υποτίμησε, όπως και τα υπόλοιπα τριάντα έξι, και είπε: «Τι θέλατε; Τα φτιάχνετε με τροπολογίες για να γίνει σε κάθε χωριό σουβλατζίδικο...». Κι αυτό το λέτε εσείς, που υποτίθεται ότι ενδιαφέρεστε για την αναβάθμιση και την ανάπτυξη αυτού του τόπου μέσα από την εκπαίδευση. Είλικρινά, ώρες-ώρες ο τρόπος με τον οποίο μιλάτε μας ξεπερνά.

Στη συνέχεια, επιφυλάξατε για τα παιδιά της πανδημίας την κοινωνική ανισότητα, ενάντια σε κάθε διάσταση κοινωνικής κινητικότητας. Με την ελάχιστη βάση εισαγωγής, με την ελάχιστη βάση ξεχωριστά για κάθε ειδικό μάθημα, που μάλιστα δεν διδάχτηκε στα σχολεία, με τους συντελεστές βαρύτητας, με την πρόβλεψη για την επόμενη χρονιά σε διπλό μηχανογραφικό βάζετε φραγμούς στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και οι φραγμοί αυτοί δεν αφήνουν εκτός μόνο «κακούς», κατ' εσάς, μαθητές, αλλά και πολλούς αριστούχους.

Διότι εσάς δεν σας νοιάζει η αριστεία. Για σας υπάρχει η αριστεία της τσέπης, γιατί έτσι κι αλλιώς τα παιδιά όσων έχουν την οικονομική δυνατότητα θα σπουδάσουν στα ιδιωτικά κολλέγια χωρίς εξετάσεις, χωρίς κριτήρια, με πιο λίγα μαθήματα, με λιγότερες διδακτικές ώρες, αλλά με ισότιμο πτυχίο.

Η πολιτική σας πλέον δεν μπορεί ούτε να κρυφτεί ούτε να παραπλανήσει. Το σημερινό νομοσχέδιο ούτε την εκπαίδευση αναβαθμίζει ούτε τους εκπαιδευτικούς μας δυναμώνει. Καθιερώνετε αυστηρές ιεραρχικές διοικητικές δομές, επιλέγετε καθαρά διαχωριστικές πολιτικές για παραμελημένα και κοινωνικά υποβαθμισμένα σχολεία, στα οποία θα υπάρχουν ανεπαρκείς ευκαιρίες και δυνατότητες.

Υπάρχουν πολλά ζητήματα. Μόνο για μισό λεπτό θα πω ότι υπάρχει ένα θέμα και ασάφεια σε σχέση με τη διδακτική εμπειρία

για όσους υπηρετούν στα κέντρα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, όπου είναι η μοναδική περίπτωση στον νόμο όπου λογίζεται η διδακτική υπηρεσία, αλλά δεν μοριοδοτείται.

Μια κουβέντα μόνο και για τις προσλήψεις, που επαίρεστε. Τις κάνετε δύο χρόνια μετά. Δεν υπάρχει, όμως, ένας συνεκτικός σχεδιασμός, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την αντίδραση των καθηγητών γερμανικής γλώσσας, όπου κατανεμήθηκαν μόνο πενήντα τρεις θέσεις, ενώ πέρσι στην πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εργάζονταν εξακόσια είκοσι έξι άτομα.

Κλείνοντας, θέλω να σας πω ότι η παιδεία πράγματι αποτελεί έναν από τους βασικούς τομείς που αφορά την εξέλιξη των νέων ανθρώπων. Έτσι, λοιπόν, θεωρώ ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα νομοσχέδιο που αντίκειται στη μόρφωση των λαϊκών στρωμάτων, γιατί βλέπει την παιδεία σαν προνόμιο και όχι σαν δικαίωμα. Κι αυτό γιατί οι εμπνευστές του νομοσχεδίου δεν θέλουν τη μορφωτική ανέλιξη, γιατί τότε θα αποδειχθεί η φθηνότητα, θα αποδειχθεί η φθηνότητα του πλούτου, της δόξας και των αξιωμάτων αυτών που το εμπνεύστηκαν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ, κυρία συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΤΕΛΙΓΙΟΡΙΔΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Τέλος, θέλω να πω ότι σύντομα η νεολαία θα σας δώσει την απάντηση, γιατί στην κοινωνική κινητικότητα εκτός από την άνοδο υπάρχει και η κάθοδος, που σύντομα θα βιώσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενη ομιλήτρια η κ. Μαρία Κομνηνάκα από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Θα ακολουθήσει μετά η κ. Σκόνδρα Ασημίνα, ο κ. Βαρδάκης, η κ. Γκαρά και η κ. Κεφάλια.

Κυρία Κομνηνάκα, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Με τον ήλιο τα βγάζω, με τον ήλιο τα μάζω. Τι έχουν τα έρμα και ψοφούν;». Αυτή την παροιμία θυμίζει η επιχειρηματολογία που αναπαράγει η Κυβέρνηση διά στόματος της κυρίας Υπουργού για να δικαιολογήσει τον αποκλεισμό χιλιάδων μαθητών από την πρόσβαση στο πανεπιστήμιο, που με την ελάχιστη βάση εισαγωγής τούς έκλεισε κατ'απουσία την πόρτα, στερώντας τους ακόμα και την ελπίδα συμπλήρωσης του μηχανογραφικού, με τόσο μάλιστα κυνισμό, ώστε να ξεκινήσει από τη βασανισμένη φουρνιά της πανδημίας, του μαρτυρίου της τηλεεκπαίδευσης, του άνοιξε-κλείσε των σχολείων.

Επαναλαμβάνετε, δήθεν αθώα: «Είναι δυνατόν να μπαίνουν στο πανεπιστήμιο με βαθμολογίες “2” και “3”;». Δεν απαντάτε όμως ποιανού έργο είναι αυτές οι επιδόσεις των μαθητών, ποιανού έργο είναι ένα σχολείο όπου συνεχώς αποψιλώνουν την ολοκληρωμένη γνώση, αντικαθιστώντας τη με αποσπασματικές πληροφορίες και δεξιότητες, ένα σχολείο μονόπλευρα προσανατολισμένο στην αρένα των πανελλαδικών εξετάσεων. Τέτοιο σχολείο διαμορφώνουν μέτρα όπως αυτό της τράπεζας θεμάτων, που επαναφέρατε με τον προηγούμενο νόμο από την Α' λυκείου, ένα σχολείο-φροντιστήριο, που τρέχει ασθμαίνοντας να καλύψει την ύλη, αφήνοντας πίσω παιδιά που αδυνατούν να ακολουθήσουν αυτούς τους ρυθμούς, παιδιά που είτε αποθαρρύνονται στο να συνεχίσουν τη μορφωτική διαδικασία, όσο πυκνώνουν τα κενά που συγκεντρώνουν, ή, ακόμα κι αν καταφέρουν να παρακολουθήσουν τους ρυθμούς, αναγκάζονται ακόμα πιο έντονα να παπαγαλίζουν και να μην αφομοιώνουν ουσιαστικά τη γνώση.

Γι' αυτό και αποτελεί ένα κατεξοχήν αντιπαιδαγωγικό μέτρο. Και προφανώς κι αυτό έχει και κοινωνικό πρόσημο. Διότι τα πρώτα παιδιά που αφήνει πίσω είναι όσα δεν έχουν τη δυνατότητα φροντιστηρίων ή το σχολείο τους αντιμετώπιζε πρόβλημα ελλείψεων σε εκπαιδευτικούς. Σε κάθε περίπτωση, είναι παιδιά που ξεκινούν από άλλη αφετηρία την εκπαίδευση.

Βέβαια, αυτό το αντιπαιδαγωγικό πείραμα δεν το ανακάλυψε πρώτη η Νέα Δημοκρατία. Διότι μπορεί ως κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ να αναγκάστηκε να το αποσύρει, υπό την πίεση των κινητοποιήσεων, όμως δεν παύει να το υπερασπίζεται, όπως με τον πλέον

επίσημο τρόπο παραδέχεται στο πρόσφατο βιβλίο του ο πρώην Υπουργός κ. Γαβρόγλου.

Εκεί μάλιστα μπορεί να βρει κανείς και μια άλλη ενδιαφέρουσα παραδοχή, αυτή που συνοψίζει στην αυτοκριτική του διαπίστωση ο πρώην Υπουργός, ότι αν κάτι δεν κάναμε καλά είναι που δεν εμπλέξαμε τα πανεπιστήμια στον καθορισμό του προφίλ του φοιτητή. Τι άλλο, αλήθεια, θα μπορούσε να καθορίσει το προφίλ του φοιτητή, αν όχι ανάλογης έμπνευσης μέτρα με την ελάχιστη βάση εισαγωγής, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ; Για την οποία τώρα ετοιμάζει αντάρτικο ο ΣΥΡΙΖΑ, διευρύνοντας τη λίστα με τους προς κατάργηση νόμους για την επόμενη του έφοδο στον κυβερνητικό ουρανό.

Σ' αυτό το στρωμένο έδαφος πατάει σήμερα η Νέα Δημοκρατία, για να προχωρήσει ακόμα πιο απροκάλυπτα την κατηγοριοποίηση των σχολείων, να διαμορφώσει ένα σχολείο ολοένα και πιο ταξικό. Κι αν υπό το βάρος της κατακραυγής απέσυρε τη διάταξη για τον διαχωρισμό των τμημάτων ανάλογα με το επίπεδο των μαθητών, φέρνει από άλλον δρόμο τον διαχωρισμό τους σε διαφορετικές ταχύτητες και κατηγορίες. Με την εισαγωγή του πολλαπλού βιβλίου αναθέτετε ουσιαστικά στον καθηγητή την ευθύνη να προχωρήσει στην κατηγοριοποίηση των σχολείων και των τμημάτων. Εκεί θα οδηγηθεί εκ των πραγμάτων η επιλογή του βιβλίου, ώστε να μπορεί να ανταποκρίνεται στο συγκεκριμένο επίπεδο των μαθητών, το οποίο το θεωρείτε και παγιωμένο, διαρρηγνύοντας και τα ελάχιστα ενιαία μορφωτικά στοιχεία, που τουλάχιστον παρέχει το σχολικό βιβλίο.

Αλήθεια, τα σχολεία των λαϊκών συνοικιών, τα νυχτερινά σχολεία, στα οποία οι μαθητές δουλεύουν όλη μέρα, σε ποιο επίπεδο δυσκολίας θα καταταχθούν; Μάλλον όχι σε αυτό της υψηλότερης δυσκολίας, στο οποίο θα στηρίζονται τα θέματα των πανελλήνιων. Είναι ή δεν είναι ένα ακόμα βήμα ταξικού διαχωρισμού της δημόσιας εκπαίδευσης, όταν από τη μια θα σπρώχνονται τα παιδιά στα πρωτοκλασάτα φροντιστήρια, που θα επεξεργάζονται και θα καλύπτουν την ύλη των πιο απαιτητικών βιβλίων, και οι υπόλοιποι θα πέφτουν στην αρένα των πανελλαδικών, ξεκινώντας εξαρχής με λειψά εφόδια;

Μάλιστα, μετά από την επιτυχημένη συνταγή να μετατρέψει τα σπίτια των μαθητών σε σχολικές αίθουσες με την τηλεεκπαίδευση, τώρα τους αναθέτετε να διδάσκονται και μόνοι τους το μάθημα στο σπίτι, μετατρέποντας τελικά και με πιο επίσημο τρόπο τον γονιό σε δάσκαλο, όσοι βέβαια από αυτούς έχουν αυτή τη δυνατότητα.

Να γιατί δεν είναι άσχετη με την τσέπη και την κοινωνική θέση των γονιών τους και η ποιότητα των μαθητών. Ή μήπως αυτό δεν θα γίνει εντονότερο με την περιβόητη αυτονομία των σχολείων, στο όνομα της οποίας όλοι πίνετε νερό. Όταν η χρηματοδότηση, άρα και η λειτουργία, των σχολείων θα επαφίεται στην ικανότητα της κάθε σχολικής μονάδας να προσεγγίζει χορηγούς -που κατ' αυτόν τον τρόπο βέβαια θα αποκτούν και αποφασιστικό ρόλο στο περιεχόμενο της εκπαίδευσης, δίνοντας παράλληλα και ένα χρησιμο άλλοθι στις κυβερνήσεις για τις συνεχείς περικοπές της χρηματοδότησης από τον κρατικό προϋπολογισμό-, αυτή πλέον θα εξαρτάται από τη δεινότητά τους να εμπορεύονται κτήρια και σχολικές υποδομές, αυτές που λείπουν κατά τα άλλα από πολλά σχολεία, λες και είναι πολυκαταστήματα για κάθε λογής επιχειρηματική ή άλλη δραστηριότητα.

Αναρωτιόμαστε: Άραγε αναμένεται να καλύψουν λειτουργικά τους έξοδα από αυτή την αξιοποίηση των υποδομών τους και σχολεία, όπως, για παράδειγμα, τις σεισμόπληκτες Βρύσες της Λέσβου, που παραμένει στα κοντέινερ πέντε χρόνια μετά τον καταστροφικό σεισμό;

Αντί, λοιπόν, να επαναλαμβάνετε ευθαρσώς ότι ζητούμενο είναι οι απόφοιτοι κι όχι οι εισαχθέντες στο πανεπιστήμιο, αναλογιστείτε πρώτα πώς προετοιμάζει, τι μορφωτικά εφόδια δίνει στα παιδιά το σχολείο που διαμορφώνεται με αυτές σας τις επιλογές, αν είναι ίδια και επαρκή για όλους, ανεξάρτητα από την ταξική τους καταγωγή.

Μήπως, αλήθεια, μπορείτε να μας πείτε πώς βοηθάτε τους φοιτητές να ολοκληρώσουν αναπόσπαστα τις σπουδές τους; Και δεν μιλάμε για τα δύο χρόνια της πανδημίας, που τα πανεπιστήμια παρέμεναν ο πιο ασφαλής χώρος στην τήρηση των μέτρων

κοινωνικής αποστασιοποίησης; μηδέν φοιτητές μέσα στις σχολές, πολλά χιλιόμετρα μακριά από αυτές, αλλά και από τα πανεπιστημιακά συγγράμματα.

Πώς βοηθάτε ένα παιδί από λαϊκή οικογένεια να παραμείνει και να ολοκληρώσει τις σπουδές του, με την κυριολεκτικά ανύπαρκτη φοιτητική μέριμνα, όταν ένας στους δέκα φοιτητές βρίσκεται κρεβάτι σε εστία, όπου αυτές υπάρχουν, την ώρα που τα νοίκια έχουν πάρει φωτιά και όταν από τα στοιχεία του Υπουργείου προκύπτει ότι από τις δέκα χιλιάδες επτακόσιες και πλέον αιτήσεις μετεγγραφών που υποβλήθηκαν με μοριοδοτούμενους κοινωνικά λόγους, κάτω από πεντέμισι χιλιάδες τελικά κατάφεραν να την πάρουν, αντιμετωπίζοντας και χίλια δυο άλλα εμπόδια στη συνέχεια, όταν και αυτά τα παιδιά είναι μονόδρομος να δουλεύουν πολλές φορές εξαντλητικά, παράλληλα με τις σπουδές τους και η μόνη σας έγνοια είναι πώς γρηγορότερα θα τους δείξετε την πόρτα της εξόδου;

Κι αν τελικά ενδιαφέρεστε για τους αποφοίτους, αν θέλετε να μπαίνουν πράγματι στις σχολές της επιλογής τους και όσοι δεν έχουν την εναλλακτική των σπουδών στο εξωτερικό ή να χρυσοπληρώνουν ιδιωτικά κολλέγια και ΙΕΚ -για τα οποία δεν σας ενοχλεί βέβαια το ύψος της βαθμολογίας και οι λευκές κόλλες των μαθητών, αφού φροντίσατε πρώτα να έχουν ισότιμο πτυχίο με αυτό των ΑΕΙ-, δώστε τους το δικαίωμα να κατοχυρώνουν βαθμολογία μαθημάτων και για τις επόμενες χρονιές, χωρίς να ξεκινούν από την αρχή τον κοστοβόρο μαραθώνιο των φροντιστηρίων για όλα τα μαθήματα...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, κυρία Κομνηνάκη.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

...την πρόταση, δηλαδή, του ΚΚΕ, που απέρριψε μετ' επαίνων και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτή θα είναι μια ελάχιστη συμβολή για να μην εγκλωβίζονται οι φοιτητές σε αδιέξοδες διαδρομές, κυρία Υπουργέ.

Αναβάθμιση, λοιπόν, της εκπαίδευσης δεν είναι το ξεσκάρταρισμα των μαθητών. Σύγχρονο δεν είναι ένα σχολείο που διαχωρίζει τα παιδιά όταν υπάρχουν επιστημονικά πορίσματα, τεχνολογική ανάπτυξη τέτοια, που πρέπει και μπορεί να γίνει προσίτη σε όλους. Σύγχρονο είναι το σχολείο που επιτρέπει να έρθουν όλα τα παιδιά σε επαφή με τον πλούτο του ανθρώπινου πολιτισμού και στη βάση αυτή να ξεδιπλώνουν τα ταλέντα τους, που τα δίνει όλα σε όλους και όχι λίγα σε κάποιους. Αυτό το σχολείο απαντάει στα όνειρα των παιδιών αλλά και στις ανάγκες τους. Γι' αυτό το σχολείο θα συνεχίσει να αγωνίζεται το ΚΚΕ.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα η κ. Ασημίνα Σκόνδρα από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας οι συμπολίτες μας τον δημόσιο διάλογο, όπως αυτός αναπτύχθηκε αυτές τις μέρες, κυρίως στις συνεδριάσεις της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, είναι βέβαιο ότι αισθάνθηκαν απογοήτευση και αγανάκτηση. Ό,τι αφορά την παιδεία εξ ορισμού είναι σοβαρό, ουσιαστικό και με εθνικό πρόσημο, διότι αναφέρεται στο μέλλον των νέων, κατά συνέπεια στο μέλλον της πατρίδας μας. Θα περίμεναν, λοιπόν, μια συζήτηση ανάλογη σε σοβαρότητα, σε κύρος και επίπεδο.

Αντί να εστιάσουν, όμως, οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης στο πνεύμα και τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, που στόχο έχει να δημιουργήσει ένα καλύτερο και σύγχρονο σχολείο για τα παιδιά και για τους εκπαιδευτικούς, ανταποκρινόμενο στις ανάγκες του μέλλοντος και του κόσμου που αλλάζει με γρήγορους ρυθμούς, αντί να επικροτήσουν την αποκέντρωση και τις ενισχυμένες αρμοδιότητες στους εκπαιδευτικούς, αντί να υπάρξει μια γόνιμη ανταλλαγή απόψεων, η κουβέντα παρεκτράπηκε, με αποκλειστική ευθύνη του εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, του κ. Φίλη. Επιδόθηκε σε προσωπικές επιθέσεις, ύβρεις και, κουνώντας επιδεικτικά το δάχτυλο προς την Υπουργό, μίλησε για λαϊκή οργή και για σφαγή των υποψηφίων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Μας είπε ότι μοναδικοί υποστηρικτές του νομοσχεδίου είναι οι

σχολάρχες των ιδιωτικών σχολείων μας, διότι η Κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει στοχοποιήσει τη δημόσια εκπαίδευση και νομοθετεί ενάντια της.

Μας είπε ότι δεν λαμβάνουμε υπ' όψιν τα δικαιώματα των πολλών, αλλά υποστηρίζουμε τα δικαιώματα των λίγων και προνομιούχων. Ως γυναίκα Βουλευτής και ως μητέρα θα πω και εγώ ανεπίτρεπτη και ντροπιαστική η φρασεολογία, το ύφος και ο τόνος απέναντι στην Υπουργό. Χρησιμοποίησε εκφράσεις που δεν ταιριάζουν στον κοινοβουλευτισμό και τη δημοκρατία. Τα λόγια και ο τρόπος χαρακτηρίζουν αυτόν που τα λέει, όμως, και όχι αυτόν στον οποίον απευθύνονται.

Επίσης, είναι απαράδεκτη η στάση των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, που δεν βρίσκουν το θένος να καταδικάσουν επιθέσεις που δεν απευθύνονται στον θεσμικό ρόλο της Υπουργού, αλλά στον ιερό ρόλο της μητέρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφήνω τις φραστικές χυδαιότητες και τη λαϊκίστικη ρητορεία που ακούστηκαν στην επιτροπή μας, αλλά και εδώ, και εστιάζω στα βασικά σημεία κριτικής των κομμάτων της Αντιπολίτευσης.

Όσον αφορά την ελάχιστη μέση εισαγωγής στα πανεπιστήμια, εμείς είμαστε ταυτιζόμενοι με την πλειοψηφία των Ελληνίδων και των Ελλήνων, των γονέων και των παιδιών -και αυτό το επαληθεύουν οι αριθμοί-, πιστεύουμε ότι για να εισαχθεί κάποιος στο πανεπιστήμιο πρέπει να καλύπτει βασικές γνωστικές προϋποθέσεις, που να δημιουργούν και το υπόβαθρο αποφοίτησης και εν κατακλείδι, πέραν της ακαδημαϊκής μόρφωσης, να του ανοίγει δρόμους στη ζωή αλλά και στην επαγγελματική αποκατάσταση.

Όσο για το τετριμμένο και ψεύτικο ρεφρέν ότι η Νέα Δημοκρατία αδιαφορεί για τα λαϊκά στρώματα και εδώ διαψεύδεστε πανηγυρικά. Διότι οι λαϊκές οικογένειες και οι οικονομικά ασθενέστεροι είναι αυτοί που υποφέρουν περισσότερο όταν χρειαστεί να υπερβούν τις δυνατότητές τους για να σπουδάσουν τα παιδιά τους και πολλές φορές οι θυσίες τους να αποβαίνουν μάταιες, με τους ίδιους εγκλωβισμένους και τα παιδιά τους αιώνιους φοιτητές. Άλλωστε, με νέες διατάξεις εμπλουτίσαμε τα πεδία γνώσεων από το δημοτικό και έτσι από το δημοτικό ακόμη αυξάνονται τα εφόδια των παιδιών.

Εσείς πάλι, με στόχο να γίνετε πρόσκαιρα αρεστοί, χαμηλώνετε τον πήχη τόσο, ώστε να εισέλθουν άπαντες σε πανεπιστημιακές σχολές και δεν σας ενδιαφέρει καθόλου το πόσα χρόνια θα φοιτούν, αν τελικά θα αποφοιτήσουν ή τι θα κάνουν μετά που θα αποφοιτήσουν. Δηλητηριάζετε τη συζήτηση λαϊκίζοντας και εργαλειοποιώντας τα παιδιά, τα σχέδιά τους και τα όνειρα των γονιών τους. Προπαγανδίζετε με την απογοήτευση του μαθητή που δεν περνάει στο Μετσόβιο ή στη Θεσσαλονίκη, αλλά περνάει στην Αρχιτεκτονική Πατρών, Ιωαννίνων ή Χανίων. Κάποιοι συνυποψήφιοί του τα πήγαν καλύτερα. Αυτός είναι ο κανόνας της ευγενούς άμιλλας. Το ταλέντο σας, όμως, στη διαστρέβλωση, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι πραγματικά αξιοζήλευτο.

Μεγάλο μέρος της συζήτησης εξαντλήθηκε στην αναγκαιότητα αξιολόγησης της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα αφορά στην αναβάθμιση της εκπαίδευσης και την ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών.

Βασικό σημείο αποτελεί το εργαλείο της αξιολόγησης, που κατά κοινή ομολογία είναι σημείο-κλειδί για να εξασφαλιστεί η παροχή ποιοτικής εκπαίδευσης στους μαθητές.

Είναι πάγια και καταγεγραμμένη θέση της Νέας Δημοκρατίας ότι η αξιολόγηση του ανθρώπινου δυναμικού σε όλες τις εκπαιδευτικές δομές είναι απαραίτητη για βελτίωση, εξέλιξη και αναβάθμιση της εκπαίδευσης. Είναι, όμως, και πάγιο αίτημα των γονέων και σύσσωμης της ελληνικής κοινωνίας.

Η λέξη και μόνο «αξιολόγηση» μέχρι σήμερα ήταν αιτία πολέμου. Μετά από σαράντα χρόνια συζήτησης, διαφωνιών και αντιπαράθεσης νομίζω ότι έχει εμπεδωθεί από όλους ότι είναι αναγκαία και επιβεβλημένη και μόνο θετικά μπορεί να προσφέρει αφ' ενός στους μαθητές και αφ' ετέρου στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, διότι η αξιολόγηση θα οδηγήσει στην επιμόρφωση, στην προσαρμογή στα νέα δεδομένα και οι μέτριοι θα γίνουν καλοί και οι καλοί καλύτεροι.

Όσοι ακόμη αντιδρούν δεν ενδιαφέρονται για την ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου. Βλέπουν την αξιολόγηση ως διαδικα-

σία ελέγχου και τιμωρίας και όχι ως εργαλείο βελτίωσης και εξέλιξης του επαγγελματικού κύρους των εκπαιδευτικών για την αναβάθμιση της εκπαιδευτικής τους ικανότητας. Με την άρνησή τους στερούν τη δυνατότητα της πολιτείας να διαπιστώσει τον βαθμό αποτελεσματικότητας και ποιότητας του εκπαιδευτικού συστήματος. Στερούν από τους γονείς τη βεβαιότητα ότι παρέχεται στα παιδιά τους η άρτια και βέλτιστη εκπαίδευση. Αυτό αλάζει πλέον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη στελέχωσε τη δημόσια παιδεία με έντεκα χιλιάδες επτάκοσους νέους μόνιμους εκπαιδευτικούς, που σε δύο μήνες από σήμερα αναλαμβάνουν καθήκοντα. Επαναλαμβάνω: Τα δημόσια σχολεία που πάνε τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών, όχι τα σχολαρχεία. Πρόκειται για τους πρώτους μόνιμους διορισμούς που γίνονται στη γενική εκπαίδευση μετά από δώδεκα χρόνια και μάλιστα σε εποχή δύσκολη και οικονομικά πιεσμένη λόγω της πανδημίας.

Ακολούθησαν τον διορισμό τεσσερισήμισι χιλιάδων μόνιμων εκπαιδευτικών στην ειδική αγωγή και εκπαίδευση που έγιναν πέρσι, τους πρώτους στην ειδική αγωγή στην ιστορία της χώρας πάλι στα δημόσια σχολεία. Δεσμευθήκαμε απέναντι στους πολίτες να χτίσουμε ένα σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα, αποτελεσματικό και ποιοτικό και εμείς τις δεσμεύσεις μας τις τιμάμε και τις τηρούμε. Εκεί έγκειται η ουσία αλλά και η μεγάλη διαφορά μας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Την Υπουργό κ. Κεραμέως θα ήθελα να τη συγχαρώ για το θάρρος, την πυγμή, την αποφασιστικότητα, την ψυχραιμία και το πλούσιο μεταρρυθμιστικό της έργο, που θα ωφελήσει και θα ανοίξει ορίζοντες για ένα καλύτερο μέλλον στη νέα γενιά και θα κάνει τα δικά της παιδιά περήφανα για τη μητέρα τους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Σωκράτης Βαρδάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΒΑΡΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία συνάδελφε, αυτά να μην τα λέτε σε εμάς. Ρίξτε μια ματιά στα διπλανά σας έδρανα και θα καταλάβετε πολλά. Θα καταλάβετε πόσο μόνοι έχετε μείνει στηρίζοντας, όπως λέγατε αυτές τις μέρες, ένα εμβληματικό νομοσχέδιο.

Κυρία Υπουργέ, μιλήσατε πολλές φορές για αίσθημα δικαίου. Νομίζω ότι δεν δικαιούστε να μιλάτε για αίσθημα δικαίου. Αποτυχόντες δεν είναι οι μαθητές. Αποτυχόντες είστε εσείς, ανάληγτοι είστε εσείς, ανίκανοι είστε εσείς. Θα μου πείτε, τώρα θα ιδρώσει το αυτί σας; Χθες μάς είπατε ότι πανηγυρίζατε γιατί δώσατε αύξηση 2% στον κατώτατο μισθό και το θεωρείτε επίτευγμα, όταν εσείς το 2019, όταν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αύξησε τον κατώτατο μισθό κατά 11%, λέγατε για ψίχουλα και δεν ντρέπεστε τώρα.

Έκανε λάθος ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ προηγουμένως, που είπε για ολόκληρο κουλούρι που προκύπτει από την αύξηση. Αν το κουλούρι έχει σουσάμι, δεν φτάνει η αύξηση που δώσατε.

Θέλω να θέσω ένα ερώτημα: Αφού τα νομοσχέδιά σας είναι εμβληματικά, όπως λέτε, αξιολόγηση θεσμών δεν υπάρχει -πρόνοησε ο προηγούμενος Πρωθυπουργός, βγάζοντας τη χώρα από τα μνημόνια-, τι ζόρι έχετε να φέρετε τέτοια νομοσχέδια, που, όπως λέτε, είναι εμβληματικά εν μέσω πανδημίας, αλλά κυρίως με κλειστά σχολεία και πανεπιστήμια; Μάλλον φοβάστε τους πολυούς επαίνους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά αναρωτιέμαι αν έχει υπάρξει στο παρελθόν Υπουργός Παιδείας με τόση εμπάθεια και μίσος απέναντι στην εκπαιδευτική και μαθητική κοινότητα, απέναντι στο δημόσιο σχολείο που με κυνικότητα και πλήρη απάθεια στήνεται στο απόσπασμα. Θα ήταν για γέλια, αν δεν ήταν για κλάματα, ο ευφάνταστος τίτλος που δώσατε στο νομοσχέδιο που φέρατε για να ολοκληρώσετε την ισοπέδωση της δημόσιας παιδείας.

Βαφτίζετε αναβάθμιση του σχολείου διατάξεις που μυρίζουν ναφθαλίνη. Καταργείτε κάθε έννοια συλλογικής έκφρασης στην εκπαίδευση, επαναφέροντας ένα συγκεντρωτικό, προσωπικοκεντρικό σύστημα, δομημένο από έναν αδιανόητο αριθμό στελεχών, υποστελεχών και παραστελεχών, με μοναδικό αντικείμενο τον

έλεγχω επί των διαδικασιών της αξιολόγησης. Μετατρέπεται τα περιφερειακά κέντρα εκπαιδευτικού σχεδιασμού σε εξωτερικούς αξιολογητές, εκφυλίζοντας πλήρως τον συνεργατικό και διεπιστημονικό τους χαρακτήρα. Ευνουχίζετε τον σύλλογο διδασκόντων, παραχωρώντας πλήθος αρμοδιοτήτων στον διευθυντή του σχολείου, μετατρέποντάς τον θέλει-δεν θέλει σε αξιολογητή, δικαστή, τιμωρό και απόλυτο εξουσιαστή της σχολικής μονάδας. Πόση ακόμα διχόνοια θα σπείρετε στην εκπαιδευτική κοινότητα;

Ξεθάψατε μέχρι και τους παλιούς επιθεωρητές του '70. Τους βαφτίσατε σχολικούς συμβούλους και τους πλαισιώσατε με τους επόπτες ποιότητας, όχι για να συμβουλευθούν αναφορικά με το παιδαγωγικό και το εκπαιδευτικό έργο των σχολείων, αλλά για να αξιολογούν και για να αναφέρουν.

Όσο για την ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών που διατυμπανίζετε, θα είχε πολύ ενδιαφέρον αν ακούγαμε τι έχουν να μας πουν οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί, τους οποίους αγνοείτε, οι εκπαιδευτικοί τους οποίους δένετε πισθάγκωνα, απειλώντας τους με πειθαρχικά και στερήσεις μισθού, τη στιγμή που τους αφαιρείτε και το παραμικρό ίχνος αυτενέργειας.

Δεν μπορώ να μη σταθώ στη διάταξη που αναφέρει ότι, σε περίπτωση που το έργο του εκπαιδευτικού κριθεί ως μη ικανοποιητικό, εκείνος θα παρακολουθεί υποχρεωτικό επιμορφωτικό πρόγραμμα, με τις επιμορφώσεις που κατέστη ανίκανο να υλοποιήσει το Υπουργείο σας την εποχή της μεγάλης ανάγκης της τηλεκαίδευσής. Είναι πραγματικά άπιστευτα αυτά που ζούμε!

Ακούσαμε για αυτονομία των σχολικών μονάδων, ακούσαμε για αποκέντρωση και για ελευθερία, που συμβάλλουν στην ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Δεν ακούσαμε αυτά που ευκόλως εννοούνται, ότι δηλαδή τα σχολεία θα κατηγοριοποιούνται ανάλογα με την απόδοσή τους, ότι η πρόσβαση στους πόρους θα είναι ανάλογη των επιδόσεών τους, ότι θα διαμορφωθούν σχολεία δύο και τριών ταχυτήτων, αυτά που θα παίρνουν όλες τις επιχορηγήσεις και θα απευθύνονται στην ελίτ και τα άλλα που θα συνεχίσουν να υποχρηματοδοτούνται και να υποβαθμίζονται μέχρι το οριστικό κλείσιμό τους.

Πραγματικά το θράσος σας δεν έχει όρια. Γιατί θέλει θράσος, κυρία Κεραμέως, να τα λέτε αυτά εσείς, που, όταν άρχισε η πανδημία, ξεκινήσατε την τηλεκαίδευση χωρίς καμμία προετοιμασία και αφήσατε μαθητές, εκπαιδευτικούς και γονείς χωρίς την παραμικρή βοήθεια, εσείς, που παρακάμψατε τις δημοκρατικές διαδικασίες στις εκλογές των αιρετών εκπαιδευτικών και διορίσατε για πρώτη φορά μη εκλεγμένους αντιπροσώπους στα περιφερειακά συμβούλια.

Το μόνο που πετυχαίνετε, κυρία Υπουργέ, με αυτό το νομοσχέδιο, τώρα που οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς και οι μαθητές χρειάζονται τη μεγαλύτερη δυνατή στήριξη, είναι να αποδεικνύετε περίτρανα τα μίλια που σας χωρίζουν από την καθημερινή πραγματικότητα της μέσης οικογένειας. Μοιάζετε να νομοθετείτε σαν να βρίσκεστε σε άλλον πλανήτη, σε μια άλλη παράλληλη πραγματικότητα, μακριά από τις υπαρκτές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας.

Σας άκουσα στις επιτροπές να λέτε ότι αφουγκράζεστε την κοινωνία. Ποια ακριβώς κοινωνία αφουγκράζεστε; Αυτή που για εσάς είναι αόρατη;

Κυρία Υπουργέ, δυστυχώς επτωχεύσατε σε όραμα, ιδέες, κουλτούρα. Επτωχεύσατε σε σχέδιο, πρόγραμμα και σκέψη.

Δεν θα σας επιτρέψουμε, όμως, να απαξιώσετε το δημόσιο σχολείο. Δεν θα σας επιτρέψει η νέα γενιά να καταργήσετε κάθε έννοια δικαίου.

Κυρία Υπουργέ, είστε ένα μέλος της πιο ανάλητης, ανίκανης, αλλά, πάνω από όλα, επικίνδυνης Κυβέρνησης των τελευταίων σαράντα χρόνων, με ένα εργασιακό νομοσχέδιο-έκτρωμα που μας γυρίζει εκατό χρόνια πίσω, ένα ασφαλιστικό που κατακρεουργεί εργαζόμενους, ανέργους, συνταξιούχους, δύο δικά σας νομοσχέδια, κυρία Κεραμέως, που προσβάλλουν την ίδια τη δημοκρατία.

Άραγε, έχετε το σθένος να κοιτάξετε στα μάτια τους χιλιάδες μαθητές που τους στερήσατε το όνειρο; Τι θα πείτε, άραγε, στους αγωνιστές της ζωής και της μάθησης; Και εννοώ, βέβαια, τους αποφοίτους των εσπερινών λυκείων, που τους κόψατε τα φτερά, τους στερήσατε την ευκαιρία για μια καλύτερη ζωή, τους

στείλατε αδιάβαστους εν μέσω πανδημίας και, το χειρότερο, εν μέσω σχολικής χρονιάς.

Κυρία Υπουργέ, κάνατε άδικο κόπο. Όχι μόνο δεν θα εφαρμοστούν τα νομοσχέδιά σας, αλλά θα είναι τα πρώτα νομοσχέδια - πακέτο με τα νομοσχέδια του κ. Χατζηδάκη- που θα καταργήσει η επόμενη κυβέρνηση που θα είναι η κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα. Να είστε σίγουροι ότι το ξύπνημά σας έρχεται σύντομα και η πτώση σας θα είναι ηχηρή.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα δώσουμε τον λόγο τώρα στην κ. Αναστασία Γκαρά από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΡΑ: Κύριε Πρόεδρε, ακούγοντας νωρίτερα την κυρία Υπουργό, την κ. Κεραμέως, προς στιγμήν νόμιζα ότι συνάντησα την πόρτα του σχολικού και εκπαιδευτικού παραδείσου. Τόσο ιδανικά παρουσίασε τις επιπτώσεις που θα έχει το νομοσχέδιο και όλα τα προηγούμενα νομοθετήματα τα οποία έχει φέρει στη Βουλή.

Ωστόσο, γνωρίζουμε όλοι ότι η πραγματικότητα είναι εκ διαμέτρου αντίθετη. Στην κοινωνία συμβαίνουν εντελώς διαφορετικά πράγματα και οι επιπτώσεις από τα νομοθετήματα που φέρντε είναι έως αρνητικές, για να μην πω κάτι χειρότερο.

Δυστυχώς, το τελευταίο διάστημα έχει αποκαλυφθεί με τον χειρότερο τρόπο όχι μόνο ο κυνισμός με τον οποίο αυτή η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, προσβάλλοντας την προσπάθεια και την αγωνία ακόμη και νέων παιδιών, αλλά έχει αποκαλυφθεί και η εγκληματική πολιτική που ασκεί σε όλα τα επίπεδα, μια πολιτική που οδηγεί στη φτωχοποίηση την πλειονότητα του λαού μας, μια πολιτική αντικοινωνική και εχθρική στην πράξη των πολιτών, στη στήριξη των πολιτών, μια πολιτική εχθρική στην ανάπτυξη και την ευημερία, μια πολιτική αθηνοκεντρική και συγκεντρωτική, με απανωτά πλήγματα, καθημερινά πλήγματα, στην περιφέρεια, μια πολιτική εκδικητική, εκδικητική προς τους πολίτες και κυρίως τους εργαζόμενους, μια στάση ελιτίστικη, ίσως και κομπλεξική θα μπορούσαμε να πούμε, μια πολιτική εγκληματική απέναντι στα νέα παιδιά, που τους κόβετε τα φτερά, τους κόβετε τα όνειρα, καταστρέφετε το παρόν και το μέλλον μιας ολόκληρης γενιάς, μια εγκληματική πολιτική, που έχει διαλύσει την επαγγελματική εκπαίδευση, άσχετα αν λέτε ότι υποστηρίζετε τις δεξιότητες, μια πολιτική με την οποία αποκλείετε ακόμη και άριστους μαθητές από τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση, που με ειρωνεία και κυνισμό σε ένα παιδί που συγκέντρωσε είκοσι μία χιλιάδες μόρια, με ό,τι στερήσεις, θυσίες και αγωνίες φέρει αυτή η επιτυχία και αυτή η προσπάθεια, του προτείνετε να πάει σε ένα ΙΕΚ.

Στα ΙΕΚ γιατί, άραγε, βάζετε μηχανογραφικό; Τα ΙΕΚ απαιτούν απολυτήριο λυκείου. Ισχύει από τη δεκαετία του 1990. Χρέος μας είναι να στηρίζουμε και τα δημόσια ΙΕΚ. Ωστόσο, δεν αποτελούν μέρος της ανώτατης εκπαίδευσης, της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Ουσιαστικά τι λέτε σε αυτά τα παιδιά; Ουσιαστικά δείχνετε την πόρτα της εξόδου από τη χώρα, προκειμένου να σπουδάσουν σε ένα πανεπιστήμιο του εξωτερικού, αν έχουν την οικονομική δυνατότητα. Δημιουργείτε ένα νέο κύμα brain drain που έχει την υπογραφή Κεραμέως - Μητσοτάκη.

Και αναρωτιέμαι: Ποια αριστεία, άραγε, ευαγγελίζεστε; Ποια αριστεία υποστηρίζετε; Την αριστεία του πορτοφολιού και μόνο, τελικά.

Κυρία Κεραμέως, καταργήστε άμεσα την ελάχιστη βάση εισαγωγής και ασκήστε μια πολιτική κοινωνικής πρόνοιας, μια πολιτική ενίσχυσης και στήριξης για τους φοιτητές, για τους σπουδαστές, για τις φοιτήτριες, προκειμένου να μπορούν με ευκολία, με στήριξη να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους, αν πραγματικά ενδιαφέρεστε για τη μείωση του αριθμού των αποφοίτων.

Όμως, είναι τόσο στρεβλή, τόσο φοβική η άποψή σας για την παιδεία, που καταλήγετε σε πραγματικά εγκληματικές επιλογές. Τολμήσατε να πείτε ότι τα παιδιά όταν μπαίνουν σε μια σχολή, σε ένα τμήμα δημόσιου πανεπιστημίου, εγκλωβίζονται. Τα παιδιά εγκλωβίζονται στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Αυτό ισχυρίζεστε.

Από πότε η γνώση, κυρία Υπουργέ, η παιδεία, η εκπαίδευση εγκλωβίζει τους ανθρώπους; Νομίζω ότι δεν έχετε καμμία ιδέα

τι συμβαίνει στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Δεν έχετε καμμία ιδέα και καμμία γνώση τι συμβαίνει στο δημόσιο σχολείο.

Αντί να συζητάμε σήμερα πώς μπορούμε να βελτιώσουμε το σχολείο μας και το πανεπιστήμιό μας και να στηρίξουμε τα νέα παιδιά, εσείς θεωρείτε την εισαγωγή στο πανεπιστήμιο εγκλωβισμό. Αντί να στηρίξουμε και να ενισχύσουμε την πρόσβαση στη μάθηση και τη γνώση, να στηρίξουμε την αυταξία της γνώσης, μια γνώση η οποία απελευθερώνει, απελευθερώνει το πνεύμα, απελευθερώνει τους ανθρώπους, απελευθερώνει τις κοινωνίες, εσείς μιλάτε για εγκλωβισμό.

Και, όμως, αυτό τι δείχνει; Δείχνει ότι φοβάστε. Φοβάστε τη γνώση. Φοβάστε την αυτοπεποίθηση, τη δύναμη, την κοινωνική δύναμη που δίνει η γνώση στους πολίτες. Αυτό φοβάστε. Για αυτό θεωρείτε ότι εγκλωβίζονται τα νέα παιδιά στο πανεπιστήμιο.

Εκτός, βέβαια, αν θεωρείτε πως ένα δημόσιο πανεπιστήμιο, ανοικτό στην κοινωνία, που δίνει πρόσβαση, ευκαιρίες, αναβάθμιση επιπέδου και μάθησης, «εγκλωβίζει» και στερεί πιθανούς πελάτες από τα ιδιωτικά κολλέγια, τα οποία τόσο έχετε στηρίξει και υπηρετείτε. Διότι ο μόνος λόγος για να κόψετε την πρόσβαση σε πάνω από είκοσι πέντε χιλιάδες παιδιά και να αποδυναμώσετε δεκάδες περιφερειακά αξιολογώτατα τμήματα -με αρνητικές επιπτώσεις και για τις τοπικές κοινωνίες- είναι να εξασφαλίσετε πελατεία για τα ιδιωτικά κολλέγια, για τα οποία έχετε φροντίσει να εξομοιώσετε σε προηγούμενα νομοθετήματα τα πτυχία. Και εκεί, όπως ξέρετε, δεν έχει βάση εισαγωγής, δεν έχει αξιολόγηση, δεν έχει ελάχιστη βάση εισαγωγής, δεν έχει εισαγωγικές εξετάσεις. Δεν μας πειράζει αν τα παιδιά γράφουν «1» ή δίνουν λευκή κόλλα. Είναι άλλο σύστημα.

Σας ενδιαφέρει, άραγε, η γνώση και η εξειδίκευση; Σας ενδιαφέρει να δημιουργήσετε ευκαιρίες για όλα τα παιδιά ή μήπως έχετε εγκλωβιστεί ή ίδια και το σύνολο της Κυβέρνησης στο ταξικό σας μίσος; Διότι κυνικά μάς λέτε ότι όποιος έχει γεμάτο πορτοφόλι θα μπορεί να έχει και πτυχίο. Διαφορετικά θα είναι αποκλεισμένος ή εγκλωβισμένος, γιατί θα πρέπει να εργαστεί παράλληλα με τις σπουδές του και να παρατείνει τον χρόνο των σπουδών, γιατί την εποχή που κυβερνούν οι άριστοι της Νέας Δημοκρατίας αν δεν έχεις λεφτά, δεν έχεις και δικαίωμα στη γνώση.

Αυτό καταφέρνεται με αυτό το νομοσχέδιο, γιατί, όπως είπε και ο κ. Μητσοτάκης σε συνέντευξή του, δεν μπορούν και δεν πρέπει να πάνε όλοι στο πανεπιστήμιο. Δεν μπορεί και δεν πρέπει να σπουδάσουν τα παιδιά του ψυκτικού από το Περιστέρι, του αγρότη από την Ορεσιτιάδα, του τεχνίτη από το Σουφλί, του κτηνοτρόφου από τη Σαμοθράκη, διότι η αριστεία για τη Νέα Δημοκρατία, η παιδεία, η υγεία θεωρούνται εμπόρευμα ακριβό και όχι δίκαιο.

Δυστυχώς για εσάς, όλα έχουν μια τιμή. Δεν υπάρχουν δικαιώματα, αξίες, όνειρα. Τα πάντα τιμολογούνται και, μάλιστα, τιμολογούνται ακριβά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σημερινό νομοσχέδιο, με τον ευφάνταστο τίτλο για την αναβάθμιση του σχολείου, ουσιαστικά υποβαθμίζετε τη λειτουργία του σχολείου, καταργείτε τον επιτυχημένο θεσμό των περιφερειακών κέντρων εκπαιδευτικού σχεδιασμού με τον συνεργατικό και διεπιστημονικό χαρακτήρα τους που είχε θεσπίσει ο ΣΥΡΙΖΑ και ήταν ομολογουμένως πετυχημένος θεσμός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ.

Εισάγετε την τιμωρητική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και, μάλιστα, σε διάταξη που δεν υπήρχε στη διαβούλευση. Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών θεσμοθετείται με διαδικασίες που σε καμμία περίπτωση δεν διασφαλίζουν την αντικειμενικότητα και την αμεροληψία, γιατί εσείς στην πραγματικότητα δεν ενδιαφέρεστε για καμμία αξιολόγηση, βελτίωση, μετεκπαίδευση των εκπαιδευτικών, κανέναν εκσυγχρονισμό. Όμως, σκοπός είναι η τιμωρία, η στοχοποίηση και εν τέλει η απόλυση των δημοσίων λειτουργών.

Δεν θα προχωρήσω, διότι έχει περάσει και ο χρόνος, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ. Δεν θα προχωρήσω αναλυτικά στο να σχολιάσω τις διατάξεις που φέρνετε.

Θα κλείσω, όμως, και θα μου το επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε,

μεταφέροντας την άποψη των εκπαιδευτικών από την Α' ΕΛΜΕΔ, οι οποίοι λένε πως «το νέο νομοσχέδιο χτυπά τη συλλογικότητα, τη δημοκρατία, τη συνεργατικότητα και ένα σχολείο ανοιχτό με προοπτική και όραμα. Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι», λένε, «αντιδρούμε και διαφωνούμε με το σχολείο που θα δημιουργήσει, ένα σχολείο αποστεωμένο, φτωχό, με μαθητές, εκπαιδευτικούς και γονείς αποδυναμωμένους. Με το νομοσχέδιο αυτό», συνεχίζουν, «δεν μιλάμε για αξιολόγηση, αλλά για ασφυκτικό έλεγχο και η κάλυψη των στοιχειωδών αναγκών των σχολείων, των μαθητών, των εκπαιδευτικών θα γίνεται βάζοντας οι γονείς πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη και κυρίως από τους χορηγούς, εάν αυτοί θα βρίσκονται. Για εμάς», υποστηρίζουν οι εκπαιδευτικοί του Έβρου, «σχολείο σημαίνει δημοκρατία, σημαίνει αξίες και αυτά δουλεύονται μέσα από τη συλλογικότητα και μέσα από τη συνεργασία».

Αναρωτιέμαι τι σημαίνει δημόσιο σχολείο, τι σημαίνει γνώση για εσάς, κυρία Υπουργέ, και για το σύνολο της Κυβέρνησης. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα η κ. Μαρία - Αλεξάνδρα Κεφάλα από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΕΦΑΛΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για δεκαετίες ο χώρος της παιδείας υπήρξε πεδίο οξείας αντιπαράθεσης, δίχως νικητές, δίχως θριαμβευτές. Και αυτό γιατί το αντικείμενο αυτό καθ' εαυτό της διαμάχης, αντί να προστατεύεται ως κόρη οφθαλμού, ποδοπατήθηκε στον βωμό της πολιτικής επικράτησης και της δήθεν επαναστατικής διάθεσης.

Αν όλοι κοιτάξουμε μέσα μας, δεν θα δυσκολευτούμε να δώσουμε τις απαντήσεις στις βασικές επιδιώξεις μας. Μαθητές, γονείς, εκπαιδευτικοί, πανεπιστημιακά ιδρύματα, κοινωνία επιδιώκουμε όλοι το ίδιο αποτέλεσμα. Παλεύουμε για ένα σχολείο σύγχρονο, φιλικό, ανταγωνιστικό, αυτόνομο, ελκυστικό για κάθε μαθητή, ένα σχολείο-προθάλαμο της κοινωνίας, με αρχές και επίπεδο παρεχόμενων γνώσεων αντάξιο των ανεπτυγμένων κρατών, με ρόλο στη διαπαιδαγώγηση των νέων μας. Με λίγα λόγια, θέλουμε ένα ποιοτικό σχολείο, προσαρμοσμένο στις ανάγκες του εικοστού πρώτου αιώνα.

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτυπώνονται με σαφήνεια στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων για την αναβάθμιση του σχολείου και την ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών που συζητάμε σήμερα. Είναι ένα νομοσχέδιο που αποδίδει στον όρο «μεταρρύθμιση» την πραγματική του έννοια. Αλλάζει με τόσο παρεμβατικό και ουσιαστικό τρόπο τη συνολική λογική λειτουργίας και τον γενικό προσανατολισμό του εκπαιδευτικού μας συστήματος, που αποτελεί μια μεγάλη τομή σε όσα γνωρίζαμε μέχρι σήμερα.

Παρεμβάσεις χωρίς ιδεολογικές, μικροκομματικές και καιροσκοπικές παρωπίδες, αλλά με λογική, με μελέτη των σύγχρονων τάσεων και των βέλτιστων ευρωπαϊκών πρακτικών έρχονται να αναμορφώσουν το ελληνικό σχολείο.

Με πλήρη επίγνωση της υπάρχουσας κατάστασης, του επιδιωκόμενου αποτελέσματος και λαμβάνοντας υπ' όψιν τα αποτελέσματα ερευνών και παραδείγματα άλλων αναπτυγμένων ευρωπαϊκών χωρών, το Υπουργείο φέρνει μια σειρά διατάξεων, ένα πλέγμα αλλαγών και τομών μέσα από τέσσερις διαφορετικούς πυλώνες.

Πυλώνας πρώτος: Ενίσχυση της αυτονομίας των σχολείων. Τη θέλουμε; Ναι. Γιατί; Διότι έχει αποδειχθεί στην πράξη πως όσο πιο αυτόνομο είναι ένα σχολείο, όσο πιο αποκεντρωμένο είναι ένα εκπαιδευτικό σύστημα, τόσο καλύτερα και πιο αποδοτικά λειτουργεί συγκρινόμενο με ένα κεντρικά κατευθυνόμενο. Πώς θα το πετύχουμε; Εφαρμόζοντας το αυτόνομο, δηλαδή δείχνοντας εμπιστοσύνη στους εκπαιδευτικούς μας και στις σχολικές δομές, μεταφέροντας σε αυτούς που γνωρίζουν καλύτερα από τον καθέναν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τη δυνατότητα να λειτουργήσουν όπως οι ίδιοι κρίνουν προς όφελος των ίδιων των μαθητών.

Το ζητούμενο αυτής της αυτονομίας είναι η προσαρμογή της

εκπαίδευσης στις ιδιαιτερότητες και τα χαρακτηριστικά μιας τάξης, έτσι ώστε ο ίδιος ο δάσκαλος να μεταδώσει όσα περισσότερα γίνεται στην ομάδα.

Δίνουμε στους δασκάλους τη δυνατότητα να λάβουν αποφάσεις για το καλύτερο της τάξης. Πώς θα επιτευχθεί αυτό; Με το δικαίωμα της ελεύθερης επιλογής βιβλίου από μια σειρά εγκεκριμένων συγγραμμάτων, ώστε να αποφασίζουν οι ίδιοι ποιο είναι αυτό που ταιριάζει στους ίδιους και στους μαθητές τους, με την αυτονομία ως προς τη μορφή των τετραμηνιαίων δοκιμασιών αξιολόγησης και την αποκέντρωση της διαδικασίας έγκρισης εκπαιδευτικών προγραμμάτων, ερευνών και πρακτικής άσκησης, ενισχύοντας παράλληλα τον ρόλο του διευθυντή και των εκπαιδευτικών σε θέσεις ευθύνης και εισάγοντας μια καινοτόμα διαδικασία για τα ελληνικά δεδομένα, αυτή των διαγνωστικών τεστ αποτελεσματικότητας του εκπαιδευτικού συστήματος σε Γλώσσα και Μαθηματικά, ανώνυμα για μαθητές ΣΤ' δημοτικού και Γ' γυμνασίου. Μέσω αυτών θα εκτιμάται το γνωστικό επίπεδο των μαθητών και ουσιαστικά η αποτελεσματικότητα του εκπαιδευτικού μας συστήματος συνολικά και όχι προσωπικά.

Αναμφισβήτητα, όλη αυτή η διαδικασία είναι δυναμική και έγκειται στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς να αξιολογούνται και να επιμορφώνονται συνεχώς.

Αξιολόγηση εκπαιδευτικών και στελεχών: Ο δεύτερος πυλώνας του νομοσχεδίου. Για τη διασφάλιση της ποιότητας του εκπαιδευτικού μας συστήματος χρειαζόμαστε ένα σύνολο διαδικασιών που θα μας επιτρέψουν να την πετύχουμε.

Διαδικασίες αξιολόγησης, αποτίμησης της αποτελεσματικότητας του εκπαιδευτικού μας συστήματος, επανασχεδιασμού - όπου και αν χρειάζεται - και παρεμβάσεις βελτιωτικού χαρακτήρα, για να έχουμε σαφή εικόνα σχετικά με το τι και πώς προσφέρει ένα σύστημα, αλλά και ποιοι το πραγματώνουν μόνο θετικά μπορούν να συμβάλουν.

Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών είναι αναγκαία και ουσιαστική ως μέρος της συνολικής προσπάθειας αναβάθμισης του σχολείου, παράλληλα με τη συνεχή βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος την οποία καλούνται να πραγματώσουν οι εκπαιδευτικοί μας, τονίζοντας με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο και διαλύοντας μια παρωχημένη αντίληψη που τεχνηέντως συντηρείται από μια μειοψηφία ότι αξιολόγηση σημαίνει να κρίνουμε τους εκπαιδευτικούς για το αν κάνουν καλά τη δουλειά τους και να λάβουμε αυστηρά τιμωρητικά μέτρα σε όσους υστερούν.

Πυλώνας τρίτος: Δομές υποστήριξης της εκπαίδευσης. Κάθε μεγάλη μεταρρύθμιση, όπως αυτή, πλαισιώνεται από μια σειρά υποστηρικτικών κινήσεων που θα της δώσουν όλα τα θεσμικά εφόδια επιτυχίας.

Η ίδρυση δομών εκπαίδευσης με αμιγώς παιδαγωγικό χαρακτήρα, με τη θέσπιση εποπτών ποιότητας εκπαίδευσης σε επίπεδο περιφερειακής διεύθυνσης και διεύθυνσης εκπαίδευσης, η αύξηση συμβουλών από πεντακόσιους σαράντα σε οκτακόσιους και η σύσταση χιλίων εκατό νέων οργανικών θέσεων για ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς, οι οποίοι θα καλύπτουν τις ανάγκες των σχολικών μονάδων γενικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης, πρόκειται να αποτελέσουν πολύ σημαντικά εργαλεία.

Τέλος, έχουμε τον τέταρτο πυλώνα που αφορά την εκκλησιαστική εκπαίδευση. Στοχεύοντας στην ποιοτική αναβάθμιση του Κλήρου, εκσυγχρονίζουμε τη δευτεροβάθμια και ανώτατη εκκλησιαστική εκπαίδευση. Δημιουργούμε μια νέα ειδική μεταδευτεροβάθμια δομή εκκλησιαστικής εκπαίδευσης, τις σχολές μαθητείας υποψηφίων κληρικών, μία από τις οποίες θα γίνει στα Ιωάννινα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μέλλον δεν περιμένει και οφείλουμε να δώσουμε στη νέα γενιά χωρίς αποκλεισμούς και περιορισμούς το καλύτερο επίπεδο γνώσεων που μπορούμε. Διαθέτουμε τη γνώση, τη θέληση, τη βούληση, τις υποδομές και πάνω από όλα, το κατάλληλο εκπαιδευτικό προσωπικό με αξιους εκπαιδευτικούς σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης, έτσι ώστε να τα καταφέρουμε και θα τα καταφέρουμε.

Το ελληνικό σχολείο του μέλλοντος θα είναι ένα σχολείο ανοιχτό, ένα σχολείο σύγχρονο, ισάξιο των ευρωπαϊκών, με μπροστάρδες τους εκπαιδευτικούς και τους νέους μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε την κ. Κεφάλα.

Ακολουθεί ο κ. Ζεϊμπέκ Χουσεϊν από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, έχετε τον λόγο, κύριε συνάδελφε.

ΧΟΥΣΕΪΝ ΖΕΪΜΠΕΚ: Ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το σημερινό νομοσχέδιο που συζητούμε φέρει τον τίτλο «Αναβάθμιση του σχολείου και ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών». Πίσω από τον ατυχή αυτόν τίτλο κρύβεται η επίμονη προσπάθεια της Κυβέρνησης και του Υπουργείου Παιδείας να περάσει μία σειρά νέων κοινωνικών διακρίσεων στη λογική της ποιότητας για λίγους.

Από την αρχή της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας είχαμε εκφράσει τις επιφυλάξεις μας για την ασκούμενη πολιτική του Υπουργείου Παιδείας. Πλέον έχει γίνει αντιληπτό σε ολόκληρη την ελληνική κοινωνία ότι αυτή η πολιτική είναι καταστροφική για τη μεγάλη πλειονότητα του μαθητικού πληθυσμού, ιδίως μετά τα αποτελέσματα των πανελλήνιων εξετάσεων και την εφάρμοξη της ελάχιστης βάσης εισαγωγής.

Πριν περάσω στο κύριο θέμα του νομοσχεδίου, αξίζει -νομίζω- να κάνω μία σύντομη ανασκόπηση της εκπαιδευτικής πολιτικής που ακολούθησε η Κυβέρνηση μέχρι σήμερα με μία μικρή αναφορά στις πρωτοβουλίες που επηρέασαν την εκπαίδευση στον νομό μου, την Ξάνθη.

Μετά την ψήφιση του ν.4692/2020 η Κυβέρνηση ξεκίνησε έναν αγώνα δρόμου σύστασης πειραματικών σχολείων σε όλη τη χώρα, άκριτα και χωρίς καμμία διαβούλευση με τις τοπικές κοινωνίες.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτέλεσε η μετατροπή του 17^{ου} Δημοτικού Σχολείου Ξάνθης σε πειραματικό μετά από πρόταση της Διευθύντριας Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ξάνθης. Οι γονείς και τοπικοί φορείς αντέδρασαν έντονα. Ωστόσο, δεν δόθηκε καμμία δυνατότητα μετατροπής της απόφασης, παρ' ότι τέθηκαν εναλλακτικές προτάσεις. Μάλιστα, η σχολική μονάδα δεν πληρούσε καν τα κριτήρια που θέτει ο νόμος για τη μετατροπή της σε πειραματικό σχολείο. Παρ' όλα αυτά, το Υπουργείο φάνηκε αμετακίνητο, χωρίς διάθεση συναίνεσης με τους γονείς. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα, πέρα από την απώλεια του σχολείου της γειτονιάς των μαθητών, την αλλοίωση του ίδιου του χαρακτήρα και του στόχου των πειραματικών σχολείων.

Άλλο ακόμα πιο τρανταχτό παράδειγμα αποτελεί το χτύπημα της Κυβέρνησης στην επαγγελματική εκπαίδευση. Πολλές φορές θίξαμε κοινωνιολογικά το ζήτημα των φοιτούντων στις επαγγελματικές σχολές ΕΠΑΣ.

Με τον ν.4763/2020 η Κυβέρνηση προχώρησε στην υποβάθμιση των πτυχίων των σπουδαστών των ΕΠΑΣ χωρίς να προβλέψει καμμία μεταβατική ρύθμιση για όσους εισήχθησαν με το παλαιότερο καθεστώς. Το λάθος αυτό διορθώθηκε εν μέρει με τη μεταβατική διάταξη, ώστε να μην υποχρεωνότανι τουλάχιστον να δίνουν εξετάσεις πιστοποίησης στον ΕΟΠΠΕΠ τα επόμενα δύο έτη χωρίς όμως να προβλεφθεί αλλαγή για το επίπεδο της πιστοποίησης. Όπως καταλαβαίνετε, αυτή η επιλογή, πέρα από άδικη, ήταν και πλήρως αιφνιδιαστική για τους σπουδαστές οι οποίοι είχαν μπει στις σχολές με άλλα δεδομένα.

Η τροπολογία που καταθέσαμε οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ στο παρόν νομοσχέδιο έχει ως στόχο να αποκαταστήσει αυτή την τεράστια αδικία που αφορά πάνω από ογδόντα οκτώ χιλιάδες σπουδαστές επαγγελματικών σχολών ανά την Ελλάδα και μέσα σε αυτούς είναι και ο νομός μου, ο Νομός Ξάνθης. Προτείνουμε την άρση της αναδρομικής νομοθέτησης που οδηγούσε σε παροχή πτυχίων επιπέδου 3, και να δίνονται πτυχία επιπέδου 4, σύμφωνα δηλαδή με το καθεστώς εισαγωγής των σπουδαστών. Ελπίζω να την κάνετε δεκτή αυτή την τροπολογία, κυρία Υπουργέ.

Και φτάνουμε στο καλοκαίρι του 2021, οπότε η Υπουργός εξήγγειλε τους έντεκα χιλιάδες επτακόσιους διορισμούς εκπαιδευτικών, οι οποίοι βεβαίως πραγματοποιήθηκαν με χρήματα, αλλά και τη διαδικασία που είχε ορίσει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Πράγματι, οι μόνιμοι διορισμοί είναι αναγκαίοι για τη στελέχωση και την ανανέωση της εκπαίδευσης. Αν και καθυστερήσατε αρκετά, πριν λίγες μέρες ανακοινώσατε και την κατανομή ανά κλάδο.

Με έκπληξη, όμως, παρατηρήσαμε ότι απουσιάζουν οι προσλήψεις στη μειονοτική εκπαίδευση. Εντελώς ανατιολόγητα δεν προβλέφθηκαν προσλήψεις για τον κλάδο ΠΕ 73. Θεωρείτε ότι η μειονοτική εκπαίδευση είναι τόσο καλά και επαρκώς στελεχωμένη και δεν υπάρχει καμμία έλλειψη ώστε να μην προβλέψετε ούτε μία πρόσληψη εκπαιδευτικού ΠΕ 73; Όποιος γνωρίζει πώς λειτουργεί η μειονοτική εκπαίδευση, ξέρει πολύ καλά τις τεράστιες ανάγκες που έχει και ιδίως την ανάγκη ποιοτικής αναβάθμισής της. Η έλλειψη διορισμών μόνιμων εκπαιδευτικών μειονοτικής εκπαίδευσης, πέρα από την παντελή αδιαφορία σας, φανερώνει ότι είναι στρατηγική επιλογή σας η υποβάθμιση της μειονοτικής εκπαίδευσης. Οι μηδενικές προσλήψεις είναι προφανώς ένα ακόμα δείγμα διάκρισης.

Και φτάνουμε στη σημερινή συζήτηση. Το σημερινό νομοσχέδιο αποτελεί μια ακόμα περίπτωση κατάρριψης κάθε θετικής πρωτοβουλίας της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Παράλληλα, με τις τροπολογίες που καταθέσατε αποδεικνύετε τη διάθεσή σας να δημιουργήσετε σχολεία δύο ταχυτήτων όπως θα εξηγήσω παρακάτω.

Ο ΣΥΡΙΖΑ με τον ν.4547/2018 είχε θεσμοθετήσει τα περιφερειακά κέντρα εκπαιδευτικού σχεδιασμού, τα ΠΕΚΕΣ, παράλληλα με την αυτοαξιολόγηση των σχολείων, ώστε η ευθύνη της υποστήριξης της σχολικής μονάδας να μεταβιβάζεται σε μία διεπιστημονική ομάδα. Η Νέα Δημοκρατία σήμερα τα καταργεί. Επαναφέρει την ατομική παιδαγωγική καθοδήγηση του σχολείου, μετονομάζοντας τους σχολικούς συμβούλους σε συμβούλους εκπαίδευσης, με ουσιαστικό τον ρόλο του αξιολογητή, χωρίς να γνωρίζει τη ζωντανή καθημερινότητα της σχολικής μονάδας.

Στόχος σας δεν είναι η παιδαγωγική υποστήριξη των σχολείων, αλλά η εφαρμογή της αξιολόγησης με διαδικασίες που δεν εξασφαλίζουν την αντικειμενικότητα και την αμεροληψία. Η συμμετοχή σε αυτή γίνεται αναγκαστική με ρητή πρόβλεψη και η παράλειψη συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα. Ακόμα και η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, ενώ είναι προϋπόθεση για την αποτελεσματική άσκηση του διδακτικού έργου, ουσιαστικά μετατρέπεται σε ένα είδος ποινής μετά από τυχόν αρνητική αξιολόγηση.

Σε όλα αυτά έρχεται να προστεθεί η τροπολογία 1005/70, που στο άρθρο 2 προβλέπει μια σειρά αντίθετων διατάξεων ειδικά για τα μειονοτικά σχολεία. Εξ ου και αναφέρθηκα στην πρόθεση της Κυβέρνησης να δημιουργήσει σχολεία δύο ταχυτήτων. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι ενώ προβλέπεται στο νομοσχέδιο για όλα τα σχολεία η συνεργασία με τα πανεπιστήμια με σκοπό τη διεξαγωγή έρευνας ή τη συγκρότηση εκπαιδευτικών ομίλων ή τη χρηματοδότηση από δωρεές και κληρονομίες, τα μειονοτικά σχολεία εξαιρούνται της ρύθμισης. Ανεξάρτητα από την πολιτική διαφωνία που μπορεί να έχουμε με αυτές τις ρυθμίσεις, αυτός ο διαχωρισμός δεν δικαιολογείται. Επίσης, ελπίζουμε η ελεύθερη επιλογή των διδακτικών βιβλίων από τους εκπαιδευτικούς του ελληνόγλωσσου προγράμματος να ισχύσει ανεμπόδιστα και στα μειονοτικά σχολεία, όπως άλλωστε ίσχυε από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με μεγάλη επιτυχία και οι εκπαιδευτικοί μπορούσαν να αξιοποιήσουν τα σχολικά εγχειρίδια των δημόσιων σχολείων.

Τέλος, ακόμα και οι υπερεξουσίες που αποκτά ο διευθυντής της σχολικής μονάδας βλέπουμε ότι στην περίπτωση της μειονοτικής εκπαίδευσης κατανέμονται μεταξύ διευθυντή και υποδιευθυντή. Αυτό ως έναν βαθμό δικαιολογείται από τη λειτουργία των σχολείων αυτών με δύο προγράμματα, αλλά έχουμε αμφιβολίες για το αν θα μπορέσουν να λειτουργήσουν ομαλά τα μειονοτικά σχολεία υπό αυτές τις συνθήκες.

Θέλω να τονίσω ότι τα μειονοτικά σχολεία κατά πλειοψηφία είναι περιουσία της βακούφικης περιουσίας και όποιο σχολείο κλείνει αυτομάτως η χρήση του κτηρίου περνά στο βακούφι στο οποίο ανήκει το σχολικό κτήριο. Άρα γιατί να μη γίνονται εκδηλώσεις στα κτήρια αυτά; Πρέπει να αποσύρετε αυτή την τροπολογία που θα δημιουργήσει μόνο προβλήματα στη μειονοτική εκπαίδευση, που ήδη έχει πάρα πολλά προβλήματα.

Κλείνοντας, να πω ότι είναι σίγουρο ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν αναβαθμίζει αλλά υποβαθμίζει και διαχωρίζει την εκπαίδευση. Όλο αυτό το κλίμα δεν μπορεί να αναστραφεί παρά μόνο με την αλλαγή της διακυβέρνησης του τόπου από μια προ-

οδευτική ριζοσπαστική κυβέρνηση που θα κλείσει όλες οι πληγές που άνοιξε η Νέα Δημοκρατία και θα προσφέρει ενότητα, όραμα και προοπτική στη χώρα και στη νέα γενιά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώθηκε ο τρίτος κύκλος ομιλητών. Εισερχόμαστε στον τέταρτο κύκλο ομιλητών με πρώτο ομιλητή τον κ. Χατζηβασιλείου Αναστάσιο από τη Νέα Δημοκρατία. Θα ακολουθήσει ο κ. Καλαματιανός, ο κ. Μουλιωτής, ο κ. Σπανάκης, ο κ. Μάρκου και ο κ. Γκιόκας. Είναι οι μισοί από τους ομιλητές του τέταρτου κύκλου.

Κύριε Χατζηβασιλείου, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητούμε ένα νομοσχέδιο - τομή που αναβαθμίζει την εκπαίδευση και βρίσκεται στην καρδιά των κυβερνητικών εξαγγελιών.

Η Κυβέρνηση έχει αποδείξει ότι η εκπαίδευση αποτελεί υψηλή προτεραιότητα. Άλλωστε όλοι γνωρίζουμε ότι το σχολείο παίζει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση του χαρακτήρα των παιδιών, των νέων ανθρώπων. Στόχος σήμερα είναι η δημιουργία ενός ανοιχτού και ελεύθερου σχολείου που αναπτύσσει την κριτική ικανότητα και τις δεξιότητες, παρέχοντας διαρκή υποστήριξη σε μαθητές και εκπαιδευτικούς, ένα σχολείο που θα δίνει δυνατότητες σε όλους και θα εξασφαλίζει τα εφόδια για τους πολίτες του αύριο, απαντώντας στις ιδιαίτερες ανάγκες κάθε παιδιού ξεχωριστά, ένα σχολείο που απελευθερώνει το δυναμικό των εκπαιδευτικών και φυσικά τους στηρίζει καθημερινά με κάθε τρόπο.

Αξίζουν συγχαρητήρια στην Κυβέρνηση για τη θέσπιση χιλίων εκατό θέσεων ψυχολόγων και λειτουργών στα σχολεία. Σε συνδυασμό με τις περυσινές δύο χιλιάδες οκτακόσιες προσλήψεις οδηγούμαστε σε ένα σχολείο ανεκτικότητας, υποστήριξης και κατανόησης των αναγκών των μαθητών μας.

Φτιάχνουμε ένα δίκτυ ασφαλείας για τα μικρά παιδιά, γιατί πράγματι το σχολείο οφείλει να είναι ένας χώρος ασφαλείας για όλους. Κάθε μαθητής, κάθε μαθήτρια θα πρέπει να νιώθει άνετα, χωρίς παρενόχληση, χωρίς μπούλινγκ, χωρίς απειλές, χωρίς βία και όταν ένα παιδί βιώνει μια δύσκολη κατάσταση, είτε στο σπίτι είτε στο σχολείο, θα πρέπει να μπορεί να μιλήσει άνετα και με ασφάλεια σε κάποιον. Αυτό το πλαίσιο λειτουργίας διαμορφώνει μία καλύτερη κοινωνία σταδιακά.

Πρέπει, λοιπόν, σήμερα να συμφωνήσουμε ότι τίποτα δεν μπορεί να λειτουργήσει αν πρώτα δεν υπάρξει καλύτερη οργάνωση στο ίδιο ακριβώς το σχολείο, αν δεν δώσουμε στους δασκάλους το πλαίσιο για να εξελιχθούν και να αναλάβουν πρωτοβουλίες. Και θα το πω ξεκάθαρα: το κράτος εμπιστεύεται τους εκπαιδευτικούς του. Γι' αυτόν τον λόγο ακριβώς δεν φοβόμαστε να δώσουμε μεγαλύτερη αυτονομία στη σχολική μονάδα. Και εδώ θέλουμε τη στήριξή σας.

Δεν καταλαβαίνω γιατί ορισμένοι συνάδελφοι διαφωνούν με την αυτονομία στα σχολεία. Δεν γίνεται σήμερα το 80% των αποφάσεων που αφορούν την καθημερινή ζωή στα σχολεία να λαμβάνεται από το Υπουργείο στην Αθήνα και όχι από τις μονάδες τις ίδιες. Θέλουμε το σχολείο να ακούει τις ανάγκες της μαθητικής κοινότητας και να ανταποκρίνεται στις συνθήκες της κάθε περιοχής. Αυτή η αυτονομία περιλαμβάνει και οικονομικά ζητήματα, καθώς θα επιτρέπεται να αξιοποιηθούν οι εγκαταστάσεις των σχολείων -μετά το ωράριο βέβαια- για εκδηλώσεις, δραστηριότητες και οτιδήποτε άλλο. Με τέτοιες παρεμβάσεις χτίζουμε το «ανοιχτό» σχολείο, το σχολείο που θα είναι ανοιχτό προς τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς του.

Ο προσανατολισμός μας είναι σαφής: Ελευθερία, αυτονομία και πρόοδος. Αμφιβάλλει κανείς ότι οι εκπαιδευτικοί είναι εκείνοι οι οποίοι γνωρίζουν καλύτερα από τον καθένα τις ανάγκες των μαθητών; Έτσι, λοιπόν, στην κατεύθυνση αυτή τομή συνιστά και η ελεύθερη επιλογή βιβλίου. Ο εκπαιδευτικός θα μπορεί να επιλέγει από διαφορετικά εγκεκριμένα εγχειρίδια και να προτείνει εκείνο που θεωρεί καταλληλότερο κατά περίπτωση και τα βιβλία βέβαια αυτά θα είναι διαθέσιμα και σε ψηφιακή μορφή. Έτσι καλλιεργούμε την κριτική σκέψη και αφήνουμε πίσω μας την άχρηστη παπαγαλία.

Αυτές οι πρωτοβουλίες δίνουν νέα πνοή στο σχολείο και απορώ, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί διαφωνείτε. Δεν θεωρείτε τους εκπαιδευτικούς μας άξιους και ικανούς να κρίνουν, να επιλέξουν, να καθοδηγήσουν και να κατευθύνουν τα παιδιά;

Η μεγαλύτερη ελευθερία στη σχολική μονάδα είναι βέβαιο ότι απαιτεί ταυτόχρονα και ένα σύστημα ελέγχου και ισορροπιών, έναν μηχανισμό λογοδοσίας. Έτσι, λοιπόν, η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών δεν είναι απλώς χρήσιμη, είναι επιβεβλημένη. Προέρχομαι μάλιστα από οικογένεια εκπαιδευτικών και το λέω μετά λόγου γνώσεως. Ποτέ οι καθηγητές και οι δάσκαλοι δεν φοβήθηκαν την αξιολόγηση. Άλλωστε αξιολογούνται καθημερινά από τον πιο δύσκολο κριτή: τον μαθητή τους. Η αξιολόγηση, λοιπόν, δεν είναι μπαμπούλας, δεν είναι τιμωρητική, είναι ένας τρόπος για να γίνουμε όλοι σταδιακά καλύτεροι.

Θέλουμε τον εκπαιδευτικό να μη νιώθει ότι απειλείται με τέλμα. Έχουμε, λοιπόν, μια αξιολόγηση μπροστά μας η οποία φέρνει κίνητρα βελτίωσης, δεν φέρνει τιμωρία, όπως ακούγεται από ορισμένους συναδέλφους. Ο στόχος μας είναι ένας: βελτίωση της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Πώς αλλιώς θα μπορούσαμε να δούμε τι δουλειά γίνεται στα σχολεία; Να τελειώνουμε, λοιπόν, με το φόβητρο μιας μειοψηφίας που αναμασά θεωρίες του παρελθόντος και μιλάει για διάφορα, μέχρι και για δήθεν απολύσεις. Οι εκπαιδευτικοί μας είναι δημόσιοι λειτουργοί για τους οποίους είμαστε υπερήφανοι και δεν έχουν βέβαια να φοβηθούν τίποτα και κανέναν απολύτως.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, το σχολείο έκανε ένα μεγάλο άλμα στη νέα εποχή όταν απάντησε με επιτυχία στις επείγουσες ανάγκες που έθεσε η πανδημία με την αναγκαία τηλεκαπαίδευση. Η εκπαιδευτική κοινότητα, οι γονείς, αλλά και το Υπουργείο Παιδείας έκαναν δυνατό εκείνο που μέχρι πριν από λίγο καιρό πολλοί θεωρούσαν αδύνατο. Και αυτό αποδεικνύει ότι μπορούμε να καταφέρουμε τα πάντα με προσπάθεια, με οργάνωση και με επιμονή. Εμπιστευόμαστε τον Έλληνα εκπαιδευτικό, του δίνουμε τα εργαλεία, τα εφόδια και την αυτονομία για την οικοδόμηση ενός σχολείου που θα απαντά επιτέλους στις προκλήσεις του μέλλοντος. Απορρίπτουμε τον περίσσιο λαϊκισμό και το εμπόριο ελπίδας στα νέα παιδιά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Καλαματιανός από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια ακόμα φορά φέρνετε προς συζήτηση και ψήφιση στην Ολομέλεια της Βουλής ένα νομοσχέδιο που στοχεύει στην υποβάθμιση του δημόσιου σχολείου, του δημόσιου πανεπιστημίου. Για μια ακόμα φορά βάζετε ακριβώς τον αντίθετο τίτλο από το περιεχόμενο του νομοσχεδίου σας. Μιλάτε για δήθεν αναβάθμιση του σχολείου και δήθεν ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών. Είναι όμως έτσι; Αυτή είναι η στόχευσή σας; Προφανώς όχι. Δυστυχώς στοχεύετε στο ακριβώς αντίθετο.

Το νομοσχέδιο αυτό έρχεται σε συνέχεια προηγούμενων νομοθετημάτων σας για την εκπαίδευση που προωθούν τις κοινωνικές διακρίσεις, το τεράστιο έλλειμμα κοινωνικής δικαιοσύνης και τη διεύρυνση των κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων. Ουσιαστικά περιορίζει την επαρκή εκπαιδευτική διαδικασία για παιδιά που βρίσκονται σε υποβαθμισμένα περιβάλλοντα με ελάχιστο ανθρώπινο δυναμικό και λίγα οικονομικά μέσα.

Βάζετε ανάχωμα στην ποιοτική και γόνιμη αλληλεπίδραση μεταξύ δασκάλων και μαθητών. Δεν μένετε όμως μόνο εδώ. Προκειμένου να ελέγξετε την εκπαιδευτική διαδικασία προχωράτε στην ενίσχυση της στελεχικής ιεραρχίας. Αποδυναμώνετε τη συλλογική έκφραση και την εκπροσώπηση στους εκπαιδευτικούς θεσμούς. Καθιερώνετε και στην εκπαίδευση μια αυστηρή δομή διοίκησης και ένα τιμωρητικό σύστημα αξιολόγησης για το εκπαιδευτικό προσωπικό.

Συνεχίζετε, λοιπόν, να νομοθετείτε με γνώμονα τις ιδεοληψίες σας και όχι τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας και της εκπαιδευτικής κοινότητας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η μεγάλη μείωση εισακτέων στα πανεπιστήμια της χώρας, στα δημό-

σια πανεπιστήμια. Μέσα στην υγειονομική και οικονομική κρίση δεν διστάσατε να προχωρήσετε στη θεσμοθέτηση και εφαρμογή της ελάχιστης βάσης εισαγωγής. Δεν διστάσατε να στερήσετε το όνειρο και το μεράκι χιλιάδων μαθητών που ήθελαν να εισέλθουν σε σχολές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Υποστηρίζετε ότι θέλετε να μην μπαίνουν στα δημόσια πανεπιστήμια μόνο οι μαθητές που πιάνουν βαθμούς «2» και «3». Δεν θέλετε να μπαίνουν αυτοί οι μαθητές. Αυτό όμως είναι υποκριτικό. Την ίδια στιγμή στα ιδιωτικά κολλέγια μπαίνει όποιος θέλει όπου θέλει ή, μάλλον, για να είμαι δίκαιος, μπαίνει όποιος έχει να πληρώσει. Ταυτόχρονα σπεύσατε να εξισώσετε τα πτυχία των ιδιωτικών κολλεγίων με τα δημόσια πανεπιστήμια, για να παίρνουν και τις δουλειές οι απόφοιτοι των κολλεγίων. Δύο μέτρα και δύο σταθμά λοιπόν! Αυτή είναι προφανώς η αριστεία που ευαγγελίζεστε, μια αριστεία που αφορά τους λίγους, τους εκλεκτούς, τους ισχυρούς, που θα αναπαράγονται μέσω της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Για εσάς «άριστοι» είναι αυτοί που έχουν να πληρώσουν. Όσο για τη μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας, όλοι αυτοί που δεν μπορούν να πληρώσουν θα ματώνουν, κυριολεκτικά, οι ίδιοι και οι οικογένειές τους, θα αγωνίζονται σκληρά για να μουν στο δημόσιο πανεπιστήμιο και θα υπάρχουν πάρα πολλοί αποκλεισμοί στην πορεία αυτή.

Λέτε ψέματα όταν λέτε ότι αποκλείονται όσοι γράφουν «2» και «3» στις πανελλήνιες. Έχουμε πάρα πολλές καταγγελίες, εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά που παρ' ότι έγραψαν «15», «16», «17», ακόμα και αριστούχοι, έμειναν εκτός πανεπιστημιακών τμημάτων. Αυτό που πραγματικά επιδιώκετε είναι να μετατρέψετε την τριτοβάθμια εκπαίδευση σε προϊόν πολυτελείας για τους λίγους και εκλεκτούς. Έχετε να πληρώσεις; Θα σπουδάσεις. Δεν έχεις; Τότε θα δεις τις ελπίδες σου να μειώνονται και σε πάρα πολλές περιπτώσεις να εξανεμίζονται.

Γι' αυτό είναι απαραίτητη μια νέα προοδευτική κυβέρνηση που θα διορθώσει αυτές τις στρεβλώσεις. Εμείς καταθέσαμε έξι τροπολογίες, γιατί δεν ασκούμε στείρα αντιπολίτευση, αλλά κάνουμε και συγκεκριμένες προτάσεις. Βλέπετε η δική μας οπτική και θεώρηση των πραγμάτων για τη βελτίωση της εκπαίδευσης δεν περιέχει τη μείωση των εισακτέων και το κλείσιμο δημόσιων πανεπιστημίων. Η δική μας οπτική ενσωματώνει τη βούληση για ποιοτική και ουσιαστική ενίσχυση των δημόσιων σχολείων και πανεπιστημίων με επιστημονικό προσωπικό και υλικοτεχνικές υποδομές, που προσβλέπει σε περισσότερους μαθητές και φοιτητές υψηλού επιπέδου.

Βέβαια στην Ηλεία νιώσαμε με πολύ σκληρό τρόπο την καταστροφική πολιτική σας. Πριν την εφαρμογή της ελάχιστης βάσης εισαγωγής σπεύσατε να ανακινώσετε την έξοδο των τμημάτων που λειτουργούν στην Ηλεία από το μηχανογραφικό, σπεύσατε να εφαρμόσετε μια βίαιη, άδικη και δίχως αντικειμενικά κριτήρια εξαφάνιση των πανεπιστημιακών τμημάτων της Ηλείας. Η εξαφάνισή τους αυτή από τον ακαδημαϊκό χάρτη έδειξε το τι θα ακολουθήσει. Περιφρονήσατε ουσιαστικά έναν ολόκληρο νομό με ξεχωριστή και ιδιαίτερη πολιτιστική κληρονομιά, με τεράστιες παραγωγικές δυνατότητες. Πήρατε συνοπτικές αποφάσεις πέραν κάθε λογικής. Και μη μου πείτε ότι στέκεται στη λογική η εξαφάνιση τμημάτων από τον τόπο που γέννησε τους Ολυμπιακούς Αγώνες ή από έναν από τους μεγαλύτερους αρδευόμενους κάμπους της χώρας μας. Οι πολίτες της Ηλείας, όμως, τα γνωρίζουν όλα αυτά και δεν θα σας τα συγχωρήσουν.

Κλείνοντας, επισημαίνω ότι αυτό που χρειάζεται η δημόσια παιδεία είναι χρηματοδότηση, είναι δομές, είναι ενίσχυση του προσωπικού. Χρειάζεται εκσυγχρονισμός. Χρειάζεται στήριξη στους μαθητές και κυρίως στους μαθητές που έχουν μειωμένες μαθησιακές δυνατότητες και μειωμένες οικονομικές δυνατότητες. Χρειάζεται τοπική στήριξη σε αγροτικές και απομακρυσμένες περιοχές. Χρειάζονται δράσεις που θα μειώνουν και θα περιορίζουν τις περιφερειακές ανισότητες. Χρειάζονται πραγματικές ίσες ευκαιρίες και όχι φαινομενικές.

Εσείς, δυστυχώς, βαδίζετε στο αντίθετο μονοπάτι. Μιλάτε για εκσυγχρονισμό και για ανάπτυξη του ελεύθερου πνεύματος και βάζετε την αστυνομία στα πανεπιστήμια.

Μας λέτε για δήθεν παιδεία για όλους και βάζετε την ελάχιστη βάση εισαγωγής που αποκλείει είκοσι χιλιάδες και πλέον παιδιά

από τα δημόσια πανεπιστήμια.

Αλήθεια, πιστεύετε ότι με τα πρότυπα σχολεία παρέχετε ίσες ευκαιρίες σε όλους τους μαθητές; Αλήθεια, πιστεύετε ότι δεν αναπαράγουν και δεν διευρύνουν ανισότητες; Αυτά τα σχολεία που θα ιδρυθούν, σε αγροτικές περιοχές, σε περιφερειακά σχολεία; Προφανώς όχι. Θα ιδρυθούν σε αστικές περιοχές με καλά κτήρια, με ωραίες αίθουσες και επιλεγμένο προσωπικό.

Αυτό, λοιπόν, που φαίνεται δεν είναι μεταρρύθμιση, δεν διασφαλίζει την ισότητα και την παροχή ίσων ευκαιριών στη μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών. Αντίθετα, είναι μια αντιμεταρρύθμιση που διευρύνει τις ανισότητες.

Ξέρετε, η παράταξή σας έχει κάνει και στο παρελθόν μεγάλες προσπάθειες για να περάσει αυτές τις αναχρονιστικές, αντιδραστικές και οπισθοδρομική απόψεις. Οι προοδευτικοί πολίτες απάντησαν με ηχηρό τρόπο και κατέρρευσαν αυτές οι προσπάθειες.

Τώρα ήρθε η ώρα ξανά οι πολίτες, οι γονείς, οι εκπαιδευτικοί, οι μαθητές, η νεολαία μας να απαντήσει με ηχηρό τρόπο στη νέα προσπάθειά σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Μουλκιώτης Γεώργιος από το Κίνημα Αλλαγής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα οι περισσότεροι εμπλεκόμενοι στην εκπαιδευτική διαδικασία και ευρύτερα στη σχολική κοινότητα αισθάνονται μετέωροι και παραζαλισμένοι από αυτά τα οποία γίνονται, από τα τεκταινόμενα, προσπαθώντας σε κάθε περίπτωση να κατανοήσουν και να προσαρμοστούν στις εξελίξεις. Και γιατί συμβαίνει αυτό;

Κυρίως διότι σχεδόν όλοι οι Υπουργοί Παιδείας, συμπεριλαμβανομένης και της κ. Κεραμέως, επεδίωξαν και επιδιώκουν να γίνουν μεταρρυθμιστές, εξαγγέλλουν διάλογο που τις περισσότερες φορές είναι προσχηματικός ή ανεβάζουν νομοσχέδια προς διαβούλευση, έτσι, για να τηρούνται τα προβλεπόμενα και τα προσχήματα, αφού καμμία ουσιαστική πρόταση αλλαγής και βελτίωσης δεν γίνεται δεκτή.

Και, βεβαίως, με το παρόν νομοσχέδιο είμαστε στο ίδιο έργο θεατές, καθόσον πρόκειται για ένα νομοθέτημα που δεν είναι προϊόν θεσμικού διαλόγου με τις πολιτικές δυνάμεις, με τα επιστημονικά σωματεία και τους εκπροσώπους των εκπαιδευτικών, ώστε να διαμορφωθεί ένα κλίμα συναίνεσης, αλλά και μια μακροχρόνια συμφωνία στην άσκηση της εκπαιδευτικής πολιτικής.

Μάλιστα δύο χρόνια έχουν περάσει από τότε που η Νέα Δημοκρατία ανέλαβε την εξουσία και ακόμα δεν έχει επανασυσταθεί στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας το οποίο είχε καταργηθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Αλλάζουν και ξαναλλάζουν δεκάδες Υπουργοί και Υφυπουργοί, νόμοι, διατάγματα, στελέχη, προγράμματα, βιβλία και λοιπά. Όμως τα κύρια προβλήματα και το σχολείο παραμένουν τα ίδια και επαναφέρουν στο προσκήνιο χρονίζουσες στρεβλώσεις του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Αυτά τα προβλήματα είναι κυρίως διαρθρωτικά και πάνω απ' όλα ποιοτικά. Γι' αυτό και η αντιμετώπισή τους απαιτεί τίποτε άλλο εκτός από σχεδιασμό που όμως θα κατευθύνεται από τη βάση της εκπαιδευτικής πυραμίδας προς την κορυφή, με ενιαία μεθοδολογία και στόχευση.

Όμως κυρίως χρειάζεται εκπαιδευτική πολιτική συνέχεια που απαιτεί οπωσδήποτε διάλογο και εθνική συναίνεση, όπως ισχύει σε άλλες πολιτισμένες χώρες, όπου οι εκπαιδευτικές αλλαγές κυοφορούνται χρόνια, δοκιμάζονται πιλοτικά και αγκαλιάζονται στη συνέχεια από τους πολίτες.

Όλοι αντιλαμβάνομαστε σήμερα ότι το σχολείο του 21^{ου} αιώνα καλείται να διαδραματίσει το πιο σύνθετο και τον πιο απαιτητικό από ποτέ ρόλο και, βεβαίως, ότι η ευελιξία, αλλά και η προσαρμογή του στις νέες πραγματικές συνθήκες και απαιτήσεις είναι θέμα ατομικής προόδου και εθνικής επιβίωσης. Και γι' αυτό χρειάζονται επανεξέταση όλες, μα όλες οι αγκυλώσεις του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Δυστυχώς η Κυβέρνηση και με αυτό το νομοθέτημα το μόνο που κάνει είναι να επαναφέρει κάποιες θετικές διατάξεις που θεσμοθετήθηκαν στο παρελθόν - και θα αναφερθώ στον ν.3848/2010- και δεν ολοκληρώθηκαν ή τα κριτήρια επιλογής στελεχών, αλλά εξ αντιθέτου επισημαίνουμε επτά κύρια σημεία τα οποία

αποδεικνύουν τι κάνει η Κυβέρνηση.

Πρώτον, υποτάσσει την παιδαγωγική λειτουργία και εποπτεία στη διοίκηση, παύοντας το ζήτημα της αντικειμενικότητας ξεκάθαρα. Δεύτερον, η αξιολόγηση ποδηγετείται από τη διοίκηση. Τρίτον, δεν περιγράφει το καθηκοντολόγιο στο σύνολο των στελεχών της εκπαίδευσης. Τέταρτον, δεν επαναφέρει άμεσα την τράπεζα θεμάτων και το εθνικό απολυτήριο στο λύκειο στις μεταβατικές διατάξεις. Πέμπτον, δεν επαναφέρει το ολοήμερο πρόγραμμα ενιαίου αναμορφωμένου εκπαιδευτικού προγράμματος, πρωινό ωράριο με τις 14.00', τις πέντε επιπλέον ώρες διδασκαλίας την εβδομάδα, τον υπεύθυνο του ολοήμερου και βαπτίζει βέβαια -γιατί κάτι πρέπει να πει- την ευέλικτη ζώνη σε εργαστήριο δεξιοτήτων. Έκτον, δίνει υπερεξουσίες του διευθυντή της σχολικής μονάδας, υποβαθμίζοντας τη συλλογικότητα και τον σύλλογο διδασκόντων. Αρμοδιότητες του συλλόγου διδασκόντων μεταφέρονται στον μονοπρόσωπο διευθυντή. Και, έβδομον, υποβαθμίζει την παιδαγωγική διάσταση της διαδικασίας μάθησης και ενισχύει τον ανταγωνισμό με διαγωνίσματα αποτύπωσης της επίδοσης των μαθητών, χωρίς όμως ποιοτικές αλλαγές στη λειτουργία του σχολείου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι σύγχρονες κοινωνικές, οικονομικές, πολιτισμικές και τεχνολογικές αλλαγές απαιτούν συστηματικό σχεδιασμό της εκπαιδευτικής πολιτικής της χώρας, ώστε το ελληνικό σχολείο να ανταποκριθεί άμεσα και με επιτυχία στις ανάγκες της σύγχρονης εποχής.

Οφείλουμε να αντιληφθούμε ότι το ράβε-ξήλωνε στην εκπαίδευση οδηγεί σε περαιτέρω στρέβλωση, οδηγώντας τις μέλλουσες γενιές σε αδιέξοδα μέσα σε ένα διεθνές ανταγωνιστικό περιβάλλον. Μόνο με πλατιά μόρφωση, βασικές ικανότητες στην επιστήμη και την τεχνολογία, ψηφιακή ικανότητα, απόκτηση αξιών και αρχών που αναπτύσσουν την ιδιότητα του ενεργού αλλά και του υπεύθυνου πολίτη η παιδεία μπορεί να σταθεί στο μέλλον.

Όλα, όμως, τα παραπάνω απαιτούν την αξιοπιστία της πολιτείας, απαιτούν την συναίνεση όλων για μια εκπαιδευτική πολιτική με βασικές αρχές παιδείας, αλλά και το ενδιαφέρον της κοινωνίας.

Η Κυβέρνηση όμως και με αυτό το νομοθέτημα δυστυχώς το μόνο που καταφέρει είναι να προσθέτει άλλη μία χαμένη ευκαιρία για την παιδεία αλλά και το εκπαιδευτικό σύστημα. Και το χειρότερο όμως είναι, κυρία Υπουργέ, ότι η κοινωνία μας δεν αντέχει άλλες χαμένες ευκαιρίες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Μουλκιώτη και για την οικονομία στον χρόνο.

Θα δώσουμε τον λόγο τώρα στον κ. Σπανάκη από τη Νέα Δημοκρατία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα για το σχολείο, την εκπαίδευση, τους εκπαιδευτικούς και τα στελέχη της εκπαίδευσης. Εδώ και πολλές δεκαετίες συζητάμε διαρκώς για το σχολείο, για την παιδεία, για το πανεπιστήμιο, για τους εκπαιδευτικούς.

Τι κάνουμε, όμως, στην πράξη όλα αυτά τα χρόνια, όχι μόνο για να βελτιώσουμε και να αναβαθμίσουμε την παρεχόμενη εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες, αλλά έστω τουλάχιστον να εκσυγχρονίσουμε σύμφωνα με τα νέα δεδομένα και τις εποχές που αλλάζουν;

Πόσες πραγματικές μεταρρυθμίσεις ξηλώθηκαν ή δεν έγιναν ποτέ εξαιτίας ιδεοληψιών ή εμμονών ή για να μην αλλάξει τίποτα ή να μην ξεβολευτεί κανείς, αλλά και ως κοινωνία δεν έχουμε την τάση να αντιδρούμε σε καθετί καινούργιο που επιχειρείται;

Ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην πρώτη συνεδρίαση της επιτροπής το πρώτο που ανέφερε -προσέξετε- ήταν η «σφαγή των εισακτέων στα πανεπιστήμια». Έχουμε, δηλαδή, από τη μία πλευρά την αγωνία και τον κόπο των χιλιάδων υποψηφίων και των οικογενειών τους και από την άλλη πλευρά έχουμε τα στελέχη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μιλάνε για σφαγές. Και πού ακριβώς υπήρξε η σφαγή. Μιλάμε για πάνω από

εβδομήντα επτά χιλιάδες εισακτέους. Αν μη τι άλλο, ας είμαστε φειδωλοί στις εκφράσεις μας!

Το σημερινό σχέδιο νόμου, σε συνέχεια των προηγούμενων νομοσχεδίων της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας για μια συνολική μεταρρύθμιση στον χώρο της παιδείας, επιχειρεί να αναβαθμίσει την ποιότητα της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης μέσα από τις νέες δομές, την ενίσχυση της αυτονομίας του σχολείου, την επιλογή κατάλληλων στελεχών, την ενίσχυση της ανεξαρτησίας και του ρόλου του προσωπικού, την αξιολόγηση, τη συστηματική και διαρκή αξιολόγηση.

Εδώ είναι μάλλον και το κομβικό σημείο, καθώς είναι πολλοί αυτοί που αντιδρούν στο άκουσμα και μόνο της λέξης «αξιολόγηση». Για ποιους λόγους; Ποιοι φοβούνται την αξιολόγηση; Ποιος εργαζόμενος, ποιος επαγγελματίας, ποιος λειτουργός κυρίως εξαιρείται από την αξιολόγηση; Οι άριστοι, πάντως, οι οποίοι στον ρόλο τους, οι αξιόλογοι επαγγελματίες σε όλους τους κλάδους ζητούν την αξιολόγηση. Δεν τη φοβούνται, δεν την αρνούνται, γιατί μέσω της αξιολόγησης αναγνωρίζεται το έργο τους, επιβραβεύονται, εξελίσσονται, προχωρούν μπροστά.

Με το παρόν σχέδιο νόμου εκσυγχρονίζεται το θεσμικό πλαίσιο για τις δομές και τα στελέχη της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με κύριο στόχο την ουσιαστική συμβολή τους στην εκπαιδευτική διαδικασία. Θεσπίζονται νέες δομές και νέες θέσεις στελεχών με αμιγώς παιδαγωγικό χαρακτήρα, τόσο σε επίπεδο διεύθυνσης όσο και σε επίπεδο περιφερειακής διεύθυνσης.

Η χώρα μας έχει ένα από τα πιο συγκεντρωτικά εκπαιδευτικά συστήματα στην Ευρώπη, αλλά και εκτός Ευρώπης. Αυτός ο συγκεντρωτισμός είναι πια παρωχημένος και βασικός σκοπός του παρόντος νομοσχεδίου είναι αυτή η αποκέντρωση, η αυτονομία, η ανεξαρτησία του σχολείου.

Έχουμε, λοιπόν, προς τον σκοπό αυτόν τους επόπτες ποιότητας της εκπαίδευσης και τους περιφερειακούς επόπτες ποιότητας της εκπαίδευσης. Έχουμε, επίσης, το περιφερειακό συμβούλιο εποπτών. Από πεντακόσιους σαράντα συντονιστές εκπαιδευτικού έργου στην περιφέρεια θεσπίζονται οκτακόσιες θέσεις συμβούλων εκπαίδευσης στις διευθύνσεις εκπαίδευσης, οι οποίες πληρούνται από εκπαιδευτικούς και μέλη του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού και οι οποίοι θα βρίσκονται κοντά στους εκπαιδευτικούς και θα υποστηρίζουν το έργο τους καθημερινά.

Τα Κέντρα Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης, που είχαν ιδρυθεί το 2018, μετονομάζονται σε Κέντρα Διεπιστημονικής Αξιολόγησης Συμβουλευτικής και Υποστήριξης, αναβαθμίζονται και ενισχύονται. Για τη στελέχυσή τους θεσπίζονται χίλιες εκατό νέες οργανικές θέσεις, πεντακόσιες πενήντα ψυχολόγων και πεντακόσιες πενήντα κοινωνιολόγων, οι οποίοι θα καλύπτουν τις ανάγκες των σχολικών μονάδων γενικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης, αλλά κυρίως θα βοηθούν τους γονείς που θα μπορούν να απευθυνθούν σε αυτούς.

Βλέπουμε, λοιπόν, πως δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στο ψυχοσυναισθηματικό κομμάτι, κάτι που στη χώρα μας ήταν -και κακώς- σε πολύ δεύτερη μοίρα.

Έχουμε τα Σχολικά Δίκτυα Υποστήριξης και τις Επιτροπές Διεπιστημονικής Υποστήριξης, που έχουν στόχο την ενδυνάμωση και την προώθηση της συνεργασίας. Δίνουμε έμφαση στον σχολικό επαγγελματικό προσανατολισμό, με την τοποθέτηση υπεύθυνου σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού σε κάθε διεύθυνση δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και την ίδρυση Γραφείου Συμβουλευτικής και Προσανατολισμού ανά ομάδων σχολείων.

Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, αλλά και ολόκληρου του προσωπικού εκπαίδευσης είναι απαραίτητο μέτρο για ένα ισχυρό, αποτελεσματικό, ποιοτικό εκπαιδευτικό σύστημα. Ταυτόχρονα, αποτελεί και μέσο διαρκούς βελτίωσης, δίνει κίνητρα και ευκαιρίες για ανέλιξη. Σκοπός της αξιολόγησης δεν είναι η τιμωρία φυσικά. Είναι η επιβράβευση, καθώς και η βοήθεια και η ευκαιρία για βελτίωση όπου χρειάζεται και για όποιον το επιθυμεί.

Για την αυτονομία της σχολικής μονάδας θα αναφερθώ σε μερικές μόνο ενδεικτικές ρυθμίσεις, όπως η ελεύθερη επιλογή βιβλίου, το πολλαπλό βιβλίο, που δίνει τη δυνατότητα στους εκπαι-

δευτικούς να επιλέξουν το βιβλίο από το οποίο θα διδάσκουν. Όλο το υλικό αυτό θα είναι διαθέσιμο και σε ψηφιακή βιβλιοθήκη.

Συγκρότηση εκπαιδευτικών ομίλων: Είναι κάτι που στο δημόσιο σχολείο σήμερα γίνεται μόνο στα πρότυπα και πειραματικά. Μηνιαίες παιδαγωγικές συναντήσεις, ενίσχυση και υποστήριξη του ρόλου του διευθυντή.

Επιτρέψτε μου εδώ να ανοίξω μια μικρή παρένθεση και να σας πω ότι προέρχομαι από γονείς εκπαιδευτικούς. Η μητέρα μου ήταν σε δημόσιο σχολείο. Με τη βαρύτητα που δίνει το νομοσχέδιο αυτό, με τις πρωτοβουλίες που δίνει το νομοσχέδιο αυτό στον διευθυντή δίνει επιτέλους το κύρος που χρειάζεται ένας εκπαιδευτικός.

Απορώ πώς έρχεστε στο Κοινοβούλιο και δεν ψηφίζετε τέτοιου είδους διατάξεις, όταν με αυτό το νομοσχέδιο στην ουσία θεσμοθετούμε την εκπαιδευτική αποκέντρωση που έχει ανάγκη το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Απλές κουβέντες: Δίνουμε επιλογές, σεβόμαστε τα θεσμοθετημένα όργανα μέσα σε μια σχολική κοινότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Διότι, αγαπητέ εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δεν έχετε τελειώσει μόνο εσείς σε δημόσιο σχολείο. Δεν έχετε υπηρέτησει εσείς μόνο στα πενταμελή και στα δεκαπενταμελή συμβούλια ή στα φοιτητικά έδρανα ή στα έδρανα μέσω φοιτητικών παρατάξεων. Έχουμε δώσει και εμείς αγώνες. Έχουμε αγωνιστεί και εμείς για καλύτερο εκπαιδευτικό σύστημα και είμαστε εδώ, από το Βήμα αυτό της Βουλής και λέμε ότι, ναι, είναι μια σοβαρή εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που φέρνει την εκπαιδευτική αποκέντρωση και πρέπει να το πιστέψουμε όλοι και πρέπει να τη στηρίξουμε όλοι.

Ακούσατε πολύ καλά το κάλεσμα που έκανε πριν από λίγες ώρες από το Βήμα αυτό ο Πρωθυπουργός της χώρας, λέγοντας ότι η δημόσια παιδεία είναι υπόθεση εθνική και δεν είναι υπόθεση κομματική.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε -και ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας- με το σημερινό νομοσχέδιο οργανώνεται εκ νέου και εκσυγχρονίζεται και η εκκλησιαστική εκπαίδευση. Η δευτεροβάθμια εκκλησιαστική εκπαίδευση εντάσσεται στη γενική δευτεροβάθμια εκπαίδευση, υπό την εποπτεία όμως του κράτους. Εκπαιδευτικοί και μαθητές θα επιλέγονται με κριτήρια. Δημιουργείται ειδική μεταδευτεροβάθμια δομή εκκλησιαστικής εκπαίδευσης.

Στο πλαίσιο αυτό, δημιουργούνται τρεις σχολές μαθητείας υποψηφίων κληρικών, με διετές πρόγραμμα σπουδών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, κύριε Σπανακή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω.

Δημιουργείται Σχολή Μαθητείας Υποψηφίων Κληρικών και στη Ριζάρειο Εκκλησιαστική Σχολή.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι περνάμε επιτέλους σε ένα δημιουργικό σχολείο. Αφήνουμε πίσω τη στείρα αποστήθιση και υποστηρίζουμε την κριτική σκέψη. Δείχνουμε εμπιστοσύνη στους εκπαιδευτικούς και τους δίνουμε μεγαλύτερη ελευθερία, αλλά ταυτόχρονα και αυξημένη λογοδοσία. Ενισχύουμε την αυτονομία, την αξιοκρατία και επιβραβεύουμε τους ικανούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Εντάξει, κύριε Σπανακή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Δίνουμε στα παιδιά μας ένα νέο σχολείο. Δίνουμε στα παιδιά μας ένα νέο ευρωπαϊκό σχολείο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Μάρκου Κωνσταντίνος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ξεκινήσω, σημειώνοντας το γεγονός της μέγιστης προσβολής που έχετε σε όλη αυτή τη συζήτηση επιφέρει απέναντι σε μια μεγάλη μερίδα, ένα μεγάλο ποσοστό της νεολαίας μας αυτές τις μέρες. Αυτή η προσβολή που έχετε επιφέρει είναι, θεωρώντας ότι, είτε αυτοί που με βάση τα κριτήρια σας δεν καταφέρνουν να μπουν είτε πολύ περισσότερο αυτοί που με βάση τα ψευδή στοιχεία που παρουσίασε ο Πρωθυπουργός ή έχετε και εσείς δεν ολοκληρώ-

νουν τις σπουδές τους, πρόκειται για είτε ανόητους είτε βλάκες είτε τεμπέληδες και ότι εσείς οικοδομείτε μια διαδικασία που αυτό το κοινό δεν θέλει.

Είναι μια μεγάλη προσβολή την οποία κάποια στιγμή ελπίζω να αναστοχαστείτε.

Με την ολοκλήρωση ανακοίνωσης των στατιστικών των επιδόσεων των υποψηφίων και των ελάχιστων βάσεων εισαγωγής σε όλα τα τμήματα ολοκληρώνεται η εικόνα καταστροφής, όπως είχε πει και ο κ. Φίλης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ**)

Τα νούμερα είναι αδήριτα. Πέρσι, οι υποψήφιοι που διαγωνίστηκαν ήταν ενενήντα χιλιάδες εξακόσιοι και μαζί με αυτούς που διεκδίκησαν το 2020 μία θέση στα ΑΕΙ με το μέτρο του 10% ανέρχονταν στους εκατόν πέντε χιλιάδες. Οι θέσεις που διατέθηκαν ήταν εβδομήντα επτά χιλιάδες εννιακόσιες εβδομήντα. Φέτος, στα ΑΕΙ διατίθενται εβδομήντα επτά χιλιάδες τετρακόσιες δεκαπέντε θέσεις -ίδιες περίπου- και οι υποψήφιοι που διαγωνίστηκαν ήταν ενενήντα δύο χιλιάδες, οι ίδιοι περίπου. Αν ίσχυε το ίδιο σύστημα με πέρσι, δηλαδή χωρίς την ελάχιστη βάση εισαγωγής, θα αποκλείονταν λόγω έλλειψης θέσεων περί τους δεκατέσσερις χιλιάδες υποψηφίους. Όμως, φέτος, αποκλείονται πάρα πολλοί. Ακόμη ο ακριβής αριθμός δεν έχει φανεί. Μέτριοι υπολογισμοί τούς υπολογίζουν στους είκοσι χιλιάδες, χωρίς να λαμβάνονται υπ' όψιν οι στρεβλώσεις των ειδικών μαθημάτων, οι αυξημένες ελάχιστες βάσεις εισαγωγής που έθεσαν πολλά από τα τμήματα και ο παράδοξος τραγικός συνδυασμός ελάχιστης βάσης εισαγωγής γενικώς και σε ειδικά μαθήματα, τελειώνοντας με την καρατόμηση βεβαίως των εσπερινών λυκείων και των μαθητών των ΕΠΑΛ.

Φέτος, θα καλυφθούν το πολύ, με βάση τη νομοθέτησή σας, πενήντα πέντε χιλιάδες θέσεις. Οι υπόλοιπες θα μείνουν κενές. Όπως ανέφερε και ο Πρόεδρος Τσίπρας, πραγματικά τέτοια ποσοστιαία μείωση έχει να γίνει από την έναρξη της λειτουργίας του ελληνικού πανεπιστημίου.

Είναι εμφανές ότι η συνειδητή επιλογή είναι να διοχετευθούν κατά προτεραιότητα στα κολλέγια. Πλέον το έχετε κάνει, κατά τη γνώμη μου, αποδεκτό. Η κοινή γνώμη το έχει αντιληφθεί. Τα κολλέγια αυτά αποκτούν νέα πελατεία με τα συνδυασμένα χτυπήματα που επιφέρει στη δημόσια εκπαίδευση. Πέρα από τη μείωση των φοιτητών, ταυτόχρονα, αναβαθμίζετε επαγγελματικά τα πτυχία των κολλεγίων με αυτά των δημόσιων πανεπιστημίων, συρρικνώνετε τα πανεπιστήμια, δεν δίνετε νέες θέσεις μελών ΔΕΠ, όπως οφείλτε με την ισχύουσα νομοθεσία του ένα προς ένα, που εμείς το κατακτήσαμε, αλλά και με τη μειωμένη χρηματοδότηση. Είναι πολλαπλά τα χτυπήματα. Και με το επιχείρημα του τύπου να μην μπαίνουν με λευκή κόλλα καταρρέουν από τους ίδιους τους αριθμούς, αφού θα κοπούν υποψήφιοι με υψηλές βαθμολογίες, όπως έχετε ακούσει και θ' ακούσετε κι άλλες περιπτώσεις πάρα πολύ ενδεικτικές.

Σε επίπεδο τμημάτων αναμένονται απώλειες εισακτέων σε πάνω από διακόσια είκοσι τμήματα, δηλαδή στο 50% των τμημάτων, με κάποια να οδηγούνται σε μηδενικό ή σε πολύ μικρό αριθμό εισακτέων, ενώ το ακαδημαϊκό τους έργο είναι πραγματικά αναντικατάστατο. Θα το δούμε σε λεπτομέρειες όταν καθίσει η μπίλια και εκεί θα αξιολογηθούν και θα δείτε για ποια τμήματα πρόκειται.

Κάνετε όμως και μια άλλη άθλια πολιτική πανουργία. Χιλιάδες παιδιά βλέπουν μηχανογραφικά κλειστά ή με ελάχιστες επιλογές. Βασικός στόχος σας στο βάθος του δρόμου είναι κάποια στιγμή προοπτικά -ήδη οι κολλεγίαρχες το θέτουν το αίτημα- να χρηματοδοτήσετε και τα κολλέγια από δημόσιο χρήμα. Ευτυχώς δεν θα προλάβετε. Δείχνετε, κυρία Υπουργέ, παρ' όλες τις εκατοντάδες επιστολές διαμαρτυρίας και παραινήσεις φορέων, να είστε αμετανόητοι και πραγματικά υπέρμαχοι του τερατουργήματος που δημιουργήσατε.

Καταθέτω ένα έγγραφο, για να πλουτίσετε τη συλλογή σας από επιστολές. Είναι συγκεκριμένος ο αποστολέας. Λέγεται Δήμος Κιφοκέρης, ο οποίος επώνυμα καταθέτει την άποψή του. Είναι επικουρος καθηγητής στο αντικείμενο της κατασκευαστικής παραγωγής και διαχείρισης έργων στο Τμήμα Αρχιτεκτονι-

κής και Πολιτικών Μηχανικών στο Γκέτεμποργκ. Παραθέτει το βιογραφικό του, το οποίο είναι διαθέσιμο σε κάθε έναν που το θέλει και λέει ο άνθρωπος: «Για να μπω το πανεπιστήμιο πέρασα την κόλαση των πανελλήνιων στη Γ' λυκείου αλλά και στη Β' λυκείου...». Είναι από αυτούς που έδωσαν πανελλήνιες και στις δύο τάξεις. «Για να τα καταφέρω, η οικογένειά μου άφησε μια περιουσία σε φροντιστήρια, η οποία μας έλειψε πάρα πολύ, διότι είμαστε εργατική τάξη. Μπήκαν στους πολιτικούς μηχανικούς του Αριστοτελείου με δεκαοκτώ χιλιάδες πεντακόσια μόρια». Είχε υψηλή βαθμολογία. «Τελείωσα τη σχολή μου στα επτά χρόνια...» ήδη αρχίζει να παίρνει τη ρετινιά κατά εσάς του αιώνιου φοιτητή «...βεβαίως, γιατί δούλευα». Μάλιστα, λέει ο άνθρωπος ότι δούλευε στο γήπεδο του ΠΑΟΚ. «Εφυγα το 2018 για τη Σουηδία όπου ζω και εργάζομαι. Αν, λοιπόν, έδινα αυτές τις εξετάσεις φέτος, δεν θα είχε συμβεί τίποτα, αν είχα δώσει πανελλήνιες. Δεν θα περνούσα πουθενά. Ούτε επίκουρος θα ήμουν, ούτε δημοσιεύσεις, ούτε Σουηδία, ούτε τίποτα».

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μάρκου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τώρα έρχεστε να «δώσετε» και τους συνεργούς σας, κάποιους από τους πρυτάνεις και λέτε: «Αυτοί, παιδιά, το πρότειναν». Κρύβετε ότι τους είχατε δεσμεύσει κιόλας, ότι αν δεν δώσουν την ελάχιστη βάση, τότε θα το κάνετε εσείς. Η Σύνοδός τους λέει ότι εκφράζει την ανησυχία της για τις επιπτώσεις της εφαρμογής της ελάχιστης βάσης, ειδικά σε τμήματα περιφερειακών πανεπιστημίων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το είπα και στην επιτροπή. Κάποια στιγμή, κάποιοι από αυτούς τους κυρίους συναδέλφους πρυτάνεις θα τεθούν ενώπιος ενωπίω με την ακαδημαϊκή τους κοινότητα και θα δώσουν εξηγήσεις, γιατί είστε συνυπεύθυνοι και συνεργοί. Απλά, όπως γίνεται σε κάποιες διαδικασίες -μην πω βαριές κουβέντες- κάποια στιγμή ο συνεργός δίνει τον άλλον.

Τώρα, με το νομοσχέδιό σας παραπλανάτε, διότι ούτε αναβαθμίζετε ούτε ενδυναμώνετε τίποτα. Η ακολουθούμενη εκπαιδευτική πολιτική κινείται στη λογική της ποιότητας για λίγους. Αυτή η πολιτική είναι καταστροφική για την εκπαίδευση και για τη μεγάλη πλειονότητα του μαθητικού δυναμικού. Συνεπάγεται στασιμότητα και υποβάθμιση.

Σταχυολογώ. Καταργείτε τα Περιφερειακά Κέντρα Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού χωρίς καμμία αξιολόγηση. Καταργείτε τα Κέντρα Εκπαίδευσης για την Αειφορία. Προσθέτετε το περιβάλλον και την αειφορία με την οποία έρχεται η αποσπασματική υποστήριξη στο σχολείο, στην υλοποίηση των σχολικών δραστηριοτήτων. Επίσης, δεν απαντήσατε καθόλου σε αυτό. Η εν λόγω ρύθμιση προβλέπει το οξύμωρο, ότι την αύξηση των διδακτικών καθηκόντων να μην την αναγνωρίζετε σαν διδακτική προϋπηρεσία. Τελευταία στιγμή διορθώστε το αυτό.

Αναφορικά με τα κριτήρια για την επιλογή στελεχών, πρόκειται για δική μας ρύθμιση. Είχε ανατροφοδότηση των στελεχών στην εκπαιδευτική πράξη. Εσάς έχει αναπαραγωγή των ίδιων.

Στα συμβούλια επιλογής διορίζετε την πλειοψηφία. Διώχνετε τους αιρετούς και εκδιώκετε τους συνδικαλιστές που τόσο περιφρονήθηκε μίλησε γι' αυτούς ο κύριος Πρωθυπουργός πριν από λίγη ώρα.

Ξέρете, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει πολλούς συνδικαλιστές σε αυτούς τους χώρους. Οι περισσότεροι είναι συνδικαλιστές της Νέας Δημοκρατίας και της ΔΑΚΕ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Σας δίνω τον λόγο μου.

Βεβαίως, τις υπερεξουσίες του διευθυντή που είναι για αθέμιτες συναλλαγές και πελατειακές σχέσεις.

Κυρία Υπουργέ, ομολογώ ότι στο παρελθόν μερικές φορές που σας κατηγορήσα ότι λέτε ανακρίβειες έως και ψέματα σας αδίκησα, γιατί πραγματικά έχετε μικρότερη ευθύνη, όταν έχουμε

τον ίδιο τον Πρωθυπουργό να λέει ψέματα. Τι να περιμένουμε από εσάς;

Τι είπε ο Πρωθυπουργός στην ομιλία του πριν από λίγο; Είπε ότι οι επενδυτές προτιμούν την Ελλάδα γιατί οι Έλληνες είναι μορφωμένοι. Και τώρα έρχεστε με ένα νομοσχέδιο να μειώσετε τους μορφωμένους Έλληνες. Δεύτερον, πόσοι αποφοιτούν; Το απέδειξε ο Πρόεδρος Τσίπρας. Εγώ θα σας καταθέσω και μια άλλη στατιστική, η οποία είναι της EUROSTAT και του Υπουργείου Παιδείας, που δείχνει ότι ο ρυθμός αποφοίτησης όταν ελέγχεται σε σχέση με τον αριθμό εισακτέων είναι 77% έως 62% και δεν είναι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κύριε Μάρκου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Έχετε πει τρεις φορές ότι τελιώνετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Κλείνω με ένα ερώτημα προς εσάς: Μέχρι τώρα, μέσα σε τέσσερις μέρες έχουν κατατεθεί εξήντα δύο χιλιάδες υπογραφές που ζητούν να παραιτηθείτε. Πόσες υπογραφές θα καταφέρουν να αγγίξουν τον ουδό της ευαισθησίας σας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μάρκου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Θα δώσω τώρα τον λόγο, για λόγους που εξηγήθηκαν στο Προεδρείο, στον κ. Ρουσόπουλο και μετά θα μιλήσει ο κ. Ιωάννης Γκιόκας.

Κύριε Ρουσόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επιλέξω να ασχοληθώ μόνο με το θέμα της αξιολόγησης, δίνοντας ορισμένα παραδείγματα για το τι συμβαίνει σε άλλες χώρες οι οποίες είναι στον ΟΟΣΑ.

Στη Γαλλία οι καθηγητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αξιολογούνται κάθε έξι με επτά χρόνια από ειδικούς επιστήμονες του Υπουργείου Παιδείας. Στη Γερμανία υπάρχει αξιολόγηση στα κατά τόπους Υπουργεία Παιδείας των κρατιδίων, τα οποία και καθορίζουν τις διαδικασίες. Στην Ολλανδία η αξιολόγηση όχι μόνο υπάρχει οριζόντια, αλλά το 38% των σχολείων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και το 62% δευτεροβάθμιας επιλέγουν να αξιολογούν τους εκπαιδευτικούς σε ετήσια βάση. Άλλες ευρωπαϊκές χώρες όπως Ιρλανδία, Ισπανία, Δανία ακολουθούν το γαλλικό μοντέλο, στο οποίο η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού βασίζεται κυρίως στην παρακολούθηση των μαθημάτων εντός της τάξης. Ο ίδιος βασικός πυλώνας υπάρχει και σε άλλες χώρες του ΟΟΣΑ, Αμερική, Χιλή, Καναδά, Αυστραλία, Ιαπωνία, Νότιος Κορέα.

Δεν θα σας κουράσω άλλο με παραδείγματα. Επιλέγω να μιλήσω για το ζήτημα της αξιολόγησης μόνο, ευελπιστώντας ότι μια διαφορετική οπτική, που θα ήθελα να προσφέρω στον προβληματισμό μας, ενδεχομένως φανεί χρήσιμη.

Στη σύγχρονη εκπαιδευτική διαδικασία υπάρχουν δύο τρόποι αξιολόγησης, οι οποίοι αν και έχουν πολλά κοινά σημεία, εντούτοις παρουσιάζουν και κάποιες διαφορές. Στην αγγλική μάλιστα βιβλιογραφία εκφράζονται με δύο διαφορετικές λέξεις, assessment και evaluation. Δεν χρησιμοποιώ συχνά ξένες λέξεις απ' αυτό το Βήμα, αλλά επειδή η Αγγλία πρωτοπορεί στα θέματα εκπαίδευσης, νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να αναφερθούμε σε αυτές τις δύο μεθόδους.

Η μία μέθοδος αναφέρεται κυρίως στην ποιότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας με σκοπό να βρεθούν τρόποι βελτίωσης της ποιότητας αυτής. Όπως και η μάθηση, έχει τον χαρακτήρα της διαδικασίας. Τι εννοώ με αυτό; Εξατομικεύεται, επαναλαμβάνεται και γι' αυτό διορθώνεται και προοδεύει μέσω της ανατροφοδότησης.

Η άλλη μέθοδος στρέφεται προς το παραγόμενο αποτέλεσμα της μάθησης. Αποτελείται από αξιολογικά κριτήρια βάσει των οποίων κρίνεται ο αξιολογούμενος ή η τάξη στην οποία διδάσκει. Εντοπίζει ελλείψεις στις οποίες παρεμβαίνει, ενώ εφαρμόζει βαθ-

μολογία για εκτίμηση και σύγκριση.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε ορθώς προτείνει ανάλογα με τους επιδιωκόμενους σκοπούς και τα δύο αυτά είδη που προαναφέρα και γι' αυτό μιλάει για διαμορφωτική και συνολική αξιολόγηση.

Το πρόβλημα με τους αρνητές της αξιολόγησης δεν βρίσκεται στην κατεύθυνση και στις τεχνικές λεπτομέρειες του νομοσχεδίου αυτού. Το πρόβλημα βρίσκεται στην έλλειψη εμπιστοσύνης μεγάλου μέρους της ελληνικής κοινωνίας στους θεσμούς της και την ηγεσία της. Η δυσπιστία είναι από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα λαών των οποίων ο πολιτικός βίος συγκροτήθηκε, όπως και ο δικός μας δυστυχώς, κυρίως μέσα από πελατειακές σχέσεις. Το ζήτημα, λοιπόν, είναι πώς θα πιστέψουν οι εκπαιδευτικοί και οι εκπαιδευόμενοι στο αμερόληπτο της διαδικασίας. Αυτό μόνο η εμπειρία θα το υλοποιήσει.

Δεν θέλω να σχολιάσω εκτεταμένα, αλλά ακούστηκε νωρίτερα από Αρχηγό κόμματος της Ήσσοнос Αντιπολίτευσης ότι θα πρέπει να μετέχουν στα συμβούλια αξιολόγησης και αιρετοί συνδικαλιστές. Είναι δύο τελείως διαφορετικά πράγματα. Είναι άλλος ο λόγος για τον οποίον κάποιος είναι συνδικαλιστής και άλλος ο λόγος για τον οποίον αξιολογείται η εκπαιδευτική διαδικασία, ο εκπαιδευτικός, η δεινότητά του, η ποιότητα της παραγόμενης εκπαίδευσης μέσα από τα πρόσωπα, γιατί η εκπαίδευση γίνεται από εγχειρίδια και κυρίως από πρόσωπα. Γι' αυτό, άλλωστε, όπως αναφέρθηκε από τον Πρωθυπουργό νωρίτερα, πολλοί εξ ημών θυμόμαστε από το σχολείο καθηγητές οι οποίοι αποτέλεσαν πραγματικές εξαιρέσεις, φάρους για να μας εμπνεύσουν να κάνουμε πράγματα στη ζωή μας.

Πώς, λοιπόν, θα πιστέψουν στο αμερόληπτο της διαδικασίας εκπαιδευτικοί και εκπαιδευόμενοι; Αυτό βεβαίως μόνο η εμπειρία μπορεί να το υλοποιήσει. Δυστυχώς υπάρχει ένα ποσοστό Ελλήνων που ό,τι και να γίνει θα προστρέχουν στην προσφιλή τους συνωμοσιολογία, όπως άλλωστε έδειξε και πρόσφατα το αντιεμβολιαστικό κίνημα. Πέραν αυτού του μικρού ποσοστού, όμως, ως προσέξουμε, διότι η αμφισβήτηση της αξιολόγησης δεν θα μειώσει την κυβερνητική αξιοπιστία, όπως ίσως ευελπιστεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Οι αντιπαράθεσεις τέτοιου είδους θα συντείνουν στη διαιώνιση στην ελληνική κοινωνία της δυσπιστίας προς τους θεσμούς και στη διαιώνιση του ανορθολογισμού, της ανορθολογικής προσέγγισης για την ερμηνεία των πραγμάτων, η οποία βεβαίως με τη σειρά της ζωγραφίζει έναν «ωραίο» φαύλο κύκλο συνωμοσιολογίας.

Είναι καιρός, λοιπόν, η κοινωνία μας να αυξήσει το κοινωνικό της κεφάλαιο, αυτό που διεθνώς μετράται με την εμπιστοσύνη. Δεν θα το επιτύχουμε μέσα σε μια τετραετία, είναι βέβαιο. Είναι μια μάχη διαρκής, αρκεί να υπάρχουν αποφασισμένοι να τη δώσουν. Οι περισσότεροι -θέλω να πιστεύω- σε αυτή την Αίθουσα είμαστε αποφασισμένοι, ακόμα και αν διαφωνούμε σε βασικά στοιχεία του νομοσχεδίου.

Το νομοσχέδιο για την αξιολόγηση ειδικά στην εκπαίδευση είναι ακριβώς ένα από τα ζητήματα που ανέφερα προηγουμένως, ένας κρίσιμος κρίκος αυτής της πολιτικής και αυτής της νοοτροπίας την οποία πολεμάμε και είναι ένας ακόμη λόγος για τον οποίον και θα το ψηφίσουμε σήμερα και θα το εφαρμόσουμε αύριο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Ρουσόπουλο.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γκιόκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ποιο είναι το βασικό επιχείρημα της Κυβέρνησης και Βουλευτών της Κυβέρνησης -και ο κ. Ρουσόπουλος πάνω-κάτω αυτό είπε- για να στηρίξουν αυτό το αντιδραστικό, αντιπαιδαγωγικό και σκοταδιστικό νομοσχέδιο που έχει σαν κεντρικό στόχο την κατηγοριοποίηση σχολείων και μαθητών; Το βασικό επιχείρημα που ακούσαμε και πριν λίγο εδώ είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο υλοποιεί τα διεθνή πρότυπα στον χώρο της παιδείας, τις καλές εκπαιδευτικές πρακτικές, όπως είπε η κυρία Υπουργός, τις βέλτιστες πρακτικές, όπως ακούσαμε και για το νομοσχέδιο για τα εργασιακά, ότι αυτές είναι οι κατευθύνσεις της

Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ για την παιδεία.

Εμείς το αναγνωρίζουμε αυτό. Όντως έτσι είναι. Αυτές είναι οι κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ, αυτών των διεθνών αντιλαϊκών οργανισμών σε σχέση με την παιδεία και ούτε πρόκειται εμείς να κάνουμε την κριτική που κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ που ενώ έχει υλοποιήσει αυτές τις πρακτικές όταν ήταν κυβερνήση, τώρα παριστάνει ότι δεν γνωρίζει τίποτα για τον φόνο.

Αυτό που κρύβετε, όμως, αυτό που δεν λέτε είναι άλλο. Τελικά ποιες ήταν οι συνέπειες από την υλοποίηση αυτών των πρακτικών και αυτών των κατευθύνσεων στις χώρες που εφαρμόστηκαν; Αυτό είναι το κεντρικό ερώτημα που δεν απαντάτε ούτε το Υπουργείο ούτε Βουλευτές της Κυβέρνησης. Εκεί, δηλαδή, που εφαρμόστηκε η κατηγοριοποίηση σχολείων, ο διαχωρισμός μαθητών, η διάσπαση του ενιαίου χαρακτήρα της εκπαιδευτικής διαδικασίας στο όνομα της αυτονομίας και με όχημα μια ψευδή-πίγραφη αξιολόγηση, τελικά τι έγινε; Ανέβηκε το μορφωτικό επίπεδο, έτσι ώστε να αναπτύσσονται ολοκληρωμένες προσωπικότητες που να μπορούν να αντιληφθούν τη φυσική και κοινωνική πραγματικότητα, να παρακολουθούν ολοκληρωμένα και κριτικά τις επιστημονικές και τεχνολογικές εξελίξεις; Αμβλύθηκαν οι ανισότητες και οι ταξικοί φραγμοί που υπάρχουν σε μια εκμεταλλευτική κοινωνία; Αντιμετωπίστηκαν τα προβλήματα όχι γενικά της παιδείας, αλλά τα προβλήματα της παιδείας από τη σκοπιά των λαϊκών αναγκών, γιατί και το κεφάλαιο μπορεί να εντοπίζει προβλήματα στην παιδεία όταν θέλει να την κάνει ακόμα περισσότερο υποχείριό του; Αντιμετωπίστηκαν τα προβλήματα, όπως για παράδειγμα το κόστος που καλούνται να πληρώσουν οι οικογένειες για τη μόρφωση των παιδιών τους και αν έχουν αυτή τη δυνατότητα;

Η απάντηση είναι ξεκάθαρη. Δεν έγινε τίποτα μα τίποτα απ' όλα αυτά. Ίσα-ίσα η κατάσταση έγινε ακόμα χειρότερη και θα γίνει ακόμα χειρότερη εδώ, στη χώρα μας, αν ο λαός, η νεολαία, οι εκπαιδευτικοί δεν αντισταθούν σε αυτή την πολιτική.

Για να μη μιλάμε και αφηρημένα, για να γίνουμε συγκεκριμένοι, ας πάρουμε το παράδειγμα τριών ευρωπαϊκών χωρών. Γερμανία: Ενιαίο χαρακτήρα έχει μόνο το τετραετές δημοτικό σχολείο Grundschule. Αμέσως μετά οι μαθητές καταμερίζονται σε τρεις τύπους σχολείων διαφορετικών επιπέδων, δυνατοτήτων και προοπτικών και από την ηλικία ακόμα των έντεκα ετών, δηλαδή της δικής μας πέμπτης δημοτικού, ο μαθητής οδηγείται σε διαφορετικά προγράμματα, ακόμη και σε χρόνια φοίτησης.

Αυτό, δηλαδή, κυρία Υπουργέ, που πήγατε να κάνετε με τον διαχωρισμό των μαθητών και που το πήρατε πίσω άρον-άρον, και που έδειξε, όμως, τις προθέσεις σας ήταν ο προάγγελος για μια τέτοια de facto κατηγοριοποίηση από την πιο τρυφερή ηλικία.

Από αυτούς τους τρεις τύπους σχολείων του γερμανικού συστήματος ουσιαστικά μόνο από το ένα, το Gymnasium, και, μάλιστα, ένας μικρός αριθμός μαθητών θα φτάσει τελικά στο πανεπιστήμιο. Και τελικά το ποιος θα σπουδάσει δεν είναι θέμα ατομικής επιλογής, αλλά έχει σαφή ταξική αναφορά, αφού η μεγάλη πλειοψηφία των μαθητών με βάση και τα στατιστικά στοιχεία ακολουθεί την εκπαιδευτική διαδρομή ίδια με αυτή των γονιών τους. Με λίγα λόγια, τα ανώτερα μορφωτικά και κατά τεκμήριο ανώτερα κοινωνικά στρώματα αναπαράγουν τον εαυτό τους μέσω των εκπαιδευτικών δομών.

Πάμε παρακάτω στην Αγγλία, που είναι η ναυαρχίδα της κατηγοριοποίησης όπου το αναλυτικό πρόγραμμα, τα σχολικά εγχειρίδια, τα εποπτικά μέσα, τα μαθήματα επιλογής καθορίζονται από σχολείο σε σχολείο με βάση την περιοχή του κάθε σχολείου, δηλαδή με βάση την ταξική προέλευση των μαθητών: Φτωχές γειτονίες, λιγότερο φτωχές, πλούσιες και πάει λέγοντας.

Το Υπουργείο Παιδείας αποφασίζει ένα αναλυτικό πρόγραμμα και με βάση αυτό εκδοτικοί οίκοι εκδίδουν εγχειρίδια, φύλλα εργασίας, διαγωνίσματα διαφορετικού επιπέδου ανάλογα με την κατηγορία του σχολείου που απευθύνονται.

Για παράδειγμα, το μάθημα των φυσικών επιστημών στα κατώτερα σχολεία της Αγγλίας προσφέρεται ενοποιημένο. Αντίθετα, στα καλά σχολεία προσφέρονται διακριτά τα μαθήματα των φυσικών επιστημών, όπως χημεία, βιολογία, φυσική και πάει λέγοντας. Ακόμη και οι διδακτικές μέθοδοι διαφέρουν από σχολείο σε σχολείο. Το αποτέλεσμα αποτυπώθηκε σε έκθεση μιας

καθηγήτριας κοινωνιολογίας στο LSE -δεν είναι Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδα, σας διαβεβαιώ- και καθηγήτριας εκπαίδευσης στο Κέμπριτζ. Τι λέει; «Ακόμη μεγαλύτερη ανησυχία προκαλεί η ταξική και φυλετική πόλωση σε όλους τους τομείς και τα επίπεδα της βρετανικής εκπαίδευσης». Να τα αποτελέσματα.

Στη Γαλλία τα ίδια ακριβώς συμβαίνουν. Παρά το γεγονός ότι η Γαλλία λόγω και των ιστορικών συνθηκών και του Διαφωτισμού ξεκινούσε από καλύτερη αφετηρία, τα αποτελέσματα της PISA είναι αποκαλυπτικά. Η Γαλλία είναι η χώρα όπου η κοινωνικοοικονομική προέλευση των μαθητών ασκεί τη μεγαλύτερη επίδραση στις σχολικές επιδόσεις.

Αυτά είναι, λοιπόν, τα διεθνή και ευρωπαϊκά σας πρότυπα, κύριοι της Κυβέρνησης και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί και εσείς δεν πάτε πίσω στον εξωραϊσμό των ευρωενωσιακών πολιτικών. Ήρθε σήμερα εδώ ο κ. Τσίπρας και είπε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Κομισιόν κινούνται -λέει- σε αντίθετη κατεύθυνση από αυτά που κάνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Φτάσατε στο σημείο να επικαλείστε το φινλανδικό μοντέλο, που το συζητάμε από τις αρχές του 2000 από εποχής Διαμαντοπούλου, το οποίο οδήγησε τα τελευταία χρόνια στο κλείσιμο δυόμισι χιλιάδων σχολείων. Βεβαίως, το φινλανδικό μοντέλο βαθμολογείται με πάρα πολύ καλούς βαθμούς. Πού, όμως; Στους διαγωνισμούς του ΟΟΣΑ που δεν μετρά τη συνολική μορφωτική συγκρότηση των μαθητών, αλλά τις επιδόσεις των δεξιοτήτων. Έτσι είναι. Ο ΟΟΣΑ, όπως δίνει οδηγίες για το πώς θα γίνουν πιο φθηνοί και ευέλικτοι οι εργαζόμενοι, έτσι δίνει και οδηγίες για το πώς θα προετοιμαστούν μέσα στο σχολείο αυτοί οι εργαζόμενοι μαθησιακά, εργασιακά και πάνω από όλα ιδεολογικά.

Πάντως, για τον ΣΥΡΙΖΑ κυρίως, αν θέλει να εφαρμόσει το φινλανδικό μοντέλο, έχει πλέον και τα κατάλληλα πρόσωπα να το κάνει. Έχει και την τεχνογνωσία, όπως, για παράδειγμα, τον πρώην Υπουργό Παιδείας της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας - ΠΑΣΟΚ, τον κ. Κεδίκογλου, αυτόν που απέλυσε εκατοντάδες εκπαιδευτικούς μέσα σε μια νύχτα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε με το εξής: Το κατ' όνομα σύγχρονο ευρωπαϊκό σχολείο που οραματίζεται το Υπουργείο Παιδείας και προσπαθούν εδώ και τριάντα χρόνια όλες οι κυβερνήσεις να εφαρμόσουν στη χώρα μας -και ήταν πολύ σημαντικοί οι αγώνες που έγιναν τα προηγούμενα χρόνια γιατί καθυστέρησαν έστω τέτοιες επιλογές- είναι το σχολείο της υποβάθμισης του μορφωτικού επιπέδου, των ταξικών φραγμών για την πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση. Δεν αντανάκλυνται απλώς οι ταξικές ανισότητες, που ούτως η άλλως υπάρχουν στην κοινωνία, αλλά μέσα από την εκπαιδευτική διαδικασία αυτές οι ανισότητες οξύνονται ακόμη περισσότερο.

Και όσο για τα μορφωτικά αποτελέσματα αυτών των μοντέλων να μην πάμε μακριά. Ας πάρουμε μόνο τον ανορθολογισμό, τον σκοταδισμό, τον αρνητισμό της επιστήμης που εκδηλώθηκε εν μέσω πανδημίας σε πάρα πολλές χώρες. Όλα αυτά τα φαινόμενα είναι δικά σας ιδεολογικά και πνευματικά τέκνα, γιατί σε ένα σχολείο υποβαθμίζονται μαθήματα, όπως είναι η βιολογία, όπως είναι η φυσική, όπως είναι η χημεία, για να μπουν οι δεξιότητες που έχει ανάγκη το κεφάλαιο.

Η ομιλία σήμερα της κ. Κεραμέως ήταν μια ωδή, ένας ύμνος στις δεξιότητες και, μάλιστα, συνυπολογίζει στις δεξιότητες διδακτικούς τομείς, όπως είναι η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, που κανονικά θα έπρεπε να είναι κομμάτι της μορφωτικής διαδικασίας. Τι είναι αυτό; Δεξιότητα είναι;

Όταν, λοιπόν, έχετε ένα τέτοιο σχολείο, όταν σε ένα σχολείο διδάσκεται ότι δεν υπάρχει αντικειμενική αλήθεια και πραγματικότητα που μπορεί ο άνθρωπος να τη γνωρίσει και να την αλλάξει -και κυρίως να την αλλάξει, αυτό σας ενοχλεί-, αλλά υπάρχει πλήθος από αλήθειες, από ατομικές εμπειρίες και τα λοιπά, που είναι η αποθήκη του υποκειμενισμού και του ατομισμού, τότε γεννιούνται οι Φρανκενστάιν. Αυτούς τους δημιουργεί η πολιτική σας, η ιδεολογία σας, το σύστημά σας και το σχολείο που φτιάχνετε. Και δεν είναι τυχαίο, γιατί κάνετε και τα τσουβαλιάσματα σας, τους αξιοποιείτε και ως βολικό αντίπαλο. Δεν είναι τυχαίο και αυτό που ανέφερε πριν ο κ. Ρουσσόπουλος για τους αρνητές της

αξιολόγησης. Γίνονται και οι συνειρμοί: αρνητές αξιολόγησης, αρνητές μάσκας, αρνητές εμβολιασμού και τα λοιπά. Να πώς τα αξιοποιείτε για να δικαιολογήσετε την πολιτική σας.

Εμείς, λοιπόν, παλεύουμε για ένα σχολείο και μια κοινωνία σε ριζικά διαφορετική κατεύθυνση. Είναι το σχολείο των λαϊκών αναγκών, το πραγματικά προοδευτικό, σύγχρονο σχολείο του 21^{ου} αιώνα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Γκιόκα.

Σειρά τώρα έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Παναγιώτα Δούνια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (ΝΟΝΗ) ΔΟΥΝΙΑ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νέο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, πιστό στις προεκλογικές δεσμεύσεις της Κυβέρνησης, συνεχίζει την αναβάθμιση της παιδείας στη χώρα. Αυτό το κάνει φέρνοντας σημαντικές αλλαγές στο ελληνικό σχολείο, αλλαγές που θα έπρεπε να είχαν γίνει από χρόνια, απελευθερώνοντας τη δημιουργικότητα των εκπαιδευτικών, δίνοντας σε εκείνους τα ήνία για τις σημαντικές αποφάσεις που το αφορούν και αξιολογώντας όλη τη διαδικασία της εκπαίδευσης από την αρχή και μέχρι το τέλος. Απώτερος στόχος όλων αυτών, όπως πιστεύω, και όλων εμάς είναι η πρόοδος και ειδικά το καλύτερο δυνατό για τα παιδιά μας.

Το νομοσχέδιο για την αναβάθμιση του σχολείου, για την ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών έρχεται σε συνέχεια άλλων νομοθετημάτων του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων για τη βελτίωση του σχολείου, τον μετασχηματισμό της επαγγελματικής εκπαίδευσης και την αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επιμένει στη δημιουργία ενός καλύτερου δημόσιου σχολείου, που θα εξασφαλίζει περισσότερα εφόδια για τους μαθητές, ενώ επενδύει στην πρωτοβουλία των εκπαιδευτικών σε ένα πλαίσιο μεγαλύτερης του Υπουργείου υποστήριξης, αλλά και αυξημένης λογοδοσίας.

Ειδικότερα, το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε αποτελείται από τρεις πυλώνες: Ο πρώτος πυλώνας είναι η ενίσχυση της αυτονομίας της σχολικής μονάδας, ο δεύτερος πυλώνας αφορά τη θεσμοθέτηση μηχανισμού αξιολόγησης, ενώ ο τρίτος δεν είναι άλλος από την ενίσχυση των δομών υποστήριξης του εκπαιδευτικού έργου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά την αναγκαιότητα της ενίσχυσης της αυτονομίας των σχολικών μονάδων, νομίζω ότι τα στοιχεία μιλάνε από μόνα τους. Πάνω από το 80% των αποφάσεων που αφορούν στην καθημερινή λειτουργία του σχολείου λαμβάνεται εδώ και δεκαετίες σε κεντρικό επίπεδο από το Υπουργείο Παιδείας. Το ανάλογο ποσοστό σε άλλες χώρες δεν ξεπερνά το 35%. Απεμπολούμε, λοιπόν, επιτέλους εξουσίες από την κεντρική διοίκηση, αφαιρούμε αρμοδιότητες του Υπουργείου προς όφελος των σχολείων, αρμοδιότητες που είχαν ο Γενικός Γραμματέας, ο Υπουργός και Υφυπουργός μεταφέρονται στο σχολείο και αυτό το κάνουμε επειδή πιστεύουμε σε ένα σχολείο πιο ελεύθερο και περισσότερο αυτόνομο.

Η αποκέντρωση των αποφάσεων είναι απαραίτητη, καθώς σύμφωνα με τη διεθνή εμπειρία όσο περισσότερο το κέντρο λήψης της απόφασης είναι το σχολείο το ίδιο τόσο βελτιώνονται τα μαθησιακά αποτελέσματα και αυτό είναι απολύτως λογικό, αφού οι εκπαιδευτικοί και τα στελέχη του σχολείου βρίσκονται κοντά στους μαθητές και γνωρίζουν καλύτερα από όλους τις ανάγκες του σχολείου, αλλά και των παιδιών.

Έτσι εφεξής θα υπάρχουν: Ελεύθερη επιλογή βιβλίων από τους εκπαιδευτικούς και διάθεση σε ψηφιακή μορφή όλου του εκπαιδευτικού υλικού, προκειμένου να μπορούν οι εκπαιδευτικοί να κατευθύνουν τους μαθητές σε περισσότερες πηγές, παροχή ελευθερίας επιλογής στους δασκάλους και τους καθηγητές ως προς τον τρόπο που θα αξιολογούν τους μαθητές τους, αποκέντρωση της διαδικασίας έγκρισης εκπαιδευτικών προγραμμάτων, όπως και ενίσχυση του ρόλου του διευθυντή και των εκπαιδευτικών σε θέσεις ευθύνης

Θα ήθελα εδώ να αναφέρω ότι ο διευθυντής του ελληνικού

σχολείου έχει τις λιγότερες αρμοδιότητες από ό,τι οι διευθυντές σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Παράλληλα, θεσπίζονται υποστηρικτικά όργανα στο σχολείο. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται οι μέντορες εκπαιδευτικοί, οι οποίοι θα έχουν ως αποστολή να βοηθούν τους νέους εκπαιδευτικούς στην ενσωμάτωσή τους στην εκπαιδευτική κοινότητα, οι υπεύθυνοι διασύνδεσης με τη μαθητεία, αλλά και οι ενδοσχολικοί συντονιστές που θα έχουν έναν εποπτικό ρόλο σχετικά με το πώς προχωράει η ύλη σε κάθε τάξη.

Ας περάσουμε, όμως, στον δεύτερο πυλώνα του νομοσχεδίου, τη θέσπιση δηλαδή ενός μηχανισμού αξιολόγησης του έργου των εκπαιδευτικών και των στελεχών της εκπαίδευσης ως μηχανισμού βελτίωσης και ενδυνάμωσής τους. Πρέπει όλοι μας να καταλάβουμε πως η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και του έργου τους δεν είναι επ' ουδενί τιμωρία. Αντιθέτως, είναι μια καλή ευκαιρία για αναγνώριση, αλλά και για βελτίωση του έργου τους. Παράλληλα, είναι σίγουρο πως μέσω αυτής η εκπαιδευτική λειτουργία και η ποιότητα των παρεχόμενων μαθημάτων θα βελτιωθούν σημαντικά.

Κανένα εκπαιδευτικό σύστημα, όπως και κανένα σύστημα εν γένει, δεν μπορεί να βελτιωθεί, αν πρώτα δεν αξιολογηθεί, αν δεν καταγραφούν τα θετικά του σημεία και τα σημεία για τα οποία υπάρχει περιθώριο βελτίωσης.

Μάλιστα, για πρώτη φορά προτείνεται στο εν λόγω νομοσχέδιο και η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού μας συστήματος με τη θέσπιση ενός διαγνωστικού μηχανισμού, της λεγόμενης «ελληνικής PISA», στο τέλος του δημοτικού αλλά και του γυμνασίου.

Θα ήθελα να σημειώσω εδώ ότι η αξιολόγηση μόνο στη χώρα μας προκαλεί τόσες συζητήσεις, στο 90% των εκπαιδευτικών συστημάτων των υπόλοιπων ευρωπαϊκών χωρών αποτελεί κοινή πρακτική εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

Τέλος, με τον τρίτο πυλώνα του εν λόγω νομοθετήματος επιχειρείται η ενίσχυση των δομών εκπαίδευσης για να υποστηριχθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο το αυτόνομο σχολείο.

Ανάμεσα σε άλλα, τίθενται συγκεκριμένες αρμοδιότητες στους επόπτες ποιότητας της εκπαίδευσης για την παρακολούθηση του παιδαγωγικού έργου και των νέων προγραμμάτων που εντάσσονται στα σχολεία και δίνεται έμφαση στην ψυχοσυναισθηματική ανάπτυξη των μαθητών με τη θέσπιση χιλίων εκατό οργανικών θέσεων για ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς στα σχολεία μας.

Θα ήθελα να σας θυμίσω εδώ ότι πέρυσι θεσμοθετήθηκαν οι σύμβουλοι σχολικής ζωής. Επίσης, θα σας θυμίσω ότι πέρυσι προσελήφθησαν οι περισσότεροι ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί όλων των τελευταίων χρόνων, καθώς άνοιξαν δύο χιλιάδες οκτακόσιες θέσεις εργασίας.

Ακόμη, ξεκίνησαν τα εργαστήρια δεξιοτήτων τα οποία από Σεπτέμβριο θα είναι σε κάθε σχολείο της χώρας. Στο πλαίσιο των εργαστηρίων προβλέπονται θεματικές, όπως ο σεβασμός στον άλλον και ο σεβασμός στη διαφορετικότητα.

Ολοκληρώνοντας να πω ότι το παρόν νομοσχέδιο εισάγει ένα οργανωμένο σύστημα εκκλησιαστικής εκπαίδευσης με στόχο την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού επιπέδου του Κλήρου και τη συνέχιση του εξορθολογισμού του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας. Το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων επιχειρεί να εκσυγχρονίσει και να οργανώσει εξ ολοκλήρου και σε νέα βάση τη δευτεροβάθμια, μεταδευτεροβάθμια και ανώτατη εκκλησιαστική εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας έχει ανάγκη μία σύγχρονη, αξιόλογη και δημιουργική δευτεροβάθμια εκπαίδευση που δεν θα έχει να ζηλέψει τίποτα από το διεθνές περιβάλλον, μία εκπαίδευση που θα ενισχυθεί από νέο, μόνιμο ανθρώπινο δυναμικό. Ήδη, όπως γνωρίζετε, προχωρήσαμε πέρυσι στους πρώτους στην ιστορία της χώρας τεσσερισήμισι χιλιάδες μόνιμους διορισμούς μέσω ΑΣΕΠ στην ειδική αγωγή και εκπαίδευση.

Όσον αφορά τη φετινή χρονιά, είχαμε δεσμευτεί για πέντε χιλιάδες διακόσιους πενήντα μόνιμους διορισμούς στη γενική εκπαίδευση. Αντί για αυτούς που είχαμε αναγγείλει, προβαίνουμε τις επόμενες εβδομάδες σε έντεκα χιλιάδες επτακόσιους μόνιμους διορισμούς στη γενική εκπαίδευση. Πρόκειται για τους πρώτους μόνιμους διορισμούς που θα γίνουν μετά από δώδεκα

ολόκληρα χρόνια.

Και πάνω από όλα, χρειαζόμαστε μία εκπαίδευση που θα επιτρέπει την υγιή ανάπτυξη της προσωπικότητας, των δεξιοτήτων και της κριτικής σκέψης των παιδιών μας, εξασφαλίζοντάς τους με αυτό τον τρόπο ένα καλύτερο μέλλον.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Δούνια.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Βασιλείος Κόκκαλης.

Ορίστε, κύριε Κόκκαλη, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν η Κυβέρνηση αποδωθεί σε έναν αγώνα να πείσει την ελληνική κοινωνία για τη δήθεν εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, νομίζω ότι πρωτεύει να παρουσιάσει το σχέδιο που έχει για το ασφαλές άνοιγμα των σχολείων τον Σεπτέμβριο, να παρουσιάσει στην ελληνική κοινωνία το σχέδιο για τα μαζικά τεστ στα σχολεία, να παρουσιάσει το σχέδιο για την αποκατάσταση των σχολικών αιθουσών, να παρουσιάσει το σχέδιο για την αύξηση των δρομολογίων στα σχολικά λεωφορεία, διότι διαφορετικά, εάν δεν τα κάνει αυτά, εάν εγκαίρως δεν λάβει μέτρα, δυστυχώς θα μιλάμε πάλι για υποχρεωτικούς εμβολιασμούς, γεγονός το οποίο ξόρκισε σήμερα ο ίδιος ο Πρωθυπουργός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι το νομοσχέδιο βρίθκει καλών, εύχων λέξεων, όπως «αυτονομία», «ενίσχυση της αυτονομίας», όπως είναι και η λέξη «αξιολόγηση», πλην, όμως, πίσω από τη λέξη «αυτονομία» και «ενίσχυση της αυτονομίας» κρύβεται η πρόθεση της Κυβέρνησης να βγάλει από το κάδρο την υποχρέωση του κράτους για τη χρηματοδότηση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντί να αναζητούμε νέους δρόμους γνώσης για όλο και περισσότερους νέους μας, εμείς, δυστυχώς, χιτίζουμε φυλάκια για να εγκατασταθούν τα νέα αστυνομικά τμήματα στα πανεπιστήμια, αντί να ενισχύσουμε πραγματικά την τεχνική, τεχνολογική εκπαίδευση και να μη φαντάζει η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση μετά τη φάση της αποτυχίας ως ο φτωχός συγγενής όπου αναγκαστικά πιθανόν να οδηγηθούν οι αποτυχημένες μαθητές.

Θα αναφερθώ σε δύο σημεία, πρώτον, στην ίδια αυτή την τεχνική, επαγγελματική εκπαίδευση και σε μια κατάφωρη αδικία η οποία έλαβε χώρα με νόμο της παρούσας Κυβέρνησης.

Κυρία Υπουργέ, οφείλτε να κάνετε αποδεκτή την τροπολογία που καταθέσαμε και αφορά τους ογδόντα έξι χιλιάδες αποφοίτους των Σχολών Μαθητείας του ΟΑΕΔ και τους οκτώ χιλιάδες που φοιτούν ήδη αυτό τον χρόνο. Υποβαθμίστηκαν τα πτυχία τους από το επίπεδο «4» στο επίπεδο «3» και οι συγκεκριμένοι οκτώ χιλιάδες περίπου που φοιτούσαν από τον Σεπτέμβριο έως και πριν λίγο καιρό, ενώ ξεκίνησαν με ένα διαφορετικό νομοθετικό καθεστώς, ενώ ξεκίνησαν για τη δευτεροβάθμια, για την ανώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ξαφνικά είδαν να μετατάσσονται στο επίπεδο «3» στη μεταγymνασιακή κατάρτιση όλως αδικαιολόγητα, παράνομα και καταχρηστικά.

Οφείλτε, εάν σέβεστε και εάν τιμάτε αυτό που λέγεται «κράτος δικαίου», να αποκαταστήσετε άμεσα αυτή την αδικία που αφορά -επαναλαμβάνω- χιλιάδες νέους μας, νέες που έχουν προτιμήσει, που έχουν επιλέξει την τεχνική εκπαίδευση.

Ελάχιστη βάση εισαγωγής: Γίνεται μεγάλη κουβέντα και για τις δημοσκοπήσεις.

Τα βασικά επιχειρήματα με τα οποία καθιερώθηκε η ελάχιστη βάση εισαγωγής: Η προηγούμενη κυβέρνηση επέτρεψε να εισάγονται στα ΑΕΙ παιδιά με «0,6», ανακριβές. Οι εισαγόμενοι με βαθμό χαμηλότερο του «4» ήταν ελάχιστοι, κάτω από 0,3% και συνήθως από ειδικές κατηγορίες υποψηφίων.

Δεύτερο επιχειρήμα: Κάθε χρόνο αποφοιτά μόνο το 9% των φοιτητών. Συγγνώμη, όποιος το ακούσει αυτό θα πει μόνο το 9%; Κάντε τα όσο γίνεται πιο δύσκολα! Ανακριβές. Από στοιχεία του ΟΟΣΑ το 2018 στην Ελλάδα αναμένεται να πάρει πτυχίο στην ηλικία των τριάντα ετών το 38% του φοιτητικού πληθυσμού. Μέσος όρος των είκοσι εννιά χωρών του ΟΟΣΑ: 30,5%.

Επιχείρημα τρίτο: Μεγάλο πλήθος αιώνιων φοιτητών. Σύμφωνα με τα στοιχεία της EUROSTAT που ανακοινώθηκαν για το 2020, το ποσοστό των φοιτητών ηλικίας δεκαοκτώ έως είκοσι τεσσάρων που έχουν εγκαταλείψει το πανεπιστήμιο ήταν κάτω από 4%, το δεύτερο χαμηλότερο ανάμεσα σε τριάντα μία ευρωπαϊκές χώρες.

Με τέτοιου είδους επιχειρήματα θεσπίσατε την ενιαία βάση εισαγωγής.

Θα μου επιτρέψετε δύο παραδείγματα μόνο και τα συμπεράσματα είναι στην ελληνική κοινωνία και στον ελληνικό λαό, αλλά και στους χιλιάδες μαθητές που έχουν αποκλειστεί. Φυσικό Αθήνας: Ένας υποψήφιος έγραψε «10» Μαθηματικά, «8» Φυσική, «20» Χημεία, «20» Γλώσσα. Μέσος όρος «14,5». Ο συγκεκριμένος υποψήφιος πέτυχε.

Άλλος υποψήφιος: στα Μαθηματικά «15», στη Φυσική «20», στη Χημεία «11», στη Γλώσσα «11». Κόβεται. Ήταν άδικο και το κάνατε πράξη.

Υπερασπιζόμαστε τον μαθητή ο οποίος για να γράψει «20» και για να θέλει να περάσει στο Φυσικό Αθήνας σημαίνει ότι ήταν η πρώτη του, η βασική επιλογή, ότι το θέλει, ότι είναι το μεράκι του. Κι όμως αυτός κόβεται. Και μας κατηγορείτε για λαϊκισμό.

Παράδειγμα δεύτερο: Μαθηματικό Αθήνας. Πρώτος υποψήφιος: στα Μαθηματικά «5», στη Φυσική «15», στη Χημεία «20», στη Γλώσσα «18». Πέτυχε.

Δεύτερος υποψήφιος: στα Μαθηματικά «20», στη Φυσική «15», στη Χημεία «11», στη Γλώσσα «11». Κόβεται. Ήταν άδικο και το κάνατε πράξη.

Δυστυχώς γίνεται πολύς λόγος κακώς και εσφαλμένα για την αριστεία. Το καλύτερο πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να το διεκδικούν όλοι ανεξαιρέτως. Όχι όμως και να υποβιβάζεται, ώστε να ωφελούνται περισσότεροι. Επαναλαμβάνω: Το καλύτερο πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να το διεκδικήσουν όλοι ανεξαιρέτως. Όχι όμως και να υποβιβάζεται ώστε να έχουν τη δυνατότητα περισσότεροι.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο τώρα έχει η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Καλλιόπη Βέττα.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΒΕΤΤΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και δύο χρόνια υπάρχει ένας άτυπος διαγωνισμός ανάμεσα στους Υπουργούς της Νέας Δημοκρατίας για το ποιος θα καταθέσει τα πιο σκληρά νεοφιλελεύθερα και συντηρητικά μέτρα, με ξεκάθαρο ταξικό πρόσημο, που θα πλήττουν τον πυρήνα του κοινωνικού κράτους και των ατομικών και εργασιακών δικαιωμάτων. Ο ανταγωνισμός είναι σκληρός. Από την κατάργηση του οκτάωρου, την πληρωμή με ρεπό και τη μείωση της αποζημίωσης των υπερωριών, τον περιορισμό των διαδηλώσεων και την αστυνομοκρατία, την κατάργηση της απλής αναλογικής και των δημοκρατικών κεκτημένων έως ακόμη και την επίθεση στους καλλιτέχνες και τον πολιτισμό υπάρχει ένα ευρύ φάσμα διεκδικητών του τροπαίου για τον πιο αντιλαϊκό εκφραστή της Κυβέρνησης.

Ωστόσο στον τομέα της παιδείας έχουμε μια ισχυρή υποψηφιότητα για τον επίζηλο αυτόν τίτλο η οποία σήμερα βάζει ένα ακόμα λιθαράκι στην προσπάθειά της. Να γίνει πιο συγκεκριμένη. Με το νομοσχέδιο που συζητάμε εισάγεται στην εκπαίδευση μια κάθετη ιεραρχική δομή με πλήρη συμμόρφωση στις επιταγές του ανωτέρου, γεγονός που καταστρατηγεί τον δημοκρατικό χαρακτήρα του σχολείου. Ο σύλλογος διδασκόντων χάνει τις βασικές του αρμοδιότητες, οι οποίες μεταφέρονται στον διευθυντή, τον σχολικό σύμβουλο και τον περιφερειακό διευθυντή δημιουργώντας έτσι ένα αυστηρό και γραφειοκρατικό μοντέλο, υπερσυγκέντρωση εξουσιών σε βάρος του πλουραλισμού και της δημοκρατίας.

Οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να τηρούν σιγή ιχθύος στο σχολείο, ώστε να μη διακινδυνεύουν μια δυσμενή κρίση που θα ναρκοθετήσει πιθανή ανέλιξη εντός της σχολικής μονάδας, ενώ ταυτόχρονα θα πρέπει να επιδοθούν σε έναν τίτάνιο αγώνα άγρας μοριών και διοικητικής διεκπεραίωσης που αναπόφευκτα θα τους

αποσπούν από τις παιδαγωγικές τους υποχρεώσεις.

Παράλληλα, υπεισέρχεται από το παράθυρο η τιμωρητική αξιολόγηση. Με ποιον τρόπο; Είναι σαφές ότι όποιος διατυπώσει εναντίωση με τον τρόπο που υλοποιείται το μέτρο της αξιολόγησης κινδυνεύει να μείνει στάσιμος με μισθολογικά αλλά και εκπαιδευτικά. Όπως έχουμε τονίσει ξανά, η αξιολόγηση είναι μία αναγκαία διαδικασία, που προϋποθέτει όμως την παροχή των κατάλληλων μέσων όπως και την αποσαφήνιση ενός διάφανου οδικού χάρτη που θα περιλαμβάνει αποκλειστικά την επιμόρφωση και τη στήριξη των εκπαιδευτικών με όχι τον φόβο, την εκδίκηση και την τιμωρία. Μόνο έτσι μπορεί να είναι αποτελεσματική και δίκαιη η αξιολόγηση.

Σε αυτό το σημείο, αλλάζοντας εστίαση, οφείλω να κάνω μια κριτική αποτίμηση του μέτρου της ελάχιστης βάσης εισαγωγής ίσως του πιο νεοφιλελεύθερου και ταξικού μέτρου που έχει δει η ελληνική εκπαίδευση, ενός μέτρου που εφαρμόστηκε με τα σχολεία κλειστά σε μια περίοδο πανδημίας και ατελούς τηλεεκπαίδευσης μαθημάτων που εξετάστηκαν, αλλά δεν είχαν διδαχθεί και μεγάλο αριθμό κενών θέσεων εκπαιδευτικών. Το αποτέλεσμα είναι σαφές. Περίπου τριάντα πέντε χιλιάδες εξεταζόμενοι θα μείνουν εκτός πανεπιστημίων, είκοσι χιλιάδες θέσεις θα μείνουν κενές, ενώ ακόμα και μαθητές που έγραψαν πολύ καλά, λόγω των φετινών ιδιαιτεροτήτων δεν θα εισαχθούν στις σχολές προτίμησής τους. Πεδίον δόξης λαμπρό, λοιπόν, για τα ιδιωτικά κολλέγια τα οποία προκίσατε με επαγγελματικά δικαιώματα μέσα σε μια νύχτα τον Δεκέμβριο του 2020. Φαντάζομαι ότι οι ιδιοκτήτες τους θα ανταποδώσουν τη βοήθεια που τους δώσατε.

Παρ' ότι έχουν καταγραφεί πολλά παραδείγματα για την αδικία της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, για τα ποσοστά κεντρικών και περιφερειακών σχολών, για τις επιδόσεις στα ειδικά μαθήματα κ.λπ., θέλω να προσθέσω ένα το οποίο δεν ακούστηκε πολύ, αλλά είναι ενδεικτικό της προχειρότητας και της αδιαφορίας με την οποία νομοθετείτε για το μέλλον των παιδιών.

Κυρία Υπουργέ, ακούστε, ένας υποψήφιος για τις ανώτατες σχολές της επιστήμης της Φυσικής Αγωγής, που είναι πρωταθλητής, για παράδειγμα, της πάλης ή της τοξοβολίας όφειλε μέχρι πέρυσι, εκτός από τις ακαδημαϊκές του επιδόσεις, να υπερβαίνει τα όρια των αγωνιστικών δοκιμασιών τα οποία ίσχυαν για χρόνια. Με το σημερινό σύστημα εισαγωγής εξαρτάται από τον μέσο όρο των επιδόσεων, ο οποίος όμως πλέον καθορίζεται από τις υψηλές επιδόσεις των αθλητών στίβου και κολύμβησης -είναι τα εξεταζόμενα αθλήματα- με αποτέλεσμα αθλητές, ακόμα και πρωταθλητές άλλων αγωνισμάτων, να υστερούν και να μένουν εκτός της τελικής λίστας, παρ' ότι μπορεί να έχουν γράψει πολύ καλά και προφανώς να έχουν και πολύ καλή φυσική κατάσταση.

Παράλληλα, στον ίδιο τομέα οφείλω να επισημάνω ότι δεν ενσωματώνονται οι μοριοδοτήσεις των διακεκριμένων αθλητριών και αθλητών που έχουν πετύχει σημαντικές διεθνείς διακρίσεις, γεγονός που τους αποκλείει από τη διεκδίκηση σχολών με υψηλότερα μόρια, παρ' ότι το δικαιούνται. Και εδώ αδικία, αδιαφορία, προχειρότητα και λάθος μηνύματα. Αυτή είναι εν ολίγοις η επιτυχία της ελάχιστης βάσης εισαγωγής για την οποία εύλογα η ελληνική κοινωνία σας αποδοκιμάζει σε συντριπτικό βαθμό.

Εμείς από τον ΣΥΡΙΖΑ έχουμε δεσμευτεί ότι θα καταργήσουμε άμεσα αυτό το αντιδημοκρατικό και ταξικό μέτρο, ενώ παράλληλα, για να ενημερώσω αυτούς που μας ακούν, με τροπολογίες που έχουμε καταθέσει ζητούμε την άμεση αναστολή της εφαρμογής της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, την κατάργηση της τράπεζας θεμάτων, την εισαγωγή μαθητριών και μαθητών που έχασαν γονάτα τους από COVID, την κατάργηση της πιθανής μείωσης της χρηματοδότησης κατά 20% στα ΑΕΙ, το δικαίωμα απόσπασσης σε όλους τους εκπαιδευτικούς που έχουν ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω, όπως και την αναβάθμιση των πτυχίων των σχολών μαθητείας των ΕΠΑΣ.

Κλείνοντας, μιας και σε μερικές εβδομάδες ανοίγουν τα σχολεία, να σημειώσω ότι πρέπει να μας παρουσιάσετε επιτέλους τα μέτρα που θα πάρετε για την αποτροπή της εξάπλωσης της πανδημίας από το φθινόπωρο. Πέρυσι πάλι τον Ιούλιο είχατε ως πρώτη προτεραιότητα να εξυπηρετήσετε τους χορηγούς σας, τα μεγάλα ιδιωτικά σχολεία, ενώ εμείς και η επιστημονική κοινότητα σας επισημάναμε τους κινδύνους ενός δεύτερου κύματος. Τα

αποτελέσματα είναι γνωστά: κλειστά σχολεία για μήνες, αδυναμία πρόσβασης σε τηλεεκπαίδευση, μάσκες-αερόστατα και τόσα άλλα που προκάλεσαν τη θυμωδιά των Ελλήνων πολιτών. Περιμένουμε, λοιπόν, να δούμε αν τουλάχιστον φέτος πήρατε το μάθημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον αγώνα για τον καλύτερο εκφραστή των νεοφιλελεύθερων πολιτικών, την ίδια ώρα που αυτές αποδοκιμάζονται διεθνώς, το Υπουργείο Παιδείας βρίσκεται στις πρώτες θέσεις. Ωστόσο στην κοινωνία οι απόψεις αυτές έχουν ήδη απορριφθεί, καθώς η οργή έχει μετατραπεί σε αποστροφή. Τα αποθέματα υπομονής έχουν τελειώσει, όπως δείχνουν όλες οι ποιοτικές μετρήσεις της κοινής γνώμης, και πιστεύω ότι η κλειψύδρα πλέον αδειάζει.

Καλούμε, λοιπόν, κάθε μαθητή, κάθε γονιό και δάσκαλο, κάθε πολίτη να εντείνει αυτή την αποδοτικότητα, να μετατρέψει την οργή σε αγώνα, ώστε σύντομα αυτές οι αναχρονιστικές μεθοδεύσεις να γίνουν παρελθόν, για ένα σχολείο πραγματικά αυτόνομο, ανεξάρτητο και δημοκρατικό, για ένα σχολείο ίσων ευκαιριών, που θα βοηθά εξίσου τον μαθητή και τη μαθήτριά που παρυσιάζει γνωστικές ελλείψεις, όπως και τον συμμαθητή ή τη συμμαθήτριά του που έχει ιδιαίτερες ικανότητες και επιδόσεις, για ένα σχολείο δικαιοσύνης, αλληλεγγύης και πλουραλισμού, για το σχολείο που αξίζει στα παιδιά μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μπλούχος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΛΟΥΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κινητικότητα αξιοζήλευτη υπάρχει, ειδικά αν αναλογιστεί κανείς ότι πρόκειται για την Υπουργό ενός χώρου ο οποίος πάσχει από ένα διαρκές «δήθεν» πολιτικό ενδιαφέρον, όπου όμως τα πάντα λιμνάζουν σε μια νεκροφάνεια απόλυτης πνευματικής και ιδεολογικής εμμηνόπαυσης.

Τον Ιούλιο του 2019 η Νέα Δημοκρατία έγινε κυβέρνηση με βασική υπόσχεση την καθολική κινητικότητα περί την παιδεία.

Ας έρθουμε, λοιπόν, στο νομοσχέδιο των αλλαγών και των δικών σας κριτικών και αφόρητα βαρετών επαναλήψεων. Και αρχίζετε τα μονότονα αριστερά σας επιχειρήματα: «Είναι το πρόβλημα κοινωνικό, οικονομικό και του συστήματος του καπιταλιστικού και ο φορέας η νεοφιλελεύθερη αυτή Δεξιά» και προσπαθείτε να οδηγήσετε τους ελάχιστους αφελείς σε περιπτερές παρανοήσεις.

Κορφολογώ τους τσιτάτους χαρακτηρισμούς επισκοπικά: «Νεοφιλελεύθερος κορσές το νομοσχέδιο», «τιμωρητική η αξιολόγηση», «προβάνισμα των κολλεγίων και των ιδιωτών επιχειρηματιών», «χρεοκοπημένες παιδαγωγικές αντιλήψεις ενός νεοφιλελεύθερου αγοραίου σχολείου», «σφαγισμός νηπίων και παιδιών», «επιθεωρητισμός, που κάνει παντοδύναμο τον διευθυντή του σχολείου, δικτατορικό», «ο σύλλογος διδασκόντων γίνεται υποκατάστατο εμπορικής αλυσίδας», «εκπαιδευτικός ελιτισμός», «ψευδώνυμη αριστεία» και όλα αυτά.

Και όλοι αυτοί οι χαρακτηρισμοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σκοντάφτουν απαρχής στη μαστοδοντική συμπερασματική μονομέρεια των αναλύσεων της αριστερής απροσδιοριστίας. Μαστοδοντική, επειδή μέσα στην τριγυρίνη μας πολυπολοκότητα η αναγωγή αυτή στη μονάδα είναι μάλλον εξωφρενική.

Να καταλάβουμε κάτι, αγαπητοί συνάδελφοι, μπας και συνεννοηθούμε. Δεν μπορείς, για κανέναν λόγο και με κανέναν τρόπο, να προσανατολίζεις εσύ την πραγματικότητα. Παρά την κοπιώδη προσπάθεια των αριστερών για τόσες δεκαετίες, εκείνη πάντα πρέπει να προσανατολίζει εσένα, εξ ου και η γονιμότητα της προσπάθειας της Κυβέρνησης, γιατί αυτή η πραγματικότητα μας προσανατολίζει.

Όλα αυτά τα οποία ξαναλέτε για πολλοστή φορά σε νομοσχέδιο της παιδείας της Κυβερνήσεώς μας απειλούν τα σχολεία ισότητας και ελευθερίας δηλαδή που χτίσατε εσείς; Εδώ κρύβεται η διαστροφή του εκπαιδευτικού μηδενισμού σας, γιατί αν δεν δούμε τις μακροχρόνιες παθογένειες και τις βλάβες που επιφέρατε, θα ζωντανέψουν οι χειρότεροι εφιάλτες.

Κυρίες και κύριοι, προαπαιτούμενο της ισότητας και της δημοκρατίας είναι μια κουλούρα κοινής λογικής. Το μόνο όπλο που

έχει ανάγκη η δημοκρατία μας, στο επίπεδο της εκπαίδευσης, είναι να αξιολογεί και να κρίνει. Αντιθέτως, μια παραληρηματική δημοκρατία, στην οποία εσείς ομνύετε, μάλλον είναι ολέθρια. Και όχι, δεν ήταν πάντα έτσι η Αριστερά στην Ελλάδα! Δυστυχώς όμως κάποιοι πολιτικοί της ταγοί, μην παρακολουθώντας την εξέλιξη του κόσμου που αλλάζει, έμειναν κλεισμένοι στην κομματική και ιδεολογική τους θερμοκοιτίδα, ανίκανοι να μεγαλώσουν και να προσφέρουν αυτά που όφειλαν στους εαυτούς τους. Αυτά που είδαμε ήταν το αποτέλεσμα της αδυναμίας του απογαλακτισμού τους. Δεν ήταν αντίθεση στο νομοσχέδιο της Κεραμέως, αλλά βαθύτατη απελπισία και ανασφάλεια!

Οι χαρακτήρες που φανερώνεται από αυτό το θέατρο πολιτικού παραλόγου είναι για προβληματισμό, όχι για λεκτική αντεκδίκηση και επειδή εκλεκτός συνάδελφος υπαινίχθη ότι με αυτά και με αυτά φαίνεται ψυχουσυναισθηματικά τι είδους άνθρωποι απαρτίζουν την Κυβέρνηση, χωρίς βέβαια να δώσει σαφή προσανατολισμό, αναρωτιέμαι με τους ίδιους όρους: ποιο φάσμα ψυχουσυναισθηματικών ορισμών καλύπτει αυτούς, εσάς δηλαδή, που παγιδεύτηκαν σε οράματα σκοτεινόμενα και άπιαστους ισκίους αριστερών συμβόλων;

Και απορώ: Δεν μπορείτε να αναγνωρίσετε την έλλειψη ανατροφοδότησης στην παιδεία, τη στασιμότητα και την καθήλωση της; Όχι γονιμότητα αντιπροτάσεων αλλά στεία επίκριση και άκοπο και τυφλό επαναστατισμό και χαϊδολόγημα και παιδοκολακεία.

Λέτε, λέτε, κακομελετάτε, προφητεύετε καινά δαιμόνια, αστρονομίζετε και δεν αναρωτηθήκατε μπας και στην «άπειρη σοφία» σας, αυτοπαγιδευτήκατε στην παρελθοντική αριστερή αχρονία σας.

Και ως τότε θα συνεχίζεται αυτή η απάτη των κοινωνικών και οικονομικών προσδιορισμών της παιδείας και της άδικης κοινωνίας του νεοφιλελευθερισμού και αυτή η απάτη της πάλης και του ψευτοεπαναστατισμού; Και την πραγματική δική σας παιδεία που όλοι την περμιώνουμε και όλο κινά για να 'ρθει και όλο συντρίμια χάνεται στο γύρισμα των κύκλων!

Ο άνθρωπος προχωρά και κρίνεται από την πρακτική, όχι από την θεωρία. Από τα μέσα, όχι από τους σκοπούς. Πολιτεύεται με την «ποικίλη δράση των στοχαστικών προσαρμογών» του Καβάφη και όχι με σπασμούς επαναστατικούς ή ιστορικές φιλοσοφίες ή σκηνοζόμενα συνθήματα.

«Μήπως δεν αρέσουμε, Αλέξη;», που λέει και ένα στέλεχος σας, αντικρίζοντας μια δημοσκοπήση, όπου οι ψηφοφόροι σας είναι πιο μπροστά από εσάς, αποδεχόμενοι ασμένως όσα επαγγέλλεται η Υπουργός στο νομοσχέδιό της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τούτο το νομοσχέδιο φιλοδοξεί να κάνει το σχολείο αποτελεσματικότερο. Αποτελεσματικό δημόσιο δωρεάν σχολείο, σημαίνει δημοκρατία και κοινωνική κινητικότητα. Θα το αναφέρω με μια σχετική προσωπική αναφορά. Χρωστάω στον δάσκαλό μου, τον κ. Θεόκλητο και τους καθηγητές μου -δεν θα αναφέρω τόσα πολλά ονόματα- ό,τι έγινα, όσα έκανα και όσα κατάφερα και στην ιατρική και στον δημόσιο βίο.

Ας καταλάβουμε κάτι για τη βασική αναγκαιότητα της παιδείας. Στο ταξίδι της εκπαίδευσης αρκεί να σου μάθουν κολύμπι και να έχεις σαν φάρο τους προορισμούς. Εγώ δεν μπορώ να το παραστήσω καλύτερα.

Ο μοναδικός θεσμός της ελληνικής πολιτείας που δύναται να καταφέρει τέτοια κοινωνικά άλματα πολιτών είναι η παιδεία, ικανοποιώντας όνειρα που προϋποθέτουν συνεχή παιδευτική τριβή και αξιολόγηση. Που προϋποθέτουν την αρχή ότι τίποτε δεν χαρίζεται μεν, αλλά τα πάντα είναι θέμα διάθεσης κατάκτησης.

Το παρόν επιδιώκει να κάνει ξανά το σχολείο αποδοτικό, σύγχρονο, δημοκρατικό, αποτελεσματικό. Και για να γίνει αυτό χρειάζεται ανάλογη στελέχωση, επιμόρφωση στελεχών και διαρκή ενθάρρυνση προς αυτή την κατεύθυνση. Η παιδεία είναι μαζί με την υγεία τα μεγαλύτερα δώρα της ζωής. Δημόσια αγαθά και ευεργετήματα.

Η σημερινή Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, από τα χρόνια του αναστοχασμού της πορείας και των ιδεών της, ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, έβαλε σαν σκοπό να ελευθερώσει απλόχερα αυτόν τον άνεμο ελπίδας. Και ήλθε η ώρα να υλοποιήσουμε όσα οραματιστήκαμε. Καλώ όλους να ψηφίσουν μαζί μας το

παρόν νομοσχέδιο. Και για όσους ειρωνεύονται και βιαίως φωνασκούν και ακολουθώντας το παράδειγμα του εκλεκτού φίλου Κλέωνα που παρέθεσε στην ομιλία του το αριστούργημα του Κώστα Βίρβου που συνέθεσε ο Γιάννης Μαρκόπουλος, αρκεί νομίζω η κατάληξη του Γιώργου Σεφέρη στο «Θερινό Ηλιοστάσι» του, να δίνει δύναμη στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και σε όσους πιστεύουν σε αυτές τις αλλαγές: «Μιλούσες για πράγματα που δεν τὰ 'βλεπαν και αυτοί γελούν. Όμως, να λήμνεις στο σκοτεινό ποταμό πάνω νερά, να πηγαίνεις στον αγνοημένο δρόμο στα τυφλά, πεισματάρης και να γυρεύεις λόγια ριζωμένα σαν το πολύροζο λιόδενδρο. Αφησε κι ας γελούν. Και να ποθείς να κατοικήσει κι ο άλλος κόσμος στη σημερινή πνιγερή μοναξιά στ' αφανισμένο τούτο παρόν. Αφησέ τους. Ο θαλασσινός άνεμος κι η δροσιά της αυγής υπάρχουν για όλους, χωρίς να το ζητήσει κανένας».

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο τώρα έχει η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Θεανώ Φωτίου.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν έχει ξαναζήσει η χώρα τέτοια στρέβλωση και κακοποίηση του θεσμού των πανελληνίων εξετάσεων, τέτοια κακοποίηση των υποψηφίων και των γονιών τους τόσα χρόνια σε καιρούς κανονικότητας. Εφαρμόσαμε μέσα στην πανδημία ένα πρωτοφανές σύστημα. Ο πυρήνας της σύλληψής του είναι η μείωση των εισακτέων και τα καταφέρατε. Το 1/3 των παιδιών που έδωσαν εξετάσεις δεν θα μπουν στα ιδρύματα. Εφαρμόσαμε ένα σύστημα μοναδικό σε όλη την Ευρώπη και την Αμερική, το οποίο κατάφερε το ακατόρθωτο. Να αφήσει κενές θέσεις στα δημόσια πανεπιστήμια. Αφήσατε χιλιάδες θέσεις κενές.

Πείτε μας, κυρία Υπουργέ, που είστε εδώ και έχετε πάει σε αυτά τα πανεπιστήμια, είδατε ένα ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο ή αμερικάνικο που να αφήνει κενές θέσεις; Ένα! Να μου το πείτε.

Μας είπατε ότι ο ελληνικός λαός δεν θέλει να μπαίνουν τα παιδιά του με «2» και «3». Πόσοι πήραν «2» και «3»; Πείτε το στον ελληνικό λαό. Πόσοι πήραν πάνω από «10» και δεν μπήκαν; Πείτε το στον ελληνικό λαό. Πόσοι πήραν κοντά στο «10» και δεν μπήκαν; Πείτε το στον ελληνικό λαό. Ξέρετε πολύ καλά ότι το ίδιο παιδί με τα ίδια θέματα, στο ίδιο μάθημα, ανάλογα με την ευκολία και τη δυσκολία των μαθημάτων, μπορεί τη μία φορά να παίρνει πάνω από τη βάση και την άλλη από κάτω. Δεν μπορεί να μην το ξέρετε αυτό. Δεν έχει ξαναζήσει η χώρα τέτοια στρέβλωση και κακοποίηση του θεσμού των πανελληνίων, να αποκλείονται οι άριστοι από την πρώτη και δεύτερη επιλογή τους.

Να σας πω, λοιπόν, εγώ τι λέει η αριστούχος υποψήφια από την Πάτρα. Νόμιζα ότι θα αρκούσε να γράψω στα βασικά μαθήματα «άριστα» και να περάσω τη βάση του «10», που πέρυσι δεν υπήρχε καν στα ειδικά μαθήματα. Γιατί έμεινα, όμως, για 0,62 μονάδες αποκλεισμένη από όλες τις σχολές Αρχιτεκτονικής πλην των Ιωαννίνων. Για τσεκάρετέ το αυτό. Δεν έχει ζήσει, όμως, η χώρα τέτοια παραπληροφόρηση και ψέματα και από εσάς, κυρία Υπουργέ. Το χαμηλό επίπεδο εισακτέων είναι υπόλογο για το χαμηλό ποσοστό αποφοίτησης. Στην πραγματικότητα αποφοιτά το 43,7%.

Ψέμα δεύτερο. Τα ιδρύματα έβαλαν κόφτη των ειδικών μαθημάτων. Σήμερα αυτό δεν το τόλμησε ο Πρωθυπουργός. Γιατί τα λέτε όλες αυτές τις ημέρες; Τον κόφτη δεν τον έβαλαν τα ιδρύματα, τον βάλατε εσείς, κυρία Κεραμέως, όταν τους είπατε ότι στα ειδικά μαθήματα θα έχουν μέσο όρο τον βαθμό των διαγωνισθέντων και από εκεί και ύστερα εκείνα θα μπορούν να κρατούν αυτόν τον μέσο όρο. Αυτή ήταν η επιλογή τους, 20% παραπάνω ή 20% λιγότερο.

Ψέμα τρίτο. Εγκαταλείπουν τις σπουδές τους οι πιο αδύναμοι εισακτέοι. Δεν εγκαταλείπουν τις σπουδές τους, γιατί υπεραξιωνουν το πτυχίο. Γιατί ξέρουν ότι το πτυχίο είναι το διαβατήριό τους για να μην μπουν στη φτώχεια και στην ανεργία, όπως θα σας πω. Μπορώ, όμως, να σας διαβεβαιώσω ότι οι βαθμοί εισαγωγής στα δύο σχέδια δεν καθορίζουν και δεν προωινίζουν τις

επιδόσεις των φοιτητών μέσα στη σχολή, ούτε πόσο καλοί αρχιτέκτονες θα γίνουν. Ξέρετε τι καθορίζει τις επιδόσεις τους; Η αναλογία διδάσκοντος-διδασκόμενου. Όσο πιο μικρή είναι η αναλογία, τόσο περισσότεροι και καλύτεροι είναι οι πτυχιούχοι. Εσείς τι κάνετε; Ακόμη και το ειδικό διδακτικό προσωπικό ΕΔΙΠ, που βελτίωνε αυτή την αναλογία, δηλαδή, ανθρώπους με διδακτορικά, τους εξαιρείτε πλέον από τη διδασκαλία. Θέλετε να τους βάλετε να κάνουν τους διοικητικούς. Είναι ασύλληπτα αυτά. Διορίζετε αστυνομικούς αντί για διδάσκοντες στα πανεπιστήμια, αυξάνετε στα παιδιά στις τάξεις του σχολείου, για να πετύχετε -λέει- καλύτερη εκπαίδευση στο ελεύθερο σχολείο που απελευθερώθηκε. Ποιο; Αυτό που μεγαλώσατε τις τάξεις των παιδιών, αντί να τις μικρύνετε;

Η μοναδική στρέβλωση του θεσμού των πανελληνίων εξετάσεων έχει και λόγο και αιτία. Οι εισακτέοι θα μειωθούν για να βρουν πελάτες στα κολλέγια. Εκεί δεν χρειάζονται ούτε ειδικές ούτε γενικές βάσεις, μόνο να πληρώνεις. Θα μειωθούν οι απόφοιτοι, διότι αυτοί κοστίζουν ακριβότερα στην αγορά εργασίας και ο κ. Πισσαρίδης επιθυμεί φθηνή συνεργασία.

Είναι συντριπτικά τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ. Ο κίνδυνος φτώχειας για τους απόφοιτους ιδιωτικής εκπαίδευσης είναι 20%, δηλαδή ένας στους πέντε, ενώ της τριτοβάθμιας είναι 7,3%, δηλαδή ένας στους δεκαπέντε. Σας λέει κάτι αυτό; Η ελληνική οικογένεια σωστά επενδύει στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και στη γνώση των παιδιών της. Απατάστε αν νομίζετε ότι θα σας επιβραβεύσει γιατί αφήσατε τριάντα χιλιάδες εκτός.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δίδασκα σαράντα χρόνια στη Σχολή Αρχιτεκτόνων του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και σε πολύ σημαντικές σχολές του εξωτερικού. Με αυτή τη γνώση και εμπειρία μπορώ να σας διαβεβαιώσω, πρώτον, ότι πουθενά δεν εφαρμόζεται αυτό το σύστημα διεστραμμένης λογικής που εφαρμόσατε εσείς φέτος, μετά από ενάμιση χρόνο πανδημίας.

Μπορώ να σας διαβεβαιώσω, δεύτερον, ότι σε καμμία από τις αρχιτεκτονικές σχολές στην Ελλάδα ποτέ δεν μπήκαν παιδιά με γενική βαθμολογία κάτω από τη βάση. Ποτέ!

Τρίτον, μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι η διάρκεια των σπουδών τού κάθε φοιτητή δεν εξαρτάται από τους υψηλούς και χαμηλούς βαθμούς του κατά τις εισαγωγικές. Εξαρτάται, πρώτον, από το αν έχει ανάγκη να δουλέψει για να ζήσει. Δεύτερον, εξαρτάται από το αν επιθυμεί να επιτύχει υψηλές αποδόσεις ως επαγγελματίας μελλοντικών μεταπτυχιακών τίτλων. Τρίτον, εξαρτάται από το πόσο βαθιά επιθυμεί να κατακτήσει τη γνώση με αποτέλεσμα οι καλύτεροι φοιτητές στη Σχολή Αρχιτεκτόνων του ΕΜΠ να τελειώνουν σε μεγαλύτερο χρόνο τις σπουδές τους. Το ξέρετε αυτό; Το ακούσατε ποτέ ότι οι άριστοι των αρίστων κάνουν περισσότερα χρόνια για να τελειώσουν;

Τέταρτον, μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι οι φοιτητές μας είναι περιζήτητοι στα σημαντικότερα πανεπιστήμια της Ευρώπης και της Αμερικής. Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι το πόσο καλός σπουδαστής ή επιστήμων θα γίνει κάποιος δεν εξαρτάται από τις επιδόσεις του στις πανελλήνιες. Οι πανελλήνιες, όμως, μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι μπορούν να γίνουν ο εφιάλτης της ζωής τους, ο εφιάλτης της απόρριψης, να ξυπνάνε το βράδυ με αυτό το όνειρο, με αυτόν τον εφιάλτη.

Αυτό το καταφέρετε, κυρία Κεραμέως, για το ένα τρίτο των υποψηφίων. Αυτή τη χρονιά, το 2021 θα το θυμόμαστε όλοι. Τα παραμύθια της ευημερίας, της προόδου, της αξιοκρατίας τελείωσαν. Είστε η επιτομή στην παιδεία της Δεξιάς του '50, συντηρητισμός και αυταρχισμός σε συνδυασμό με έναν φιλελευθερισμό, μνημονιακές επιταγές και συμφέροντα, ιδεοληψίες και συμφέροντα που φέρνει ό,τι πιο παρωχημένο και αντιδημοκρατικό στην παιδεία που γνώρισε ο τόπος.

Εμείς δεσμευόμαστε, το είπε και ο Πρόεδρός μας Αλέξης Τσίπρας, να ακυρώσουμε τις επιπτώσεις των πράξεών σας μόλις ο λαός μάς καλέσει να κυβερνήσουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο τώρα έχει η Βουλευτής του ΜέΡΑ25 κ. Φωτεινή Μπακαδήμα.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι η πρώτη φορά και πολύ φοβάμαι πως δεν είναι ούτε και η τελευταία που βρισκόμαστε να συζητήσουμε ένα ακόμη νομοσχέδιο που εισηγείται η Υπουργός Παιδείας, το οποίο αντί να ενισχύει την παιδεία και την εκπαίδευση στη χώρα μας, φροντίζει να την αποδομήσει ακόμη περισσότερο. Εξάλλου από την αρχή διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία -ή για να είμαι πιο σαφής από την «Μητσοτάκης Α.Ε.»- είχαμε μία σειρά νομοθετημάτων με μοναδικό στόχο την πλήρη αναμόρφωση του εκπαιδευτικού πλαισίου προς το χειρότερο, όμως. Δεν έχουμε δει ούτε ένα βήμα βελτίωσης.

Είδαμε τη σταδιακή αυταρχικοποίηση και την πλήρη εμπορευματοποίηση έμμεση ή άμεση. Ξεκινήσαμε βλέποντας την κατάρτιση του πανεπιστημιακού ασύλου, την ίδρυση της πανεπιστημιακής αστυνομίας, την υποβάθμιση της δημόσιας επαγγελματικής εκπαίδευσης που, ουσιαστικά, ωθεί τη νεολαία μας στην αγκαλιά των ιδιωτικών ΙΕΚ. Ακολούθησε η ελάχιστη βάση εισαγωγής με τα ίδια ακριβώς αποτελέσματα, για να φτάσουμε σήμερα στο νομοσχέδιο που συζητάμε από χθες και έχει, πραγματικά, ως βασικό του στόχο και απώτερο σκοπό την απαξίωση του δημόσιου σχολείου.

Όμως ας είμαστε ειλικρινείς, δεν είναι κάτι προσωπικό, δεν είναι προσωπική ούτε μομφή ούτε στοχεύει μόνο στην Υπουργό, στην κ. Κεραμέως. Αυτό που κάνει η Υπουργός είναι να εφαρμόζει με περισσό ζήλο και όπως φαίνεται και με υποδειγματικό τρόπο την πολιτική που οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας επιχειρούν να επιβάλλουν τα τελευταία σαράντα και περισσότερα χρόνια. Είναι μια πολιτική εξόχως τοξική αλλά και ταξική, που έχει ως πρωταρχικό μέλημα να αποκλείσει από τη δημόσια εκπαίδευση τα παιδιά των φτωχών και μεσαίων νοικοκυριών, ιδιαίτερα από την τριτοβάθμια εκπαίδευση και να μετατρέψει τη συνολική εκπαιδευτική διαδικασία σε μία ιδιότυπη αγορά όπου οι σχολάρχες που είναι και φίλοι της Κυβέρνησης, της Κυβερνώσας παράταξης, θα έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν το ευνοϊκό πεδίο που δημιουργείται για να αυξήσουν τα κέρδη τους, κινούμενοι σε ένα καθόλα προνομιακό γι' αυτούς πεδίο πλουτισμού.

Η τοξική αντίληψη που έχει η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας διεφάνη με τον πλέον γλαφυρό τρόπο στο παλιό άρθρο 85 του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, ένα άρθρο που απεσύρθη μεν, αλλά παρ' όλα αυτά η βούληση να θεσμοθετηθεί αυτό που προέβλεπε δεν αλλάζει. Καθώς επίσης είμαι σίγουρη πως αργότερα θα το επαναφέρετε είτε ως άρθρο άλλου νομοσχεδίου είτε με τη μορφή τροπολογίας, όπως εξάλλου η Κυβέρνηση της «Μητσοτάκης Α.Ε.» μας έχει όλους συνηθίσει τα δύο αυτά χρόνια.

Τι προέβλεπε, όμως, το επίμαχο άρθρο; Τον διαχωρισμό των σχολικών τμημάτων ανάλογα με την επίδοση των μαθητών και όχι αλφαριθμητικά, όπως συμβαίνει όλα αυτά τα χρόνια. Ένας διαχωρισμός που αν συνεχιζόταν και ολοκληρωνόταν θα οδηγούσε στη δημιουργία ενός σχολείου πολλαπλών ταχυτήτων.

Έτσι κι αλλιώς μέρμινα του νομοσχεδίου σας είναι η δημιουργία ενός σχολείου πολλών ταχυτήτων, ο διαχωρισμός που προσαθήσατε να επιβάλετε ήταν ένας ακόμη μοχλός πίεσης προς αυτή την κατεύθυνση.

Η τόσο εξόφθαλμα αντιπαιδαγωγική διάταξη που ήρθε σε πλήρη αντιδιαστολή με κάθε έννοια συμπεριληψής, με κάθε έννοια ισότητας, με κάθε έννοια σκέψης και φροντίδας για τον μαθητή και μάλιστα εντός ενός νομοσχεδίου που θέλετε να προβάλλετε ότι έρχεται να αναβαθμίσει το σχολείο με μια αναβάθμιση που εσείς βλέπατε ως εισαγόμενη μέσω του διαχωρισμού των μαθητών σε τμήματα με γενικά ή ειδικά κριτήρια ευνοώντας αποκλειστικά τους άριστους, σε πλήρη αντίθεση με κάθε κατευθυντήρια περί ολιστικής προσέγγισης της εκπαίδευσης, σε πλήρη αντιδιαστολή με κάθε έννοια ισότητας.

Μολοντί, όπως είπα, το άρθρο αυτό αφαιρέθηκε, η πρόθεσή σας δεν μπορεί να παραβλεφθεί. Είναι εκεί, είναι υπαρκτή και η ίδια η αφαίρεσή της αποτελεί κυβερνητικό άλλοθι για την παντελώς αυταρχική νομοθέτηση που αγνοεί επιδεικτικά όλους τους εμπλεκόμενους φορείς και όλες τις προτάσεις που αυτοί καταθέτουν.

Η αντίληψη που έχει η Νέα Δημοκρατία για την εκπαίδευση και την παιδεία εν γένει αποκαλύπτεται σημείο-σημείο, άρθρο-άρθρο, περίοδο-περίοδο του νομοσχεδίου ακόμη και σε εκείνα που θα μπορούσαν δυνητικά να θεωρηθούν μια καλή ιδέα. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι η πρόβλεψη για το πολλαπλό βιβλίο, για την πρακτική λειτουργία του οποίου και για τους κινδύνους που είχε η εφαρμογή του εγκυμονεί έχει ξεκινήσει μια μεγάλη συζήτηση.

Σε μία ήδη ταξικά διορθωμένη εκπαίδευση που είναι γεμάτη ανισότητες, με τη στείρα αποστήθιση της ύλης να είναι στο επίκεντρο της εκπαιδευτικής διαδικασίας και με τα χτυπήματα που έχει καταφέρει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σε σημαντικά κομμάτια του προγράμματος σπουδών, κυρίως σε θεωρητικά και κοινωνιολογικά μαθήματα, ακόμα και μια καλή ιδέα είναι δύσκολο να ανθίσει, ειδικά όταν πρόκειται να την εφαρμόσει η Νέα Δημοκρατία του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Τόσο το πολλαπλό βιβλίο όσο και η ψηφιακή βιβλιοθήκη διδακτικών βιβλίων συντηρούν και εντείνουν τις ανισότητες στην εκπαίδευση, καθώς υπάρχει ανισότητα στην πρόσβαση στα ψηφιακά μέσα που απαιτούνται για την εφαρμογή και τη χρήση της ψηφιακής βιβλιοθήκης.

Μία ανισότητα που ενυπάρχει όχι μόνο μεταξύ σχολικών ομάδων μιας περιοχής ή της πρωτεύουσας και της περιφέρειας αλλά ακόμη και μεταξύ των ιδίων των μαθητών μιας τάξης. Γίναμε μάρτυρες αυτής της πικρής αλήθειας όλοι μας στην περίοδο της πανδημίας, όταν ακούγαμε, όταν γινόμασταν δέκτες παραπόνων και καταγγελιών για παιδιά που δεν είχαν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν την τηλεεκπαίδευση. Πώς, λοιπόν, παιδιά που μέχρι πρότινος αναγκάζονταν να πάνε σε ταβέρνες, σε καφενεία, σε χώρους που θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν, ακόμη και σε γειτονικά σπίτια για να μπορέσουν να έχουν πρόσβαση στην τηλεεκπαίδευση, πώς τώρα θα μπορέσουν να χρησιμοποιήσουν την ψηφιακή βιβλιοθήκη και τις πρόνοιες του νομοσχεδίου σας;

Είναι ξεκάθαρο -και κλείνω με αυτό- πως δεν σας ενδιαφέρουν οι μαθητές. Μοναδικός σας στόχος είναι να εγκαταστήσετε έναν ακόμη ταξικό διαχωρισμό στην εκπαίδευση.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, αντιληφθείτε επιτέλους κάτι που αρνείστε να κάνετε. Αρνείστε να δείτε δυο χρόνια τώρα, στρουθοκαμηλίζοντας. Με κάθε χτύπημά σας στην παιδεία, στην εργασία, στην υγεία δεν εκσυγχρονίζεται τη χώρα μας δεν βάζετε τις βάσεις για μια καλύτερη Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα. Αντιθέτως απομακρύνετε από την κοινωνία, στρέφετε ολόκληρο τον ελληνικό λαό εναντίον σας. Οι πολίτες είναι σίγουρο ότι θα αντιδράσουν ακόμη και όταν νομοθετείτε εν μέσω θέρους και εν μέσω πανδημίας. Και αυτό δεν είναι η πρώτη φορά που το κάνετε. Κυρία Υπουργέ, το κάνετε και πέρυσι. Θα βρείτε τους Έλληνες ενωμένους απέναντί σας. Αυτοί θα καταργήσουν τα νομοθετήματα σας και τότε θα καταλάβετε πόσο έχετε απομακρυνθεί από την κοινωνία και πόσες υπογραφές έχετε βάλει στο διαζύγιο σας από τη δημοκρατία και από τους πολίτες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Χριστίνα Αλεξοπούλου.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης: «Εκσυγχρονισμός του Ελληνικού Κτηματολογίου, νέες ψηφιακές υπηρεσίες και ενίσχυση της ψηφιακής διακυβέρνησης».

Κυρία Αλεξοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων για μία μόνο φορά νομοθετούν μελετημένα, τομηρά για να θεραπεύσουν προβλήματα και παθογένειες δεκαετιών. Και εσείς για μία ακόμα φορά βρίσκεστε απέναντι χωρίς προτάσεις παρά μόνο με κραυγές και τσιτάτα για ισοπέδωση της παιδείας, για κομματικό κράτος στην εκπαίδευση, για στοχοποίηση εκπαιδευτικών και για ντιλάρισμα. Έχετε το θράσος να μας σηκώνετε το δάχτυλο εσείς την ίδια στιγμή που ο Αρχηγός σας επιχειρεί το πιο απαράδεκτο ντιλάρισμα με τους νέους. Ξεδιάντροπα και χωρίς κανέναν ενδοιασμό

πατάει πάνω στην αγωνία, τους προβληματισμούς των νέων παιδιών και τους τάζει το ανήκουστο: ότι αν έρθετε στην κυβέρνηση θα εισάγετε τους πάντες στα πανεπιστήμια. Με ποια διαδικασία, με ποια κριτήρια; Ποιος από όλους; Όλους; Πότε θα γίνετε ξανά κυβέρνηση; Μήπως τότε να βάλετε και τα παιδιά αυτών των παιδιών στα πανεπιστήμια; Γιατί βλέπω να αργείτε να ξανακυβερνήσετε. Ντροπή, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Ντροπή!

Είναι βέβαια χαρακτηριστικό όλο αυτό της νοοτροπίας που σας διακατέχει και του χάσματος που μας χωρίζει. Της νοοτροπίας σας, δηλαδή, για εξίσωση προς τα κάτω. Του μίσους για την αριστεία και της αγάπης σας για την ελάχιστη προσπάθεια. Το ζητούμενο, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν είναι να μπεις στο πανεπιστήμιο είναι να βγεις. Δεν έχει νόημα η εισαγωγή αν δεν έχεις τα εφόδια για να περατώσεις τις σπουδές. Γιατί να εγκλωβιστείς για χρόνια σε μια διαδικασία που δεν θα σου προσφέρει τα απαιτούμενα για την πρόοδο της ζωής σου; Δεν υπάρχουν άλλες επιτυχημένες και προσοδοφόρες σταδιοδρομίες ζωής να ακολουθήσεις; Θα ήταν για εμάς εύκολο στην Αχαΐα να λέμε «γεμίστε τα πανεπιστήμια, κυρία Υπουργέ, και τις σχολές με χιλιάδες φοιτητές, ας έρθουν να βγάξουν τα λεφτά σου και βλίστουμε μετά». Προτιμούμε όμως να είμαστε ωφέλιμοι παρά αρεστοί. Δίνουμε πολλαπλές διεξόδους ώστε κάθε νέος να μπορέσει να βρει τον δικό του δρόμο να αναπτύξει τις δεξιότητές του, να πραγματοποιήσει τις φιλοδοξίες του και να γίνει χρήσιμος στη χώρα και στο κοινωνικό σύνολο. Εσείς προφανώς προτιμάτε να κρατάτε τους νέους μας στα πανεπιστήμια σπαταλώντας τον χρόνο, το χρήμα και τα όνειρά τους.

Κυρίες και κύριοι, αν έπρεπε να περιγράψω το νομοσχέδιο με δύο λέξεις αυτές θα ήταν αυτονομία και αξιολόγηση. Οι δύο αυτοί πόλοι είναι αλληλένδετοι και εξασφαλίζουν πως οι εκπαιδευτικοί μας θα μπορούν να αναπτύσσουν τη δημιουργικότητα και την πρωτοβουλία τους και παράλληλα θα αξιολογούνται γι' αυτό και θα επιμορφώνονται. Προωθούμε μια νέα φιλοσοφία αποκεντρωμένη και ελεύθερη, που αφαιρεί αρμοδιότητες από το Υπουργείο και τις δίνει στα σχολεία και στους εκπαιδευτικούς οι οποίοι γνωρίζουν καλά και τη δουλειά τους αλλά και τα παιδιά μας. Είναι δυνατόν εμείς οι αιρετοί, οι Βουλευτές, οι Υπουργοί να γνωρίζουμε καλύτερα από αυτούς πώς πρέπει να γίνεται η εκπαίδευση, η εξέταση και η αξιολόγηση των μαθητών; Σίγουρα όχι. Όσο πιο κοντά στον μαθητή λαμβάνονται οι αποφάσεις τόσο καλύτερα θα είναι τα αποτελέσματα. Δίνουμε τη δύναμη στους εκπαιδευτικούς μας, σε αυτούς που πραγματικά ξέρουν τους μαθητές από πρώτο χέρι και γνωρίζουν τις ανάγκες, τα θέλω και τις ικανότητές τους. Τους εμπιστευόμαστε καθημερινά με τα παιδιά μας. Τους εμπιστευόμαστε να τα εκπαιδεύσουν. Την αυτονομία και την εμπιστοσύνη αυτή τη συνοδεύουμε με αυξημένη λογοδοσία και με αξιολόγηση σε κάθε στάδιο, κάθε βαθμίδα και κάθε θέση. Και έρχεστε πάλι, συνάδελφοι, να σηκώνετε το τσεκούρι του πολέμου και να βάλετε τις αγαπημένες σας κόκκινες γραμμές την ίδια στιγμή που δεν θέτουν κόκκινες γραμμές ούτε οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί.

Πού δεν υπάρχει αξιολόγηση; Ο ιδιωτικός υπάλληλος αξιολογείται συνεχώς από τον εργοδότη του. Ο επιχειρηματίας από τους πελάτες του. Οι καταστηματάρχες από τους καταναλωτές τους. Εμείς εδώ οι Βουλευτές αξιολογούμαστε κάθε μέρα από τους συμπολίτες μας. Και ως μηχανικός σας διαβεβαιώνω πως κρίνομαι για κάθε μου μελέτη, κάθε σχεδίαση, κάθε κατασκευή. Εν τέλει, ο καθένας μας αξιολογεί και ο ίδιος τον εαυτό του για να δει τα λάθη του να τα διορθώσει. Πώς αλλιώς θα γίνουμε καλύτεροι; Έτσι εδώ εισάγουμε μια αξιολόγηση θετική με χαρακτηριστικά ενισχυτικό όχι τιμωρητικό. Μια αξιολόγηση που οδηγεί στην επιμόρφωση, στη διόρθωση, δηλαδή, των όποιων αδυνατιών σημείων που θα οδηγήσουν τελικά τον εκπαιδευτικό σε μια πολύ καλύτερη επόμενη αξιολόγηση. Σας προσκαλούμε να αφήσετε τις ξεπερασμένες αντιδραστικές σας προδιαθέσεις και να προχωρήσουμε μαζί προς το μέλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μικρή μου κόρη, τεσσάρων χρόνων, θα βρίσκεται τον Σεπτέμβριο σε ένα σύγχρονο αναβαθμισμένο νηπιαγωγείο με δραστηριότητες στα αγγλικά με εργαστήρια δεξιοτήτων, με πολλά και ενδιαφέροντα ερεθίσματα για το ανοιχτό της μυαλούδάκι. Θα συνεχίσει στο δημοτικό και στο

γυμνάσιο να ακονίζει την κριτική της σκέψη με νέα προγράμματα σπουδών, με πολλά συγγράμματα, με νέες τεχνολογίες και υποδομές, με δασκάλους και καθηγητές με ενισχυμένο ρόλο και σύγχρονη κατάρτιση που θα την καθοδηγούν καθημερινά για να γίνεται καλύτερη με πολλούς δρόμους εκπαίδευσης και κατάρτισης ώστε να ακολουθήσει στη ζωή της αυτό που, πραγματικά, θα την κάνει ευτυχισμένη. Αυτό είναι το σχολείο που οραματιζόμαστε που σχεδιάζουμε που δημιουργούμε για όλα τα παιδιά της Ελλάδας. Προχωρούμε στην προσπάθεια αυτή μαζί με τη μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων. Η κοινωνία είναι με μας σε αυτές τις μεταρρυθμίσεις. Το αποδεικνύουν τα χίλια τριακόσια σχόλια στη διαβούλευση και η εποικοδομητική συνεισφορά φορέων ορισμένων κομμάτων που αναφέρθηκαν. Το κάνει, βέβαια, απολύτως ξεκάθαρο και η πρόσφατη έρευνα που καταδεικνύει τη μεγάλη κοινωνική σύγκλιση ακόμα και ανάμεσα στους ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ.

Είτε θέλετε να το καταλάβετε είτε όχι σας γυρνούν την πλάτη ακόμα και οι ψηφοφόροι σας. Είναι μοναχικός ο δρόμος που έχετε διαλέξει. Ολόκληρη η Ελλάδα είναι έτοιμη για γενναίες ουσιαστικές αλλαγές και η Κυβέρνηση αυτή είναι έτοιμη να τις υλοποιήσει.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του Κινήματος Αλλαγής, κ. Μιχάλης Κατρίνης.

Κύριε Κατρίνη, έχετε τον λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση αύξησε τον κατώτατο μισθό κατά 2% την ίδια στιγμή που παρατηρείται αύξηση 12% στις τιμές βασικών αγαθών και 25% στα καύσιμα. Πρόκειται για αυξήσεις που μειώνουν την αγοραστική δύναμη του εργαζόμενου καταναλωτή, σε μια χώρα που η αγοραστική δύναμη του κατώτατου μισθού είναι η πέμπτη χαμηλότερη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο κατώτατος μισθός θα έπρεπε να αποτελεί προϊόν διαβούλευσης των κοινωνικών εταίρων μέσα από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Βέβαια, πώς να περιμένουμε θεσμικό διάλογο για τον κατώτατο μισθό όταν δεν έχει γίνει θεσμικός διάλογος ούτε στο νομοσχέδιο που συζητούμε, διάλογος με όλους τους συντελεστές εκπαίδευσης, με ευρύτερες συναיενσεις και όχι προφανώς με άγονες συγκρούσεις. Η ως τώρα συζήτηση απέδειξε ότι η Κυβέρνηση δεν συνειδητοποίησε την αναγκαιότητα της πολιτικής συναίνεσης σε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα που σχετίζεται με το μέλλον των παιδιών μας, αφού μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ επέλεξε να μετατρέψει αυτή την ουσιαστική -τουλάχιστον όπως θα έπρεπε να είναι- συζήτηση σε πεδίο αντιπαράθεσης μόνο για εντυπωσιασμό και μόνο για να αποκομίσουν μικροπολιτικά οφέλη.

Θα έπρεπε, λοιπόν, να μιλούμε για πολιτικές που βασίζονται σε επιστημονικά δεδομένα, πολιτικές που αξιολογούνται διαρκώς, πολιτικές που έχουν μακρόπνοο σχεδιασμό και όχι για πρωτοβουλίες που λαμβάνουν τον χαρακτήρα προσωπικού στοιχήματος της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας ή ενός κόμματος που βρίσκεται στην κυβέρνηση.

Δυστυχώς, για τη σημερινή συζήτηση, αλλά ακόμη δυστυχέστερα για το παιδαγωγικό σύστημα της χώρας, κανένα από τα στοιχεία αυτά δεν χαρακτηρίζουν το παρόν νομοσχέδιο.

Και ποια είναι τα χαρακτηριστικά αυτού του νομοσχεδίου πολύ συνοπτικά;

Πρώτον, ακολουθείται η ίδια με την προηγούμενη κυβέρνηση συγκεντρωτική αναξιοκρατική λογική που δρα παρεμβατικά και ελεγκτικά στην άσκηση εκπαιδευτικής πολιτικής στοχεύοντας στον ασφυκτικό έλεγχο των στελεχών της εκπαίδευσης και της διοίκησης της εκπαίδευσης, αφού η μεταρρύθμιση της κυρίας Υπουργού δεν δίνει στην πράξη ουσιαστικές αρμοδιότητες στις περιφερειακές διευθύνσεις και στις διευθύνσεις εκπαίδευσης, δεν προωθεί τα ευέλικτα και αρθρωτά προγράμματα σπουδών, δεν ενθαρρύνει πρωτοβουλίες που θα συνδέσουν δημιουργικά τις σχολικές μονάδες με τις τοπικές κοινωνίες, δεν περιέχει καλές πρακτικές που εφαρμόζονται ήδη εδώ και αρκετά χρόνια σε άλλες χώρες, όπως ευελιξία ωρολογίων προγραμμάτων, αλ-

λαγή διδακτικής μεθοδολογίας, ενίσχυση ψηφιακού σχολείου, δεν υπάρχει πραγματική αποκέντρωση αρμοδιοτήτων ή μεταβίβαση από το Υπουργείο προς τη διοίκηση της εκπαίδευσης. Τουναντίον, ισχυροποιούνται υπέρμετρα πρόσωπα, όπως ο διευθυντής εκπαίδευσης και ο διευθυντής της σχολικής μονάδας, με τη σχολική λειτουργία να υποβαθμίζεται στον βωμό της διοικητικής εφαρμογής των μέτρων.

Δεύτερο στοιχείο είναι, ότι επανέρχεται το ζήτημα της αξιολόγησης στην εκπαίδευση, ζήτημα για το οποίο φαντάζομαι ότι κανείς σ' αυτή την Αίθουσα δεν μπορεί να διαφωνήσει αφού ο σημαντικότερος παράγοντας στη λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος παραμένει ο ίδιος ο εκπαιδευτικός. Γι' αυτό και θα πρέπει να αξιολογείται χωρίς εξαιρέσεις, κανένας δεν μπορεί να θεωρεί ότι πρέπει να εξαιρεθεί από αυτή τη διαδικασία, ως απαραίτητη προϋπόθεση για αξιολόγηση και βελτίωση συνολικά του συστήματος εκπαίδευσης. Μιλούμε για αξιολόγηση που να συνδέεται με την αποτίμηση του συνολικού έργου της σχολικής μονάδας η οποία θα στοχεύει στο πώς ο εκπαιδευτικός βελτιώνει τη μάθηση των μαθητών του, πώς συμβάλλει στη βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας όπου εργάζεται και τελικά πώς αναπτύσσεται ο ίδιος επαγγελματικά.

Και εδώ έρχεται το τρίτο σημαντικό σημείο του νομοσχεδίου: Η πλήρης απουσία ενός συνεκτικού πλαισίου επιμόρφωσης των συντελεστών της εκπαίδευσης. Και δεν μιλάμε για αποσπασματικές πρωτοβουλίες εκπαιδευτικών, όπως η συμμετοχή σε επιμορφωτικά προγράμματα που διοργανώνονται από τα πανεπιστήμια μέσα από τα κέντρα διά βίου μάθησης. Είναι πραγματικά απορίας άξιο το πώς το Υπουργείο όλα τα προηγούμενα χρόνια δεν έχει διασυνδεθεί ώστε να μπορέσει να έχει ένα συλλογικό και συνεκτικό επιμορφωτικό πλαίσιο και αφήνεται αυτό πλέον στη διάθεση και στη θέληση του κάθε εκπαιδευτικού. Χρειάζεται ένα κεντρικά διαρθρωμένο επιμορφωτικό σύστημα με δομές και υποδομές, κάτι που δεν διαθέτει το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής, με πλαίσιο λειτουργίας και συγκεκριμένη σαφή στοχοθεσία η οποία να υποστηρίζει την εισαγωγή εκπαιδευτικών καινοτομιών, αλλά και της επαγγελματικής ανάπτυξης εκπαιδευτικών. Χωρίς αυτό το πλαίσιο, οποιαδήποτε αξιολόγηση θα μείνει κενό γράμμα, ενώ η διοικητική και η εκπαιδευτική λειτουργία θα υπολείπεται.

Βεβαίως, θα πρέπει να αναφέρουμε και θετικά σημεία του νομοσχεδίου όπως είναι η επαναφορά του μέντορα και της τράπεζας θεμάτων, το πολλαπλό βιβλίο, η βελτίωση του πλαισίου της εκπαίδευσης. Βεβαίως, θετικό σημείο είναι και η ενίσχυση και η οργάνωση της ειδικής αγωγής και της διδακτικής υποστήριξης με τη θέσπιση των κέντρων διεπιστημονικής αξιολόγησης, συμβουλευτικής και υποστήριξης.

Αλήθεια, όμως, κυρία Υπουργέ, το είχαμε συζητήσει ένα χρόνο πριν, λέτε στο άρθρο 11 για σύνταξη της αξιολογικής έκθεσης για τους μαθητές σε δημόσια και ιδιωτική εκπαίδευση. Έχετε διασφαλίσει ως πολιτική ηγεσία ότι ένα παιδί με αναπτυξιακή διαταραχή ή που βρίσκεται στο φάσμα του αυτισμού, μπορεί να παρακολουθήσει το πρόγραμμα ενός ιδιωτικού εκπαιδευτηρίου έχοντας παράλληλη στήριξη ή υποστηρικτική διδασκαλία με βάση τις ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες;

Και δεν μιλάω για τη διάσταση ότι το Υπουργείο δεν παρέχει την παράλληλη στήριξη στο παιδί αυτό που θέλει να φοιτήσει σε ένα ιδιωτικό σχολείο, αλλά για τη στρατηγική των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων που αποκλείουν αυτά τα παιδιά και τη δυνατότητα παράλληλης στήριξης για ακατανόητους εκπαιδευτικά λόγους που μας γυρίζουν πολλά χρόνια πίσω.

Και επειδή σας το είχα θίξει έναν χρόνο πριν ακριβώς, το επαναφέρω και σήμερα. Οφείλετε να παρέμβετε ως πολιτική ηγεσία και να υποχρεώσετε τα ιδιωτικά σχολεία να εφαρμόζουν τους ίδιους κανόνες πρόσβασης στην εκπαίδευση για τα παιδιά τα οποία έχουν μαθησιακές δυσκολίες, όπως συμβαίνει και με το δημόσιο σχολείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο μεταρρυθμιστικός οίστρος της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας εξαντλείται, δυστυχώς, σε επικοινωνιακή στρατηγική και συνθήματα εγκαταλείποντας στην ουσία. Το είδαμε στο θέμα του πανεπιστημιακού ασύλου που κατέληξε ένα χρόνο μετά στη σύσταση της πανεπι-

στημιακής αστυνομίας και το βλέπουμε με την ελάχιστη βάση εισαγωγής που οδηγεί χιλιάδες μαθητές εκτός πανεπιστημιακής εκπαίδευσης θέτοντας εν αμφιβόλω και τη λειτουργία πολλών τμημάτων ειδικά στα περιφερειακά πανεπιστήμια.

Εμείς στον Νομό Ηλείας ζήσαμε αυτή τη «μεταρρύθμιση» από πρώτο χέρι. Ενώ είχατε υποσχεθεί μεταρρυθμίσεις και αξιολόγηση τμημάτων σε όλη τη χώρα με γνώμονα εξορθολογισμό και ακαδημαϊκά κριτήρια, τελικά αυτή η αξιολόγηση ουδέποτε έγινε. Τι έγινε; Ένα μόνο τμήμα. Το Πανεπιστήμιο Πατρών πρότεινε κατάργηση δύο τμημάτων στον Νομό Ηλείας, μετά το ίδιο πανεπιστήμιο εισιγγείλει εισαγωγή φοιτητών για τη φετινή χρονιά και την ημέρα ανακοίνωσης του μηχανογραφικού δελτίου αποφασίζει το ίδιο πανεπιστήμιο διά περιφοράς την κατάργηση των τμημάτων που εισιγγήθηκε να έχουν φέτος εισακτέους.

Βεβαίως, επειδή είπατε ότι σέβεστε τις εισιγγήσεις των πανεπιστημιακών τμημάτων, έχω μπροστά μου το σχέδιο προεδρικού διατάγματος που έχετε στείλει στο Πανεπιστήμιο Πατρών. Στο άρθρο 6, ενώ η σύγκλητος πήρε απόφαση αρχικά για τη μετακίνηση του Τμήματος Ιστορίας-Αρχαιολογίας από το Αγρίνιο στην Πάτρα και το Τμήμα Φυσικοθεραπείας από το Αίγιο στην Πάτρα, λέτε ότι αυτές οι αλλαγές είναι δυνατόν να υλοποιηθούν με υπουργική απόφαση. Άρα, το μεταθέτετε κι αυτό στο μέλλον και σε δική σας απόφαση. Αυτός είναι ο σεβασμός της αυτονομίας των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Την ίδια στιγμή -και ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, θα αναφερθώ μόνο στο Τμήμα Μουσικολογίας το οποίο συγκέντρωσε τη μήνη στελεχών του Υπουργείου και κύκλων της δημόσιας συζήτησης- καταργείτε ένα τμήμα το οποίο φέτος θα είχε εκατόν πενήντα εισακτέους. Και ενώ το χειμερινό εξάμηνο δεν βρέθηκαν διδάσκοντες, ώστε να στοιχειοθετηθεί η ανάγκη κατάργησής τους, στο εαρινό εξάμηνο ως διά μαγείας και βρέθηκαν διδάσκοντες και πιστώσεις για το νέο ακαδημαϊκό έτος έχουν βρεθεί και αναζητείται λύση διοικητικής υποστήριξης του τμήματος, κατόπιν εορτής.

Θα πρέπει όμως να βρείτε τη μεταβατική λειτουργία του τμήματος μέχρι το 2024 και όχι το 2022, όπως προβλέπει το σχέδιο του προεδρικού διατάγματος το οποίο έχει και θέμα συνταγματικότητας, αν όχι να επανεξετάσετε την απόφαση.

Μπορεί το νομοσχέδιο να φαίνεται ότι εμφανίζει αποδοχή στην κοινή γνώμη, μέσα από την επικοινωνιακή υπερβολή που διαθέτει αυτή η Κυβέρνηση, φοβάμαι όμως ότι δεν θα μπορέσει να ανατρέψει την υπάρχουσα κατάσταση γιατί είναι διαχειριστικού επιπέδου, χωρίς ουσιαστική μεταρρυθμιστική στρατηγική και χωρίς στόχευση, αφού η Κυβέρνηση αρκείται στη μετριότητα του αποτελέσματος που επιτυγχάνει, δεν φαίνεται να επιθυμεί να κάνει ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις για την ενδυνάμωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας και δεν φαίνεται να θέλει να ενισχύσει την εκπαιδευτική και ερευνητική επάρκεια στη χώρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημήτριος Βαρτζόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, τέως Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό είναι πραγματικά ένα καινοτόμο νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που πατώντας στην εμπειρία του παρελθόντος, στη σοφία του παρόντος δημιουργεί από τώρα τις καλύτερες προϋποθέσεις για ακόμη πιο ρηξικέλευθες καινοτομίες στο άμεσο μέλλον.

Δύο είναι οι δρόμοι προόδου που ανοίγει. Ο ένας είναι η αξιολόγηση και σε ατομικό και σε συλλογικό επίπεδο και ο άλλος είναι η εξατομικευμένη, η αυτόνομη προσέγγιση της εκπαιδευτικής μονάδας.

Όσον αφορά τώρα την αξιολόγηση τα κριτήρια είναι πραγματικώς λεπτομερή και ορθώς περιγεγραμμένα, άρα αξιόπιστα. Δεν παύουν όμως να είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόνο αυστηρώς ποιοτικά. Νομίζω ότι ήρθε η ώρα να προχωρήσουμε και να προσπαθήσουμε να δώσουμε και μια ποσοτική διάσταση σε αυτά τα κριτήρια αξιολόγησης.

Δεν είναι μόνο το ζήτημα της διαβαθμολογικής αξιοπιστίας,

είναι και το γεγονός ότι μια ποσοτική αξιολόγηση, εκτός του ότι είναι ακριβοδίκαιη για τους υφιστάμενους, δίνει και τη δυνατότητα αυστηροτάτου αυτοελέγχου της διοίκησης σε όλα της τα επίπεδα, από το στοιχειωδέστερο μέχρι και αυτό του Υπουργού, μέχρι και του συνόλου του Υπουργικού Συμβουλίου.

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά τα περίφημα KPIs, δηλαδή δείκτες, βασικούς δείκτες απόδοσης οι οποίοι θα συνδέονται με ποσοτικούς στόχους, οι οποίοι θα προκύπτουν από τις κυβερνητικές στοχοθεσίες και φυσικά από τις τρέχουσες ανάγκες και τα μειονεκτήματα του συστήματός μας.

Τέτοιοι στόχοι θα μπορούσαν να είναι οι εξής. Πρώτον, η μείωση του σοβαρότερου μειονεκτήματος του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος -το είπε και ο Πρωθυπουργός- δηλαδή οι κακές επιδόσεις των μαθητών. Είδαμε στην τελευταία εκτίμηση του Διεθνούς Προγράμματος Εκτίμησης Μαθητών, του PISA δηλαδή, το 2018, ότι το ποσοστό των Ελλήνων μαθητών με επιδόσεις που τους κατατάσσουν στα δύο ανώτατα επίπεδα γραμματισμού 5 και 6, σε ένα από τα τρία γνωστικά αντικείμενα, δηλαδή μαθηματικά, φυσικές επιστήμες, κατανόηση κειμένου, δεξιότητες του πολίτη του κόσμου, είναι μόνον 6,2% έναντι 15,7% του μέσου όρου του ΟΟΣΑ.

Επιπροσθέτως, το ποσοστό των Ελλήνων μαθητών με επιδόσεις που τους κατατάσσουν στα δύο χαμηλότερα επίπεδα γραμματισμού, το 1α και το 1β σε όλα τα γνωστικά αντικείμενα, είναι δυστυχώς 19,9% έναντι μόνον 13,4% του ΟΟΣΑ. Αντισταθμίστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι διαφορές αυτές είναι βαρέως σημαντικές και βαρέως δραματικές, το ίδιο είναι και οι ανισότητες.

Προσέξτε! Στην Ελλάδα το 8% των μαθητών που προέρχονται από -για να το πούμε κομψά- ευνοϊκά κοινωνικοοικονομικά περιβάλλοντα επιτυγχάνουν την ανώτατη διάκριση στην κατανόηση κειμένου έναντι μόνον 1% αυτών που προέρχονται από μη ευνοϊκά. Τα αντίστοιχα ποσοστά στον ΟΟΣΑ είναι 17% και 3%. Ιδού, λοιπόν, συγκεκριμένοι ποσοτικοί στόχοι για να μειωθούν οι ανισότητες και να αυξηθούν οι αποδόσεις των μαθητών.

Ο δεύτερος τρόπος θα μπορούσε να έχει σχέση με ένα από τα βασικά δομικά προβλήματα του εκπαιδευτικού μας συστήματος, τον μικρό βαθμό επιλογής της τεχνικής εκπαίδευσης, κάτι το οποίο φυσικά έχει σχέση και με όλη την προετοιμασία του μαθητή στη βασική εκπαίδευση, την εκτίμησή του και την υποστήριξή του. Τούτο θα μπορούσε να γίνει φυσικά και ενδεχομένως μέσα από τα εργαστήρια δεξιοτήτων.

Είπε ορθότατα η Υπουργός ότι η Ελλάς παγκοσμίως είναι η πρώτη χώρα με το μεγαλύτερο ποσοστό πληθυσμού που φοιτά σε ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Ξέρουμε όλοι ότι ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια αλλαγής του παραγωγικού μοντέλου της χώρας, είναι η αδυναμία εύρεσης εξειδικευμένου τεχνικού προσωπικού. Ιδού, λοιπόν, ακόμη ένας ποσοτικός στόχος, να αυξησουμε το σημερινό 28% αυτών που επιλέγουν τεχνική εκπαίδευση προς τον ευρωπαϊκό όρο του 48%. Και ιδού ένας KPI, ο βαθμός και η ταχύτητα αυτής της αλλαγής και αυτής της επιδίωξης.

Επιτρέψτε μου τώρα, κυρίες και κύριοι, μόνο να θίξω ένα ζήτημα το οποίο το θεωρώ εξαιρετικά σημαντικό. Η εξατομικευμένη προσέγγιση της εκπαιδευτικής μονάδας και η δυνατότητα που της δίνεται να εκπονήσει τα δικά της εκπαιδευτικά προγράμματα, ανάλογα με τις ιδιαίτερες της συνθήκες, σε συνδυασμό με το άρθρο 89 που προβλέπει τη δημιουργία και λειτουργία εκπαιδευτικών ομίλων, δίνουν μια μοναδική ευκαιρία να αντιμετωπίσει κανείς το πρόβλημα αυτό του εκπαιδευτικού μας συστήματος -το οποίο το καθιστά μοναδικό, αν όχι στον κόσμο, σίγουρα στην Ευρώπη- την παραπαιδεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα φροντιστήρια δηλαδή.

Πόσοι άραγε από τους ελληνόπαιδες, μετά τη βασική εκπαίδευση, δεν αφιερώνουν το σύνολο του ελεύθερου χρόνου τους παρακολουθώντας φροντιστήρια, είτε ιδιαίτερα είτε οργανωμένα; Τι κάνουν τις αντίστοιχες ώρες οι συνομήλικοί τους στην Ευρώπη; Ποιες είναι οι ψυχολογικές μακροπρόθεσμες επιπτώσεις όλης αυτής της διαδικασίας, της μονομερούς διαμόρφωσης της εφηβείας στη μετέπειτα ζωή; Πόσοι τοις εκατό του διαθεσίμου οικογενειακού εισοδήματος αναλίσκονται σε αυτή τη διαδικασία

σία; Ποια είναι η επίπτωση στην περίφημη PPP, την ισοδύναμη αγοραστική ισχύ του ελληνικού νοικοκυριού σε σχέση με το μέσο ευρωπαϊκό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι ήρθε η ώρα το πολιτικό μας σύστημα, με τη μεγαλύτερη δυνατή ελπίζω συναίνεση, να αντιμετωπίσει και να βρει λύσεις ένταξης της φροντιστηριακής δραστηριότητας στην ολοήμερη σχολική λειτουργία. Θα μπορούσαμε να το κάνουμε με πεπατημένους τρόπους, προσλαμβάνοντας περισσότερους αναπληρωτές. Νομίζω όμως ότι αξίζουμε γενναιότερων λύσεων.

Θα μπορούσαμε, παραδείγματος χάριν, να προχωρήσουμε σε συμβάσεις παροχής έργου με φυσικά και νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και το κόστος να επιμερίζεται και να επωμίζεται ο σύλλογος γονέων, όπου φυσικά θα λαμβάνεται απόλυτη κρατική μέριμνα για τους αδυνατούντες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό ανοίγει δρόμους. Ας τους βαδίσουμε με γενναιότητα. Ας μην αφήσουμε την επίλυση των μεγάλων προβλημάτων της παιδείας μας σήμερα στις γενιές του αύριο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Βαρτζόπουλο και για τη συνέπεια στο χρόνο.

Πριν καλέσω στο Βήμα τη Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, κ. Τζάκρη, να σας ενημερώσω ότι απόψε θα ολοκληρώσουμε και τον όγδοο κύκλο και συγκεκριμένα θα φτάσουμε μέχρι τη συνάδελφο κ. Κωνσταντίνα Αδάμου. Θα μείνει για αύριο ο ένατος κύκλος με φυσική παρουσία και ο επόμενος με webex.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τι ώρα θα τελειώσουμε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Η ώρα δεν μπορεί να υπολογιστεί, κύριοι συνάδελφοι. Τι να πω; Να πω εννιά, δέκα, έντεκα; Μπορείτε να κάνετε τον υπολογισμό μόνοι σας, για να μην το πω εγώ επίσημα και πέσω έξω. Ο χρόνος είναι επτά λεπτά, που δεν τηρείται και επομένως δεν μπορώ να πω την ώρα. Ενημερώνω ότι θα φτάσουμε μέχρι και την κ. Κωνσταντίνα Αδάμου, ολοκληρώνοντας τον όγδοο κύκλο. Και αύριο η έναρξη της συνεδρίασης είναι στις 10 το πρωί.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Θεοδώρα Τζάκρη από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, με το οποίο υποτίθεται ότι η κ. Κεραμέως αναβαθμίζει το δημόσιο σχολείο, λείπει μια βασική παράμετρος και αυτή δεν είναι άλλη από την επαναφορά της σχολικής ποδιάς και μάλιστα σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης από το νηπιαγωγείο μέχρι το πανεπιστήμιο.

Είναι τόσο προοδευτικό και εκσυγχρονιστικό το νομοσχέδιο αυτό που πραγματικά απορώ και η ίδια πως διέφυγε από την Υπουργό αυτή η μεγάλη τομή. Δεν ανησυχώ όμως, καθώς πιστεύω ότι λίγο παρακάτω, ενδεχομένως με μία νέα τροπολογία, η Κυβέρνηση των αρίστων θα φέρει την πολύ σημαντική αυτή μεταρρυθμιστική τομή.

Κατά τα λοιπά, το νομοσχέδιο αυτό έχει όλες τις πολιτικές επιλογές οι οποίες μας γυρίζουν πίσω τουλάχιστον έναν αιώνα. Το ιδανικό σχολείο για την κ. Κεραμέως είναι το σχολείο του σχολάρχη με τη βίτσα, που καταργεί κάθε έννοια παιδαγωγικής μεθόδου.

Τι εννώ με αυτό; Ότι η επαναφορά της διαγωγής, ο διοικητισμός αντί της παιδαγωγικής, όπου ο σχολάρχης- διευθυντής θα κάνει ό,τι θέλει με τον φίλο του επιθεωρητή, που υποκαθιστά κάθε έννοια σοβαρής αξιολόγησης, μαζί με την κατάρνηση της Κοινωνιολογίας και την υποβάθμιση των κοινωνικών σπουδών στο σύνολό τους, δείχνουν το πιο αυταρχικό και σκοταδιστικό πρόσωπο της εκπαιδευτικής πολιτικής που ακολουθεί αυτή η Κυβέρνηση. Η σκόπευσή της δε να πλήξει το δημόσιο πανεπιστήμιο συναντιέται με την καθαρή πρωτοβουλία της να απομειώσει την επιστημονική του αξία.

Η ελάχιστη βάση εισαγωγής, όπως αποδείχτηκε στην πραγματικότητα με την εφαρμογή του κανόνα Κεραμέως, δεν απέκλεισε από το πανεπιστήμιο τον μαθητή της λευκής κόλλας, όπως επαναλαμβάνει διαρκώς ψευδόμενη η Υπουργός, αλλά τον

αριστούχο.

Οι αριστούχοι που αποκλείστηκαν φέτος κατ' εφαρμογή της ελάχιστης βάσης Κεραμέως αποτελούν ακραία παραδείγματα άδικης και εξοντωτικής εκπαιδευτικής πολιτικής, με στοιχεία πρωτοφανούς σκληρότητας, ανορθολογισμού και αντιπαιδαγωγικών αποτελεσμάτων.

Δεν υπάρχει προηγούμενο στην παγκόσμια ιστορία της εκπαίδευσης όπου ο αρμόδιος πολιτικός προϊστάμενος αυτής να επιτίθεται με τέτοια σφοδρότητα εναντίον ταυτόχρονα της μαθητικής κοινότητας, των φοιτητών, των πανεπιστημιακών δασκάλων, αλλά και των στοιχειωδέστερων παιδαγωγικών και εκπαιδευτικών κεκτημένων που αποτελούν βασική έκφραση του σύγχρονου κοινωνικού κράτους.

Αυτοί που αποκλείονται εν τέλει με την ελάχιστη βάση Κεραμέως είναι πολλοί αριστούχοι, ακόμα και κάποιοι που έγραψαν περισσότερα από είκοσι χιλιάδες μόρια, οι οποίοι απευθύνθηκαν βέβαια στην αρμόδια Υπουργό δημόσια και επανειλημμένα, καλώντας την να λειτουργήσει με την κοινή λογική για να μην τους αποκλείσει εν τέλει από τα πανεπιστήμια και στους οποίους η κ. Κεραμέως απάντησε με σκληρότητα, καθυβρίζοντας τους και λέγοντάς τους ότι ούτε και πέρυσι θα περνούσαν στο πανεπιστήμιο, παίζοντας δηλαδή ουσιαστικά με τις αντοχές της εκπαιδευτικής κοινότητας σαν να είναι φυσικός εχθρός της.

Αντί να κάνει το προφανές και να καταργήσει την ελάχιστη βάση Κεραμέως η οποία στο σύνολό της -την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας- αφήνει εκτός πανεπιστημίου είκοσι πέντε χιλιάδες περίπου μαθητές, μεταξύ των οποίων και οι αριστούχοι όπως προανέφερα, και επιχαίρει ότι όλοι αυτοί δε θα γίνουν ποτέ ακαδημαϊκοί πολίτες αλλά θα διοχετευτούν σε ιδιωτικά κέντρα κατάρτισης και αμφίβολης ποιότητας κολλέγια με το πρόσχημα της ακαταλληλότητάς τους να εισαχθούν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζω ότι με αυτά που λέω η κυρία Υπουργός φαίνεται να κολακεύεται, διότι ο σκοπός επετίχθη. Είκοσι πέντε χιλιάδες μαθητές εκτός τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σημαίνει ότι θα πρέπει να πληρώνουν τα πανάκριβα διδάκτρα για δύο και τρία και τέσσερα χρόνια στα franchising κολλέγια αντί της δωρεάν, ποιοτικής, ανώτερης δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που είχαν μέχρι σήμερα.

Το δημόσιο πανεπιστήμιο ξεχαρβαλώνεται συστηματικά και μεθοδικά με την νεοφιλελεύθερη Υπουργό, με καταργήσεις τμημάτων, ραγδαία υποβάθμιση των κατευθύνσεων των κοινωνικών επιστημών και μέτρα εισπρακτικά σε βάρος των πανεπιστημιακών δασκάλων από τους οποίους ζητάει μέσα στο κατακαλόκαιρο και μετά από τρία lockdown, χαράτσια εικοσαετίας οδηγώντας τους στην έξοδο από τα πανεπιστήμια. Και δεν αναφέρομαι στους μεγαλοδικηγόρους και τους μεγαλογιατρούς. Από αυτούς καλά κάνει και τα παίρνει. Αναφέρομαι σε συνταξιούχους καθηγητές των ΤΕΙ από τους οποίους ζητάτε αναδρομικά είκοσι ετών με τον Κώδικα Εισπράξεων Δημοσίων Εσόδων μέσα στο κατακαλόκαιρο όπως είπα ήδη και μετά το τρίτο lockdown. Κι αναρωτιέμαι αν ξέρετε πού μπορεί να τα βρει αυτός ο καθηγητής και αν ξέρετε αν παίρνει σύνταξη έστω και 800 ευρώ.

Όλο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι ούτε τυχαίο ούτε συμπτωματικό. Είναι εφαρμογή μιας συγκεκριμένης κεντρικής πολιτικής επιλογής της Κυβέρνησης, που απαξιώνει το δημόσιο ποιοτικό πανεπιστήμιο και το αντικαθιστά με την επιφανειακή, πρόχειρη κατάρτιση από επιχειρήσεις εκπαίδευσης των οποίων τα πτυχία έχει φροντίσει η κυρία Υπουργός πλασματικά να τα εξομοιώσει με τα πτυχία των πανεπιστημίων, χωρίς προηγουμένως να έχει εξασφαλίσει τις προϋποθέσεις της ποιοτικής λειτουργίας τους. Δεν υπάρχουν πιστοποιημένοι καθηγητές, δεν υπάρχουν εγκεκριμένα προγράμματα σπουδών, δεν υπάρχει η στοιχειώδης ουσιαστική διοικητική εποπτεία στη λειτουργία τους και δεν υπάρχει τέλος ούτε καν πιστοποίηση των ακαδημαϊκών επιδόσεων του διδακτικού προσωπικού και των σπουδαστών που φοιτούν σε αυτά.

Διερωτάται κανείς μήπως αρμόζει εδώ η ψυχολογική ερμηνεία αυτής της ακαδημαϊκής επίθεσης στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Αλήθεια ποια προσωπικά βιώματα μπορούν να γεννούν αυτήν την πρωτοφανή εχθρότητα εναντίον ενός επιτυχημένου δημόσιου θε-

σμού; Ποιες προσωπικές διαψεύσεις, αποτυχίες αδυναμία εισαγωγής με το σύστημα των πανελλαδικών μία ή δύο φορές. Μήπως αυτό μπορεί να εξηγήσει ψυχολογικά την παράλογη επιμονή στην εφαρμογή μιας καταφανώς καταστροφικής πολιτικής;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο έχει αποδείξει με τον πιο εντυπωσιακό τρόπο στα πιο δύσκολα χρόνια και στις πιο σημαντικές σχολές, ιατρικές, νομικές, πολυτεχνεία, ότι το εκπαιδευτικό έργο είναι υψηλότατου επιπέδου και απονεμόμενα πτυχία υψηλότατου κύρους στη διεθνή αγορά.

Γνωρίζετε, κυρία Κεραμέως, πόσες χιλιάδες γιατροί αγκαλιάστηκαν από το γερμανικό σύστημα υγείας και πόσες χιλιάδες μεταπτυχιακοί φοιτητές του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου και του πολυτεχνείου κατέχουν διακεκριμένες θέσεις διδακτικού προσωπικού στα πανεπιστήμια όλου του κόσμου; Αντί, λοιπόν, να είναι προτεραιότητά σας η επανάκτηση με το brain gain της αφρόκρεμας των επιστημόνων που εσείς, το κόμμα σας, η Νέα Δημοκρατία έδωσε μέσα στην κρίση, καταστρέφετε την ακαδημαϊκή μήτρα που γέννησε τους λαμπρούς αυτούς επιστήμονες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με τον συνδυασμό βίτσα-πειθάρχηση-διοικητισμός στο σχολείο η Υπουργός Παιδείας καταργεί όλα τα σπουδαία παιδαγωγικά κεκτημένα από τον Γεώργιο Παπανδρέου και τον Παπανούτσο μέχρι σήμερα. Είναι προφανές ότι η κ. Κεραμέως καταργεί την παιδαγωγική ως μέθοδο οργάνωσης και λειτουργίας του σχολείου και την αντικαθιστά με τα πιο ξεπερασμένα και αναχρονιστικά μέτρα πειθαρχικής, καταναγκασμού και καταστολής που αναιρούν την ίδια την έννοια του σχολείου και της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Η παιδαγωγική διαδικασία είναι μια διαδικασία συντεταγμένης παραγωγής και μετάδοσης γνώσης σε περιβάλλον θαλπωρής, μετριοπάθειας και ανοιχτού διαλόγου. Δεν είναι σχέση εξουσίας, αυταρχισμού και καταστολής όπως τη φαντάζεται η κυρία Υπουργός. Είναι χώρος παραγωγής ονείρων για τους νέους ανθρώπους και όχι χώρος καταδυνάστευσης και καταπίεσης τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Είναι παράδοση η δημόσια εικόνα της Υπουργού στις πρωτοβουλίες αυτές η οποία από την πρώτη μέρα δίνει έμφαση στην πιο αυταρχική μορφή της εκπαιδευτικής διαδικασίας, στην άγνοια αυστηροποίησης, στην καταστολή με τη βίτσα και την επαναφορά των πιο ξεπερασμένων και αποτυχημένων μεθόδων σχολικής επιθεώρησης.

Γιατί η μεταρρύθμιση Κεραμέως δεν βασίστηκε στην ευρηματικότητα της Υπουργού ούτε κατ' ελάχιστον. Είναι καθαρή οπισθοδρόμηση και άτεγκτη αναβίωση όλων των μεθόδων διδασκαλίας που εφαρμόστηκαν πριν από την επιστήμη της παιδαγωγικής. Με το νομοσχεδίο σας, κυρία Κεραμέως, γυρίζετε τη δημόσια εκπαίδευση έναν αιώνα πίσω. Και ξέρετε το ζητούμενο πάντα στη δημόσια εκπαίδευση είναι ο καλός σχεδιασμός και η συνέχισή. Εσείς διαρρηγνύετε αυτόν τον σημαντικό κανόνα και την εμπιστοσύνη που αυτός δημιουργεί στη δημόσια εκπαίδευση και η ίδια ως πολιτική προσωπικότητα δεν έχετε ούτε το υπόβαθρο ούτε τη δυνατότητα, αλλά το κυριότερο ούτε καν την καλή διάθεση να παρουσιάσετε μια καλή πρόταση για τη δημόσια εκπαίδευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κυρία Τζάκρη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ο κανόνας είναι όλες οι κυβερνήσεις στη θέση του Υπουργού Παιδείας να τοποθετούν ανθρώπους που έχουν γνώση για το δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης και που έχουν θητεύσει επί μακρόν σε θέσεις ευθύνης. Ο κ. Μητσotάκης, προφανώς λόγω των εσωκομματικών του προβλημάτων και βέβαια γιατί και ο ίδιος είναι ένας άνθρωπος που απαξιώνει στο σύνολο τις δημόσιες δομές, παρ' ότι σιτίζεται τόσο ο ίδιος όσο και η οικογένειά του από τις δημόσιες δομές και θεσμούς, τοποθέτησε στο χαρτοφυλάκιο του Υπουργείου Παιδείας, όπως και σε πολλά άλλα βέβαια Υπουργεία, έναν ψευδοάριστο κατ' εικόνα και ομοίωση του, εσάς δηλαδή, κυρία Κεραμέως.

Δυστυχώς, οι γενιές που θα βρεθούν και βρίσκονται ήδη μπροστά στο δικό σας σύστημα εκπαίδευσης θα υποφέρουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κυρία

Τζάκρη. Έχετε φτάσει στα εννιά λεπτά

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ωστόσο, θέλω να γνωρίζετε ότι αυτό θα αλλάξει σύντομα και θα ξαναγίνετε αυτό που ήσασταν πάντα, ένας άνθρωπος που προσπαθεί να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα από τη θέση της Αντιπολίτευσης.

Ψηφίστε, λοιπόν, κάτι που θα αλλάξει ευθύς αμέσως.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο κ. Βερναρδάκης Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ.

Θα ξεκινήσω από το τελευταίο σχορό επιχειρήματος που έχει η Συμπολίτευση απέναντι στο τερατούργημα αυτό, την υποστήριξη της κοινής γνώμης όπως αποτυπώνεται σε διάφορες έρευνες ή δημοσκοπήσεις. Και λέω το τελευταίο, διότι τα άλλα έχουν σε πολύ μεγάλο βαθμό καταρριφθεί.

Όπως έχει σκαπτικά υπογραμμίσει ο Πιερ Μπουρντιέ, το παλιό ρητό «ο Θεός είναι μαζί μας» έχει αντικατασταθεί από το «η κοινή γνώμη είναι μαζί μας». Και ο ίδιος ο Μπουρντιέ, πατέρας της σύγχρονης κοινωνιολογίας, μας έχει μάθει ότι όλες αυτές οι έρευνες έχουν τρία αξιώματα πάνω στα οποία θεμελιώνονται: Πρώτον, όλοι έχουν γνώμη για ένα ειδικό θέμα, δεύτερον έχουν την ίδια άνεση για την εξωτερικεύσουν και όλες οι γνώμες είναι ισοδύναμες.

Κατά τον Μπουρντιέ και τα τρία αξιώματα μαζί δεν ισχύουν, δεν υφίστανται. Και μάλιστα για ένα θέμα τόσο ειδικό, όπως είναι παραδείγματος χάριν ένα επιστημονικό ζήτημα που αφορά τα εκπαιδευτικά θέματα, δεν έχουν την ίδια αυτοπεποίθηση και την ανάγκη να την εκφράσουν προς τα έξω και βεβαίως δεν είναι όλες οι γνώμες ισοδύναμες. Παραδείγματος χάριν, υπάρχουν έρευνες για τις επιστήμες και τις ανακαλύψεις τους και η πλειοψηφία της κοινής γνώμης θεωρεί ότι η γη είναι ακίνητη. Αλίμονο αν αυτή η γνώμη υπερίσχυε της πραγματικότητας. Υπάρχει μια έρευνα τα τελευταία χρόνια για την ελληνική ποίηση και τους ποιητές όπου ο Γιώργος Σεφέρης αναφέρεται ως λαϊκός τραγουδιστής.

Γι' αυτό –δεν είναι εδώ ο εισηγητής ο οποίος μας το είπε και στην πρώτη και στη δεύτερη και στην τέταρτη επιτροπή το είπε και στην εδώ ομιλία του και ο Πρωθυπουργός το είπε ακόμα σήμερα– την επόμενη φορά που θα επικαλεστούμε τέτοιου τύπου έρευνες, να διαβάσουμε το άρθρο του Μπουρντιέ «η κοινή γνώμη δεν υπάρχει», που παρεμπιπτόντως θα μας βοηθήσει πάρα πολύ και θα μας έκανε καλύτερους όλους και ως πολιτικούς και ως επιστήμονες αν η Κυβέρνηση δεν είχε σπεύσει να καταργήσει την κοινωνιολογία από τα σχολεία.

Ελάχιστη βάση εισαγωγής. Παιδιά με μέσο όρο 17 δεν θα έχουν το δικαίωμα να δηλώσουν τμήματα γιατί δεν έγραψαν καλά στο ειδικό μάθημα, το οποίο δεν διδάχτηκαν στο δημόσιο σχολείο. Μαθητές με βαθμό 15 και 16 και άνω στα μαθηματικά δεν θα μπορούν να δηλώσουν τα μαθηματικά τμήματα γιατί δεν πήραν καλό βαθμό στη χημεία, δηλαδή έχουν χαμηλό βαθμό μοριοδότησης στο επιστημονικό πεδίο. Μαθητές του 18 δεν μπορούν να μπουν στα ΤΕΦΑΑ γιατί η ελάχιστη βάση εισαγωγής στα ειδικά μαθήματα δηλαδή, μήκος, σφαίρα, 100 μέτρα και ελεύθερο κολύμπι δεν τους το επιτρέπει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**)

Κάνετε πως δεν ακούτε, βάζοντας το κεφάλι στο χώμα σαν τη στρουθοκάμηλο. Δεν εφαρμόσατε μόνο την ελάχιστη βάση εισαγωγής, φτιάξατε τέσσερις επάλληλους κόφτες για τα πανεπιστήμια, την ελάχιστη βάση εισαγωγής, την ελάχιστη βάση εισαγωγής ανά ειδικό μάθημα, τους συντελεστές μοριοδότησης ανά επιστημονικό πεδίο και τον κλειστό αριθμό εισακτέων ανά πανεπιστημιακό τμήμα. Όσοι το έφτιαξαν ή συνέλαβαν αυτό το σχέδιο ήξεραν πολύ καλά τι έκαναν. Θέτουν βιαίως εκτός πανεπιστημίων ένα μεγάλο μέρος εκ των αποφοίτων της Γ' Λυκείου. Κατευθύνουν βιαίως τη μεγάλη πλειοψηφία των αποφοίτων είτε προς την επαγγελματική εκπαίδευση της χαμηλής ειδίκευσης και του χαμηλού μισθού είτε προς τα ιδιωτικά κολλέγια.

Για να συνεννοηθούμε σε κάτι τουλάχιστον, αν μπορούμε. Αν δεχτούμε ότι οι απόφοιτοι είναι περίπου εκατόν δέκα χιλιάδες, οι θέσεις στα πανεπιστήμια που έχουμε προς κάλυψη φέτος είναι

εβδομήντα οκτώ χιλιάδες και οι εισακτέοι θα είναι περίπου πενήντα οκτώ χιλιάδες. Είναι προφανές ότι όχι μόνο δεν ισχύει αυτό το φοβερό σλόγκαν που ακούγεται και ξανακούγεται εδώ ότι όλοι μπαίνουν στα πανεπιστήμια -που βεβαίως είναι στον αντίποδα κάθε πολιτικής επένδυσης σε υψηλή τεχνολογία, σε τεχνητή νοημοσύνη στην τέταρτη βιομηχανική επανάσταση υποτίθεται κατά τα αλλά πολιτικές κεντρικές για την Κυβέρνηση -που άλλα λόγια να αγαπιόμαστε- αλλά έχουμε ένα ποσοστό απόρριψης που πιθανόν να πλησιάζει το 50%. Και προσέξτε, δεν λαμβάνουμε υπ' όψιν τη διαρροή από την Γ' γυμνασίου προς το λύκειο. Παρ' όλα αυτά ιδεολογήματα, εδώ πετάγονται και αναφέρονται με τη μορφή των πιο αφόρητων κλισέ.

Επίσης ψέματα ή μισές αλήθειες. Ένα από τα επιχειρήματα τα φοβερά τα οποία ακούγονται είναι ότι δεν φταίει το Υπουργείο Παιδείας για την ελάχιστη βάση εισαγωγής. Τα πανεπιστήμια την αποφάσιζαν και το κάθε τμήμα ξεχωριστά. Μισή αλήθεια! Κάτω από ποιες συνθήκες αποφάσιζαν τα πανεπιστήμια; Κάτω από την εκ του νόμου υποχρέωση και με την απειλή να παραπεμφθούν οι πανεπιστημιακοί για παράβαση καθήκοντος εάν δεν την εφαρμόσουν, να ορίσουν συντελεστές μαθημάτων μέσα στο εύρος 0.8 έως 1.2, το οποίο είχε ήδη αποφασίσει στο Υπουργείο και βεβαίως έχοντας πάντα στο πίσω μέρος του μυαλού μας την ενδεχόμενη περικοπή της πενιχρής χρηματοδότησης που ισχύει ήδη για τα πανεπιστήμια.

Αξιολόγηση και αυτονομία. Το σύστημα που εισάγεται δεν έχει καμμία σχέση με την αναγκαία αξιολόγηση, αποτίμηση του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου, δηλαδή την αποτίμηση της αξίας και της υπεραξίας του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου. Είναι μια διαδικασία πειθαρχικής που γυρίζει την εκπαίδευση πίσω στα χρόνια των αλήστου μνήμης επιθεωρητών. Είναι η αξιολόγηση του επιθεωρητισμού. Για αυτή την αξιολόγηση δεν ανησυχούμε, δεν πρόκειται να εφαρμοστεί. Γιατί δεν είναι συμμετοχική, δεν είναι δημοκρατική, δεν θεμελιώνεται στη βάση κοινών στόχων στη σχολική μονάδα, δεν ενσωματώνει τη διαδικασία κρίσης των από κάτω προς τους από πάνω, δεν έχει κοινωνικό ορίζοντα, δεν είναι παράγων βελτίωσης του κοινωνικού εκπαιδευτικού έργου. Είναι παράγοντας μηχανισμού, παραγκωνισμού των μη αρεστών εκπαιδευτικών. Και έχει την απόλυτη αποδοκιμασία της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Για την ιστορία και μόνο είναι η μορφή και η δομή της αξιολόγησης που απαιτούσε η τρόικα λυσσαλέα στις διαπραγματεύσεις με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Ειδικότερα όλο το κομμάτι των διευθυντών και των υπερεξουσιών τους στο σημερινό νομοσχέδιο είναι βγαλμένο 100% από το manual του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και των ημερών εκείνων. Προφανώς γιατί δεν νομοθετείται εκ παρθενογένεσως.

Ανησυχούμε όμως για την περίφημη αυτονομία των σχολείων, όχι γιατί θα έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν αποφάσεις σε καθημερινά ζητήματα. Σας είπα ότι αν θέλατε κάτι τέτοιο θα κάνατε μια υπουργική απόφαση, θα δίνετε εξουσιοδοτικές στις περιφερειακές διευθύνσεις, θα αλλάζετε έστω τον οργανισμό του Υπουργείου. Αυτά είναι ο φερετζές της πραγματικής στρατηγικής στόχευσης που είναι ο κατακερματισμός της εθνικής εκπαιδευτικής πολιτικής σε σχολεία πολλών ταχυτήτων. Και όταν μάλιστα υπεισέρχεται ο παράγων διαχείρισης δωρεάς σε μία συνθήκη όπου ο διευθυντής έχει αναχθεί σε απόλυτο αφεντικό του κάθε σχολείου, πολύ φοβόμαστε -είμαστε σίγουροι δηλαδή- ότι μια ένδοξη περίοδος διαφθοράς και συναλλαγής ανοίγεται για τη χώρα και για κάποιους επιτηδευτικούς, προφανώς με θύματα την παιδεία, τα παιδιά, τη μόρφωση το ιδανικό της ισότητας της ευκαιρίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε. Έχετε φτάσει τα εννέα λεπτά.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι το έκτο εκπαιδευτικό νομοσχέδιο που φέρνει η παρούσα Κυβέρνηση. Ένας Αρμαγεδδώνας αποδιάρθρωσης της εκπαίδευσης, των δικαιωμάτων των παιδιών των λαϊκών κυρίως τάξεων και των δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, που έχει περάσει αυτά τα χρόνια. Προφανώς, βέβαια, έρχεται η ώρα του λογαριασμού. Τώρα συνειδητοποιείται από την κοινωνία ότι καμμία αναβάθμιση της εκπαίδευσης δεν υπάρχει. Αντίθετα η χώρα πηγαίνει όλο και

πιο πίσω και θα χρειαστεί πολύ αγώνα για να ξεπεράσει αυτές τις καταλυτικές ταξικές αναδιαρθρώσεις.

Ο Σεπτέμβριος για σας θα είναι πολύ δύσκολος γιατί αρχίζει και παίρνει σάρκα και οστά ένα μεγάλο πανεκπαιδευτικό μέτωπο βάσης που θα αμυνθεί των κοινωνικών κεκτημένων της μεταπολιτευτικής δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Λιάνα Κανέλλη από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος και μετά να ετοιμάζεται η κ. Άννα Ευθυμίου.

Ορίστε, κυρία Κανέλλη, έχετε τον λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρία Υπουργέ, συζήτηση εξελίσσεται -θα έλεγα- θλιβερή. Και λυπάμαι πάρα πολύ. Κάποιος πολύ σοφότερος εμού -κάπου το διάβασα- έχει πει ότι στο σχολείο όπου υπάρχουν καθρέφτες οφείλει να τους αντικαθιστά με παράθυρα. Παρακολουθώ τη συζήτηση, ακόμα και αν δεν είμαι μέσα στην Αίθουσα, και έχω κουραστεί να σας βλέπω να αγγίζετε σε έναν καθρέπτη εσείς και όλοι όσοι από κάτω σας χειροκροτούν. Και κοιτάζετε το πρόσωπό σας και είστε πάρα πολύ ευτυχημένοι, είσατε πάρα πολύ ικανοποιημένοι. Τι καινοτομίες φέρνετε, τι καινούργια σχολεία φέρνετε! Φέρνετε μία εκπαιδευτική επανάσταση που δεν έχει ξαναζήσει ο τόπος.

Πολύ φοβάμαι ότι ο καθρέπτης σας είναι παραμορφωτικός όπως ακριβώς στα παραμύθια. Και κάθεστε μπροστά και ρωτάτε εάν είσατε η πιο ωραία απ' όλους που πέρασαν ποτέ μπροστά από αυτόν τον εκπαιδευτικό καθρέπτη. Και τα παιδιά δεν μπορούν να ζήσουν με καθρέφτες. Καθρέφτες που αναπαράγουν το ίδιο το σύστημα, τις ίδιες του αξίες και καταλήγουν με παιδιά, πολλά παιδιά, πάρα πολλά παιδιά που δεν έχουν τις δυνατότητες να ανοίξουν τα φτερά τους εκτός της αίθουσας του σχολείου γιατί είναι φυλακισμένα μέσα στο σχολείο και στα πρότυπα που παράγετε. Και αυτά τα παιδιά δεν μπορούν να πάνε εκεί που πήγατε εσείς ή που πηγαίνουν κάποιοι άλλοι.

Δεν είμαι απ' αυτούς που θα σας κατηγορήσει σε προσωπικό επίπεδο. Με ενοχλεί απλώς η αίσθηση ότι έρχεστε να κάνετε μια επανάσταση η οποία στην πραγματικότητα υλοποιεί από την αρχή μέχρι το τέλος το ρητό «ο χρόνος είναι χρήμα». Ρουφάτε τον χρόνο των παιδιών σε αυτό το εκπαιδευτικό σύστημα που φέρνετε έτσι όπως το φέρνετε, σε αυτό το σχολείο που φτιάχνετε έτσι όπως το φτιάχνετε και δίνετε το χρήμα που μεταφράζεται σε αυτόν τον χρόνο τον κλεμμένο από τη ζωή των παιδιών. Άρα, το έγκλημα πλησιάζει να είναι ιδιαζόντως ειδεχθές. Ξέρετε, όταν μπλέκουν παιδιά στη μέση, το έγκλημα βαρύνει από μόνο του στη συνείδηση των ανθρώπων που το ακούνε.

Και αυτό θέλω να ακούσει ο κόσμος και να καταλάβει. Και το πάτε στις τσέπες αυτών που ετοιμάζονται να έχουν έτοιμο έναν στρατό φτηνό, έναν στρατό εκπαιδευμένο σε επίπεδο μιας χρήσης, με δεξιότητες μιας χρήσης σε μια εποχή που ακόμα και στα βιογραφικά οι μεγάλες εταιρείες σήμερα, δηλαδή αυτοί που είναι κυρίαρχοι στην αγορά, σου λένε μη βάξεις δεξιότητες άσχετες με το αντικείμενο για το οποίο σε έχω προσλάβει! Γιατί απηχούνται μέχρι και τα μεταπτυχιακά, απηχούνται μέχρι και δεξιότητες. Γιατί; Γιατί η αγορά επιζητεί την κατάλληλη στιγμή αυτού που είναι υπάκουοι, ήσυχοι και να εκτελούν μια δουλειά χωρίς καμμία έμπνευση, καμμία γνώση, φτάνει να μη μιλάνε και διατεθειμένοι πολλές φορές να επενδύσουν.

Δεν μου λέτε, φτιάχνετε ένα σχολείο όπου ο δάσκαλος δεν έχει νόημα να κοιτάει τα μάτια των παιδιών. Άμα μπειτε μέσα σε ένα σχολείο και ρωτήσετε τους δασκάλους, αυτός είναι ο εφιάλτης τους και ταυτόχρονα η έμπνευσή τους, να έχουν απέναντί τους είκοσι πέντε ζευγάρια μάτια παιδιών γεμάτα δίψα και γεμάτα απαίτηση. Όχι θα πρέπει να κοιτάνε το λογαριασμό, για να απαντήσουν στο διευθυντή, ο οποίος είναι, θα σας έλεγα, ο υπερεπιτηδής μιας φυτείας ανθρώπων μυαλών τα οποία είναι εκ των προτέρων υποθηκευμένα. Μια φυτεία φτιάχνετε, μια φυτεία, όπου θα βγαίνουν τα παιδιά με βάση τα προϊόντα που έχετε αποφασίσει εσείς να καλλιεργείτε.

Τι θα τα κάνει το παιδί τα Αγγλικά; Εκτός αν έχουμε ξεχάσει τα Ελληνικά μας, το «παις», «παιδί», «παιχνίδι», «παιδεία» και «εκπαίδευση». Τι θα τα κάνει τα Αγγλικά στο νηπιαγωγείο το παιδί,

όταν το μάθημα είναι στο κοντέινερ και στο ανήλιαγο υπόγειο; Θα τα αγαπήσει ή θα τα μισήσει; Ή θα μάθει να απελπίζεται στα Αγγλικά; Και σε τι θα τον βοηθήσει στη ζωή του να μάθει να απελπίζεται στα Αγγλικά, να θυμώνει στα Αγγλικά και να κουβεντιάζει στα Αγγλικά τον πόνο του και το βάσανο του, που του λείπει χρόνος για παιχνίδια; Ποιο λουλούδι ανθίζει στη σκιά, στο κοντέινερ με τις κλιματικές αλλαγές, που μπορεί να κάνουν τα σπίτια κανονικά κόλαση;

Δεν μου λέτε, μιλάτε για αξιολόγηση. Μα τώρα σοβαρολογείτε; Αξιολόγηση κάτω από αυτές τις συνθήκες; Για τους καθηγητές θα την κάνουν μόνο για τους νεοδιόριστους. Τους άλλους θα τους αφήσετε πιο πίσω, για να τα έχετε καλά μαζί τους, για να μην αντιδράσουν, για να μην υπάρξουν εντάσεις. Νομίζετε. Γιατί εντάσεις θα υπάρξουν και γιατί δεν είναι όλοι αποφασισμένοι να κοιτάνε τη μούρη στον καθρέπτη και όλοι θέλουν να ανοίξουν ένα παράθυρο να πάρουν αέρα και να ανοίξει το μυαλό τους να πάρει αέρα.

Δεν μου λέτε, θέλετε να κάνετε αξιολόγηση των καθηγητών και μιλάτε για αυτόνομο σχολείο που θα έχουν τη δυνατότητα να διαλέγουν βιβλία. Αντιστρατεύστε τη βασική ιδέα που σας έχει καταθέσει άπειρες φορές το Κομμουνιστικό Κόμμα. Και δεν χρειάζεται να είσαι κομμουνιστής για να καταλάβεις την αξία του. Ένα σχολείο ενιαίο δεν σημαίνει ένα βιβλίο. Ένα σχολείο ενιαίο δωδεκάχρονο σημαίνει ότι έχει σκοπό την παιδεία αυτή που απομένει, όταν όλα έχουν ξεχαστεί. Η παιδεία μένει, όταν όλα έχουν ξεχαστεί. Το σχολείο μένει, όταν το παιδί μαθαίνει να σκέφτεται να σκέφτεται, όχι τι να σκέφτεται. Πώς να σκέφτεται μαθαίνει, όχι τι. Η γλώσσα μάς τα λέει όλα και είναι σε θέση να το κάνει αυτό. Είναι άλλο πράγμα να τους ανοίξετε ορίζοντες και εφόδια.

Δεν μου λέτε, οι αθλητές, όταν ξεκινάνε, ξεκινάνε από μία γραμμή; Και αν κάποιος ακούσει ή αντιδράσει νωρίτερα στο μπαμ του αφέτη, ακυρώνεται. Και εσείς έρχεστε και μας λέτε ότι κάτω από αυτές τις συνθήκες, σε ένα σχολείο πλούσιο ή σε ένα σχολείο φτωχό –που το ένα θα είναι πλούσιο, γιατί θα έχει χορηγούς γονείς ενδεχομένως, το άλλο θα είναι φτωχό, σαν τις πλούσιες μητροπόλεις και τις φτωχές μητροπόλεις, ανάλογα με το πόσοι πάνε και πόσα καντήλια έχουν- θα ξεκινήσουν από την ίδια αφετηρία; Και δεν θα επιβραβευθεί το παιδί μετά την αξιολόγηση ως προϊόν ενός σχολείου, το οποίο βγαίνει από διευθυντή ο οποίος είναι CEO στο σχολείο και οργανώνει το σχολείο σαν να είναι μια μικρή επιχείρηση, ψάχνοντας κεφάλαια, βρίσκοντας κεφάλαια, πολλαπλασιάζοντας τις πηγές, κλείνοντας ενδεχομένως και συμφωνίες με εμπνευστές συγγραφείς των βιβλίων;

Τι κάνετε; Αφαιρείτε κόστος από το κράτος και το μεταφέρετε πού, στις τσέπες ποιων; Σε αυτούς που έχουν. Αυτοί που δεν έχουν τι θα κάνουν; Θα πουλήσουν το χωράφι, θα πουλήσουν το σπίτι. Μα το έκαναν και χτες. Πού είναι η καινοτομία; Γιατί τα παιδιά δεν ξεκινάνε από ένα ενιαίο σχολείο;

Λέτε αυτό το «μαζί»: Και θα πάμε μαζί και οι πλούσιοι και οι φτωχοί και οι νεοδημοκράτες και οι κομμουνιστές. Θα πάμε όλοι μαζί, για να αντιμετωπίσουμε την κρίση στη χώρα από την πανδημία μέχρι τη μνημόνια και οποιαδήποτε άλλη κρίση. Μα, είσατε στα συγκαλά σας; Τα λέτε αυτά τα πράγματα εδώ μέσα, έτσι, ανερευθιάστως; Πώς πάει μαζί; Πώς μπορεί το παιδί το οποίο θα έχει διδαχθεί στο ένα σχολείο, που θα είναι το ένα βιβλίο, που θα είναι ανεβασμένο, γιατί θα έχει φτιαχτεί και η τάξη η κατάλληλη με την αξιολόγηση, να πάει μαζί και να συνεννοηθεί με το άλλο παιδί που θα είναι στο σχολείο το υποβαθμισμένο και θα τον ρωτάει «πού φτάσατε στη Φυσική;» και θα απαντάει «ποια Φυσική και πού έφτασα;». Θα έρχεται το παιδί από τη μία άκρη της Ελλάδας και δεν θα έχει τίποτα να το συνδέει στα δώδεκα, στα δεκατρία, στα δεκατέσσερα, στα πέντε, στα οκτώ, στα δεκαοκτώ; Τίποτα δεν θα συνδέει τα παιδιά. Αυτό κάνετε. Το κατακερματίζετε έτσι, ώστε και σε επίπεδο γνώσεων το κάθε παιδί να έχει την ταυτότητα του ικανού ή του μη ικανού προς απορρόφηση από την αγορά εργασίας.

Αυτό δεν είναι ταξικό σχολείο. Αυτό είναι επιβεβλημένα ταξικό σχολείο σε τέτοιο βαθμό που φτάνει και καλλιεργεί το χειρότερο απ' όλα: την ψευδαίσθηση της ελευθερίας. Δίνετε την ψευδαίσθηση στα παιδιά ότι μπορούν να επιλέγουν. Τι θα επιλέξουν τα παιδιά; Τι θα επιλέξουν οι καθηγητές;

Φαίνεται δε από την πρόθεσή σας να κάνετε σεμινάρια στους αδύναμους. Οι καλοί δε χρειάζονται σεμινάρια, σε μια εποχή που περνάει μια εβδομάδα και είσαι πίσω! Εδώ μέσα είμαστε πίσω. Κάναμε εμείς εδώ μέσα ενάμιση χρόνο να μάθουμε να ψηφίζουμε ηλεκτρονικά. Και εσείς φέρνετε ρομποτική! Και χρειάστηκαν ειδικά μαθήματα στους Βουλευτές ανά πεντάδες, για να μάθουν να ψηφίζουν και να χρησιμοποιούν την καινούργια τεχνολογία. Θα φέρετε ρομποτική και αφαιρείτε τα αθλητικά, αφαιρείτε καλλιτεχνικά μαθήματα, αφαιρείτε Κοινωνιολογία, αφαιρείτε στιδή-ποτε βγάξει το παιδί μπροστά από τον καθρέπτη, ώστε να λέει: «Ναι, yes master! Είμαι έτοιμος να με πάρεις στη δούλεψή σου. Ναι, σε ευγνωμονώ που με πήρες στη δούλεψή σου».

Αυτό το σχολείο φτιάχνετε και το φτιάχνετε υποτάσσοντάς το σε αυτή τη διαδικασία παραγωγής φυτείας ανθρώπων μυαλών που θα σκέφτονται ακριβώς αυτό που θέλετε, την ώρα που το θέλετε και σε χαμηλή τιμή. Υπάρχουν πολλά παιδιά και πολλοί δάσκαλοι που ξέρουν πώς να αφήσουν τα παιδιά να σκέφτονται και πώς να μάθουν να διατηρούν τη σκέψη τους ακόμα και στα κελιά. Και τότε στα κελιά οι καθρέφτες δεν έχουν καμμία σχέση, γιατί ο ουρανός δεν αντανακλάται, τον αντιλαμβάνεσαι μόνο αν ανοίξεις παράθυρο ή αν σπάσεις τα κάγκελα. Και υπάρχει πολύς κόσμος εδώ στην Ελλάδα που τα κάγκελα που πάτε να του βάλετε, θα τα σπάσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η κ. Άννα Ευθυμίου από τη Νέα Δημοκρατία και αμέσως μετά η κ. Ραλλία Χρηστίδου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΝΝΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό έχει τρεις στόχους:

Πρώτος στόχος, η απελευθέρωση της δημιουργικής πρωτοβουλίας των εκπαιδευτικών και των στελεχών της εκπαίδευσης. Πώς επιτυγχάνεται ο στόχος αυτός; Με την ενίσχυση της αυτονομίας των σχολικών μονάδων. Η διεθνής εμπειρία έχει καταδείξει ότι όσο περισσότερο το κέντρο λήψης της απόφασης είναι το σχολείο το ίδιο, τόσο βελτιώνονται τα μαθησιακά αποτελέσματα. Αυτό που πολύ ορθά πράττει το Υπουργείο και η Υπουργός επιβεβαιώνεται και από την έρευνα της «διΑΝΕΟις», η οποία ανάγει ως σημαντικό πρόβλημα στο εκπαιδευτικό σύστημα την έλλειψη αυτονομίας των σχολείων από την κεντρική κυβέρνηση.

Την καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα Ευθυμίου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερος στόχος, είναι να γίνει καλύτερο το εκπαιδευτικό έργο με την επαγγελματική ανάπτυξη και την ανέλιξη των εκπαιδευτικών. Πώς επιτυγχάνεται αυτός; Με τη θέσπιση μηχανισμού αξιολόγησης του έργου των εκπαιδευτικών ως μηχανισμού βελτίωσης και ενδυνάμωσης των εκπαιδευτικών. Κανένα σύστημα δεν μπορεί να βελτιωθεί, αν δεν αξιολογηθεί πρώτα.

Τρίτος στόχος, η ενίσχυση των δομών εκπαίδευσης. Πώς επιτυγχάνεται αυτός; Πρώτα από όλα, με την ενίσχυση του παιδαγωγικού έργου. Από το Σεπτέμβριο θα υπάρχει δίχρονο νηπιαγωγείο σε όλη τη χώρα. Αντιστοίχως, από τον Σεπτέμβριο θα υπάρχει εφαρμογή δραστηριοτήτων στην Αγγλική γλώσσα στο νηπιαγωγείο. Δίνεται ιδιαίτερη έμφαση σε ένα πολύ σημαντικό κομμάτι, το ψυχοσυναισθηματικό. Θεσπίζονται χίλιες εκατό οργανικές θέσεις σε ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς στα σχολεία μας. Θα υπάρχουν εργαστήρια δεξιοτήτων, ψηφιακός μετασχηματισμός προς όφελος των εκπαιδευτικών και των μαθητών.

Επίσης, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο επιχειρεί να εκσυγχρονίσει και να οργανώσει σε νέα βάση τη δευτεροβάθμια, μεταδευτεροβάθμια και ανώτατη εκκλησιαστική εκπαίδευση. Βέβαια, θεωρώ ότι θα ήταν γόνιμο να εξεταστούν ακόμα και τώρα τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων ΔΕΚ των ανώτατων εκκλησιαστικών ακαδημιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως προέκυψε από τη συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και το υπερθεμάτισε και η Υπουργός, η κοινωνία επιτάσσει ότι η παιδεία πλέον πρέπει να γίνει ένα σημείο σύγκλισης μεταξύ των πολιτικών κομ-

μάτων.

Διότι η μεγαλύτερη επένδυση τόσο για τη χώρα μας αλλά και για κάθε ελληνική οικογένεια είναι το ανθρώπινο δυναμικό, τα παιδιά και οι νέες και οι νέοι, που ξεχωρίζουν για το υψηλό μορφωτικό επίπεδο, για τις μαθησιακές τους ικανότητες, για την ιδιαίτερη ευφυΐα τους.

Το λέω αυτό και από τη βιωματική μου εμπειρία ως φοιτήτρια Νομικής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο με έντονη δραστηριότητα στη φοιτητική νεολαία της παράταξής μου. Γνωρίζω καλά, λοιπόν, την ορμή των νεύρων των νέων ανθρώπων που προσπαθούν να τα κάνουν πραγματικότητα στη χώρα μας. Αλλά και ως μεταπτυχιακή φοιτήτρια στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο γνωρίζω καλά γιατί την έχω ζήσει και εγώ την αγωνία για επαγγελματική αποκατάσταση, αλλά και την καθημερινή βιοπάλη για να πετύχουν και να ικανοποιήσουν την εύλογη φιλοδοξία τους για επαγγελματική ανέλιξη και καταξίωση, αλλά και την αγωνία των νέων ανθρώπων να κάνουν οικογένεια στη χώρα μας.

Στο σημείο αυτό θέλω να τονίσω ότι όταν οι Βουλευτές έχουν είτε προσωπική βιωματική εμπειρία είτε επαγγελματική εμπειρία για το σχολείο θέτουμε τις βάσεις και για το μέλλον των παιδιών και των νέων να προσδεύουν στη χώρα μας και να προάγουν τη χώρα μας. Γι' αυτό πρέπει οι νέοι άνθρωποι να μείνουν εδώ και πρέπει να κερδίσουμε και το στοίχημα του brain gain. Τα παραπάνω προβάλλουν ως εθνικός στόχος για τον οποίο θα ήταν χρήσιμο να υπάρχει ευρύτερη πολιτική δράση και ευρύτερη πολιτική συναίνεση. Το σχέδιο «Ελλάδα 2.0» και η αξιοποίηση των πόρων είναι ένα χρήσιμο εργαλείο. Πόροι οι οποίοι μεταξύ άλλων θα κατευθυνθούν στην καινοτομία και την έρευνα αλλά και στο πολύ φιλόδοξο πρότζεκτ του ψηφιακού μετασχηματισμού της εκπαίδευσης.

Στο πλαίσιο αυτό εκτιμώ ότι θέτοντας τις βάσεις για ένα αποτελεσματικό εκπαιδευτικό σύστημα, για ένα ανοικτό και αυτόνομο σχολείο θέτουμε τις βάσεις και για το μέλλον των παιδιών και των νέων να προσδεύουν στη χώρα μας και να προάγουν τη χώρα μας. Γι' αυτό πρέπει οι νέοι άνθρωποι να μείνουν εδώ και πρέπει να κερδίσουμε και το στοίχημα του brain gain. Τα παραπάνω προβάλλουν ως εθνικός στόχος για τον οποίο θα ήταν χρήσιμο να υπάρχει ευρύτερη πολιτική δράση και ευρύτερη πολιτική συναίνεση. Το σχέδιο «Ελλάδα 2.0» και η αξιοποίηση των πόρων είναι ένα χρήσιμο εργαλείο. Πόροι οι οποίοι μεταξύ άλλων θα κατευθυνθούν στην καινοτομία και την έρευνα αλλά και στο πολύ φιλόδοξο πρότζεκτ του ψηφιακού μετασχηματισμού της εκπαίδευσης.

Παράλληλα έχω τη βαθιά πεποίθηση ότι το σχολείο κι η εκπαίδευση οφείλουν να έχουν ένα κοινωνικό πρόσημο αλλά και έναν κοινωνικό στόχο. Το κοινωνικό πρόσημο αφορά τη μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων διότι οι άριστοι θα είναι πάντα άριστοι υπό οποιεσδήποτε συνθήκες. Το ζήτημα όμως είναι να δίνουμε ίσες ευκαιρίες σε όλα τα παιδιά να γίνουν άριστοι, δηλαδή να πάρουν τις καλύτερες σπουδές με τους καλύτερους όρους και να τους δώσουμε τις ίδιες δυνατότητες επαγγελματικής αποκατάστασης. Και πιστεύω ότι από το πρόγραμμα «Ελλάδα 2.0» θα ήταν επωφελές να εξαντληθούν όλα τα περιθώρια για τη μείωση των ανισοτήτων στην εκπαίδευση.

Ο κοινωνικός στόχος του εκπαιδευτικού συστήματος επικεντρώνεται στο εξής: Το ζητούμενο από ένα εκπαιδευτικό σύστημα δεν είναι μόνο να κατατείνει στη δημιουργία επιστημόνων ή επαγγελματιών αλλά να παρέχει και παιδεία. Δηλαδή το ζητούμενο δεν είναι πόσους επιστήμονες και επαγγελματίες θα βγάλουμε, αλλά και τι ανθρώπους θα χτίσουμε, τι προσωπικότητες χρήσιμες για την κοινωνία θα δομήσουμε. Συνολικά το πολιτικό σύστημα οφείλει να εγκύψει στο θέμα αυτό που είναι μείζονος κοινωνικής σημασίας.

Κλείνοντας, και στο πλαίσιο αυτής της τοποθέτησής μου, θα ήθελα να τονίσω ότι το κοινωνικό πρόβλημα του μπούλινγκ, αλλά και των έμφυλων διακρίσεων και της βίας μπορούν να καταπολεμηθούν σε μεγάλο βαθμό μέσα από τη σωστή διαπαιδαγώγηση και την παιδεία για τη διάπλαση σωστών χαρακτήρων με σωστά πρότυπα. Το Υπουργείο Παιδείας, έχει προβεί σε μια σειρά κινήσεων και δράσεων σε σχέση με τέτοια φαινόμενα. Όμως ο δρόμος είναι μακρύς και δύσκολος για να ξεριζωθούν βαθιά ριζωμένα ταμπού που εκτείνονται μέχρι και τις δολοφονίες γυναικών και αποδίδονται και με τον όρο ως γυναικοκτονίες που σόκαραν την ελληνική κοινωνία το τελευταίο διάστημα.

Ήδη το Υπουργείο Δικαιοσύνης, ανακοίνωσε χθες τη θέσπιση αυστηρότερων ποινών σε συγκεκριμένα εγκλήματα ιδιαίτερης ποινικής απαξίας. Για τον λόγο αυτόν μέσα από το Βήμα της Βουλής καταθέτω την πρότασή μου, ώστε όλες οι γυναίκες του Κοινοβουλίου να συνεργαστούμε και να αναλάβουμε κοινή δράση για την αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού. Να δώσουμε ένα ηχηρό μήνυμα ότι δεν πρέπει να αναθρέφουμε τα παιδιά με τέτοια στρεβλά και παραβατικά πρότυπα αλλά με σεβασμό στην ανθρωπινή αξιοπρέπεια, τη διαφορετικότητα και τους πιο αδύναμους.

Με τις σκέψεις αυτές υπερψηφίζω το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει η κ. Ραλλία Χρηστίδου από τον ΣΥΡΙΖΑ. Αμέσως μετά τον λόγο έχει ο κ. Τσακαλώτος.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, με δεδομένα τα ανησυχητικά στοιχεία για την εξέλιξη της πανδημίας στη χώρα, στοιχεία που περιγελούν εκκωφαντικά τις δηλώσεις του Πρωθυπουργού για ένα φυσιολογικό καλοκαίρι, για ποσοστά εμβολιασμών κ.λπ., θα περίμενε κανείς επιτέλους η Κυβέρνηση να πάρει μέτρα υγιεινομικής θωράκισης έστω και τώρα μετά από δύο χρόνια πρώτα-πρώτα στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, που αφημένο αβοήθητο έχει μετατραπεί σε σύστημα αντιμετώπισης μόνο του COVID με τους υπόλοιπους ασθενείς να ωθούνται στον ιδιωτικό τομέα, για όσους έχουν φυσικά την οικονομική δυνατότητα.

Και σε ό,τι αφορά την εκπαίδευση θα έπρεπε να συζητάμε άλλα πράγματα. Θα έπρεπε να συζητάμε το πώς θα ανοίξουν τα σχολεία. Θα έπρεπε να συζητάμε για λιγότερους μαθητές ανά τάξη, για νοσηλευτές, για μόνιμο προσωπικό καθαριότητας στις σχολικές μονάδες. Θα έπρεπε να συζητάμε για πρωτόκολλα καθαριότητας στις σχολικές μονάδες, για πρωτόκολλα υγείας, για ενίσχυση των μαθητών και των εκπαιδευτικών με υπολογιστές και συνδέσεις διαδικτύου για την περίπτωση νέας τηλεεκπαίδευσης, που το χειμώνα, αν θυμάστε καλά, τα παιδιά πήγαιναν στα καφενεία για να πιάσουν wi fi. Κενά από τα δύο χρόνια που τα παιδιά πήγαιναν σχολείο για την επίδραση στον ψυχισμό τους από όσα βίωσαν όλο αυτό το διάστημα.

Θα έπρεπε να συζητάμε για τους απόφοιτους λυκείου, που με τη βάση-κόφτη τους κατευθύνετε στα ιδιωτικά κολλέγια εκεί όπου οι, κατά την κ. Κεραμέως και τον κύριο Πρωθυπουργό, αποτυχημένοι των πανελληνίων μετατρέπονται ως εκ θαύματος σε άριστους και αποφοιτούν έχοντας πληρώσει ακριβά. Παρά τις έντονες διαμαρτυρίες παιδιών και γονέων η Υπουργός δεν κάνει πίσω. Είναι βλέπετε πολλά τα λεφτά.

Αντί για όλα αυτά, λοιπόν, τι συζητάμε; Τέλος του Ιουλίου τι συζητάμε; Συζητάμε τον νέο τρόπο με τον οποίο η Κυβέρνηση επιτίθεται στο σχολείο, προκειμένου να το ελέγξει κομματικά, προκειμένου να το ελέγξει ιδεολογικά. Συζητάμε ένα νομοσχέδιο όπου η ευνοιοκρατία είναι το σύνθημα, η εξαίεση κάθε συλλογικής διαδικασίας είναι το παρασύνθημα. Και, βέβαια, το παιδαγωγικό κλίμα και οι ανάγκες των μαθητών είναι για ακόμα μια φορά οι μεγάλοι χαμένοι.

Λέτε ότι εισάγετε την αυτονομία στην εκπαίδευση. Ψεύδεστε, διότι δεν είναι δυνατόν να υπάρξει αυτονομία της σχολικής μονάδας χωρίς τη δημοκρατική λειτουργία της και αυτή τη δημοκρατική λειτουργία την τινάζετε στον αέρα, αφαιρώντας τις αρμοδιότητες από τον σύλλογο διδασκόντων, παραχωρώντας τις στον διευθυντή ή υπερδιευθυντή, ο οποίος θα έχει προηγούμενως επιβληθεί και επιλεγεί με διαβλητό τρόπο από ένα συμβούλιο συγκροτημένο αυθαίρετα από την κυρία Υπουργό, χωρίς τη συμμετοχή αιρετών εκπροσώπων των εκπαιδευτικών για πρώτη φορά μετά από εκατό χρόνια, αιρετοί που κατήγγειλαν τα φαινόμενα διαπλοκής στα οποία τόσο διακριθήκατε και στο παρελθόν.

Έναν διευθυντή επιλεγμένο από μία διαδικασία που, πρέπει να σημειωθεί, από τα εκατό μόρια τα σαράντα πέντε, αξιολόγηση και συνέντευξη, είναι καθαρά υποκειμενικά. Έναν διευθυντή που του αποδίδετε ευθύνες παιδαγωγικής καθοδήγησης της σχολικής μονάδας, αλλά η προώθησή του εντός της τάξης βαθμο-

λογείται μόνο με έξι μόρια σε σύνολο εκατό. Απόδειξη προφανής ότι άλλα θα είναι τα προσόντα αυτού του ανθρώπου που καλείται να έχει και όχι βέβαια η παιδαγωγική του εμπειρία.

Έναν διευθυντή αξιολογητή, ένα στέλεχος διοίκησης με υπεραρμοδιότητες. Μας είπε και ο κύριος Πρωθυπουργός, ο κ. Μητσοτάκης, ότι το εν λόγω νομοσχέδιο είναι -εν πολλοίς- ζήτημα αλλαγής μοντέλου, αλλαγής τρόπου της δημόσιας διοίκησης. Μα δεν μπορείτε να λογίζετε τη διοίκηση των σχολείων, όπως τη διοίκηση σε κάποιον ιδιωτικό ή σε κάποιον έστω δημόσιο οργανισμό.

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δημόσιο σχολείο δεν είναι εταιρεία με στρατηγικό στόχο το κέρδος. Το σχολείο δεν ανήκει σε μετόχους για να το διοικεί ο ένας άνθρωπος που θα επιλέγουν οι μέτοχοι. Εσείς θέλετε αυτόν τον έναν άνθρωπο, ώστε αυτός ο ένας άνθρωπος να μπορεί να παίξει έναν συγκεκριμένο ρόλο. Ποιος θα είναι αυτός ο ρόλος; Ο ιμάντας μεταφοράς των υπουργικών εντολών. Και αυτό εσείς το ονομάζεται αυτονομία. Και παρακάτω. Ονομάζεται αυτονομία το να αναζητά η σχολική μονάδα τρόπους χρηματοδότησης, άρθρο 98 και 99, ενώ μέχρι τώρα ήταν υποχρέωση του κράτους η χρηματοδότηση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Λέτε πως δεν παύετε να χρηματοδοτείτε σχολεία. Ποιο είναι το πραγματικό σχέδιο σας; Κάθε χρόνο όλο και μικρότερη χρηματοδότηση, προκειμένου να αναγκαστούν να αναζητήσουν πελάτες για τη χρήση των αιθουσών, ή να αναγκάσετε τους γονείς να βάλουν το χέρι στην τσέπη ή τέλος να αναζητούν δωρεές. Υπερβάλλουμε; Ήδη, αυτή τη στιγμή που μιλάμε εκτελείτε το ίδιο νομοσχέδιο στα πανεπιστήμια, κλείνοντας εντελώς τη στρόφιγγα της χρηματοδότησης -συνεχώς μάλλον, για να μην πω εντελώς- εξαναγκάζοντας τα πανεπιστήμια να στραφούν στην περιφημη αγορά, για να μπορέσουν να ανταποκριθούν στα λειτουργικά τους έξοδα και στις ερευνητικές τους ανάγκες, μόνο που τέτοιες εξαρτήσεις, ξέρετε, έχουν βαθιές μορφωτικές συνέπειες.

Να δώσω ένα παράδειγμα: Όταν ο δωρητής στο σχολείο θα είναι μία εταιρεία αναψυκτικών, θα μπορείς άραγε να μιλήσεις στην τάξη για το πόσο κακό κάνουν τα αναψυκτικά στην υγεία; Όταν ο δωρητής στο σχολείο θα είναι μια γειτονική βιομηχανία, θα μπορείς να μιλήσεις στο πρόγραμμα για την περιβαλλοντική ρύπανση; Ψεύδεστε, λοιπόν, όταν μιλάτε για αυτονομία, ψεύδεστε όταν λέτε ότι θα εξακολουθήσετε να χρηματοδοτείτε τις ανάγκες των σχολείων, ψεύδεστε φυσικά και όταν δηλώνετε ότι η αξιολόγηση δεν θα είναι τιμωρητική.

Στο άρθρο 58, προβλέπεται στέρηση μισθού ενός μήνα στους εκπαιδευτικούς, καθώς και η βαθμολογική και μισθολογική τους καθήλωση. Ψεύδεστε και για την επιμόρφωση αλλοιώνοντας την έννοια της. Αντί για καθολική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών -πάγιο αίτημα- εσείς προχωράτε στην επιμόρφωση όσων έχετε προηγουμένως στοχοποιήσει ως ανεπαρκείς.

Το εκπαιδευτικό μας σύστημα, πράγματι, έχει ανάγκες. Πράγματι έχει αδυναμίες, όμως οι ανάγκες του αυτές θα αντιμετωπιστούν με λιγότερους μαθητές στις αίθουσες, με αλλαγές στα αναλυτικά προγράμματα και στα βιβλία, με την ομαδοσυνεργατική βιωματική δουλειά στην τάξη και όχι με τον μαθητή-συλλέκτη πληροφορίας μπροστά σε μια οθόνη, με το σχολείο μορφωτικό κύτταρο της γειτονιάς αντί για το σχολείο εξεταστικό κέντρο, ώστε όλο και λιγότεροι να μπορούν να σπουδάσουν. Θα αντιμετωπιστούν με μέτρα ενίσχυσης του παιδαγωγικού κλίματος και του κλίματος συνεργασίας. Με θεσμούς διεπιστημονικής υποστήριξης του εκπαιδευτικού έργου, όπως τα ΠΕΚΕΣ που θεσμοθετήσαμε ως ΣΥΡΙΖΑ, με τη σύμφωνη γνώμη της ΟΛΜΕ και τα οποία τα καταργήσατε χωρίς καμμία εξήγηση.

Η εκπαιδευτική πραγματικότητα θα χειροτερέψει με τις νέες σχέσεις ιεραρχίας και εξουσίας.

(Στο σημείο αυτό χτυπά του κουδούνι λήξεως ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα δημιουργηθεί συγκρουσιακό κλίμα στα σχολεία. Οι ημέτεροι σε θέσεις ευθύνης, με κύριο προσόν φυσικά το γαλάζιο πιστοποιητικό, αντί να λύσουν θα χειροτερέψουν την κατάσταση

στην εκπαίδευση και αυτό θα σας το εξηγήσει η εκπαιδευτική κοινότητα, οι γονείς και οι μαθητές και οι φοιτητές από τον Σεπτέμβριο αλλά και την ώρα της κάλπης

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Η κυρία Υπουργός έχει τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, αν άκουσα καλά, τη συνάδελφο κ. Χρηστίδου, είπε «είναι πολλά τα λεφτά». Ποια λεφτά, κ. Χρηστίδου; Ποια λεφτά;

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Των διεθνών συμφερόντων.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Γιατί εδώ πέρα, ξέρετε, είστε στο ναό της δημοκρατίας. Αν, λοιπόν, έχετε στοιχεία, καταθέστε τα. Διαφορετικά, εάν είναι τέτοια η ένδεια των επιχειρημάτων σας -και είναι θλιβερό πραγματικά- καταφεύγετε, δυστυχώς, στην προσφιλή σας τακτική, τη λίσπη. Ποια λεφτά, λοιπόν, κυρία Χρηστίδου; Ποια λεφτά; Για τα κολλέγια; Για τις δεκάδες αποφάσεις; Κοιτάξτε λίγο γύρω σας, γιατί ο κύριος Πρωθυπουργός σήμερα ανέφερε μόνο δύο αποφάσεις. Ξέρετε πόσες υπάρχουν;

Το δικό σας κόμμα είναι αυτό, το οποίο -και σωστά, το ξαναλέω- έδωσε τη δυνατότητα στους αποφοίτους των κολλεγίων να μπουν στο δημόσιο σύστημα. Το δικό σας κόμμα είναι αυτό! Θα το πούμε, θα το ξαναπούμε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: ... κύριε Πρόεδρε!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν αρέσει στον κ. Φίλη. Βγάζει και ανακοινώσεις. Θα σας φέρομε εδώ το πάκο με τις αποφάσεις σας.

Όταν, όμως, κυρία Χρηστίδου, εκτοξεύετε κάτι, να έχετε στοιχεία. Διότι αυτά που λέτε είναι μηνύσιμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καταλαβαίνω τι θέλετε να πείτε, κύριε Σκουρλέτη, θα σας δώσω τον λόγο. Επειδή έκανε αναφορά στο κόμμα θέλετε να πείτε.

Ορίστε, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε και εγώ θέλω τον λόγο.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Θα μιλήσει ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, αντιλαμβάνομαι ότι μάλλον έχετε χάσει την ψυχραιμία σας, επειδή όπως διαβάζω στα sites, οι υπογραφές που ανέφερα πριν των νέων ανθρώπων -το πρωί ανέφερα ένα νούμερο σαράντα χιλιάδων νέων που ζητούν την παραίτησή σας- ήδη έχουν ξεπεράσει τις εξήντα δύο χιλιάδες. Αυτός, όμως, δεν είναι λόγος να κάνετε άσφαιρες αντιπεθέσεις και να αναφέρεσθε για πολλοστή φορά τώρα στα ίδια ψεύδη τα οποία έχουν απαντηθεί. Διότι είναι απολύτως ψευδές ότι υπήρξε απόφαση από τον κ. Φίλη, η οποία αναγνώριζε επαγγελματικά δικαιώματα στα ιδιωτικά κολλέγια, όταν γνωρίζετε ότι αυτό έγινε από την κυβέρνηση Σαμαρά επί υπουργίας του κ. Αρβανιτόπουλου. Εμείς μπορέσαμε και το περιορίσαμε αυτό μόνο στους αναπληρωτές, με τη δέσμευση ότι θα το καταργήσουμε όταν βγούμε από τα μνημόνια και το καταργήσαμε. Άλλωστε, γιατί το επαναφέρετε; Αν ίσχυε αυτό το οποίο λέτε ότι υπήρξε κατά τη διάρκεια της υπουργίας Φίλη, γιατί το επαναφέρετε;

Ας σταματήσουμε, λοιπόν, τη συζήτηση με τέτοιου είδους fake, μιας και σας αρέσουν τέτοιου είδους επιχειρήματα, να σταθούμε στο ύψος της σοβαρότητας των ζητημάτων και επιτέλους πείτε μας ποια είναι τα νούμερα των αποτελεσμάτων; Πόσοι έμειναν απέξω φέτος με βάση την ειδική βάση εισαγωγής; Δεν το έχουμε ακούσει. Το μόνο που ακούμε είναι τα ίδια ψεύδη τα οποία επαναλαμβάνονται και επαναλαμβάνονται παρ' όλο που διαψεύδονται. Ευτελίζετε τη συζήτηση. Δεν σας ταιριάζει, νομίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε πολύ.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρία Χρηστίδου, απήντησε σε αυτό που είπατε για τα λεφτά. Δεν ενέχει καμμία απαξίωση στο πρόσωπό σας αυτό. Απήντησε και ο κ. Σκουρλέτης τώρα, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Θα αρχίσει διάλογος τώρα, κυρία Υπουργέ;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι, κύριε Πρόεδρε, μια διευκρίνιση σε κάτι που είπε ο κ. Σκουρλέτης θέλω να κάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ορίστε, έχετε τον λόγο για να κάνετε μια διευκρίνιση.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σε κάτι έχει δίκιο ο κ. Σκουρλέτης. Είναι ψευδές ότι είναι μόνο ο κ. Φίλης. Αυτά, κύριε Σκουρλέτη, είναι ενδεικτικές αποφάσεις όχι μόνο του κ. Φίλη, όχι μόνο του κ. Γαβρόγλου, όλων των Υπουργών σας. Πολλών Υπουργών του ΣΥΡΙΖΑ. Είπατε ότι είναι μόνο για τους αναπληρωτές. Μόνο για τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς, κύριε Σκουρλέτη; Για ξαναδείτε λίγο τις αποφάσεις του ΣΥΡΙΖΑ. Σωρεία αποφάσεων! Αλλά τί κάνατε, κύριε Σκουρλέτη; Και αυτό είναι το θλιβερό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Αφού ισχύει, γιατί το φέρντε ξανά, λοιπόν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Σκουρλέτη, ακούστε την, απλή απάντηση σας δίνει.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν είχατε καν το θάρρος της γνώμης σας. Δεν το είχατε καν! Κάνατε αυτό που κάνατε και σας ξαναλέω το κάνατε σωστά. Ήταν ενωσιακή υποχρέωση. Αλλά πότε το καταργήσατε; Δύο μήνες πριν τις εκλογές. Ή μάλλον ενάμιση μήνα, αν θυμάμαι καλά, τέλος Μαΐου, αν θυμάμαι καλά.

Κάνατε, λοιπόν, όλα αυτά εδώ, όλοι οι Υπουργοί σας αναγνώριζαν τους αποφοίτους και ήλθατε ένα μήνα πριν τις εκλογές, για να πείτε τάχα μου «εμείς εναντίον...»

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μισό λεπτό, δεν μπορεί να γίνεται συνέχεια αυτό. Το θέμα προέκυψε από μία έκφραση της κ. Χρηστίδου ότι τα λεφτά είναι πολλά. Άφηνε υπονοούμενα. Η έκφραση όπως ειπώθηκε ήταν κατά κάποιο τρόπο πολυσήμαντη, έδωσε απάντηση η Υπουργός και ο κ. Σκουρλέτης διευκρινίσεις. Αν χρειαστεί αργότερα, θα σας δώσω τον λόγο.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου τον λόγο για ένα λεπτό, είναι επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν είναι προσωπικό. Δείτε τον Κανονισμό, σας παρακαλώ, κ. Χρηστίδου. Δεν είναι προσωπικό αυτό που είπε.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Φυσικά και είναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας παρακαλώ, δεν υπάρχει προσωπικό.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Πώς δεν υπάρχει προσωπικό, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Διαβάστε τον Κανονισμό, δεν υπάρχει προσωπικό εδώ.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Φυσικά και υπάρχει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ούτε και αλλοίωση του περιεχομένου του νοήματος που είπατε, ούτε είναι μομφή.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Φυσικά και είναι αλλοίωση από τη στιγμή που λέει ότι το πολιτικό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας παρακαλώ, δεν είναι προσωπικό.

Ο κ. Τσακαλώτος έχει τον λόγο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, θα αρχίσω με μια ιστορία που την έχω ξαναπεί στη Βουλή, αλλά νομίζω ότι ταιριάζει πάρα πολύ με αυτά που συζητάμε.

Σε μια από τις τελευταίες σταυροφορίες ο Υβ λε Μπρετόν περπατούσε προς την Ιερουσαλήμ και βρήκε μπροστά του μια γυναίκα που στο δεξί χέρι κρατούσε μια δάδα φωτιά και στο αριστερό έναν κουβά νερό. Όταν τη ρώτησε ο Υβ λε Μπρετόν: «Τι κάνεις;» απάντησε: «Με τον κουβά θέλω να σβήσω όλες τις φωτιές της κόλασης και με τη δάδα θέλω να κάψω τον παράδεισο, γιατί δεν θέλω κανέναν να αγαπάει το Θεό, είτε γιατί φοβάται την κόλαση είτε γιατί θέλει να πάει στον παράδεισο». Αυτό σημαίνει για μας αυταξία.

Μπορείτε να το καταλάβετε, κυρία Κεραμέως, ότι εμείς δεν θέλουμε κανέναν να είναι στο σχολείο ή στο πανεπιστήμιο, είτε γιατί φοβάται ότι θα μείνει έξω και θα έχει άθλια θέση εργασίας, επισφάλεια, χωρίς σύνταξη είτε γιατί θέλει να γίνει golden boy. Εμείς θέλουμε το σχολείο και το πανεπιστήμιο να έχουν μια αυταξία. Γι' αυτό επιμένουμε ότι είναι ένα δημοκρατικό συλλογικό εγχείρημα. Γι' αυτό στην προηγούμενη ομιλία μου, όταν πάλι καταθέσατε νομοσχέδιο, μίλησα για τα παιδιά που ωριμάζουν σε διαφορετικές ηλικίες και δεν δικαιούστε να τα ξεχωρίσετε. Γι' αυτό είπα ότι δεν χρειαζόμαστε σχολεία που βγάζουν τους καλύτερους, αλλά όλοι φοιτητές και όλοι μαθητές πρέπει να είναι μαζί. Αυτές είναι οι δικές μας αξίες, το δικό μας πιστεύω.

Στη δική σας εκδοχή για τον καπιταλισμό που υποστηρίζετε, υπάρχει κάποια περιοχή της κοινωνικής και πολιτικής ζωής που είναι προστατευμένη από τις αρχές της αγοράς ή του μανάτζμεντ, στις επιχειρήσεις; Υπάρχει κάποια περιοχή που έχει άλλες αξίες; Υπάρχει αυτό στη σύλληψη σας; Έχετε καταλάβει ότι ακόμα και ο καπιταλισμός είναι παρασιτικός σε αξίες που δημιουργούνται σε άλλες κοινωνικές δομές, που έχουν άλλες αρχές και άλλες αξίες; Έχετε καταλάβει ότι το πανεπιστήμιο θρέφει την αγορά όχι κατευθείαν, αλλά γιατί κάνει έρευνα που δεν έχει καμμία σχέση με τα κομπιούτερ, αλλά τελικά βρίσκεται ότι μπορεί να βοηθήσει τα κομπιούτερ; Έχετε καταλάβει ότι το κοινωνικό κεφάλαιο σε όλες τις χώρες που προωθεί την εμπιστοσύνη και τη συνεργασία, που ο καπιταλισμός ο δικός σας το χρειάζεται, έχει αδρανοποιηθεί με τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές ακριβώς γιατί δεν έχετε αυτή την αίσθηση να προστατεύσετε τον κοινωνικό ιστό από τις αγοραίες αξίες ή τις αξίες του μανάτζμεντ;

Όταν σας ρώτησα εγώ για το αν υποστηρίζετε τον ευρωπαϊκό στόχο να αυξηθούν οι φοιτητές, τα παιδιά που πηγαίνουν στο πανεπιστήμιο, μου απαντήσατε ότι η Ευρώπη θέλει περισσότερη κατάρτιση όχι περισσότερες πανεπιστημιακές θέσεις. Έτσι μου απαντήσατε και αυτό ήταν διπλό λάθος, γιατί σήμερα σας απάντησε ο κ. Τσίπρας ποιος είναι ο στόχος της Κομισιόν. Είναι το 50% των παιδιών κι εμείς είμαστε στο 43%. Αλλά λέτε εσείς ότι εμείς δεν είμαστε με την πανεπιστημιακή μόρφωση και είμαστε με την κατάρτιση, όταν η πρώτη σας πράξη ήταν να αναιρέσετε το σχέδιο του Υπουργείου Παιδείας για τα διετή προγράμματα από τα ΕΠΑΛ για να μπορούν να πηγαίνουν σε βιομηχανίες παραγωγής γάλακτος ή επίπλων. Ήταν το πρώτο πράγμα που δείξατε το ταξικό μίσος και μου απάντησε ότι εγώ είμαι από την Αγγλία και πρέπει να ξέρω.

Δεν μου λέτε, κυρία Κεραμέως, επειδή ξέρετε στην Αγγλία και με ρωτήσατε, μένουν άδειες θέσεις στο πανεπιστήμιο στην Αγγλία; Το ξέρετε το εκπαιδευτικό σύστημα της Αγγλίας; Μένουν άδειες θέσεις όπως θα μείνουν είκοσι χιλιάδες θέσεις εδώ; Ξέρετε τι κάνουν στην Αγγλία κάνουν και δεύτερο και τρίτο και τέταρτο γύρο. Λέγεται clearing το σύστημα αν θέλετε να το βρείτε στο Google. Οπότε και ο Διόνυσης και η Ελένη θα έπαιρναν άλλη πρόταση αν είχαν άδειες θέσεις. Αλλά εσείς δεν το κάνατε αυτό. Δεν υπάρχει δεύτερος και τρίτος γύρος για να διορθωθούν τα λάθη. Απλώς θα μείνουν άδειες θέσεις στα πανεπιστήμια.

Άρα μη με ρωτάτε για το αγγλικό σύστημα παιδείας αν δεν το έχετε μελετήσει και δεν ξέρετε την απάντηση. Στο βρετανικό σύστημα δεν μένουν άδειες θέσεις γιατί δεν θέλουν να συρρικνώσουν τις θέσεις στα πανεπιστήμια.

Και δεν είναι μόνο ποσοτικό το θέμα είναι και ποιοτικό. Λέτε για την αυτονομία, την αποκέντρωση και την απογραφειοκρατικοποίηση. Αλήθεια, εμείς συμφωνούμε για λιγότερη γραφειοκρατία και για την αποκέντρωση, αλλά όχι την αυτονομία με τον τρόπο που λέτε που ο διευθυντής μπορεί να κάνει ό,τι θέλει, ότι ο διευθυντής στον Χολαργό και στην Κηφισιά θα μπορεί να βρει

χρήματα, ενώ στα Σεπόλια δεν θα μπορούσε να βρει. Δεν το πιστεύουμε αυτό.

Είπε ο κ. Μητσοτάκης στη δική του ομιλία ότι εμείς κάνουμε αυτό που κάνουν αλλού και μας είπε ότι μας ενδιαφέρει η κοινωνική κινητικότητα. Αλήθεια, αυτό το σύστημα των διευθυντών - που είναι βασικά στην Αμερική, δεν είναι ευρωπαϊκό σύστημα τόσο πολύ - έχει φέρει την κοινωνική κινητικότητα στην Αμερική; Αυτό πιστεύετε; Αυτές τις μελέτες έχετε διαβάσει; Ξέρετε τι έχει γίνει τα τελευταία τριάντα χρόνια στην κοινωνική κινητικότητα στην Αμερική; Είναι πολύ πιο δύσκολο τα φτωχά παιδιά να ανέβουν την κοινωνική σκάλα από πριν τριάντα χρόνια που υπήρχαν άνθρωποι με τις δικές σας ιδέες και προτάσεις.

Μας λέει ο κ. Μητσοτάκης: «Ελάτε, ψηφίστε την αξιολόγηση. Πείτε μας ναι ή όχι, αν είσατε υπέρ ή κατά και μετά το συζητάμε». Αν το κάνετε; Δεν το κάνετε αυτό. Φέρνεται μια συγκεκριμένη πρόταση για την ατομική αξιολόγηση, με τιμωρία την επιμόρφωση για όσους δεν περνάνε. Πρέπει να σας πω, κυρία Κεραμέως, ότι αυτό με ξεπερνάει. Με ξεπερνάει ότι η άποψή σας για την επιμόρφωση είναι ότι είναι τιμωρία γι' αυτούς που δεν πάνε καλά στην αξιολόγηση.

Αυτό λέει το νομοσχέδιο, αλλά πού είναι η συζήτηση που λέει ο κ. Μητσοτάκης; Μήπως συζητήσατε με επιστημονικούς φορείς και έχουμε τα αποτελέσματα αυτών των ερευνών; Μήπως συζητήσατε με την πανεπιστημιακή και την εκπαιδευτική κοινότητα; Μόνοι σας τα κάνατε όλα αυτά, χωρίς συζήτηση, χωρίς διαβούλευση, όπως κάνατε και με το Ταμείο Ανάκαμψης, όπως κάνατε και με την τοπική αυτοδιοίκηση και το περιβάλλον. Θεωρείτε ότι τα ξέρετε όλα, ότι κάνουμε ό,τι κάνουν κάποιοι άλλοι και ότι εμείς πρέπει να το δεχτούμε χωρίς καμμία συζήτηση.

Τέλος, δεν μπορεί να συνεχίζετε να απαξιώνετε το ελληνικό πανεπιστήμιο όπως έκανε κ. Μητσοτάκης σήμερα. Πραγματικά δεν έχετε ακούσει για τις συγχωνεύσεις του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας ή στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής και πόσο καλά τμήματα έγιναν και πόσο έχουν αναβαθμιστεί και συνεχίζετε να τα απαξιώνετε με αστειάκια ότι έγινε μια τροπολογία της τελευταίας στιγμής;

Εμείς -και με αυτό τελειώνω πραγματικά, κύριε Πρόεδρε- επειδή πιστεύουμε στο πανεπιστήμιο και στο σχολείο ως δημοκρατικό, κοινωνικό, συλλογικό εγχείρημα δεν θέλουμε ανταγωνισμούς που χωρίζει. Θέλουμε να κάνουμε καλά σχολεία και καλά πανεπιστήμια παντού. Αυτό είναι το εγχείρημα. Το εγχείρημα το δικό σας είναι συρρίκνωση του πανεπιστημίου, διαχωρισμός στα σχολεία για να υπάρχουν οι ελίτ που θα πηγαίνουν σε κάποια πανεπιστήμια και θα υπάρχουν οι φτωχοί που θα πηγαίνουν ή στην κατάρτιση ή στα κολλέγια και βέβαια θα υπάρξει ένα κομμάτι των ελίτ που θα πληρώνει στα ξένα πανεπιστήμια.

Νομίζω ότι είναι καιρός να έρθει μια άλλη κυβέρνηση που έχει άλλες αξίες άλλα προτάγματα και θα δουλέψει για όλα τα σχολεία και για όλα τα πανεπιστήμια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο κ. Χειμάρης Θεμιστοκλής από τη Νέα Δημοκρατία και αμέσως μετά ο κ. Μιχαηλίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε Χειμάρη, έχετε επτά λεπτά.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ (ΘΕΜΗΣ) ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα δύο χρόνια διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας η παιδεία αποτελεί κορυφαία προτεραιότητα. Για την αναβάθμιση και τον εκσυγχρονισμό της έχουμε θεσμοθετήσει σειρά νόμων που αφορούν στη βελτίωση του σχολείου και της ποιότητας των εκπαιδευτικών προγραμμάτων, στον ψηφιακό μετασχηματισμό του σχολείου και στην εισαγωγή σύγχρονων θεματικών όπως στη ρομποτική, στην αναβάθμιση της επαγγελματικής εκπαίδευσης κατάρτισης και διά βίου μάθησης, ώστε να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες απαιτήσεις της αγοράς εργασίας, στην αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με όρους εξωστρέφειας και αυτονομίας.

Πάνω σε αυτό το συνεκτικά δομημένο σχέδιο αναδιοργάνωσης της εκπαίδευσης εδράζεται και το παρόν νομοσχέδιο. Καίρια ζητήματα τα οποία διαχρονικά αποτελούσαν πεδίο συγκρούσεων

και αντιπαραθέσεων αντιμετωπίζονται. Πρώτον, ποιος αξιολογεί, τι αξιολογεί και αν θα αξιολογήσει αντικειμενικά. Επί της αρχής, λοιπόν, η αξιολόγηση δεν είναι εχθρός της εκπαίδευσης. Δεν είναι κάποιο ύπουλο εργαλείο απόλυσης των εκπαιδευτικών. Ακριβώς το αντίθετο. Είναι το μέσο με το οποίο είναι δυνατή η διαρκής η αποτελεσματική βελτίωση της εκπαιδευτικής κοινότητας. Μέσω της αξιολόγησης μπορούν να εντοπιστούν οι ελλείψεις, οι αδυναμίες, οι δυσλειτουργίες. Και, βεβαίως, ο εντοπισμός ενισχύει την αποτελεσματική αντιμετώπισή τους.

Δεύτερον, τα κριτήρια επιλογής των στελεχών εκπαίδευσης. Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Θέλει δουλειά και θέλει δουλειά από όλους μας για να επανέλθει η αξιοπιστία στα στελέχη εκπαίδευσης. Θέλει πολλή δουλειά από όλους μας για να σταματήσουμε στην πράξη τις κομματικές παρεμβάσεις στον τρόπο επιλογής τους. Θέλει πολλή δουλειά για να ανακτήσουν οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί την εμπιστοσύνη και τον σεβασμό στους προϊσταμένους τους, να αποκατασταθεί η αξιοκρατία στην ιεραρχία. Αυτό επιχειρούμε με την αύξηση της απαιτούμενης προϋπηρεσίας, την απλοποίηση των προϋποθέσεων συμμετοχής, τα συμβόλια χωρίς τη συμμετοχή αιρετών, τη δυνατότητα ενστάσεων και την επαναφορά της ημιδομημένης συνέντευξης.

Τρίτον, η αυτονομία και η λογοδοσία της σχολικής μονάδας είναι ένα θέμα που τόσα χρόνια παραμένει μόνο στη σφαίρα της συζήτησης. Εισάγεται η αποκέντρωση των αρμοδιοτήτων. Απελευθερώνεται η δημιουργική πρωτοβουλία του εκπαιδευτικού. Ενισχύεται ο ρόλος του διευθυντή. Παρέχεται ευελιξία στη διαμόρφωση της σχολικής καθημερινότητας. Δίνεται ελευθερία στους εκπαιδευτικούς για τις μεθόδους αξιολόγησης και πολλά πολλά ακόμη. Με λίγα λόγια αποδιώχνουμε το σχολείο σε εκείνους που το γνωρίζουν καλύτερα, που γνωρίζουν καλύτερα τι, πραγματικά, χρειάζεται ο μαθητής και η σχολική μονάδα: στους εκπαιδευτικούς. Πάντα όμως με όρους αξιολόγησης και ουσιαστικής εποπτείας και όχι υπό το φόβο της τιμωρίας.

Τέταρτον, η ελεύθερη επιλογή βιβλίου και εν γένει τα αναλυτικά προγράμματα. Απελευθερώνεται η επιλογή βιβλίου, το εκπαιδευτικό υλικό γίνεται διαθέσιμο και ψηφιακό. Ενισχύουμε έτσι την επιστημονική υπόσταση των εκπαιδευτικών μας. Σε συνδυασμό με το αναβαθμισμένο σχολείο που τίθεται σε λειτουργία τον προσεχή Σεπτέμβριο η εκπαίδευση στρέφεται επιτέλους στην καλλιέργεια της κριτικής σκέψης. Αφήνει πίσω τη στείρα αποστήθιση. Φέτος για πρώτη φορά οργανώνουμε σύστημα εκκλησιαστικής εκπαίδευσης προκειμένου να αναβαθμιστεί το εκπαιδευτικό υπόβαθρο των κληρικών μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα νομοσχέδια του 1913 ένας ριζοσπαστικός τότε εκπαιδευτικός επικρίνει τον ψευδοκλασικισμό, την έλλειψη πρακτικού προσανατολισμού του σχολείου το οποίο όπως αναφέρει παράγει πτυχιούχους που «ή συνωθούνται περί των δημόσιων ταμείων ή ρίπτονται εις την κοινωνίαν πνευματικόι προλετάριοι, επιστήμονες άνεργοι». Υποστηρίζει ότι είναι ανάγκη να οργανωθεί η καλούμενη πραγματική εκπαίδευση «ήτις θα προπαρασκευάζει συστηματικότερον διά της καλλιέργειας των γενικών δεξιοτήτων και της παροχής κατάλληλων γνώσεων για τα επαγγελματικά σχολεία και διά τα τεχνικά επαγγέλματα».

Νομίζω πως, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, αναγνωρίσατε σε ποιον αποδίδονται αυτές οι εκφράσεις. Είναι ο Δημήτρης Γληνός. Αναρωτιέται κανείς αν πραγματικά έχετε μελετήσει το έργο του Γληνού ή τον επικαλείστε μόνο λόγω ιδεολογικής συγγένειας. Ο Γληνός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκατόν ένα χρόνια πριν, είχε εντοπίσει τις αδυναμίες του συστήματος και έδωσε αγώνα ενάντια στον συντηρητισμό της εποχής. Και προβληματίζομαι σήμερα με όλες τις ομιλίες, πώς είναι δυνατόν στη θέση των συντηρητικών εκείνης της εποχής να βρίσκεστε σήμερα εσείς; Δώσατε μάχες χαρακωμάτων στη ψήφιση του νομοσχεδίου για την επαγγελματική εκπαίδευση. Δίνετε τώρα μάχη κατά του εκσυγχρονισμού και της αυτονομίας του σχολείου κατά της ελεύθερης επιλογής του βιβλίου. Δώσατε μάχη κατά των πρότυπων και πειραματικών σχολείων. Καταργήσατε την αξιολόγηση και τώρα μάχεστε να μη νομοθετηθεί όταν την ίδια στιγμή η μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας επιβάλλει δραστικές αλλαγές.

Δεν αντιλαμβάνεστε ότι η κρίση δεν είναι μόνο οικονομική αλλά πρωτίστως κοινωνική. Η αλλαγή στην κοινωνία θα επέλθει από

την εκπαίδευση, από τα νέα παιδιά. Δεν είναι εποχές για να λαϊκίζουμε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, παίζοντας παιχνίδια στις πλάτες παιδιών και γονέων με τις εισαγωγικές εξετάσεις στα πανεπιστήμια, αδιαφορώντας επί της ουσίας για την επαγγελματική τους αποκατάσταση. Λαϊκίζατε και ως κυβέρνηση όταν με έντονα γράμματα σημειώνατε «Καμμία αξιολόγηση εκπαιδευτικών. Πρώτα ο εκπαιδευτικός» μόνο και μόνο για να υφαρπάξετε την ψήφο τους. Θα μπορούσα να συνεχίσω ώρα όμως νομίζω ότι δεν έχει ιδιαίτερη σημασία γιατί ο ελληνικός λαός βλέπει, ακούει και κρίνει.

Θέλω να συγχαρώ την Υπουργό μας, τη Νίκη Κεραμέως, και τους συνεργάτες της για το έργο τους, για τον αγώνα που δίνουν ενάντια στο συντηρητισμό, στη συντήρηση, η οποία έχει αυτή τη φορά διαφορετικό ιδεολογικό πρόσημο. Μέσα από πρακτικές δυσκολίες, υγειονομικούς κινδύνους, οικονομικές και κοινωνικές προκλήσεις προχωρήσαμε σε τολμηρές και πρωτοποριακές αλλαγές πιστοί στο προεκλογικό μας πρόγραμμα, στις δεσμεύσεις μας. Με αλλαγές που πραγματοποιούνται από κάτω προς τα πάνω ανταποκρινόμαστε στις σύγχρονες ανάγκες της κοινωνίας και διορθώνουμε σφάλματα και παθογένειες. Χτίζουμε εκείνο το σχολείο το οποίο θα είναι απόλυτα εναρμονισμένο με τις σημερινές συνθήκες. Το σχολείο που θα είναι έτοιμο να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις που θα φέρει το αύριο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Ανδρέας Μιχαηλίδης έχει τον λόγο. Κι αμέσως μετά ο κ. Περικλής Μαντάς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μπορούσε κανείς να ασκήσει κριτική και να σχολιάσει πολλά από τα άρθρα του ούτως ή άλλως τεράστιου σε έκταση σχεδίου νόμου που συζητάμε αυτές τις μέρες. Θα το κάνω στη συνέχεια για ορισμένες διατάξεις του. Παρ' όλα αυτά το μείζον εν προκειμένω νομίζω πως αφορά το ευρύτερο κοινωνικό και πολιτικό πλαίσιο μέσα στο οποίο εντάσσεται το νομοσχέδιο αλλά και τον κεντρικό ιδεολογικό και αξιακό χαρακτήρα του. Ως προς το γενικότερο πλαίσιο και τη συγκυρία το νομοσχέδιο έρχεται εν μέσω της πρωτοφανούς μείωσης του αριθμού εισακτέων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Είναι μία εξέλιξη ηθελημένη και προδιαγεγραμμένη από την ίδια την Κυβέρνηση βάσει και της νομοθέτησης της ελάχιστης βάσης εισαγωγής. Είναι εξέλιξη η οποία θα είναι κατά τη γνώμη μας επιζήμια για τις νέες και τους νέους που επιθυμούν να σπουδάσουν αλλά και η οποία θα πλήξει τα ίδια τα πανεπιστήμια, ιδιαίτερα κάποια περιφερειακά. Όπως φοβάμαι, αυτό θα συμβεί και για το πολύπαθο Πανεπιστήμιο Αιγαίου, επιτρέψτε μου την αναφορά.

Ως προς τον αξιακό πυρήνα και τις κεντρικές στοχεύσεις που διατρέχουν στο σύνολο το νομοσχέδιο είναι σαφές πως υπηρετούν με συνέπεια τη συντηρητική και νεοφιλελεύθερη ατζέντα της Υπουργού και της Κυβέρνησης στο πεδίο της εκπαίδευσης. Το νομοσχέδιο βρίθει προβλέψεων που ρητά ή εμμέσως χαρακτηρίζονται από πολλαπλασιασμό και διάχυση των ιεραρχικών σχέσεων, ενίσχυση των εξουσιών των μονοπροσώπων οργάνων, όξυνση των διαφοροποιήσεων και ανταγωνισμών μεταξύ των εκπαιδευτικών αλλά και των σχολείων, εξατομίκευση της ευθύνης και άλλα. Οι αρχές της συλλογικότητας, της συνέργειας, η μέριμνα για τη μείωση των εκπαιδευτικών ανισοτήτων αλλά και της επίδρασης των οικονομικών και περιφερειακών ανισοτήτων στο πεδίο της εκπαίδευσης, η ανάληψη της ευθύνης από την πλευρά της Κυβέρνησης παροχής ισότιμης εκπαίδευσης σε όλους, αρχές που εμείς αλλά και η πλειοψηφία της εκπαιδευτικής κοινότητας ενστερνιζόμαστε, απουσιάζουν εκκωφαντικά.

Θα επιζηρήσω μερικά σχόλια στις επιμέρους διατάξεις: Το κεφάλαιο Α' του δεύτερου μέρους του νομοσχεδίου περιγράφει την εισαγωγή μιας νέας πολύπλοκης δομής, καταργώντας εντελώς πρώιμα, πριν καν αποτιμηθούν πραγματικά, τα ΠΕΚΕΣ που εμείς ως κυβέρνηση είχαμε ιδρύσει. Στη θέση, λοιπόν, των Διεπιστημονικών Περιφερειακών Κέντρων Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού δημιουργούνται οι νέες θέσεις των εποπτών ποιότητας εκπαίδευσης και μια σειρά από απορρέοντα όργανα τα οποία

αναλαμβάνουν και την επίβλεψη των οκτακοσίων ανά τη χώρα συμβούλων εκπαίδευσης, όπως μετονομάζονται οι σχολικοί σύμβουλοι. Οι αρμοδιότητες που δίνονται στους τελευταίους παραπέμπουν στη λειτουργία των αλήστου μνήμης επιθεωρητών. Και σε κάθε περίπτωση, το νέο πλαίσιο μετατοπίζει την εστίαση από την παιδαγωγική στήριξη των εκπαιδευτικών στη μέτρηση και αξιολόγηση της αποτελεσματικότητάς τους.

Επιπροσθέτως, το μοντέλο αξιολόγησης που επιλέγεται είναι ιεραρχικό αποκλειστικά από πάνω προς τα κάτω. Κατ' αυτόν τον τρόπο, οι εκπαιδευτικοί όχι μόνο θα υπόκεινται σε αυτήν καθαυτήν τη σχεδόν εξοντωτική, επιπρόσθετη μου να πω, αξιολόγηση που σχεδιάζετε, αλλά θα είναι και στην κυριολεξία οι τελευταίοι τροχοί της αμάξης, καθώς, όντες στη βάση της πυραμίδας, θα φορτώνονται με επιπλέον ελεγκτικές απαιτήσεις οι οποίες θα μετακυλούνται από πάνω. Εάν λάβει δε υπ' όψιν κανείς τις πρόσθετες εξουσίες που δίνονται στους διευθυντές σχολείων και την κατάργηση του αμφίδρομου χαρακτήρα της αξιολόγησης, καθίστανται σαφείς όχι μόνο οι διαφορές από το δικό μας συνεργατικό, μη τιμωρητικό μοντέλο αξιολόγησης, αλλά και η αποδυνάμωση της θέσης των εκπαιδευτικών που επιχειρεί αυτό το νομοσχέδιο.

Αναφορικά με τα Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και Αειφορίας θα ήθελα να σταθώ όχι μόνο στην επαναφορά μιας στενής και επιφανειακής αντιμετώπισης των περιβαλλοντικών θεμάτων που προωθείτε, αλλά στο γεγονός ότι η υπηρεσία εκπαιδευτικών σε αυτή για πρώτη φορά δεν λογίζεται ως διδακτική. Αυτό δεν έχει μόνο υπηρεσιακές, αλλά και ευρύτερες επιπτώσεις για τη στελέχωση και τη λειτουργία των κέντρων που έχει πυροδοτήσει σχετικές αντιδράσεις εκπαιδευτικών ανά τη χώρα, όπως αυτών που υπηρετούν για παράδειγμα στο Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης στην Ομηρούπολη στη Χίο, ένα εξαιρετικό και πραγματικά πρότυπο κέντρο.

Τέλος, θα ήθελα να κάνω μια αναφορά στην εκκλησιαστική εκπαίδευση. Κατ' αρχάς, θα ήθελα να τονίσω την αντίθεσή μας στην ίδρυση των ΣΜΥΚ, δηλαδή των Σχολών Μαθητείας Υποψηφίων Κληρικών, καθώς θεωρούμε ότι τέτοιου τύπου δομές δεν εξασφαλίζουν το επίπεδο εκπαίδευσης που πρέπει να διαθέτουν οι ιερείς της χώρας. Θεωρούμε ότι αυτός ο στόχος υπηρετείται από την ένταξη των ανωτάτων εκκλησιαστικών ακαδημιών στις πανεπιστημιακές θεολογικές σχολές.

Τούτων λεχθέντων, θεωρώ πως το κλείσιμο δύο εκ των τεσσάρων εκκλησιαστικών ακαδημιών γίνεται απότομα και βίαια. Απαιτείται προφανώς περισσότερος διάλογος και διάθεση αξιοποίησης των θετικών στοιχείων που έχουν οι εκκλησιαστικές ακαδημίες αναμφισβήτητα.

Πρόκειται, λοιπόν, αγαπητές και αγαπητοί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για ένα νομοσχέδιο που υπηρετεί πιστά μια σκληρή νεοφιλελεύθερη πολιτική. Γι' αυτό και, βεβαίως, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό από εμάς σ' αυτή την Αίθουσα και είμαι βέβαιος ότι δεν θα γίνει αποδεκτό και στην κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Περικλής Μαντάς από τη Νέα Δημοκρατία και μετά ο κ. Σαρακιώτης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο με δύο κεντρικούς άξονες, με δύο βασικούς στόχους: Την αναβάθμιση του σχολείου αλλά και την ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών.

Ας αναλογιστούμε όμως για μια στιγμή ποια είναι η βασική φιλοσοφία του νομοσχεδίου και ποιες είναι οι αρχές του, τι προσδοκούμε από την εφαρμογή του και ποιες ιδέες υπηρετούνται μέσα από την ψήφισή του. Ελευθερία και αυτονομία, αξιολόγηση και βελτίωση. Αυτές είναι οι αρχές και οι αντιλήψεις που επιδιώκουμε να εισάγουμε στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα. Και φυσικά δυσκολεύομαι να δεχθώ ότι υπάρχουν Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου, που είναι αντίθετοι, που επιλέγουν να σταθούν απέναντι από τη βελτίωση, από την εξέλιξη και την αξιοκρατία, επιλέγοντας συνειδητά το τέλμα και την αναξιοκρατία.

Περισσότερη ελευθερία, λοιπόν, μέσα από περισσότερες επι-

λογές βιβλίων, περισσότερες επιλογές συγγραμμάτων, μέσα από τη δυνατότητα στους εκπαιδευτικούς να γίνουν καλύτεροι παιδαγωγοί, διαλέγοντας, επιλέγοντας και προσαρμόζοντας την ύλη στους μαθητές που έχουν απέναντί τους. Αντί για τον μονόδρομο του ενός μόνο συγγράμματος, έχουμε επιλογές, μπορούμε να συγκρίνουμε, έχουμε ποικιλία. Φροντίζουμε το υλικό να είναι διαθέσιμο σε ψηφιακή μορφή, μαζί με επιπλέον, υποστηρικτικό περιεχόμενο, επίσης διαθέσιμο σε όλους, με τη βοήθεια της τεχνολογίας, έτσι ώστε δάσκαλοι και μαθητές να έχουν διευρυμένη πρόσβαση και ένα πολύπλευρο και διαδραστικό, εκπαιδευτικό και μαθησιακό πλαίσιο. Ο στόχος είναι προφανής: Να έχουμε περιορισμό της αποστήθισης, να έχουμε αποτελεσματικότερη εκπαίδευση, να έχουμε επιλογές, ώστε να εντοπίσουμε το καλύτερο, το αποτελεσματικότερο και το πιο αποδοτικό και να το προσαρμόσουμε στο πλαίσιο κάθε τάξης, κάθε σχολείου σε κάθε πόλη.

Φέρνουμε επίσης περισσότερη αυτονομία μέσα από την ενδυνάμωση της σχολικής μονάδας, μέσα από την εμπιστοσύνη προς τους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι πλέον βλέπουν τον ρόλο τους να αναβαθμίζεται σημαντικά, γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτονομία σημαίνει: Σε εμπιστεύομαι να οργανώσεις καλύτερα το μάθημά σου, σε εμπιστεύομαι να επιλέξεις ελεύθερα τα βιβλία που θέλεις, σε εμπιστεύομαι να καθορίσεις εσύ τα τεστ και τις δοκιμασίες, σε εμπιστεύομαι να οργανώσεις ομίλους, να ορίσεις ομάδες και εργασίες, σε εμπιστεύομαι να βάλεις διαγώνισμα, αν αυτό εξυπηρετεί τον σκοπό, γιατί τελικά η αξία βρίσκεται στην κατάκτηση της γνώσης και των δεξιοτήτων, στην αποτελεσματικότητα της μόρφωσης και όχι στη στείρα αποστήθιση, ούτε φυσικά στη μονοκόμματη εφαρμογή ενός δύσκαμπτου και αυστηρού, κεντρικά καθορισμένου περιοριστικού μοντέλου.

Μιλάμε ακόμα για ενίσχυση του ρόλου του διευθυντή αλλά και για ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών, που πλέον αποκτούν χώρο και θέσεις ευθύνης, γιατί πλέον θα έχουμε υποδιευθυντές, ενδοσχολικούς συντονιστές, θα έχουμε μέντορες για τα παιδιά μας. Και όλοι αυτοί, με νέες αρμοδιότητες και αξιοποίηση των ικανοτήτων τους γίνονται υπεύθυνοι για διοργάνωση παιδαγωγικών συναντήσεων, εργάζονται για την καλύτερη αξιοποίηση των σχολικών εγκαταστάσεων, διοργανώνουν εκδηλώσεις οι οποίες με τη σειρά τους φέρνουν στο σχολείο νέους πόρους και ανοίγουν δρόμους στις σχολικές και εκπαιδευτικές κοινότητες.

Γιατί με μια φράση το σχολείο και μόνο αυτό πρέπει να βρίσκεται στο επίκεντρο κάθε δράσης, κάθε ενέργειας και κάθε πρωτοβουλίας. Εκεί άλλωστε πραγματοποιείται μεταφορά της γνώσης και όχι στα συμβούλια των επιτροπών ή στα γραφεία των Υπουργών.

Και όταν έρχεται η σχολική μονάδα στο επίκεντρο οφείλουμε να έχουμε νέες δικλίδες ασφαλείας για τη λειτουργία της, ώστε να διασφαλιστεί ότι θα γίνει ακόμη καλύτερη, χωρίς όμως να τραυματιστεί ο σχολικός και παιδαγωγικός της χαρακτήρας. Αυτό ακριβώς κάνει η αξιολόγηση που εισάγεται, γιατί απαντά στις αδυναμίες, στα λάθη και τις αστοχίες, όχι όμως με σκοπό την τιμωρία αλλά με σκοπό τη διαρκή βελτίωση μέσα από την επιμόρφωση και την αποκατάσταση των αδυναμιών. Γι' αυτό άλλωστε και η αξιολόγηση είναι περιγραφική, ενώ καλύπτει τόσο τις διδακτικές επιδόσεις όσο και το παιδαγωγικό κλίμα αλλά και την επαγγελματική συνέπεια του αξιολογούμενου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να πω το εξής. Είναι καιρός πια το ελληνικό σχολείο να γυρίσει σελίδα, να αποδεσμευθεί από το στενό περιοριστικό ρόλο που του επιφυλάσσει ο κεντρικός σχεδιασμός και να αυτονομηθεί, να βελτιωθεί, να αναβαθμιστεί με τρόπους που το ίδιο γνωρίζει και υιοθετεί καλύτερα και πάντα τηρώντας τους κανόνες, με εποπτεία, με λογοδοσία, με διαφάνεια και με αξιοκρατία.

Αυτό είναι το χρέος μας απέναντι στις επόμενες γενιές. Αυτό είναι το χρέος μας απέναντι στα παιδιά μας και οφείλουμε όλοι να σταθούμε αντάξιοι αυτής της εμπιστοσύνης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Σαρακιώτης από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο και αμέσως

μετά σειρά έχει ο κ. Μαραβέγιας από τη Νέα Δημοκρατία. Αν δεν είναι εδώ, θα πάμε στον επόμενο.

Ορίστε, κύριε Σαρακιώτη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Κυβέρνηση Κυριάκου Μητσοτάκη και ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, δηλαδή με δυο λόγια business as usual. Δεν έχει φέρει ούτε ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, δεν έχει έρθει ούτε μια τροπολογία από το ίδιο Υπουργείο τα τελευταία δύο χρόνια, το οποίο να μην προωθεί -είτε εξόφθαλμα και προκλητικά άλλες φορές είτε εντέχνως και συγκαλυμμένα- ιδιωτικά επιχειρηματικά συμφέροντα, στη βάση των πελατειακών σχέσεων που έχει δημιουργήσει όλα αυτά τα χρόνια.

Και για μια ακόμη φορά ξεπερνάτε το χειρότερο εαυτό σας λειτουργώντας με όρους οικονομίας της αγοράς και μάλιστα στη χειρότερη έκφασή της επί του τόσο ευαίσθητου χώρου της παιδείας. Εν μέσω πανδημίας και με τα σχολεία κλειστά επιλέγετε προκλητικά και υποκριτικά, όπως χαρακτηρίζετε στον τίτλο του νομοσχεδίου, να αναβαθμίσετε το σχολείο και να ενδυναμώσετε τους εκπαιδευτικούς.

Και πώς το πράττετε; Υπονομεύοντας την έννοια και το αξιακό υπόβαθρο της δημόσιας εκπαίδευσης, η οποία αποτελεί τον εγγυητή της κοινωνικής κοινωνικότητας, με όρους δικαιοσύνης, ειςάγοντας από την πίσω πόρτα τα ιδιωτικά συμφέροντα και τους χορηγούς στον ιερό χώρο του σχολείου, προσπαθώντας να απαλλαγείτε από τα περιττά κατ' εσάς βάρη της χρηματοδότησης του συστήματος της δημόσιας παιδείας, δημιουργώντας ένα σχολείο δύο ταχυτήτων, στο οποίο οι πιο αδύναμοι μαθητές θα έχουν έναν μοναδικό προορισμό, τον Καιάδα, αν δεν έχει η οικογένειά τους την οικονομική δυνατότητα να σπουδάσουν σε κάποιο ιδιωτικό κολέγιο.

Δεν είναι άλλωστε τυχαίο το γεγονός ότι οι άνθρωποι της εκπαίδευσης έχουν ταχθεί εναντίον και αυτού του νομοσχεδίου σας, κυρία Υπουργέ. Ο Πρόεδρος της Διδακταλικής Ομοσπονδίας κατήγγειλε την απουσία θεσμικού διαλόγου και τον τρόπο λήψης αποφάσεων από την ηγεσία του Υπουργείου, δίχως την παραμικρή συνεννόηση με τους ανθρώπους οι οποίοι γνωρίζουν όσο κανείς άλλος τις πραγματικές ανάγκες και τα προβλήματα του δημόσιου σχολείου.

Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, πρόκειται για ένα νομοσχέδιο με το οποίο πολύ απλά εξοβελίζονται η δημοκρατία και η αξιοκρατία, η συλλογικότητα, η συμμετοχή και η συνεργασία και το οποίο έχει στόχο ένα σχολείο στο οποίο κυριαρχούν η γραφειοκρατία και ο συγκεντρωτισμός, με έναν διευθυντή ο οποίος θα εκτελεί καθήκοντα διευθύνοντος συμβούλου σε μεγάλο επιχειρηματικό όμιλο και διδάσκοντες οι οποίοι θα συνιστούν απλούς αχθοφόρους της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Η εν λόγω πρόβλεψη μάλιστα, της ενίσχυσης των αρμοδιοτήτων του διευθυντή στις περιπτώσεις των ιδιωτικών σχολείων θα υποβοηθήσει την εργοδοτική ασυδοσία, καθώς πλέον θα νομιμοποιείται ο άκρατος παρεμβατισμός στο εκπαιδευτικό έργο, αλλά και στην επιστημονική ταυτότητα του εκπαιδευτικού.

Ο εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Λειτουργιών Ελλάδος επέστησε την προσοχή, καθώς με το νομοσχέδιο ανασταλνώνεται το κομματικό κράτος και επιβάλλονται όροι αγοράς και διογκώνονται οι ανισότητες στην παιδεία, με το στόχο της Κυβέρνησης να είναι ξεκάθαρα η ενίσχυση των επιχειρηματικών συμφερόντων.

Ποιος, άραγε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπερασπίστηκε με θέρμη το νομοσχέδιο της κ. Κεραμέως; Ω, του θαύματος, ήταν ο νομικός σύμβουλος του Συνδέσμου Ιδιωτικών Σχολείων, ο οποίος μάλιστα, απένειμε και τα συγχαρητήρια στην Υπουργό. Τέτοια απροκάλυπτη συμπόρευση επιχειρηματικών συμφερόντων με Υπουργό και μάλιστα Υπουργό Παιδείας ομολογώ ότι δύσκολα μπορεί να συναντήσει κανείς.

Αυτή η νομοθετική σας πρωτοβουλία έρχεται δε, ως συνέχεια της εφαρμογής της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, η οποία άφησε εκτός σχολών της προτίμησής τους μαθητές που είχαν συγκεντρώσει ακόμη και περισσότερα από 20.000 μόρια. Είναι οι «άριστοι άρχηστοι», όπως αυτά τα παιδιά αυτοαποκαλούνται τον τελευταίο τον τελευταίο καιρό σε επιστολές που βλέπουν το φως

της δημοσιότητας και ενώ νωρίτερα, το Δεκέμβριο του 2020, είχε προηγηθεί η εξομίσωση των τίτλων των κολλεγίων με πτυχία πανεπιστημιακών σχολών.

Προφανώς και υπήρχε σχέδιο, όχι όμως με γνώμονα την αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης, αλλά τη μετατροπή της σε μία ελεύθερη στρεβλή αγορά, λειτουργούσα με όρους επιχειρηματικότητας και κέρδους. Πώς αλλιώς να ερμηνεύσει κανείς το γεγονός ότι πλέον, κάποιοι ο οποίος συγκεντρώνει δεκαεννέα χιλιάδες μόρια δεν μπορεί να σπουδάσει, να γίνει αρχιτέκτονας, να σπουδάσει σε μια αρχιτεκτονική σχολή, αλλά κάποιος που έχει γράψει τρεις χιλιάδες μόρια μπορεί να πάει σε ένα ιδιωτικό κολέγιο και να γίνει κάλλιστα αρχιτέκτονας, μετά τις δικές σας νομοθετικές πρωτοβουλίες; Τι είδους πρωτοφανής αριστεία είναι αυτή;

Έχουν ειπωθεί πολλά άλλα παραδείγματα, όπως κάποιοι με δεκαεννέα χιλιάδες πεντακόσια μόρια να μην μπορεί να εισαχθεί στη σχολή και κάποιοι με λιγότερα, με δεκαοκτώ χιλιάδες να εισάγεται στην ίδια σχολή. Τι αριστεία είναι αυτή;

Επειδή η Υπουργός στις δημόσιες τοποθετήσεις της συχνά επικαλείται στοιχεία δεδομένα και σήμερα κατέθεσε και στοιχεία άλλων χωρών, θα ήθελα να μας ενημερώσει, αν μπορεί, αν υπάρχει άλλη κυβέρνηση, όχι στην Ευρώπη, αλλά σε ολόκληρο τον κόσμο, η οποία να νομοθέτησε την αύξηση του αριθμού των μαθητών ανά αίθουσα, εν μέσω της φονικής πανδημίας, με τους ειδικούς επιστήμονες να εκπέμπουν σήμα κινδύνου για τη μεταδοτικότητα της ασθένειας στα σχολεία. Να μας ενημερώσει, αν υπάρχει άλλη ξεδιάντροπη κυβέρνηση σε όλες τις ηπείρους, η οποία προχώρησε σ' αυτό το μέτρο κατά τη διάρκεια της πανδημίας.

Έρχεστε συνεπώς σήμερα και βάζετε το κερασάκι στην τούρτα. Αφού δώξατε όσους μαθητές μπορούσατε από το δημόσιο σχολείο, με κατεύθυνση το ιδιωτικό, πλέον εξωθείτε και τις ίδιες τις δημόσιες δομές να λειτουργούν με ιδιωτικά κριτήρια. Ειλικρινά, αναρωτιέται κανείς, με ποια δημοκρατική λογική μπορεί μια σχολική μονάδα να λειτουργεί αυτόνομα και να συνδέει την ύπαρξή της με την εξεύρεση πόρων; Πώς είναι δυνατόν ένα σχολείο να κρίνεται ότι δεν επιτελεί το έργο του επειδή δεν αποφέρει κέρδη;

Κυρία Υπουργέ, το δημόσιο σχολείο είναι αυτό από το οποίο αποφοίτησε η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων επιστημόνων, οι οποίοι διαπρέπουν αυτήν τη στιγμή, τόσο στη χώρα μας όσο και στο εξωτερικό. Είναι αυτό που, παρά τα επιμέρους προβλήματα, έχει επιτρέψει σε όλα ανεξαιρέτως τα παιδιά να απολαμβάνουν τα ίδια δικαιώματα στη μάθηση και στην κοινωνική ανέλιξη βάσει των δυνατοτήτων του. Είναι το δημόσιο σχολείο, το οποίο έχει αποτελέσει διαχρονικά κυψέλη δημοκρατίας και ισότητας όλων των νέων, χωρίς περιορισμούς και χωρίς εξαιρέσεις.

Αυτό το σχολείο στοχοποιείτε, όπως στοχοποιήσατε το προηγούμενο χρονικό διάστημα και λοιδορήσατε χυδαία τα ελληνικά πανεπιστήμια, όπως στοχοποιήσατε τους νέους κατά τη διάρκεια της πανδημίας και κερδίσατε σήμερα επάξια τον τίτλο που σας έχουν απονεμίσει τα παιδιά ως η «δολοφονός των ονείρων τους».

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Κωνσταντίνος Μαραβέγιας έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαπιστώνει κανείς με θλίψη ότι ο διάλογος για την αναβάθμιση του σχολείου δεν είναι ισορροπημένος σε αυτήν τη συζήτηση, γιατί η μόνη πρόταση που ακούστηκε αυτές τις μέρες στη Βουλή έρχεται από την Κυβέρνηση και από τη Νέα Δημοκρατία. Καμμία άλλη πρόταση δεν κατατέθηκε για καμμία επιμέρους διάταξη του παρόντος νομοσχεδίου. Είναι ενδεικτικό πως ούτε μία από τις επτά τροπολογίες που κατέθεσε ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει σχέση με το κύριο αντικείμενο του νομοσχεδίου.

Είναι επίσης εντυπωσιακό το γεγονός ότι αν και στα λόγια όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης εμφανίζονται να υποστηρίζουν

την αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου, κανένα τους δεν μπόρεσε να καταθέσει τα δύο τελευταία χρόνια στη Βουλή το δικό τους σχέδιο. Το μόνο που ακούσαμε μέχρι τώρα ήταν οι αναφορές γενικόλογες, επικρίσεις για άσχετα θέματα από αυτά που ρυθμίζει το Υπουργείο Παιδείας, ακόμα και προσωπικές επιθέσεις. Ο ΣΥΡΙΖΑ μάλιστα, έφτασε στο σημείο να επιτεθεί προσωπικά στην αρμόδια Υπουργό, την κ. Κεραμέως, κατηγορώντας την ότι κατέσφαξε χιλιάδες μαθητές η ίδια, βάζοντας το μαχαίρι στο λαϊκό αθώων παιδιών.

Δεν ξέρω τελικά τι είναι χειρότερο, η γραφικότητα ενός Βουλευτή που προσπαθεί να αντιπολιτευθεί οτιδήποτε ή όταν ένας πολιτικός πιάνει στο στόμα του τα παιδιά, για να χτυπήσει τον αντίπαλό του.

Υπάρχει, βέβαια, και μια τρίτη κατηγορία που ξαναθυμηθήκαμε μετά από αρκετό καιρό, αυτή του τυχοδιώκτη λαϊκιστή, που αντιμετωπίζει τους πολίτες σαν ιθαγενείς. Ακούσαμε συγκεκριμένα τον πρώην Πρωθυπουργό να υπόσχεται ότι αν ξαναγίνει Πρωθυπουργός του χρόνου, δηλαδή το 2022, τότε τη μεθεπόμενη χρονιά, δηλαδή το 2023, θα φροντίσει να μπουν ως υπεράριθμοι στα πανεπιστήμια όσοι δεν μπήκαν φέτος. Κάτι τέτοιο, όμως, συνιστά -για να χρησιμοποιήσω και λόγια δικά του- «παιδαριώδη ελαφρότητα που δεν έχει προηγούμενο». Σίγουρα, δεν έχει ούτε ακροατήριο, γιατί αφενός κανένας μαθητής δεν πιστεύει ότι θα τον περάσει ο ΣΥΡΙΖΑ και αφετέρου, επειδή κανένας ψηφοφόρος δεν πιστεύει ότι ο κ. Τσίπρας του χρόνου τέτοιοι καιροί θα είναι Πρωθυπουργός.

Κύριε Πρόεδρε, η κοινωνία ζητά πραγματικές αλλαγές και όχι άλλα ψέματα. Επιζητά, όπως έδειξε και πρόσφατη δημοσκόπηση, την αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου, με όρους αξιολόγησης, αυτονομίας και αριστείας. Όσο κι αν δεν αρέσουν στην Αντιπολίτευση αυτές οι λέξεις, είναι ακριβώς ό,τι ζητούν οι πολίτες. Σύμφωνα μάλιστα, με την ίδια τη δημοσκόπηση, επτά στους δέκα κρίνουν θετικά την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών μονάδων και περισσότεροι από τρεις στους τέσσερις θέλουν την αύξηση του αριθμού των προτύπων και πειραματικών σχολείων. Εξάλλου, η μαζική συμμετοχή στις πρόσφατες εισαγωγικές εξετάσεις για τα πρότυπα σχολεία έδειξε το πολύ μεγάλο ενδιαφέρον παιδιών και γονιών για έναν θεσμό, που τόσο πολεμήθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Το παρόν νομοσχέδιο είναι μια ευκαιρία να διαπιστώσει ξανά ο ελληνικός λαός ποιος είναι υπέρ της συντήρησης και ποια πολιτική δύναμη δουλεύει για την πρόοδο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η θέσπιση μηχανισμού αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μας είπε καν αν θέλει την αξιολόγηση. Δεν μπορεί να συμβαδίσει με τις πρακτικές των προοδευμένων χωρών. Σε ολόκληρο τον κόσμο χρησιμοποιούν την αξιολόγηση ως μηχανισμό ανατροφοδότησης της δημόσιας εκπαίδευσης και βελτίωσης της, όπου φυσικά κρίνεται αναγκαίο.

Αντίθετα, όμως, από τον ΣΥΡΙΖΑ, η Νέα Δημοκρατία, όπως άλλωστε είχε δεσμευθεί και προεκλογικά, προτάσσει την αξιολόγηση παντού, όχι βέβαια, για να τιμωρήσει εκπαιδευτικούς ή σχολεία, αλλά για να τα βελτιώσει, καλυτερεύοντας έτσι το αγαθό της εκπαίδευσης της οποίας η ποιότητα δεν πρέπει σε καμμία περίπτωση να εξαρτάται από την οικονομική άνεση του γονιού.

Ο μόνος δρόμος για την ισότιμη πρόσβαση όλων στην ποιοτική εκπαίδευση περνάει μέσα από την αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου. Ως γονιός που τον Σεπτέμβριο θα έχω και τα τρία παιδιά μου στο δημόσιο σχολείο, θα ήθελα να δω την ελληνική PISA να εφαρμόζεται άμεσα, όπως προβλέπει το άρθρο 104, με μετρήσιμη αποτελεσματικότητας του εκπαιδευτικού συστήματος για όλους τους μαθητές στο τέλος του δημοτικού και του γυμνασίου, δηλαδή ανωνυμοποιημένες μετρήσεις στο επίπεδο κάθε σχολικής μονάδας της χώρας μας, έτσι ώστε κι εμείς οι γονείς να γνωρίζουμε συγκριτικά ποια είναι η θέση των αντίστοιχων δημοτικών και γυμνασίων, στα οποία στέλνουμε τα παιδιά μας. Γι' αυτά τα σχολεία, φυσικά, πληρώνουμε φόρους, κάτι που επίσης είναι αδιάφορο σε κάποια κόμματα.

Ένα άλλο στοιχείο του νομοσχεδίου είναι η ενίσχυση της αυτονομίας των σχολείων. Η Αντιπολίτευση, όπως είδαμε και με τα πρωτότυπα, θέλει την απόλυτη ομοιομορφία και αυτή επιτυγχάνεται μόνο με ασφυκτικό κεντρικό έλεγχο όλων των σχολικών μονάδων. Κι εδώ η κ. Κεραμέως δέχεται πάλι τη μήνη του ΣΥΡΙΖΑ,

γιατί κάνει πράγματα που όχι μόνο είναι δημοκρατικά, αλλά υπογορεύονται και από την κοινή λογική. Αποκεντρώνει τη λήψη εκπαιδευτικών, οικονομικών και διοικητικών αποφάσεων. Αλλάζει το σχολείο με την απελευθέρωση της δημιουργικής πρωτοβουλίας των εκπαιδευτικών και των στελεχών του, που βρίσκονται κοντά στους μαθητές, εκείνων δηλαδή που γνωρίζουν από πρώτο χέρι τις ανάγκες τους.

Χαρακτηριστική εφαρμογή της αρχής της αυτονομίας είναι το άρθρο 98 που επιτρέπει την αξιοποίηση σχολικών κτιρίων και εγκαταστάσεων με απλή απόφαση του οικείου σχολικού συμβουλίου. Είναι μια πρακτική λύση, για την οποία χαιρόμαι ιδιαίτερα που υιοθετείται, καθώς την είχα θέσει και πρόσφατα στην κ. Κεραμώως με κοινοβουλευτική αναφορά μου σχετικά με την αξιοποίηση των σχολικών γυμναστηρίων από αθλητικούς συλλόγους. Είναι σημαντικό ότι τυχόν έσοδα από τέτοιες δραστηριότητες θα αποδίδονται στις ίδιες τις σχολικές μονάδες, αποτελώντας γι' αυτές έναν επιπλέον πόρο.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω δυο λόγια για την υπουργική τροπολογία, σχετικά με την επέκταση του οικονομικού κινήτρου για την ειδικότητα της αναισθησιολογίας και στους γιατρούς των πανεπιστημιακών κλινικών και νοσοκομείων. Πρόκειται για ορθότατη τροποποίηση της διάταξης, την οποία ψηφίσαμε πρόσφατα για τους αναισθησιολόγους του ΕΣΥ. Ως γιατρός, θεωρώ πως πρόκειται για ένα σημαντικό οικονομικό κίνητρο το οποίο θα λειτουργήσει εξίσου θετικά και για άλλες κρίσιμες ειδικότητες και εξειδικεύσεις. Στόχος, φυσικά, θα είναι η ευκολότερη κάλυψη κενών θέσεων ειδικευμένων και ειδικευόμενων όπου σήμερα σημειώνονται ελλείψεις.

Από τη στιγμή, όμως, που αυτή η διάταξη περιλαμβάνει και τους ήδη υπηρετούντες, θεωρώ σκόπιμη την επέκτασή της και στους εξειδικευμένους και ειδικευόμενους εντατικολόγους. Είναι οι γιατροί, που έκαναν τη μεγάλη προσπάθεια τον καιρό της πανδημίας και αυτή με μεγάλες ελλείψεις σε στελεχιακό δυναμικό και που θα ήταν καλό αυτή η υπερπροσπάθεια που κατέβαλαν να αναγνωριστεί και έμπρακτα, ενώ ταυτόχρονα θα δοθεί κίνητρο για εξειδίκευση και σε άλλους γιατρούς, ώστε αυτός ο ευαίσθητος τομέας της εντατικολογίας να μην αποκτήσει ποτέ ξανά προβλήματα επιστημονικού προσωπικού και ελλείψεις στο μέλλον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα ο Αντιπρόεδρος κ. Δημήτριος Βίτσας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Η Ελλάδα τρώει τα παιδιά της». Το έχουμε διαβάσει, το έχουμε ακούσει. Εγώ δεν το υιοθετώ. Δεν είναι η Ελλάδα, που τρώει τα παιδιά της. Είναι οι πολιτικές, που τρώνε τα παιδιά της Ελλάδας και την ίδια την Ελλάδα. Οι πολιτικές αυτές οφείλονται, κατά κύριο λόγο, στη συντηρητική παράταξη, η οποία διαμόρφωσε μια χώρα με καχεκτική οικονομία, στηριγμένη πια σχεδόν αποκλειστικά στον τουρισμό και ορισμένες υπηρεσίες.

Με αυτό το νομοσχέδιο συνεισφέρει ο τομέας της παιδείας σε αυτή την κατεύθυνση. Αυτό είναι το μοντέλο που έχετε στο μυαλό σας για την Ελλάδα και τους νέους. Βεβαίως, η συστηματικότητα με την οποία κατεδαφίζετε το μέλλον των νέων και τους καταδικάζετε στην επισφάλεια έλκει τις πολιτικές τις ερμηνείες πάνω στις οποίες συγκρούμαστε.

Όμως, επιδεικνύετε μια άγρια χαρά, όταν το κάνετε και αυτό το πράγμα δεν είναι εύκολα εξηγήσιμο με πολιτικούς όρους. Ιδιαίτερα εσείς, κυρία Υπουργέ. Μήπως προσπαθείτε να αποκτήσετε το προσωπύμιο της Υπουργού που οι νέοι αγαπούν να μισούν; Μήπως θέλετε το όνομά σας να γίνει μέρος συνθήματος των νέων στους δρόμους και στους τοίχους;

Όχι απλώς δεν το υιοθετώ, αλλά από το Βήμα θέλω να προκαλέσω να μην γίνει, διότι απλούστατα έτσι το όνομά σας θα μπει στη χορεία όλων εκείνων των Υπουργών Παιδείας από τη συντηρητική παράταξη, που κανένας πια δεν θυμάται. Ο μόνος Υπουργός Παιδείας, που θυμόμαστε ως τώρα, από τη συντηρητική παράταξη ήταν ο Ράλλης, ο οποίος καθιέρωσε τη δημοτική γλώσσα, αυτό που η Αριστερά έλεγε στην Ελλάδα ογδόντα χρό-

νια. Μόνο αυτός. Ρωτήστε έξω, θυμάται κανένας ποιοι άλλοι ήταν Υπουργοί Παιδείας;

Δεύτερον, σταματήστε να χρησιμοποιείτε τον ευφημισμό, δηλαδή τη διαστρέβλωση των εννοιών, με τρόπο τόσο γκροτέσκο και χυδαίο, ώστε να χάνουν το νόημά τους. Κοιτάχτε ορισμένες από τις πολιτικές σας. Η Νέα Δημοκρατία του Κυριάκου Μητσοτάκη έχει δημιουργήσει ένα εργασιακό περιβάλλον ακραίας επισφάλειας κυρίως για τους νέους εργαζόμενους κι αυτό το βαφτίζει μεταρρύθμιση, ευελιξία, παροχή νέων δυνατοτήτων!

Καταθέτετε, μέσα στη μαύρη νύχτα, νομοσχέδια, που θα δώσουν συντάξεις κυρίως των μελλοντικών γενεών στην ιδιωτική κερδοσκοπία και μιλάτε για νέο ασφαλιστικό σύστημα. Έχετε φορτώσει τη νεολαία με όλη την ευθύνη για τη δική σας καταστροφική διαχείριση της πανδημίας πότε κατηγορώντας τη νεολαία ότι μεταδίδει τον ιό στις πλατείες, πότε ότι δεν εμβολιάζεται και μας χαλάει το τείχος ανοσίας, αν και πραγματικά τους δίνετε και ένα χαρτζιλίκι ντροπής. Με αυτή την ευκαιρία, θα πρέπει κάθε Βουλευτής που ανεβαίνει σε αυτό το Βήμα να καλεί όλους τους πολίτες της χώρας να εμβολιαστούν, να ξεπεράσουν τον φόβο, να ξεπεράσουν την ανησυχία, να ξεπεράσουν την αμφιβολία. Επειδή εμάς που λογιζόμαστε ως πολιτικοί -τρομάρα μας!- δεν μας πιστεύουν, καλό είναι να βγει μπροστά το επιστημονικό δυναμικό.

Πουθενά όμως δεν φαίνεται τόσο η απαξία για τη νεολαία όσο στις πολιτικές σας για την παιδεία. Εξυμνείτε την αριστεία, την ώρα που καταδικάζετε χιλιάδες νέους να μην σπουδάσουν, αν οι οικογένειές τους δεν διαθέτουν τα χρήματα να τους στείλουν σε κάποιο υποβαθμισμένο ιδιωτικό κολέγιο, που ανήκει σε κάποιον από τους κομματικούς σας πελάτες. Συγχρόνως, τροφοδοτείτε την έξοδο νέων Ελλήνων φοιτητών και επιστημόνων στο εξωτερικό παρά τα μεγάλα λόγια περί επιστροφής τους. Γεμίζουν σας πληροφωρό -αν και πιστεύω ότι το ξέρετε- οι ιατρικές σχολές του εξωτερικού με Έλληνες φοιτητές, όχι μακριά. Δείτε πόσοι Έλληνες φοιτητές από την ιατρική της Σόφιας επέστρεψαν το προηγούμενο Σεβαστοκρύριακο με τα αεροπλάνα των εταιρειών και θα πάρετε το μέτρο.

Πιπιλίζετε το μυαλό μας τόσες μέρες με δύο πράγματα. Το ένα ότι στα ελληνικά πανεπιστήμια μπαίνουν εκατό και βγαίνουν εξήντα. Ο Αλέξης Τσίπρας σας απέδειξε με στοιχεία ότι ψεύδεστε. Αλλά ως θεωρήσουμε προς στιγμήν ότι έχετε δίκιο. Αντί λοιπόν, να μας πείτε, πώς θα κάνετε το εξήντα-εξηνταπέντε, το εβδομήντα-εβδομήντα πέντε είτε με φοιτητικά δάνεια με εγγύηση του κράτους, είτε με ένα στεγαστικό πρόγραμμα, είτε με κίνητρα για τους φοιτητές και τους νέους επιστήμονες, τι κάνετε; Κάνετε μια αριθμητική αλχημεία. Κάνετε το εκατό, ογδόντα. Και έτσι θα πάτε στο εξωτερικό και θα είσαστε υπερήφανοι στους συναδέλφους σας τους ευρωπαίους γιατί βελτιώσατε τον λόγο από έξι προς δέκα σε επτάμισι προς δέκα. Όχι αυξάνοντας τον αριθμητή, αλλά μειώνοντας τον παρονομαστή.

Ξέρετε θέλω να σας τρολάρω λίγο γι' αυτή την εξυπνη ιδέα. Ο Μάρκ Ζούκεμπεργκ μπήκε στο Χάρβαρντ, αποχώρησε από το Χάρβαρντ, δεν βγήκε από το πανεπιστήμιο. Ο Στιβ Τζομπς και ο Μπιλ Γκέιτς εισήχθησαν, αλλά ποτέ δεν αποφοίτησαν. Πού θα τους βάzaτε εσείς τώρα αυτούς; Στο σαράντα ή στο εξήντα; Θα τους έστελναν σε κανένα ΙΕΚ.

Δεύτερον, αλίμονο, κάνουμε πολιτική με δημοσκοπήσεις; Δεν γνωρίζετε ότι κι εγώ κι εσείς, αν φτιάξετε συγκεκριμένες ερωτήσεις, θα πάρετε συγκεκριμένες απαντήσεις; Δηλαδή εάν έβγαινα εγώ σε μια δημοσκόπηση και έλεγα: πόσοι θέλετε να περάσουν τα παιδιά σας στο πανεπιστήμιο; Στο 100% θα λάμβανα απάντηση. Συγχρόνως θα έλεγα ότι αυτό σημαίνει ελεύθερη πρόσβαση στα πανεπιστήμια; Εσείς θα το δεχόσασταν; Αλλά σας λέω την συλλογιστική.

Αναβάθμιση του σχολείου. Υποβαθμίζετε το δημόσιο σχολείο που είναι κεντρικό στοιχείο του δόγματός σας. Δυσκολεύομαι ακόμα και να ονομάσω τον δικό σας ακραίο νεοφιλελευθερισμό ως ιδεολογία. Εμένα μου θυμίζει θρησκευτική σχέση.

Υπάρχει και ένα τρίτο επιχείρημα. Υψηλή ανεργία 16,5% και συγχρόνως έλλειψη ειδικευμένων στην αγορά. Έτσι δεν λέμε όλοι; Είναι αλήθεια; Αλήθεια είναι. Υπάρχει λύση. Όπως περιέργως, μας έχει έρθει από την Αμερική. Το ίδιο συζητούσαν στην

Αμερική και είπε ο Μπρίντεν να τους δώσουμε μεγαλύτερες ευκαιρίες και καλύτερους μισθούς. Αυτό θα δημιουργήσει κίνητρο για να πάνε στην κατάρτιση και αυτό θα δημιουργήσει κίνητρο για να πάνε να δουλέψουν σε καλύτερες επιχειρήσεις.

Έχετε ένα πρόβλημα, δεν ξέρω αν το έχετε καταλάβει. Στις στρατιωτικές σχολές ο συντελεστής είναι 1,2, όσο είναι και στην ιατρική σχολή. Δεν ξέρετε ότι αυτοί που θα περάσουν, μετά θα περάσουν και από μια σειρά σωματικής εξέτασης και κάποιοι θα κοπούν; Έχουμε το εξής ζήτημα: Υπάρχει πιθανότητα στις στρατιωτικές σχολές οι εισακτέοι να είναι λιγότεροι. Δεύτερον, δεν ξέρετε ότι περίπου το 7% με 10% από όσους εισάγονται στις στρατιωτικές σχολές μετά από δυο, τρεις μήνες επειδή δεν τους ταιριάζει αυτή η ζωή παραιτούνται; Και εμείς είχαμε θεσπίσει τον θάνατο των επιλαχόντων. Θα βρείτε και επιλαχόντες;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του Δ' Αντιπροέδρου της Βουλής)

Ξέρετε τι υποθηκέυετε; Υποθηκέυετε ότι εάν συνεχίσουμε και του χρόνου και του παραχρόνου και του παραχρόνου αυτή τη διαδικασία, θα έχουμε μείωση των αξιωματικών, που βγαίνουν από τις τρεις στρατιωτικές σχολές και αναστροφή σιγά-σιγά με τα χρόνια της πυραμίδας, δηλαδή να έχουμε κάποιους σε ανώτερο βαθμό και πολύ λίγους σε κατώτερο. Πώς απαντάτε μέχρι τώρα; Ελπίζετε ότι θα μπουνέ αρκετοί με αυτόν τον κόπτη και ότι θα βρείτε λύση μετά. Αλλά έτσι θα γίνεται στο εξής η εκπαίδευση των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, με το «θα δούμε»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κοιτάξτε να δείτε τα πράγματα -και κλείνω- είναι σχετικά απλά και τα γνωρίζετε. Ο Διαφωτισμός και η πρώτη βιομηχανική επανάσταση μετέτρεψαν την παιδεία από ιδιωτικό αγαθό σε δημόσιο αγαθό, γιατί χρειαζόνταν περισσότεροι στη βιομηχανία. Αυτός ήταν ο βασικός λόγος. Ο νεοφιλελευθερισμός έκανε την εκπαίδευση, τη μόρφωση πάλι εμπορικό προϊόν. Όμως σε μια κοινωνία που η αξία της γνώσης είναι και μέγιστο, πέρα από μορφωτικό και οικονομικό, αγαθό, όλοι ακολουθούν τώρα την αντίθετη κατεύθυνση. Εσείς έχετε μείνει μερικά χρόνια πίσω. Ελπίζουμε και θέλουμε και αγωνιζόμαστε, ο ελληνικός λαός να μην σας αφήσει να μας πάτε τόσο πίσω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει ο κ. Βασίλης Διγαλάκης από τη Νέα Δημοκρατία και στη συνέχεια ο κ. Θανάσης Μωραΐτης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε Διγαλάκη, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη συμπλήρωση δύο ετών από την εκλογική νίκη της Νέας Δημοκρατίας, δύο ετών διακυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη έχουμε κατορθώσει να υλοποιήσουμε έγκαιρα το μεγαλύτερο μέρος του προγράμματός μας και είμαστε πιστοί στις δεσμεύσεις μας απέναντι στον ελληνικό λαό. Και μάλιστα όλο αυτό το έργο επιτεύχθηκε μέσα σε μια μακρά και ιδιόζουσα περίοδο της πανδημίας, όπου υπήρξαν ιδιαίτερες απαιτήσεις στις οποίες και ανταποκριθήκαμε άμεσα και με το βέλτιστο τρόπο.

Το Υπουργείο Παιδείας έχει να επιδείξει σημαντικό νομοθετικό έργο όλους αυτούς τους είκοσι τέσσερις μήνες -καθώς αυτό είναι το έκτο κατά σειρά νομοσχέδιο- μια σειρά από νομοθετήματα, τα οποία καλύπτουν όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης, καθώς και την τεχνική και επαγγελματική κατάρτιση.

Αλλά πριν έρθω στο παρόν νομοσχέδιο, κι επειδή άκουσα τον προηγούμενο ομιλητή να σχολιάζει το πώς θα θυμούνται οι επόμενοι τους προηγούμενους Υπουργούς Παιδείας, κ. Βίτσα, να σας πω ότι οι εισαχθέντες σε σχολές τμημάτων που δημιουργήθηκαν επί υπουργίας του κ. Γαβρόγλου και πήγαν και βρήκαν τμήματα χωρίς μέλη ΔΕΠ, χωρίς εγκαταστάσεις θα το θυμούνται για πάρα πολύ καιρό.

Επίσης δεν κατάλαβα ποιο ήταν το σχέδιο σας, όταν δώσατε το παράδειγμα του Ζούκερμπεργκ, του Μπιλ Γκέιτς. Το σχέδιό σας ήταν να μπαινουν στα πανεπιστήμια με το ένα, και το δύο, και το τρία για να μη χάσουμε στην Ελλάδα μελλοντικούς Ζού-

κερμπεργκ και Μπιλ Γκέιτς;

Το παρόν σχέδιο νόμου περιλαμβάνει σημαντικές αλλαγές πυρήνας των οποίων είναι η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των στελεχών εκπαίδευσης, η οποία είναι ορθώς υποχρεωτική. Η αξιολόγηση των στελεχών εκπαίδευσης περιλαμβάνει τρία γενικά κριτήρια: γνώση του εκπαιδευτικού συστήματος και του αντικείμενου της θέσης του στελέχους εκπαίδευσης, άσκηση διοικητικού, οργανωτικού και εκπαιδευτικού έργου και υπηρεσιακή συνέπεια και επάρκεια. Αποτελεί μια σύγχρονη προσέγγιση, καθώς επιτρέπει τόσο την top down όσο και την bottom up αξιολόγηση, αξιολογώντας το στέλεχος εκπαίδευσης τόσο οι προϊστάμενοι όσο και οι υφιστάμενοι του.

Σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, πρόκειται για μια περιγραφική αξιολόγηση σε μια τετραβάθμια κλίμακα και η φιλοσοφία είναι απλά, αν το αποτέλεσμα της αξιολόγησης είναι θετικό, τότε αποτελεί μοριοδοτούμενο κριτήριο για επιλογή σε θέση ευθύνης, ενώ σε αντίθετη περίπτωση, ο εκπαιδευτικός συμμετέχει σε υποχρεωτική επιμόρφωση. Πραγματικά θλίβομαι -επειδή το ακούω διαρκώς- όταν ακούω τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να αποκαλούν την επιμόρφωση τιμωρία. Είναι πραγματικά λυπηρό.

Το νομοσχέδιο επίσης επιχειρεί έναν εξορθολογισμό, μια σαφώς πιο άρτια και ισόρροπη διάρθρωση στις δομές και στον τρόπο επιλογής των στελεχών εκπαίδευσης. Ιδρύεται μια νέα δομή εκπαίδευσης με αμιγώς παιδαγωγικό χαρακτήρα, οι επόπτες ποιότητας εκπαίδευσης, τόσο σε επίπεδο περιφερειακής διεύθυνσης εκπαίδευσης όσο και σε επίπεδο διεύθυνσης εκπαίδευσης. Οι εν λόγω επόπτες μεριμνούν για την προώθηση και εφαρμογή της εκπαιδευτικής πολιτικής στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση και μεταξύ άλλων, οργανώνουν και υλοποιούν επιμορφωτικά προγράμματα, σεμινάρια και εκπαιδευτικές δράσεις για εκπαιδευτικούς.

Επειδή η νομοθέτηση πρέπει να είναι ρεαλιστική και να έχει αποτελεσματική εφαρμογή, γι' αυτόν τον λόγο αυξάνονται οι συμβουλευτικοί οργανισμοί, από πεντακόσιους σαράντα, σε επίπεδο περιφέρειας και σε οκτακόσιους στις διευθύνσεις εκπαίδευσης, έτσι ώστε να είναι πιο κοντά στις σχολικές μονάδες.

Ενισχύονται τα κέντρα διεπιστημονικής αξιολόγησης, συμβουλευτικής και υποστήριξης τα πρώην ΚΕΣΥ, στα οποία συστήνονται χιλιάδες εκατό οργανικές θέσεις, πεντακόσιες πενήντα για ψυχολόγους και πεντακόσιες πενήντα για κοινωνικούς λειτουργούς.

Στο σημείο αυτό όμως, θα ήθελα να τονίσω και τον εξορθολογισμό ως προς τον τρόπο επιλογής των στελεχών εκπαίδευσης. Τα κριτήρια επιλογής πλέον, περιλαμβάνουν και την αξιολόγηση. Πολύ σημαντική παρέμβαση είναι το γεγονός ότι στο κριτήριο της προσωπικότητας η διαδικασία της συνέντευξης περιγράφεται αναλυτικά, ώστε να διασφαλιστεί η αντικειμενικότητα.

Σημαντικές αλλαγές έχουμε επί τω βελτίω στη συγκρότηση των συμβουλίων επιλογής, καθώς πλέον δεν μετέχουν οι αιρετοί εκπρόσωποι των εκπαιδευτικών, όπως άλλωστε ισχύει σε όλο το υπόλοιπο δημόσιο, και είναι ενισχυμένη η παρουσία μελών ΔΕΠ.

Έτερος πυλώνας του νομοσχεδίου είναι η ενίσχυση της αυτονομίας των σχολικών μονάδων με τη δυνατότητα επιλογής διδακτικού βιβλίου από τον ίδιο τον εκπαιδευτικό, τη δυνατότητα συγκρότησης και λειτουργίας εκπαιδευτικών ομίλων, την εισαγωγή των ρόλων των ενδοσχολικών συντονιστών και του μέντορα για την καθοδήγηση και υποστήριξη της ένταξης στη σχολική μονάδα νεοδιοριζόμενων εκπαιδευτικών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρόκειται ξεκάθαρα για ένα νομοσχέδιο με θετικό πρόσημο, με πολλαπλά οφέλη για την εκπαιδευτική κοινότητα. Καλώ τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης να μην κλείσουν τα μάτια και τα αυτιά τους στις σύγχρονες ανάγκες της κοινωνίας και προπαντός, να ταχθούν υπέρ της αναβάθμισης της ποιότητας εκπαίδευσης των παιδιών μας.

Κυρία Υπουργέ, στο σημείο αυτό θα ήθελα να προτείνω κάποιες νομοτεχνικές αλλαγές, που αφορούν την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Στο άρθρο 179 θα ήθελα να σημειώσω ότι το 70% της έρευνας στην Ελλάδα διενεργείται στα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά πανεπιστημιακά ινστιτούτα έχουν συνεισφέρει διαχρονικά σε αυτό. Δυστυχώς, οι συνεχείς αλλαγές του θεσμικού πλαισίου

στην τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν έχουν επιτρέψει την ολοκλήρωση της αξιολόγησης των ινστιτούτων, όχι με δική τους ευθύνη, καθώς τα ίδια συχνά έχουν προχωρήσει σε εσωτερικές αξιολογήσεις.

Η προθεσμία του άρθρου 179 με παράταση της θητείας των διοικήσεων έως το τέλος Οκτωβρίου είναι πιεστική. Θα πρέπει να δοθεί λίγο μεγαλύτερη παράταση, τουλάχιστον έως το τέλος του έτους, έτσι ώστε να προχωρήσουν οι αξιολογήσεις πριν από την επιλογή των νέων διοικήσεων και αυτή να γίνει ομαλά και με αξιοκρατική βάση.

Στο άρθρο 185 δεν απαιτείται πλέον σύμφωνη γνώμη της συγκλήτου του ΑΕΙ για μετονομασία ή μεταβολή έδρας σχολής ή τμήματος ΑΕΙ ή γνωστικού αντικείμενου, αλλά απλή γνώμη. Η πολιτεία σαφώς, έχει τη συνολική εικόνα και τον τελευταίο λόγο για τη διαμόρφωση του χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ως εκ τούτου, είναι εύλογο να αποφασίζει για οικονομικούς ή άλλους λόγους αλλαγές, όπως η μεταβολή έδρας σχολής ή τμήματος ΑΕΙ, ακόμα και χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του ΑΕΙ. Όμως η μετονομασία σχολής και η μεταβολή γνωστικού αντικείμενου είναι αποφάσεις με σημαντική ακαδημαϊκή διάσταση, που δεν μπορούν να ληφθούν, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του πανεπιστημίου. Θεωρώ ότι για αυτές θα πρέπει να παραμείνει η σύμφωνη γνώμη του καθ' ύλην αρμόδιου οργάνου, που είναι η σύγκλητος, και να διαχωριστούν από τις προηγούμενες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας την τοποθέτησή μου επιτρέψτε μου να κάνω μια σύντομη αναφορά στο θέμα των εμβολιασμών. Η πανδημία εξακολουθεί να αποτελεί έναν διαρκή αγώνα, μια διαρκή προσπάθεια που δεν χωρά εφησυχασμούς. Όπως επίσης δεν χωρά άλλο παραπληροφόρηση και διάσπαρτες αντιεπιδημιολογικές απόψεις, που διαχέονται και επηρεάζουν την κοινή γνώμη. Δεν αντέχουν άλλο οι μαθητές μας να είναι μακριά από το σχολείο και οι φοιτητές μας να είναι μακριά από το πανεπιστήμιο.

Έχουμε ένα μεγάλο όπλο, το εμβόλιο, ένα όπλο που μας έδωσε η επιστήμη, και πρέπει να το χρησιμοποιήσουμε στον μέγιστο βαθμό. Έχουμε ήδη πάνω από δέκα εκατομμύρια εμβολιασμούς και πέντε εκατομμύρια συμπολίτες πλήρως εμβολιασμένους γι' αυτό πρέπει όλοι εμείς οι Βουλευτές με το κλείσιμο της Βουλής να επιστρέψουμε στις περιφέρειές μας, να συμμετέχουμε ενεργά στον στόχο αυτόν, προτάσσοντας το εθνικό συμφέρον και το συλλογικό καλό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μωραϊτης από τον ΣΥΡΙΖΑ. Αμέσως μετά ο κ. Αβραμάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ και μετά ο κ. Δαβάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΘΑΝΟΣ) ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενώ ο κόσμος αλλάζει με ταχύτητα φωτός με αφορμή και την πανδημία, ενώ το βλέμμα πλέον στρέφεται στην ενίσχυση του κοινωνικού κράτους, στην προστασία και αναβάθμιση της δημόσιας παιδείας και της δημόσιας υγείας εσείς γυρίζετε συνειδητά την πλάτη σε αυτές τις αλλαγές, στις εξελίξεις, στα νέα δεδομένα, γυρίζετε την πλάτη στο μέλλον. Βαφτίζετε το κρέας ψάρι, την αναλγησία αναγκαιότητα, τον αποκλεισμό δικαιοσύνη, την επιστροφή σε αποτυχημένα μοντέλα του παρελθόντος πρόοδο. Βεβαίως, η αδικία, τα deals, οι εξυπηρετήσεις, η ευνοιοκρατία είναι προφανή σε κάθε σας νομοθέτημα, πάντα πιστοί στην τακτική της κακής και της fast track νομοθέτησης κάθε φορά, βεβαίως, με μια διαφορετική δικαιολογία.

Φέρντε λοιπόν, ένα νομοσχέδιο σε μία νεκρή περίοδο για την εκπαιδευτική κοινότητα για να μην έχετε βεβαίως αντιδράσεις. Για ακόμη μια φορά, δεν κάνετε διάλογο και αυτό γιατί είστε μακριά από την κοινωνία. Δεν βλέπετε και δεν την κατανοείτε και θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν την ξέρετε ούτε αυτή ούτε τις ανάγκες της.

Είναι άκρως προκλητικό να ευαγγελίζεστε την αποδοχή, που έχει αυτό το νομοσχέδιό σας στις δημοσκοπήσεις. Διότι θέλω να θυμίσω στην κυρία Υπουργό ότι και η ελάχιστη βάση είχε μεγάλη

αποδοχή στις δημοσκοπήσεις, αλλά είδαμε τα αποτελέσματά της. Είκοσι χιλιάδες μαθητές εκτός πανεπιστημίων και παιδιά, τα οποία πράγματι κατάφεραν να πιάσουν τον στόχο τους ή να αριστεύσουν να μένουν εκτός των επιλογών που έκαναν.

Εδώ και δύο βδομάδες κάθε μέρα λαμβάνετε επιστολές μαθητών και γονέων γεμάτες οργή και αγωνία. Σας διάβασε ο Πρόεδρος μας σήμερα την επιστολή της Ελένης, της μαθήτριάς από το Αγρίνιο και δεν θέλω να πω περισσότερα. Θέλω όμως να σταθώ σε ένα σημείο της επιστολής της Ελένης και θέλω να το πω, γιατί ειλικρινά ήταν κάτι το οποίο ακόμη και μένα με ταρακούνησε.

Λέει, λοιπόν: «Κυρία Υπουργέ, έχετε ακούσει τη λέξη «όνειρο»;». Και απαντά: «Ήταν το όνειρό μου και αυτό το όνειρό μου, εσείς το στερείτε.».

Έχω στα χέρια μου και μια άλλη επιστολή από έναν πατέρα που είναι από τον τόπο μου, το Αγρίνιο. Είναι μια φορτισμένη επιστολή. Η κόρη του ήθελε να περάσει στο Τμήμα Γραφιστικής του ΠΑΔΑ. Θέλω να σας θυμίσω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η περινή βάση του Τμήματος Γραφιστικής του ΠΑΔΑ ήταν οκτώ χιλιάδες τριακόσια τριανταπέντε μόρια και η κόρη αυτού του πατέρα συγκέντρωσε δεκαπέντε χιλιάδες επτακόσια τρία μόρια και δεν καταφέρνει να περάσει. Θέλω να σημειώσω ότι φέτος η βάση του συγκεκριμένου τμήματος του ΠΑΔΑ δεν πρόκειται, σε καμμία περίπτωση, με βάση τις προβλέψεις που γίνονται, να ξεπεράσει τα δεκατρείς χιλιάδες μόρια.

Το ίδιο κάνετε για τους εισακτέους στα ΣΕΦΑ. Ήμασταν σε μία χρονιά όπου ο αθλητισμός είχε κατεβάσει ρολά. Δεν σκεφτήκατε ούτε μια στιγμή ότι πολλοί μαθητές δεν θα μπορούσαν να προετοιμαστούν κατάλληλα, ώστε να μπορέσουν να ανταπεξέλθουν στα αγωνίσματα, παρά το ότι σημείωσαν υψηλές επιδόσεις στα μαθήματα.

Κάτι άλλο για τον αθλητισμό. Ενώ κρατήσατε τον αθλητισμό κλειστό, όπως σας είπα πριν, την ίδια στιγμή ακυρώνετε στην πράξη την προσαύξηση που δικαιούνται βάσει του νόμου οι διακριθέντες αθλητές, αφού αυτή δεν υπολογίζεται κατά την συμπλήρωση του μηχανογραφικού τους.

Τα πράγματα θεωρώ ότι είναι ξεκάθαρα, όπως και τα ερωτήματα τα οποία μπαίνουν. Αυτό το οποίο κάνει η πολιτική σας είναι να περιορίζει τις επιλογές των μαθητών, να τους εγκλωβίζει. Θέλω να ρωτήσω: Καταλαβαίνετε, αλήθεια, το μέγεθος της αδικίας, το μέγεθος της απογοήτευσης αυτών των παιδιών και των οικογενειών τους; Καταλαβαίνετε πόσο τσακίσατε τα νέα παιδιά, τα παιδιά που πέρασαν μια δύσκολη σχολική χρονιά, μακριά από φίλους, απομονωμένα, πιεσμένα, τα παιδιά των οικογενειών με δυσκολίες, οικογενειών που πιέζονται οικονομικά τώρα πολύ περισσότερο με την πανδημία.

Η ελάχιστη βάση εισαγωγής είναι ένα μέτρο ανάληπτο, ένα μέτρο άδικο, ένα μέτρο κυνικό και δεν είναι σε καμμία περίπτωση, όπως είπε ο Πρωθυπουργός, μια απλά δυσάρεστη απόφαση. Έτσι τη χαρακτηρίσε σήμερα και αναλαμβάνει, μας είπε, το πολιτικό κόστος σε μια κίνηση απίστευτου λεονταρισμού. Εμείς σας καλούμε, ακόμη και τώρα, να το πάρετε πίσω και να μην ισχύσει. Ο Πρόεδρος μας δεσμεύτηκε στην Αίθουσα ότι αυτήν την αδικία θα την διορθώσουμε.

Είναι ξεκάθαρο, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, ότι εκπροσωπούμε δύο διαφορετικούς κόσμους, ότι εκπροσωπούμε δύο διαφορετικές αντιλήψεις. Είναι ξεκάθαρο ότι είστε με τους κολεγιάρχες, με τα συμφέροντά τους, με τις μπίζνες σας. Είστε με την ελίτ, γιατί για την ελίτ νομοθετείτε επί δύο χρόνια και δεν γνωρίζετε τίποτα άλλο πέρα από το δικό σας μικρόκοσμο.

Εμείς θέλουμε μια Ελλάδα, όπου κανείς δεν θα αποκλείεται. Είμαστε με την Ελλάδα της δικαιοσύνης, της ισότητας, της ισονομίας, της Ελλάδας των ίσων ευκαιριών. Είμαστε δύο κόσμοι διαφορετικοί και αυτό φαίνεται και στις απόψεις μας στην παιδεία, την υγεία, την ανάπτυξη, στην εργασία.

Μέλημά σας είναι να φτιάξετε μια Ελλάδα δύο ταχυτήτων και σε αυτό είστε απόλυτα συνεπείς, όπως ανέφερε και ο Πρωθυπουργός σήμερα. Είναι το μόνο, πράγματι, στο οποίο είστε συνεπείς.

Αλλά ρωτήστε κι εμάς, κυρία Υπουργέ, στην Αιτωλοακαρνανία, που βιώσαμε εν μέσω πανδημίας το φαινόμενο, τα παιδιά των

χωριών να μην έχουν πρόσβαση στην εκπαιδευτική πλατφόρμα, που αυτήν τη στιγμή με τις αποφάσεις σας βλέπουμε πανεπιστημιακά τμήματα στην Αιτωλοακαρνανία να κλείνουν και, βεβαίως, σε αυτά που μένουν να καλύπτονται οι μισές θέσεις των εισακτέων, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Εσείς, βεβαίως, συνεχίζετε ακάθεκτοι, προκλητικοί και κυνικοί την πολιτική σας.

Έρχομαι στην αξιολόγηση, που έχει γίνει πολύ μεγάλη κουβέντα και πρέπει να τελειώσει και να κοπεί το παραμύθι και η παραπληροφόρηση. Ο ΣΥΡΙΖΑ, εμείς πιστεύουμε στην αξιολόγηση. Για να ξεκαθαρίσω τα πράγματα, όχι απλά πιστεύουμε, αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ νομοθέτησε και έπραξε με τα ΠΕΚΕΣ και προχώρησε το θέμα της αξιολόγησης. Λειτουργήσε σωστά, διότι αντιμετώπισε την αξιολόγηση ως συνεργασία διεπιστημονικού και συμβουλευτικού χαρακτήρα, όχι ως μια διαδικασία στείρα και τιμωρητική, όπως πάτε να το κάνετε εσείς σήμερα.

Δεν κάνετε μόνο αυτό. Θεσμοθετείτε τον επόπτη ποιότητας εκπαίδευσης. Φτιάχνετε ένα δυσλειτουργικό σχήμα πολλών στελεχών. Ενισχύετε τη μονοπρόσωπη εξουσία του διευθυντή του σχολείου και τον μετατρέπετε σε χωροφύλακα των σχολείων, γιατί για πρώτη φορά θα είναι και πειθαρχικός προϊστάμενος και αξιολογητής. Παρισιάνετε τους μοντέρνους, αλλά επαναφέρετε τον επιθεωρητισμό και το παλαιοκομματικό DNA σας σάς επιβάλλει την επιλογή της εγκαθίδρυσης ενός νέου κομματικού κράτους στην εκπαίδευση.

Τέλος, κλείνω με τα πειραματικά, όπου τι κάνετε; Οι καλοί και όσσοι έχουν την οικονομική δυνατότητα να κάνουν ιδιαίτερα, να πηγαίνουν εκεί και όλοι οι υπόλοιποι στα άλλα σχολεία, σχολεία ταξικά, περιοχές και γειτονιές ταξικές. Αυτή είναι η πολιτική σας και αυτό θέλετε να επιβάλετε.

Το σχολείο, όμως, έχει ανάγκη από δημοκρατική μεταρρύθμιση. Πρέπει να γίνει το σχολείο των πραγματικά ίσων ευκαιριών, το όχημα για ένα καλύτερο μέλλον. Ο ΣΥΡΙΖΑ απέδειξε και σε καιρούς μνημονιακών ότι μπορεί να οικοδομήσει ένα τέτοιο σχολείο. Κοιτάξαμε και κοίταμε εκπαιδευτικούς, μαθητήριες, μαθητές και γονείς κατάματα. Το δικό σας βλέμμα είναι στραμμένο στο πώς θα ντιλάρετε και πώς θα υπερρετήσετε με τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντα που εκπροσωπεύετε. Το δικό μας είναι στην κοινωνία, τις ανάγκες της, στην προοπτική, για να φέρουμε την πολιτική αλλαγή, για να ανακόψουμε τις καταστροφικές πολιτικές σας. Θα το κάνουμε, για να οδηγήσουμε τη χώρα στην ελπίδα και στην πρόοδο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Ελευθέριος Αβραμάκης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, αν ο κ. Χατζηδάκης είναι ο άνθρωπος των ειδικών αποστολών και ο άνθρωπος που κάνει τη βρώμικη δουλειά είτε στο εργασιακό είτε στα ασφαλιστικά είτε στη ΔΕΗ, εσείς κυρία Κεραμέως ως Υπουργός Παιδείας, θα μείνετε ως η μεγαλύτερη ταξικά μεροληπτική Υπουργός υπέρ των μεγάλων ιδιωτικών συμφερόντων των κολλεγιών. Αυτό γίνεται σε μια προσπάθεια δύο ετών, σε βάθος χρόνου. Ξεκινήσατε αναγνωρίζοντας τα επαγγελματικά δικαιώματα, αναβαθμίζοντας τα πτυχία των κολλεγιών και εξισώνοντάς τα με αυτά της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και έρχεστε με την ειδική βάση εισαγωγής σήμερα να αφήσετε πάνω από τριάντα χιλιάδες κόσμο εκτός πανεπιστημίων.

Έχω ένα γιο, ο οποίος φέτος έδινε πανελλαδικές εξετάσεις και να είστε σίγουρη, κυρία Υπουργέ, ότι, αν τον είχατε απέναντι, δεν θα μπορούσατε να τον αντιμετωπίσετε με τα επιχειρήματά του, όπως και πολλές χιλιάδες άλλα παιδιά.

Η Κυβέρνηση και η Υπουργός Παιδείας επιμένουν να βαφτίζουν αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου κάθε νομοθετική πρωτοβουλία, που έχει ως αποτέλεσμα την υποβάθμιση και υπονόμευση του δημόσιου συστήματος εκπαίδευσης. Είναι ίσως η πρώτη φορά στη ελληνική ιστορία που καταγράφεται μια τέτοια αντίδραση, μετά από διεξαγωγή πανελλαδικών εξετάσεων και μάλιστα, όχι από αποτυχόντες, αλλά από επιτυχόντες και μάλιστα άριστους.

Η εμμονή της Κυβέρνησης να ισχύσει από φέτος η ελάχιστη βάση εισαγωγής που θεσπίστηκε στο μέσο της σχολικής χρονιάς, σε μια ιδιαίτερα δύσκολη χρονιά λόγω της πανδημίας και της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, έχει προκαλέσει πρωτοφανείς στρεβλώσεις, αποκλείοντας ακόμα και άριστους μαθητές από τις σχολές επιλογής τους, ενδεχομένως και από την έναρξη της φοίτησής τους, αν οι γονείς τους δεν έχουν την οικονομική άνεση και τη δυνατότητα να υποστηρίξουν τις σπουδές τους σε σχολές εκτός μόνιμης διαμονής και κατοικίας τους. Οι αντιδράσεις είναι πολλές και θα γίνουν πολύ περισσότερες, μόλις ανακοινωθούν οι τελικές βάσεις εισαγωγής, όταν πολλοί θα διαπιστώσουν ότι δεν εντάσσονται στις σχολές, που οι ίδιοι πίστευαν. Οι αντιδράσεις θα πολλαπλασιαστούν, όταν αποκαλυφθούν και οι πραγματικές συνέπειες από τη μείωση των εισακτέων, που θα επέλθει στα περιφερειακά πανεπιστήμια, τα οποία στην ουσία θα μαραζώσουν. Αρκετά τμήματα και σχολές έχουν ήδη θέματα, όπως και το Διεθνές Πανεπιστήμιο και αντίστοιχες σχολές, που εδράζονται στην πόλη των Σερρών και στο νομό μας.

Η μόνη επιτυχία της σημερινής Υπουργού, δυστυχώς, είναι ότι έχει καταφέρει να συγκεντρώσει, εν μέσω καλοκαιριού, δεκάδες χιλιάδες υπογραφές σε ψήφισμα με αίτημα όλων αυτών την απομάκρυνσή της από το Υπουργείο Παιδείας.

Σε ό,τι αφορά το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, καθίσταται σαφές ότι η Κυβέρνηση επιδιώκει να ελέγξει μέσα από ένα νέο -δήθεν- σύστημα αξιολόγησης την εκπαιδευτική κοινότητα, διαμορφώνοντας μια βιομηχανία εξαρτήσεων και πελατειακών σχέσεων, που καταλήγει στην πλήρη εξάρτηση των στελεχών της εκπαίδευσης από την κομματική ιεραρχία της Νέας Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΒΕΛΑΣ**)

Το σύστημα μοριοδότησης των στελεχών, που θα έχουν αποφασιστικό ρόλο στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών της τάξης, υποβαθμίζει εσκεμμένα τον ρόλο της διδακτικής εμπειρίας, πριμοδοτώντας υπερβολικά τόσο τη διοικητική εμπειρία όσο και μια σειρά άλλων κριτηρίων, όπως το ενδεχόμενο συγγραφικού έργου, σε ένα σύστημα αξιολόγησης που επιδέχεται υποκειμενικές αποτιμήσεις ή σαφέστατα άνωθεν παρεμβάσεις.

Κοινώς, ως σύμβουλοι εκπαίδευσης, επόπτες ποιότητας εκπαίδευσης και περιφερειακοί επόπτες εκπαίδευσης θα είναι στελέχη, που αποσπάστηκαν από την εκπαίδευση, για να υπηρετήσουν σε πολιτικά γραφεία και όχι μόνο. Υιοθετείται μάλιστα, και ένα μοντέλο αναπαραγωγής των στελεχών αυτών, μέσα από ένα δαιδαλώδες σύστημα εξαρτήσεων, που ξεκινά από τη σχολική μονάδα. Ο διευθυντής θα καθορίζει, χωρίς τον σύλλογο διδασκόντων, τα καθήκοντα που μπορεί να αναλάβει ο κάθε εκπαιδευτικός στις σχολικές μονάδες, εξασφαλίζοντας καλύτερη μοριοδότηση για συγκεκριμένους εκπαιδευτικούς και μειωμένη μοριοδότηση για άλλους εκπαιδευτικούς.

Οι σχολικές μονάδες και οι εκπαιδευτικοί πρακτικά θα αξιολογούνται από μια ανώτερη κατηγορία εκπαιδευτικών, που θα τοποθετηθούν στη νέα ιεραρχική δομή, ακριβώς για να ελέγξουν πλήρως την εκπαιδευτική κοινότητα. Η παροχή μάλιστα, διόλου ευκαταφρόνητων επιδομάτων ευθύνης σε όλους αυτούς τους εξωτερικούς αξιολογητές και ο υποκειμενικός στην πράξη τρόπος ανάδειξής τους θα διαμορφώσει ένα πλέγμα εξαρτήσεων μέσα στην εκπαιδευτική κοινότητα, που σταδιακά θα ακυρώσει κάθε πρόοδο εκδημοκρατισμού και συλλογικότητας, που αναπτύχθηκε όλα αυτά τα χρόνια στις σχολικές κοινότητες.

Πλέον, το Υπουργείο Παιδείας προωθεί στη σχολική κοινότητα το αναρχονιστικό μοντέλο του διευθυντή-αυθεντία, όπου ο διευθυντής θα υποδεικνύει τους διευθυντές, θα αποφασίζει και θα αναθέτει εκπαιδευτικά προγράμματα εκτός διδακτικής ύλης, θα διαχειρίζεται κατά το δοκούν σχολικά κτίρια, θα μπορεί να εξασφαλίσει την εξέλιξη των εκπαιδευτικών που επιθυμεί και να ναρκοθετεί την εξέλιξη των εκπαιδευτικών που δεν συντονίζονται με τις δικές του προτεραιότητες.

Με αυτό το νομοσχέδιο, είναι πλέον θέμα χρόνου να ξεκινήσουν ίσως συγκρούσεις και έντονος ανταγωνισμός μεταξύ των εκπαιδευτικών στην εκπαιδευτική κοινότητα και να περάσει σε δεύτερο ρόλο το κυρίως έργο, που είναι το εκπαιδευτικό έργο.

Η αναβάθμιση διευθυντών και η υποβάθμιση του ρόλου των

συλλόγων διδασκόντων, αλλά και της συμμετοχής των γονέων και μαθητών σε διαδικασίες, που αφορούν τη σχολική κοινότητα, δεν είναι άσχετες με την πολιτική φιλοσοφία της Κυβέρνησης, που επιθυμεί να ασκεί ασφυκτικό έλεγχο σε κάθε συλλογική κοινωνική δραστηριότητα.

Ταυτόχρονα η Κυβέρνηση, πιστή στους βηματισμούς της για αυτόνομα και αυτοχρηματοδοτούμενα σχολεία, προχωρά ένα ακόμη βήμα, δίνοντας δυνατότητα στους διευθυντές, αλλά ακόμη και στα δημοτικά συμβούλια, στους δημάρχους ουσιαστικά, να αξιοποιούν και για άλλους σκοπούς τα σχολικά κτίρια αποκομίζοντας έσοδα. Η δυνατότητα για παράδειγμα αξιοποίησης των σχολικών εγκαταστάσεων για την πραγματοποίηση προγραμμάτων ΚΔΑΠ και μάλιστα πριν ολοκληρωθεί και το ολόκληρο πρόγραμμα των σχολείων, μπορεί να προκαλέσει στρεβλώσεις, να διαταράξει το σχολικό περιβάλλον, να γεννήσει νέες ανισότητες μεταξύ σχολείων, σε καλές και υποβαθμισμένες περιοχές.

Η εισαγωγή, επίσης, διαδικασιών πανελληνίων εξετάσεων, στην ουσία, στους μαθητές της ΣΤ' δημοτικού και της Γ' γυμνασίου θα επιφέρει κατάταξη των σχολείων ανάλογα με τις επιδόσεις των μαθητών. Κατάταξη, όμως, που δεν θα λαμβάνει υπόψη τις ιδιαίτερες κοινωνικές και πολιτισμικές εκφάνσεις της κάθε περιοχής.

Πρακτικά, αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα αυτό που δυστυχώς επιδιώκει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, τον διαμερισμό δηλαδή των μαθητών ανάλογα με το μαθησιακό τους επίπεδο. Η Υπουργός Παιδείας μπορεί μετά την κατακραυγή να απέσυρε την κατάπτυστη διάταξη, που έδινε και τέτοιες αρμοδιότητες στον διευθυντή του σχολείου, πρακτικά όμως αυτό θα γίνει τη στιγμή που θα αρχίσει η κατάταξη των σχολείων, με βάση τα αποτελέσματα σε αυτούς τους διαγωνισμούς.

Η Κυβέρνηση, δυστυχώς, αποδεικνύει, για μία ακόμη φορά, ότι θέλει να λειτουργήσουν τα δημόσια σχολεία με κριτήρια ιδιωτικής οικονομίας, να έχουν έσοδα και να μπορούν σταδιακά να προσαρμολογούνται στις απαιτήσεις των χορηγών τους. Δεν θέλει ένα σχολείο, που θα προετοιμάζει υπεύθυνους και χειραφετημένους πολίτες, αλλά ένα σχολείο, που θα προετοιμάζει ευέλικτους και πειθαρχημένους εργαζόμενους. Δεν θέλει ένα σχολείο που θα πολλαπλασιάζει τους επιστήμονες και θα επιτρέπει σε όσους ξεκινούν από δυσμενέστερες οικονομικά και κοινωνικά συνθήκες, από φτωχά και λαϊκά στρώματα, να μπορούν να διαμορφώσουν καλύτερες συνθήκες και καλύτερες προοπτικές μόρφωσης, αλλά αντίθετα, θα συμβάλει στην αναπαραγωγή σχέσεων εξουσίας και εξάρτησης.

Η Νέα Δημοκρατία οραματίζεται ένα σχολείο αυταρχικό, που δεν ζητάει διορισμένες αυθεντίες και δεν επιτρέπει την αλλαγή. Ο ρόλος, όμως, του σχολείου, ο ρόλος κυρίως του δημόσιου σχολείου, είναι να προσφέρει εφόδια στη νέα γενιά, ώστε να μπορεί να αμφισβητεί, να καινοτομεί, να ανατρέπει τα κακώς κείμενα της κοινωνίας.

Δυστυχώς, τόσο το συγκεκριμένο όσο και μια σειρά προηγούμενων πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης, προκαλούν την οπισθοδρόμηση και την παλινόρθωση πρακτικών, που οδηγούσαν στην πρόωρη έξοδο μαθητών από την εκπαιδευτική διαδικασία. Η διατυπωμένη πρόθεση στελεχών της Κυβέρνησης είναι μόλις το 25% των μαθητών να κατευθύνεται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και το υπόλοιπο 75% των μαθητών να οδηγηθεί στην τεχνική εκπαίδευση ή στην ιδιωτική εκπαίδευση που είναι και το όραμα της.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σταδιακά αποκαλύπτει τον μηχανισμό, που θα οδηγήσει στην επίτευξη και αυτού του στόχου της, που απέχει πολύ όμως από τις επιθυμίες και τις επιδιώξεις της ελληνικής οικογένειας. Η σημερινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας φέρνει στην παιδεία ό,τι πιο παρωχημένο και αντιδημοκρατικό γνώρισε ο τόπος: συντηρητισμό, αυταρχισμό, νεοφιλελευθερισμό, ιδεοληψίες, μνημονιακές επιταγές και εξυπηρέτηση συμφερόντων.

Δεσμευόμαστε ως ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία ότι θα καταργήσουμε την αθλιότητα της ελάχιστης βάσης εισαγωγής και θα επαναφέρουμε το κράτος δικαίου και τη δυνατότητα όλων των παιδιών από τα φτωχά και λαϊκά στρώματα να έχουν δυνατότητα φοίτησης στη δημόσια παιδεία. Θα δώσουμε βάρος στον

διπλασιασμό της χρηματοδότησης των ΑΕΙ και στις προσλήψεις των καθηγητών. Θα στηρίξουμε το δημόσιο σύστημα παιδείας! Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Καλησπέρα σας και χρόνια πολλά σε όσους γιορτάζουν σήμερα.

Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Αβραμάκη.

Από τις Σέρρες πάμε στην Λακωνία, στον κ. Αθανάσιο Δαβάκη της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κύριε Δαβάκη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ακούω με προσοχή και χθες και σήμερα τις ρητορικές κορώνες της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, οι οποίες σε ένα μόνιμο, θα έλεγα, κρεσέντο λαϊκισμού, συνδέουν τη Νέα Δημοκρατία με την ελίτ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Όχι και «κορώνες», κύριε συνάδελφε, με τις κορώνες εσείς είστε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Φωνητικές κορώνες εννοώ, κύριε συνάδελφε.

Ένα βαθύτατα λαϊκό κόμμα, ένα κόμμα που νομιμοποιείται άλλωστε ως Κυβέρνηση σήμερα, αποσπώντας το 40% του ελληνικού λαού πριν δυο χρόνια, κατηγορείται από εσάς, οι οποίοι συνεργαστήκατε πέντε χρόνια με την κομματική μορφή του λαϊκισμού που λέγεται «Ανεξάρτητοι Έλληνες», ότι είναι προσκολλημένο σε συμφέροντα, σε υπονοούμενα χρηματισμού και όλα αυτά τα οποία συνθέτουν το αφήγημά σας. Πιστεύω ότι ο ελληνικός λαός μας βλέπει, η ελληνική νεολαία μας βλέπει και θα βγάλει τα συμπεράσματά της.

Πιστεύω, επίσης, ότι αυτό το οποίο κάνει αυτό το νομοσχέδιο, βάζοντας συγκεκριμένο νομοθετικό πλαίσιο στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, που μετά την οικογένεια είναι η αποκλειστική αιτία επιρροής του μέλλοντος των παιδιών μας, είναι μια συγκεκριμένη στρατηγική, μια συγκεκριμένη μεταρρυθμιστική πολιτική, που θα έπρεπε σε άλλες εποχές ή σε άλλες χώρες, αν θέλετε, να βρίσκει την ομόθυμη συμπαράσταση όλων των πτερύγων. Δυστυχώς, όμως, για μία ακόμη φορά αυτό δεν συμβαίνει, με ευθύνη κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Πιστεύω ότι το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια ευρεία, όπως είπα, σημαντική μεταρρυθμιστική προσπάθεια για να αλλάξει το εκπαιδευτικό μας σύστημα και κινείται κυρίως σε τρεις άξονες. Στον πρώτο άξονα στην αποκέντρωση της λήψης αποφάσεων, γιατί, όπως πολύ σωστά είπε η κυρία Υπουργός, μέχρι σήμερα το 80% των αποφάσεων λαμβάνονταν κεντρικά με ό,τι αυτό σημαίνει για την αποτύπωση της οποίας πραγματικότητας στα διάφορα μέρη της χώρας μας, ενώ το 35% των αποφάσεων λαμβάνονται σε άλλες χώρες, καθώς επίσης και σε ζητήματα που έχουν να κάνουν με τη δυνατότητα επιλογής βιβλίου, τις πολλαπλές επιλογές αξιολόγησης των μαθητών και τη λειτουργία των εκπαιδευτικών ομίλων, δηλαδή τη δυνατότητα αυτενέργειας των διδασκόντων πάνω στις προσωπικότητες, στις συγκεκριμένες ιδιαιτερότητες των παιδιών τα οποία εκπαιδεύουν, που αυτοί καλύτερα από όλους γνωρίζουν πώς θα τα διαχειριστούν και πώς θα τα εκπαιδεύσουν.

Η ιδέα ότι η αποκέντρωση των αποφάσεων θα αυξήσει τη λειτουργικότητα των εκπαιδευτικών μας θεσμών ούτε να μας φοβίζει πρέπει ούτε να μας ξενίζει. Γιατί πιστεύω ότι αυτό δημιουργεί τον νεωτερισμό και την προοδευτικότητα στον βασικότερο θεσμό της πολιτείας, αν θέλετε, παράλληλα με την εθνική άμυνα, όσον αφορά την αποστολή της, που είναι η εκπαίδευση των νέων Ελλήνων.

Η αυξημένη αυτονομία έχει ως προϋπόθεση, όμως, έναν συγκεκριμένο και στοιχειώδη έλεγχο ποιότητας, μιας ποιότητας που καθορίζεται από τα άρθρα 57 ως 65, που προβλέπουν έναν συγκεκριμένο συνεκτικό και αντικειμενικό μηχανισμό αξιολόγησης. Στην αξιολόγηση, στην οποία στηρίζεστε και αναλύετε και ξεδιπλώνετε το αφήγημά σας, εγώ έχω να πω ότι κανένας ευσυνείδητος δημόσιος λειτουργός δεν έχει να φοβηθεί τίποτε από ένα οποιοδήποτε, αν θέλετε, σύστημα αξιολόγησης. Αυτό δε, ισχύει κατά κόρον στους εκπαιδευτικούς μας, οι οποίοι με ηρωισμό, με αυταπάρνηση, με διάθεση πατρική εκπαιδεύουν τα παιδιά μας

και θέλουν και επιζητούν την αξιολόγηση, αν θέλετε, και σαν ένα μέτρο δικαιοσύνης απέναντι σε μια ελάχιστη μειοψηφία που δεν την επιζητεί.

Η προσπάθεια μάλιστα, να υποδουλιστούν από εσάς παλιές φοβίες και στερεότυπα περί επιθεωρητισμού, του μπαμπούλα-επιθεωρητή, και ελέγχου προδίδει καταφανέστατα τον αριστερό συντηρητισμό σας και την πολιτική υστεροβουλία των δυνάμεων της ακινήσιας που, δυστυχώς, εκπροσωπείτε. Είναι μια μικρή οπισθοφυλακή και δεν έχει, κύριοι συνάδελφοι, τη νομιμοποίηση να κρατά την εκπαίδευση καθηλωμένη σε αυτά τα στερεότυπα.

Επίσης, ένας τρίτος άξονας των εκπαιδευτικών μας δομών είναι η ενίσχυσή τους όπως αυτό φαίνεται, για παράδειγμα, με τη σύσταση οκτακοσίων θέσεων εκπαιδευτικών συμβούλων, όπως αυτό ορίζεται από το άρθρο 10 του νομοσχεδίου.

Σε αυτό το σημείο θέλω να θέσω ένα παράδειγμα από τον τόπο μου, τη Σπάρτη, που μαθητές του ΕΠΑΛ της Σπάρτης -αυτό πρέπει να το δούμε, κυρία Υπουργέ- ζητούν στην Γ' λυκείου στο εσπερινό λύκειο να υπάρξει η ειδικότητα του νοσηλευτή. Νομίζω ότι επειδή έχετε εντυφώσει και εσείς και η Υφυπουργός σας, η συνάδελφος η κ. Μακρή, πάνω στα ζητήματα της επαγγελματικής εκπαίδευσης, θα πρέπει να προβλεφθούν ειδικότητες που έχουν να κάνουν με την καθημερινότητα ή με την πρακτική διαφόρων περιοχών, όπως παραδείγματος χάριν στη Σπάρτη που σε δύο-τρία χρόνια το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος ιδρύει και θα έχει κατασκευάσει το νέο νοσοκομείο της. Πιστεύω ότι πρέπει να το δείτε για να υπάρξει ευοίωνη προοπτική, αν θέλετε, σ' αυτά τα παιδιά. Γνωρίζω πως έχετε δείξει μεγάλο ενδιαφέρον για την επαγγελματική εκπαίδευση και γι' αυτό το τονίζω αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχολείο, η εκπαίδευση, ζητήματα που έχουν να κάνουν με τα παιδιά μας, πρέπει να ενώσουν όλες τις πτέρυγες αυτής της Αίθουσας και όχι να δημιουργούν ρήγματα, φοβίες, ανασφάλειες και λαϊκισμούς. Θεωρώ ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά και άλλα κόμματα θα μπορούσαν να δείξουν έναν άλλο χαρακτήρα, έναν άλλο πολιτικό εαυτό σ' αυτό το κρίσιμη σημασίας νομοσχέδιο μεταρρυθμιστικής και προοδευτικής σημασίας νομοσχέδιο, το οποίο η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης έφερε. Δεν υπήρξε αυτό και καταδεικνύει, για μία ακόμη φορά, και το συντηρητισμό της Αριστεράς, που είναι πασιφανέστατος, αλλά και την πολιτική ιδιότητα, η οποία σας διακρίνει και πολλές φορές την βλέπουμε αναμνησκόμενοι και το παρελθόν σας, αλλά δίνοντας και προοπτική εκλογικής αναμέτρησης, λέγοντας ότι σε επόμενες εκλογές ως κυβέρνηση ο κ. Τσίπρας θα αλλάξει τα «κακώς κείμενα», όπως τα αποκαλείτε. Ο ελληνικός λαός μας βλέπει και όταν γίνουν οι εκλογές θα αποφανθεί για μία ακόμη φορά και θα θέσει τα θέματα όπως πρέπει έναντι των πολιτικών ευθυνών, οι οποίες σας διακρίνουν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Δαβάκη, και για την τήρηση του χρόνου.

Από τη Λακωνία περνάμε στη Βοιωτία και πιο συγκεκριμένα στην κυρία Παναγιώτη Πούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία.

ΠΑΝΑΓΙΟΥ (ΓΙΩΤΑ) ΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν τρεις ημέρες γιορτάσαμε την τεσσαρακοστή έβδομη επέτειο αποκατάστασης της δημοκρατίας στη χώρα μας, αν και δεν έλειψε το θεσμικό απόπημα για την ακύρωση της παρασημοφόρησης του διασώστη Ιάσωνα Αποστολόπουλου μετά από παρέμβαση ακροδεξιών κύκλων της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και για το οποίο περιμένουμε επίσημες απαντήσεις.

Μετά από μια καταστροφική επτάχρονη δικτατορία, η δημοκρατία επέστρεψε επιτέλους στον γενέθλιο τόπο της στις 24 Ιουλίου του 1974. Κανείς δεν μπορούσε να προβλέψει τότε ότι στην περίοδο που ονομάζουμε Μεταπολίτευση η ελληνική κοινωνία θα βίωνε επιτέλους τη δημοκρατική σταθερότητα και πρόοδο από κυβερνήσεις με διαφορετικές ιδεολογίες και κοινωνικό πρόσημο. Μια πρόοδο με κοινωνικό κράτος, προστασία της εργασίας και της κατοικίας, με δημόσια υγεία και φυσικά με δωρεάν δημόσια

παιδεία.

Ωστόσο, για πρώτη φορά στο τιμόνι της χώρας βρίσκεται, εδώ και δύο χρόνια, μια κυβέρνηση αποφασισμένη να διαλύσει ένα-ένα όλα αυτά τα κοινωνικά και οικονομικά θεμέλια, πάνω στα οποία χτίστηκε η σύγχρονη Ελλάδα, να ανατρέψει όλες τις ιστορικές κοινωνικές κατακτήσεις του ελληνικού λαού και να στήσει μια σκληρά ταξική δυστοκία των προνομιούχων, των «ημετέρων», των υποτιθέμενων αρίστων, που κυριαρχούν χάρη στη δύναμη του χρήματος και στη διαπλοκή τους με την εξουσία.

Είμαστε στην Ελλάδα όπου η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δίνει ένα εξευτελιστικό φιλοδωρήμα στους εργαζόμενους 0,52 λεπτά του ευρώ ως συμβολική αύξηση του κατώτατου μισθού για τα τρία τελευταία χρόνια, ενώ ο ίδιος ο Πρωθυπουργός ξεχνά να δηλώσει στο «πόθεν έσχες» περιουσιακά στοιχεία, κάθε άλλο παρά συμβολικά.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι στο στόχαστρό σας μπήκε από την πρώτη στιγμή ο σημαντικός μηχανισμός κοινωνικής προόδου των μη προνομιούχων Ελλήνων, η εισαγωγή στο πανεπιστήμιο. Πολλοί συνάδελφοι στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου δεν είμαστε εδώ ως γόνιμοι πολιτικών τζακιών, αλλά ως παραδείγματα αυτής ακριβώς της δυνατότητας.

Με την ελάχιστη βάση εισαγωγής του ν.4777, που στην πραγματικότητα είναι μεγίστη βάση αποκλεισμού, με αυτόν τον «κόφτη ονείρων» καταφέρατε να αποκλείονται από τα πανεπιστήμια είκοσι πέντε χιλιάδες μαθητές, προσδοκώντας βέβαια, να στείλετε αρκετή πελατεία στα κολλέγια και μάλιστα, χωρίς να σκεφθείτε στιγμή τις πρωτοφανείς δυσκολίες, που αντιμετωπίσαν φέτος οι υποψήφιοι στην προετοιμασία τους, την πανδημία που τους άφησε εκτός τάξης, την τηλεκατάρτιση, που όπως έγινε δημιουργήσε μεγάλες ανισότητες μεταξύ τους.

Ακούστε, κυρία Υπουργέ, τι σας γράφει μία μαθήτριά, μία αυθεντική αρίστη, μία μελλοντική συνάδελφός μου, που, αν και συγκέντρωσε σχεδόν είκοσι δύο χιλιάδες μόρια, με την ελάχιστη βάση εισαγωγής σας την αποκλείσατε από την Αρχιτεκτονική Σχολή που επέλεξε.

Σας γράφει η μαθήτριά: «Νιώθω απογοητευμένη, αδικημένη και προδομένη από εσάς προσωπικά, αλλά και από όλη την Κυβέρνηση που υποτίθεται ότι αγκαλιάζει και καλοδέχεται τους άριστους, ότι τους θέλει στην Ελλάδα και την ελληνική εκπαίδευση. Αυτό το άδικο σύστημα με τρεις διαφορετικές ελάχιστες βάσεις εισαγωγής, για την Αρχιτεκτονική ειδικά, απέκλεισε, όχι μόνο εμένα, αλλά και ακόμη είκοσι πέντε χιλιάδες μαθητές από τα ΑΕΙ και το όνειρό τους για μια αξιοπρεπή ενήλικη ζωή».

Προσωπικά της απαντώ να μην παραιτηθεί από το όνειρο της. Εσείς τι της απαντήσατε, κυρία Κεραμέως; Και τι απαντάτε, επίσης, στους πολίτες της Φωκίδας, αλλά και στον συνάδελφό σας τον κ. Μπούγα που εγγυόταν προσωπικά τη λειτουργία των δύο πανεπιστημιακών τμημάτων στην Άμφισσα, ενώ τώρα με την πολιτική σας κινδυνεύουν να καταργηθούν και τα δύο.

Σας καλούμε να απαντήσετε τέλος, στο τι θα γίνει με τα δεκάδες περιφερειακά τμήματα, που θα καταργηθούν σε όλη τη χώρα, καθώς και στην περιφέρειά μου τη Στερεά Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα παίρνουν σειρά η πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση για να υποστούν τις συνέπειες της κυβερνητικής απορρύθμισης και αντιμεταρρύθμισης. Και εδώ η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί τη γλώσσα της παραπλάνησης. Όπως όταν λέει βάση εισαγωγής εννοεί βάση αποκλεισμού, έτσι όταν λέει στον τίτλο του νομοσχεδίου για αναβάθμιση της εκπαίδευσης εννοεί την υποβάθμισή της και όταν μιλάει για ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών εννοεί την αποδυνάμωσή τους.

Γιατί ο πραγματικός στόχος σας, κύριοι Υπουργοί, είναι ένα σχολείο χωρίς δημοκρατία και αξιοκρατία, χωρίς συλλογικότητα και συμμετοχή, χωρίς παιδαγωγικό πλαίσιο και αρχές. Επιθυμείτε ένα σχολείο ελεγχόμενο από εσάς όπου θα κυριαρχούν οι πελατειακές σχέσεις και η ευνοιοκρατία, η γραφειοκρατία, ο συγκεντρωτισμός και η αδιαφάνεια.

Η βαθιά ταξική και ιδεολογική καχυποψία απέναντι στο έργο που παράγει ο Έλληνας εκπαιδευτικός, αλλά και απέναντι στους διαφανείς και αποτελεσματικούς θεσμούς της εκπαιδευτικής κοι-

νόητας, φαίνεται ξεκάθαρα στο νομοσχέδιο σας. Γι' αυτό άλλωστε, στήνεται ένας κυκλώνας μονοπρόσωπων οργάνων, που θα επιλέγονται από εσάς και θα αξιολογούνται και θα μοριοδοτούνται μεταξύ τους χωρίς κανένα αντικειμενικό κριτήριο και ουσιαστικό έλεγχο.

Καταργείτε, λοιπόν, τον πρωτοπόρο και επιτυχημένο θεσμό των περιφερειακών κέντρων εκπαιδευτικού σχεδιασμού γιατί η συλλογική εκπροσώπηση στο σχεδιασμό του εκπαιδευτικού σας έργου σας ενοχλεί. Απεχθάνεστε την πολυφωνία, γιατί δεν μπορείτε να την ελέγξετε. Τα αντικαθιστάτε με μια βαριά και δυσκίνητη ιεραρχική δομή, εξαρτώμενη από εσάς με έναν τεράστιο αριθμό στελεχών, παραστελεχών και υποστελεχών, τους συμβούλους εκπαίδευσης, τους επόπτες ποιότητας, στους περιφερειακούς επόπτες ποιότητας και πάει λέγοντας. Είναι προφανές ότι στόχος σας δεν είναι η παιδαγωγική υποστήριξη των σχολείων, αλλά η εφαρμογή αδιαφανών πρακτικών ατομικής αξιολόγησης και επομένως, η χειραγώγηση των εκπαιδευτικών.

Τον ίδιο στόχο εξάλλου, εξυπηρετεί και η υποβάθμιση του Συλλόγου Διδασκόντων, του ιστορικού συλλογικού θεσμού, που έφερε τη δημοκρατία στο σχολείο. Του αφαιρείτε πλέον κάθε ουσιαστική αποφασιστική αρμοδιότητα, γιατί πολύ απλά, δεν εμπιστεύεστε τους μάχιμους εκπαιδευτικούς, αυτούς που έχουν μεγάλη εμπειρία στην τάξη. Πώς αλλιώς να εξηγηθούν, άλλωστε, τα κριτήρια που επιβάλλετε στην επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης; Η διδακτική προϋπηρεσία στην τάξη δεν θα είναι πλέον ουσιαστική προϋπόθεση αφού πριμοδοτούνται σκανδαλώδως διοικητικά κριτήρια. Εδώ θα αναφέρω δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα σχετικών παραλείψεων ή και αδικιών, που πρέπει να διορθώσετε, κυρία Υπουργέ.

Κατ' αρχάς πρέπει να αναγνωρίσετε τη διδακτική προϋπηρεσία για τους υπεύθυνους λειτουργίας κέντρων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης καθώς και για τους υπηρετούντες στα διάφορα κέντρα συμβουλευτικής ΚΕΣΥ, ΚΕΣΥΠ και ΓΡΑΣΥ, ΓΡΑΣΕΠ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης της ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό θα χρειαστώ.

Ειδικά στους τελευταίους, θα πρέπει να δοθεί δυνατότητα παραμονής με προσωποπαγή θέση στα ΚΕΣΥ ή μετάβασής τους στην αντίστοιχη διεύθυνση με δυνατότητα επιλογής τους ως υπεύθυνων ΣΕΠ ή ΓΡΑΣΕΠ. Επιπλέον, αναφορικά με τα συμβούλια επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης διαπιστώνουμε τη χειραγώγησή τους, αφού τα μέλη τους θα είναι διορισμένα κατά πλειοψηφία από το Υπουργείο σας ενώ οι αιρετοί εκπρόσωποι των εκπαιδευτικών εξοβελίζονται εντελώς. Είδαμε εξάλλου, ποιες είναι οι πραγματικές σας προθέσεις με την αυθαίρετη, χωρίς κριτήρια και κατάταξη υποψηφίων τοποθέτηση των διευθυντών εκπαίδευσης το καλοκαίρι του 2020. Η επιλογή τους έγινε από δοτό συμβούλιο με μέλη ορισμένα απευθείας από το Υπουργείο, με αποτέλεσμα η συντριπτική πλειοψηφία των νέων διευθυντών να είναι αποκλειστικά συνδικαλιστές της ΔΑΚΕ. Η κομματική άλωση της διοίκησης της εκπαίδευσης από τα γαλάζια στελέχη εξασφαλίζεται πλέον σε μόνιμη βάση με το παρόν νομοσχέδιο. Τέλος, η εμμονή σας για ελεγχόμενους συγκεντρωτικούς θεσμούς προκύπτει και από τις υπερεξουσίες που δίνετε στους διευθυντές των σχολείων σε βάρος του συλλόγου διδασκόντων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβέρνηση Μητσοτάκη καταδικάζει συστηματικά το οικοδόμημα της δημόσιας και δωρεάν παιδείας, αλλά η κοινωνία δεν θα μείνει με σταυρωμένα χέρια. Μέχρι σήμερα, έχουν υπογράψει εξήντα δυο χιλιάδες πολίτες το αίτημα παραίτησης της κυρίας Υπουργού και κατάργησης της καταστροφικής ελάχιστης βάσης εισαγωγής. Όπως δεσμεύθηκε ο Πρόεδρος μας, Αλέξης Τσίπρας, πρωταρχικό μέλημα της επόμενης προοδευτικής κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία θα είναι η κατάργηση όλων των αντεκπαιδευτικών νόμων της Νέας Δημοκρατίας και η αποκατάσταση της αδικίας των αποκλεισμών που προκαλέσατε. Να είστε σίγουροι ότι στις επόμενες κάλπες οι πολίτες θα θέσουν υψηλή βάση εισαγωγής και η Νέα Δημοκρατία θα υποστεί τον αποκλεισμό από τη διακυβέρνηση της χώρας.

Σας ευχαριστώ πολύ κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.
(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος Αθανάσιος Καβαβάδας από τη Νέα Δημοκρατία.

Να ετοιμάζεται η κ. Τζούφη, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με αυτό το νομοσχέδιο προχωρά σε μία ακόμη βαθιά μεταρρύθμιση στον χώρο της παιδείας. Αντιλαμβάνομαι ότι έννοιες όπως μεταρρύθμιση, αριστεία και αξιολόγηση προκαλούν δυσανεξία στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Η απόσταση όμως που χωρίζει τον ΣΥΡΙΖΑ από τις ανάγκες της παιδείας, αλλά και τις αντιλήψεις της πλειοψηφίας των πολιτών είναι μεγάλη. Το 70,9% των πολιτών είναι υπέρ της ελάχιστης βάσης εισαγωγής στα πανεπιστήμια. Ακόμη και από τους ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ το 62,2% είναι υπέρ της ελεγχόμενης εισόδου στα πανεπιστήμια και το 55,7% υπέρ της ελάχιστης βάσης εισαγωγής. Ποιος θέλει τελικά, τα πανεπιστήμια χώρους ανομίας αντί για χώρους γνώσης και ελεύθερης διακίνησης ιδεών; Ποιος θέλει πανεπιστήμια, που το 40% των φοιτητών δεν αποφοιτά ποτέ; Η πλειοψηφία θέλει σύγχρονη παιδεία με μεταρρυθμίσεις με προοδευτικό πρόσημο.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη έχει κάνει την επιλογή της. Προχωρά σε τομές, υλοποιεί τις προγραμματικές της δεσμεύσεις που ενέκριναν με την ψήφο τους οι πολίτες. Εφαρμόζει πρακτικές, που ισχύουν σε όλες τις χώρες με προηγμένα εκπαιδευτικά συστήματα. Αναβαθμίζει τον ρόλο του σχολείου και των εκπαιδευτικών, απελευθερώνει τη δημιουργική πρωτοβουλία για μαθητές και εκπαιδευτικούς. Γιατί θέλουμε ένα σχολείο πιο αυτόνομο και πιο ελεύθερο, θέλουμε την αποκέντρωση της παιδείας. Επιδιώκουμε να φύγει από τον στενό έλεγχο του Υπουργείου και να περάσει στα χέρια των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων. Έτσι ενισχύουμε την αυτονομία του σχολείου, δίνοντας πρωτοβουλία στους εκπαιδευτικούς για τον τρόπο οργάνωσης της διδασκαλίας. Οι εκπαιδευτικοί μπορούν ελεύθερα να επιλέγουν το βιβλίο, από το οποίο θα διδάσκουν ανάμεσα από τα εγκεκριμένα βιβλία του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Την ίδια στιγμή, μαθητές και εκπαιδευτικοί θα έχουν πρόσβαση και στα υπόλοιπα διδακτικά βιβλία, σε ψηφιακή μορφή, καθώς και σε μια πλούσια ψηφιακή βιβλιοθήκη με συμπληρωματικό υλικό. Έτσι ενθαρρύνεται η κριτική σκέψη και όχι η αποστήθιση και η παπαγαλία.

Παράλληλα, παρέχεται η δυνατότητα να αποφασίζουν οι εκπαιδευτικοί τον τρόπο διεξαγωγής των τριμηνιαίων δοκιμασιών αξιολόγησης. Για παράδειγμα, το διαγώνισμα μπορεί να αντικατασταθεί από την ατομική ή ομαδική εργασία των μαθητών σε θέμα που θα επιλέξει ο εκπαιδευτικός. Έτσι, δίνεται η ευκαιρία στον εκπαιδευτικό να αξιοποιήσει εκείνες τις μεθόδους, που κρίνει κατάλληλες κατά περίπτωση για την αξιολόγηση των μαθητών του.

Σημαντική μεταρρύθμιση είναι και η θέσπιση εξετάσεων σε εθνικό επίπεδο στην ΣΤ' δημοτικού και Γ' γυμνασίου για την αξιολόγηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας στο πρότυπο της Πίζα. Οι εξετάσεις αυτές είναι ανώνυμες, έχουν διαγνωστικό χαρακτήρα, διενεργούνται για να αξιολογηθεί η αποτελεσματικότητα του εκπαιδευτικού συστήματος και δεν παίζουν ρόλο στην αξιολόγηση της επίδοσης των μαθητών. Ανάλογες εξετάσεις διενεργούνται σε χώρες όπως η Σουηδία, η Δανία, η Νορβηγία, η Μεγάλη Βρετανία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αξιολόγηση είναι μία από τις παραμέτρους αυτού του νομοσχεδίου. Οφείλουμε όλοι να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν μπορεί να υπάρξει βελτίωση και πρόοδος χωρίς αξιολόγηση. Το πλαίσιο αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, που εισάγει η κυβέρνηση έχει στόχο όχι να τιμωρήσει αλλά να βελτιώσει τον εκπαιδευτικό, ενώ συνδέεται και με την επιμόρφωση. Πρόκειται για μια κοινή πρακτική, που ακολουθεί το 90% των ευρωπαϊκών χωρών.

Παράλληλα, εισάγονται ορισμένες πολύ σημαντικές διατάξεις για την εκκλησιαστική εκπαίδευση. Οι άνθρωποι που αποφοιτούν από την εκκλησιαστική εκπαίδευση επιτελούν ένα υψηλό λειτουργήμα, με σπουδαίο κοινωνικό και εκπαιδευτικό αποτύπωμα. Οι νέες διατάξεις διασφαλίζουν την αναδιοργάνωση και την αναβάθμιση της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης. Η δευτεροβάθμια εκ-

κλησιαστική εκπαίδευση εντάσσεται πλέον στη γενική εκπαίδευση και τίθεται υπό την εποπτεία του κράτους. Επιπλέον, δημιουργούνται σχολές μαθητείας υποψηφίων κληρικών, μια μεταλυκειακή δομή, η οποία μάλιστα, αποτελούσε πάγια επιθυμία της Εκκλησίας της Ελλάδας και της Ιεράς Συνόδου μας. Πλέον, ένας κληρικός θα μισθοδοτείται από το δημόσιο, μόνον εφόσον είναι απόφοιτος ΑΕΙ ή απόφοιτος σχολής μαθητείας ένα επιπλέον κίνητρο διασφάλισης της ποιότητας της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης και των αποφοίτων της.

Τέλος, κυρία Υπουργέ, θα ήθελα να σας ζητήσω να εξετάσετε τη δυνατότητα να εντάξετε το Ιόνιο Πανεπιστήμιο στην τροπολογία για το στεγαστικό επίδομα, που δίνετε σε πρωτοετείς φοιτητές των πανεπιστημίων Θράκης, Δυτικής Μακεδονίας και Αιγαίου. Όπως γνωρίζετε, στα νησιά του Ιονίου η εξεύρεση και ενοίκιαση φοιτητικής κατοικίας είναι συχνά δύσκολη. Με τον τουρισμό δεν υπάρχουν πολλά διαθέσιμα καταλύματα και αυτά που υπάρχουν είναι ακριβά για τους φοιτητές. Επομένως, κυρία Υπουργέ, μια επιδότηση στέγασης θα ήταν ευεργετική για τα παιδιά που επιλέγουν να σπουδάσουν στα αντικείμενα που προσφέρει το Ιόνιο Πανεπιστήμιο.

Οι τέσσερις Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας από τα Ιόνια Νησιά σας έχουμε καταθέσει και σχετική επιστολή για το θέμα και θέλω να σας παρακαλέσω και από αυτό το βήμα να δείτε το θέμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση προχωρά σε χειροπιαστή αναβάθμιση όλης της εκπαίδευσης. Πέρυσι η ειδική αγωγή ενισχύθηκε για πρώτη φορά με τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιους μόνιμους εκπαιδευτικούς. Φέτος έντεκα χιλιάδες επτακόσιοι νέοι μόνιμοι εκπαιδευτικοί θα ενισχύσουν δημοτικά σχολεία και λύκεια. Προσλαμβάνονται χίλιοι εκατό ψυχολόγοι και κοινωνικοί λειτουργοί για τα Κέντρα Διάγνωσης Συμβουλευτικής και Υποστήριξης που θα καλύπτουν τις ανάγκες σε σχολεία γενικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης. Πολλαπλασιάστηκαν τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία. Μάλιστα, στη Λευκάδα θα λειτουργήσει, για πρώτη φορά, πειραματικό σχολείο και η ανταπόκριση που είχαμε από την τοπική κοινωνία, από γονείς και μαθητές, ήταν πολύ θετική.

Οι νέοι νόμοι για τη δευτεροβάθμια και την επαγγελματική εκπαίδευση έφεραν τομές και αναβάθμισαν ποιοτικά τα πανεπιστήμια και τις δομές κατάρτισης και επαγγελματικής εκπαίδευσης. Σήμερα, το νέο εκπαιδευτικό τοπίο συμπληρώνεται με αυτόν τον νόμο για το νέο σχολείο.

Για όλο αυτό το έργο σας, τα δύο αυτά χρόνια, κυρία Υπουργέ και κυρία Υφυπουργέ, σας αξίζουν συγχαρητήρια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μέλλον περνά μέσα από τον δρόμο των μεγάλων μεταρρυθμίσεων και αλλαγών. Αυτόν τον δρόμο τον ανοίγει καθημερινά η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, μέσα από θεσμικές και νομοθετικές πρωτοβουλίες, που έχουν τη στήριξη της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε, κύριε Καβαδά.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Μερóπη Τζούφη από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, εδώ και δύο χρόνια οι μαθητές, οι εκπαιδευτικοί, οι οικογένειες, τα σχολεία και τα πανεπιστήμια είναι όμηροι μιας πολιτικής, που διοργανώνει και συρρικνώνει το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα, μέρα με τη μέρα και νόμο με τον νόμο.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, που συζητάμε σήμερα κινείται ακριβώς στην ίδια κατεύθυνση, στρέφοντας απέναντι στην Κυβέρνηση το σύνολο του κόσμου της εκπαίδευσης, του γονικού κινήματος και της νέας γενιάς. Όμως, ο Πρωθυπουργός και η κ. Κεραμέως έχουν επιλέξει να πολιτεύονται με τις δημοσκοπήσεις του Πρώτου Θέματος.

Έτσι θα πάμε, κυρία Υπουργέ; Η εκπαιδευτική πολιτική της χώρας θα καθορίζεται με βάση τις δημοσκοπήσεις που παραγγέλνεται; Ποιες συναινέσεις έχετε επιτύχει τα τελευταία δύο χρόνια της υπουργίας σας και με ποιον έχετε κάνει διάλογο; Με

κανέναν. Όλοι σας έχουν γυρίσει την πλάτη και είναι απέναντι στην πολιτική σας.

Αυτό καταγράφεται σε μια άλλη δημοσκόπηση, την οποία κάνατε πως δεν έχετε ακούσει. Δημοσιεύτηκε πρόσφατα στον «NEWS 247» και αποτυπώνει πως το 70% της κοινωνίας διαφωνεί με το έργο σας στην εκπαίδευση, σας κατατάσσει στους χειρότερους Υπουργούς αυτής της Κυβέρνησης τόσο γενικά όσο και ειδικά για τους χειρισμούς σας κατά τη διάρκεια της πανδημίας, αφού καταφέρατε να αριστεύσετε πανευρωπαϊκά αφήνοντας σχολεία και πανεπιστήμια κλειστά για δύο χρόνια.

Στο διάστημα, λοιπόν, αυτό και με την εκπαιδευτική κοινότητα, αλλά και την κοινωνία συνολικά σε καραντίνα βρήκατε την ευκαιρία να περάσετε και άλλα αντιεκπαιδευτικά και αντικοινωνικά μέτρα. Αυξήσατε -πρωτοφανές, παγκόσμια πρωτοτυπία- τον αριθμό των μαθητών στα νηπιαγωγεία και στα δημοτικά, επαναφέρατε την τράπεζα θεμάτων, ξεριζώσατε τα κοινωνικά και καλλιτεχνικά μαθήματα από τα σχολεία, κάνατε νόμο του κράτους την ανήλικη και απλήρωτη μαθητεία, προσπαθήσατε να εγκαταστήσετε κάμερες στις τάξεις, όπως και να ωραιοποιήσετε την τηλεεκπαίδευση, αδιαφορώντας για το παιδαγωγικό και ψυχοκοινωνικό φορτίο των μαθητών της πανδημίας.

Όμως, για να μην είμαι άδικη, κάνατε όλα τα χατίρια των ιδιοκτητών των κολλεγιών και των ιδιωτικών σχολείων, των μόνων που σας υποστηρίζουν σθεναρά, σας χρηματοδοτούν και σας επικροτούν με κάθε ευκαιρία. Το είχαμε και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, όταν οι εκπρόσωποί τους μιλούσαν για το δημόσιο σχολείο-τελματωμένο σχολείο που δεν έχει καταφέρει να μπει στον εικοστό πρώτο αιώνα.

Εσείς, κυρία Κεραμέως, αντί να υπερασπιστείτε τη δημόσια εκπαίδευση, όπως νομίζω οφείλατε θεσμικά, τους γνέφατε καταφαιτικά. Δυστυχώς, οι διατάξεις του νομοσχεδίου διαπνέονται ακριβώς από αυτήν την αντίληψη και κουλτούρα. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε, πως στο νομοθέτημα αυτό φροντίσατε να ενσωματώσετε όσα ζητούσαν και από εμάς οι δανειστές κατά την περίοδο των μνημονίων και της λιτότητας.

Παράλληλα, νομοθετείτε, σαν να μην υπήρξε ποτέ η πανδημία και αδιαφορείτε για τις συνέπειές της στην εκπαίδευση, δεν προετοιμάζεστε για το ασφαλές άνοιγμα των σχολείων τον Σεπτέμβριο, ενώ βαφτίζετε μεταρρύθμιση τον πόλεμο που έχετε ξεκινήσει με την εκπαιδευτική κοινότητα.

Μιλήσατε εκτεταμένα για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Μάλιστα, διαβεβαιώνατε -μέχρι πριν από μερικές μέρες- ότι δεν υπάρχει τιμωρητική διάταξη και πως εμείς κινδυνολογούμε, γιατί έτσι κάνει η Αντιπολίτευση. Όμως, μετά το τέλος της δημόσιας διαβούλευσης προσθέσατε άρθρα στο νομοσχέδιο, που προβλέπουν πειθαρχικά μέτρα, περικοπές μισθών και μη μισθολογική εξέλιξη. Βεβαίως, δεν φέρνετε κάτι νέο. Είναι μια εκλεπτυσμένη εκδοχή του νόμου Αρβανιτόπουλου-Μητσοτάκη που το 2013 έθεσε στη διαθεσιμότητα-απόλυση δύο χιλιάδες πεντακόσιους εκπαιδευτικούς της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Οι διατάξεις, λοιπόν, αυτές δεν βελτιώνουν σε τίποτα αυτά που λέτε, την ποιότητα, την αποτελεσματικότητα, τη δημοκρατία. Μάλιστα, σήμερα μου έκανε μεγάλη εντύπωση αυτό που είπε ο κ. Μητσοτάκης ότι ο εκδημοκρατισμός είναι η ισοπέδωση προς τα κάτω. Σπουδαία αντίληψη έχει ο Πρωθυπουργός της χώρας για τη δημοκρατική λειτουργία των σχολείων. Αυτό ίσως εξηγεί και τις διατάξεις για τον διευθυντή-μάντζερ και την υπονόμευση του συλλόγου διδασκόντων: Αυταρχισμός, γραφειοκρατία και συγκεντρωτικά σχήματα, που οδηγούν τα σχολεία στην αγκαλιά της αγοράς και των κανόνων της. Αυτό εξάλλου είναι και το όραμα της Νέας Δημοκρατίας για την αυτονομία των σχολικών μονάδων: Ετερονομία στη χρηματοδότηση και την αναζήτηση χορηγιών για να ανταπεξέλθουν.

Ακόμη και οι διατάξεις για την εκκλησιαστική εκπαίδευση έχουν πολλαπλά προβλήματα και δημιουργούν αντιδράσεις σε ένα πεδίο που θεωρητικά είναι προνομιακό για τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας. Δεν μας πείσατε για το λουκέτο που βάζετε στην Ανώτατη Εκκλησιαστική Ακαδημία της Βελγίας και της Θεσσαλονίκης, αλλά κυρίως δεν πείσατε τους άμεσα ενδιαφερόμενους, παρόμοια και για τη Ριζήριο Σχολή.

Κυρία Κεραμέως, δεν μας είπατε ούτε το γιατί, ούτε με ποια

κριτήρια προχωράτε στο κλείσιμο, τη στιγμή μάλιστα που η Διαρκής Ιερά Σύνοδος σας δείχνει ως απόλυτα υπεύθυνη για αυτή την απόφαση.

Πώς όμως να μιλήσουμε για βελτίωση της εκπαίδευσης όταν η Κυβέρνηση μέσα σε αυτό το πρωτόγνωρο πλαίσιο της πανδημίας επέβαλε την ελάχιστη βάση εισαγωγής και έσπευσε να την εφαρμόσει χωρίς ίχνος ενσυναίσθησης για τα χιλιάδες παιδιά που, μέσα σε πολύ αντίξοες συνθήκες, προσπάθησαν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους και να δώσουν τη μάχη για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το βασικό επιχείρημα είναι ότι μπαίνουν στα πανεπιστήμια με λευκές κόλλες. Αυτά βεβαίως, κατέρρευσαν με τη δημοσίευση των ελάχιστων βάσεων για τμήμα και σχολή.

Σας έχουμε ρωτήσει πολλές φορές, κυρία Κεραμέως, αλλά δεν πήραμε απάντηση: Πόσοι τέλος πάντων μπαίνουν στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα με τόσο χαμηλές βαθμολογίες, όταν ξέρετε ότι ακριβώς αυτές οι εξετάσεις δεν είναι εξετάσεις επάρκειας, αλλά κατάταξης;

Σας είπα πολλά πράγματα για το τι είχαμε κάνει εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ σ' αυτήν την κατεύθυνση. Δυστυχώς, σήμερα δεν προλαβαίνω. Ό,τι προσπάθεια έγινε όμως την καταργήσατε. Καταθέστε, λοιπόν, τα στοιχεία, αν έχετε το θάρρος, και τεκμηριώστε τις πολιτικές σας θέσεις με στοιχεία και όχι με προπαγάνδα. Τι προσέκυψε; Ότι αποκλείονται ακόμη και άριστοι μαθητές από τις πρώτες τους επιλογές. Σας στέλνουν επιστολές, κινούνται δικαστικά, μαζεύουν υπογραφές και ζητούν την αναστολή του μέτρου της παραίτησης. Τι απάντηση παίρνουν από εσάς; Τους λέτε με κυνισμό ότι δεν πειράζει, ας ανατρέψουν τον οικογενειακό τους προγραμματισμό και προϋπολογισμό και ας πάνε σε άλλη πόλη, σε άλλο πανεπιστήμιο, ακόμη και αν έγραψαν δύο χιλιάδες μόρια περισσότερα ή αν θέλουν ας πάνε στο ΙΕΚ, διότι λέτε ότι προβλέψατε το παράλληλο μηχανογραφικό. Αυτό είναι η απόλυτη απάτη. Είναι ρύθμιση που υπάρχει από το 1992 όπου μπορεί κανείς να εγγραφεί με το απολυτήριο λυκείου.

Τώρα τι κάνετε; Τις δημοφιλείς ειδικότητες των ΙΕΚ δεν τις έχετε διαθέσιμες. Μόνο το 50% των ειδικοτήτων βρίσκονται στο παράλληλο μηχανογραφικό και το 1/3 των διαθέσιμων θέσεων, δηλαδή έξι χιλιάδες θέσεις. Οι υπόλοιποι -γιατί μου είπατε ότι θα είναι για είκοσι έξι χιλιάδες- πού θα πάνε; Ας πάνε στα ιδιωτικά!

Σας το είπαμε και στις επιτροπές, σας το λέμε και σήμερα. Παραδεχτείτε το. Σχεδιάζετε την ελάχιστη βάση εισαγωγής για να μειώσετε τον αριθμό των εισακτέων κατά 30% και να ανακατευθύνετε νέους και νέες είτε στα ιδιωτικά κολλέγια είτε στα πανεπιστήμια του εξωτερικού είτε στη φτηνή κατάρτιση, ανάλογα με την ταξική θέση και τις οικονομικές δυνατότητες του καθενός.

Δώστε μας τα νούμερα των απορριφθέντων και τα ποιοτικά στοιχεία. Προκύπτει σαφής ταξικότητα. Απορρίπτεται το 85% των αποφοίτων των εσπερινών λυκείων και το 50% των ημερήσιων ΕΠΑΛ. Αν είναι διαφορετικά, να το ακούσουμε.

Βεβαίως, ακούσαμε σήμερα και από τον Πρωθυπουργό κ. Μητσοτάκη τα παραπλανητικά αριθμητικά στοιχεία για τον ρυθμό αποφοίτησης, ακριβώς διότι αυτό ταιριάζει με το πολιτικό σας σχέδιο. Θα τα έλεγα «greek statistics». Το έχετε συνηθίσει και στο παρελθόν. Ή είναι παρόμοιο με εκείνο το περίφημο: «Μέσος όρος δεκαεπτά μαθητές στην τάξη είναι υγειονομικά ασφαλείς», όταν έπρεπε να κάνετε την αραίωση των μαθητών.

Η πραγματικότητα όμως των αριθμών σας διαψεύδει. Η χώρα μας είναι απολύτως εντός των ευρωπαϊκών στόχων, ανάλογα με τον αριθμό των νέων που παίρνουν πτυχίο ΑΕΙ, όπως και ο αριθμός αποφοίτησης είναι παρόμοιος με την πλειοψηφία των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σας κατέθεσε στοιχεία ο Πρόεδρός μας Αλέξης Τσίπρας και ο εισηγητής μας Νίκος Φίλης, που δείχνουν ότι πορευόμαστε έτσι όπως θα έπρεπε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ τα δικά σας σχέδια μας γυρίζουν στις δεκαετίες του '70 και του '80. Σταματήστε να κατηγορείτε μια τους υποψηφίους και μια τα πανεπιστήμια

που έθεσαν τους συντελεστές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τι λείπει στα πανεπιστήμια; Τα εκβιάσατε, κυρία Κεραμέως. Με την υποστελέχωση και την περικοπή της χρηματοδότησης κατά 20% προσπαθούν, εφαρμόζοντας τη βάση αυτή, να κάνουν οικονομία στους εισακτέους.

Θέλω να αναφερθώ και σε ένα πιο ειδικό θέμα, το άρθρο 185. Εσείς λέτε ότι εμείς ιδρύσαμε τμήματα με βουλευτικές τροπολογίες. Ελάχιστα ήταν και δεν λειτούργησαν ποτέ. Είχαμε στη διαδικασία των ενιαιοποιήσεων ομόφωνες αποφάσεις των Συγκλήτων στο πλαίσιο του στρατηγικού τους σχεδιασμού και εσείς τα τμήματα αυτά τα καταργήσατε με μια μονοκοντυλιά, ενώ είχατε πει ότι θα αξιολογηθούν.

Τι κάνετε τώρα; Εξουσιοδοτείτε τον εαυτό σας για την ίδρυση, κατάργηση, μετονομασία, αλλαγή γλωσσικού αντικείμενου στα πανεπιστήμια με απλή γνώμη και όχι απόφαση της Συγκλήτου. Και αυτό καταλύει ευθέως το αυτοδιοικητο των πανεπιστημίων. Είναι το άρθρο 185, το οποίο θα το βάλουμε σε ονομαστική ψηφοφορία.

Σας έχουμε ζητήσει, λοιπόν, να αποσύρετε το μέτρο και να κάνετε δεκτή την τροπολογία που κατέθεσε σύσσωμη η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ για την αναστολή της ΕΔΕ, αλλά και τις άλλες τροπολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε με αυτό, κυρία συνάδελφε.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα μείνω σε μία που είναι πολύ σημαντική, διότι τηλεοπτικά είπατε ότι θα το κάνετε, να αποκαταστήσετε τους ογδόντα οκτώ χιλιάδες αποφοίτους των ΕΠΑΣ, των οποίων υποβαθμίστηκε με άλλο νομοσχέδιο τα πτυχία και μάλιστα αναδρομικά από το 2016.

Κλείνω με το εξής. Για μας η εκπαίδευση είναι δικαίωμα για όλους. Δεν θα επιτρέψουμε να γίνει προνόμιο για λίγους. Είμαστε βέβαιοι ότι στεκόμαστε στη σωστή πλευρά της ιστορίας, γιατί τα παιδιά είναι πατριωτόκια του ήλιου και όχι πελάτες ούτε υπηρέτες των εχόντων, των τυχαίων και των αρπακτικών. Στεκόμαστε στο πλευρό όλων αυτών των παιδιών, που απαιτούν μόρφωση, καλύτερη ζωή, αξιοπρεπείς όρους εργασίας και μισθούς περηφάνιας και με τα παιδιά αυτά θα πούμε μαζί τη μοίρα του ήλιου.

Ψηλά το κεφάλι, παιδιά! Στις εισαγωγικές του μέλλοντος αυτοί που θα αποτύχουν θα είναι οι κυβερνώντες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να καταθέσω νομοτεχνικές βελτιώσεις. Θα επισημάνω μία ενδεικτική, που μας επισημάνθηκε από φορέα κατά τη διάρκεια της ακρόασης φορέων. Μας είχαν ζητήσει οι υποψήφιοι για τις περιφερειακές διευθύνσεις να μην επιλέγουν μόνο μία περιφερειακή διεύθυνση, αλλά παραπάνω. Το έχουμε επεκτείνει. Ακούσαμε ακριβώς αυτό το σχόλιο, κατεγράφη και το έχουμε ενσωματώσει στις νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Τις καταθέτω για τα Πρακτικά. Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ
ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΜΕ ΤΙΤΛΟ
«ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ, ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

1. Στην υποπερ. ακ) της περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 4 μετά από τη λέξη «Γυμνασίου-Λυκείου» προστίθεται το αρκτικόλεξο «(ΕΝ.Ε.Ε.ΓΥ.Λ.)».
2. Στην υποπερ. στε) της περ. στ) της παρ. 1 του άρθρου 4 μετά από τη λέξη «Προϊσταμένου» προστίθενται οι λέξεις «ή του Υπεύθυνου Λειτουργίας».
3. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της περ. ιβ) της παρ. 4 του άρθρου 8 μετά τις λέξεις «εντός της ίδιας Διεύθυνσης Εκπαίδευσης» προστίθεται η φράση «, με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στην περ. ιστ) της παρ. 4 του άρθρου 6».
4. Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 8 του άρθρου 8, η φράση «του άρθρου 42» αντικαθίσταται από τη φράση «του άρθρου 44».
5. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 10, η φράση «του άρθρου 28» αντικαθίσταται από τη φράση «του άρθρου 30».
6. Στην υποπερ. γα) της περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 15 η φράση «τριάντα επτά (37) θέσεις,» αντικαθίσταται από τη φράση «σαράντα επτά (47) θέσεις,».
7. Στην υποπερ. γβ) της περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 15 η φράση «εξήντα (60) θέσεις,» αντικαθίσταται από τη φράση «πενήντα (50) θέσεις,».
8. Στην παρ. 5 του άρθρου 15 οι λέξεις «και των μελών του Ε.Ε.Π.» αντικαθίστανται από τη φράση: «, των μελών του Ε.Ε.Π. και των διοικητικών υπαλλήλων» και η φράση «το Ανώτερο Περιφερειακό Υπηρεσιακό Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας ή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (Α.Π.Υ.Σ.Π.Ε. ή Α.Π.Υ.Σ.Δ.Ε.),» αντικαθίσταται από τη φράση «το Ανώτερο Περιφερειακό Υπηρεσιακό Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας ή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, το Περιφερειακό Υπηρεσιακό Συμβούλιο Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού ή το Περιφερειακό Υπηρεσιακό Συμβούλιο Διοικητικού Προσωπικού (Α.Π.Υ.Σ.Π.Ε., Α.Π.Υ.Σ.Δ.Ε., Π.Υ.Σ.Ε.Ε.Π. ή Π.Υ.Σ.Δ.Ι.Π.),».
9. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 19, μετά από τη λέξη «αποσπώνται» προστίθεται η φράση «, με απόφαση του Περιφερειακού Διευθυντή Εκπαίδευσης,».
10. Στο τέλος της περ. β) της παρ. 4 του άρθρου 19 το κόμμα «,» αντικαθίσταται από τη λέξη «και», στο τέλος της περ. γ) η λέξη «και» αντικαθίσταται από τελεία «.», διαγράφεται η περ. δ) της παρ. 4 του άρθρου 19 και εισάγεται τρίτο εδάφιο ως εξής: «Στις συνεδριάσεις της Σ.Ε.Κ.Ε.Π.Ε.Α. δύναται να καλούνται οι Υπεύθυνοι Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης ή Σχολικών Δραστηριοτήτων, κατά περίπτωση, των Διευθύνσεων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης της περιοχής αρμοδιότητας των Κ.Ε.Π.Ε.Α..».
11. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 19, η φράση «των περ. α), β) και δ)» αντικαθίσταται από τη φράση «των περ. α) και β)».
12. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 19 η φράση «των περ. β) και δ)» αντικαθίσταται από τη φράση «της περ. β)» και διαγράφονται οι λέξεις «και τα όργανα».
13. Στην παρ. 3 των άρθρων 20, 21 και 23 έως 27, μετά από τη λέξη «τοποθετούνται» προστίθενται οι λέξεις «, με απόφαση του Διευθυντή Εκπαίδευσης,».
14. Στην παρ. 3 του άρθρου 22 μετά από το αρκτικόλεξο «Ε.Κ.Φ.Ε.» προστίθεται η φράση «τοποθετούνται με απόφαση του Διευθυντή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης,».
15. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 27 αντικαθίσταται ως εξής: «Ο εκπαιδευτικός τοποθετείται στο ΓΡΑ.ΣΥ.Π. με απόφαση του Διευθυντή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και η θητεία του είναι τετραετής.».
16. Στο δεύτερο εδάφιο της περ. ζ) της παρ. 1 του άρθρου 29, μετά από τη φράση «οργάνωσης και λειτουργίας τους,» προστίθενται τα εξής: «διασφαλίζεται η υπερτοπικότητά τους,».
17. Στην περ. ιστ) της παρ. 2 του άρθρου 30, μετά από τις λέξεις «Γυμνασίων-Λυκείων» και πριν την τελεία, προστίθεται το αρκτικόλεξο «(ΕΝ.Ε.Ε.ΓΥ.Λ.)».

18. Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 30, η φράση «της παρ. 1» αντικαθίσταται από τη φράση «της παρ. 2».
19. Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 31, ύστερα από τη φράση «Προϊσταμένου Γραφείου» διαγράφονται οι λέξεις «Πρωτοβάθμιας ή Δευτεροβάθμιας».
20. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 31, προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Αν δεν υπάρχουν υποψήφιοι που πληρούν την προϋπόθεση της γνώσης ξένης γλώσσας επιπέδου τουλάχιστον Β2, για τις θέσεις Συμβούλων Εκπαίδευσης υποψήφιοι μπορεί να είναι και εκπαιδευτικοί που δεν πληρούν την ανωτέρω προϋπόθεση.».
21. Στην παρ. 11 του άρθρου 31 το πέμπτο εδάφιο και έκτο εδάφιο διαγράφονται και εισάγεται εδάφιο ως εξής: «Οι θέσεις των περ.: ι) στ) και ζ), ii) θ) έως ια) και iii) ιβ) έως ιδ) του άρθρου 58 θεωρούνται όμοιες, ξεχωριστά για κάθε περίπτωση.».
22. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 32 διαγράφεται η φράση: «, καθώς και η επίδοση του υποψηφίου στις εκθέσεις αξιολόγησης των κριτηρίων Α1, Α2 και Β του Κεφαλαίου Γ' του Μέρους Γ' κατά την τελευταία τετραετία πριν από την έναρξη της διαδικασίας επιλογής».
23. Μετά από το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 32 προστίθενται εδάφια ως εξής: «Κατά την επιλογή λαμβάνονται, ακόμα, υπόψη οι αξιολογικές εκθέσεις του υποψηφίου ως στελέχους εκπαίδευσης ή εκπαιδευτικού ή μέλους του Ε.Ε.Π. της θητείας ή της αξιολογικής περιόδου, κατά περίπτωση, που προηγείται της διαδικασίας επιλογής. Αν ο υποψήφιος έχει αξιολογηθεί και ως εκπαιδευτικός ή μέλος του Ε.Ε.Π. και ως στέλεχος εκπαίδευσης, για την εφαρμογή της παρούσας λαμβάνεται υπόψη η αξιολόγησή του ως στελέχους εκπαίδευσης. Αν ο υποψήφιος έχει αξιολογηθεί ως εκπαιδευτικός ή μέλος του Ε.Ε.Π. λαμβάνεται υπόψη η επίδοσή του στις εκθέσεις αξιολόγησης των κριτηρίων Α1, Α2 και Β ή Α και Β, κατά περίπτωση, του Κεφαλαίου Γ' του Μέρους Γ' κατά την τελευταία τετραετία πριν από την έναρξη της διαδικασίας επιλογής.».
24. Στο τελευταίο εδάφιο της υποπερ. αδ) της περ. α) της παρ. 2 του άρθρου 33, η φράση «σύμφωνα με τις υποπερ. αγ)» αντικαθίσταται από τη φράση «σύμφωνα με την υποπερ. αγ)».
25. Στην υποπερ. εβ) της περ. ε) της παρ. 3 του άρθρου 33, οι λέξεις «Προϊσταμένου Γραφείου Πρωτοβάθμιας ή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Προϊσταμένου Γραφείου Εκπαίδευσης».
26. Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 33 διαγράφονται οι λέξεις «είτε στις περ. α) έως ε) είτε».
27. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 33, μετά από τις λέξεις «ή εκπαιδευτικού» προστίθενται οι λέξεις «ή μέλους του Ε.Ε.Π.».
28. Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 33, μετά από τις λέξεις «ως εκπαιδευτικός» προστίθενται οι λέξεις «ή μέλος του Ε.Ε.Π.».
29. Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 36 η λέξη «Υπουργού» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Υπηρεσιακού Γραμματέα του Υπουργείου».
30. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 37, η λέξη «Υπουργού» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Υπηρεσιακού Γραμματέα του Υπουργείου».
31. Στην περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 37, η λέξη «Υπουργός» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Υπηρεσιακός Γραμματέας του Υπουργείου».
32. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 37, η λέξη «Υπουργού» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Υπηρεσιακού Γραμματέα του Υπουργείου».
33. Στο δεύτερο εδάφιο της περ. β) της παρ. 3 του άρθρου 37, η λέξη «Υπουργός» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Υπηρεσιακός Γραμματέας του Υπουργείου».
34. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 37, η λέξη «Υπουργού» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Υπηρεσιακού Γραμματέα του Υπουργείου».
35. Στην περ. α) της παρ. 5 του άρθρου 37, η λέξη «Υπουργός» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Υπηρεσιακός Γραμματέας του Υπουργείου».
36. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 37, η φράση «ο οποίος ορίζεται με τον αναπληρωτή του από τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων.» αντικαθίσταται από τις λέξεις «ο οποίος ορίζεται με τον αναπληρωτή του από τον Υπηρεσιακό Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων.».

37. Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 37, η λέξη «Υπουργό» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Υπηρεσιακό Γραμματέα του Υπουργείου».
38. Στην περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 39, η λέξη «Υπουργό» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Γενικό Γραμματέα Πρωτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και Ειδικής Αγωγής του Υπουργείου».
39. Στην περ. α) της παρ. 3 του άρθρου 39, η φράση «μίας (1) μόνο Περιφερειακής Διεύθυνσης» αντικαθίσταται από τη φράση: «έως δύο (2) Περιφερειακών Διευθύνσεων».
40. Το τέταρτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 39, αντικαθίσταται ως εξής: «Η σειρά προτίμησης για τοποθέτηση στις προκηρυσσόμενες θέσεις, σύμφωνα με τις περ. α) έως ε) της παρ. 3 δηλώνεται ύστερα από την κατάταξη των υποψηφίων στους τελικούς αξιολογικούς πίνακες επιλογής.».
41. Μετά από το τρίτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 40 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Υποψήφιοι που μετά από την εξέταση στην ξένη γλώσσα, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 33, χάνουν τις μονάδες των τίτλων σπουδών και της αντίστοιχης ξένης γλώσσας, παραμένουν στον τελικό πίνακα επιλογής, μόνο αν συγκεντρώνουν αριθμό μονάδων, μη συνυπολογιζόμενων των μονάδων της συνέντευξης, μεγαλύτερο από αυτόν των μη κληθέντων στη διαδικασία της συνέντευξης.».
42. Στην παρ. 1 του άρθρου 41 διαγράφονται οι λέξεις «την προτίμηση ή».
43. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 45, η λέξη «Στελέχη» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Τα στελέχη».
44. Στην περ. α) του άρθρου 46 η φράση «ορίζεται από τον Υπουργό» αντικαθίσταται από τη φράση «ορίζεται από τον Γενικό Γραμματέα Πρωτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και Ειδικής Αγωγής του Υπουργείου».
45. Στην περ. β) της παρ. 2 του εσωτερικού άρθρου 4 του άρθρου 53, Διαγράφονται το γράμμα και το σημείο στίξης «Ι.» και μετά από το αρκτικόλεξο «Κο.Κ.ε.Ψ.Υ.Π.Ε.» διαγράφεται η λέξη «Κέντρα».
46. Στην παρ. 8 του εσωτερικού άρθρου 4 του άρθρου 53, μετά από το αρκτικόλεξο «Κο.Κ.ε.Ψ.Υ.Π.Ε.» διαγράφεται η λέξη «Κέντρων».
47. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 59 αντικαθίσταται ως εξής: «Τα στελέχη των περ.: α) στ) και ζ), β) θ) έως ια) και ιβ) έως ιδ) του άρθρου 58 αξιολογούνται παράλληλα, ξεχωριστά για κάθε περίπτωση του παρόντος.».
48. Τα δύο τελευταία εδάφια της παρ. 6 του άρθρου 60 αντικαθίστανται ως εξής: «Οι θέσεις των περ.: ι) στ) και ζ), ii) θ) έως ια) και iii) ιβ) έως ιδ) του άρθρου 58 θεωρούνται όμοιες, ξεχωριστά για κάθε περίπτωση.».
49. Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 61η φράση «τις περ. β), γ), ε) και θ)» αντικαθίσταται από τη φράση: «τις περ. β), γ), ε) και ια)» και η φράση «σύμφωνα με τις περ. δ), στ), ζ), η), ι) και ια) του ίδιου άρθρου» αντικαθίσταται από τη φράση: «σύμφωνα με τις περ. δ), στ) έως ι) και ιβ) έως ιδ) του ίδιου άρθρου».
50. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 63, η φράση «έως στ)» αντικαθίσταται από τη φράση: «έως ζ)».
51. Στην περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 64, η φράση «περ. θ)» αντικαθίσταται από τη φράση: «περ. ια)».

Αθήνα, 27 Ιουλίου 2021

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Τον λόγο ο κ. Γεώργιος Αμανατίδης, ο Κοζανίτης, από τη Νέα Δημοκρατία και να ετοιμάζεται ο κ. Μπαράλιος.

Ορίστε, κύριε Αμανατίδη, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, εδώ και πολλά χρόνια μιλάμε συνεχώς, εντός και εκτός του Κοινοβουλίου, για τις παθογένειες στην παιδεία, για την παραπαιδεία, την άκριτη αποστήθιση, την έλλειψη αξιολόγησης. Ερωτώ, λοιπόν, δεν έπρεπε επιτέλους να βρεθεί μία τολμηρή Κυβέρνηση, να πάρει εκείνες τις αποφάσεις που δίνουν απαντήσεις σε αυτά τα οποία συζητάμε;

Έτσι, λοιπόν, με το παρόν σχέδιο νόμου, που αποτελεί μέρος της ολιστικής διετούς προσπάθειας του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων για τη συνολική αναβάθμιση του δημόσιου και του ιδιωτικού σχολείου, της επαγγελματικής εκπαίδευσης, της κατάρτισης και διά βίου μάθησης και μια σειρά άλλων πρωτοβουλιών, προωθούνται και οι ρυθμίσεις, τις οποίες θα αναφέρω στη συνέχεια.

Και όλα αυτά με τι; Με ανθρώπινο δυναμικό που θα ενισχύσει την κοινή αυτή προσπάθεια. Πέρυσι η Κυβέρνηση προχώρησε σε τεσερις χιλιάδες προσλήψεις μονίμων, με διορισμούς μέσω ΑΣΕΠ και στην Ειδική Αγωγή και στην εκπαίδευση. Πλέον προχωρούμε σε επιπλέον έντεκα χιλιάδες επτακόσιους μόνιμους διορισμούς, οι οποίοι θα διοριστούν επίσης με τον ΑΣΕΠ αντί πέντε χιλιάδων διακοσίων πενήντα, που είχαν αρχικά προγραμματιστεί. Βέβαια, πρέπει να γνωρίζουμε -και το ξέρουμε και ειπώθηκε- ότι οι διορισμοί αυτοί είναι οι πρώτοι μετά από δώδεκα χρόνια.

Έτσι, λοιπόν, στην πράξη αυτό αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση υλοποιεί στο ακέραιο τις προεκλογικές δεσμεύσεις της και στον τομέα της παιδείας. Η κοινωνία τα βλέπει. Γνωρίζει και όχι μόνο στηρίζει αυτές τις αλλαγές, αλλά και τις απαιτεί. Αυτό φάνηκε άλλωστε, σε μία έρευνα, η οποία έγινε πρόσφατα, που πέρα από κόμματα, ιδεοληψίες και τοποθετήσεις, διψά για ποιοτική εκπαίδευση, για εξορθολογισμό της εκπαίδευσης και του εκπαιδευτικού συστήματος, για ένα καλύτερο σχολείο, ένα αυτόνομο σχολείο και πανεπιστήμιο.

Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων, το παρόν σχέδιο νόμου απαιτεί και πραγματοποιεί βαθιές τομές στην εκπαίδευση, όπως ακούσαμε από την κυρία Υπουργό, αλλά και τον Πρωθυπουργό το μεσημέρι. Πού; Σε τέσσερις πυλώνες, στην αυτονομία της σχολικής μονάδας -δεν απαντήθηκε όταν ρώτησε ο Πρωθυπουργός- στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, στις δομές της εκπαίδευσης, αλλά και στην εκκλησιαστική εκπαίδευση.

Τώρα, σε σχέση με τον πρώτο πυλώνα, δηλαδή την ενίσχυση της αυτονομίας των μονάδων, η διαπίστωση είναι ότι η χώρα μας έχει ένα από τα πλέον υπερσυγκεντρωτικά εκπαιδευτικά συστήματα, μοντέλα διοίκησης της εκπαίδευσης. Είναι φανερό -έχει καταγραφεί- ότι περίπου το 80% των αποφάσεων, που αφορούν στην αποκεντρωμένη λειτουργία των εκπαιδευτικών μονάδων, λαμβάνονται από το κέντρο.

Αντίθετα, η διεθνής εμπειρία τι δείχνει; Ότι όσες αποφάσεις, με βάση την αρχή -εντός εισαγωγικών- της «επικουρικότητας» λαμβάνονται αποκεντρωμένα από τις ίδιες τις υπηρεσίες και τις διευθύνσεις των σχολικών μονάδων, έχουν μεγαλύτερο αποτέλεσμα και όχι μόνο αυτό. Έχουν το μεγαλύτερο αποτέλεσμα στη διοίκηση, αλλά βελτιώνονται και τα μαθησιακά αποτελέσματα των σπουδάζοντων.

Στο πλαίσιο αυτό και στο πλαίσιο της πρώτης πρωτοβουλίας ενισχύεται η εμπιστοσύνη στους εκπαιδευτικούς και προσφέρεται μεγαλύτερη ελευθερία στην οργάνωση της διδασκαλίας. Δίνονται, λοιπόν, η δυνατότητα στους εκπαιδευτικούς να επιλέξουν πολλαπλό βιβλίο, από το οποίο θα διδάσκουν, ώστε να μπει τέλος σε ένα μοντέλο βιβλιοκεντρικό -επιτρέψτε μου να πω- ένα μοντέλο της απομνημόνευσης, που επικρατεί έως και σήμερα και να μεταβούμε σε ένα νέο μοντέλο -ας μου επιτραπεί- πάλι η έκφραση- ένα γνωσιοκεντρικό μοντέλο.

Δεν μπορεί να συνεχίσουν η Ελλάδα και η Κύπρος να είναι τα μόνα παραδείγματα χωρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που έχουν

ένα μοναδικό σχολικό εγχειρίδιο. Βέβαια, το υλικό το οποίο θα διδάσκεται και από το οποίο θα αντλούνται οι πληροφορίες θα είναι εγκεκριμένο και διαθέσιμο σε ψηφιακή βιβλιοθήκη, προκειμένου να μπορούν οι εκπαιδευτικοί να κατευθύνουν τους μαθητές σε περισσότερες επιλογές.

Δεύτερον, ενισχύεται ο ρόλος του διευθυντή και των εκπαιδευτικών σε θέσεις ευθύνης. Όπως αναλυτικά αναφέρθηκε στις συνεδριάσεις της επιτροπής και από την κυρία Υπουργό, ο διευθυντής του ελληνικού σχολείου έχει τις λιγότερες αρμοδιότητες ως προς τη διαχείριση των τοπικών ζητημάτων, δηλαδή των σχολικών ζητημάτων από οποιαδήποτε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάτι που δυσκολεύει, ασφαλώς, την ενίσχυση της αυτόνομης λειτουργίας.

Τι έχει παρατηρηθεί στα συστήματα όπου οι διευθυντές είναι πραγματικοί διοικητές και διοικούν αποκεντρωμένα τις σχολικές μονάδες; Τα αποτελέσματα είναι υψηλότερα και ως προς τις επιδόσεις των μαθητών. Θεσπίζεται σύστημα αυξημένης διαφάνειας, όπου όλοι οι προϊστάμενοι ελέγχονται από τους υφιστάμενους και μάλιστα πολλές φορές ανώνυμα και σε ετήσια βάση από εκπαιδευτικούς.

Σε ό,τι αφορά τον δεύτερο πυλώνα θεσπίζεται μηχανισμός αξιολόγησης του έργου των εκπαιδευτικών ως μηχανισμός βελτίωσης και ενδυνάμωσης. Απορώ, λοιπόν, με όλους αυτούς, οι οποίοι διαφωνούν με τη διαδικασία της αξιολόγησης. Δεν καταλαβαίνω πραγματικά το σκεπτικό, γιατί κανένα εκπαιδευτικό σύστημα δεν μπορεί να βελτιωθεί εάν δεν αυτοαξιολογηθεί και με τον τρόπο αυτό, αν δεν οδηγηθεί σε βασικά συμπεράσματα που θα οδηγήσουν στη βελτίωσή του.

Η αξιολόγηση, λοιπόν, είναι απαραίτητη προϋπόθεση, θα έλεγα, για τη λειτουργία των σχολικών μονάδων με αποκεντρωμένη μορφή. Γιατί; Γιατί η περισσότερη ελευθερία απαιτεί και ένα σύστημα ελέγχου και ισορροπιών. Αποτελεί άλλωστε, κοινή πρακτική στο 90% των χωρών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Λίγες χώρες είναι αυτές που δεν κάνουν αξιολόγηση. Όμως η ελληνική κοινωνία στο 70% των ερωτηθέντων είναι θετική, την θέλει, κρίνει θετικά την αξιολόγηση.

Βέβαια, να σημειώσουμε ότι η αξιολόγηση δεν είναι ποσοτική. Περιγράφεται σε μία κλίμακα. Είναι ποιοτική. Είναι η κλίμακα «εξαιρετικό», «πολύ καλό», «ικανοποιητικό», «μη ικανοποιητικό». Η αξιολόγηση και τα αποτελέσματά της είναι μηχανισμός για να τοποθετούνται σε θέσεις ευθύνης οι εκπαιδευτικοί.

Αντίθετα, σε εκπαιδευτικούς όπου δεν είναι θετική η αξιολόγηση, απλώς δεν τους δίνονται οι ευκαιρίες ανέλιξης. Πρόκειται δηλαδή για μία αξιολόγηση που στόχο έχει όχι μόνο να αναδείξει αυτούς που αξιολογούνται θετικά, αλλά να δώσει ευκαιρίες βελτίωσης για μία επόμενη προσπάθεια όλων των υπολοίπων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έτσι, λοιπόν, τίθεται πάλι ένα ερώτημα αν και γιατί η αξιολόγηση ενοχλεί κάποιους. Όταν η ίδια η αξιολόγηση γίνεται στον ιδιωτικό τομέα, δεν βλέπουμε τον λόγο γιατί να μην πρέπει να γίνεται και στον δημόσιο τομέα. Βέβαια, με βάση την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών αξιολογείται αντίστοιχα και το σύστημα της εκπαιδευτικής διαδικασίας και αυτό είναι κάτι πολύ σημαντικό, γιατί αυτό μόνο θα οδηγήσει σε μία συνεχή βελτίωση βήμα-βήμα.

Σε σχέση με τον τρίτο πυλώνα, δηλαδή την ενίσχυση των δομών εκπαίδευσης, έχουμε αλλαγές σε δύο επίπεδα, στις δομές υποστήριξης της εκπαίδευσης και στα κριτήρια και στη διαδικασία επιλογής.

Με τον τέταρτο πυλώνα -και σιγά-σιγά κλείνω- εισάγεται ένα σύστημα εκκλησιαστικής εκπαίδευσης, ένα οργανωμένο σύστημα, όπου βασικός στόχος είναι να αναβαθμιστεί το εκπαιδευτικό επίπεδο του κλήρου. Προβλέπονται τρεις σχολές μαθητείας, δύο χρόνια η κάθε σχολή, πρώτος χρόνος θεωρητική κατάρτιση και δεύτερος χρόνος πρακτική άσκηση. Προβλέπεται, επίσης, ότι οι κληρικοί θα μπορούν να μισθοδοτούνται από το ελληνικό δημόσιο, μόνο εφόσον κατέχουν πτυχίο από σχολή μαθητείας κληρικών ή από ΑΕΙ.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητή κυρία Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο συνεχίζουμε -ακούστηκε από αρκετούς συναδέλφους νωρίτερα- και προωθούμε ένα πλέγμα

σημαντικών αλλαγών με στόχο τη συνολική αναβάθμιση των σχολείων, τον εφοδιασμό των μαθητών με δεξιότητες, αλλά και την ενίσχυση, τη στήριξη και αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού.

Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε να μένουμε πίσω, ουραγοί, παρατηρητές επιτρέψτε μου να πω, όταν όλα κινούνται στην Ευρωπαϊκή Ένωση με ταχείς ρυθμούς. Γι' αυτόν τον λόγο, άλλωστε, λυπάμαι γιατί ενώ θα έπρεπε να υπάρχει σε πολλά ζητήματα ομοφωνία και ειδικά στα θέματα της εκπαίδευσης όπου αυτή θα έπρεπε να θεωρείται δεδομένη και αυτονόητη, υπάρχουν αποκλίνουσες τάσεις, όχι θα έλεγα σώνει και καλά προς τη βελτίωση των προβλεπόμενων στο σχέδιο νόμου.

Το παρόν, λοιπόν, σχέδιο νόμου είναι τομή στην εκπαίδευση, κάνει αλλαγές όπου επιτάσσονται από την εξέλιξη των πραγμάτων και κυρίως, τις απαιτεί σύσσωμη πλέον η ελληνική κοινωνία. Είναι αλλαγές που είναι ορατές, θα είναι ορατές και θα πρέπει γι' αυτόν τον λόγο να τις βλέπουμε.

Με αυτές τις σκέψεις, υπερψηφίζω τις ρυθμίσεις του παρόντος σχεδίου νόμου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

Θα παραμείνουμε στη Νέα Δημοκρατία. Τον λόγο έχει ο κ. Ξενοφών Μπαρλιακόκος. Σας παρακαλώ να τηρούμε τον χρόνο.

Επειδή υπάρχουν απορίες, αν και ο κ. Μπούρας το ανέφερε, το επαναλαμβάνω κι εγώ, σήμερα θα κλείσουμε με την κ. Κωνσταντίνα Αδάμου, δηλαδή θα ολοκληρώσουμε τον όγδοο κύκλο και αύριο το πρωί θα ξεκινήσουμε στις 10:00'.

Ορίστε, κύριε Μπαρλιακόκο, έχετε τον λόγο.

ΞΕΝΟΦΩΝ (ΦΩΝΤΑΣ) ΜΠΑΡΛΙΑΚΟΚΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη συζήτηση ενός νομοσχεδίου που αναβαθμίζει ριζικά το σχολείο μέσα από μια σειρά στοχευμένων μεταρρυθμίσεων, οι οποίες έχουν διαμορφωθεί μετά από εξαντλητικό διάλογο με την εκπαιδευτική κοινότητα, ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος αξίζει να σημειωθεί ότι δεν προσήλθε στην πρόσκληση της ηγεσίας του Υπουργείου κατά τη διαβούλευση του νομοσχεδίου, αποφάσισε με τις γνωστές μεθόδους του και να την αποπροσανατολίσει, αλλά πολύ περισσότερο να τη μετατρέψει σε άρνη προσωπικής και αήθους επίθεσης κατά της Υπουργού, της κ. Κεραμέως.

Αρνούμενη η Αξιοματική Αντιπολίτευση να αποδεχθεί ότι η κοινωνία επιδοκιμάζει συντριπτικά το αποτύπωμα που αφήνουν οι μεταρρυθμίσεις της Κυβέρνησης στο χώρο της παιδείας, επιλέγει να πλειοδοτήσει για μία ακόμα φορά σε έναν επικίνδυνο λαϊκισμό, ο οποίος εμπαίζει τους ίδιους τους μαθητές και τις οικογένειές τους. Το πιο εντυπωσιακό, βέβαια, είναι ότι με τις κυβερνητικές αλλαγές συντάσσονται κατά πλειοψηφία και οι ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ.

Το σημερινό νομοσχέδιο για την αναβάθμιση του σχολείου έρχεται να προστεθεί σ' αυτή τη σειρά μεταρρυθμιστικών τομών, η οποία συμπυκνώνει τον οραματικό προσανατολισμό μας για την παιδεία με εθνικό πρόσημο και τον ευρύτερο στρατηγικό μας σχεδιασμό για να επανακτηθεί το θεσμικό οπλοστάσιο, που θα επιτρέψει στα παιδιά μας να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις του μέλλοντος.

Ενώ λοιπόν, η συζήτηση και ο κοινοβουλευτικός διάλογος θα έπρεπε να κινηθεί γύρω από τον κεντρικό άξονα του νομοσχεδίου για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, την ευελιξία, την προσαρμοστικότητα, αλλά και την αυτονομία της σχολικής μονάδας, ώστε να αναδειχθούν οι ιδεολογικές μας διαφωνίες οι οποίες είναι εκ διαμέτρου αντίρροπες και εκκινούν από διαφορετική αφετηρία, εσείς, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, όχι μόνο επιχειρήσατε να αλλοιώσετε τον χαρακτήρα του νομοσχεδίου, αλλά επιλέξατε να στοχοποιήσετε προσωπικά την κυρία Υπουργό και την οικογένειά της.

Αποτελεί κοινοβουλευτικό όνειδος, ελλείψει δομημένης και ξεκάθαρης επιχειρηματολογίας, να εμπλέκεται στην πολιτική κριτική η προσωπική και οικογενειακή ζωή των πολιτικών μας αντιπάλων. Ο μόνος που θα πρέπει να αισθάνεται ντροπή που επαφέρει αυτού του είδους του πολιτεύεσθαι, κυρίες και κύριοι

συνάδελφοι, είναι ο κ. Φίλης, ο οποίος όχι μόνο δεν ανακαλεί και δεν απολογείται γι' αυτή τη συμπεριφορά, αλλά εμμένει στις δηλώσεις του με την κάλυψη της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ.

Φυσικά, η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ δεν δίστασε, με ένα ρεσάλτο λαϊκισμού, να πατήσει πάνω στις αγωνίες, την αβεβαιότητα και τη λύπη εκείνων των υποψηφίων, που δεν έπιασαν τον στόχο τους. Υποσχέθηκε σε όλα αυτά τα νέα παιδιά την κατάργηση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, αλλά και τη δυνατότητα να καταθέσουν μηχανογραφικό δελτίο με τους φετινούς βαθμούς του χρόνου, το 2022 μάλιστα, όπως ακούσαμε το πρωί από τον κ. Τσίπρα. Δεν μας είπε, όμως, πώς μπορεί να γίνει αυτό αφού ούτε εκλογές έχουμε, αλλά όπως όλα δείχνουν με αυτά που κάνετε και λέτε θα μείνετε για πολλά χρόνια ακόμα στην αντιπολίτευση.

Όλα αυτά θυμίζουν τις παλιές εποχές -όχι πολύ μακρινές- που θα καταργούσατε τα μηνόμια με έναν νόμο και ένα άρθρο. Ένα «νέο πρόγραμμα Θεσσαλονίκης» για την εκπαίδευση ακούσαμε σήμερα από τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτή τη φορά, όμως, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, οι Έλληνες πολίτες σας ξέρουν, σας έμαθαν κι έχουν γευθεί τους πικρούς καρπούς της καταστροφικής διακυβέρνησής σας και δύο χρόνια μετά την ανάληψη της εξουσίας από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εξακολουθούν να εμπιστεύονται το πρόγραμμά μας, την προσήλωσή μας στο μεταρρυθμιστικό μας έργο, αλλά και την αποτελεσματική ικανότητά μας να διαχειριστούμε μεγάλες και σοβαρές κρίσεις και να μην διστάσουμε να προωθήσουμε τολμηρά προγράμματα προς όφελος των νέων μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι, μας χωρίζει ιδεολογική άβυσσος. Είμαστε δύο διαφορετικοί κόσμοι και αυτό το παραδέχονται όλοι. Εμείς θέλουμε την ισότητα ευκαιριών προς όλους και όχι την εξίσωση όλων προς τα κάτω. Πιστεύουμε στην αριστεία, τη θεωρούμε κοινωνική υγεία και δεν είμαστε από αυτούς που την αποστρέφονται ως ρετινιά.

Θεωρούμε την εκπαίδευση μέσο κοινωνικής κινητικότητας προς τα πάνω και αυτό επιτυγχάνεται μόνο, βάζοντας κανόνες και εφαρμόζοντας την αξιολόγηση και όχι με την επιβράβευση της ήσσονος προσπάθειας. Θέλουμε ώριμους και υπεύθυνους πολίτες, που στέκονται στα πόδια τους με τις δικές τους δυνάμεις και δεν εξαρτώνται από ένα πατροναριστικό κράτος.

Το παρόν νομοσχέδιο διαπνέεται από πνεύμα ανανέωσης, εναρμόνιση με τις βέλτιστες πρακτικές σε ευρωπαϊκό επίπεδο και αξιοποιεί με τον καλύτερο τρόπο το μεγαλύτερο πλεονέκτημα του ελληνικού σχολείου, τους δασκάλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζουμε σήμερα την αρχιτεκτονική ενός καλύτερου σχολείου που θα ελευθερώνει τις δημιουργικές και αστείρευτες δυνάμεις τόσο των παιδιών όσο και των εκπαιδευτικών μας με αξιολόγηση, αξιόπιστο σύστημα διοίκησης, με έμφαση στη θετική σκέψη και την αναλυτική ικανότητα. Στηρίζουμε το νομοσχέδιο για την αναβάθμιση του σχολείου και την ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών μας και είμαστε έτοιμοι να περιφρουρήσουμε το αυτονόητο απέναντι σε επικίνδυνες ακροβασίες λαϊκισμού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε και για την τήρηση του χρόνου. Πανηγυρίζουν από τα αριστερά μου!

Καλείται στο Βήμα η κ. Χαρούλα (Χαρά) Καφαντάρη από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, η οποία εκλέγεται στο Β2 δυτικό τομέα Αθηνών. Να ετοιμάζεται ο κ. Κοτρωνιάς.

Ορίστε, κυρία Καφαντάρη, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου για το σχέδιο νόμου που συζητάμε, θα ήθελα να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ στους πυροσβέστες, τους άνδρες και τις γυναίκες του Πυροσβεστικού Σώματος, που δίνουν μάχη με τις φλόγες στην Ελλάδα γενικότερα, αλλά και ειδικότερα εδώ στην Αττική με το σοβαρό συμβάν, το οποίο υπάρχει στη βορειοδυτική Αττική. Δεν είναι ώρα κριτικής ή συμπερασμάτων. Αυτό το οποίο επείγει, είναι να τελειώσει αυτό το κακό με τις ελάχιστες απώλειες. Μέλος πάντων, όποια συμπεράσματα υπάρχουν, θα τα πούμε μετά.

Αυτό όμως που ήθελα να πω κυρία Υπουργέ -επειδή εκπροσω-

πιείτε την Κυβέρνηση αυτή τη στιγμή στα έδρανα- είναι ότι υπάρχουν πληροφορίες ότι οι πυροσβέστες από όλη την Ελλάδα, που έχουν έρθει στην Αττική φιλοξενούνται σε ξενοδοχεία COVID. Θα έλεγα να το διερευνήσετε και αν πραγματικά ισχύει αυτό, να δώσετε άμεσα λύση.

Έρχομαι στο σχέδιο νόμου το οποίο συζητάμε. Αναβάθμιση του σχολείου και ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών» είναι ο τίτλος του νομοσχεδίου. Θα έλεγα όμως ότι ο πραγματικός τίτλος και ο σωστός έπρεπε να είναι: «Υποβάθμιση δημόσιου σχολείου, χειραγώγηση των εκπαιδευτικών».

Ρίξε μια ματιά κυρία Υπουργέ, τι γίνεται στο εκπαιδευτικό μας σύστημα και στα δημόσια σχολεία σήμερα. Η πανδημία δημιούργησε κάποιες καινούργιες συνθήκες, όπως την τηλεκατάρτιση, αλλά όχι για όλους. Έχουμε σε όλη την Ελλάδα δει και γεγονότα που συνέβησαν, το πώς υπήρχαν τα μέσα για τους μαθητές να παρακολουθήσουν. Έχουμε και συλλόγους γονέων και κηδεμόνων, οι οποίοι δραστηριοποιήθηκαν να βρουν laptop ή tablet, για να δώσουν στα παιδιά να μπορέσουν να παρακολουθήσουν. Τουλάχιστον στην εκλογική μου περιφέρεια ξέρω τι έγινε και ειδικά στο Δήμο της Αγίας Βαρβάρας.

Είδαμε τις μάσκες μαμούθ, τις οποίες τις ξεχάσαμε, τα μέσα που έδωσε το δημόσιο για τα παιδιά μας. Είδαμε την αύξηση του αριθμού των μαθητών στις τάξεις με το νομοσχέδιο της κ. Κεραμέως πέρυσι τέτοιοι καιρό εν μέσω πανδημίας. Είδαμε σχολεία ακατάλληλα ακόμα και μαθήματα σε κοντέινερ. Μάλιστα, ενώ ενδεικτικά θα αναφέρω ότι στη δυτική Αθήνα και στον Δήμο Αιγάλεω δεν έχουν ακόμα αποκατασταθεί κάποια σχολεία από το σεισμό της 8ης Ιουλίου του 2019. Αυτή είναι η πραγματικότητα στη δημόσια εκπαίδευση. Βέβαια, το τελευταίο, η ελάχιστη βάση εισαγωγής η οποία αποκλείει παιδιά από την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτά τα νομοθετήσατε εν μέσω πανδημίας.

Η κυρία Υπουργός πολλές φορές είπε, το κύριο επιχείρημά της, ότι με 3 και με 8, δεν μπορούν να μπαίνουν στα πανεπιστήμια μαθητές και καινούργιοι φοιτητές -βέβαια στα κολλέγια δεν υπάρχει έλεγχος- και πρέπει να μπαίνουν οι άριστοι. Όμως είδαμε από τα αποτελέσματα ότι εξαπατήσατε για άλλη μια φορά τον κόσμο και τους νέους, γιατί οι άριστοι τελικά, δεν μπόρεσαν να μπουν στις σχολές που έπρεπε, που ήθελαν, που ήταν το όνειρό τους.

Από την άλλη μεριά, δεν μπορούμε να μην πούμε ότι χρησιμοποιείτε επιχειρήματα με αλχημείες αριθμών. Το απέδειξε και ο Πρόεδρος Αλέξης Τσίπρας το μεσημέρι στην τοποθέτησή του. Θα το πω και εγώ και θα δώσω για άλλη μια φορά το αντίγραφο της Τράπεζας της Ελλάδας. Λέει ότι στους νέους δεκαεπτά με είκοσι τέσσερα το 2009 το 14,2% δεν τελείωναν τις σπουδές τους, ενώ 2018 το ποσοστό αυτό έπεσε στο 4,7%. Δηλαδή χρησιμοποιείτε όποια επιχειρήματα θέλετε για να καλύψετε πραγματικά, αυτό το καταστροφικό για την παιδεία και για τη νεολαία μας το οποίο συντελείται.

Όμως όλα αυτά, εκτός των άλλων, δείχνουν τι; Έλλειψη κοινωνικής ενσυναίσθησης. Είστε μακριά από την κοινωνία και από τις ανάγκες της γιατί οξύνετε και εντείνετε τις ανισότητες. Ο κύριος Πρωθυπουργός το είχε πει και από την Θεσσαλονίκη το 2019 ότι δεν μπορεί να φανταστώ κοινωνία χωρίς ανισότητες, είναι αντίθετη στην ανθρώπινη φύση. Από την άλλη μεριά, στη δυτική Αθήνα, στο Περιστερί ας γίνουν ψυκτικοί, στην Εκάλη θα γίνουντα επιστήμονες. Τα έχει πει αυτά ο Πρωθυπουργός. Ακόμα πρόσφατα είπε μιλώντας στον ΣΕΒ: «Δεν πειράζει, δεν χρειάζεται να σπουδάσουν όλοι ούτε να πάνε στη σχολή στην οποία μήκαν κατά τύχη. Υπάρχουν κι άλλες επιλογές και θα βρουν τη ζωή τους και θα είναι ευτυχισμένοι». Εκτός του ότι ακούσαμε χθες και από Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας ότι η αγορά είναι ο λαός. Μόνο που η αγορά είναι τα κολλέγια, τα ιδιωτικά ΙΕΚ και η κατάρτιση η οποία υποκαθιστά την εκπαίδευση. Αυτό κάνετε σύμφωνα πάντα με την ιδεολογία της Νέας Δημοκρατίας και αυτήν την αγορά εσείς εξυπηρετείτε. Έχετε νομοθετήσει σχετικά.

Έρχομαι συγκεκριμένα στο νομοσχέδιο για το περί αυτονομίας. Προσπαθεί η Κυβέρνηση με την αυτονομία των σχολείων να βγάλει από το κάδρο την ουσιαστική ευθύνη της πολιτείας, του κράτους για τη λειτουργία και τη χρηματοδότηση του δημόσιου σχολείου και της δημόσιας εκπαίδευσης. Αυτή η αυτονομία

θα οδηγήσει στο μέλλον, να μην πω και άμεσα, στην ταξική διαφοροποίηση, την κατηγοριοποίηση των σχολείων και γενικότερα στο κυνήγι των χορηγών, για να μπορέσουν να λειτουργήσουν. Αυτά είναι συστήματα που έχουν εφαρμοστεί και αλλού, σε άλλες χώρες και βέβαια έχουν αποτύχει. Βέβαια, λέμε ότι η διαχείριση εργασιακών ζητημάτων θα πάει στους δήμους. Υπάρχει αυτή η πρόταση, αυτή η σχετική έκθεση του ΟΟΣΑ. Δεν ξέρω πού θα φτάσουμε.

Τώρα για την αξιολόγηση, παραπλανάτε για άλλη μια φορά ως Υπουργείο όταν λέτε ότι θα είναι περιγραφική, όχι ποσοτική και ότι δεν θα είναι τιμωρητική και λοιπά. Υπάρχουν όμως και ποινές μέσα και σε άρθρα, συγκεκριμένα για καθήλωση, περικοπή μισθού, για περιπτώσεις στις οποίες αποκλείονται στελέχη για κάποιο αριθμό χρόνων, οχτώ χρόνια για να γίνουν εκπαιδευτικοί, να πάρουν κάποια θέση στελεχιακή και λοιπά, ενώ υπάρχει ένα ερωτηματικό στους νεοδιόριστους, που κρίνονται για τη μονιμοποίησή τους, πώς αυτό το πράγμα θα λειτουργήσει.

Όμως κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί δεν αρνούνται την αξιολόγηση. Μία αξιολόγηση όμως που δεν θα είναι τιμωρητική, που δεν θα οδηγεί σε στασιμότητα και στο μέλλον -δεν ξέρουμε ακόμα- και σε απόλυση. Ξέρουμε άλλωστε -και οι εκπαιδευτικοί το έχουν ζήσει αυτό στην πλάτη τους- τον κύριο Μητσότακη σαν Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης το 2014, τι απολύσεις, διαθεσιμότητες έγιναν ειδικά στην τεχνική εκπαίδευση. Οπότε το φοβούνται και είναι πραγματικά λογικό αυτό.

Μιλάμε όμως για αξιολόγηση και θέλουν αξιολόγηση σύγχρονη με στόχο την αναβάθμιση του ίδιου του σχολείου, του ίδιου του εκπαιδευτικού και αναβάθμιση συνολικά του σχολικού εκπαιδευτικού έργου.

Στο νομοσχέδιο αυτό φαίνονται καθαρά οι στόχοι να συνδέσετε την εκπαίδευση με την αγορά εργασίας με τρόπο που να φαίνεται ότι για την ανεργία φταίει η κακή εκπαίδευση. Δίνετε βάρος στη διαρκή αποθήκευση γνώσεων, εκμάθηση δεξιοτήτων αντί για ανθρωπιστικές σπουδές, ολιστική μόρφωση της νεολαίας μας, που απαιτείται, ενώ -το πολύ σημαντικό- υποβαθμίζετε και αποδυναμώνετε συλλογικά όργανα των διδασκόντων, επιτηρώντας τους εκπαιδευτικούς με πολλές υπερεξουσίες στον διευθυντή, στους επόπτες ποιότητας, στον περιφερειακό διευθυντή. Μας θυμίζετε, σε εμάς τους πιο παλιούς, τον θεσμό και τον ρόλο του επιθεωρητή στα δικά μου τουλάχιστον χρόνια. Κι όλα αυτά για να μην υπάρχουν αντιρρήσεις, να μην υπάρχουν αντιδράσεις.

Τη συλλογική γνώμη τη μετατρέπετε σε ιδεολογία του ενός. Γιατί; Γιατί απεχθάνεστε με βάση την ιδεολογία σας, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, οτιδήποτε συλλογικό. Αυτό το βλέπουμε σε όλα τα νομοσχέδια, δημοκρατικό σύστημα επαναφέρετε, διευθυντικό σύστημα στην εκπαίδευση εισάγετε με το νομοσχέδιο, στα εργασιακά ατομικότητα και ατομικές συμβάσεις εργασίας αντί των συλλογικών όλα δηλαδή ατομικά και όχι συλλογικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ για τον χρόνο, και λέω το εξής: Ο τίτλος του νομοσχεδίου θα έπρεπε να είναι «αποχαιρέτα το δημοκρατικό σχολείο που ξέρεις».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Χαρούλα (Χαρά) Καφαντάρη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Να είστε καλά.

Καλείτε στο Βήμα ο κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς από τη Νέα Δημοκρατία και την όμορφη Φθιώτιδα και να ετοιμάζεται ο κ. Παπαηλιού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΤΡΩΝΙΑΣ: Αγαπητέ μου κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητείται σήμερα είναι ιδιαίτερης βαρύτητας καθώς η εκπαίδευση των παιδιών μας καθορίζει και το μέλλον τους και το μέλλον του τόπου μας. Το νομοσχέδιο αποτελεί μια πραγματική μεταρρύθ-

μιση γιατί αφ' ενός βάζει φρένο στις χρόνιες στρεβλώσεις του εκπαιδευτικού μας συστήματος αφ' ετέρου οργανώνει με συγκεκριμένα, σύγχρονα πρότυπα και επιχειρεί την συνολική αναβάθμιση της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης μέσα από τον εξορθολογισμό του εκπαιδευτικού συστήματος και την προώθηση του αυτόνομου σχολείου. Αν δε συνδυαστεί και με τον πρόσφατο νόμο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, τη μεταλυκειακή τεχνική εκπαίδευση, είναι βέβαιο ότι θα συμβάλλει στην πολυπόθητη αναβάθμιση της ελληνικής παιδείας.

Οι μεταρρυθμίσεις του νομοσχεδίου στηρίζονται σε τρεις βασικούς πυλώνες. Πρώτον, στις δομές εκπαίδευσης, δεύτερον, στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και τρίτον, στην αυτονομία της σχολικής μονάδας. Αναφορικά με τον πρώτο πυλώνα σκοπός του είναι η αναβάθμιση της ποιότητας της δημόσιας εκπαίδευσης μέσα από την θεσμική διαμόρφωση των δομών της εκπαίδευσης με τον καθορισμό αξιοκρατικών διαδικασιών για την επιλογή των στελεχών της.

Με το νομοσχέδιο ενισχύεται η ουσιαστική συμβολή των στελεχών στην εφαρμογή των εκπαιδευτικών πολιτικών στα σχολεία, στη στήριξη μαθητών και εκπαιδευτικών και στην επιμόρφωση και αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Έτσι λοιπόν μεταξύ άλλων ιδρύονται δομές εκπαίδευσης με αμιγώς παιδαγωγικό χαρακτήρα, συστήνονται οκτακόσιες θέσεις συμβούλων εκπαίδευσης, ορίζονται υπεύθυνοι σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού στις διευθύνσεις εκπαίδευσης και ιδρύονται γραφεία συμβουλευτικής και τελευταίο και πολύ βασικό ενισχύονται τα κέντρα διεπιστημονικής αξιολόγησης, συμβουλευτικής και υποστήριξης με τη σύσταση χιλίων εκατό νέων οργανικών θέσεων ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών στα σχολεία για τη διασφάλιση της ισότιμης πρόσβασης όλων των μαθητών στην εκπαίδευση και της ψυχοκοινωνικής τους ανάπτυξης και προόδου.

Ως προς τον δεύτερο πυλώνα, που αφορά την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των στελεχών, είναι σαφές ότι σε μία σύγχρονη κοινωνία η αξιολόγηση είναι απαραίτητη προϋπόθεση βελτίωσης του συστήματος μέσα από τη βελτίωση του ανθρώπινου δυναμικού. Αυτός είναι και ο λόγος που στις δημοσκοπήσεις με ένα συντριπτικό ποσοστό του 70% ο κόσμος θέλει την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού προσωπικού.

Βασικές αρχές λοιπόν αυτού του συστήματος αποτελούν μόνον και μόνον η αμεροληψία, η επαγγελματική ικανότητα και η αποδοτικότητα για την παροχή της ποιοτικής εκπαίδευσης. Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών υποστηρίζει τις προσπάθειες επιμόρφωσης και αυτοβελτίωσής τους, για να έχουν μια ολοκληρωμένη επαγγελματική εξέλιξη. Το έργο των εκπαιδευτικών αξιολογείται τεκμηριωμένα σε τετράβαθμη περιγραφική κλίμακα ως προς το διδακτικό και παιδαγωγικό τους έργο και ως προς την υπηρεσιακή τους συνέπεια και επάρκεια. Τα θετικά αποτελέσματα της αξιολόγησης θα αποτελούν μοριοδοτούμενο κριτήριο για επιλογή τους σε θέσεις ευθύνης ενώ τα αρνητικά θα συνεπάγονται υποχρεωτική επιμόρφωση για βελτίωση της απόδοσής τους. Είναι ξεκάθαρο ότι η αξιολόγηση δεν επηρεάζει την εργασία, αλλά έχει επιβραβευτικό και βελτιωτικό χαρακτήρα για τους εκπαιδευτικούς.

Με τον τρίτο πυλώνα επιδιώκεται η αποκέντρωση του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας, η οποία στην παρούσα φάση διαθέτει ένα από τα πιο υπερσυγκεντρωτικά εκπαιδευτικά συστήματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση καθώς το 80% των αποφάσεων που αφορούν τη λειτουργία του σχολείου λαμβάνονται σε κεντρικό επίπεδο σε αντίθεση με τις περισσότερες χώρες όπου το ποσοστό αυτό φτάνει το 35%.

Με τις παρούσες ρυθμίσεις αποδεικνύεται έμπρακτα η εμπιστοσύνη της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας στους εκπαιδευτικούς και στα σχολεία καθώς ενισχύεται η ελευθερία τους και μπορούν πλέον να οργανώνουν τη διδασκαλία μέσα από την επιλογή των βιβλίων, την έγκριση εκπαιδευτικών προγραμμάτων και τη συγκρότηση εκπαιδευτικών ομίλων ενώ παράλληλα ενισχύεται ο ρόλος των διευθυντών και των εκπαιδευτικών στις θέσεις ευθύνης.

Το νομοσχέδιο ολοκληρώνεται με ρυθμίσεις που αφορούν την αναβάθμιση της δευτεροβάθμιας και μεταδευτεροβάθμιας εκκλησιαστικής εκπαίδευσης με στόχο τη συνολική αναβάθμιση

του επιπέδου και της ποιότητας του κλήρου. Ειδικότερα η δευτεροβάθμια εκκλησιαστική εκπαίδευση πλέον εντάσσεται στη γενική δευτεροβάθμια εκπαίδευση υπό την εποπτεία του κράτους όπου εκπαιδευτικοί και μαθητές των εκκλησιαστικών σχολείων θα επιλέγονται βάσει κριτηρίων. Δημιουργούνται δομές μεταδευτεροβάθμιας εκκλησιαστικής εκπαίδευσης με διετές πρόγραμμα σπουδών και τέλος συνενώνονται οι τέσσερις Ανώτατες Εκκλησιαστικές Ακαδημίες σε δύο με βάση και τη ζήτηση των υποψηφίων, αλλά και την απορρόφηση σε θέσεις εργασίας των αποφοίτων.

Παράλληλα λαμβάνεται στο νομοσχέδιο πρόνοια εκεί που θα υπάρξουν αλλαγές οι εκπαιδευτικοί των εκκλησιαστικών σχολείων του νομού ν.3432/2006 να μπορούν να ζητήσουν τη μετάταξή τους σε Μητροπόλεις ώστε να συνεχίσουν να εργάζονται σε ένα περιβάλλον που συνάδει με τις πνευματικές κατευθύνσεις τους και τις αναζητήσεις τους.

Τέλος το νομοσχέδιο προβλέπει και επιπλέον μεταρρυθμίσεις που θα ισχύσουν από τον ερχόμενο Σεπτέμβριο. Επιγραμματικά αναφέρω τη δίχρονη προσχολική εκπαίδευση, την εισαγωγή δραστηριοτήτων στα αγγλικά σε όλα τα νηπιαγωγεία και την εισαγωγή των εργαστηρίων δεξιοτήτων σε νηπιαγωγεία, δημοτικά και γυμνάσια, εκατόν είκοσι τρία νέα προγράμματα σπουδών στη γενική εκπαίδευση, δημιουργία εκατόν δώδεκα πρότυπων και πειραματικών σχολείων το 2021, ίδρυση έξι πρότυπων ΕΠΑΛ, ψηφιακό μετασχηματισμό σε όλα τα επίπεδα.

Κυρίες και κύριοι, το παρόν νομοσχέδιο αναβαθμίζει το εκπαιδευτικό έργο που παρέχεται στα δημόσια σχολεία, αυτά αναβαθμίζει, και αποσκοπεί στην ανάδειξη της δημιουργικής πρωτοβουλίας και στην απελευθέρωση του δυναμικού των εκπαιδευτικών μέσα σε ένα περιβάλλον διαρκούς παιδαγωγικής υποστήριξης και αυξημένης διαφάνειας και λογοδοσίας. Αν αυτά όλα συνδυαστούν και με τις έντεκα χιλιάδες νέες προσλήψεις εκπαιδευτικών και με τον νόμο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, τότε σίγουρα θεσπίζονται συνολικά μεταρρυθμίσεις που θα πετύχουν αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου, ποιοτική εκπαίδευση και καλύτερο εκπαιδευτικό σύστημα για καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας και για την πατρίδα μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Κοτρωνιά, και για την τήρηση του χρόνου.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Γεώργιος Παπαηλιού, ο Αρκάδας, από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία και να ετοιμάζεται η κ. Παπαδημητρίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το υπό κρίση νομοσχέδιο αναδεικνύονται για μία ακόμα φορά όλα τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν τη νομοθέτηση επί της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Ο τίτλος του νομοσχεδίου είναι ψευδής και παραπλανητικός. «Αναβάθμιση του σχολείου», λέει, και «ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών». Το αντίστροφο συμβαίνει. Ο τίτλος έρχεται σε ευθεία αντίθεση με το περιεχόμενο του διαστρεβλώνοντας τους όρους που περιέχει και αντιστρέφοντας τη σημασία τους.

Μεγάλο μέρος του νομοσχεδίου δεν έχει τεθεί σε διαδικασία διαλόγου, σε διαβούλευση. Ένα νομοσχέδιο που αφορά την εκπαίδευση εισάγεται στη Βουλή εν μέσω της πρωτοφανούς υγειονομικής κρίσης που κρατά τα σχολεία και τα πανεπιστήμια κλειστά εδώ και μήνες, αλλά και εν μέσω του θέρους, προφανώς για να περιοριστεί στο ελάχιστο η αντιπαράθεση και να μην υπάρξουν ή να μην προβληθούν αντιρρήσεις και αντίθετες απόψεις.

Το νομοσχέδιο διατρέχει ο αυταρχισμός και η νεοφιλελεύθερη αντίληψη που υλοποιεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σε όλα τα πεδία της δημόσιας σφαίρας. Δεν διστάζει να νομοθετήσει και να εφαρμόσει πολιτικές που αποδιαιρρώνουν την εκπαίδευση και διαλύουν τη δημοκρατική λειτουργία της. Με το νομοσχέδιο αποκλείονται όλο και περισσότεροι νέοι από την εκπαιδευτική διαδικασία, αναπαράγονται οι κοινωνικές και περιφερειακές ανισότητες, με αποκλεισμό όλο και περισσότερων νέων των λαϊκών τάξεων και της ελληνικής περιφέρειας από την εκπαιδευτική διαδικασία.

Την ελληνική περιφέρεια, τις ορεινές, απομακρυσμένες και

απομονωμένες περιοχές έχετε εγκαταλείψει, κύριοι της Κυβέρνησης. Στα παιδιά σε αυτές τις περιοχές, όπως στην Αρκαδία, δεν παρασχεθήκε κατά τη διάρκεια της πανδημίας ο εξοπλισμός που ήταν απαραίτητος, για να λάβουν μέρος στην τηλεκατάρτιση οι αναπληρωτές προσέρχονται αν προσέρχονται με καθυστέρηση μηνών στα σχολεία. Και τέλος, καταργούνται εκπαιδευτικές δομές σε περιοχές άγονες, απομακρυσμένες, όπως τελευταία έγινε με το γυμνάσιο της Κοντοβάζινας, δηλαδή σε περιοχές από τις οποίες αφαιρούνται ανάσες ζωής και δράσης.

Είναι γνωστό και αποδεικνύεται και με το παρόν νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης δεν αφορά τη δημόσια εκπαίδευση αλλά ιδιωτικά συμφέροντα, την ενίσχυση της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Έτσι λειτουργεί και η ελάχιστη βάση εισαγωγής σε ειδικά μαθήματα που μάλιστα δεν έχουν διδαχθεί στο δημόσιο σχολείο, μέσω της οποίας μόνον εκτός πανεπιστημίων χιλιάδες υποψήφιοι και μάλιστα με υψηλές βαθμολογίες. Με αυτόν τον τρόπο ωθούνται οι νέοι στα ιδιωτικά κολλέγια, των οποίων τα απολυτήρια έχετε φροντίσει να εξισώσετε «επαγγελματικά» με τα πτυχία των πανεπιστημίων.

Το νομοσχέδιο δεν αποσκοπεί στη δημιουργία πολιτών με ελεύθερη και κριτική σκέψη αλλά στη δημιουργία υποταγμένων πολιτών, εργαζομένων που δεν διεκδικούν τα δικαιώματά τους.

Το νομοσχέδιο αποτελεί συνέχεια και αναβάθμιση της ταξικής πολιτικής και των κοινωνικών διακρίσεων εις βάρος των λαϊκών στρωμάτων και της ελληνικής περιφέρειας στο πεδίο της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Αυτή η πολιτική είναι καταστροφική για την εκπαίδευση της μεγάλης πλειοψηφίας των μαθητών. Συνεπάγεται κατηγοριοποίηση σχολείων, διαχωρισμό των μαθητών, στασιμότητα και υποβάθμιση που έχει ιδιαίτερα αρνητικές επιπτώσεις στο μορφωτικό επίπεδο του συνόλου της κοινωνίας.

Όσον αφορά στη διοίκηση της εκπαίδευσης, δεν είναι τυχαίο ότι στις διατάξεις του νομοσχεδίου προβλέπεται η ενίσχυση του ρόλου των βασικών μονοπρόσωπων κρίκων της στελεχιακής ιεραρχίας σχολείου - περιφερειακών διευθυντής, επόπτης ποιότητας, διευθυντής σχολείου- και αποδυνάμωση κάθε συλλογικής έκφρασης και εκπροσώπησης στους εκπαιδευτικούς θεσμούς. Έτσι, επιδιώκεται αποκλειστικός και απόλυτος έλεγχος των αρμών της διοίκησης στον χώρο της εκπαίδευσης και η καταστολή κάθε απόπειρας αντίδρασης στην νεοφιλελεύθερη πολιτική σας. Γι' αυτό καθιερώνεται μία αυστηρή ιεραρχική διοικητική δομή και ένα ακραίο σύστημα τιμωρητικής αξιολόγησης με σοβαρές συνέπειες για τους εκπαιδευτικούς, που φθάνουν μέχρι τη στέρηση του μισθού και τη μη μονιμοποίηση.

Ειδικότερα, κομβικής σημασίας αλλαγή που σηματοδοτεί την οπισθοδρόμηση αποτελεί η κατάργηση του επιτυχημένου θεσμού των περιφερειακών κέντρων εκπαιδευτικού σχεδιασμού, μέσω των οποίων μεταβιβάστηκε, παράλληλα με την αυτοαξιολόγηση των σχολείων, η ευθύνη της υποστήριξης της σχολικής κοινότητας από το ένα πρόσωπο σε μία διεπιστημονική ομάδα η οποία λειτουργεί ως κοινότητα σύνθεσης γνώσεων και δεξιοτήτων. Παράλληλα με την κατάργησή τους, το νομοσχέδιο επαναφέρει την ατομική παιδαγωγική καθοδήγηση του σχολείου, με τονισμένο τον ρόλο του αξιολογητή- επιθεωρητή και όχι του συνεργάτη- συμβούλου.

Με το νομοσχέδιο ο διευθυντής της σχολικής μονάδας αποκτά υπερεξουσίες εις βάρος του συλλόγου διδασκόντων, από τον οποίο αφαιρούνται οι αρμοδιότητες, έχοντας μάλιστα και εξουσία να επιβάλει πειθαρχικές ποινές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για την εκπαίδευση, πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια, κινείται στην ίδια ακριβώς κατεύθυνση με τα άλλα νομοσχέδια της Κυβέρνησης, όπως αυτό για τα εργασιακά. Βάση τους το περίφημο σχέδιο Πισσαρίδη και η ένταξη σε μία «ανάπτυξη» η οποία δεν έχει να κάνει με την κοινωνική πλειοψηφία αλλά με τους λίγους και ισχυρούς. Δηλαδή, έχουν κοινό προσανατολισμό ένα σχέδιο «ανάπτυξης» που βασίζεται στην υπερεκμετάλλευση της επισφαλούς και φθηνής εργασίας και στην εντατικοποίηση της εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τυχαίο ότι οι αγώνες του ελληνικού λαού διαχρονικά συνδέουν τα προτάγματα της ελευθερίας και της δημοκρατίας με την παιδεία και τη μόρφωση.

Και αυτό, διότι στον τόπο μας εδώ και πολλά χρόνια έχει γίνει συνείδηση ότι η παιδεία, η μόρφωση αποτελούν προϋπόθεση (διαβατήριο) για την κοινωνική κινητικότητα, με την άρση των κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων, για την πρόοδο, για τη διαμόρφωση ελεύθερων και δημοκρατικών πολιτών.

Εσείς και με αυτό το νομοσχέδιο επιλέγετε το σχολείο για τους λίγους και εκλεκτούς σας. Γι' αυτό και η εκπαιδευτική κοινότητα και ολόκληρη η κοινωνία αντιδρούν και θα αντιδράσουν με τρόπο που δεν φαντάζεστε από τον ερχόμενο Σεπτέμβριο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Οι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Παπαηλιού.

Και από τον νότο να πάμε στον βορρά, στην Κατερίνη, στην κ. Άννα Μάνη - Παπαδημητρίου της Νέας Δημοκρατίας. Και να ετοιμάζεται ο κ. Χαρίτου.

Κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ANNA MANH - ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αδιαμφισβήτητο ότι το παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον στο οποίο ζούμε και η ραγδαία τεχνολογική και ψηφιακή επανάσταση επηρεάζουν αναπόφευκτα τον χώρο της παιδείας και καθορίζουν τα εφόδια τα οποία πρέπει να έχουν οι μαθητές του σήμερα, για να είναι προετοιμασμένοι για το μέλλον που θα επιλέξουν.

Καθήκον κάθε πολιτικής εξουσίας δεν είναι απλά να παρακολουθεί και να συμβαδίζει με τις εξελίξεις, αλλά να είναι πάντα ένα βήμα μπροστά από αυτές. Έτσι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σχεδιάζει και υλοποιεί σήμερα ένα καλύτερο σχολείο. Το σχολείο του αύριο. Ένα σχολείο στο οποίο όλοι οι μαθητές, χωρίς διακρίσεις θα έχουν ίσες ευκαιρίες να λάβουν πολύτιμες γνώσεις, χρήσιμες δεξιότητες και όλα τα απαραίτητα εργαλεία, οποιονδήποτε δρόμο και αν ακολουθήσουν σε μια διαρκώς μεταβαλλόμενη και ανταγωνιστική αγορά εργασίας. Ένα σχολείο, που θα στοχεύει στη σύνθεση, τη δημιουργική σκέψη και τη συνολική πνευματική καλλιέργεια των μαθητών. Ένα σχολείο που τον καθοριστικό ρόλο θα έχουν οι ίδιοι οι δάσκαλοι και οι καθηγητές, οι οποίοι θα αναλαμβάνουν περισσότερες πρωτοβουλίες και θα έχουν την ελευθερία και την αυτονομία να πράξουν ανεμπόδιστα το παιδαγωγικό τους έργο.

Αφήνουμε πίσω ένα σύστημα στο οποίο πάνω από το 80% των αποφάσεων λαμβάνεται κεντρικά από το Υπουργείο ή το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Ένα σύστημα που μας έχει κατατάξει στην τελευταία θέση μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ στον δείκτη αυτονομίας των σχολείων, όταν μάλιστα η διεθνής εμπειρία καταδεικνύει ακριβώς το αντίθετο, ότι δηλαδή, όσο πιο αποκεντρωμένα είναι τα σχολεία τόσο πιο ποιοτικό είναι το παιδαγωγικό έργο που παράγεται.

Γι' αυτό ο πρώτος άξονας του νομοσχεδίου είναι η ενίσχυση της αυτονομίας και της ανεξαρτησίας των σχολείων. Οι δάσκαλοι και οι καθηγητές θα είναι ελεύθεροι πλέον με την εισαγωγή του πολλαπλού βιβλίου να επιλέξουν το εγχειρίδιο που θα διδάξουν, μέσα από μια λίστα εγκεκριμένων βιβλίων. Με άλλα λόγια, να διαλέξουν το βιβλίο που θα καλύψει πιο εύστοχα τις μαθησιακές ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες των μαθητών τους, τις οποίες φυσικά γνωρίζουν οι ίδιοι καλύτερα από τον καθένα.

Κι όχι μόνο αυτό. Το σύνολο των βιβλίων θα είναι διαθέσιμο ψηφιακά στους μαθητές, οι οποίοι θα μπορούν να ανατρέξουν ανά πάσα στιγμή στην ψηφιακή βιβλιοθήκη για να εμπλουτίσουν το γνωστικό τους αντικείμενο και κυρίως για να μάθουν να συνθέτουν τη γνώση μέσα από διαφορετικές πηγές, να την επεξεργάζονται και να την κάνουν κτήμα τους. Εφόδιο και ικανότητα που είναι ίσως πιο πολύτιμα από οτιδήποτε άλλο. Τέλος, λοιπόν, στη σειρά αποστήθιση και έμφαση στη σύνθεση και την κριτική σκέψη.

Στη συνέχεια, στον δεύτερο άξονα του νομοσχεδίου, προβλέπεται η θέσπιση ενός μηχανισμού αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και των στελεχών εκπαίδευσης. Ενός μηχανισμού, που δεν υπήρχε έως σήμερα στη χώρα μας, παρ' όλο που αποτελεί κοινή πρακτική στο 90% των ευρωπαϊκών χωρών. Κανένα εκπαιδευτικό σύστημα δεν μπορεί να βελτιωθεί, αν δεν έχει πρώτα αξιολογη-

θεί, αν δεν έχουν εντοπιστεί τα λάθη και οι αδυναμίες του.

Και αυτό ακριβώς αλλάζει σήμερα. Αυτόν το χαρακτήρα έχει η αξιολόγηση. Χαρακτήρα διοικητικό, σε καμμία περίπτωση τιμωρητικό, αλλά και χαρακτήρα επιβράβευσης στις περιπτώσεις που αρμόζει και μάλιστα συνδεδεμένος με την επιμόρφωση.

Ακούστηκαν από συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ αντίθετες φωνές. Φωνές παρωχημένες, συνθήματα άνευ ουσίας, αναχρονιστικές απόψεις, που δεν έχουν βέβαια πλέον κανένα έρεισμα στη λαϊκή βάση. Επτά στους δέκα Έλληνες συμφωνούν με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, όπως εξάλλου συμφωνούν και οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί.

Και να σας καταθέσω και την προσωπική μου άποψη, ως μητέρα δύο παιδιών. Τα παιδιά μου, αγαπητοί συνάδελφοι, αποφοίτησαν από τα δημόσια σχολεία του τόπου μου, της Κατερίνης. Πέτυχαν την εισαγωγή τους στο πανεπιστήμιο κι αυτό οφείλεται κυρίως, στους καθηγητές αυτών των σχολείων, που ήταν εκπαιδευτικοί διαμάντια και αυτούς τους εκπαιδευτικούς τους θέλουμε στα δημόσια σχολεία. Θέλουμε να έχουν τη δυνατότητα να εξελιχθούν και να γίνουν ακόμη καλύτεροι, γιατί έτσι θα γίνουν καλύτερα και τα δημόσια σχολεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον ερχόμενο Σεπτέμβριο ξεκινάει το νέο αναβαθμισμένο σχολείο που σχεδιάζει εδώ και δύο χρόνια με σκληρή δουλειά το Υπουργείο Παιδείας και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Ένα σχολείο που αξίζει στα παιδιά μας με μεγάλες και σπουδαίες αλλαγές, με δίκρονη προσχολική εκπαίδευση, με δραστηριότητες στα αγγλικά σε όλα τα νηπιαγωγεία, με εργαστήρια δεξιοτήτων με εκατόν είκοσι τρία νέα προγράμματα σπουδών, με διπλαιοσυστήματα των προτύπων και πειραματικών σχολείων, με σχολικό επαγγελματικό προσανατολισμό, όπου οι μαθητές θα έχουν την πρώτη γνωριμία, την πρώτη επαφή με τα επαγγέλματα.

Μια ρύθμιση πολύ σημαντική, γιατί τους δίνεται η δυνατότητα να εντοπίσουν έγκαιρα ποιες είναι οι κλίσεις τους και τι αγαπούν να κάνουν στη ζωή τους. Και κυρίως, με τη θέσπιση χιλίων εκατό νέων οργανικών θέσεων για ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς. Και σε συνέχεια των τεσερισήμισι χιλιάδων μόνιμων διορισμών στην ειδική αγωγή και εκπαίδευση που έγιναν πέρυσι –των πρώτων που έγιναν ποτέ– ακολουθούν έντεκα χιλιάδες επακόσιοι νέοι διορισμοί εκπαιδευτικών της γενικής εκπαίδευσης. Είναι οι πρώτοι διορισμοί που γίνονται στη γενική εκπαίδευση μετά από δώδεκα ολόκληρα χρόνια στασιμότητας. Είναι οι διορισμοί που δεν κάνατε εσείς οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ επί τεσεράμισι ολόκληρα χρόνια. Έτσι και χιλιάδες εκπαιδευτικοί αναλαμβάνουν υπηρεσία από τον Σεπτέμβριο και θα καλυφθεί μεγάλο μέρος των εκπαιδευτικών αναγκών. Αυτές είναι πραγματικά υποστηρικτικές πρωτοβουλίες της παιδείας. Αυτές είναι πράξεις και όχι λόγια. Εμείς προχωράμε σε πράξεις, εσείς μένετε στα ωραία λόγια.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οφείλουμε να προσφέρουμε στα παιδιά μας τα εφόδια που θα τους επιτρέψουν να υλοποιήσουν τα όνειρά τους. Το νέο αναβαθμισμένο σχολείο θα δώσει στα παιδιά μας αληθινές προοπτικές επαγγελματικής και κοινωνικής εξέλιξης και θα παραδώσει στην κοινωνία κριτικά σκεπτόμενους πολίτες. Το σχολείο αυτό, το σχολείο του αύριο, γίνεται σήμερα πράξη. Γι' αυτό και υπερψηφίζω το παρόν σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κ. Παπαδημητρίου και για την τήρηση του χρόνου.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Δημήτριος Χαρίτου από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία και από την όμορφη Ροδόπη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΑΡΙΤΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, είμαστε στην καρδιά του καλοκαιριού και είναι να αναρωτιέται κανείς γιατί τέτοια βιασύνη; Σε ποια, αλήθεια, τόσο επείγοντα, τόσο σοβαρά προβλήματα της εκπαίδευσης θέλετε με το νομοσχέδιο να δώσετε απαντήσεις; Μήπως ότι το σχολείο έχει μετατραπεί σε ένα διαρκές εξεταστικό κέντρο, ότι δεν εμπνέει, αλλά απωθεί; Ότι το λύκειο έχει πλήρως υποβαθμιστεί; Μήπως απαντάτε στην αγωνία των γονιών που ξέρουν ότι αν δεν βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη –όσοι φυσικά μπορούν– δεν θα μορφωθούν και δεν θα

προκόψουν τα παιδιά τους; Μήπως αντιμετωπίζει τα μεγάλα κενά των σχολείων σε εκπαιδευτικούς; Το 30% από αυτούς είναι αναπληρωτές, ενώ στην Ευρώπη είναι μόνο το 6%. Βλέπετε, και εδώ πρωτοτυπούμε!

Σας προβληματίζουν μήπως οι τεράστιες ελλείψεις σε σχολικές αίθουσες; Πρόβλημα που φάνηκε έντονα στην πανδημία και θα το ξαναβρούμε μπροστά μας με το τέταρτο κύμα; Δυστυχώς, τίποτε από όλα αυτά δεν σας απασχολεί στο νομοσχέδιο. Όλα αυτά σας αφήνουν παγερά αδιάφορους. Αν σας προβληματίζουν, θα αφήνατε να δοκιμαστούν και να αξιολογηθούν οι ρυθμίσεις, τα βήματα που έγιναν από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, όπως η ελεύθερη εισαγωγή των μαθητών στα πανεπιστήμια, στις λεγόμενες πράσινες σχολές ή τα ΠΕΚΕΣ ως χώρος προβληματισμού δημιουργίας κοινού αξιολόγησης ή τα διετή προγράμματα επαγγελματικής εκπαίδευσης στα ΑΕΙ και άλλα. Εσείς όλα αυτά τα καταργήσατε.

Δυο χρόνια καθυστερείτε αδικαιολόγητα να υλοποιήσετε απόφαση της προηγούμενης Κυβέρνησης για τον διορισμό δεκαπέντε χιλιάδων εκπαιδευτικών. Μην επικαλείστε αυτούς που πριν λίγες μέρες ανακοινώσατε. Όπως μου έλεγαν οι εκπρόσωποι της ΕΛΜΕ στην Κομοτηνή με τους οποίους συναντήθηκα, μεγάλο μέρος των σχολικών μονάδων από τον Σεπτέμβριο θα λειτουργούσε μόνο με τον διευθυντή και δύο καθηγητές λόγω των συνταξιοδοτήσεων των προηγούμενων χρόνων.

Κυρίες και κύριοι, με το νομοσχέδιο ούτε την αναβάθμιση του σχολείου, ούτε την ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών προωθείτε, όπως παραπλανητικά αναγράφεται στον τίτλο του. Με τις ρυθμίσεις σας στοχεύετε κατ' ευθείαν στην υπονόμευση του δημόσιου χαρακτήρα του σχολείου, την επιστροφή στο παρελθόν σε ένα αυταρχικού τύπου σχολείο που θα είναι πιο αποκρουστικό για όσους ακόμα μοχθούν σε αυτό.

Όσες περίτεχνες εκφράσεις και αν χρησιμοποιήσετε, δεν μπορεί να κρυφτεί η ανομολόγητη επιδίωξη σας να κάνετε ακόμα πιο ιδιωτική την εκπαίδευση. Δηλαδή για όσους έχουν χρήμα, να μετατρέψετε τη μόρφωση από δικαίωμα όλων, σε προνόμιο των λίγων με το πορτοφόλι των εκλεκτών σας.

Τι διαφορετικό από αυτό εννοούσε ο κ. Μητσotάκης όταν πρόσφατα έλεγε ότι δεν μπορούν και δεν πρέπει να πάνε όλοι κατ' ανάγκη στα πανεπιστήμια. Εμ βέβαια, τι δουλειά έχουν εκεί τα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων ή των αγροτών ή από την ορεινή Ροδόπη; Εσείς αντί να τους δώσετε ευκαιρίες να προχωρήσουν, έρχεστε με τις ρυθμίσεις να υψώσετε νέους φραγμούς για να γυρίσετε την παιδεία πενήντα χρόνια πίσω.

Εσείς δεν διστάσατε, αξιοποιώντας την πανδημία ως ευκαιρία, παρά τις αντιδράσεις μας, με την ψήφιση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής στα πανεπιστήμια να κλέψετε τα όνειρα και τις προσδοκίες πάνω από είκοσι πέντε χιλιάδων νέων ανθρώπων αφήνοντας τους εκτός πανεπιστημίων. Την ίδια στιγμή που κάνετε δήθεν εκκλήση να στραφούν στα δημόσια ΙΕΚ ως ξεκάρφωμα, έχετε αναγνωρίσει τα τριετή πτυχία ιδιωτικών κολλεγίων ως ισότιμα με αυτά των δημοσίων πανεπιστημίων.

Σας κατηγορούμε ανοιχτά ότι στέλνετε τους νέους που σφαιγάζονται από τα πανεπιστήμια, ως σίγουρη πελατεία στα ιδιωτικά κολλέγια. Ακούστε την κραυγή αγωνίας των νέων και των οικογενειών τους και κάντε δεκτή την τροπολογία που σας καταθέσαμε.

Στην Ευρώπη στοχεύουν το 45% των νέων να έχει πανεπιστημιακή μόρφωση. Εσείς που τόσο την επικαλείστε, κινείστε σε αντίθετη κατεύθυνση. Στην ίδια λογική της οπισθοδρόμησης είναι και οι ρυθμίσεις στο νομοσχέδιο. Οικοδομείτε ένα σχολείο που δεν θα προάγει τη γνώση, τον διάλογο, τη συλλογική προσπάθεια, την αξιολόγηση, αλλά ένα αυταρχικό σχολείο με τον διευθυντή αφέντη ελέω και προέκταση του κομματικού σας κράτους. Επαναφέρετε τον επιθεωρητισμό που θα αναπαράγει αποκλεισμούς και εντάσεις, γεγονός που θα αποθαρρύνει μάχιμους εκπαιδευτικούς από την προσπάθεια που σήμερα κάνουν.

Πώς να γίνετε, κύριοι, πιστευτοί ότι το πραγματικό κίνητρό σας για την εφαρμογή της ατομικής αξιολόγησης των εκπαιδευτικών είναι η βελτίωση της εκπαίδευσης; Εσείς δεν διορίσατε τους διευθυντές εκπαίδευσης αυθαίρετα και χωρίς ουσιαστική αξιολόγηση; Σταματήστε να αναμασάτε την καραμέλα ότι δήθεν εμείς

δεν θέλουμε την αξιολόγηση. Ή έχετε άγνοια των προβλημάτων στα σχολεία ή συνειδητά θέλετε να αποπροσανατολίσετε ότι για όλα τα δεινά στο σχολείο φταίει ο κακός εκπαιδευτικός, που προφανώς υπάρχει τέτοιος, αλλά δεν είναι πρωτίστως αυτός που δημιουργεί τα προβλήματα στο σχολείο.

Δεν έχουμε καμμία αμφιβολία ότι η αξιολόγηση που προτείνετε θα είναι τιμωρητική. Κυρία Υπουργέ, κάνετε ίσως ότι δεν καταλαβαίνετε ότι το σχολείο ως καθρέφτης της κοινωνίας αντανακλά όλα τα προβλήματά της. Τα σοβαρά προβλήματα του σχολείου είναι τα σοβαρά προβλήματα της ίδιας της κοινωνίας και τα παιδιά δεν μένουν ανεπηρέαστα από αυτά.

Ενώ την ίδια στιγμή που βλέπουμε να γιγαντώνονται τα εμπόδια και τα αδιέξοδα μπροστά τους, τα οποία το σχολείο αδυνατεί να συζητήσει, εσείς με ευκολία ενοχοποιείτε το δημόσιο σχολείο ότι δεν είναι προσαρμοσμένο στην αγορά εργασίας, ότι περίπου αυτό ευθύνεται για την ανεργία, λες και υπάρχουν τόσες πολλές θέσεις εργασίας και λείπουν οι κατάλληλα εκπαιδευμένοι. Ποιον κοροϊδεύετε; Οι εκπαιδευτικές δομές ή το στρεβλό παραγωγικό μοντέλο είναι αυτό που ευθύνεται γιατί δεν δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας;

Κυρίες και κύριοι, δυο λόγια για το Δημοκρίτειο. Δύο χρόνια απραξίας και εγκατάλειψης για το πανεπιστήμιο αυτό. Αποφάσεις με αυστηρά ακαδημαϊκά κριτήρια για την ίδρυση και λειτουργία οκτώ νέων τμημάτων τις βάλατε στο ράφι. Θα έπρεπε από φέτος να λειτουργούν στην Κομοτηνή τα τμήματα της Ψυχολογίας και της Διατροφολογίας. Το πρώτο το πήγατε στο Διδυμότειχο σε μια τράμπα με την Νοσηλευτική με κριτήρια που μόνο ακαδημαϊκά δεν μπορούν να χαρακτηριστούν. Ενώ για το δεύτερο μεταθέσατε την ίδρυσή του από του χρόνου και βλέπουμε.

Αφήστε, λοιπόν, τις ανέξοδες υποσχέσεις. Ενισχύστε και στηρίζετε το ακριτικό Πανεπιστήμιο της Θράκης που αποτελεί από την ίδρυσή του το βασικό μοχλό πνεύμονα ανάπτυξης της περιοχής που συμβάλλει στην οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική πραγματικότητα της περιοχής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω.

Καταψηφίζω το νομοσχέδιο με τη βεβαιότητα ότι μια νέα προοδευτική διακυβέρνηση θα καταργήσει αυτές τις ρυθμίσεις και θα διαμορφώσει ένα νέο σχολείο, ανοιχτό, δημοκρατικό, που θα δίνει ίσες ευκαιρίες και δυνατότητες σε όλα τα παιδιά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Χαρίτου.

Πάμε στο Ηράκλειο και στον κ. Μάξιμο Σενετάκη από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η Υπουργός εκτός από ικανή και αποτελεσματική, είναι και εξαιρετικά τυχερή. Ικανή και αποτελεσματική γιατί οι ριζικές αλλαγές που επιχειρεί σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες βρίσκουν σύμφωνη τη συντριπτική πλειονότητα της ελληνικής κοινωνίας και τυχερή διότι το έργο της διαφημίζεται από την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Δεν έχει περάσει μία βδομάδα, κυρία Υπουργέ, που σε αυτήν εδώ την Αίθουσα σας επιτέθηκε με προσωπικούς χαρακτηρισμούς ο πρώην Πρωθυπουργός και ο πρώην Υπουργός Οικονομικών, αλλά αργότερα και ο κ. Φίλης, κατηγορώντας σας ότι σφαγιάζετε τους μαθητές, ότι είστε η χειρότερη Υπουργός από τη σύσταση του ελληνικού κράτους, ότι ντλάρετε με τα κολλέγια και άλλους τέτοιους βαρύγδουπους χαρακτηρισμούς. Ομολογώ ότι τέτοιες μεταχείρισης και άλλοι συνάδελφοί σας Υπουργοί απολαμβάνουν από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά σε σας έχουν ιδιαίτερη αδυναμία. Γι' αυτό είστε τυχερή, γιατί με τους υπερβολικά ανοίκειους χαρακτηρισμούς που σας απέδωσαν, ο κόσμος εν μέσω πανδημίας και θέρους έστρεψε την προσοχή του εδώ και αντιλήφθηκε όχι μόνο τα ψέματα και την υποκρισία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά -το κυριότερο- ενημερώθηκε για το έργο σας και είναι ένα έργο σημαντικό.

Το παρόν νομοσχέδιο δίνει προτεραιότητα στο σχολείο, στη βάση της παιδείας, εκεί που ξεκινάνε όλα. Το σχολείο ήταν πα-

ραμερισμένο και αφημένο στην τύχη του. Αυτό τώρα αλλάζει. Το σχολείο επιστρέφει. Το σχολείο ανοίγει στους μαθητές και ανοίγεται στην κοινωνία. Γίνεται εξωστρεφές γίνεται σημείο αναφοράς στο μικροκλίμα κάθε περιοχής, κάθε γειτονιάς. Οι αλλαγές φέρνουν έναν αέρα ελευθερίας.

Ελευθερία προσφέρει και το πολλαπλό βιβλίο. Οι εκπαιδευτικοί προτείνουν από τα βιβλία που κρίνουν αυτοί ότι χρειάζονται οι μαθητές τους. Καλλιεργούν την κριτική σκέψη των μαθητών. Τους μαθαίνουν να αναζητούν πηγές. Τους εξοικειωθούν στη συνεργασία και την ομαδική δουλειά με τους συμμαθητές τους.

Ελευθερία προσφέρεται στους εκπαιδευτικούς να διαμορφώσουν τους τρόπους αξιολόγησης των μαθητών τους. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση θέλει τους εκπαιδευτικούς κεντρικά κατευθυνόμενους. Μέχρι και τον χρόνο διαγωνίσματος θέλει να τους υποδικνύει.

Ελευθερία στις διευθύνσεις των σχολείων προσφέρει η έγκριση εκπαιδευτικών προγραμμάτων και η συνεργασία με φορείς. Η δυνατότητα πρόσθετης χρηματοδότησης με δωρεές και άλλους τρόπους, προφανώς σε καμμία περίπτωση δεν επηρεάζουν την τακτική χρηματοδότηση.

Αυτό το άνοιγμα του σχολείου στην κοινωνία κάνει τη μεγάλη διαφορά. Το ξαναφέρει στο επίκεντρο. Φανταστείτε πώς η κοινωνικότητα μπορεί να αναπτυχθεί γύρω από αυτό και πόσοι δεσμοί μπορούν να καλλιεργηθούν. Η δυναμική που μπορεί να αναπτυχθεί είναι τεράστια. Οι δυνατότητες ανεξάντλητες. Φυσικά ένα τέτοιο άνοιγμα του σχολείου στην κοινωνία δεν μπορεί να μην συνοδεύεται με την αναβάθμιση και την ενίσχυση του δασκάλου.

Η αξιολόγηση είναι ο καταλύτης για να επιτρέψει στον δάσκαλο να ξαναγίνει παιδαγωγός, να επιμορφωθεί, να αναπτύξει νέες δεξιότητες, να προσεγγίσει τη νέα γνώση και να αξιολογηθεί για το μεράκι, την προσήλωση και την επιμέλειά του. Η συντριπτική πλειονότητα της κοινωνίας έτσι θέλει τον δάσκαλο. Δεν τον θέλει να σταματά να εξελίσσεται αμέσως μετά το διορισμό του.

Ούτε οι δάσκαλοι θέλουν έναν τέτοιο ρόλο για τον εαυτό τους. Θέλουν να ξαναβρούν τη θέση τους στην κοινωνία και τον σεβασμό που αρμόζει στο λειτούργημά τους. Γιατί αυτή η αξιολόγηση που ερχόταν και ξαναρχόταν και ποτέ δεν εφαρμοζόταν έπληξε το κύρος τους. Αυτό σήμερα τελειώνει. Η πολιτεία εμπιστεύεται ξανά τον δάσκαλο και του δίνει τον ρόλο που του αξίζει ώστε και εκείνος με τη σειρά του να δώσει την αγωγή και τη γνώση που αξίζει στα παιδιά μας. Ποιος δεν τα θέλει όλα αυτά; Η κοινωνία αποδεδειγμένα το θέλει. Θα περίμενε κανείς να το θέλουν και τα κόμματα της Αριστεράς. Πρώτοι στο σχολείο, πρώτοι στον αγώνα λέγανε κάποτε. Τώρα φωνάζουν για την ελάχιστη βάση εισαγωγής. Τώρα κοροϊδεύουν τους άριστους και απαξιώνουν την αριστεία.

Πράγματι, οι καιροί άλλαξαν. Ο ΣΥΡΙΖΑ κατάφερε να απαξιώσει το δόγμα που κάποτε συγκροτούσε το μέσο για την ιδεολογική ηγεμονία της Αριστεράς. Γι' αυτό η Υπουργός είναι μια τυχερή πολιτικός. Διότι αυτή η κατάφορη παραβίαση κάθε λογικής από τον ΣΥΡΙΖΑ την καθιστά μία Υπουργό που οι πρωτοβουλίες της κερδίζουν την κοινωνία γιατί η κοινωνία στο μεγαλύτερο μέρος διατηρεί τα λογικά της. Αντιλαμβάνεται πως δεν είναι λογικό όλοι να μπαίνουν στα πανεπιστήμια και να μην αποφοιτούν. Αντιλαμβάνεται πως δεν είναι λογικό να εισάγονται σε σχολές με βαθμούς κάτω από τη βάση και σχολές με ειδικά μαθήματα χωρίς τη βάση στα ειδικά μαθήματα. Αντιλαμβάνεται πως δεν είναι λογικό ή κάθε σχολή να μην έχει την αυτονομία να ορίζει η ίδια τα ελάχιστα κριτήρια εισαγωγής. Αντιλαμβάνεται πως δεν είναι λογικό να μην δίνεται η δυνατότητα στους νέους να προσανατολιστούν στην επαγγελματική εκπαίδευση για να διεκδικήσουν ένα καλύτερο μέλλον. Αντιλαμβάνεται πως η Αξιωματική Αντιπολίτευση καλύπτει την ένδεια πολιτικής της με χυδαιότητα. Κάτι πρέπει να πουν και δυστυχώς επιλέγουν την ύβρη γιατί το να αντιδράσεις στην πρόοδο των παιδιών μας είναι η ύψιστη ύβρις.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Σενετάκη. Πάντα μέσα στον χρόνο.

Τον λόγο έχει η κ. Ελισσάβετ Σκούφα από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΣΚΟΥΦΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν πριν δύο χρόνια η Νέα Δημοκρατία κέρδιζε τις εκλογές ελάχιστοι από τους ψηφοφόρους της θα πίστευαν ότι μέσα σε δύο χρόνια θα κατάφερνε το συγκεκριμένο κόμμα και η συγκεκριμένη κυβέρνηση να αποδομήσει τόσες πολλές κοινωνικές και οικονομικές κατακτήσεις, διαφημίζοντας παράλληλα διά της μεθόδου του αντεστραμμένου καθρέφτη ότι καταφέρνει τόσα πολλά και φιλολαϊκά.

Έχουμε ενώπιόν μας ένα κυβερνητικό καθεστώς ακραία νεοφιλελεύθερο και αντιδημοκρατικό, το οποίο μέχρι στιγμής κατάργησε το οκτάωρο και ισοπέδωσε πλήρως τα εργασιακά δικαιώματα προσπαθώντας να εγκαθιδρύσει καθεστώς ειδικής οικονομικής ζώνης στη χώρα. Ψήφισε περιβαλλοντοκτόνους νόμους καταπατώντας μέχρι και περιοχές «NATURA». Δεν έχει λογοδοτήσει μέχρι τώρα ενώπιον του ελληνικού λαού σε σχέση με το τι ποσό και κυρίως με τι τρόπο έχει ξοδέψει χωρίς φειδώ από το αποθεματικό μαξιλάρι των 37 δισεκατομμυρίων, ποσό που συγκεντρώθηκε από τις υπερπροσπάθειες του ελληνικού λαού και της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Ενώπιον μας έχουμε μία κυβέρνηση που με εργαλείο την πανδημία έχει πλέον στοχοποιήσει και τους μικρομεσαίους επαγγελματίες του τουρισμού με ξεκάθαρο στόχο τον αφελληνισμό των τουριστικών επιχειρήσεων, την αλλαγή της σύνθεσης του μετοχικού χαρτοφυλακίου τους δηλαδή, ή ακόμη και το κλείσιμο τους. Μια κυβέρνηση που αντί να ενισχύσει πραγματικά την μικρομεσαία επιχειρηματικότητα ώστε να αντέξει τα συνεχή lockdown -τα μεγαλύτερα σε διάρκεια στην Ευρώπη- βρήκε ευκαιρία με την υποχρηματοδότηση ή το κλείσιμο της κάνουλας να αναγκάζει τους επιχειρηματίες να κατεβάζουν ρολά, ακολουθώντας πιστά το σχέδιο Πισσαριδίου. Μια κυβέρνηση που τα χρήματα από το Ταμείο Ανάκαμψης επιδιώκει να τα μοιράσει σε λίγους και κολητούς. Μια κυβέρνηση που έκανε σημαία και προσπάθησε να πουλήσει μια δήθεν επιτυχία στη διαχείριση της πανδημίας αναγορεύοντας το εμβόλιο και μόνο ως πανάκεια για τα πάντα και ως διαβατήριο ελευθερίας, όπως δήλωνε ο Πρωθυπουργός και κορυφαία κυβερνητικά στελέχη. Μια κυβέρνηση που αφήνοντας ανοχύρωτο το ΕΣΥ, την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας και τις ΜΕΘ άφησε να χαθούν χιλιάδες συμπολίτες μας που σε άλλες συνθήκες ίσως ήταν ακόμη εν ζωή. Τον Νοέμβριο μόνο στην Πιερία έφυγαν από τη ζωή διακόσιοι συμπολίτες μου.

Σε αυτή τη δύσκολη χρονική περίοδο αποφάσισε η κ. Κεραμέως να φέρει στη Βουλή για ψήφιση ένα νομοσχέδιο που συνεχίζει την καταστροφική για τη δημόσια εκπαίδευση πολιτική. Για μια ακόμη φορά φέρνει ένα αντιεκπαιδευτικό, αντιπαιδαγωγικό νομοσχέδιο μέσα στο κατακαλόκαιρο, απόλυτα συνεπής στη διάλυση της δημόσιας δωρεάν παιδείας, απόλυτα συνεπής στη στήριξη της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Όταν νομοθετούσαν την ελάχιστη βάση εισαγωγής φωνάζαμε από το Βήμα της Βουλής με αυτόν τον τρόπο θα μείνουν εκτός ΑΕΙ χιλιάδες υποψήφιοι. Είδαμε τα αποτελέσματα αυτές τις μέρες με το τεσκόυρεμα χιλιάδων υποψηφίων στο όνομα της δήθεν αριστείας και τη στιγμή που τα ιδιωτικά κολλέγια είναι έτοιμα να υποδεχτούν καινούργια πελατεία χωρίς βάση εισαγωγής και έχοντας το επιπλέον δωράκι από την κυρία Υπουργό για την πλήρη εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων τους με εκείνο των διεθνώς αναγνωρισμένων και καταξιωμένων δημόσιων ΑΕΙ.

Για ποιον και για ποιους νομοθετείτε κυρία Υπουργέ, καταπατώντας και το άρθρο 16 του Συντάγματος το οποίο εκτός των άλλων ορίζει ότι όλοι οι Έλληνες έχουν δικαίωμα δωρεάν παιδείας σε όλες τις βαθμίδες της στα κρατικά εκπαιδευτήρια και ότι η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου; Σας το λέμε ακόμη μια φορά και δια της κατάθεσης σχετικής τροπολογίας. Καταργήστε την ελάχιστη βάση εισαγωγής. Ευθυγραμμιστείτε με τον ευρωπαϊκό στόχο για ποσοστό αποφοίτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στο 45% των νέων ηλικίας είκοσι πέντε ως τριάντα τεσσάρων ετών. Καταργήστε την τράπεζα θεμάτων. Έχουμε καταθέσει και γι' αυτό. Δεν μπορείτε, δεν δικαιούστε ιδιαίτερα σε καιρό πανδημίας να ψώνετε ολόένα και περισσότερους φραγμούς στη μάθηση, στον ανηφορικό δρόμο των νέων της χώρας μας να πετύχουν τους στόχους και τα όνειρά τους.

Κυρία Υπουργέ και εσείς και οι κυβερνητικοί Βουλευτές μετ' επιτάσεως και προφανώς επειδή θεωρείτε ότι είναι ένα ακόμη επιτυχημένο επικοινωνιακό κόλπο, ισχυρίζεστε ότι είμαστε ενάντια στην αξιολόγηση. Το ξανατονίζουμε για να το κατανοήσετε όχι εσείς -θα ήταν απέλπιδα προσπάθεια- αλλά για να το διευκρινίσουμε προς το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Ούτε εμείς ούτε οι εκπαιδευτικοί δεν είμαστε a priori και de facto κατά της αξιολόγησης. Είμαστε υπέρ αλλά όχι με τον τρόπο που εσείς θέλετε να την επιβάλλετε. Διότι θεσπίζετε μια ξεκάθαρη τιμωρητική αξιολόγηση και μάλιστα από μονοπρόσωπα όργανα, πρόσωπα που επιλέγονται, δια της ευθείας ή δια της τεθλασμένης, απευθείας από τον ίδιο τον Υπουργό.

Δίνετε παράλληλα υπερεξουσίες σε ένα νέο τύπου διευθυντή, τον διευθυντή μπαμπούλα, τον διευθυντή μάνατζερ, λες και η παιδεία, η μάθηση, η εκπαίδευση είναι μια παραγωγική διαδικασία τύπου φασόν, όπου το αφεντικό λέει θα παραχθούν χίλια πουκάμισα και οι εργαζόμενοι υποτελείς είναι νεοσκλάβοι του προλεταριάτου που θα εκτελέσουν την εντολή. Αυτόν τον τύπο σχολείου θέλετε. Μια μονάδα ταχύτατης παραγωγής πειθήνιων υπάκουων που θα υπηρετούν αλόγιστα την υπερσυγκεντρωτική, αντιδημοκρατική, υπεραυταρχική πολιτική της απόλυτα ιεραρχικής και ταξικής σας πυραμίδας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**)

Γι' αυτό και έχετε σχεδόν μορβάρει την ουσία της καλλιέργειας κριτικής σκέψης από κάθε αντιεκπαιδευτικό σας νομοσχέδιο. Γι' αυτό και καταργήσατε την Κοινωνιολογία και βάζετε Υπουργούς να λένε διάφορα άκρως αντιεπιστημονικά και ευτράπελα, ότι τάχα η Κοινωνιολογία είναι αριστερό μάθημα. Η Κοινωνιολογία, όπως και τα μαθήματα πολιτικής επιστήμης, διαμορφώνουν ελεύθερα σκεπτόμενους πολίτες. Αυτό δεν θέλετε και αυτό αποφεύγετε όπως ο διάολος το λιβάνι, τους ελεύθερα και κριτικά σκεπτόμενους πολίτες.

Θέλετε τάχιστα να εγκαθιδρύσετε την απόλυτη κυριαρχία σας, την απόλυτη κυριαρχία του διεθνούς κεφαλαίου, των μεγάλων υπερεθνικών ομίλων πάνω από και πάνω στις ζωές των ανθρώπων, πάνω και αντίθετα στο περιβάλλον και την αειφορία. Είστε αδηφάγοι αντιδημοκράτες και βαθύτατα οπισθοδρομικοί. Γι' αυτό και πρέπει να φύγετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Ιωάννη Καλλιάνο από τη Νέα Δημοκρατία και μετά θα ακολουθήσουν ο κ. Ζαχαριάδης, ο κ. Πασχαλίδης, ο κ. Μπαρτζώκας και ο κ. Μεϊκόπουλος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί συνέχεια του μεταρρυθμιστικού έργου της Κυβέρνησης στην παιδεία, που στόχο έχει την πραγματική αναβάθμιση της παρεχόμενης εκπαίδευσης και τη δημιουργία όλων εκείνων των αναγκαίων και απαραίτητων συνθηκών ώστε το εκπαιδευτικό μας σύστημα να συμβαδίζει με την εποχή του. Και θα συμβαδίζει με την εποχή του, να είστε βέβαιοι γι' αυτό.

Γι' αυτό που δεν είμαι καθόλου βέβαιος είναι για το κατά πόσον ορισμένες πτέρυγες εντός του Κοινοβουλίου συμβαδίζουν με τη σημερινή εποχή ή έστω μπορούν να αφουγκραστούν τις σύγχρονες ανάγκες και τις αγωνίες των νέων ανθρώπων.

Δεν θα σας πω πολλά σήμερα. Δεν θα σας κουράσω. Θα μιλήσω με συγκεκριμένα bullets πάνω στο θέμα, για να προχωρήσουν και οι επόμενοι συνάδελφοι.

Γι' αυτό και οι συζητήσεις στη Βουλή είναι ιδιαίτερα χρήσιμες ώστε να γίνεται αντιληπτό τι πρεσβεύει στην πραγματικότητα η κάθε παράταξη και το κάθε κόμμα βέβαια και ποιος πρεσβεύει την πρόοδο και ποιος τη συντήρηση και την καθήλωση στο παρελθόν. Σας το έχω πει και σε προηγούμενες ομιλίες μου ότι είναι καλό να αναθεωρήσουμε και να ξανασυζητήσουμε κάποια στιγμή στο κοντινό μέλλον τι ακριβώς σημαίνει πρόοδος και τι ακριβώς σημαίνει συντήρηση, ποιοι ακριβώς είναι προοδευτικοί σ' αυτήν εδώ τη Βουλή και ποιοι ακριβώς είναι οι συντηρητικοί, ποιοι επιθυμούν να προχωρήσουμε μπροστά και να εναρμονιστούμε με

τους νέους κανόνες, με την Ευρώπη, με τον δυτικό πολιτισμό, με τις νέες τεχνολογίες, με την πράσινη ενέργεια, με όλα τα νέα πράγματα, με το διαδίκτυο, με τις νέες δομές και ποιοι είναι εκείνοι που θέλουν να παραμείνουμε πίσω και να παραμείνουμε σε εποχές πάρα πολύ παλαιές.

Ειδικά εσείς, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, καθηλωμένοι στο παρελθόν, για να κρύψετε την ένδεια επιχειρημάτων σας, αλλά και των προτάσεών σας για ένα τόσο σοβαρό θέμα, όπως είναι η παιδεία, έχετε επιδοθεί σε ένα απίστευτο κρεσέντο λαϊκισμού. Φτάσατε στο σημείο, και αυτό είναι εξαιρετικά θλιβερό, να εργαλειοποιείτε τους μαθητές, πατώντας πάνω στις αγωνίες τους. Φτάσατε στο σημείο να τάζετε αναδρομική εισαγωγή στα πανεπιστημιακά ιδρύματα σε όσους υποψηφίους δεν κατάφεραν να πετύχουν την επιλογή που ήθελαν, με έναν νόμο και ένα άρθρο δηλαδή όπως είχατε κάνει και στο παρελθόν με τον ΕΝΦΙΑ. Είναι πραγματικά αξιοζήλευτη η συνέπειά σας στον λαϊκισμό, ο οποίος αποτελεί και το μόνο όχημά σας στην πολιτική διαδρομή που έχετε διαγράψει ως σήμερα.

Όταν διάβασα αυτή την εξαγγελία του κ. Τσίπρα πραγματικά δεν μπορούσα να πιστέψω ότι φτάσατε ακόμα και σε αυτό το σημείο. Αναρωτιέμαι: Έχει φρένα αυτός ο λαϊκιστικός κατήφορος που έχετε επιλέξει το τελευταίο χρονικό διάστημα κι όχι μόνο;

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία αγκαλιάζει τους εκπαιδευτικούς, κάτι το οποίο δεν το πιστεύετε εσείς. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι δίνει μεγαλύτερη αυτονομία στα σχολεία και προωθεί την κριτική και αναλυτική σκέψη στους μαθητές. Είναι ενδεικτικό ότι η Ελλάδα έχει το μικρότερο δείκτη αυτονομίας ανάμεσα σε όλες τις χώρες του ΟΟΣΑ με πάνω από 80% των αποφάσεων να λαμβάνεται σε κεντρικό επίπεδο, ενώ ο μέσος όρος του ΟΟΣΑ αγγίζει το 35%.

Η ενίσχυση της αυτονομίας είναι άμεσα συνυφασμένη με τη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης καθώς και με υψηλότερες επιδόσεις των μαθητών. Νομίζω ότι αυτό μπορούμε να το καταλάβουμε όλοι μας, δεν χρειάζεται ιδιαίτερο δείκτη νοημοσύνης για να το καταλάβουμε. Δείχνουμε εμπιστοσύνη στους εκπαιδευτικούς μας δίνοντας μεγαλύτερη ελευθερία στην οργάνωση της διδασκαλίας μέσω παραδείγματος χάριν της εισαγωγής της ελεύθερης επιλογής βιβλίου από τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, της μεγαλύτερης ευελιξίας στον τρόπο διεξαγωγής των τετραμηνίων δοκιμασιών αξιολόγησης, ενισχύεται ο ρόλος του διευθυντή της σχολικής μονάδας, ώστε να μπορεί να λαμβάνει τις αποφάσεις εκείνες που θα καταστήσουν το σχολείο πιο αυτόνομο, διαμορφώνεται ένα πλαίσιο αυξημένης διαφάνειας και λογοδοσίας γιατί η ενισχυμένη αυτονομία απαιτεί και ένα πλαίσιο ελέγχων και ισορροπιών, δίνεται επίσης στα σχολεία μεγαλύτερη δυνατότητα αξιοποίησης των σχολικών εγκαταστάσεων μετά το πέρας του ωρολογίου προγράμματος για τη διοργάνωση σχολικών εκδηλώσεων ή άλλων προγραμμάτων, αθλητικών οργανώσεων κ.λπ.. Επίσης, εισάγεται η αξιολόγηση του έργου των εκπαιδευτικών.

Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα λίγο να σταθώ, χωρίς όμως να σας κουράσω, όπως σας ξαναείπα. Είναι θλιβερό να συζητάμε αυτήν τη στιγμή ακόμα για το αν θα πρέπει να αξιολογούνται οι εκπαιδευτικοί στους οποίους εμπιστευόμαστε τη μόρφωση των παιδιών μας. Είναι άδικη αυτή η συζήτηση και για τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς μας λες και έχουν κάτι να φοβηθούν από την αξιολόγηση, λες και κάτι θα γίνει και αν αξιολογηθούν με βαθμολογία η οποία εν πάση περιπτώσει δεν είναι αρκετά μεγάλη, θα πάει κάποιος και θα τους κόψει τον μισθό ή θα τους απολύσει. Σε καμμία περίπτωση δεν θα συμβεί αυτό. Το έχουμε πει χιλιάδες φορές, γιατί είπατε προηγουμένως ότι θα έχουμε μια τιμωρητική αξιολόγηση. Σε καμμία περίπτωση. Όποιος δεν αξιολογείται με τον βαθμό που πρέπει να αξιολογηθεί, προφανώς θα επισπεύδεται μια διαδικασία για να ενημερώνεται παραπάνω πάνω στο αντικείμενό του. Είναι άδικη αυτή η συζήτηση.

Επομένως, όπως σας είπα προηγουμένως, ο μόνος που πραγματικά φοβάται την αξιολόγηση είστε εσείς, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, διότι επιθυμείτε την εξίσωση των πάντων προς τα κάτω, κάτι που αποδείξατε και με τη διακυβέρνησή σας. Αντιτίθεστε συστηματικά σε οτιδήποτε αναβαθμίζει τη δημόσια παιδεία.

Καταψηφίσατε τα πρότυπα σχολεία που αποτελούν σκάλα κοινωνικής κινητικότητας για τα φτωχότερα στρώματα. Καταψηφίσατε τη φύλαξη των δημοσίων πανεπιστημίων τα οποία αποτελούν περιουσία του ελληνικού λαού και στα οποία φοιτούν παιδιά των λαϊκών οικογενειών. Καταψηφίσατε τώρα –και ελπίζω να μην το πράξετε, αλλά μάλλον θα το πράξετε– την αναβάθμιση του σχολείου και την ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών. Είναι κρίμα γιατί, αντί να έχετε στο επίκεντρο της πολιτικής σας τους μαθητές και τους φοιτητές, έχετε μετατραπεί, ας μου επιτραπεί η έκφραση, σε ντίλερς συνδικαλιστικών συμφερόντων, για να χρησιμοποιήσω μια προσφιλή σε σας έκφραση.

Κλείνοντας θέλω να δώσω πολλά συγχαρητήρια στην Υπουργό κ. Κεραμέως και στην κυρία Υφυπουργό και σε όλους τους αρμόδιους οι οποίοι εργάστηκαν πάνω στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο για την αποφασιστικότητά τους να συγκρουστούν με συμφέροντα και νοοτροπίες που κρατούσαν την παιδεία αγκυλωμένη στο χθες.

Να είστε σίγουρη, κυρία Υπουργέ, πως η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών στηρίζει αυτήν τη μεταρρυθμιστική προσπάθεια.

Τελειώνοντας θέλω να σας πω το εξής: Άκουσα προηγουμένως για τιμωρητική αξιολόγηση και για ακραία νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση. Καταρχήν, δεν υπάρχει ο όρος «ακραία νεοφιλελεύθερος». Ή θα πείτε «ακραία φιλελεύθερος» ή θα πείτε «νεοφιλελεύθερος». Παρ' όλα αυτά, ούτε το ένα, ούτε το άλλο είμαστε. Είπατε ότι καταργήσαμε το οκτάωρο, ότι φέραμε αντεργατικά νομοσχέδια, ότι μοιράζουμε χρήματα σε λίγους, ότι στην πανδημία δεν κάναμε τίποτα, ότι δεν ενισχύσαμε το ΕΣΥ.

Πραγματικά στερείστε τόσο πολύ επιχειρημάτων που μπαίνετε στη διαδικασία να πιστεύετε ότι με συνεχή ψεύδη και με λάσπη στον ανεμιστήρα θα κερδίσετε κάτι. Ο κόσμος βλέπει, οι πολίτες κρίνουν και κρίνεστε, όπως κρινόμαστε κι εμείς.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω το εξής. Στα πανεπιστημιακά μου χρόνια ήμουν πρόεδρος των φοιτητών του Μαθηματικού τμήματος του Πανεπιστημίου Πατρών. Πίεζα κατά τακτά χρονικά διαστήματα να φέρουμε νέα συγγράμματα στο πανεπιστήμιο, να φτιάξουμε νέα αίθουσα βιβλιοθήκης, να φτιάξουμε νέα αίθουσα υπολογιστών, νέες αίθουσες έρευνας, να φτιάξουμε νέα μεταπτυχιακά προγράμματα σε συνομιλίες και σε συζητήσεις με τους αρμόδιους καθηγητές, τον πρύτανη κ.λπ.. Γι' αυτά παλεύαμε εμείς οι φοιτητές τότε.

Και ξέρετε τι λαμβάναμε από όλα τα αριστερά κόμματα; Λαμβάναμε ένα «όχι» για τα πάντα. Λαμβάναμε «όχι» για την πρόοδο, λαμβάναμε «όχι» για να προχωρήσουν τα πανεπιστήμια και να γίνουν καλύτερα. Κάτι τέτοιο βλέπουμε και τώρα. Δεν περιμέναμε να μας πείτε μπράβο για αυτά που φέρνουμε, τα οποία μας οδηγούν σε νέους δρόμους. Προφανώς περιμέναμε να μας πείτε «όχι» και να φωνάζετε.

Δεν πειράζει. Η ιστορία θα δείξει, αν τελικά αυτές οι αλλαγές που έφερε η κ. Κεραμέως και το αρμόδιο Υπουργείο είναι σωστές για τον τόπο και σωστές για τους μαθητές και τους καθηγητές.

Να είστε όλοι καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Για τον Τεμπονέρα έχετε ακούσει κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Θα τα πείτε, κύριε Φίλη.

Δεν θέλω να έρχομαι σε αντιπαράθεση, αλλά σας παρακαλώ να τηρείτε τον χρόνο. Νομίζω ότι καταλαβαίνετε. Υπάρχει ανοχή. Προσπαθήστε και εσείς.

Κύριε Ζαχαριάδη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Κύριε Καλλιάνο, μπράβο σας. Δεν ήξερα αυτή την πτυχή των φοιτητικών σας χρόνων. Υποθέτω δεν θα ήσασταν κανένας από τους δαπίνες που είχαν μοναδικό θέμα στη φοιτητική τους ζωή πώς θα κλείσουν πρώτο τραπέζι πίστα σε κάποιο κέντρο διασκέδασης ή πώς θα οργανώσουν εκδρομή σε θερινά ή χειμερινά θέρετρα. Έχουμε αρκετούς συναδέλφους. Τους θυμάμαι από τα φοιτητικά χρόνια. Καλό είναι να υπάρχει και κάποιος στα έδρανα της Συμπολίτευσης που είχε αγνό και πραγματικό ενδιαφέρον για τη σχολή του.

Βρισκόμαστε όμως και πάλι σε ένα καλοκαίρι. Το καλοκαίρι είναι η αγαπημένη περίοδος της κ. Κεραμέως. Τον Αύγουστο του

2019 κατήγγησε το πανεπιστημιακό άσυλο. Αλήθεια, τι απολογισμό κάνει η Κυβέρνηση για αυτό; Έλεγε τότε ότι θα μειωθεί η εγκληματικότητα, θα σταματήσει η παραβατικότητα. Οι πολίτες τι λένε για αυτό το μέτρο; Πέτυχε, δεν πέτυχε; Πώς πάνε τα πράγματα με την εγκληματικότητα στη χώρα;

Φεβρουάριος 2021. Εκεί δεν ήταν καλοκαίρι μεν, ήταν χειμώνας, αλλά έμοιαζε με καλοκαίρι γιατί ήταν μέσα στην πανδημία. Τότε έφερε την πανεπιστημιακή αστυνομία. Πώς πάει αυτό το project αλήθεια, κυρία Μακρή; Πετυχαίνει; Εγώ διαβάζω τον φιλοκυβερνητικό Τύπο. Τουλάχιστον τρεις τέσσερις φορές έχει αναγγελθεί ότι θα καταργηθεί η πανεπιστημιακή αστυνομία.

Και τώρα βεβαίως που είναι Ιούλιος πάλι βιαστικά έρχεστε, γιατί φοβάστε την εκπαιδευτική κοινότητα, γιατί φοβάστε την κοινωνία, διότι θέλετε να νομοθετείτε χωρίς διάλογο και χωρίς κοινωνικές αντιστάσεις. Έχουμε άλλο όραμα για την κοινωνία και αυτό αποτυπώνεται και στις θέσεις μας για την παιδεία, την υγεία, το ασφαλιστικό και τον κατώτατο μισθό.

Ό,τι νομοθετείτε είναι φρένο στην κοινωνική κινητικότητα, στο κοινωνικό ασανσέρ. Περιγράφετε ανδρομερώς την κοινωνική διαίρεση σε κλάσες. Μεσοστρώματα και αδύναμοι καλύτερα στην κατάσταση. Αυτό μας είπε ο Πρωθυπουργός. Για τους οικονομικά ισχυρούς όλες οι πόρτες μπορούν να είναι ανοιχτές.

Θέλετε να συρρικνώσετε την τριτοβάθμια εκπαίδευση παρά την περί του αντιθέτου ευρωπαϊκή τάση. Διαβάστε ξανά τους στόχους της Κομισιόν, έτσι όπως κατατέθηκαν και χθες και σήμερα για 50% πτυχιούχους. Διαβάστε ξανά την έκθεση του κ. Στουρνάρα της Τράπεζας της Ελλάδος για τους αποφοίτους και αφήστε τα Νέα Δημοκρατία statistics.

Το πρωί ο κ. Μητσοτάκης ήρθε και μας έκανε μαθήματα Μπερλινγκουέρ. Τώρα βέβαια το να έχεις Υπουργό Εσωτερικών τον Βορίδη, Υπουργό Ανάπτυξης τον Γεωργιάδη και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Πλεύρη και να έρχεσαι να κάνεις στην Αίθουσα της Ολομέλειας μαθήματα για τον Μπερλινγκουέρ, θέλει λίγο θράσος.

Πάμε όμως να δούμε τι είπε ο κ. Μητσοτάκης. Είπε να ψάχνετε την αλήθεια που κρύβεται στα λόγια του αντιπάλου σας. Πάμε να δούμε τι έγινε χθες με τον κατώτατο μισθό. Τι κάνατε με τον κατώτατο μισθό και τι λέγατε για τον κατώτατο μισθό; Εσείς λέγατε: «Θεσιζούμε την αύξηση του κατώτατου μισθού σε ποσοστό διπλάσιο από το ποσοστό ανάπτυξης του ΑΕΠ, Μητσοτάκης Ιούνιος 2019». Τι κάνετε; Αύξηση 0% για το 2021. Δεν το βλέπω να ακούγεται αυτό. Επίσης 2% για το 2022.

Τι λέει το μεσοπρόθεσμο που ψηφίσατε εδώ πέρα και πανηγύριζε ο κ. Σταϊκούρας και ο κ. Γεωργιάδης; Του εύχομαι και περαστικά. Έλεγε 3,6% ανάπτυξη για το 2021, 6,1% ανάπτυξη για το 2022.

Ψάχνω πραγματικά την αλήθεια που κρύβεται στα λόγια του αντιπάλου, δηλαδή σε εσάς. Έπρεπε, με βάση αυτά που λέγατε, να έχουμε 7,2% αύξηση για το 2021 και 12,2% αύξηση για το 2022, όχι με βάση αυτά που έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά με αυτά τα οποία έλεγε ο κ. Μητσοτάκης. Έπρεπε δηλαδή το 2021 να δώσετε κατά μήνα 46 ευρώ αύξηση και 85 ευρώ στη συνέχεια το 2022.

Αυτό υποσχεθήκατε. Ξέρετε πόσο βγαίνει αυτό που υποσχεθήκατε; Βγαίνει 780 ευρώ. Γιατί λοιπόν τα 800 ευρώ που λέει ο Τσίπρας είναι λαϊκισμός; Λέτε ότι δεν αντέχουν οι επιχειρήσεις, τα ίδια που μας λέγατε για το 2019, όταν αυξήναμε 11% και 22% τον κατώτατο μισθό, από τα 580 στα 650 και από τα 480 στα 650 καταργώντας τον υποκατώτατο. Ο Πρόεδρος Μπίανερ που το παίζετε και φιλομπάντεν, διπλασίασε το κατώτατο ημερομίσθιο.

Λέτε πού αλλού γίνονται αυτά. Να σας πω τι γίνεται στην Ισπανία για να έχετε μια εικόνα τι θα γίνει εδώ μετά τις εκλογές, μεθαύριο. Ο κατώτατος μισθός τον Δεκέμβριο του 2018 ήταν 735 ευρώ. Αυξήθηκε λοιπόν 22,3% και πήγε στα 900 και το 2020 αυξήθηκε κι άλλο 5,5% και πήγε στα 950.

Αυτή είναι η διαφορά μας, αυτή ήταν πάντα, ότι εσείς είστε με τη φτηνή, απλήρωτη και ελαστική εργασία -παρά τα όσα λέτε προεκλογικά- και εμείς είμαστε με τους επτακόσιες χιλιάδες ανθρώπους, που μέσα σε καθεστώς ακρίβειας στο ράφι, ανατιμίσεων στη ΔΕΗ, στα καύσιμα, που δεν τα βγάζουν πέρα, διεκδικούμε αυξήσεις. Ξέρετε πόσοι είναι αυτοί; Είναι το 27,7% των εργα-

ζαζομένων. Είναι το 67% των νέων ανθρώπων έως 24 χρονών. Είναι το 39% των εργαζομένων ως 34 χρονών. Αυτοί παίρνουν τον κατώτατο μισθό.

Λέτε ότι δεν υπάρχει λεφτόδεントρο για τον κατώτατο μισθό. Υπάρχει όμως λεφτόδεントρο για τον διευθύνοντα σύμβουλο της ΔΕΗ, ο οποίος παίρνει 200.000 αμοιβή και 100.000 ευρώ μπόνους. Ξέρετε πόσα παίρνει αυτός; Παίρνει 821 ευρώ τη μέρα, ο κομματικά τοποθετημένος. Ο διευθύνων σύμβουλος της ΕΥΔΑΠ παίρνει 128.000 ευρώ τον χρόνο, 350 ευρώ την ημέρα ο κομματικά τοποθετημένος. Ο αναπληρωτής διευθύνων στην ΕΥΔΑΠ παίρνει 90.000 ευρώ τον χρόνο, 246 ευρώ την ημέρα ο κομματικά τοποθετημένος.

Και μπορώ να μιλάω για ώρες, αλλά θα πω για τους τρεις χιλιάδες μετακλητούς υπαλλήλους που τους δώσατε αύξηση 70% και το βασικό προσοντολόγιο ξέρετε ποιο είναι, κυρία Μακρή. Απολυτήριο Λυκείου. Εκεί μετρίεται η αριστεία σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω να κάνω, αν μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε, μια τελική αναφορά. Το πρωί ο Πρωθυπουργός έκανε ένα βαρύ πολιτικό ολίσθημα. Είπε από το Βήμα εδώ ότι κάναμε πίσω στο ζήτημα του υποχρεωτικού εμβολιασμού. Όχι, είναι ψέμα και αυτό. Εμείς είμαστε υπέρ του υποχρεωτικού εμβολιασμού στις συγκεκριμένες κατηγορίες που του είπαμε και του εξηγήσαμε. Είμαστε όμως κατά του εκδικητικού ποινολογίου. Δείτε λίγο την πολιτική συζήτηση που γίνεται στη Γερμανία. Η κ. Μέρκελ είναι ΣΥΡΙΖΑ;

Και πραγματικά ως αποφασίζει ο κ. Μητσοτάκης τι θέλει. Θέλει συνεννόηση; Αυτό το έχει από την πρώτη στιγμή. Δεν τη θέλει; Δεν τη θέλει. Γιατί, τι θέλει; Θέλει να κατασκευάζει εχθρούς για να δικαιολογήσει τις δικές του αποτυχίες. Διότι ο κ. Μητσοτάκης από μόνος του είπε ότι θα έχουμε το πρώτο φράγμα ανοσίας την άνοιξη, διότι ο κ. Μητσοτάκης είπε ότι θα είναι 70% εμβολιασμένοι τον Ιούλιο και τώρα οι επιστήμονες λένε τον Δεκέμβριο.

Ο ΣΥΡΙΖΑ φταίει γι' αυτό; Ο ΣΥΡΙΖΑ απέτυχε; Ο ΣΥΡΙΖΑ τα φούσκωνε επικοινωνιακά; Εμείς το λέμε: Εμβολιαστείτε, είναι θέμα αυτοπροστασίας. Είναι θέμα κοινωνικής υπευθυνότητας, είναι θέμα αλληλεγγύης.

Ευχαριστώ πολύ και ευχαριστώ για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Ιωάννη Πασχαλίδη από τη Νέα Δημοκρατία. Ακολουθεί ο κ. Μπαρτζώκας, ο κ. Μεϊκόπουλος, ο κ. Τζηκαλάγιας, η κ. Αγαθοπούλου, ο κ. Κούβελας και ολοκληρώνουμε με την κ. Αδάμου.

Κύριε Πασχαλίδη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επένδυση στη γνώση αποτελεί στην εποχή μας ένα από τα ισχυρότερα συγκριτικά πλεονεκτήματα σε ατομικό και κοινωνικό επίπεδο. Δυστυχώς, τα τελευταία χρόνια έχει απαξιωθεί ο εκπαιδευτικός ρόλος του σχολείου, καθώς και ο ρόλος του εκπαιδευτικού μέσα σε αυτό, αφού η εκπαιδευτική πράξη έχει αλλοιωθεί εκ των πραγμάτων και υπηρετεί έναν και μόνο στόχο, την εξασφάλιση της πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Οι καινοτόμες προτάσεις του παρόντος νομοσχεδίου αποσκοπούν στον εξορθολογισμό των εκπαιδευτικών μας πραγμάτων ώστε η εκπαίδευση, αλλά και οι εκπαιδευτικοί μας να ανταποκρίνονται στις σημερινές ανάγκες των νέων και να υπηρετούν τις δικαιολογημένες απαιτήσεις της κοινωνίας για ένα καλύτερο σχολείο, με υψηλό μορφωτικό επίπεδο. Και εννοούμε, βέβαια, το σχολείο που αποβλέπει αφ' ενός και πρωτίστως στην παιδεία των νέων, δηλαδή στην καλλιέργεια, στη μόρφωση, στην αρμονική ανάπτυξη της προσωπικότητας, στην ανάπτυξη της κριτικής ικανότητας και αφ' ετέρου στην εκπαίδευσή τους, ώστε να αποκτήσουν τη δυνατότητα να ανακαλύπτουν τις ικανότητές τους, να αναπτύξουν τις δεξιότητές τους και να κατακτούν τις απαραίτητες γνώσεις που θα τους είναι χρήσιμες και προαπαιτούμενες.

Έτσι, μετά την ψήφιση των νομοσχεδίων που αφορούσαν τον εκσυγχρονισμό του εκπαιδευτικού συστήματος όλων των βαθμίδων της δημόσιας εκπαίδευσης, της λειτουργίας των ιδιωτικών σχολείων και την αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης,

έφτασε η ώρα της ψήφισης του νομοσχεδίου που αφορά πρώτα απ' όλα την ενίσχυση της αυτονομίας των σχολικών μονάδων, με γνώμονα ότι όσο περισσότερο το κέντρο λήψης της απόφασης είναι στο ίδιο το σχολείο τόσο βελτιώνονται τα μαθησιακά αποτελέσματα.

Η αποκέντρωση του συστήματος θα επιτευχθεί μέσω διαφόρων διαδικασιών και μεθόδων, με χαρακτηριστικότερη αυτή της ελεύθερης επιλογής βιβλίου ή αλλιώς «πολλαπλό βιβλίο». Με τον τρόπο αυτό δίνεται η δυνατότητα στους εκπαιδευτικούς να επιλέξουν το βιβλίο από το οποίο θα διδάσκουν. Το δε υλικό θα είναι διαθέσιμο ψηφιακά, σε ψηφιακή βιβλιοθήκη, προκειμένου να μπορούν οι εκπαιδευτικοί να κατευθύνουν τους μαθητές σε περισσότερες πηγές.

Μια ακόμη μεγάλη τομή του παρόντος νομοσχεδίου είναι η ελευθερία που δίνεται στον εκπαιδευτικό να αξιοποιήσει τις μεθόδους εκείνες που κρίνει κατάλληλες κατά περίπτωση για τον τρόπο αξιολόγησης των μαθητών του, ενώ και η αποκέντρωση της διαδικασίας έγκρισης εκπαιδευτικών προγραμμάτων ερευνών και πρακτικής άσκησης θα έχει ως αποτέλεσμα τη μεγαλύτερη αυτονομία και την ανάπτυξη των πρωτοβουλιών.

Ο δεύτερος πυλώνας του παρόντος νομοσχεδίου είναι η θέσπιση του μηχανισμού αξιολόγησης, υπό την έννοια της αξιολόγησης του έργου των εκπαιδευτικών, με στόχο την επαγγελματική τους ανάπτυξη και τη διασφάλιση της βελτίωσης της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης, με τη θετική αξιολόγηση να επιβραβεύεται μέσω μορίων για την ανέλιξη των εκπαιδευτικών στην πυραμίδα της εκπαίδευσης. Σε περίπτωση δε που ο εκπαιδευτικός θα αξιολογηθεί αρνητικά, προβλέπεται η υποχρεωτική επιμόρφωση.

Θα ήθελα σε αυτό το σημείο να υπογραμμίσω την παρατήρηση της κυρίας Υπουργού αναφορικά με το γεγονός ότι η αξιολόγηση είναι ο κανόνας στο 90% των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τη χώρα μας να αποτελεί μια θλιβερή εξαίρεση παρ' όλο που ο θεσμός της αξιολόγησης μόνο καλά έχει να προσφέρει στην αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Αυτό ακριβώς επιδιώκεται πλέον με το σημερινό σχέδιο νόμου.

Το τρίτο βασικό σημείο του υπό συζήτηση νομοσχεδίου είναι η ενίσχυση των δομών εκπαίδευσης για την αποτελεσματική παιδαγωγική υποστήριξη του αυτόνομου σχολείου. Έτσι προβλέπονται συγκεκριμένες αρμοδιότητές στους επόπτες ποιότητας της εκπαίδευσης για την παρακολούθηση του παιδαγωγικού έργου, όπως για παράδειγμα το πώς προχωρούν τα εργαστήρια δεξιοτήτων τα οποία εισάγονται φέτος σε όλα τα νηπιαγωγεία, δημοτικά και γυμνάσια της χώρας ή πώς προχωρούν οι δραστηριότητες στα αγγλικά στο νηπιαγωγείο τα οποία επίσης εισάγονται καθολικά από τον Σεπτέμβριο.

Ένα ακόμη κομμάτι στο οποίο δόθηκε ιδιαίτερη βαρύτητα στο παρόν νομοσχέδιο είναι το ψυχοσυναισθηματικό, το οποίο άλλωστε έχει γίνει πολλές φορές αντικείμενο συζήτησης, δεδομένης της επίδρασης της πανδημίας και των αρνητικών συνεπειών που έχει επιφέρει στην ψυχοσύνθεση των μαθητών. Το υπό συζήτηση, λοιπόν, νομοσχέδιο προβλέπει τη θέσπιση χιλίων εκατό οργανικών θέσεων για ψυχολόγους και για κοινωνικούς λειτουργούς στα σχολεία μας, προκειμένου να στηριχθούν τόσο τα παιδιά μας όσο και το εκπαιδευτικό προσωπικό.

Ένα ακόμη σημείο που θα ήθελα να επισημάνω είναι η εισαγωγή ενός οργανωμένου συστήματος εκκλησιαστικής εκπαίδευσης με στόχο την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού επιπέδου του κλήρου και τη συνέχιση του εξορθολογισμού του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας. Έτσι οι κληρικοί θα μπορούν να μισθοδοτηθούν από το δημόσιο πλέον μόνον εφόσον κατέχουν πτυχίο από σχολή μαθητείας κληρικών ή από ΑΕΙ και όχι παραδείγματος χάριν από πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια εκπαίδευση όπως ισχύει μέχρι σήμερα.

Συνοψίζοντας, θα ήθελα να αναφέρω ότι με το παρόν νομοσχέδιο επέρχονται σημαντικές αλλαγές με στόχο που έχουν την πραγματική αναβάθμιση της παιδείας έτσι ώστε οι μαθητές μας να αποκτήσουν δεξιότητες και γνώσεις που είναι απαραίτητες για την αντιμετώπιση των προκλήσεων και της αβεβαιότητας που προκαλείται από τις ταχύτατες εξελίξεις παγκοσμίως.

Συγχρόνως, θα ήθελα να εκφράσω τα θερμά μου συγχαρητήρια στην κ. Κεραμέως και στους συνεργάτες της γι' αυτό το νομοσχέδιο που θα φέρει μια νέα πνοή στη δημόσια εκπαίδευση και επικοινωνεί με τα σύγχρονα ρεύματα και τις ευρωπαϊκές και διεθνείς τάσεις, ανατρέποντας παγιωμένες, αναχρονιστικές αντιλήψεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κι εμείς ευχαριστούμε για τον χρόνο.

Συνεχίζουμε με τον κ. Μπαρτζώκα Αναστάσιο από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητή και αξιότιμη κυρία Υπουργέ, μόλις πριν λίγες μέρες γιορτάσαμε την επέτειο των σαράντα επτά ετών από την αποκατάσταση της δημοκρατίας και με αφορμή το νομοσχέδιο που συζητάμε αυτές τις μέρες αυτή η επέτειος φέρνει ξανά στο προσκήνιο μία από τις επισημάνσεις του εθνάρχη μας του Κωνσταντίνου Καραμανλή από την ιδρυτική διακήρυξη της Νέας Δημοκρατίας. Αναφέρεται, λοιπόν, ότι «η Νέα Δημοκρατία θα επενδύσει όχι μόνο από το περίσσευμα, αλλά και από το υστέρημα του εθνικού πλούτου στην παιδεία, την επιμόρφωση και την επιστημονική έρευνα, γιατί πιστεύει ότι οι πνευματικές και πολιτιστικές αξίες είναι αυτές που προσδιορίζουν μονιμότερα τη μοίρα του ελληνικού έθνους».

Η παιδεία είναι από τα σπουδαιότερα εθνικά μας θέματα, η ύψιστη εθνική μας προτεραιότητα. Από την απαρχή της ίδρυσης του ελληνικού κράτους, διακόσια χρόνια πριν, η φλόγα της πνευματικής ανάστασης για την απελευθέρωση από τον τουρκικό ζυγό άναψε και συντηρήθηκε από τους Έλληνες διαφωτιστές που μας υπέδειξαν ότι ο δρόμος της ελευθερίας είναι ο ίδιος με τον δρόμο της εκπαίδευσης. «Μανία παιδείας και αρετής» διεμήνυε ο Αδαμάντιος Κοραής, εστιάζοντας στην παιδεία ως γεννήτρια της αρετής.

Διακόσια χρόνια μετά, λοιπόν, την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης, σαράντα επτά χρόνια της Τρίτης Δημοκρατίας στη χώρα μας και σαράντα χρόνια από τότε, η Ελλάδα βρίσκεται στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το μοναδικό μονοπάτι που θα προσδιορίσει τη μοίρα του έθνους μας, εξακολουθεί και είναι ένα και μοναδικό, αυτό της γνώσης.

Το σημερινό, λοιπόν, νομοσχέδιο ακολουθεί πιστά αυτό το μονοπάτι αλλάζοντας το ελληνικό σχολείο, μέσω ενός χάρτη που κινείται σε τρεις διακριτές κατευθύνσεις: αυτονομία της σχολικής μονάδας, αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, ενίσχυση των δομών εκπαίδευσης. Εγκαινιάζει, λοιπόν, ένα νέο σχολείο, ένα σχολείο πιο ελεύθερο που βασίζεται σε ένα σύγχρονο σύστημα εκπαίδευσης, ένα σχολείο που ενσωματώνει το αίτημα για ποιοτική εκπαίδευση όπως το έχει διατυπώσει σύσσωμη η ελληνική κοινωνία, όπως φαίνεται άλλωστε και από τις δημοσκοπήσεις.

Κι αν θέλατε, γύρω από αυτό το νομοσχέδιο, πράγματι, αναμετρώντας δύο αντίρροπες δυνάμεις, δύο διαφορετικές φιλοσοφίες. Μόνο που είναι απολύτως ψευδές, συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης του ΣΥΡΙΖΑ, ότι αυτές που αναμετρώνται είναι οι απόψεις της Νέας Δημοκρατίας εναντίον αυτών του ΣΥΡΙΖΑ. Όσο και να μη σας αρέσει, η αλήθεια είναι άλλη. Αναμετρώνται οι δυνάμεις της καθήλωσης με αυτές της προόδου, αλλά η πρόοδος είναι πάντα πιο ορμητική. Αναμετράται, λοιπόν, ο λαϊκισμός και η υποκρισία με την ειλικρίνεια και την αλήθεια.

Η μοναδική μάχη που τελικά δίνεται είναι μεταξύ του ΣΥΡΙΖΑ και της κοινωνίας. Δημιουργήσατε ένα νέο δίπολο. Και αυτό δεν είναι μεταξύ της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι δίπολο μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και κοινωνίας. Και εσείς είστε, δυστυχώς για σας, ο αρνητικός πόλος.

Γιατί πώς αλλιώς εξηγείται η αποστροφή σας σε κάθε τι προοδευτικό, όπως οι τεσσερισήμισι χιλιάδες διορισμοί εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής τους οποίους εντέλει η Νέα Δημοκρατία πραγματοποιήσει, όταν εσείς υποτίθεται ότι τους είχατε οργανώσει ωστόσο αφήσατε όλα τα ταμεία άδεια; Πώς αλλιώς εξηγείται ο μπαλτάς που επιχειρήσατε στην αριστερά καταργώντας στην ουσία τα πρότυπα σχολεία, που φέτος σημείωσαν ρεκόρ αιτήσεων και που η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη διπλα-

σίασε; Ή ακόμα πώς εξηγείται ότι εσείς καταψηφίσατε στον προϋπολογισμό τις πιστώσεις για τις προσλήψεις μόνιμων εκπαιδευτικών και όμως μετά από δέκα και πλέον χρόνια αδιοριστίας σχεδόν δώδεκα χιλιάδες εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας θα διοριστούν στην ελληνική εκπαίδευση; Και αυτοί οι διορισμοί φέρουν τη σφραγίδα της Υπουργού κ. Κεραμέως.

Την ίδια στιγμή όμως δεν μπορείτε να αρθρώσετε κανένα πειστικό επιχείρημα για τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, οπότε κάνετε αυτό που ξέρετε να κάνετε καλύτερα. Λαϊκίζετε και μάλιστα στις πλάτες της πικρίας των παιδιών που δεν κατάφεραν να εισαχθούν στις πρώτες σχολές της προτίμησής τους, σχολιάζοντας ξανά και ξανά την ελάχιστη βάση εισαγωγής ενίοτε δυστυχώς κάνοντας και επιθέσεις απέναντι στην Υπουργό χωρίς κανένα πολιτικό ήθος.

Ωστόσο, η κοινωνία όχι μόνο επικροτεί αλλά απαιτεί τη δημιουργία για παράδειγμα για πρώτη φορά χιλίων εκατό νέων οργανικών θέσεων για ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς. Απαιτεί ένα πλήρως αποσαφηνισμένο και λειτουργικό οργανόγραμμα της εκπαίδευσης. Απαιτεί ένα βελτιωτικό σύστημα αξιολόγησης των εκπαιδευτικών που βασίζεται στην ανατροφοδότηση, την έγκαιρη διάρθρωση και την αποτελεσματικότητα, ένα σύστημα θα μας δώσει επιτέλους τη δυνατότητα να παρέχουμε στα παιδιά μας δωρεάν αλλά και ακόμα πιο ποιοτική εκπαίδευση.

Η διδασκαλία απελευθερώνεται και το διδακτικό έργο καθορίζεται από την πρωτοβουλία αυτών που πρωτοστατούν, δηλαδή των εκπαιδευτικών μας. Η σχολική εμπειρία δεν θα είναι πλέον αντικείμενο που θα προσδιορίζεται από τον εκάστοτε Υπουργό. Την ίδια στιγμή ο διευθυντής της σχολικής μονάδας αποκτά ένα πλαίσιο που δεν τον περιορίζει στο να είναι ένα αμιγώς διοικητικό όργανο, αλλά το θεμέλιο της σχολικής μονάδας.

Και απέναντι σε όλες αυτές τις πρωτοπόρες ρυθμίσεις που καλωσορίζουν το ελληνικό σχολείο στον 21^ο αιώνα προετοιμάζοντάς το για τις προκλήσεις του μέλλοντος, τι απαντά η Αξιωματική Αντιπολίτευση; Απαντά για άλλη μια φορά με μηδενισμό, με λαϊκισμό, με ξεπερασμένα κλισέ και δυστυχώς με ψεύτικους δονκιχωτισμούς. Η συνήθης όμως ασθένειά σας έχει αρχίσει εδώ και καιρό να αναδίδει την άσχημη μυρωδιά της.

Θα κλείσω την τοποθέτησή μου αισιόδοξα, ακριβώς όπως αξίζει σε ένα νομοσχέδιο που απευθύνεται στα παιδιά μας, στο μέλλον αυτού του τόπου. Θεωρώ ότι το 2021 και οι επόμενες χρονιές που θα ακολουθήσουν μπορούν και πρέπει να είναι και αυτές ορόσημα που θα αποτυπωθούν στην ιστορία μας. Το 2021 είναι ούτως ή άλλως μια χρονιά που η επιστήμη και η υγεία έδωσαν τη δική τους μάχη μαζί με όλους εμάς, μαζί με τους πολίτες και την κερδίζουν σιγά-σιγά, βήμα-βήμα. Με τον ίδιο λοιπόν τρόπο θα κερδίσει από εδώ και πέρα και η γνώση. Και όπως μιλάμε για Ευρώπη της γνώσης ήδη από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, έτσι θα μιλάμε για Ελλάδα της γνώσης. Μπορούμε να το πετύχουμε. Αυτό είναι το στοίχημά μας.

Η επιτυχία του μας αφορά όλους και ακριβώς για αυτόν τον λόγο η Νέα Δημοκρατία όπως πάντα αγνοεί τις διενέξεις και τους διχασμούς του παρελθόντος και προσανατολίζεται στα ευρύτερα δυνατά σχήματα εθνικής ενότητας. Τα εθνικά ζητήματα λοιπόν αλλά και τα μεγάλα τολμηρά βήματα στις νέες συνθήκες απαιτούν να μας βρίσκουν στο μαζί, ενωμένους στην προσπάθεια για ένα πραγματικά καλύτερο αύριο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Και εμείς ευχαριστούμε και για τον χρόνο.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Μεικόπουλο από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, δεν θα ισχυριστώ ούτε θα παραθέσω αναλυτικά το επιχείρημα ότι συζητάμε σήμερα στην ολομέλεια ένα νομοσχέδιο για την εκπαίδευση για το οποίο όλοι οι εκπρόσωποι των εκπαιδευτικών εξέφρασαν σοβαρές διαφωνίες κατά τη συζήτηση που διεξήχθη στην Επιτροπή Μορφωτικών της Βουλής.

Και ξέρετε δεν θα το αναλύσω γιατί δεν έχει απολύτως κανένα

νόημα για τον απλούστατο λόγο ότι το παρόν νομοσχέδιο επί της ουσίας -και να είμαστε ειλικρινείς- εντάσσεται σε μια ευρύτερη στρατηγική. Έρχεται σε συνέχεια μιας εκπαιδευτικής πολιτικής που εφαρμόζετε -θα έλεγα- με θαυμαστή στοχοπροσήλωση τα τελευταία δύο χρόνια. Είναι το βίαιο αντίκρουμα επί της ουσίας της δημόσιας εκπαίδευσης με την ιδιωτική πρωτοβουλία με τέτοιους όρους και τέτοιους τρόπους ώστε όσο συρρικνώνεται ο ζωτικός χώρος και ρόλος του δημοσίου στην εκπαίδευση, τόσο να δημιουργούνται και να διευρύνονται τα περιθώρια κέρδους για τον ιδιωτικό τομέα. Σε κάθε περίπτωση, κυρία Υπουργέ, η παιδεία, η μόρφωση, η γνώση, η εξειδίκευση με την ευρύτερη έννοια είναι και οι μεγάλοι χαμένοι της σημερινής συζήτησης.

Με αυτές λοιπόν τις σκέψεις νομίζω ότι είναι προφανές ότι η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών έχει σαφέστατη σύνδεση με την επιστροφή στην τράπεζα θεμάτων, την ελάχιστη βάση εισαγωγής και την κατηγοριοποίηση των σχολείων ανάλογα με τις επιδόσεις των μαθητών. Η λέξη λοιπόν «αναβάθμιση» με την οποία εκκινεί ο τίτλος του υπό συζήτηση νομοσχεδίου είναι εντελώς παραπλανητική, γιατί επί της ουσίας το νομοσχέδιο δημιουργεί ένα όχημα που θα οδηγήσει σε σχολεία πολλαπλών μετρήσεων, σχολεία που θα αναζητούν χορηγούς, μάντζερ-διευθυντές με υπερεξουσίες, συμβούλους που θα κυνηγούν τα μπόνους και αξιολόγηση εκπαιδευτικών υπό την απειλή μισθολογικών κυρώσεων.

Και έρχομαι τώρα να σχολιάσω, κυρία Υπουργέ, και μια μεγάλη αντίφαση. Εισάγετε την έννοια της αυτονομίας των σχολικών μονάδων, όταν την ίδια στιγμή συντελείται η επιστροφή σε ένα μοντέλο μονοπρόσωπης διοίκησης που προσομοιάζει σε στρατιωτικού τύπου διοικητική οργάνωση και αυτήν ακριβώς τη στρεβλή αυτονομία τη συνδέετε και με τη δυνατότητα αναζήτησης χορηγών. Δηλαδή τώρα εσείς μπορείτε να εγγυηθείτε ότι τις ίδιες ευκαιρίες για εξεύρεση χορηγών θα έχει ένα σχολείο στη Μαγνησία που βρίσκεται δίπλα στις εργατικές κατοικίες στη Νέα Ιωνία με ένα σχολείο που βρίσκεται στο Ψυχικό της Αθήνας ή στο Πανόραμα της Θεσσαλονίκης.

Έρχομαι λοιπόν τώρα στο μεγάλο θέμα της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών. Άλλη μία έννοια που κατά τη γνώμη μου πάντα η Νέα Δημοκρατία έχει κακοποιήσει στην κυριολεξία και μάλιστα διαχρονικά. Πείτε μου λοιπόν κυρία Μακρή, ένα επιστημονικό σύγγραμμα στη διεθνή βιβλιογραφία που να μην αναφέρει ότι η αξιολόγηση κατά την εκπαιδευτική διαδικασία δεν προϋποθέτει ή δεν απαιτεί πρώτα από όλα να υπάρχει ένα αμοιβαίο κλίμα εμπιστοσύνης.

Και πάμε τώρα στα παραδείγματα. Πώς να υπάρξει εμπιστοσύνη όταν στη θέση των συλλογικών οργάνων φτιάχνονται ατομικά όργανα και ένας μεγάλος αριθμός συμβούλων που ο καθένας θα αποφασίζει μόνος του και απολογείται μόνο στον επόπτη; Πώς θα γίνει δίκαιη αξιολόγηση, όταν ο έλεγχος προβλέπεται μόνο από πάνω προς τα κάτω και δεν υπάρχει κανένας τρόπος ελέγχου των αποφάσεων του διευθυντή και των συμβούλων από τους διδασκόντες; Για ποια εμπιστοσύνη μιλάμε όταν για παράδειγμα ένας διευθυντής θα αξιολογεί τον υφιστάμενό του εκπαιδευτικό ο οποίος μπορεί να έχει και περισσότερα προσόντα, άρα αυτομάτως μετατρέπεται στα μάτια του διευθυντή-αξιολογητή σε μελλοντικό ανταγωνιστή του;

Σκεφτείτε -και θέλω να μου απαντήσετε ως γυναίκα- μια νέα γυναίκα εκπαιδευτικό που πρωτοδιορίζεται και τοποθετείται σε ένα σχολείο σε ένα απομακρυσμένο νησί ή σε ένα σχολείο σε ένα ακριτικό χωριό στην ηπειρωτική χώρα και θα εξαρτάται από τον μέντορά της που θα ορίζεται από τον διευθυντή της για το αν θα μονιμοποιηθεί ή όχι. Είστε γυναίκα, κυρία Μακρή, δεν αντιλαμβάνεστε τι μπορεί να συμβεί στην πράξη; Δεν φοβάστε φαινόμενα εκμετάλλευσης; Δεν σκέφτεστε τις συνέπειες, τους κινδύνους με τόσα που βλέπουμε να συμβαίνουν γύρω μας, να υπάρχουν μονοπρόσωπα όργανα που επί της ουσίας θα αποφασίζουν για την ζωή των άλλων ανθρώπων;

Έχει φτάσει λοιπόν σε τέτοιο σημείο η ιδεολογική σας τύφλωση που καταστήσατε άχρηστους τους εκπαιδευτικούς των κοινωνικών επιστημών και των μαθημάτων καλλιτεχνικών, λες και δεν σας έχει διδάξει τίποτα απολύτως η πανδημία. Όταν τα παιδιά στα σχολεία θα πρέπει να μελετούν κοινωνικά φαινόμενα, να αναπτύσσουν κριτική σκέψη, όταν τα συμπεράσματα, κυρία

Μακρή, από την τεράστια υγειονομική κρίση και την επίδραση που αυτή έχει στο κοινωνικό σύνολο θα πρέπει να γίνουν κτήμα των μαθητών, εσείς εξοβελίζετε τις κοινωνικές επιστήμες από το σχολείο, καθιστώντας με αυτόν τον τρόπο τα παιδιά εύκολα θύματα σε κάθε επιτήδαιο αρνητή.

Κλείνοντας θα ήθελα να σταθώ σε άλλη μια συνέπεια της απίστευτης ιδεολογικής εμμονής που βιώνουμε σήμερα. Θέλετε λοιπόν αριστεία; Θέλετε ιδιωτική πρωτοβουλία στην εκπαίδευση; Πολύ ωραία λοιπόν, καλά κάνετε και θέλετε. Κάντε το πράξη. Γιατί πολύ απλά δεν προτρέπετε τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια να αναβαθμίσουν τις παρεχόμενες υπηρεσίες τους; Επιδιώχτετε τα κίολας αν θέλετε, ταιριάζει απόλυτα στο ιδεολογικό σας προφίλ, προκειμένου αυτά στη συνέχεια να προσελκύουν ανθρώπους με οικονομική άνεση.

Εσείς όμως δεν κάνετε αυτό. Προχωράτε και κάνετε κάτι τελείως διαφορετικό. Ξεσκίζετε επί της ουσίας τις σάρκες της δημόσιας παιδείας σε μια προσπάθεια να δημιουργήσετε ευκαιρίες και να ανοίξετε χαραμάδες ώστε να εισέλθουν όπως-όπως ιδιώτες στη δημόσια εκπαίδευση. Πουθενά στον κόσμο δεν έχει συμβεί να στερούνται χιλιάδες υποψήφιοι υφιστάμενες θέσεις εκπαίδευσης. Και -αυτό είναι το φοβερό, αυτό είναι το αστείο- νομίζετε ότι με αυτές τις επιλογές και με αυτές τις πρακτικές ανεβάζετε και ψηλά τον πήχη. Ακριβώς το αντίθετο συμβαίνει.

Όταν στον υπόλοιπο κόσμο, κυρία Υπουργέ, βάζουν ως προτεραιότητα τις νέες τεχνολογίες, τα μαθηματικά, την επιστήμη, την μηχανική, τις εφαρμοσμένες πολιτικές επιστήμες εσείς με τις επιλογές που κάνετε ξέρετε τι πετυχαίνετε; Απλώς να συντηρήσετε, απλώς να ενισχύσετε το τρέχον μοντέλο ήπιας οικονομίας. Τι είναι αυτό; Υπηρεσίες, τουρισμός, μεταφορές, τεχνολογία χαμηλών απαιτήσεων, μερικά καλά πανεπιστήμια με ερευνητικά προγράμματα και όλα τα υπόλοιπα στον σωρό μαζί και με τα αγαπημένα κολλέγια της κ. Κεραμέως. Λες και η Ελλάδα υπάρχει μόνο για τέσσερις μήνες τον χρόνο. «Ζήσε το μύθο σου», λέτε. «Η πιο όμορφη γωνιά της γης». Και εκεί που πριν είκοσι χρόνια σαρώναμε τα ευρωπαϊκά βραβεία μαθηματικών τώρα δεν περνάμε ούτε απ' έξω.

Λυπάμαι, κυρία Μακρή, αλλά αυτό το πρότυπο δεν μας αξίζει. Δεν αξίζει στους μαθητές και τις μαθήτριες αυτής της χώρας, στους φοιτητές και τις φοιτήτριες αυτής της χώρας, στο άρτιο επιστημονικό δυναμικό. Λυπάμαι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Έχετε τον λόγο, κυρία Υπουργέ.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ελπίζω να μην ερμηνεύω σωστά τον συνάδελφο. Υπονοήσατε ότι η γυναίκα η οποία θα είναι πρωτοδιορισμένη θα πέσει θύμα εκμετάλλευσης από τον άνδρα συνάδελφό της που θα την αξιολογεί; Μάλλον δεν κατάλαβα καλά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να απαντήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Έχετε τον λόγο, για να μην υπάρχει καμμία παρεξήγηση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν υπάρχει, κυρία Μακρή, κάποια παρεξήγηση. Σας ρώτησα ευθέως: Δεν πιστεύετε ότι υπάρχει κίνδυνος να υπάρξουν φαινόμενα και πράξεις εκμετάλλευσης από μία τέτοια διαδικασία; Ευθέως το είπα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Επειδή αναφερθήκατε στο φύλο μου, είπατε είμαι γυναίκα και καταλαβαίνω, και εσείς είστε άνδρας και καταλαβαίνετε. Σας λέω λοιπόν ότι έχουν ειδικά γι' αυτόν τον λόγο προβλεφθεί πολυπρόσωπα όργανα, δυνατότητες ενστάσεων ώστε αυτός ο κίνδυνος που διαγνώσατε, που φαντάζομαι είναι η εξαίρεση, δεν νομίζω ότι αυτή είναι η γνώμη που έχετε για τους εκπαιδευτικούς, να μην είναι υπαρκτός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ωραία. Συνεχίζουμε με τον κ. Ζήση Τζηκαλάγια από τη Νέα Δημοκρατία.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον τελευταίο καιρό επιβεβαιώνεται για άλλη μια φορά ότι επιτέλους παύει ο χώρος της παιδείας να

αποτελεί προνομιακό χώρο, χώρο κυριαρχίας της Αριστεράς, όπως συνέβαινε τόσες δεκαετίες.

Αυτές τις μέρες, αυτήν την εβδομάδα χιλιάδες εκπαιδευτικοί προσέρχονται, κάνουν αιτήσεις για να τοποθετηθούν μετά τους διορισμούς που έγιναν. Χρειάστηκε να περάσουν δώδεκα ολόκληρα χρόνια. Σε αυτά τα χρόνια κυβέρνηση και η Αριστερά και χρειάζεται να υπάρξει μια αυτοδύναμη, αμιγής Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για να διορίσει έντεκα χιλιάδες εκπαιδευτικούς. Κανένας δεν είχε διοριστεί τόσα χρόνια. Και είναι σε συνέχεια των τεσερισήμισι χιλιάδων διορισμών που έγιναν πέρυσι για την ειδική αγωγή.

Έχουμε αυτές τις μέρες και θα ψηφίσουμε αύριο ένα σημαντικό νομοσχέδιο. Είμαστε υπερήφανοι γιατί αυτό το νομοσχέδιο πρώτα είναι συνεπές προς τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις. Αυτά ακριβώς λέγαμε τουλάχιστον από το 2017. Από την άλλη μεριά είμαστε ακόμη πιο χαρούμενοι και περήφανοι γιατί επιβεβαιώνεται ότι δημιουργείται μια σύγκλιση στην κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι της Αριστεράς και ιδιαίτερα του ΣΥΡΙΖΑ, σας ξεπερνά η κοινωνία. Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι και για την ελάχιστη βάση εισαγωγής, που τόσα λέγονται και έφερε προηγούμενο νομοσχέδιο, και το σημερινό νομοσχέδιο με κυριότερο αντίποδα αντιπαράθεσης την αξιολόγηση τα θέλει η κοινωνία αυτά τα πράγματα -είναι εκσυγχρονισμός, είναι πρόοδος- και όχι μόνο η συντριπτική πλειοψηφία των δικών μας ψηφοφόρων. Το 80% του Κινήματος Αλλαγής, το 63% των ψηφοφόρων του ΚΚΕ και το 55% των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ αποδέχεται αυτές τις μεταρρυθμίσεις.

Να τονίσω λοιπόν ότι κατ' εμέ από τα πολλά που φέρνει αυτό το νομοσχέδιο σπουδαιότερο είναι πρώτον, που φτιάχνει δομές αμιγώς παιδαγωγικού χαρακτήρα, επόπτες ποιότητας στην εκπαίδευση. Δεύτερον, το περίφημο θέμα της αξιολόγησης του έργου των εκπαιδευτικών. Την αξιολόγηση τη θέλουμε σαν μέθοδο βελτίωσης, ανατροφοδότησης. Δεν έχει κανέναν τιμωρητικό χαρακτήρα. Διασφαλίζουμε εργαλεία για την ποιότητα και την αντικειμενικότητα στην αξιολόγηση. Φτιάχνουμε ένα σύστημα αξιολόγησης με λογοδοσία. Η λογοδοσία γίνεται δίπολο λοιπόν και στο τέλος όλα είναι υπέρ της εκπαίδευσης.

Έχουμε διαγνωστικά τεστ για την αποτελεσματικότητα στην έκτη δημοτικού και στην τρίτη γυμνασίου στη Γλώσσα και στα Μαθηματικά. Η επιλογή των στελεχών γίνεται πραγματικά με κεντρικό κριτήριο την αξιολόγηση. Αυξάνουμε την απαιτούμενη προϋπηρεσία. Υπάρχει κοινή ελάχιστη διδακτική εμπειρία. Στη συνέχεια τριπλάσιος αριθμός καλείται από τις θέσεις και το 50% από αυτούς που είναι στη λίστα. Και για πρώτη φορά, ό,τι γίνεται και σε όλον τον δημόσιο τομέα, οι αιρετοί δεν συμμετέχουν στα συμβούλια επιλογής.

Θεσπίζουμε την αυτονομία της σχολικής μονάδας. Θέλουμε να δώσουμε ρόλο στη σχολική μονάδα. Η πραγματικότητα είναι ότι στην Ελλάδα και στην Κύπρο το 80% των αποφάσεων γίνεται κεντρικά όταν ο μέσος όρος του ΟΟΣΑ είναι 35%. Δεν θέλουμε αποκέντρωση; Αυτό δεν λέει η δημοκρατία; Να περάσουν οι αποφάσεις, η εξουσία στην περιφέρεια, στην αυτοδιοίκηση; Αυτό θέλουμε να κάνουμε. Ο διευθυντής να έχει ρόλο μαζί με τον σύλλογο εκπαιδευτικών στην επιλογή του βιβλίου, στα εκπαιδευτικά προγράμματα με τη θέσπιση εκπαιδευτικών ομίλων, να αξιοποιούνται οι χώροι και τα όργανα των σχολείων και εκτός ωραρίου και εκτός καθημερινών και τα σαββατοκύριακα και στις γιορτές για να φέρνουν έσοδα στα σχολεία.

Είναι σημαντικό το ότι πρώτη φορά θα υπάρχει δίχρονη σχολική εκπαίδευση για όλους, αγγλικά από το νηπιαγωγείο, εργαστήρια δεξιότητων στα νηπιαγωγεία, τα δημοτικά και τα γυμνάσια. Επιτέλους να πάψει η Ελλάδα και η Κύπρος να είναι οι μόνες χώρες που έχουν ένα βιβλίο. Από λίστα βιβλίων που θα επιλέγονται θα υπάρχει δυνατότητα επιλογής. Να σταματήσει η απομνημόνευση. Να ενισχυθεί η δημιουργική σκέψη. Να απελευθερωθεί η δημιουργικότητα που έχουν οι εκπαιδευτικοί.

Όσον αφορά την εκκλησιαστική εκπαίδευση με πολλή περισκεψη και σεβασμό στην παράδοση και σε συνεργασία με την Εκκλησία κάνουμε μια τέτοια αναμόρφωση που θα πάει την εκπαίδευση των ιερέων, των κληρικών μπροστά. Με τις σχολές των υποψηφίων κληρικών που θεσπίζουμε πλέον δεν θα υπάρχει κλη-

ρικός που δεν θα έχει και μεταλκευτικές εξειδικευμένες γνώσεις.

Κλείνοντας θέλω να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πραγματικά ζούμε κοσμοϊστορικές στιγμές όσον αφορά τον χώρο της παιδείας στον οποίο η Αριστερά βάσισε τη διαδρομή της, είχε ισχυρά ερείσματα ειδικά μετά τη Μεταπολίτευση. Όλοι θυμόμαστε οι λίγο παλιότεροι, όπως είμαστε κάποιοι εδώ μέσα, το σύνθημα «όχι φραγμούς στη μόρφωση». Ήταν κυρίαρχο από την ορθόδοξη Αριστερά, αλλά και από τα υπόλοιπα κόμματα της Αριστεράς. Αυτό μας οδήγησε σε αυτό που θέλατε να κάνετε - το είπα και προχθές στην επιτροπή- το πνευματικό, το επιστημονικό προλεταριάτο. Θέλατε να χρησιμοποιήσετε τους άνεργους επιστήμονες, τους άνεργους πτυχιούχους ως πολιορκητικό κριό για να αλλάξετε την κοινωνία, να καταλάβετε την εξουσία. Έγινε αυτό δύο φορές. Έγινε η αλλαγή του 1981. Έγινε το «πρώτη φορά αριστερά» το 2015.

Και θα επαναλάβω για να είμαι συνεπής -πάντοτε προσπαθώ να είμαι συνεπής- διαχρονικά θεωρώ ότι η δημοκρατία μας είναι το καλύτερο πολίτευμα. Είναι ευχάριστο να αντιπαρτιθέμεθα ιδεολογικά εδώ μέσα, αλλά το μεγαλύτερο κακό που έγινε στην Ελλάδα και το 1981 και το 2015 το κάνατε στην παιδεία. Βγήκαν γενιές ημιμαθών. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Εμείς θέλουμε αναβαθμισμένη παιδεία, γνώσεις, πτυχία τα οποία να είναι ισάξια με τα ευρωπαϊκά και τα παγκόσμια. Μια μερίδα των αποφοίτων των λυκείων πρέπει να στραφεί στην επαγγελματική εκπαίδευση, εκεί που έχουμε ανάγκες από μορφωμένους τεχνίτες, από μορφωμένους επιστήμονες τεχνίτες.

Γι' αυτό και υπάρχει η μοναδικότητα της δεύτερης επιλογής ταυτόχρονα στο μηχανογραφικό με το δημόσιο ΙΕΚ και όχι αυτά που λέτε, με τη σπέκουλα που κάνετε όλες αυτές τις μέρες.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κι εμείς ευχαριστούμε για τον χρόνο σας.

Τον λόγο έχει η κ. Αγαθοπούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ. Ακολουθεί ο κ. Δημήτρης Κούβελας από τη Νέα Δημοκρατία, που δεν τον βλέπω εδώ, και η κ. Αδάμου που πάλι δεν τη βλέπω. Έχουν μείνει, δηλαδή, η κ. Αγαθοπούλου, ο κ. Κούβελας και η κ. Αδάμου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Οι οποίοι δεν είναι εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Αυτήν τη στιγμή. Να ολοκληρώσει η κ. Αγαθοπούλου και μπορεί να έρθουν. Αν δεν έρθουν, θα κλείσει η διαδικασία.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΕΙΡΗΝΗ - ΕΛΕΝΗ ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αναφερόμενη στον προηγούμενο συνάδελφο, απλά θέλω να πω το εξής. Κύριε Τζηκαλάγια, φαινόταν ότι αυτά τα οποία λέγατε ούτε καν εσείς ο ίδιος τα πιστεύατε. Σας τα έγραψαν, τα είπατε. Παρ' όλα αυτά, ούτε εσείς δεν φαινόταν να τα πιστεύετε.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Ποτέ δεν μου τα γράφουν.

ΕΙΡΗΝΗ - ΕΛΕΝΗ ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ: Τέλος πάντων.

Φάνηκε, πάντως, αυτές τις μέρες στη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου ότι συγκρούονται ξεκάθαρα δύο κόσμοι, δύο εντελώς διαφορετικές ιδεολογίες και δύο εντελώς διαφορετικά πολιτικά σχέδια. Το ένα είναι αυτό στο οποίο κυριαρχεί η δημοκρατία, η ισότητα, η διαφάνεια, ο διάλογος και στο οποίο η μόρφωση όλων ανεξαιρέτως λαμβάνεται υπ' όψιν ως υπέρτατο δικαίωμα και ως υποχρέωση της πολιτείας, ώστε να δημιουργήσει ολοκληρωμένους πολίτες. Και το άλλο είναι το σχέδιο στο οποίο κυριαρχεί ο αυταρχισμός, ο συντηρητισμός, ο διχασμός, η ανταγωνιστικότητα μεταξύ μαθητών και μεταξύ καθηγητών και στο οποίο η παρεχόμενη γνώση επιδιώκεται να είναι στεία και προσηλωμένη στην αγορά εργασίας.

Το πρώτο σχέδιο είναι αυτό που ξεκίνησε να εφαρμόζει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ το 2015, κόντρα στις επιταγές των δανειστών τότε, με πρώτα και άμεσα μέτρα, όπως πολύ καλά θυμάστε, την επαναφορά όλων των καθηγητών που είχαν τεθεί σε διαθεσιμότητα από τον κ. Μητσοτάκη ως Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και των σχολικών φυλάκων και την επανίδρυση των τομέων και των ειδικοτήτων που είχαν καταργήσει η προηγούμενη κυβέρνηση από τα επαγγελματικά λύκεια και τις επαγγελματικές σχολές.

Στη συνέχεια, έγιναν πολλά προς την κατεύθυνση ενός πιο δημοκρατικού και πιο ποιοτικού σχολείου για όλες και όλους. Τι να πρωτοαναφέρω;

Ενδεικτικά, για την πρωτοβάθμια, δημιουργήθηκαν και επεκτάθηκαν τα ολοήμερα νηπιαγωγεία και τα ολοήμερα δημοτικά και με νέα διδακτικά αντικείμενα. Θεσμοθετήθηκε η δίχρονη προσχολική εκπαίδευση, με ταυτόχρονη χρηματοδότηση 4 εκατομμυρίων ευρώ για τις ανάγκες της σχολικής στέγης των νηπιαγωγείων. Δημιουργήθηκε δίκτυο σχολικών βιβλιοθηκών σε χίλια πεντακόσια εβδομήντα πέντε δημοτικά, με την αντίστοιχη οικονομική ενίσχυση τους με 3.000 ευρώ για κάθε βιβλιοθήκη. Τοποθετήθηκαν ψυχολόγοι σε χίλια πεντακόσια δημοτικά σε όλη τη χώρα. Θεσπίστηκαν τα σχολικά γεύματα για την αντιμετώπιση της παιδικής φτώχειας. Η ειδική αγωγή ενισχύθηκε, αναβαθμίστηκε. Ιδρύθηκαν μετά από οκτώ χρόνια σαράντα σχολικές μονάδες ειδικής αγωγής και πεντακόσια εβδομήντα τμήματα ένταξης σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια. Προχώρησαν τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιοι διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών και ειδικού εκπαιδευτικού και βοηθητικού προσωπικού στην ειδική αγωγή. Ιδρύθηκαν δομές υποδοχής εκπαίδευσης προσφύγων και τάξεις υποδοχής, για να μην μείνει κανένα προσφυγόπουλο εκτός εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Στη δευτεροβάθμια, αλλάξαμε άρδην το εξεταστικοκεντρικό μοντέλο που επικρατούσε μέχρι τότε, αυξάνοντας τον διδακτικό χρόνο και μειώνοντας τον εξεταστικό φόρτο. Επαναφέραμε την ενισχυτική διδασκαλία στο γυμνάσιο. Δημιουργήθηκαν με μεγάλη επιτυχία τα περιφερειακά κέντρα εκπαιδευτικού σχεδιασμού, τα οποία με αυτό το νομοσχέδιο καταργείτε. Θεσπίστηκε νέος αντικειμενικότερος τρόπος απόκτησης απολυτηρίου. Και φυσικά, ενισχύσαμε τον ρόλο του συλλόγου διδασκόντων με αρμοδιότητες που αφορούν στη λειτουργία του σχολείου, κάτι που επίσης σήμερα καταργείτε.

Στην τριτοβάθμια, αυξήσαμε τη χρηματοδότηση για τα ΑΕΙ μετά από οκτώ χρόνια διαρκούς μείωσης της. Ενισχύσαμε τα πανεπιστήμια με διδακτικό προσωπικό, με πόρους. Μειώσαμε τα διδάκτρα στα μεταπτυχιακά προγράμματα. Αυξήσαμε τις μεταπτυχιακές και μεταδιδακτορικές υποτροφίες.

Και κάναμε και ένα σωρό άλλα που δεν προλαβαίνω να τα αριθμώ. Και φυσικά, όλα αυτά με εξονυχιστικό διάλογο με την εκπαιδευτική κοινότητα και όχι «αποφασίζουμε και διατάζουμε».

Το δεύτερο σχέδιο, το δικό σας είναι αυτό που ανέφερα στην αρχή, που προκαλεί τον διχασμό και τον διαχωρισμό των μαθητών σε άριστους και μη, την ανταγωνιστικότητα, τη στείρα γνώση άρρηκτα συνδεδεμένη με την αγορά εργασίας και, φυσικά, την απαξίωση του διαλόγου με μαθητές και εκπαιδευτικούς. Είναι ένα αυταρχικό μοντέλο που δεν ταιριάζει σε μια σύγχρονη δημόσια εκπαιδευτική διαδικασία, που σε καμμία περίπτωση δεν δίνει ίσα δικαιώματα στην ευκαιρία, όπως λέτε.

Στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο φέρνεται ένα είδος αξιολόγησης με εντελώς τιμωρητικό χαρακτήρα που δεν διασφαλίζει ούτε την αντικειμενικότητα ούτε την αμεροληψία και που η μη συμμετοχή σε αυτήν συνιστά ειδικό πειθαρχικό παράπτωμα, για το οποίο επιβάλλεται ποινή στέρησης αποδοχών τουλάχιστον ενός μήνα και αναστολή διαδικασιών εξέλιξης. Μπράβο σας! Είναι πάρα πολύ δημοκρατικό και κακώς, κυρία Υπουργέ, που δεν το σκεφτήκατε νωρίτερα, όταν οι εκπαιδευτικοί σας γύρισαν την πλάτη φέτος το χειμώνα και συμμετείχαν στην απεργία-αποχή για τις αξιολογήσεις σχολικών μονάδων με το συντριπτικό ποσοστό του 90% ή όταν, επίσης, απείχαν πάλι με συντριπτική πλειοψηφία από τις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες για τα υπηρεσιακά συμβούλια που πήγατε να τους επιβάλλετε εν μέσω πανδημίας.

Εκτός, όμως, από αυτά, η κ. Κεραμέως, η κυρία Υπουργός, θα μείνει στην ιστορία ως η υπουργός που κατέστρεψε, υποβάθμισε και απεκοιλίασε την τριτοβάθμια εκπαίδευση αλλά και όχι μόνο αυτή, όσο καμμία και κανείς προκατόχός της. Έχουμε και έναν Πρωθυπουργό που σήμερα στην ομιλία του παραδέχθηκε ευθαρσώς ότι δεν είχε ενδιαφέρον να φοιτήσει σε ελληνικό πανεπιστήμιο, προφανώς γιατί δεν τα θεωρεί αυτός και η οικογένειά του υψηλής εκπαιδευτικής αξίας. Άρα, πώς μπορούμε εμείς να εμπιστευτούμε τον ίδιο και την Κυβέρνησή του ότι ενδιαφέρεται να βελτιώσει την πανεπιστημιακή δημόσια εκπαίδευση και όχι να τα

δώσει βορά στα ιδιωτικά ιδρύματα, τα οποία προφανώς επιπλέον περιισχύονται και που καταδοκούν να κάνουν πελάτες τους δεκάδες χιλιάδες απόφοιτους που μένουν φέτος εκτός τριτοβάθμιας, αφήνοντας παράλληλα χιλιάδες κενές θέσεις στις σχολές;

Εκτός από τα παραδείγματα αριστούχων μαθητών που έμειναν εκτός των σχολών προτίμησής τους λόγω της άδικης ελάχιστης βάσης εισαγωγής και αναφέρθηκαν εδώ και από τον κ. Φίλη και από τον κ. Τσίπρα, ξέρετε τι άλλο κάνετε, κυρία Υπουργέ; Οδηγείτε σε κλείσιμο πανεπιστημιακά τμήματα της περιφέρειας και ίσως όχι μόνο αυτής. Συγκεκριμένα, από μελέτη που έγινε από καθηγητές του Διεθνούς Πανεπιστημίου για την περιφέρειά μου, το Τμήμα Δημιουργικού Σχεδιασμού και Ένδυσης στο Κιλκίς, που είναι το μοναδικό στην Ελλάδα -κι επειδή είναι το μοναδικό στην Ελλάδα, θα έπρεπε να το στελεχώνετε με μέλη ΔΕΠ και όχι να το απαξιώνετε, γιατί οι απόφοιτοι του έχουν πολύ καλή απορροφητικότητα από την αγορά εργασίας, που αυτό είναι που σας ενδιαφέρει, το 2020 είχε εκατόν σαράντα πέντε εισακτέους. Με το φετινό σύστημα προβλέπεται να εισαχθούν είκοσι, δηλαδή εκατόν είκοσι πέντε φοιτητές λιγότεροι. Μείωση 86%. Το ξέρετε; Καταλαβαίνετε τι είναι αυτό το οποίο κάνετε;

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, δίνοντας άλλη μια εικόνα από την επαρχία και την περιφέρειά μου, που αποδεικνύει επίσης τη μεροληψία σας και τη λογική σας «ποιότητα για λίγους σε βάρος της ισότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης».

Πρότυπα και Πειραματικά. Φροντίσατε να επεκτείνετε τον θεσμό σε όλη τη χώρα, υποτίθεται για να έχουν πρόσβαση μαθητές από όλη την επικράτεια. Σας ενημερώνουμε, λοιπόν, ότι κάποιοι συνεχίζουν να μην έχουν καν το δικαίωμα να δηλώσουν την επιθυμία τους να φοιτήσουν σε αυτά. Κι αυτά είναι τα παιδιά τα οποία ζουν στα χωριά. Γιατί ταυτόχρονα με την ίδρυση πρότυπων και πειραματικών δεν φροντίσατε να αλλάξετε τη διάταξη που λέει ότι η μεταφορά των μαθητών προς αυτά τα σχολεία επιβάρυνε τον τσέπη των ιδίων και όχι τον κρατικό προϋπολογισμό. Έτσι στο Κιλκίς, για να ξέρετε, για να νεοϊδρυθέντα πειραματικά σχολεία έγιναν μόνο τέσσερις αιτήσεις ανάμεσα στις εκατόν είκοσι εννιά. Οι τέσσερις ήταν μαθητών που φοιτούν σε χωριά. Εσείς είπατε ίσα δικαιώματα στην ευκαιρία. Πού είναι και πώς θα το κάνετε πράξη; Κάντε το εδώ και τώρα, έστω και αργά.

Δεν έχουμε προσδοκίες από εσάς. Αυτό, όμως, που μπορούμε να σας πούμε είναι ότι με την επιστροφή του ΣΥΡΙΖΑ στη διακυβέρνηση της χώρας το σχέδιο για εκδημοκρατισμό και αναβάθμιση της εκπαίδευσης θα συνεχιστεί ακριβώς από εκεί που το αφήσαμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Κούβελα. Η κ. Αδάμου είναι εδώ; Όχι.

Ορίστε, κύριε Κούβελα, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ήλπιζα να με εκπλήξουν ευχάριστα οι αντιδράσεις, η στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σήμερα και των άλλων κομμάτων, αλλά μάταια. Δυστυχώς, είμαστε στο ίδιο έργο θεατές.

Η Κυβέρνηση από τη μια θέλει να βάλει τάξη στο άναρχο πεδίο της ελληνικής εκπαίδευσης, κάποιοι άλλοι κάνουν τα πάντα για να μην αλλάξει το παραμικρό. Λες και σας τρέφει η στασιμότητα, η ξεπερασμένη ρητορική άλλων δεκαετιών, η στείρα αντίδραση σε ό,τι νέο και μεταρρυθμιστικό. Τελικά, έχετε πραγματικά πολιτική αλλεργία στο άξιο, το άριστο, το ικανό και σε αυτό πράγματι είστε διαχρονικά συνεπείς. Από την άλλη, συνεχίζετε το ίδιο εμπόριο ψευτικών ελπίδων υπερασπιζόμενοι συνεχώς τους υποψήφιους φοιτητές του ενός, της μίας μονάδας, των δύο και των τριών μονάδων στις πανελλαδικές εξετάσεις.

Λέτε ψέματα για τριάντα χιλιάδες υποψηφίους εκτός ΑΕΙ, ενώ στην πραγματικότητα είναι μόλις εννιά χιλιάδες τετρακόσιοι. Υποψήφιοι, όμως, που αν γίνονταν φοιτητές, στην πλειοψηφία τους δεν θα τελείωναν ποτέ το πανεπιστήμιο. Αυτή είναι μια μεγάλη αλλαγή που επιχειρούμε να κάνουμε προς όφελος της ελ-

ληνικής κοινωνίας.

Επαναλαμβάνετε εσείς με θράσος, από το πρωί μέχρι το βράδυ, ότι στέλνουμε τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών στην ακαδημία των κολλεγίων. Αληθινά, όμως, καλύτερους διαφημιστές από εσάς δεν θα μπορούσαν να έχουν τα ιδιωτικά κολλέγια. Τελικά, κάνετε τα πάντα για να αποδείξετε πόσο βαθιά συντηρητικοί είστε. Έχω προσωπική άποψη από τα ευρωπαϊκά εκπαιδευτικά συστήματα-πρότυπα, όπου εκεί τα αντίστοιχα κόμματα της Αριστεράς αποδεικνύουν τον προοδευτισμό τους στην πράξη και όχι στα λόγια. Αν αφήσει τα ταξιδάκια στη Μύκονο, την οποία τόσο πολύ δυσφήμισε σε προηγούμενες ευκαιρίες ο κ. Τσίπρας και ταξιδέψει εκτός συνόρων, συζητήσει με Ευρωπαίους συντρόφους του, είμαι βέβαιος ότι θα γυρίσει με πολλές καλές καινοτόμες ιδέες περί παιδείας και εκπαίδευσης. Ποτέ δεν είναι αργά, βέβαια, να πειστούν ορισμένοι ότι το σύγχρονο σχολείο και πανεπιστήμιο δεν είναι μόνο πορείες, καταλήψεις, αναξιοκρατία και αφισοκολλησεις, αλλά κυρίως καινοτομία, έρευνα, προγράμματα, τεχνολογία, εργαστήρια και βέβαια, γόνιμος διάλογος.

Το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου είναι πραγματική τομή, πραγματική μεταρρύθμιση για το σχολικό περιβάλλον. Κάνουμε πράξη όλες εκείνες τις προεκλογικές εξαγγελίες για τις οποίες ο ελληνικός λαός έδωσε καθαρή εντολή στον Κυριάκο Μητσοτάκη. Οι πολίτες με την ψήφο τους, μας ζήτησαν να αλλάξουμε ριζικά το χάλι στην παιδεία μας. Ζήτησαν να μεταμορφώσουμε το σχολείο σε πραγματικό κέντρο γνώσης και να παραδώσουμε τα πανεπιστήμια μας εκεί που πραγματικά ανήκουν, δηλαδή, στους καθηγητές και στους φοιτητές μας.

Είναι μεταρρύθμιση το σημερινό νομοσχέδιο; Ναι, γιατί έρχεται να οικοδομήσει ένα ακόμη καλύτερο σχολείο που εξασφαλίζει περισσότερα και ποιοτικότερα εφόδια για το παρόν και το μέλλον των φοιτητών μας και μαθητών μας. Ένα σχολείο που βάζει τον μαθητή στο κέντρο κάθε πρωτοβουλίας, κάθε αλλαγής. Ταυτόχρονα, βέβαια, δίνει στους εκπαιδευτικούς ένα πλαίσιο μεγαλύτερης ελευθερίας διαρκούς υποστήριξής τους, αλλά και αυξημένης λογοδοσίας.

Για εμάς η ορθή και αποτελεσματική αξιολόγηση δεν έχει τιμωρητικό χαρακτήρα. Το αντίθετο, έρχεται να βελτιώσει την απόδοση του δασκάλου προς όφελος των παιδιών μας.

Πρώτος πυλώνας του σχεδίου νόμου η ενίσχυση αυτονομίας της σχολικής μονάδας. Δεύτερος, η θεσμοθέτηση μηχανισμού αξιολόγησης. Και τρίτος πυλώνας, η ενίσχυση δομών υποστήριξης του εκπαιδευτικού έργου. Όσον αφορά τον πρώτο, η χώρα μας έχει ένα από τα πιο υπερασγκεντρωτικά εκπαιδευτικά συστήματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και όχι μόνο. Η μεγάλη πλειοψηφία των αποφάσεων που αφορούν την καθημερινή λειτουργία του σχολείου λαμβάνεται σε επίπεδο κεντρικό, Υπουργείου και άλλων φορέων της εκπαίδευσης. Τώρα περνούν εξουσίες στο ίδιο το σχολείο. Εισάγουμε την ελεύθερη επιλογή βιβλίου, το πολλαπλό βιβλίο και όλο αυτό το εκπαιδευτικό υλικό θα είναι διαθέσιμο σε μια ψηφιακή βιβλιοθήκη, προκειμένου να μπορούν οι εκπαιδευτικοί να κατευθύνουν τους μαθητές σε περισσότερες πηγές.

Ήρθε η ώρα να φύγουμε από την στείρα αποστήθιση και οι μαθητές μας να καλλιεργήσουν την κριτική τους σκέψη. Και εσείς, οι προοδευτικοί, σ' αυτό λέτε «όχι». Δίνουμε την ευκαιρία στους εκπαιδευτικούς σχετικά με τον τρόπο που θα αξιολογούν τους μαθητές τους. Να μπορεί, δηλαδή, ο ίδιος ο εκπαιδευτικός να αποφασίσει τον τρόπο και χρόνο της εξέτασης, να εισάγει ομαδικές εργασίες αντί για διαγωνίσματα και να αξιοποιήσει τις μεθόδους εκείνες που ο ίδιος θα κρίνει κατάλληλες για την περίπτωση, ώστε να αξιολογήσει τους μαθητές του. Δίνουμε τη δυνατότητα στο ίδιο το σχολείο να αξιοποιήσει τις εγκαταστάσεις του για εκδηλώσεις, συνέδρια και άλλες δράσεις.

Σε όλα τα παραπάνω θεσιζούμε για πρώτη φορά υποστηρικτικά όργανα και συγκεκριμένα εισάγουμε τους μέντορες εκπαιδευτικούς, τους υπεύθυνους διασύνδεσης για τη μαθητεία και τους ενδοσχολικούς συντονιστές. Εμείς λέμε, λοιπόν, στους εκπαιδευτικούς μας, αναπτύξτε ιδέες και πάρτε πρωτοβουλίες για το καλό των παιδιών μας. Και εσείς οι προοδευτικοί, σ' αυτό λέτε «όχι».

Στον δεύτερο πυλώνα έχουμε τη θέσπιση πλαισίου αξιολόγη-

σης του έργου των εκπαιδευτικών και μηχανισμού βελτίωσης και ενδυνάμωσής τους. Πώς μπορεί, αλήθεια, να βελτιωθεί το σχολικό περιβάλλον, αν δεν αξιολογηθεί ο εκπαιδευτικός; Κάνουμε πράξη αυτό που ζητούμε ως γονείς για τους ανθρώπους που διδάσκουν τα παιδιά μας; Να επιτελούν, δηλαδή, σωστά το λειτούργημά τους. Σε περίπτωση θετικής αξιολόγησης προβλέπεται επιβράβευση των εκπαιδευτικών, σε περίπτωση αρνητικής προβλέπεται η υποχρεωτική επιμόρφωσή τους. Το αυτονόητο, δηλαδή. Και σας ερωτώ ευθέως την κάθε μια και τον κάθε έναν ξεχωριστά και θα ήθελα μια ειλικρινή απάντηση. Τον εκπαιδευτικό που δεν κάνει σωστά τη δουλειά του, που δεν σέβεται τους μαθητές του, που δεν είναι πραγματικός παιδαγωγός, τον θέλουμε στα σχολεία μας; Θέλουμε να διδάσκει στα παιδιά μας; Ναι ή όχι, τελικά; Απαντώ για λογαριασμό μου: Θέλω τους καλύτερους εκπαιδευτικούς, κύριε Φίλη, διότι αυτό σημαίνει καλύτερο εκπαιδευτικό έργο. Το γνωρίζετε πολύ καλά, ήσασταν επικεφαλής του Υπουργείου Παιδείας και σ' αυτό, όμως, εσείς οι εκπαιδευτικοί λέτε «όχι». Δεν μπορούμε, όμως, να έχουμε αξιολόγηση των εκπαιδευτικών αν νωρίτερα δεν έχουμε αξιολογήσει το ίδιο το εκπαιδευτικό μας σύστημα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τι λέει το νομοσχέδιο;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Δυστυχώς, τα στοιχεία που έχουμε δεν είναι επαρκή και για τον λόγο αυτό προχωρούμε στη θέσπιση του ελληνικού μηχανισμού PISA.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα προχωρήσω, κύριε Πρόεδρε, αλλά θέλω για ένα λεπτό την ανοχή σας.

Ως Κυβέρνηση έχουμε δεχθεί πολύ μεγάλη κριτική και είναι αλήθεια πως είμαστε ανακλόουθοι σε μία από τις προεκλογικές δεσμεύσεις μας. Είχαμε μιλήσει για πέντε χιλιάδες διακόσιους πενήντα μόνιμους διορισμούς στη γενική εκπαίδευση, αλλά αντί γι' αυτούς κάνουμε έντεκα χιλιάδες επτακόσιους μόνιμους διορισμούς για πρώτη φορά μετά από δώδεκα χρόνια. Και αν προ-

σθέσουμε και τις τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιους που έρχονται από πέρυσι στην ειδική εκπαίδευση, μιλάμε για δεκαέξι χιλιάδες περίπου διορισμούς. Ελπίζω σε αυτό εσείς οι προοδευτικοί να μην πείτε και πάλι «όχι».

Κλείνω με μια έκκληση που αφορά τις ανώτατες εκκλησιαστικές ακαδημίες, κυρία Υπουργέ. Πράγματι, μέσα από τη συγχώνευση θα γίνει η απαραίτητη αναβάθμιση της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης. Θα σας ζητούσα, όμως, να επανεξετάσετε ειδικά την περίπτωση της Εκκλησιαστικής Ακαδημίας της Θεσσαλονίκης, διότι η ευρύτερη γεωστρατηγική σημασία της για τη Μακεδονία, για την Ορθοδοξία, για την ίδια την πατρίδα μας, είναι αυτονόητη.

Τα λόγια του Επισκόπου Εστράδα, που συνέβαλλε στην οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος στο Μεξικό τον 18ο αιώνα νομίζω ότι αποδίδουν τη βάση στην οποία βρίσκεται η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση στη χώρα μας. «Αν ένα παιδί δεν μπορεί να μάθει με τον τρόπο που εμείς το διδάσκουμε, ίσως θα πρέπει να το διδάξουμε με τον τρόπο που εκείνο μπορεί να μάθει».

Σας καλώ να υπερψηφίσετε το παρόν σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.09' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Τετάρτη 28 Ιουλίου 2021 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ